

8/90

Państwowa
Wyższa Szkoła
Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu

1946–1990

8/90

Państwowa
Wyższa Szkoła
Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu

Organizatorzy wystawy

Ministerstwo Kultury i Sztuki
Wydział Kultury i Sztuki
Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
„Zachęta” w Warszawie
Państwowa Wyższa Szkoła
Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu

Rada artystyczna

Jan Jaromir Aleksium
Krystyna Cybińska
Tadeusz Forowicz
Janusz Grzonkowski
Józef Hałas
Ludwik Kiczura
Leon Podsiadły
Wilhelm Semaniszyn

Komisarz

Józef Hałas

Komisarze działów

Jacek Kos Organizatorzy Uczelni	25
Andrzej Klimczak-Dobrzaniecki Malarstwo	46
Wojciech Kaniowski Malarstwo w architekturze	84
Lidia Kupczyńska-Jankowiak Ceramika	88
Małgorzata Dajewska Szkło	122
Ludwik Żelaźniewicz Grafika	149
Janusz Kucharski Rzeźba	169
Stanisław Figiel Architektura wnętrz	181
Rafał Tumanowicz Wzornictwo przemysłowe	201
Wiesław Gołuch Struktury wizualne	210

Dziela na wystawę wypożyczyli: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Zbiory Prac Studyjnych PWSSP, zbiory prywatne, autorzy.

Organizatorzy wystawy serdecznie dziękują wszystkim osobom zaangażowanym w zorganizowanie aukcji dzieł sztuki, z której dochód przeznaczony został na dofinansowanie druku katalogu. W szczególności zaś: Paniom — Dorocie Wrzesińskiej i Teresie Kukule oraz Panom — Stanisławowi Barankowi, Andrzejowi Mrozkowi, Piotrowi Zaleskiemu i Grzegorzowi Zyndwalewiczowi.

Józef Maksymilian Ossoliński, w 1780 r. powierza przybywającemu do Warszawy Karolowi Danielowi Bachowi wykonanie cyklu portretów rodzinnych

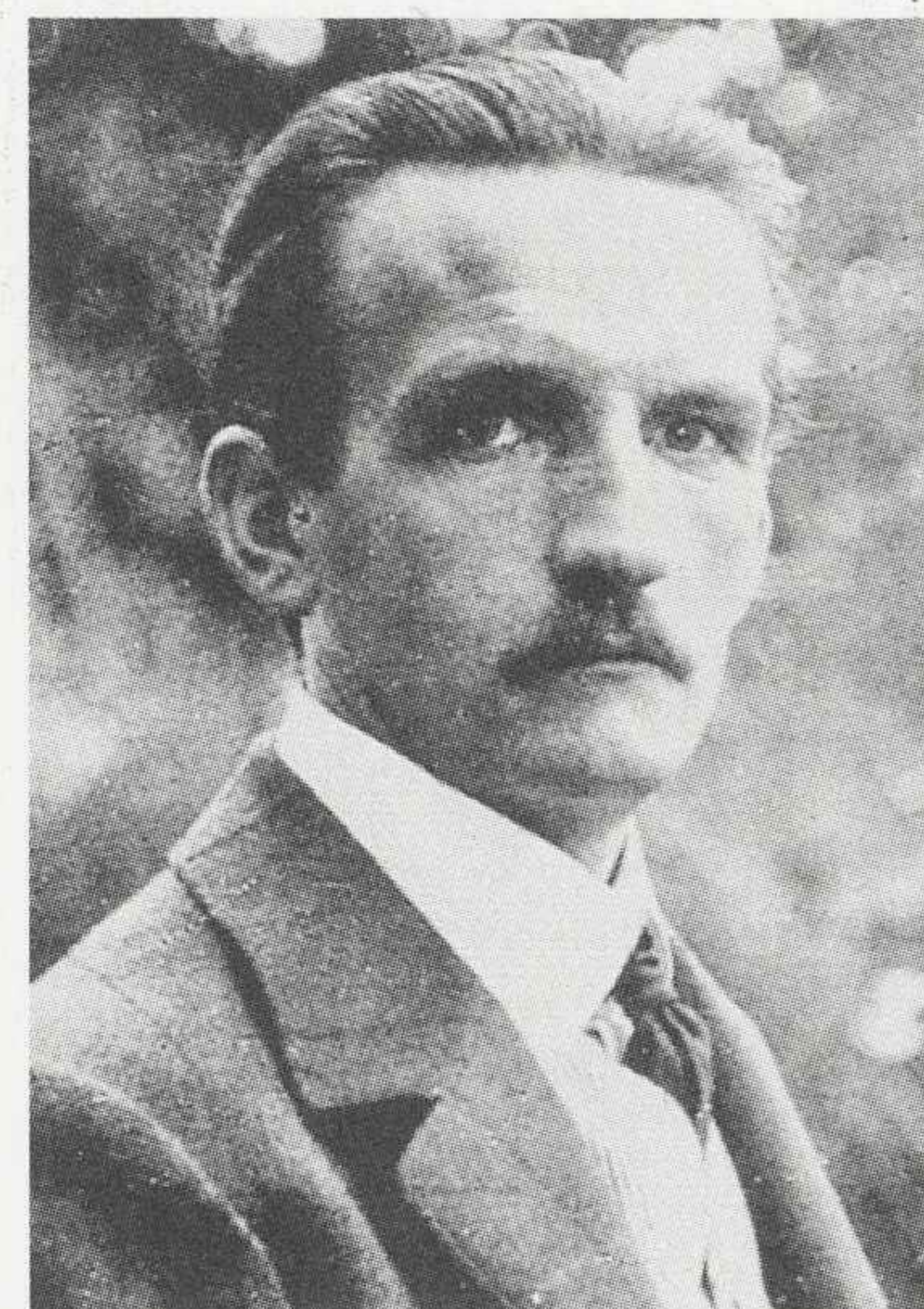
Karol Daniel Bach, pierwszy rektor uczelni (1791—1820), pionier wzornictwa, malarz Ossolińskich, autor portretu Jana III Sobieskiego

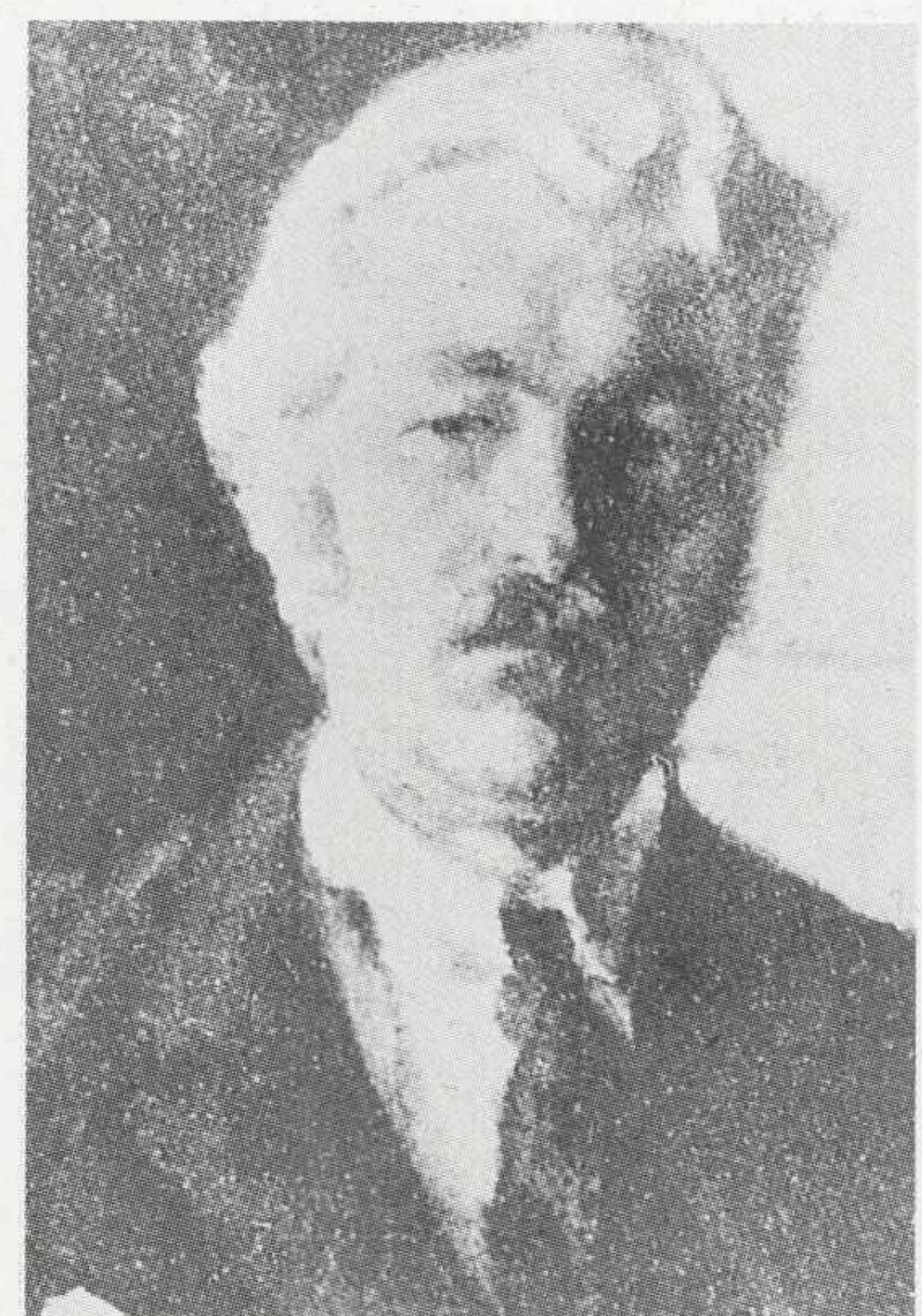
Hans Poelzig, rektor akademii w latach 1911—16 (kierował uczelnią od 1903 r.), architekt, organizator wzornictwa

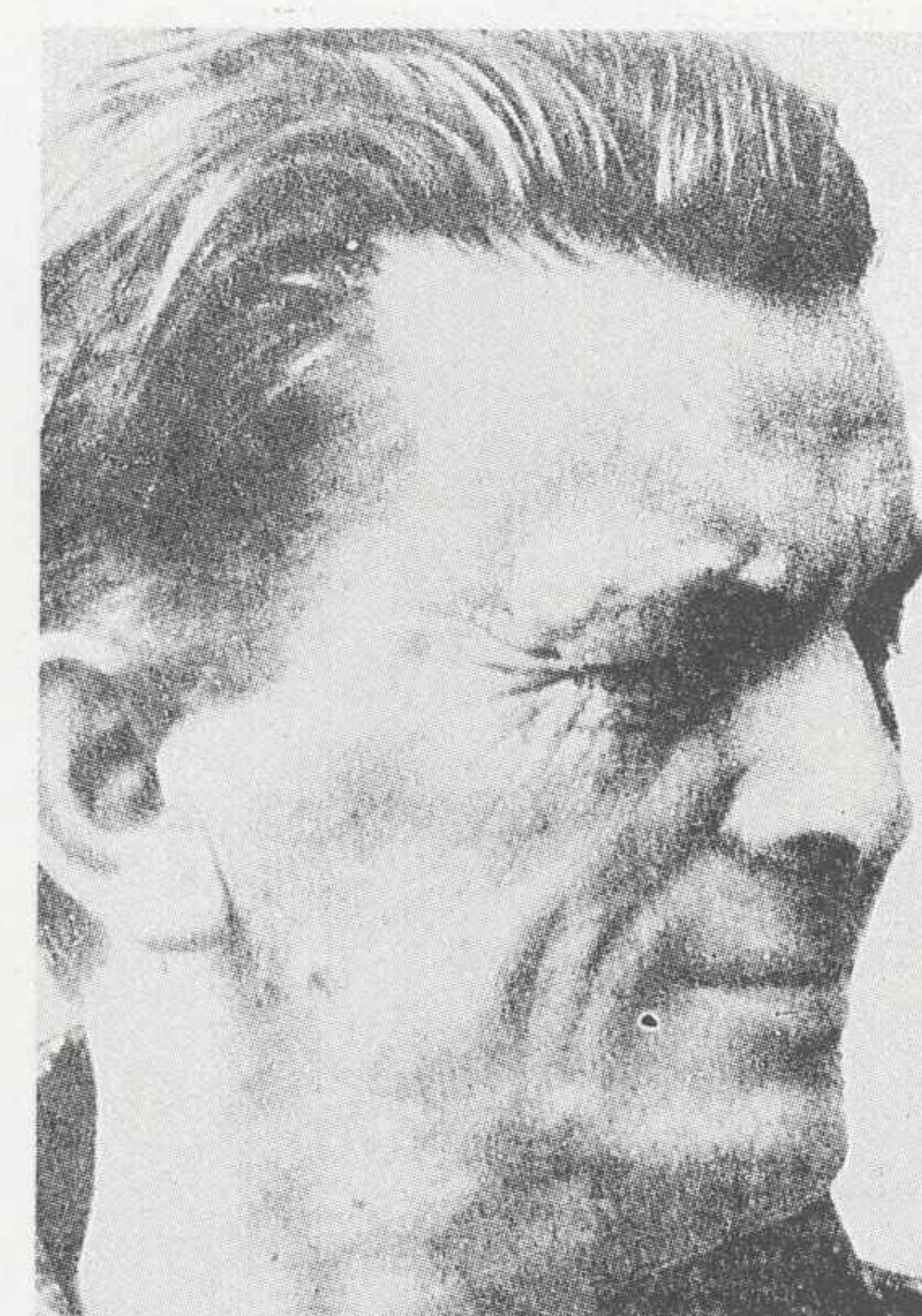
Wanda Bibrowicz, kierownik pracowni tkaniny artystycznej za kadencji H. Poelziga

Max Berg, architekt, wykładał w akademii za kadencji H. Poelziga

Fryderyk Pautsch, artysta malarz, profesor akademii (do 1913 r.), następnie rektor szkoły poznańskiej i profesor ASP w Krakowie

Jan Cybis, artysta malarz, profesor ASP w Warszawie, student uczelni wrocławskiej (1919—21)

Oskar Moll, artysta malarz, uczeń Matisse'a, rektor uczelni (1925—32). Rzeźba prof. R. Bednorza.

Słowo wstępne

Zimą 1987 r. przy wejściu do Sali Senatu szkoły, tuż obok wielkiego okna z widokiem na Ostrów Tumski i nieco poniżej dużego płótna Waldemara Cwenarskiego, został zawieszony obraz Fryderyka Pautscha.

I stała się rzecz zaskakująca. Koloryt tych trzech pejzaży wizualnych okazał się tożsamy. Dzieli je czas, łączy miejsce. Ostrów Tumski — najstarsza część Wrocławia — pamięta czasy Piastów, Fryderyk Pautsch wykładał w Akademii Wrocławskiej w czasach Poelziga przed I wojną światową, Waldemar Cwenarski zaś kształcił się tu na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych naszego wieku. Mijały stulecia, Wrocławiem rządili Polacy, Czesi, Austriacy, Niemcy, znów Polacy, a koloryt określający osobowość miasta nie uległ zmianie.

Chociaż katalog ten zawiera omówienie dorobku artystycznego wrocławskiej uczelni plastycznej w latach 1946—1989, chciałbym nieco miejsca poświęcić wcześniejszym dziejom szkoły. Jest bowiem w blisko dwustuletniej historii dawnej i nowej szkoły zawarty fragment dziejów tysiącletniego miasta, miasta którego znaczenia dla uniwersalnej europejskiej kultury nie sposób przecenić.

Cofnijmy się w wiek XVIII. W 1780 roku Józef Maksymilian Ossoliński (późniejszy twórca „Ossolineum”) powierza rozpoczynającemu karierę młodemu berlińskiemu artyście realizację cyklu portretów rodzinnych. Karol (Carl) Daniel Bach, syn rabina z Poczdamu, związany z kręgiem Daniela Chodowieckiego, przybywa do Warszawy i wedle zachowanych opisów tworzy liczne dzieła a wśród nich monumentalny portret konny Jana III Sobieskiego, jak podają źródła — „wielkości naturalnej”. Niestety większość prac artysty z okresu warszawskiego zaginęła. Ocalały jedynie dwa miedzioryty przedstawiające Józefa i Teresę Ossolińskich. Po kilku latach Bach opuszcza Warszawę i udaje się z Janem Potockim (autorem „Rękopisu znalezionego w Saragossie” i „Parad”) w podróż artystyczną do Niderlandów a następnie do Włoch. Pobyt w Italii przedłuża się dzięki między innymi subwencji polskiego arystokraty. W 1790 roku Bach powraca do Berlina, urządza wystawę pejzaży włoskich i zakłada szkołę rysunku. W tym też czasie zaczyna pobierać u niego lekcje rysunku inny polski możnowładca Michał Kazi

Preface

In winter 1987 a picture by Fryderyk Pautsch was hung at the entrance to the school's Senate hall, beside a huge window overlooking (Ostrów Tumski) the Minster Island, somewhat beneath a big canvas by Waldemar Cwenarski. In consequence an amazing thing happened. The colouring of the three visual landscapes turned out to be much the same — separated by time, they found unity through locality.

Ostrów Tumski is the oldest part of Wrocław which dates back to the times of the Piast kings; Fryderyk Pautsch, was a lecturer at the Wrocław Academy in Poelzig's period before the 1st world war; and finally Waldemar Cwenarski, was a student there in the 1940s and 1950s.

Long centuries passed by, Wrocław was in turn under the Polish, Bohemian, Austrian, German and again Polish rule, yet its colouring defining the city's character did not undergo any change.

The catalogue as a matter of fact is supposed to be a report on the 1946—1989 achievements of the Wrocław art college but I would also like to give a short outline of the school's earlier tradition. Nearly 200-year-long history of the college constitutes only a fragment in a 1000-year-long development of Wrocław, the city of invaluable significance for the universal, European culture.

Let us return to the 18th century. In 1780 Józef Maksymilian Ossoliński (the future founder of Ossolineum) charges a young Berlin artist, who is just starting his career, with the task of painting a cycle of family portraits. Karol (Carl) Daniel Bach, a Potsdam rabi's son, staying in close contact with Daniel Chodowiecki and his friends, comes to Warsaw and in accordance with the existing descriptions, creates numerous works, among them a huge portrait of Jan III Sobieski on horseback, of regular size, as the sources say. Unfortunately, most of the artist's pictures from the Warsaw period vanished. Only two copperplate engravings, representing Józef and Teresa Ossoliński did not get lost.

A few years later Bach leaves Warsaw and together with Jan Potocki, the author of "The Manual Found in Saragossa" and "Parades", sets on an artistic journey, first to the Netherlands and then to Italy, where he stays longer, also thanks to a Polish aristocrat's subvention. In 1790 Bach returns to Ber

6 mierz Ogiński, mecenas i miłośnik sztuki, kompozytor, poeta, budowniczy kanału nazwanego jego imieniem, hetman wielki litewski, poseł na Sejm Czteroletni i dyplomata. M.K. Ogiński przebywa w Berlinie w misji dyplomatycznej, której celem było zawarcie sojuszu polsko-pruskiego. Jest przyjmowany na dworze Fryderyka Wilhelma z honorami i wyróżniony najwyższym pruskim odznaczeniem — Orderem Orła Czarnego. Sojusz jak wiemy nie zostaje zawarty, natomiast rada Ogińskiego aby rektorem tworzonej we Wrocławiu uczelni plastycznej mianować jego nauczyciela została przyjęta.

Zachowało się wydawnictwo niemieckie — dziełko wydane w stulecie szkoły (1791—1891), w którym jest mowa o desygnowaniu Karola Daniela Bacha na rektora przez „polskiego grafa, generała Ogińskiego”. Cytowany jest też fragment listu Ogińskiego do ministra hrabiego Hoyma (ministra d/s Śląska), w którym hetman litewski sugeruje podwyższenie uposażenia szefa powstającej uczelni z uwagi na jego sytuację rodzinną.

Karol Daniel Bach ujawnia wielkie talenty organizacyjne. Zlokalizowaną w dzisiejszym budynku Ossolineum (!) szkołę wiąże z przemysłem szklarskim i ceramicznym regionu (Szklarska Poręba, Bolesławiec, Pruszków) stając się niejako prekursorem i organizatorem wzornictwa. Co ciekawsze większość zapoczątkowanych wówczas kontaktów nie traci aktualności do dziś. Absolwenci PWSSP wprawdzie niewiele wiedzą o K.D. Bachu ale nadal projektują ceramikę w Bolesławcu i tworzą nowe wzory dla huty w Szklarskiej Porębie.

W 1802 roku przybył do Wrocławia z zamiarem kształcenia swoich synów, senator Józef Wybicki — organizator Legionów Polskich we Włoszech i autor hymnu narodowego. Synowie Józefa Wybickiego studiując w naszym mieście przez dwa lata uczęszczali na wykłady pierwszego rektora Królewskiego Szkoły Sztuki, Architektury i Rzemiosła. Ten pozornie mało istotny fakt świadczy, że już wówczas założona przed jedenastu laty szkoła znana była szerzej, niż tylko na przyłączonym niedawno do Prus Śląsku.

Karol Daniel Bach kieruje uczelnią przez niemal 30 lat — do 1820 roku. Doskonali programy studiów, wydaje czasopismo metodyczne, inicjuje realizację cyklu znakomitych rysunków dokumentujących architekturę starego Wrocławia. Dążąc do umocnienia pozycji szkoły utrzymuje rozgałęzione kontakty z wpływowymi osobistościami. Zachowany sztabuch rektora zawiera nieco snobistyczny rejestr znakomitych nazwisk, w tym także polskich: Radziwiłłowie, Potocy, Tyszkiewiczowie, Lubomirscy, Czartoryscy. Na razie nie towarzyszą im równie wielkie nazwiska w samej szkole, zanim to nastąpi szkoła przeniesie się do własnego budynku. W 1852 roku Teodor Milczewski architekt pochodzący z

lin, organizes an exhibition of his Italian landscapes and establishes his own school of drawing. At that time another Polish magnate, Michał Kazimierz Ogiński — gets interested in taking drawing lessons. The famous patron and art lover, composer and poet, builder of a canal later called after his name, Lithuania's great commander-in-chief and a member of the Parliament stays in Berlin during his diplomatic mission whose aim was to make a Polish-Prussian alliance. He meets with a warm reception at Frederick Wilhelm's court, where he is decorated with the highest Prussian distinction "The Order of the Black Eagle". The treaty, as we know, has not been negotiated in the end, but Ogiński's suggestion to make his teacher a rector of the Wrocław artistic college, at that time in the phase of organisation is accepted.

A preserved German book, published to celebrate the 100th anniversary of the school's existence (1791—1891) mentions Karol Daniel Bach's nomination to the post of rector by a Polish count, general Ogiński. Also quoted there is a fragment of Ogiński's letter to earl Hoym (minister of Silesia), in which the Lithuanian commander-in-chief comes forward with a suggestion of a salary raise for the manager of the new college in view of his family situation.

Karol Daniel Bach shows his great organizing abilities. He associates the school, located in the present building of 'Ossolineum'(!), with the glass and ceramics industries of the region (Szklarska Poręba, Bolesławiec, Pruszków), thus becoming a precursor and organizer of the pattern-designing. What seems to be of interest is the fact that most of the contacts made at that time have not lost their actuality until today. Though the PWSSP graduates do not know too much about K.D. Bach, they keep designing the Bolesław ceramics and inventing new original patterns for the glassworks in Szklarska Poręba. In 1802 senator Józef Wybicki, the organizer of the Polish Legions in Italy and author of the national anthem, came to Wrocław with an intention of educating his sons there. They studied in our city and for two years attended the first rector's lectures at The Royal Academy of Art, Architecture and Trade. That seemingly insignificant fact proves that the school, at that time 11-year-old, was known not only in Silesia, freshly annexed to Prussia.

Karol Daniel Bach presides over the school for nearly 30 years until 1820. He improves the syllabuses, publishes a methodological journal and initiates the realisation of a cycle of excellent drawings, to document the architecture of old Wrocław. Striving to make the position of the school stronger, he stays in contact with different influential people. The rector's preserved diary gives a somewhat snob-

Gdańska opracowuje pierwszy projekt przebudowy i rozbudowy dawnego seminarium luterańskiego przy placu Polskim z przeznaczeniem na siedzibę uczelni. Ostatecznie szkoła przenosi się do nowego gmachu w 1867 roku. Budynek uzyskuje wygląd zbliżony do obecnego w 1903 roku, zaś kształt dzisiejszy jest rezultatem odbudowy (1945—65) wg projektu Emila Kaliskiego. Ustabilizowany po pierwszych „pionierskich” dekadach profil XIX-wiecznej szkoły nie zawsze sprzyja rozwojowi wybitnych osobowości. Dochodzi do pewnego skostnienia koncepcji dydaktycznych. W uczelni obowiązują sztywne kanony akademickie, a zainteresowania pedagogów skupiają się w obrębie tradycyjnie pojmowanego rzemiosła artystycznego. W efekcie do Akademii Berlińskiej lub jej filii odchodzą Adolf Menzel, Karol F. Lessing i Karol L. Rosenfelder, zaś młodzi Polacy zaczynają omijać Wrocław udając się na studia artystyczne do Monachium lub Paryża.

Generalną reformę szkoły zapoczątkuje dopiero w 1903 roku Hans Poelzig. Sprzyjający klimat dla nadchodzących przemian stwarza we Wrocławiu środowisko artystów i intelektualistów zbliżonych do wybitnego lekarza Alberta Neissera i malarki impresjonistki Klary Sachs. Wśród nich należy wymienić byłego studenta szkoły (1880—82), niedoszłego rzeźbiarza a późniejszego laureata nagrody Nobla w dziedzinie literatury (1913) — Gerharta Hauptmanna oraz: Gustava Mahlera, Richarda Straussa, dyrygenta Georga Dohna, Eugena Spiro, Fritza i Ericha Erlerów, krytyka i malarza polskiego pochodzenia Ericha Kłossowskiego (Klossowski) i późniejszych profesorów Akademii Hansa Poelziga, i Teodora von Gosen.

Hansowi Poelzigowi związanemu z Werkbundem architektowi i wszechstronnemu projektantowi — odnoszącemu sukcesy tak w projektowaniu mebli jak i monumentalnych budowli — udaje się w krótkim czasie, nieco prowincjonalną wrocławską szkołę przemienić w jeden z najciekawszych ośrodków życia artystycznego ówczesnej Europy i w 1911 roku uzyskać dla niej status Akademii. Poelzig osobiście kieruje warsztatami szkoły stwarzając z nich pomost łączący sztukę z rzemiosłem artystycznym. Stąd, po latach, historycy wzornictwa nazwą szkołę Bauhausem przed Bauhausem — tym słuszniej, że w koncepcji Poelziga można doszukać się związków z wspomnianymi już, wcześniejszymi o sto lat, działaniami pierwszego rektora.

Poelzig, oczywiście, nie działa sam. W zespole wybitnych artystów pedagogów byli między innymi wspomniany wyżej rzeźbiarz von Gosen, Karl Morgenstern, Max Wislicenus, Gertruda Daubert i prowadząca tkactwo Wanda Bibrowicz. Nie sposób pominąć zaprzyjaźnionych z Poelzigiem — architekta Maxa Berga (autora Hali Ludowej — Jahrhundertha-

7 bish record of all the important, among them also Polish, names: the Radziwiłł, the Potocki, the Tyszkiewicz, the Lubomirski, the Czartoryski. For the time being — no equally famous names can be found at the very school, they appear only when it moves into a building of its own.

In 1852 Teodor Milczewski, a Gdańsk architect works out the first plan of reconstruction and enlargement of an old Lutheran seminary situated in the Polish Square to be the college abode. Finally, in 1867 the school moves to its new edifice. In 1903 the building looks very much the same as today, but its ultimate shape is a result of the 1945—65 restoration design by Emil Kaliski. Unfortunately, the school's 19th century profile, stabilized after the first 'pioneer' decades, is no longer conducive to the development of outstanding personalities. The markedly fossilized didactic concepts, rigid academic principles and the teacher's concentration on the traditionally understood artistic craft only discourage many students, among them also Adolf Menzel, Karol F. Lessing and Karol L. Rosenfelder to such an extent that they resolve to leave the college for the Berlin Academy. At the same time also young Polish artists seem to prefer Munich or Paris to Wrocław.

A general school reform is initiated by Hans Poelzig in 1903 only. Good atmosphere for the coming changes is created by the Wrocław artistic and intellectual circles, grouping around the eminent doctor Albert Neisser and the impressionistic painter Klara Sachs. Also a name of a previous student (1880—82), a would-be sculptor and Nobel Prize winner for literature (1913) — Gerhart Hauptmann should be mentioned, as well as those of Gustav Mehler Richard Strauss, a conductor Georg Dohn, Eugene Spiro, Fritz and Erich Eller, a critic and painter of Polish origin Erich Kłossowski (Klossowski) and future academy professors: Hans Poelzig and Teodor von Gosen. Hans Poelzig, an architect and versatile designer belonging to Werkbund, successful in both, house furniture and huge building designs, shortly alters the somewhat provincial Wrocław school into one of the most interesting artistic life centres in Eusurope. In 1911 he even manages to change formally its status into that of an academy. Poelzig himself runs the workshops, thus creating a bridge between the artistic crafts and art. Hence, years later pattern-designing historians will call the school "Bauhaus before Bauhaus" — in which they are right, because Poelzig's concept is clearly related to the activity of the school's first rector one hundred years earlier.

Naturally, Poelzig is not left alone with his proceedings. The school groups other distinguished pedagogues-artists, for instance the sculptor von Gosen (mentioned above), Karl Morgenstern, Max Wislicenus, Gertruda Daubert and Wan-

le) i wreszcie zaangażowanego do Wrocławia, po sukcesie wiedeńskiej wystawy, artystę malarza Fryderyka Pautscha — późniejszego szefa szkoły w Poznaniu i profesora ASP w Krakowie. Przybycie Pautscha do Wrocławia wywołuje sprzeczne reakcje charakterystyczne dla miast usytuowanych na styku kultur narodowych. W czasopiśmie „Die Kulturwelt” krytyk H. Rebeusburg tak pisze o profesorze Pautschu: „w mieście stanowiącym wysunięty na wschód przyczółek germanizmu skierowany przeciw słowiańszczyźnie pojawia się fascynujący przedstawiciel tejże słowiańszczyzny (...). I chociaż nie należy mieszać sztuki z polityką, to jednak trzeba stwierdzić, że Akademii Wrocławskiej grozi narastanie wpływów słowiańskich. Należałoby więc dla dobra naszej ojczyzny przenieść wielkiego artystę do Düsseldorfu lub Monachium, gdzie znalazł by się w mniej podatnej wpływowi słowiańskim, bo w czystej zachodnioeuropejskiej atmosferze kulturalnej”.

Od 1918 roku Akademią Wrocławską kieruje wybitny architekt i teoretyk sztuki August Endell, autor znanego monachijskiego atelier fotograficznego „Elvira” (określonego później przez nazistów za wytwór „sztuki zdegenerowanej”). Nowy rektor kontynuuje ambitne działania doskonalące kształt szkoły. Na liście pedagogów pojawiają się kolejne nazwiska wybitnych artystów.

Tymczasem w 1919 roku studia w szkole podejmuje pochodzący z Nadodrze jeden z najwybitniejszych artystów polskich XX wieku Jan Cybis, który po latach tak wspominał tamten czas: „Opolszczyzna z lewego brzegu. Powiat prudnicki, który do połowy był polski. (...) Wrocław. Po początkowych studiach prawniczych zapisałem się do Wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych — po egzaminie konkursowym. Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu miała po pierwszej wojnie światowej charakter uczelni nowoczesnej. Wykładali tam tacy profesorowie, jak Oskar Moll — uczeń Matisse'a, najlepszy bodaj z jego uczniów niemieckich oraz Otto Müller — członek grupy „Die Brücke”, niemiecki ekspresjonista, kolega Kirchnera, Noldego, Pechsteina i innych. W jego pracowni studiowałem”. (Jan Cybis — „Życiorys artystyczny” — z wydanego w 1980 r. przez PIW tomu dzienników artysty). Z Opolszczyzny pochodził również absolwent i przyszły profesor szkoły Robert Bednorz — zaangażowany przez Endella w 1925 r. Trzeba też wspomnieć o Konradzie von Kavdorffie, malarzu związanym ze szkołą od początku lat dwudziestych.

W 1925 roku umiera August Endell, a rektorem zostaje wspomniany przez J. Cybisa — Oskar Moll. Jego kadencja, to lata pełnego rozkwitu uczelni poprzedzające smutne zdegradowanie z nazistowską rzeczywistością.

W Akademii modny jest ekspresjonizm — w jego kierunku

da Bibrowicz (weaving classes). Max Berg, another architect, Poelzig's great friend and the designer of Hala Ludowa (Jahrhunderthale) cannot by any means be forgotten, neither can a painter Frederick Pautsch, later Poznań school's head and a professor at the Cracow College of Fine Arts. Pautsch's arrival to Wrocław provokes diverse reactions, characteristic of the cities bordering on two different national traditions. A critic H. Rebeusburg, in a magazine "Die Kulturwelt" writes about professor Pautsch in the following way: "the fascinating representative of the Slav culture appears in a city functioning as a bridge — head of Germanism turned against the Slavs [...]. And although art should not be mixed with politics, yet it seems that the Wrocław college is seriously endangered with the growing Slavonic influence and that is why the great artist should rather be transferred to Düsseldorf or Munich for our country's sake, where he will undoubtedly be less susceptible to Slavonic pressures in the distinct west-European culture".

From 1918 the Wrocław college is administered by an eminent architect and art theoretician, August Endell. The new rector and author of a well-known photographic studio "Elvira" in Munich (later described by the Nazis as a product of 'the degenerate art') does not give up ambitious actions perfecting the school's profile. One after another, famous artists names appear on the list of the school's pedagogues. At that time, in 1919, one of the leading 20th century Polish artists — Jan Cybis takes up the studies in the college and this is how he recalls that period: „the Opole region on the left side of the river bank. Prudnik district, half-Polish then. [...] Wrocław. After the law studies I started to attend classes at the Wrocław College of Fine Arts — having first passed the competitive examination. The academy after the 1st world war was very modern in character. The following professors were among the school's lecturers: Oskar Moll, probably the best of Matisse's German students, Otto Müller, "Die Brücke" member, a German expressionist, a friend of Kirchner, Nolde Pechstein and others. I have studied under his direction. (Jan Cybis, Artistic Biography, from the PIW volume of the painter's journals, published in 1980).

Robert Bednarz, another graduate and the future professor also came from the Opole region. He was engaged by Endell in 1925. Konrad von Kavdorff, a painter connected with the school from the early 1920s should be mentioned, too. In 1925 August Endell dies, and Oscar Moll, referred to by J. Cybis, is elected rector. During his term of office the school enjoys full bloom which unfortunately sadly clashes with the brutal Nazi reality.

Expressionism is getting fashionable at the college, the following artists get interested in it: Kurt Arendt, Paul Fe-

gawitują Kurt Arend, Paul Fegler-Felkendorf, Paula Grünfeld, Ludwig P. Kowalski, Max Odoy, Bruno Schmialek (malarze i graficy) oraz rzeźbiarz i grafik Thomas Myrtek. Są również zwolennicy realizmu i tak zwanej „nowej rzeczywistości” a wśród nich: Aleksander Kanoldt i Carlo Mense, zaś nurt konstruktywizmu reprezentują Hans Lestikov i Günther Hirschel-Prottsch.

W ostatnich latach przed rozwiązaniem Akademii przez nazistów profesorami szkoły zostali znakomici twórcy związani z historią bodaj najstojniejszej uczelni plastycznej naszego wieku — Bauhausu. Byli to: Johannes Mohl Zahn, Oskar Schleumer, Georg Muche i Josef Vinecky. Nie pracują już długo. W 1932 roku szkoła zostaje zamknięta, a los rozrzuca byłych pedagogów i absolwentów po szerokim świecie. Podczas oblężenia „Festung Breslau” (luty—maj 1945) budynki szkoły zostają zniszczone, a gmach główny wypalony całkowicie. Już jednak jesienią 1945 roku rozpoczynają się przygotowania do uruchomienia uczelni. Rektorem (a właściwie początkowo dyrektorem) zostaje mianowany znany malarz związany z krakowskim środowiskiem artystycznym — Eugeniusz Geppert, który 7.X.1946 otworzy pierwszy rok akademicki wrocławskiej PWSSP.

Wkrótce ukształtowanie się kadra artystów-pedagogów podejmujących trud odbudowy a właściwie budowy Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Zanim uczelnia zmieni w 1949 roku nazwę na do dziś obowiązującą przystąpią do pracy pionierzy: Maria Dawska, Stanisław Dawski (rektor 1952—65), Leon Dołżycki, Adam Hanntkiewicz, Emil Krcha, Halina Jastrzębowska, Stanisław Kopystyński, Hanna Krzetuska-Geppertowa, Borys Michałowski, Antoni Mehl, Mieczysław Pawełko (rektor 1950—52), Stanisław Pękalski (rektor 1965—67), Stanisław Rzecki, ks. Piotr Śledziwski, Marian Steczowicz, Andrzej Will, Władysław Wincze oraz wybitny architekt i historyk tej dziedziny sztuki — Tadeusz Broniewski (profesor Politechniki Wrocławskiej).

Trudno dziś powiedzieć czy decyzje w sprawie kształtu programowego szkoły wynikały ze skrupulatnych analiz potrzeb i możliwości gospodarczych Dolnego Śląska i jak to określamy — makroregionu, czy z analizy tendencji rozwojowych dawnej Akademii. Jest natomiast faktem, że decyzje te okazały się trafne. Dzisiejszą trójwydziałową strukturę uczelni można bez trudu odnieść do jednostek organizowanych w 1946 i 1947 roku. Jest to ten sam układ: z powstałego wówczas Zakładu Drewna i Metalu ukształtował się Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, pracownie rysunku, malarstwa, rzeźby i grafiki z czasem przekształciły się w Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, a rodowód Wydziału Ceramiki i Szkła bierze swój początek w pracowniach

gler-Felkendorf, Paula Grünfeld, Ludwig P. Kowalski, Max Odoy, Bruno Schmialek (painters and graphic artists) as well as Thomas Myrtek, sculptor and graphic artist. There are also some followers of realism and of the so called "new reality" among them: Alexander Kanoldt and Carlo Mense, while constructivism is represented by Hans Lestikov, and Günther Hirschel-Prottsch.

In the years right before the dissolution of the college by the Nazis, excellent artists, connected with Bauhaus — probably the most famous artistic school of our age, became the school's professors. Among others these were: Johannes Mohl Zahn, Oscar Schleumer, Georg Muche and Josef Vinecky. They do not work long, though. In 1932 the school is closed down and its former pedagogues and graduates scatter all over the world.

During Wrocław's siege ("Festung Breslau", February-May 1945) the college buildings are destroyed and the main edifice completely burnt down. Not a long time later, in autumn 1945, preparations to initiate the school's activity, start. Eugeniusz Geppert, a painter connected with the Cracow artistic society, is appointed rector. Thus on the 7th of October 1946 he opens the first postwar academic year at the Wrocław college.

Soon there emerges a group of pedagogue-artists who take up the effort of the school's restoration or rather of its construction. Before in 1949 it changes its name into the present one, the following pioneers start working: Maria Dawska, Stanisław Dawski (the 1952—65 rector), Leon Dołżycki, Adam Hanntkiewicz, Emil Krcha, Halina Jastrzębska, Stanisław Kopystyński, Hanna Krzetuska-Geppertowa, Borys Michałowski, Antoni Mehl, Mieczysław Pawełko, (the 1950—52) rector), Stanisław Pękalski (the 1965—67 rector), Stanisław Rzecki, the Rev. Piotr Śledziwski, Marian Steczowicz, Andrzej Will, Władysław Wincze and Tadeusz Broniewski, an outstanding architect and a historian of architecture, professor at the Wrocław Technical University.

It is difficult to determine nowadays whether the decisions on the school's syllabus resulted from detailed analyses of the needs and possibilities in the so called macroregion of the Lower Silesia, or from a close study of the old college development tendencies. A fact remains though that the resolutions turned out good today's 3-faculty structure of the school may easily be traced back to the departments organized in 1946 and 1947. Thus the Wood and Metal Institute changed into the Faculty of Interior and Industrial Design. Also the drawing, painting, sculpture and graphics studios became in the course of time the Faculty of Painting, Graphics, and Sculpture. The Faculty of Ceramics and Glass has its origin in the studios and workshops initiated in the acade-

i warsztatach uruchomianych w roku akademickim 1947/48. U progu lat pięćdziesiątych zmienia się rektor szkoły, a jednocześnie odchodzą z Wrocławia do ASP w Krakowie: Leon Dołżycki i Emil Krcha.

Rozstają się również ze szkołą: Halina Jastrzębowska i Antoni Mehl. Uczelnia pozyskuje natomiast wybitnych artystów ceramików Julię Kotarbińską i Rudolfa Krzywca — związanych z „Ładem”, przedwojennych absolwentów warszawskiej ASP. Rozpoczyna też wykłady w szkole profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, znakomity historyk sztuki Karol Estreicher.

Po krótkiej kadencji Mieczysława Pawełki rektorem zostaje w 1952 r. Stanisław Dawski, który wraz z energicznym dyrektorem administracyjnym Lubomirem Żurawskim rozpoczyna szybką odbudowę obiektów szkoły. Odbudowa, rozpoczęta od usunięcia nieogarnionych hałd gruzu, zakończy się w 1964 roku — niemal równocześnie z kadencją rektorską prof. Stanisława Dawskiego. Odbudowa szkoły nie była jedynym osiągnięciem tej kadencji. Okrępeły pracownice specjalizacyjne szkła i ceramiki, po przesileniach organizacyjnych ustabilizowała się sytuacja architektury wnętrz — kierowanej przez wieloletniego dziekana prof. Władysława Winczego i stworzone zostały podstawy do uruchomienia specjalizacji projektowania graficznego.

W końcu lat pięćdziesiątych młodzi absolwenci szkoły zaczynają odnosić sukcesy na wystawach międzynarodowych. Kilkunastoletnia, pełna poświęceń praca pedagogów i studentów zaczyna przynosić wymierne sukcesy. W 1960 roku Mieczysław Zdanowicz zdobywa srebrny medal, a Henryk Wilkowski wyróżnienie na XII Triennale Sztuki Użytkowej w Mediolanie, zaś w 1962 r. Rufin Kominek, Halina Olech i Mieczysław Zdanowicz złote medale, Krystyna Cybińska srebrny medal i Irena Lipska-Zworska wyróżnienie na Międzynarodowej Wystawie Ceramiki Artystyczna (AIC) w Pradze. Tę pierwszą efektowną serię osiągnięć zamyka wyróżnienie Henryka Wilkowskiego na Wystawie Form Przemysłowych w Paryżu (1963).

Lata czterdzieste i pięćdziesiąte były w szkole, podobnie jak w całej sztuce polskiej, okresem gwałtownych przewartościowań i ostrego konfliktu doktryn artystycznych. Jednak jak gdyby wbrew logice trudnego czasu pojawia się w uczelni spontaniczny talent artysty przywracającego wiarę w uniwersalną moc sztuki. Waldemar Cwenarski (1926—53) przedwcześnie zmarły student IV roku — nim znajdzie uznanie krytyki po „Arsenale” (1955) — walenie przyczyni się do zachowania właściwego szkole klimatu swobody poszukiwań twórczych.

Udział młodych wrocławskich artystów absolwentów i studentów PWSSP w Warszawskim „Arsenale” jest ważnym

mic year 1947/48.

At the beginning of the 1950s the school's rector changes and at the same time Leon Dołżycki and Emil Krcha leave Wrocław for the Cracow Academy.

Halina Jastrzębowska and Antoni Mehl part with Wrocław, as well. In their place yet, the school welcomes Julia Kotarbińska and Rudolf Krzywiec, famous ceramic artists belonging to "The Order", a group of prewar graduates of the Warsaw Academy. Also an eminent art historian from the Jagiellonian University, Karol Estreicher starts his lectures in Wrocław.

After Mieczysław Pawełko's short term of office, Stanisław Dawski becomes rector in 1952 and together with Lubomir Żurawski, a very active administration head, they initiate a quick process of the school's restoration. It started with the removal of huge heaps of rubble, and ended in 1964 when prof. Stanisław Dawski finished his term of office. The school's reconstruction was not the only achievement of its ecctor. The specialistic glass and ceramic studios as well as the Faculty of Interior Design got stabilized institutionally. Also conditions were provided to open graphic design specialization.

At the end of the 50s, young graduates successfully start taking part in international exhibitions. Thus, long years of efforts of both pedagogues and students are rewarded. In 1960 Mieczysław Zdanowicz is awarded with a silver medal while Henryk Wilkowski gets a distinction during the XII Triennale of the Applied Arts in Milan. In 1962 Rufin Kominek, Halina Olech and Mieczysław Zdanowicz win golden medals, Krystyna Cybińska — a silver one and Irena Lipska-Zworska — a distinction during The International Exhibition of the Artistic Ceramics in Prague. The first impressive series of accomplishments is closed with Henryk Wilkowski's distinction at The Exhibition of Industrial Forms in Paris (1963).

The 40s and 50s are both for the school and for the whole Polish art of that time a period of dramatic changes and conflicts between various artistic doctrines. But as if against the logic of the difficult period, a spontaneous artistic talent emerges, thus restoring everyone's belief in the universal power of art. Waldemar Cwenarski (1926—53) who died when he was only a fourth year student, did have his share in the maintenance of the typical of the school atmosphere of creative freedom, though he found no recognition in the critics' eyes until after „The Arsenal” (1955). The contribution of young Wrocław artists, both graduates and students of The State College of Fine Arts to the Warsaw „Arsenal” is a great event in the school's history. Not only Waldemar Cwenarski, but also Kazimierz Głaz, Wanda Gołkowska

wydarzeniem w historii szkoły. Poza Waldemarem Cwenarskim w tej przełomowej wystawie uczestniczyli Kazimierz Głaz, Wanda Gołkowska, Józef Hałas i wyróżnieni: Krzesława Maliszewska, Jan Chwałczyk, Helena Michałek, Mieczysław Hoffman oraz nagrodzony Alfons Mazurkiewicz.

Pierwszy badaj polski happening, jakim był zrealizowany w maju 1957 r. przez grupę najmłodszych absolwentów i studentów „Teatr Sensibilistyczny”, otwiera nowy okres poszukiwań artystycznych. Poszukiwania te prowadzone przez twórców usytuowanych w różnych nurtach artystycznych i deklarujących często przeciwstawne poglądy łączy interdyscyplinarność — rozumiana jako swobodny dobór mediów i nieograniczone zastaniami konwencjami stosowanie nowych środków rejestracji i przekazu.

Nie jest zatem przypadkiem, że w końcu lat 60. Wrocław stanie się czołowym ośrodkiem polskiej sztuki conceptualnej, nie jest też przypadkiem sympozjum „Wrocław 70”, ani — na gruncie samej szkoły — utworzenie Katedry Wiedzy Wizualnej. Ta katedra „nowych mediów”, założona w 1969 r. przez Leszka Kaćmę, a kierowana obecnie przez Janusza Grzonkowskiego, wprowadziła do opartego na ścisłej wiedzy (optyka, fizjologia, psychologia) programu — wątek nowatorskich poszukiwań awangardy.

W połowie lat sześćdziesiątych rektorem szkoły zostaje Stanisław Pękalski, malarz i projektant witraży, który podczas swej krótkiej kadencji (1965—67) doprowadza do usamodzielnienia Wydziału Malarstwa Grafiki i Rzeźby oraz utworzenia Katedry Projektowania Form Przemysłowych, której pierwszym kierownikiem zostaje Krzysztof Meisner.

W latach 1967—1981 rektorem uczelni jest Tadeusz Forowicz, projektant wnętrz i mebli, którego kadencja wiąże się z utworzeniem wspomnianej już Katedry Wiedzy Wizualnej i Katedry Grafiki — kierowanej w latach 1969—1975 przez wybitnego plakacistę Macieja Urbańca — byłego studenta szkoły i absolwenta warszawskiej ASP.

Najistotniejszym jednak elementem tych reorganizacji jest formalne usamodzielnienie malarstwa, jako kierunku studiów. Szkoła od lat prowadziła pracownice specjalistyczne malarstwa usytuowane jednak na Wydziale Ceramiki. Utworzenie Wydziału Malarstwa Grafiki i Rzeźby było potwierdzeniem dorobku artystycznego pedagogów i absolwentów szkoły. W znacznym stopniu zadecydował o tym „Arsenal”, ale również w kolejnych latach wrocławscy malarze dawali dowody aktywności twórczej.

W 1956 roku powstaje grupa X założona przez Małgorzatę Grabowską, Józefa Hałasa, Krzesławę Maliszewską i Alfonsa Mazurkiewicza. W 1958 roku Maria Dawska przedstawia wielką wystawę indywidualną we wrocławskim Muzeum Śląskim (dziś Muzeum Narodowe). W 1961 roku Eugeniusz

and Józef Hałas took part in the exhibition as well as Krzesława Maliszewska, Jan Chwałczyk, Helena Michałek, Mieczysław Hoffman and the awarded Alfons Mazurkiewicz. The first Polish happening called "The Sensibilistic Theatre", organized in May 1957 by a group of the youngest graduates and students opens the school's new artistic period. Representatives of various tendencies often declare opposite views but share similar understanding of the arts interdisciplinary character seen as free, unlimited use of artistic media as well as unconventional means of registration and communication.

It is no wonder, thus, that at the end of the 60s Wrocław becomes the main centre of the Polish conceptual art. The school organizes also an interesting symposium „Wrocław'70” and establishes the Visual Knowledge Department. The "new media" department founded by Leszek Kaćma, now run by Janusz Grzonkowski, introduced the innovatory, vanguard search into the considered as more scientific fields of optics, physiology and psychology.

In the middle of the 60s, Stanisław Pękalski, a painter and stained glass designer, becomes another rector and during his short office (1965—67), he separates the Faculty of Painting Graphics and Sculpture into smaller units and creates the Department of Industrial Forms' Design. Krzysztof Meisner is appointed the first head of the latter department.

In the years 1967—81, Tadeusz Forowicz, an interior and furniture designer becomes rector. When he was in the post he established the above mentioned Visual Knowledge Department and the Department of Graphics, conducted by an eminent poster-designer Maciej Urbaniec, a former student and graduate of the Warsaw State College of Fine Arts.

A formal separation of the Department of Painting remains the most crucial element in the school's reorganization. The existing specialistic painting studios for years belonged to the Department of Ceramics. The newly-opened Faculty of Painting, Graphics and Sculpture proved „the high status of the pedagogues and graduates, to some extent also "The Arsenal" considerably contributed to it, as well as the Wrocław painters who turned out to be extremely active at that time.

In 1956 Małgorzata Grabowska, Józef Hałas, Krzesława Maliszewska and Alfons Mazurkiewicz founded the „X” group. Two years later Maria Dawska organized a great individual exhibition in the Wrocław Museum of Silesia (today's the National Museum). In 1961 Eugeniusz Geppert, a famous representative of the town's artistic society is awarded at the Warsaw exhibition in „Zachęta”, then in 1965 he gets the Grand Prix Award during the Festival of Polish Painting in Szczecin and in 1967 the artistic award of the Mini-

12 Geppert czołowa postać wrocławskiego świata artystycznego otrzymuje nagrodę na wystawie XV-lecia (Warszawa — „Zachęta”), w 1965 r. Grand Prix na Festiwalu Malarstwa Polskiego w Szczecinie i w 1967 r. nagrodę artystyczną Ministra Kultury i Sztuki. W rok po Eugeniuszu Geppercie Grand Prix na festiwalu w Szczecinie zdobywa Józef Hałas, a jeszcze w 1965 roku jedną z głównych nagród na sopockiej wystawie młodych Kazimierz Głaz, któremu paryskie Biennale Młodych przyniesie kolejne wyróżnienie, tym razem nagrodę ufundowaną przez Marca Chagala.

W 1961 roku powstaje we Wrocławiu grupa twórcza pod nazwą „Szkoła Wrocławska” (od 1967 „Grupa Wrocławska”) skupia ona głównie pedagogów i absolwentów PWSSP przeważnie malarzy z kręgu Eugeniusza Gepperta. W skład jej wchodzi: Jerzy Boroń, Jan Chwałczyk, Ryszard Gachowski, Eugeniusz Geppert, Kazimierz Głaz, Wanda Gołkowska, Małgorzata Grabowska, Józef Hałas, Bogdan Hofman, Konrad Jarodzki, Zdzisław Jurkiewicz, Feliks Kociankowski, Marian Kowalski, Hanna Krzetuska, Krzesława Maliszewska, Alfons Mazurkiewicz, Kazimierz Nowacki, Marian Nowak, Zbigniew Paluszak, Leon Podsiadły, Marian Poźniak, Jerzy Rosołowicz, Anna Szpakowska-Kujawska, Władysław Tumkiewicz, Kazimierz Wadowski, Zygmunt Woźnowski, Andrzej Will i Janina Żemojtel. Ten zespół twórców będzie przez szereg lat oddziaływać tak na szkołę, jak i na wrocławskie środowisko artystyczne. Podobną rolę spełni prowadzona przez Jerzego Ludwińskiego „Galeria pod Moną Lisą” — punkt kontaktowy nowych idei artystycznych, który stał się na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ośrodkiem promocji sztuki awangardowej. Eugeniusz Geppert po przejściu na emeryturę i paroletniej nieobecności w szkole powraca znów do uczelni w końcu lat sześćdziesiątych. W jego bogatym życiorysie artystycznym jest to okres bodaj najznakomitszy — z płócien emanuje młodzieńcza pasja twórcza, a prowadzone przez dziesięciolecia poszukiwania kolorystyczne osiągają nową, niezwykle sugestywną postać formalną.

W latach siedemdziesiątych kadre pedagogów — malarzy stanowią obok Eugeniusza Gepperta: Władysław Kamiński, Wanda Gołkowska, Zbigniew Karpiński, Alfons Mazurkiewicz, Konrad Jarodzki, Stanisław Rodziński oraz w katedrze ogólnoplastycznej dla projektantów — Józef Hałas, Zofia Artymowska i Janusz Kaczmarek. W roku akademickim 1970/71 w szkole wykłada również Władysław Hasior. W 1981 roku Józef Hałas przenosi się do Katedry Malarstwa i po przejściu na emeryturę Zbigniewa Karpińskiego zostaje jej kierownikiem. W latach osiemdziesiątych w katedrze obroniono szereg wybitnych prac dyplomowych, zaś wielu uzdolnionych i aktywnych twórczo absolwentów zaznaczyło

ster of Culture and Art. A year later Józef Hałas receives his Grand Prix Award at the Szczecin Festival and in 1965 Kazimierz Głaz is first in Sopot (an exhibition of the works of young artists) and then at the Paris Biennale of the Young he is distinguished with an award of Marc Chagall's foundation.

1961 brings a new artistic event — the establishment of a group called "The Wrocław School" (from the 1967 "Wrocław Group"). It gathers pedagogues and graduates from the college, mainly painters from Eugeniusz Geppert's circle. The following people constitute it: Jerzy Boroń, Jan Chwałczyk, Ryszard Gachowski, Eugeniusz Geppert, Kazimierz Głaz, Wanda Gołkowska, Małgorzata Grabowska, Józef Hałas, Bogdan Hofman, Konrad Jarodzki, Zdzisław Jurkiewicz, Feliks Kociankowski, Marian Kowalski, Hanna Krzetuska, Krzesława Maliszewska, Alfons Mazurkiewicz, Kazimierz Nowacki, Marian Nowak, Zbigniew Paluszak, Leon Podsiadły, Marian Poźniak, Jerzy Rosołowicz, Anna Szpakowska-Kujawska, Władysław Tumkiewicz, Kazimierz Wadowski, Zygmunt Woźnowski, Andrzej Will and Janina Żemojtel.

That group of artists for many coming years will affect both the very school and the town's artistic society, to the same extent as "The Gallery under Mona Lisa" — a contact place for the representatives of new artistic trends in the late 60s and early 70s. The latter also functioned a promotion centre for the vanguard movements in art.

Eugeniusz Geppert after he retired, was absent from school for a few years but he comes back at the end of the 1960s. In view of the painter's long artistic activity, it seems to be his best period — which finds its reflection in his works of that time — full of some juvenile creative passion and a touch of extremely vivid colouration, he had so long searched for.

In the 1970s beside Eugeniusz Geppert, the following lecturers have classes with students: Władysław Kamiński, Wanda Gołkowska, Zbigniew Karpiński, Alfons Mazurkiewicz, Konrad Jarodzki, Stanisław Rodziński and in the Designing Department — Józef Hałas, Zofia Artymowska, and Janusz Kaczmarek. Also Władysław Hasior becomes the school's pedagogue in the academic year 1970/71.

Józef Hałas moves to the Department of Painting in 1981 and after Zbigniew Karpiński retires he is elected its head. In the 1980s many talented artists took their final examinations, besides some of them had their active and creative share in the school's artistic life. After last year's Warsaw exhibitions ("Freshly painted", "Arsenal'88"), the critics got especially interested in the works of Eugeniusz Minciel, Zdzisław Nitka and Krzysztof Skarbek.

swoją obecność w życiu artystycznym — wśród nich — szczególne zainteresowanie krytyki wzbudzili po ubiegłorocznych warszawskich wystawach („Świeżo malowane”, „Arsenal’ 88): Eugeniusz Minciel, Zdzisław Nitka i Krzysztof Skarbek.

Katedra Malarstwa ma obecnie bodaj najliczniejszą kadre samodzielnych pracowników. Józef Hałas, Wanda Gołkowska, Konrad Jarodzki, Stanisław Kortyka, Mieczysław Zdanowicz, Jerzy Zyndwalewicz i Andrzej Dobrzaniecki oraz Aleksander Dymitrowicz, Nicole Naskow, Leszek Mickoś, i ich koledzy z katedr ogólnoplastycznych wydziałów projektowych — Marian Wołczuk i Jan Kondratowicz realizują ambitny program łączący tradycje koloryzmu z pełnym otwarciem na aktualny nurt przemian artystycznych.

Katedra Grafiki, również usamodzielniona w drugiej połowie lat sześćdziesiątych, swoje powstanie zawdzięcza głównie Stanisławowi Dawskiemu, który podczas kadencji rektorskiej poświęcił wiele uwagi tej właśnie szczególnie mu bliskiej dyscyplinie. Dotyczyło to zarówno zajęć programowych, jak i opieki artystycznej nad kołem naukowym skupiającym studentów pasjonujących się grafiką. W kręgu tej opieki artystycznej odległej od formalnego programu dydaktyki rozwinął się też talent jednego z najciekawszych grafików polskich Józefa Gielniaka.

Po przeniesieniu Stanisława Dawskiego do Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Katedrą kieruje wybitny grafik Maciej Urbaniec. W ciągu kilku lat promuje on wraz ze swoim asystentem i następcą Janem Jaromirem Aleksionem wielu utalentowanych absolwentów. Wśród nich należy zwłaszcza wymienić późniejszego pedagoga katedry, znakomitego wszechstronnego grafika Eugeniusza Geta-Stankiewicza i Jerzego Czerniawskiego.

Plakat znajduje się w centrum uwagi jednostki prowadzącej projektowanie graficzne. Jego wysoki poziom zawdzięczamy również wieloletniej pracy szeregu artystów, przeważnie absolwentów uczelni, którzy często jeszcze przed powołaniem katedry zajęli się tą formą wypowiedzi artystycznej.

Aby nie być gołosłownym, ani nie zostać posądzonym o lokalną megalomanię zacytujmy nazwiska grafików związanych ze szkołą i Wrocławiem, a wymienianych w książce — katalogu: „Polnische Plakat Heute”, HdK-Berlin, 1980. Są to: Jan Jaromir Aleksion, Tadeusz Ciałowicz, Jerzy Czerniawski, Michał Jędrzejewski, Barbara Jędrzejewska, Marek Komza, Stanisław Kors, Roman Kowalik, Roman Rosyk, Jan Sawka, Eugeniusz Stankiewicz, Wiesław Zajączkowski, no i oczywiście Maciej Urbaniec — na wprost wrocławianin, a dziś profesor warszawskiej ASP.

Obecnie katedrą kieruje grafik i malarz Jan Jaromir Aleksion, jeden z najwybitniejszych działających we Wrocławiu

The Department of Painting gathers now numerous individual research workers, among them: Józef Hałas, Wanda Gołkowska, Konrad Jarodzki, Stanisław Kortyka, Mieczysław Zdanowicz, Jerzy Zyndwalewicz, Andrzej Dobrzaniecki, Aleksander Dymitrowicz, Nicole Naskow, Leszek Mickoś as well as Marian Wołczuk, and Jan Kondratowicz (from the Designing Department). They all put into life the ambitious programme of connecting the traditions of colourism with the attitude of openness for the artistic changes.

The Department of Graphics also got independent in the second half of the 60s, thanks to Stanisław Dawski, who during his rector's term of office paid special attention to this discipline, as he appreciated it the most. Dawski made numerous changes in the syllabus and actively patronized a research circle grouping students passionately fond of graphics. In effect of the artistic encouragement and assistance he found in the circle, Józef Gielniak, now one of the most interesting Polish graphic artists, could develop his talents. After Stanisław Dawski's departure for Warsaw, Maciej Urbaniec was appointed head. Together with his assistant and successor Jan Jaromir Aleksion, he promotes many talented graduates, among others the future pedagogue and versatile graphic artist Eugeniusz Get-Stankiewicz and Jerzy Czerniawski.

Poster remains in the centre of attention during classes in the graphic designing. But today's high standard was achieved thanks to the past efforts of many artists, usually the school's graduates who had been interested in the form of artistic expression long before the Department of Graphics came into existence. To prove these are not empty words or mere signs of local megalomania, let us give some names of the graphic artists connected with the school and Wrocław itself, enumerated in a catalogue "Polnische Plakat Heute" ("Polish Poster Today"), HdK-Berlin, 1980. These are: Jan Jaromir Aleksion, Tadeusz Ciałowicz, Jerzy Czerniawski, Michał Jędrzejewski, Barbara Jędrzejewska, Marek Komza, Stanisław Kors, Roman Kowalik, Roman Rosyk, Jan Sawka, Eugeniusz Stankiewicz, Wiesław Zajączkowski and Maciej Urbaniec, naturally, who spent many years in Wrocław and now is a professor at the Warsaw State College of Fine Arts.

At present Jan Jaromir Aleksion, the most outstanding graphic artist and painter in Wrocław is elected head of the department. Different pedagogues run individual studios: Eugeniusz Smoliński, Andrzej Basaj (lithography), Halina Pawlikowska (metal techniques), Roman Kowalik (serigraphy), Mirosława Bernat, Jerzy Popowski (printing techniques) and Kazimierz Helebrandt (photography).

The graphic artists won many awards, the head of the depart-

14 artystów. Po za nim pracownikami kierują: Eugeniusz Smo-liński, Andrzej Basaj (litografia), Halina Pawlikowska (te-chniki metalowe), Roman Kowalik (serigrafia), Mirosława Bernat, Jerzy Popowski (techniki poligraficzne) i Kazimierz Helebrandt (fotografia).

Oczywiście graficy zdobywali również nagrody, najwięcej szef katedry Jan Jaromir Aleksion — w tym: złoty medal na Triennale Rysunku 1968, medale i nagrody na Biennale Plakatu Polskiego — 1969, 1977, 1979, nagrody na Międzynarodowym Biennale Plakatu 1974, 1979, nagrodę na Międzynarodowym Biennale Grafiki 1970, nagrodę Bianco e nero w Lugano 1972. Lista jest zbyt długa, by ją wymienić w ca-łości. Nagradzani zresztą byli niemal wszyscy, których wymieniałem. Chciałbym jeszcze wspomnieć o wybitnym młodym grafiku Wiesławie Gołuchu zatrudnionym w innej kate-drze a nagradzanym m.in. na Biennale Plakatu Polskiego 1981 i Biennale Plakatu w Lahti 1981.

Jaka jest nasza grafika? Mówi się, że jest metaforyczno nad-realistyczna i aluzyjno-poetycka. Sądzę też, że charakteryzuje ją dążenie do przejrzystych decyzji i unikanie przypadko-wych efektów formalnych.

Aby określić sytuację rzeźby na przełomie pierwszego i dru-giego dwudziestolecia PWSSP trzeba cofnąć się do roku akademickiego 1946/47.

Jest kwestią sporną, kto pierwszy po wojnie prowadził w uczelni rzeźbę. Nominalnie w świetle dokumentów był to Stanisław Rzecki (ten z „Zielonego Balonika”). Jednocześ-nie niewątpliwym organizatorem specjalizacji i późniejszym wieloletnim, dynamicznym kierownikiem katedry był Borys Michałowski. Przez kilka lat wykładał też rzeźbę uczeń i były asystent Xawerego Dunikowskiego — Antoni Mehl oraz rzeźbiarz i ceramik Mieczysław Pawełko.

Wydarzeniem najwyższej rangi było dla tej specjalizacji jak i całej szkoły objęcie kierownictwa katedry przez Xawerego Dunikowskiego w 1959 roku. Xawery Dunikowski wykładał we Wrocławiu do końca życia, czyli do 1964 roku. Jest nadal obecny w szkole i we Wrocławiu, tak przez swoje rzeźby, jak i poprzez swoich uczniów. Usytuowana na wprost głów-nego wejścia, monumentalna rzeźba profesora w skupieniu obserwuje szkołę jednocześnie stanowi utrwalaony w brązie kanon epoki i uniwersalny punkt odniesienia.

Po Xawerym Dunikowskim katedrą kieruje ponownie aż do lat siedemdziesiątych Borys Michałowski, a po jego przej-sciu na emeryturę kolejno: Jerzy Boroń, Feliks Kociankowski i obecny Leon Podsiadły.

Dzieł Xawerego Dunikowskiego nie trzeba wymieniać, zna je każda osoba interesująca się sztuką. Sądzę natomiast, że warto wspomnieć o ważniejszych wrocławskich realizacjach pozostałych pedagogów rzeźbiarzy. Wśród dzieł monumen-

ment Jan Jaromir Aleksion, probably received their grea-test number, among them the most prestigious are: a golden medal at the Drawing Triennale in 1968, medals and prizes at The Polish Poster Biennale in 1969, 1977, 1979, another disinction during The International Biennale of Graphics in 1970, a Bianco e nero award in Lugano '72 and others. We have to stop here as the list would take too long to be com-pleted. Besides, nearly all of the so far mentioned artists have been granted awards. Yet, I would like to give the name of a famous Polish graphic artist, Wiesław Gołuch, who works in a different department and was awarded at The Polish Poster Biennale in 1981 and The Poster Biennale in Lahti in the year 1981.

What could be said about our graphics? It is considered me-taphoric, surrealistic, allusive and poetical. It also seems to tend towards clear, well-thought decisions instead of easy satisfactions with chance formal effects.

Consequently, in order to define the situation of sculpture in our school we should go back to the academic year 1946/47.

It is not certain though, who was the first to run lectures and classes in sculpture after the 2nd world war. The docu-ments say it was Stanisław Rzecki (from "The Green Ballo-on"), at the same time Borys Michałowski was, no doubt, its active organizer and head for many years. Antoni Mehl, a former student and assistant of Xawery Dunikowski, was a lecturer, too, as well as Mieczysław Pawełko, a sculptor and ceramic artist. The year 1959, when Xawery Dunikow-ski assumed the office of the head of the Department of Sculpture, was an event of greatest significance for the scho-ol. The outstanding artist had lectures in Wrocław until his death in 1964, but his presence can still be felt both in the city and the school-through his own masterpieces and the works of his numerous students. The professor's monumen-tal statue looking at the college in great concentration, situ-ated in front of the main gate, is commemorating in bronze the canon of the past epoch and serving as a universal refe-rence point.

After Xawery Dunikowski, again Borys Michałowski presi-des over the department until the 70s, when he retires Jerzy Boroń, Feliks Kociankowski and Leon Podsiadły take over the office in succession. Everyone agrees that Xawery Duni-kowski's works do not have to be enumerated — any person interested in art knows them. On the other hand it seems worthwhile to present the accomplishments of the remaining pedagogues and sculptors. Thus the following works should be mentioned: the 1963 monument representing the pro-fessors of Lwów by Borys Michałowski, Mikołaj Kopernik's status from 1974 by Leon Podsiadły and Łucja Skomorow-

talnych należy wymienić pomnik profesorów lwowskich Bo-rysa Michałowskiego z 1963 roku, pomnik Mikołaja Koper-nika dłuta Leona Podsiadłego z 1974 roku i pomnik na cmentarzu żołnierzy polskich na Oporowie Łucji Skomorowskiej z 1979 roku. Rzeźbiarzem zainteresowanym twórczo-ścią interdyscyplinarną jest Alojzy Gryt, zaś w krańcowo odległej od pomników skali działają — Jacek Dworski autor monet i osobiście, kunsztownie odlewanych medali oraz Al-freda Poznańska laureatka I nagrody w konkursie rzeźbiars-kim im. Dantego w Rawennie — 1979. Wręcz autonomiczną instytucją artystyczną jest natomiast wszechstronny rzeź-biarz i teoretyk sztuki Zbigniew Makarewicz. Wśród rzeź-biarzy najmłodszej generacji bardzo interesująco rozwija się kariera artystyczna Ludwika Ogorzelec, mieszkającej obec-nie w Paryżu, absolwentki z pracowni Leona Podsiadłego. Przejdźmy do dyscyplin projektowych. W naszym stuleciu wyrafinowanej techniki ich symbolem jest wzornictwo prze-mysłowe. Rozpocznijmy od Katedry Wzornictwa, choć pro-blematyką projektowania dla przemysłu zajmują się oczywi-ście i inne katedry.

Specjalizacja projektowania form przemysłowych po uda-nym starcie w 1966 roku w dziesięć lat później przeżywa kry-zys kadrowy. W trudnym momencie uczelnia powierza pro-wadzenie zajęć młodym absolwentom, jednocześnie kieru-jąc ich przemiennie na praktyki zagraniczne. Wilhelm Se-maniszyn odbywa staż we Francji, Krzysztof Łukasiewicz w Holandii, Finlandii i NRD (Halle), a Włodzimierz Dola-towski „zalicza” roczną praktykę projektową w USA. Wraz z Wiesławem Zajączkowskim i Mieczysławem Pirogiem — prowadzącymi projektowanie komunikacji wizualnej — sta-nowią dziś oni silny zespół designerów — pedagogów. Re-zultatem odnowy kadrowej, doskonalenia programu oraz ściślej współpracy z przemysłem (Jelcz, Starachowice, Po-lar, Wrozamet) są nagrody zdobywane przez studentów katedry w międzynarodowych konkursach designerskich. Wspomnieć tu zwłaszcza należy I nagrodę uzyskaną przez Dariusza Łubińskiego w Szwajcarii 1987 i złoty medal (Gold Prix) zdobyty w Japonii — Nagoya w 1989 roku przez Zbigniewa Dobosza. Wyróżnienia te stanowią kontynuację osią-gnięć absolwentów z wczesnych lat siedemdziesiątych, wśród których przykładowo Ceca i Cwetko Kopczewowie z Bułga-rii — uczniowie Krzysztofa Meisnera, zdobyli już kilkana-ście złotych medali na międzynarodowych wystawach mebli. Pośrednio specjalizacja ma też oparcie w kadrze projektan-tów, absolwentów szkoły pracujących od lat dla przemysłu. Są to Benedykt Hadyński, Aleksandra Popławska-Kucharska, Wiktor Możejko i wielu innych. Rodowód Katedry Wzornictwa można wyprowadzić od warsztatów zakłada-nych w 1947 roku i wykładanego wówczas przedmiotu —

15 ska's monument of the Polish soldiers from 1979 in the Opo-rów cemetery.

Alojzy Gryt belongs to a group of sculptors who are fascina-ted with the interdisciplinary art, some other artists find ex-pression of their talents in the fields other than the creation of monuments. Jacek Dworski, for instance, is an author of beautiful coins and medals which he himself laboriously casts. Alfreda Poznańska is the 1979 winner of the first prize at The Dante Sculpture Contest in Ravenna. Zbigniew Ma-karewicz, a versatile sculptor and theoretician of art is as if an independent artistic institution himself. Finally, among sculptors of the youngest generation very interesting seems to be the carcer of Ludwika Ogorzelec, Leon Podsiadły's former Student who lives in Paris now.

Let us take into account the designing disciplines, for a change. In our century of highly developed technique, the industrial designing becomes its symbol. Let us begin with the Department of Design, though of course other depart-ments also deal with the problems of designing for indu-stry's purposes.

The specialization of industrial forms' designing, after a good start in 1966, went into a period of staff crisis 10 years later. In the difficult times young graduates ran classes for students or went on training abroad. Wilhelm Semaniszyn stayed in France, Krzysztof Łukasiewicz in Holland, Finland and East Germany (Halle). Włodzimierz Dolatowski went on a-year-long designing practice to the U.S.A. W. Dolatow-ski, together with Wiesław Zajączkowski and Mieczysław Piróg had classes in visual communication design. Thus a new group of excellent designers and pedagogues came into existence. The result of the staff renewal, the improvement in syllabus and cooperation with industry (Jelcz, Starachowi-ce, Polar, Wrozamet) are the awards which them students win at different international contests.

Dariusz Łubiński won the first 1987 prize in Switzerland, while Zbigniew Dobosz — the 1989 Gold Prix Award in Ja-pan (Nagoya). Their distinctions are a continuation of the achievements of the department's graduates from the early 70s, among them, for instance Ceca and Cwetko Kopczew from Bulgaria, Krzysztof Meisner's pupils who won dozens of medals during various international furniture exhibitions. The specialization has a considerable though indirect sup-port from designers who had graduated from the school and worked in industry for years. These are for instance Bene-dykt Hadyński, Aleksandra Popławska-Kucharska, Wiktor Możejko and many others. The Department of Design took its origin back in 1947 when the first workshops were organi-zed and presumably developed also from a course in desig-ning industrial forms as well as from plan analyses prepared

projektowanie form przemysłowych, realizowanych od około 1960 roku opracowań projektowych Jerzego Boronia i Mieczysława Zdanowicza (obrabiarki), Leszka Kaćma (lodówki), Adama Łowczyckiego (komputery, elektronika) i Krystyny Pławskiej-Jackiewicz (maszyny drogowe) oraz wystaw popularyzujących problematykę wzornictwa (np. „Plastyka w przemyśle” 1965).

Natomiast z racji swego usytuowania organizacyjnego jest Katedra młodszą siostrą Katedry Architektury Wnętrz.

Specjalizacja AW istniejąca w szkole od roku akademickiego 1947/48 była budowana przez Władysława Wincze na zasadach zbliżonych do koncepcji „Ładowskiej”, jak i założeń programowych „Bauhausu”. Bazą techniczną katedry są szkolne warsztaty doświadczalne nazwane później urzędowo Zakładami Doświadczalno-Usługowymi. Kolejne reorganizacje przeprowadzane w wyniku decyzji „wysokiego szczebla” utrudniały, a okresowo wręcz uniemożliwiały właściwie ich wykorzystywanie. Oczywiście odbijało się to negatywnie na dydaktyce, lecz mimo przeszkód katedra odnosiła sukcesy — przykładowo, zrealizowane przez Magdalenę Sorgenlos-Chrzanowską meble uzyskały jedną z głównych nagród na Międzynarodowym Triennale Mebla w Poznaniu — 1980. Katedra prowadzona obecnie przez Tadeusza Forowicza poniosła ciężką stratę w związku z przedwczesnym zgonem dziekana Jana Kowalczyka, jednak uniknęła ostrych przesileni kadrowych i dziś posiada ustabilizowany zespół pedagogów. Są to między innymi Zbigniew Kawecki, Piotr Karpiński, Norbert Wieschalla i niżej podpisany.

Zmienne koleje losu towarzyszyły współpracy specjalizacji AW z przemysłem meblarskim. Masowo produkowany fotel Józefa Chierowskiego, który zakłady w Świebodzicach powiełały w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy, zdawał się na początku lat sześćdziesiątych zapowiadać epokę ścisłej współpracy projektantów z przemysłem. Wkrótce optymizm okazał się przedwczesnym i sprawy powróciły do normalnego cyklu (polepszeń i pogorszeń). Są to zresztą kłopoty uniwersalne. Mimo dobre ukladającej się współpracy szkoły z przemysłem szklarskim i ceramicznym, w praktyce seryjnej produkcji dominują wzruszające odwzorowania wyobrażeń o arystokratycznych serwisach. Bywają oczywiście wyjątki — należy do nich Huta Szkła w Polanicy, której kierownikiem artystycznym jest Zbigniew Horbowy i kilka innych zakładów współpracujących z tak wybitnymi projektantami, jak na przykład, Bronisław Wolanin. Ale jednocześnie obserwujemy obniżanie się poziomu designerskiego produkowanych wyrobów. Powstał paradoks — klienci bezbłędnie rozpoznają dobre szkło, które natychmiast znika ze sklepów, a przemysł stara się produkować tego dobrego szkła czy ceramiki jak najmniej — kierując się zagadkowymi kryteriami.

around 1960 by Jerzy Boroń and Mieczysław Zdanowicz (machine tools), Leszek Kaćma (refrigerators), Adam Łowczycki (computers, electronics), Krystyna Pławska-Jackiewicz (road machines) and from exhibitions popularizing the problems of designing (e. g. „Fine Arts in Industry”, 1965).

In view of its organizational structure, the department is as if a younger sister of the Department of Interior Design. The latter specialization, existing at the school from the academic year 1947/48, was built by Władysław Wincze. He wanted it to resemble and follow the concept of „Ład” (“The Order”), as well as the programme assumptions of “Bauhaus”. School workshops, formally called later Experimental Service constituted technological base for the department. Its successive reorganization results of the central decisions made their proper use difficult, even impossible at times. Obviously, it had negative impact on the didactics but regardless of the obstacles the department succeeds in the end. For instance furniture conceived by Magdalena Sorgenlos-Chrzanowska won one of the best awards at the 1980 International Furniture Triennale in Poznań.

The department presently administered by Tadeusz Forowicz suffered from a great loss when its dean Jan Kowalczyk died. It has a steady staff, among others: Zbigniew Kawecki, Piotr Karpiński, Norbert Wieschalla and Michał Jędrzejewski. The cooperation of the specialization with the furniture industry had its ups and downs, however. At the beginning of the 1960's the armchair designed by Józef Chierowski, produced in thousands by Świebodzice factory, seemed to foretell an era of perfect collaboration between the designers and industry, but the optimism turned out to be too hasty and everything returned to its usual course of better and worse periods. These are universal problems, anyway. In spite of good teamwork between the school and the glass and ceramic industries, in practice the sets are dominated by moving representations of someone's idea of the aristocratic ones. Naturally exceptions happen, too. The Polonica glassworks whose artistic head is Zbigniew Horbowy, belongs to them, as well as a few other factories working in cooperation with such eminent designers as for example Bronisław Wolanin. But at the same time a considerable debasement of the products can be observed, too. There is an apparent paradox at work — the customers accurately recognize good quality glass or ceramics therefore it immediately disappears from shops, but on the other hand the industry regardless of everything keeps producing as little of it as possible — keeping to some puzzling criteria.

Structural changes introduced at the college in the late 60s stabilized the situation of the main disciplines but at the cost of other specializations. Ceramics and Glass lost for

Zmiany strukturalne wprowadzone w szkole w drugiej połowie lat sześćdziesiątych ustabilizowały sytuację dyscyplin podstawowych, ale stało się to pośrednio kosztem innych specjalizacji. Ceramika i Szkło utraciły na szereg lat (do 1981) wydziałową samodzielność i stały się Studium Ceramiki i Szkła.

W tym też czasie przeniesiony zostaje z Wrocławia do Warszawy główny twórca i organizator Katedry Szkła — Stanisław Dawski, a na emeryturę przechodzą zasłużeni pedagodzy Katedry Ceramiki — Julia Kotarbińska i Rudolf Krzywiec. Pozostawiają oni jednak artystycznie samodzielnych, młodych, dynamicznych następców. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ceramika utrzymuje stabilnie silną pozycję wśród siedmiu specjalizacji szkoły. Rufin Kominek i Krystyna Cybińska reprezentują Polskę w AIC, międzynarodowym stowarzyszeniu projektantów ceramiki, zaś wśród laureatów Biennale Ceramiki Polskiej niezmiennie spotykamy pedagogów i absolwentów wrocławskiej PWSSP.

Byli to w ostatnich latach — wyróżnieni Grand Prix: Grażyna Płocica (1981), Irena Lipska-Zworska (1983), Lidia Kupczyńska-Jankowiak (1985), Władysław Garnik (1987). Równie szczęśliwymi dla naszych koleżanek i kolegów są cykliczne wystawy ceramiki w Faenzie. Złote medale zdobywali tam: Piotr Wieczorek (1964), Irena Lipska-Zworska (1970), Krystyna Cybińska (1976) i Władysław Garnik (1987). Z wybitnymi osiągnięciami w dziedzinie rzeźby ceramicznej związane są nazwiska Ewy Mehl artystki dziś na stałe zamieszkałej w Holandii i Anny Malickiej Zamorskiej.

W dziedzinie szkła dalsze sukcesy odnotowuje Zbigniew Horbowy, uhonorowany nagrodami: w Jabłońcu — srebrny medal (1973) i w Erfurcie II nagroda na Quadriennale (1974) oraz złotym medalem na Ogólnopolskim Triennale Szkła (1976). Sukcesy artystyczne odnoszą również: Ludwik Kiczura, Henryk Wilkowski, Michał Diament, Feliks Nawrocki, Jerzy Chodurski oraz Erika i Jan Drost, Regina i Aleksander Puchałowie, Witold Turkiewicz, Ryszard Regulński, Jerzy Orkusz i inni, a wśród absolwentów przebywających za granicą Czesław Zuber, szeroko znany laureat Międzynarodowego Konkursu w Koburgu (RFN), Tasios Kiriazopowlos oraz Alina Moraś-Górny współpracująca z firmą Lobmeyer w Wiedniu.

Co wyróżnia wrocławską ceramikę i wrocławskie szkło? Ceramika wywodzi się niewątpliwie z tradycji przedwojennych warsztatów warszawskiej ASP, której absolwentami byli Julia Kotarbińska i Rudolf Krzywiec. Na tradycję tę nałożyły się doświadczenia „Ładu”, klimat wizualny Wrocławia oraz nury i temperament tu obecnej sztuki. Nie bez znaczenia są też przeplatające przez świat tendencje i mody uniwersalne. Słowem, ceramika nasza zachowując odrębność styli-

many coming years (until 1981) their department identity and became a mere Studium of Ceramics and Glass.

At that time the main organizer of the Department of Glass Stanisław Dawski moves from Wrocław to Warsaw. Noteworthy pedagogues from The Department of Ceramics — Julia Kotarbińska and Rudolf Krzywiec retire. But they leave artistically independent — young and dynamic successors. In the 70s and 80s ceramics maintains its high position among the other 7 specializations. Rufin Kominek and Krystyna Cybińska represent Poland in the International Association of Ceramic Designers, while pedagogues and graduates are frequent prizewinners at various Biennale of Polish Ceramics. Among the recently awarded with the Grand Prix distinctions were: Grażyna Płocica (1981), Irena Lipska-Zworska (1983), Lidia Kupczyńska-Jankowiak (1985) and Władysław Garnik (1987). The names of Ewa Mehl (permanently living in Holland now) and Anna Malicka-Zamorska are connected with the best achievements in ceramic sculpture.

Zbigniew Horbowy makes a name for himself in the field of glass. He was awarded with a silver medal in Jabloniec (1973), the second prize in Erfurt during Quadriennale (1974) and with a golden medal at the Polish Triennale of Glass (1976). Besides, the following glass artists are successful: Ludwik Kiczura, Henryk Wilkowski, Michał Diament, Feliks Nawrocki, Jerzy Chodurski, also Erica and Jan Drost, Regina and Aleksander Puchał, Witold Turkiewicz, Ryszard Regulński, Jerzy Orkusz and others. Among the graduates staying abroad are: Czesław Zuber, a well-known prizewinner of the International Koburg Contest (West Germany), Tasios Kliazopoulos and Alina Moraś-Górny who cooperates with the Lobmeyer Company in Vienna.

What distinguishes Wrocław ceramics and glass? The ceramics traces its origin back to the prewar workshops of the Warsaw college, among whose graduates were Julia Kotarbińska and Rudolf Krzywiec. The tradition was built on the experience of „Ład” (“The Order”), the atmosphere of Wrocław, as well as tendencies and the specific nature of art created there. The world trends and universal fashions are of considerable significance, too. In a word, our ceramics through the maintenance of its stylistic separateness keeps up with the currents of contemporary artistic search and potentially is a departure point for the constantly receding international expansion of the Polish art of design.

And glass? This discipline did not have a tradition of educating designers comparable to those dealing with ceramics. But the material fascinated the artists and found approval in the eyes of the society. I have already mentioned the specialization pioneers but undoubtedly the main architect and

18 styczną usytuowana jest w nurcie współczesnych poszukiwań i potencjalnie stanowi punkt wyjścia do ciągle, oddalającej się w przyszłość międzynarodowej ekspansji polskiego wzornictwa.

A szkło? — Ta dyscyplina nie posiadała porównywalnej z ceramiką tradycji kształcenia projektantów. Natomiast fascynował materiał i wyczuwano też potencjalne zapotrzebowanie społeczne. Wspominałem już o pionierach specjalizacji ale niewątpliwie głównym architektem i budowniczym wrocławskiego szkła jest Stanisław Dawski. Postawił on na logikę materii szkła, właściwe rozumienie tworzywa oraz proste, funkcjonalne a jednocześnie pełne finezji formy. Unikano zdobienia, unikano doklejania i rozmaitych sztuczek formalnych.

W rezultacie otrzymaliśmy szkło czyste w formie i jednocześnie monumentalne w proporcjach. Być może jest ono najbliższe filozofii skandynawskiego wzornictwa. Chociaż spotkałem się z inną opinią. Przebywający po raz pierwszy w Polsce i we Wrocławiu artysta doszukał się wpływów iberyjskich.

W pierwszej chwili zaprotestowałem, lecz po chwili przypomniał mi się drobny epizod z historii naszego szkła. Przed ćwierć wiekiem nasi projektanci zrealizowali dużą serię replik XVIII-wiecznego szkła hiszpańskiego — na zamówienie producentów filmu Wojciecha Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Lata minęły, a wzbogacający arsenal środków wyrazu „ślady” zapewne pozostał. Przegląd specjalizacji zapoczątkowany omówieniem zmian strukturalnych przełomu lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych wypada uzupełnić informacją o innych dyscyplinach uprawianych przez pedagogów i absolwentów.

Od pierwszych lat powojennych w szkole prowadzili zajęcia liczni architekci. Po Tadeuszu Broniewskim wykładali w szkole: Leszek Dąbrowski (późniejszy dziekan Wydziałów Architektury na Politechnikach we Wrocławiu i Szczecinie), Wiktor Jackiewicz (późniejszy dziekan Wydziału Architektury Politechniki w Gliwicach), Witold Lipiński (późniejszy dyrektor Instytutu Budownictwa Politechniki Wrocławskiej), Witold Molicki (później wykładający na Politechnice w Poznaniu) oraz Stanisław Będkowski, Ewa Cieszyńska, Andrzej Hubka, Zdzisław Kowalski, Stanisław Lose, Mirosław Przyłęcki, Stefan Staruchowicz, Jacek Zasada i inni. Ich praca była zawsze wysoko ceniona, a problemy architektury uznawano za szczególnie bliskie problemom plastyki.

Problemy fotografii i filmu, jak i sztuki elektronicznej są nam bliskie od czasu, gdy z inicjatywy rektora Stanisława Dawskiego powołano pracownię fotografii prowadzoną przez Bronisława Kupca. Dziś pracownię fotografii prowadzi Katedra Grafiki, zaś filmem i sztuką elektroniczną zaj-

builder of the Wrocław glass was Stanisław Dawski. The specificity of the glass material, the right understanding of its properties and simple, functional and fine forms seemed to him of greatest importance. Ornaments and various formal tricks were avoided as unnecessary. In effect, glass was harmonious in form and at the same time monumental in proportions. It seems to be closest to the Scandinavian philosophy of design. However, I met other opinions, too. An artist and pedagogue staying in Poland and Wrocław for the first time, found some Iberian influences. At first I protested but later I remembered an old episode from the history of the 17th and 18th century replicas of the Spanish glass. It was an order placed by Wojciech Hass who needed them for his film, entitled "Manuscript found in Saragossa". Years passed but the new ways of artistic expression were incorporated and remained as a "trace".

The review of the specializations initiated with the discussion of the structural changes in the 60s and 70s should be supplemented with just as necessary information about other disciplines.

From the first postwar years numerous architects had classes with students. The following lecturers worked at the school after Tadeusz Broniewski: Leszek Dąbrowski (later dean of the Faculty of Architecture at Wrocław and the Szczecin Technical College), Wiktor Jackiewicz (later dean of The Faculty of Architecture at the Gliwice Technical College), Witold Lipiński (later head of the Building Institute at the Wrocław Technical College), as well as Stanisław Będkowski, Ewa Cieszyńska, Andrzej Hubka, Zdzisław Kowalski, Stanisław Lose, Mirosław Przyłęcki, Stefan Staruchowicz, Jacek Zasada and others. Their work has always been highly appreciated, and the problems of architecture were considered very close to those of art.

The issues of photography, film and electronic art are very dear to us from the time when rector Stanisław Dawski initiated the establishment of Bronisław Kupiec's studio of photography. Today the Department of Graphics runs the photography studio, while The Department of Visual Knowledge has film and electronic art under its protection. The interest in these disciplines of art often changes into professional activity. The author of unusual, suggestive photographs Natalia Lach-Lachowicz and a versatile artist Andrzej Lachowicz (the first award at the '71 Drawing Triennale in Wrocław and Grand Prix Award at the Biennale of Graphics in Lublana '73) had many successes in the field of photography. Also Michał Diament was a very talented artistic photographer and it is a pity he died so young. Among persons permanently connected with the cinema and television Andrzej Sapija should be mentioned. He is an author of

muje się Katedra Wiedzy Wizualnej. Zainteresowanie tymi dziedzinami sztuki przemienia się często w profesjonalną działalność. W dziedzinie fotografii wiele sukcesów odnieśli: autorka niezwykle, sugestywnych fotogramów Natalia Lach-Lachowicz oraz wszechstronny Andrzej Lachowicz uprawiający również rysunek (nagroda I stopnia na Triennale Rysunku we Wrocławiu '71) i grafikę (Grand Prix na Biennale Grafiki w Lublanie '73). Niezwykle utalentowanym fotografikiem był przedwcześnie zmarły absolwent i pedagog Michał Diament. Wśród osób na trwałe związanych z kinem i telewizją wymienię Andrzeja Sapiję — autora filmów o sztuce i reżysera spektakli telewizyjnych, który studia artystyczne kontynuował w Łódzkiej Wyższej Szkole Filmowej i Teatralnej. Filmem eksperymentalnym zajmują się odnosząc sukcesy m.in. Krzysztof Skarbek i Ireneusz Olszewski który zdobył I nagrodę na Festiwalu w Mons w 1986 roku.

Rozpoczęte przed paroma laty próby animacji komputerowej, w których uczestniczył współpracujący ze szkołą matematyk i grafik Zenon Kulpa z Instytutu Biocybernetyki PAN w Warszawie przynoszą już wymierne rezultaty. Na tegorocznej wystawie sztuki elektronicznej w Austrii (Linz) wśród dwu wyróżnionych autorów z Polski był Zdzisław Pokutycki z Katedry Wiedzy Wizualnej.

Mimo, że szkoła nigdy nie próbowała uruchomić specjalizacji projektowania odzieży wielu absolwentów różnych kierunków studiów poświęcało się tej dziedzinie twórczości projektowej. Poważnymi osiągnięciami mogą pochwalić się Janina Chryplewicz-Pawlicka, Katarzyna Chierowska, Henryk Ciastoń, Maria Groyecka, Magda Holuka, Małgorzata Jamroz, Lidia Kupczyńska-Jankowiak, Marta Książek, Wanda Łowicka, Eugenia Subotowicz, Zofia Wołowska i wielu innych. Największe jednak sukcesy odnosi w tej dziedzinie absolwent malarstwa z pracowni Marii Dawskiej, wieloletni główny projektant Mody Polskiej — Jerzy Antkowiak. Znana grupa kolegów specjalizuje się w metaloplastyce i biżuterii artystycznej. Są to Anna i Andrzej Bandkowsy, Stanisław Gnacek, Waldemar Kałużny, Krzysztof Wołowski, Andrzej Wronowski oraz najbardziej doświadczony — autor wspaniałej serii orłów polskich, realizowanych w srebrze przez zakłady Inco — Zbigniew Kawecki.

Absolwenci szkoły zajmujący się scenografią przeważnie trafili do niej poprzez teatr studencki. Teatrów takich we Wrocławiu nie brakowało: „Ponuracy”, „Kalambur”, „Teatr Sensibilistyczny”, „Nawias”, „Gest”, „Centrum światła” — wszystkich nie sposób wyliczyć. Natomiast liczba osób stale projektujących scenografię jest stosunkowo niewielka. Marta Hubka, Wojciech Jankowiak i Michał Jędrzejewski w różnych okresach byli związani trwale z teatrem tele-

19 films on art and a director of television theatrical performances as he continued his artistic studies at Łódź Film and Theatre Colleges. Among others, Krzysztof Skarbek successfully dealt with the experimental film, Ireneusz Olszewski won the 1st award at The Mons Festival in 1986.

The computer animation attempts were originated a few years ago and bring considerable results now. Zenon Kulpa, a mathematician and graphic artist from the Institute of Bio Cybernetics (PAN) in Warsaw participated in these efforts and contributed a lot.

During this year's exhibition of the electronic art in Austria (Linz), among the two awarded authors from Poland was Zdzisław Pokutycki from the Department of Visual Knowledge.

Even though the school itself has never made any attempts to establish a specialization in designing clothes, many graduates from different departments devoted themselves to this field. The following artists can take pride in their achievements: Janina Chryplewicz-Pawlicka, Katarzyna Chierowska, Henryk Ciastoń, Maria Groyecka, Magda Holuka, Małgorzata Jamroz, Lidia Kupczyńska-Jankowiak, Marta Książek, Wanda Łowicka, Eugenia Subotowicz, Zofia Wołowska and many others. Yet, Jerzy Antkowiak, for years the main fashion designer, a painting graduate from Maria Dawska's studio, remains most successful in this field.

It is noteworthy, too, that a big group of artists specializes in metaloplastics and artistic jewellery — mainly Anna and Andrzej Bandkowski, Stanisław Gnacek, Waldemar Kałużny, Krzysztof Wołowski, Andrzej Wronowski and most experienced of them — Zbigniew Kawecki, an author of a wonderful series of the Polish eagles in silver, produced by the Inco factory.

The School's graduates dealing with scenography usually found themselves engaged in it through the numerous student theatres. There was a real abundance of them in Wrocław: „Ponuracy” (“The Gloomy”), „Kalambur”, „The Sensibilistic Theatre”, „Nawias” (“The Bracket”), „Gest” (“Gesture”) or „Centrum Światła” (“Light centre”) — it is impossible to enumerate all of them. At the same time a number of persons permanently designing scenography is relatively small. Maria Hubka, Wojciech Jankowiak and Michał Jędrzejewski in different periods stayed in touch with the TV Theatre and dramatic theatres. Many times Wojciech Jankowiak and Michał Jędrzejewski presented their designs at the individual exhibitions, in 1985, for instance it was the one accompanying the International Symposium OISTT took place. Since 1987 Wojciech Jankowiak has been working as an art manager of The Wrocław Television.

The following people prepared scenography for TV in the

wizji i teatrami dramatycznymi. Wojciech Jankowiak i Michał Jędrzejewski wielokrotnie prezentowali indywidualne wystawy swoich projektów, a w 1985 r. była to wystawa towarzysząca Międzynarodowemu Sympozjum OISTT. Od 1987 roku Wojciech Jankowiak jest kierownikiem artystycznym wrocławskiej telewizji.

Scenografią telewizyjną zajmowali się również: Tadeusz Fyda, Małgorzata Jamroz, Leszek Kaufhold i Waldemar Onyszkiewicz, Mira Zelechower-Aleksiun, Elżbieta Terlikowska, Janusz Tartyło (były student szkoły i absolwent warszawskiej ASP) oraz Piotr Wieczorek. Piotr Wieczorek — jeden z organizatorów teatru „Kalambur” zajmuje się również scenografią teatralną, którą z kolei uprawiają sporadycznie Jan Jaromir Aleksion, Eugeniusz Get-Stankiewicz, Jerzy Czerniawski i w latach wcześniejszych Nicole Naskow, Janusz Kucharski i Jerzy Jerych.

Stale współpracuje z Teatrem im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Zakopanem Elżbieta Wernio. Scenografią zajmował się też podczas pobytu we Wrocławiu i pracy w szkole Władysław Hasior, który realizował znakomite dekoracje dla Teatru Polskiego.

Krystalizujące się powoli zainteresowanie tkaniną artystyczną doprowadziło w początku lat siedemdziesiątych do utworzenia grupy artystycznej 10×TAK. Ta składająca się niemal wyłącznie z absolwentek szkoły grupa twórcza wykazuje ogromną aktywność. Co roku organizowane są plenery tkackie w fabryce dywanów w Kowarach i liczne wystawy indywidualne oraz zbiorowe w kraju i za granicą. W skład grupy wchodzi: Maria Ewa Andryszczak, Maria Białowska-Moroń, Maria Bogucka, Zofia Godlewska, Maria Gostylla-Pachucka, Zuzanna Kociołek, Maria Krysiak, Barbara Krzywicka-Wójcik, Kazimiera Łątkowska i Maria Ewa Poradowska-Werszler, która przeważnie pełni funkcję komisarza wystaw i plenerów.

Dość szeroki krąg osób zajmuje się wystawiennictwem i jak to się często określa — działaniami przestrzennymi. Należy tu wymienić grupę kolegów realizujących wystawy o charakterze targowym są to: Janusz Grzonkowski, Adam Łowczycki (m.in. główny projektant wielkiej wystawy Infosystem '87), Mieczysław Piróg i Paweł Szczówka realizujący międzynarodowe wystawy elektroniczne (Elwro-Service).

W latach siedemdziesiątych realizację serii dużych wystaw teatralnych rozpoczęli Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski i Wiesław Zajączkowski. Skład zespołu ulegał zmianom i w projektowaniu wystaw organizowanych przez Muzeum Historyczne brali również udział Andrzej Hubka, Marta Hubka, Tadeusz Fyda i Jacek Kos.

Wystawy o różnicowanym charakterze realizowali ponadto: Tadeusz Ciałowicz, Wiesław Gołuch, Roman Hoszowski,

previous years and at present: Tadeusz Fyda, Małgorzata Jamroz, Leszek Kaufhold and Waldemar Onyszkiewicz. A group of them took care of single performances, only: Mira Zelechower-Aleksiun, Elżbieta Terlikowska, Janusz Tartyło (a former student of the school and a graduate of the Warsaw college) and Piotr Wieczorek. The latter was among organizers of the „Kalambur” theatre, he also makes theatrical scenography, work which is sporadically undertaken also by Jan Jaromir Aleksion, Eugeniusz Get-Stankiewicz, Jerzy Czerniawski, earlier by Nicole Naskow, Janusz Kucharski and Jerzy Jędrzych.

Elżbieta Wernio continually cooperates with the Stanisław Ignacy Witkiewicz Theatre in Zakopane. Władysław Hasior during his stay in Wrocław and work at the school also was interested in making scenography, he created excellent decorations for The Polish Theatre.

A growing interest in tapestry led to the formation of a group called „10 Yes” in the early 70s. The circle consisting of the school's female graduates turns out to be very active. Every year the women organize open air weaving workshops in the Kowary carpet factory, as well as numerous individual and group exhibition in Poland and abroad. Maria Ewa Andryszczak, Maria Białowska-Moroń, Maria Bogucka, Zofia Godlewska, Maria Gostylla-Pachucka, Zuzanna Kociołek, Maria Krysiak, Barbara Krzywicka-Wójcik, Kazimiera Łątkowska and Maria Ewa Poradowska-Werszler (usually playing the role of the commissioner during the exhibitions and the open-air) constitute the group.

A number of people deals with exhibition making and with the so called space activities. In a group preparing fair-like exhibitions are: Janusz Grzonkowski, Adam Łowczycki, (among others, the main designer of the Infosystem '87 huge exhibition), Mieczysław Piróg and Paweł Szczówka (making the international electronic exhibitions Elwro-Service). In the 1970s Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski and Wiesław Zajączkowski started the realization of a series of big theatrical exhibitions. Unfortunately, the group underwent many changes and therefore such artists as Andrzej Hubka, Tadeusz Fyda and Jacek Kos had their substantial share in designing the exhibitions at the Historical Museum, as well.

Also Tadeusz Ciałowicz, Wiesław Gołuch, Roman Hoszowski, Zbigniew Kurowski, Waclaw Kowalski, Piotr Karpiński, Stanisław Kortyka, Andrzej Lachowicz, Krzysztof Łukasiewicz, Krzysztof Wołowski, Norbert Wieschalla and many others organized exhibitions of different kind. Barbara Barczewska-Jędrzejewska has been preparing various biological exhibitions for many years.

In the field of the space activities, the accomplishments of

Zbigniew Kurowski, Waclaw Kowalski, Piotr Karpiński, Stanisław Kortyka, Andrzej Lachowicz, Krzysztof Łukasiewicz, Krzysztof Wołowski, Norbert Wieschalla i wielu innych. Wystawy przyrodnicze projektuje od lat Barbara Barczewska-Jędrzejewska.

W dziedzinie działań przestrzennych należy wymienić dokonania Mieczysława Zdanowicza — autora „wieży radości” zrealizowanej na „Święto Kwiatów” — 1972 i licznych happeningów w tym prezentowanego podczas Międzynarodowych Spotkań Teatru Otwartego '87, a polegającego na formowaniu i unicestwianiu kilkudziesięciometrowej wysokości form z folii plastikowej, wypełnionej helem.

Instalacją przestrzenną również związaną z wydarzeniem teatralnym był dwustumetrowy barwny lampion animowany zrealizowany przez Martę Hubkę, Wojciecha Jankowiaka i Michała Jędrzejewskiego w 1986 roku.

Do lutego 1981 roku rektorem szkoły jest Tadeusz Forowicz, prorektorami są Zbigniew Horbowy i Łucja Skomorowska, zaś dziekanami Władysław Kamiński (MGRz), Rufin Kominek (CiSz) i Michał Jędrzejewski (AWiWP). Jesienią 1980 roku zostają przeprowadzone w szkole wybory kierowników katedr, dziekanów, prorektorów i rektora.

Kierownictwo uczelni obejmuje znakomity grafik i malarz Jan Jaromir Aleksion — na początku roku akademickiego 1980/81 mianowany docentem, następnie kierownikiem katedry, poczem wybrany dziekanem i po kilku tygodniach rektorem.

Na stanowiskach kierowników katedr zachodzą niewielkie zmiany i jedynie Katedra Form Przemysłowych przechodzi gruntowną reorganizację. Dziekanami zostają wybrani Konrad Jarodzki (MGRz) i ponownie Rufin Kominek (CiSz) oraz Michał Jędrzejewski (AWiWP), zaś prorektorami Henryk Wilkowski i ponownie Łucja Skomorowska-Wilimowska.

Kolejne wybory odbywają się przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego, rektorem pozostaje nadal Jan Jaromir Aleksion, zaś prorektorami zostają wybrani Michał Jędrzejewski i ponownie Henryk Wilkowski dziekanami natomiast Wilhelm Semaniszyn (AWiWP), Zbigniew Horbowy (CiSz) i ponownie Konrad Jarodzki (MGRz). Zostaje też w znacznym stopniu przebudowany plan i program studiów, w szerokim zakresie wprowadza się swobodę wyboru pracowni oraz zwiększa się znacznie przedstawicielstwa studentów w ciałach kolegialnych.

Wprowadzenie stanu wojennego w grudniu 1981 roku jest dla społeczności szkoły trudnym przeżyciem, kilka osób zostaje internowanych, zmienia się rektor, którym jest od lutego 1982 roku Rufin Kominek. Nowym prorektorem zostaje Mieczysław Zdanowicz zaś na stanowiskach drugiego pro-

Mieczysław Zdanowicz should not be omitted. The artist was the author of „the tower of joy”, prepared for „The Flower Holiday” in 1972 and of numerous happenings, among them the one presented during the International Meetings of the Open Theatre '87, which consisted in building and destroying a few dozen metre high forms made of plastic foil filled with helium.

A 200 m coloured animated lantern made by Marta Hubka, Wojciech Jankowiak and Michał Jędrzejewski in 1986, was also a space installation connected with a theatrical event.

Until February 1981, Tadeusz Forowicz was the school's rector Zbigniew Horbowy and Łucja Skomorowska were deputy rectors, while Władysław Kamiński, Rufin Kominek and Michał Jędrzejewski were deans. In autumn 1980 elections were organized to appoint new department heads, deans, deputy rectors and rector himself.

At the beginning of the academic year 1980/81 Jan Jaromir Aleksion, excellent graphic artist and painter is first appointed assistant professor, then department head, dean, to finally become rector of the school a few weeks later.

Generally speaking, the heads of the departments remain the same except for the Department of the Industrial Forms which is reorganized to a great extent by Konrad Jarodzki: again Rufin Kominek and Michał Jędrzejewski are chosen deans, while Henryk Wilkowski and Łucja Skomorowska-Wilimowska become the school's deputy rectors.

The next elections take place before the new academic year starts. Jan Jaromir Aleksion remains rector, but Michał Jędrzejewski and again Henryk Wilkowski are appointed deputy rectors, while Wilhelm Semaniszyn, Zbigniew Horbowy, and again Konrad Jarodzki become deans. The syllabus is changed to a great degree, students are given more freedom to choose among the studios, their representation in the college authorities is much more numerous. But the time when the martial law is imposed in Poland (December 1981) becomes a difficult period for the school, a few persons are interned, the rector changes. From Feb 1982 Rufin Kominek becomes one. Mieczysław Zdanowicz is elected deputy rector, the second deputy rector and the deans do not change. In 1984 new elections take place at the school. Konrad Jarodzki is named rector but he does not get the ministerial approval. In a ballot organized without asking for the candidates' permission, Michał Jędrzejewski receives a considerable majority of votes, then he is formally elected rector. He has been in the post until today, in 1987 he was reelected.

Since 1984 Henryk Wilkowski and Józef Hałas have been deputy rectors, the latter was replaced by Stanisław Kortyka in 1986, while Rufin Kominek, Leon Podsiadły and Wilhelm

rektora i dziekanów nie zachodzą zmiany. W 1984 roku odbywają się wybory władz uczelni. Rektorem zostaje wybrany Konrad Jarodzki, lecz nie uzyskuje akceptacji ministra. W sondażowym tajnym głosowaniu — przeprowadzonym bez pytania kandydatów o zgodę — znaczną większość uzyskuje Michał Jędrzejewski, który następnie zostaje formalnie wybrany rektorem i pełni tę funkcję do dziś, po ponownym wyborze w 1987 roku. Od 1984 roku prorektorami są Henryk Wilkowski i Józef Hałas, którego zastąpi w 1986 roku Stanisław Kortyka, zaś dziekanami Rufin Kominek (CiSz), Leon Podsiadły (MGRz) i Wilhelm Semaniszyn (AWiWP). W obecnej kadencji prorektorami zostali Janusz Grzonkowski i ponownie Stanisław Kortyka, a dziekanami Irena Lipska-Zworska (CiSz), Marian Wołczuk (AWiWP) i Feliks Kociankowski (MGRz).

W jednostkach międzywydziałowych studiami i zakładami kierują: Janusz Kramarek, Jan Kurowicki, Ariadna Sarnowicz, Fania Sokołowska, Mieczysław Sidor i Zuzanna Sokołowska. Dyrektorem Biblioteki Głównej i zbiorów szkoły jest Janusz Kramarek, a dyrektorem administracyjnym uczelni Wojciech Orzechowski.

Działalność szkoły jak zresztą wynika to z powyższego tekstu, nie ogranicza się do dydaktyki. Działania określone mianem upowszechnieniowych i kulturotwórczych były prowadzone przez uczelnię stale i niezależnie od mniej lub bardziej sprzyjających okoliczności. Odbywały się dziesiątki wystaw, sympozjów, konferencji i cykli wykładów. Przykładowo chciałbym wspomnieć o wrocławskiej wystawie „Dyplom '84”, zaangażowaniu w organizację IV Międzynarodowego Triennale Rysunku, o udziale szkoły w wystawach w Lipsku, Halle, Moskwie, Dreźnie, Mons, o wystawach organizowanych we Wrocławiu razem z współpracującymi z nami uczelniami zagranicznymi, międzynarodowej konferencji poświęconej dziejom szkoły i całej serii wystaw towarzyszących.

Obecna wystawa w „Zachęcie” nie jest też pierwszym kontaktem Wrocławia z prestiżowym salonem ekspozycyjnym Centralnego Biura Wystaw Artystycznych. Zarówno szkoła, jak i poszczególne osoby z jej kręgu wystawiały tu swoje prace wielokrotnie. Żywimy nadzieję, że i tym razem będą przyjęte z przychylnym zainteresowaniem.

Michał Jędrzejewski

Semaniszyn have been deans all the time.

In the present term of office Janusz Grzonkowski and again Stanisław Kortyka are deputy rectors. Irena Lipska-Zworska, Marian Wołczuk and Feliks Kociankowski remain deans.

In the interdepartment units, the following persons run studios and particular departments: Janusz Kramarek, Jan Kurowicki, Ariadna Sarnowicz, Fania Sokołowska, Mieczysław Sidor and Zuzanna Sokołowska. Also, Janusz Kramarek is head of the Main Library, while Wojciech Orzechowski is in the post of the school's administration head.

The activity of the Wrocław State College of Fine Arts, as the above text shows, is not limited only to didactics — it has always aimed at promoting culture — in various more or less favourable circumstances. Hence dozens of exhibitions, symposia, conferences and lectures were held there. The Wrocław exhibition „Diploma '84” is worth mentioning, as is the school's engagement in the 4th International Triennale: its participation in the Leipzig, Halle, Moscow, Dresden, Mons and Wrocław exhibitions, organized in cooperation with other schools abroad: international conferences devoted to its history and a whole series of other accompanying events.

The present exhibition in „Zachęta” is not the first contact of Wrocław with the prestigious exposition hall of the Central Bureau of Artistic Exhibitions. On the contrary, both the school itself and various individual artists somehow connected with it, frequently displayed their works there. We hope that what we are presenting now, will be met with a favourable interest this time, too.

Michał Jędrzejewski

Od komisarza wystawy

Chciałbym napisać krótko — jaka była idea urządzanej przez nas wystawy, ale od koncepcji (jednoosobowej) do realizacji (zespołowej), gdzie po drodze mnóstwo spornych kwestii, różnych punktów widzenia, trudności tzw. obiektywnych czy potknięć organizacyjnych — wreszcie suma — na którą składa się wiele kompromisów i nareszcie (po licznych trudach organizacyjnych — niestety jak na razie, polska specjalność) — góra rodzi mysz.

Ale spróbujmy naszkicować koncepcję.

Chcieliśmy pokazać prace (pokaz sztuki) pedagogów dawnych i dzisiejszych Wyższej Szkoły, a także prace byłych i obecnych studentów z czasu działalności uczelni, a więc z czterdziestu lat. Początkowa koncepcja dotyczyła malarstwa (jako podstawy), ceramiki i szkła (jako specjalności wrocławskiej), inne dziedziny miały być reprezentowane w mniejszym zakresie. Nie miała to być wystawa metody dydaktycznej, pracowni czy wydziałów — raczej wystawa dzieł.

Prace pochodzą z muzeum uczelnianego, z Muzeum Narodowego we Wrocławiu i wypożyczone są z pracowni artystów. Naturalnie nie są reprezentowani wszyscy, którzy uczyli czy też studiowali w uczelni wrocławskiej (wynikało to także z braku miejsca), ale staraliśmy się, aby zestaw nazwisk był reprezentatywny. Musieliśmy mieć także siłę na odrzucenie „demokratycznego” nacisku, że kto ma dyplom wrocławskiej uczelni, ten powinien być zaproszony. Na pewno popełniliśmy pomyłki czy przeoczenia — to było nieuniknione, zwłaszcza w przypadku młodszych artystów. Ostatnie zwłaszcza lata nie sprzyjały wystawiennictwu, kontaktom, informacji — dodajmy brak pism specjalistycznych, omówień, reprodukcji — a więc orientacji, co kto reprezentuje. Pewna ilość artystów nie odpowiedziała na zaproszenie, do innych nie potrafiliśmy trafić. Bardzo dużo absolwentów lub artystów średniego pokolenia wyjechało z Polski. O niektórych mamy jakieś częściowe informacje. Wymieńmy niektóre znane nam przypadki.

Malarz Kazimierz Głaz pracuje w Kanadzie, rzeźbiarka Monika Kamińska pracuje w Genewie, malarz Feliks Podsiadły w Strasburgu, Monika Cieślukowska w Australii, Elżbieta Witke prowadzi teatrzyk w Eindhoven w Holandii, Marek Komza, projektant i grafik (zajmuje się także filmem ani-

A note from a curator

A would like to explain in a few words the origin of this show. From „one man” idea to the realization by a collective body there were a number of various points of view, difficulties and controversies. The final result is, however, the sum of compromises.

We have decided to present in this show works of students and teachers from the last forty years of the existence of the Wrocław Academy. As a point of departure we have considered painting, ceramics and glass (which is of the main interest in our school) and we were willing to include other forms of art on a limited scale. In the final stage we resolved not to organize an exhibition of different school's departments studios or academic methods but to display the selected works of art. The works presented at this show were lent to us by the Academy Museum, the National Museum in Wrocław as well as taken from the artists' studios. Here we have to admit that we were unable to display works by all the people who were studying and teaching at the Wrocław Academy mainly because of the limited exhibition space. However, we have tried to complete the list of representative names.

In spite of the pressure for the „democratic rules” we were not able to invite everybody who graduated from the Academy.

It is unfortunate that some mistakes or omissions were made as far as the younger artists are concerned. In our defence we have to state that in the last few years there were not proper conditions for exhibitions, documentation or professional magazines which would help us in collecting the necessary data.

We also had considerable difficulties in obtaining replies to our invitation from some artists presently living abroad. Many graduates and middle-age artists have left the country. Nevertheless, we managed to collect basic information. Let us quote some examples: Kazimierz Głaz — a painter and print maker, works in Canada; Monika Kamińska — a sculptress, works in Geneva; Feliks Podsiadły — a painter, works in Strassbourg, Monika Cieślukowska — works in Australia; Elżbieta Witke — is managing a small theatre in Eindhoven, Holland; Marek Komza — a designer and graphic

mowanym), pracuje w Kanadzie, projektant szkła Czesław Zuber szkła działa we Francji, ceramik Józef Furmanek pracuje w uczelni w Sao Paulo, nasz absolwent Szan-Ten prowadzi pracownię projektowania ceramiki w Pekinie, Ludwik Ferenc, projektant szkła, pracuje w Australii, rzeźbiarka Ewa Mehl ma pracownię w Amsterdamie, Cwiatko Kopczew (z żoną Ceca) jest szefem pracowni projektowania mebli w Sofii, Jerzy Olejnik, absolwent malarstwa, projektował meble w Anglii, obecnie w Republice Południowej Afryki, Jerzy Antkowiak jest projektantem w Modzie Polskiej, Adam Krzyżanowski projektuje wnętrza w Australii, Ewa Kardasiewicz projektuje odzież w Nowym Jorku, znany projektant szkła Tasios Kiriazopoulos projektuje szkło w Salonikach.

Nie udało się nam też zdobyć reprodukcji prac pionierów wrocławskiej uczelni — projektanta Haliny Jastrzębowskiej, malarza Adama Hannytkiewicza (także jego podobizny), rzeźbiarza Stanisława Rzeckiego.

Wystawa będzie tak eksponowana aby pokazać odrębnie organizatorów uczelni, to znaczy tych, którzy w latach 1946/7 i 1947/8 byli pierwszymi pedagogami. Wyodrębnione będą także prace pedagogów i artystów nie związanych dydaktycznie z uczelnią, ale byłych absolwentów uczelni — od prac studenckich i prac dyplomowych artystów często dziś zatrudnionych w uczelni w charakterze asystentów.

Dobierając artystów w różnych dziedzinach nie mamy obrazu całości — pointą będzie wystawa. Może dla nas też będzie zaskoczeniem.

25 VI 89

Józef Hałas

artist working also in animated cartoons, works in Canada; Czesław Zuber — a glass designer, works in France; Józef Furmanek — a ceramic artist, works in Sao Paulo Academy; Szan -Te — our Chinese graduate is managing a ceramic studio in Peking; Ludwik Ferenc — a glass designer, works in Australia; Ewa Mehl — a sculptress, has a studio in Amsterdam; Cwiatko Kopczew (with his wife Ceca) — manages a furniture design studio in Sofia; Jerzy Olejnik — a painter, was designing furniture in England and now works in South Africa; Jerzy Antkowiak — works as a fashion designer in Moda Polska; Adam Krzyżanowski — works as an interior decorator in Australia; Ewa Kardasiewicz — designs clothes in New York; Tasios Kiriazopoulos — well known artistic glass designer works in Salonika.

Unfortunately, we were unable to obtain reproductions of works made by pioneers of Wrocław Academy, such as Halina Jastrzębowska, Adam Hannytkiewicz — a painter (also portrait-painter) and Stanisław Rzecki — a painter. The exhibition should show the achievements of the founders of the Academy i.e. those who were the first tutors in the years 1946/47 and 1947/48. The works by artists who were not didactically connected with the Academy will be shown separately. It will include graduates — from the students' works to candidates' final examination works as well as all the artists who were employed as assistants at the Academy.

Such a selection from various artistic disciplines will form a composition as a whole. The exhibition will be the focal point. We hope that also for us it will be a surprise.

June 25, 1989

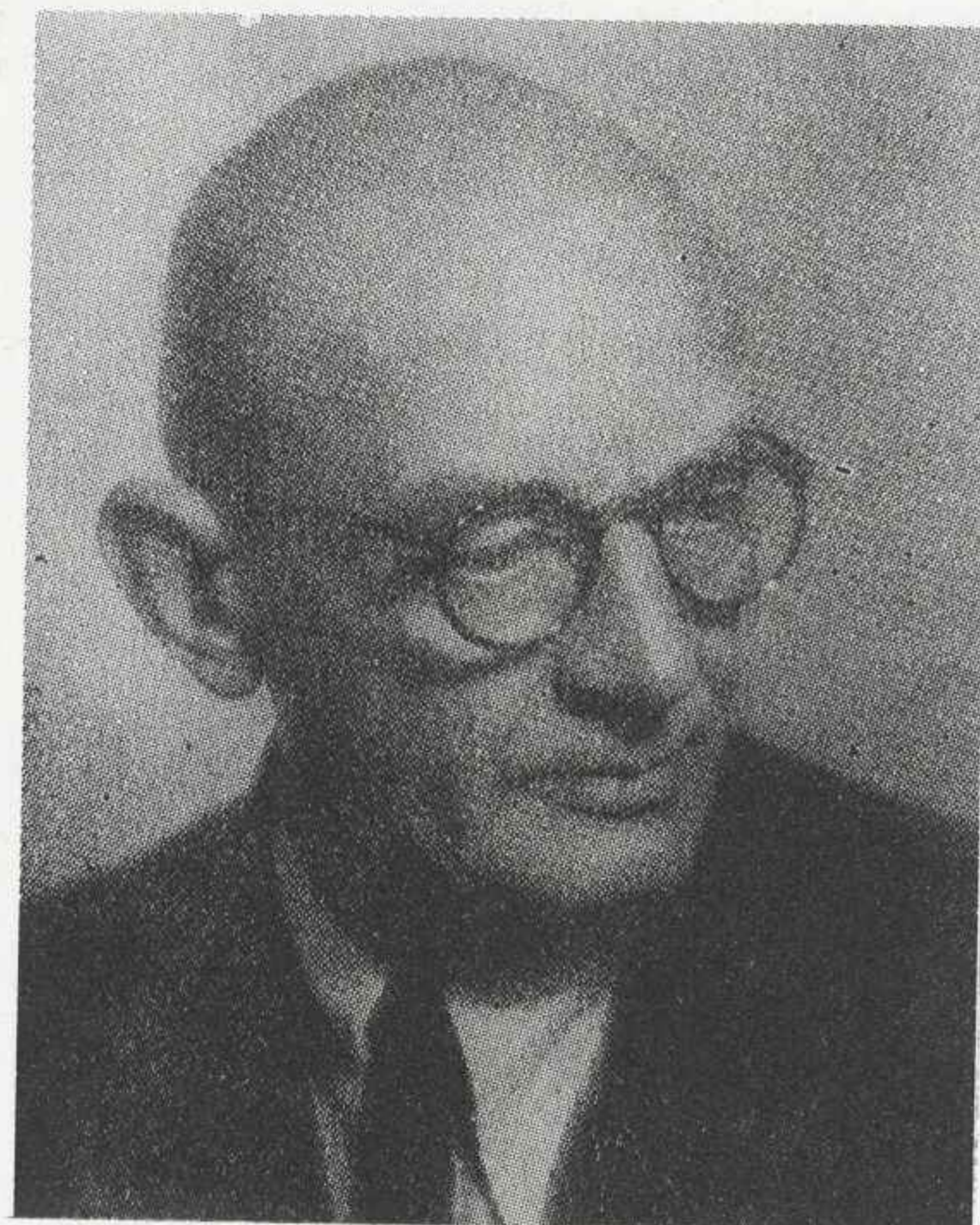
Józef Hałas

Organizatorzy Uczelni

Tadeusz Broniewski

26

Urodził się w 1894 roku w Krakowie, zmarł w 1976. W latach 1912—1925, z przerwą na wojskową służbę frontową podczas wojny, studiował na Wydziale Architektury Politechniki we Lwowie. W latach trzydziestych pracował, jako dyrektor Szkoły Budownictwa w Jarosławiu. Po II wojnie światowej trafił do Wrocławia, gdzie był jednym z organizatorów życia oświatowego i

naukowego. Powołał do życia Wydział Architektury, a następnie został kierownikiem Katedry Historii Architektury Politechniki Wrocławskiej. W latach 1946—1957 był równocześnie wykładowcą w PWSSP. Dziedziną jego naukowych zainteresowań było budownictwo sakralne; jest autorem architektonicznych studiów kościołów: św. Mikołaja w Wysocicach oraz Cystersów w Mogile pod Krakowem. Prowadził również badania nad kapliczkami kolumnowymi na Podhalu, Spiszu i Orawie. Wydał: „Historię architektury”, „Zdjęcia i pomiary architektoniczne”, „Perspektywę malarstwa” i „Zarys” historii architektury dla liceum”. Jako architekt kierował odbudową gmachu Nowej Chemii Politechniki Wrocławskiej oraz zabezpieczał zabytkowe budowle: ratusz w Lubaniu Śląskim i kościół św. Magdaleny. Jest laureatem Nagrody m. Wrocławia za rok 1958.

Maria Dawska

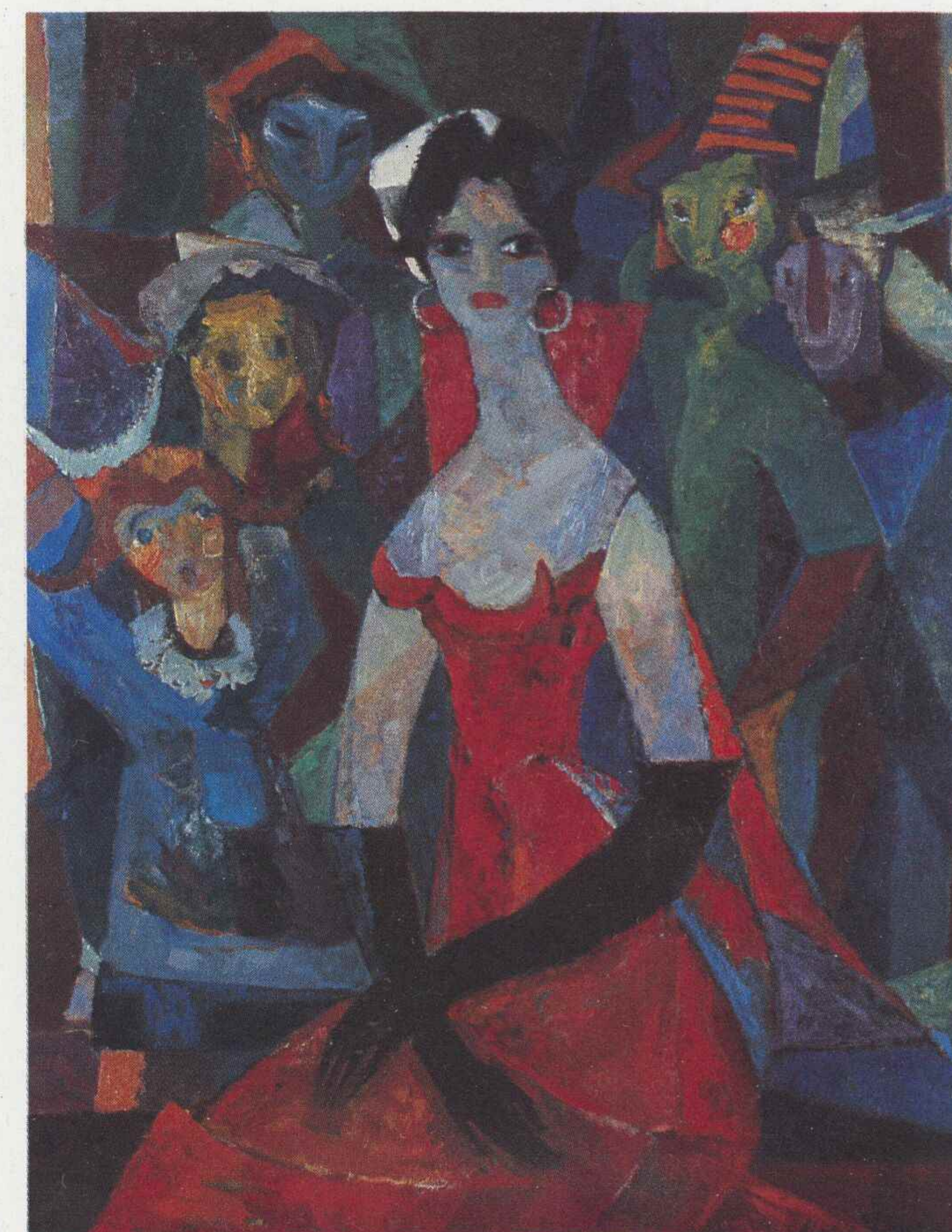
Urodziła się w 1909 roku w Tłumaczu koło Stanisławowa. W latach 1928—1933 studiowała w ASP w Krakowie na Wydziałach Malarstwa i Rzeźby, dyplom otrzymała w 1933 roku. Następnie studiowała pedagogikę i historię sztuki w Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie. W roku 1933 była (wraz z J. Sternem i W. Przedwojewskim) współzałożycielką grupy artystycznej plastyków w Stanisławowie „Orion”. Po wojnie została członkiem ZPAP w Krakowie, a w roku 1948 osiedliła się we Wrocławiu, gdzie podjęła pracę pedagogiczną w PWSSP. Ze szkołą pozostawała związana do roku 1970, od

roku 1956 będąc profesorem Wydziału Malarstwa. W uczelni wrocławskiej pełniła następujące funkcje: prodziekan Wydziału Malarstwa (1951—1954), kierownik Studium Ogólnego (1954—1958), dziekan Wydziału Szkła (1957—1967) i kierownik Katedry Zespołowej Malarstwa (1958—1970). Od roku 1970 mieszka w Warszawie. Tworzy w dziedzinie malarstwa sztalugowego i grafiki warsztatowej. Wystawy indywidualne: Lwów, 1937; „Zachęta” Warszawa, 1955; TPSP Kraków, 1956; Muzeum Śląskie Wrocław, 1957; ZPAP Gliwice, 1958; Muzeum Śląskie, Klub Oficera Wrocław, 1963 (z S. Dawskim); Muzeum Regionalne Legnica, 1965; TPSP, Klub Oficera Wrocław, 1966; Dom Artysty Plastyka Warszawa, 1967; TPSP Kraków, 1967; Muzeum Regionalne, BWA Radom, 1974 (z S. Dawskim); Galeria „Zapiecek” Warszawa, 1975; BWA Lublin, 1976; Muzeum Okręgowe Gorzów Wlkp., 1976; „Stare i nowe bajki malowane” BWA Radom, 1978; BWA Radom, 1984; BWA Zamość, 1984. Wystawy zbiorowe m.in. — Wystawa konkursowa artystów plastyków — Stanisławów, 1932; Wystawa ZAP —

Lwów, 1944; I Ogólnopolski Salon Wiosenny — Warszawa, 1946; Wystawa Niezależnych — Wrocław, 1948; Festiwal Plastyki. Wystawa marynistyczna — Sopot, 1949; Ogólnopolska wystawa „Plastycy w walce o pokój” — Warszawa, 1950; III Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1953; „Salon dziecka w Paryżu” — Paryż, 1954; Polskie malarstwo akwarelowe (1830—1956) — Kraków, 1956; I Biennale Grafiki — Kraków, 1960; Contemporary Polish

Graphies — Milwaukee, 1963, Contemporary Artists from Poland — Londyn, 1960; Polskie dzieło plastyczne w XV-leciu PRL — Warszawa, 1961; I Międzynarodowe Biennale Grafiki — Kraków, 1966; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1968; Grafika w Polsce Ludowej — Warszawa, 1971; V Festiwal Sztuk Pięknych — Warszawa, 1974; „Dziecko w malarstwie” — Paryż, 1986. Nagroda artystyczna m. Wrocławia — 1958.

27

Maria Dawska, „Aktorka”, olej, płótno, 145 × 114

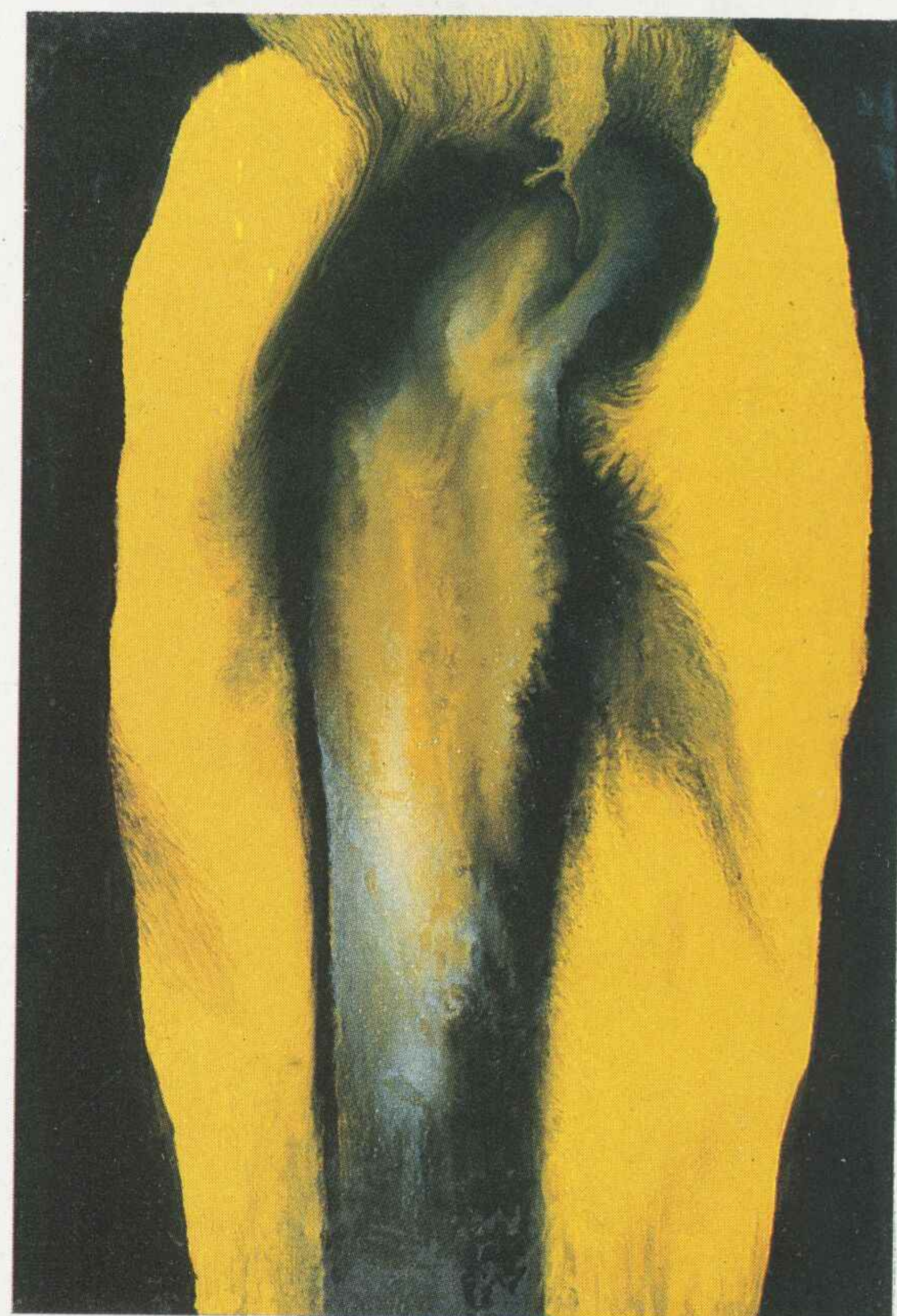

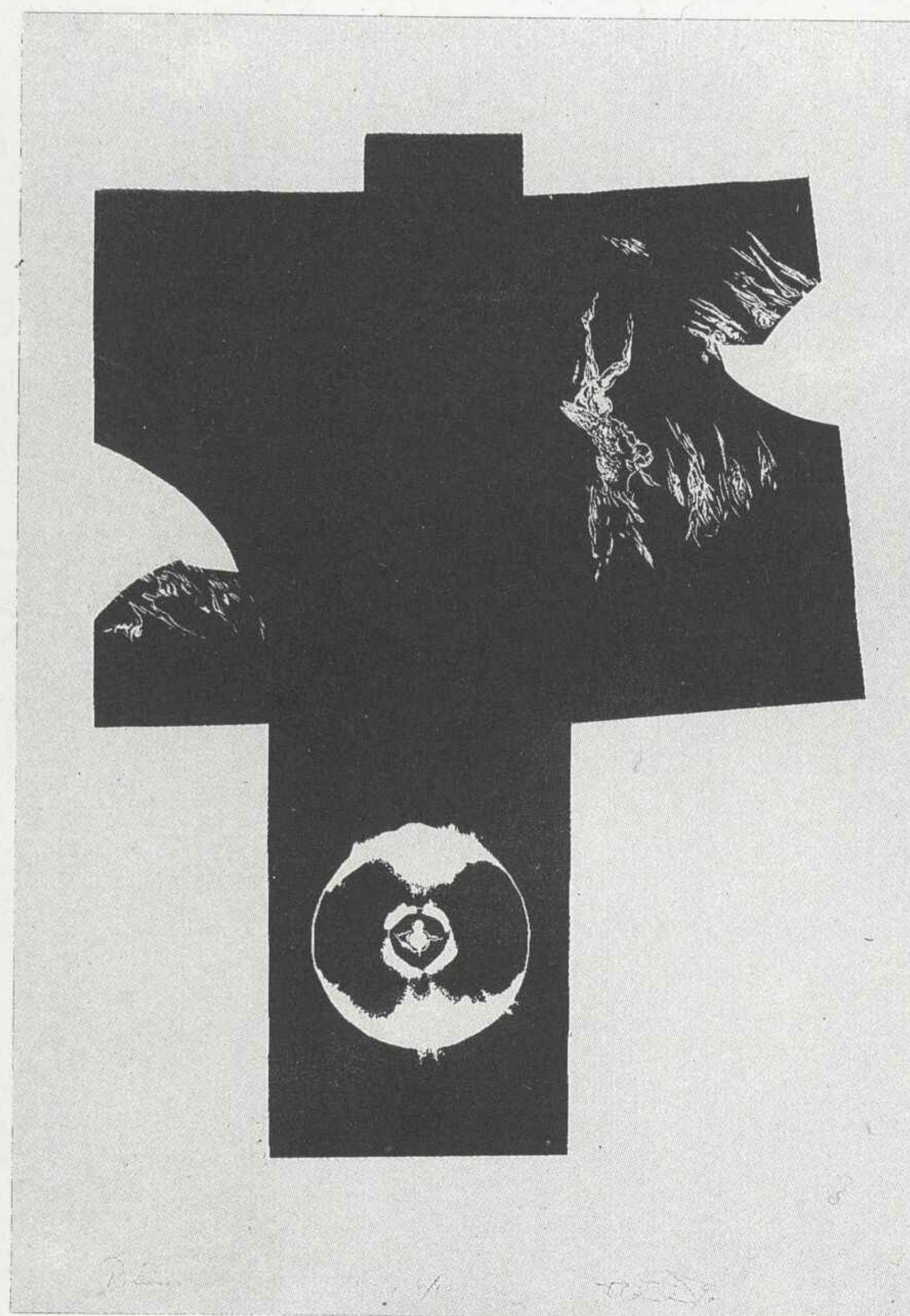
Urodził się w 1905 roku w Dorohusku na Lubelszczyźnie. Absolwent ASP w Warszawie. W latach 1932—1939 studiował malarstwo i grafikę w pracowniach profesorów: F. Kowarskiego, W. Skoczylasa i L. Wyczółkowskiego. Uprawia grafikę warsztatową, malarstwo i rzeźbę. Członek AIAP, Międzynarodowego Komitetu „Xylon” oraz Włoskiej Akademii Sztuk. We wrocławskiej PWSSP był zatrudniony w latach 1946—1969, gdzie był kolejno — kierownikiem Katedr: Projektowania Szkła, Malarstwa Architektonicznego; kierownikiem pracowni: Grafiki,

Kompozycji Brył i Płaszczyzn. W okresie od 1952—65 był rektorem PWSSP. Od 1970 roku jest profesorem w Katedrze Problematyki Malarstwa w Architekturze na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Prowadzi prace naukowo-badawcze nad ceramiką i szkłem artystycznym. Jest autorem książki „Szkło Wrocławia”, Wrocław 1970. Wystawy indywidualne: Wystawa rysunków i akwarel (z L. Dołżyckim) — Kraków, 1948; Wystawa malarstwa — Kraków, 1950; Wystawa grafiki — Poznań, 1950; Wystawa grafiki — „Zachęta” Warszawa, 1955; Wystawa

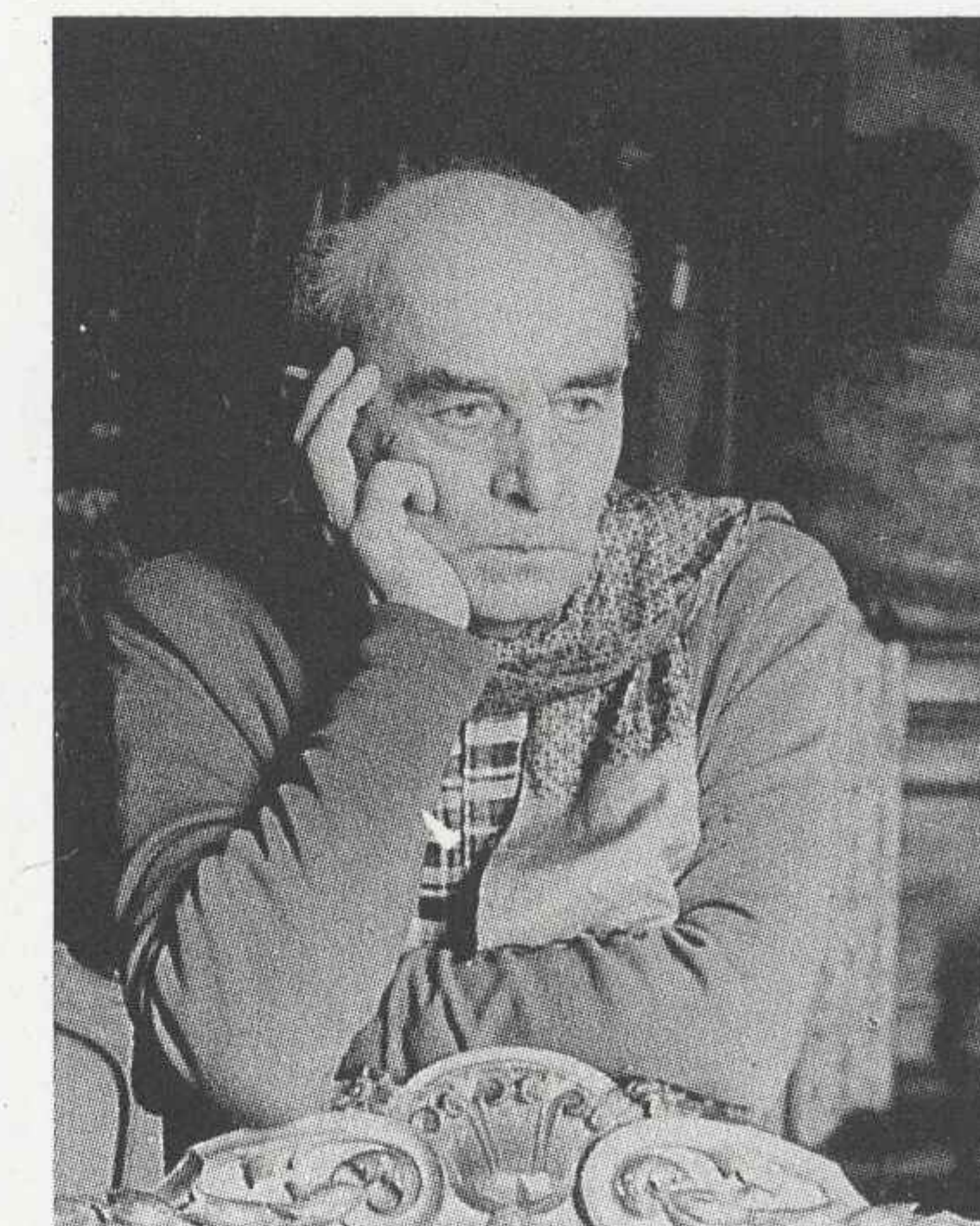
prac — TPSP Kraków, 1955; Wystawa grafiki — Muzeum Śląskie Wrocław, 1956; Wystawa prac (z M. Maliną i H. Wójtowiczem) — Galerie in der Biberstrasse Wiedeń, 1958; Wystawa prac — Sofia, Praga, Berlin, Budapeszt, 1959; Wystawa grafiki — Lima, 1960; Wystawa grafiki „Zachęta” Warszawa, 1968; Wystawa malarstwa — Rothmans Art Gallery Stratford, 1969; Wystawa grafiki (z M. Dawską) — Radom, 1974; Wystawa malarstwa i grafiki — Gorzów Wlkp., 1976. Wystawy zbiorowe m.in. — Ogólnopolska Wystawa Rysunku i Grafiki — Gliwice, 1945; I Salon wiosenny — Warszawa, 1946; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich — Wrocław, 1948; Wystawa „Sztuka Polska Dzisiaj” — Nowy Jork, 1948; Wystawa Niezależnych — Wrocław, 1948; Wystawa Sztuki Polskiej — Londyn i Praga, 1949; I Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1950; Wystawa Ilustracji — Londyn i Wiedeń, 1950; Wystawa 8 grafików polskich — Wiedeń, 1952; Wystawa Sztuki Polskiej — Kijów i Mińsk, 1955; X lat grafiki polskiej — Wrocław, 1955; Wystawa Grafiki Polskiej — Dania, Kanada i USA, 1955; Międzynarodowa Wystawa Rzeźby i Grafiki — Carrara, 1957; IV Biennale — Sao Paulo, 1957; Wystawa polskiej grafiki — Genewa, Lugano i Berno, 1959; Wystawa Grafiki Polskiej — Paryż,

Stanisław Dawski „Synthesis” JD-83, 1983, technika mieszana, 120 × 80

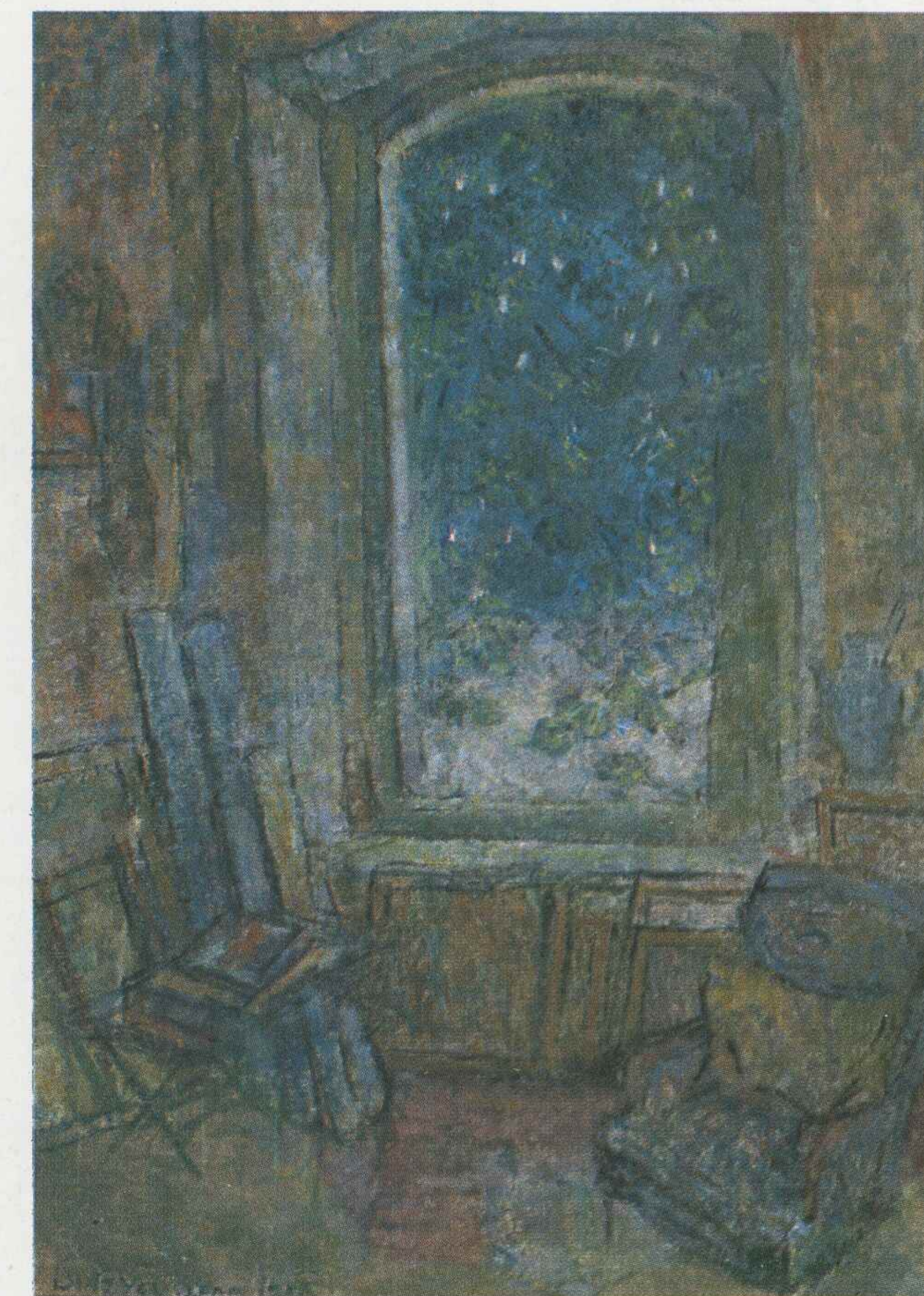
Stanisław Dawski „Wizyty”, 1973, linoryt, 52 × 37

krakowskiej ASP w Katowicach. W 1959 roku został mianowany profesorem zwyczajnym. Był aktywnym członkiem ZPAP, pełnił różne funkcje w jego zarządzie. Działalność artystyczną rozpoczęła w 1913 roku. Po II wojnie światowej uczestniczył w licznych wystawach ogólnopolskich i okręgowych ZPAP. Wystawy indywidualne m.in.: Lwów, 1918; Poznań, 1920, 1922, 1938; Bydgoszcz, 1926; TPSP Kraków, 1932 i 1948; Wystawa rysunków i akwarel

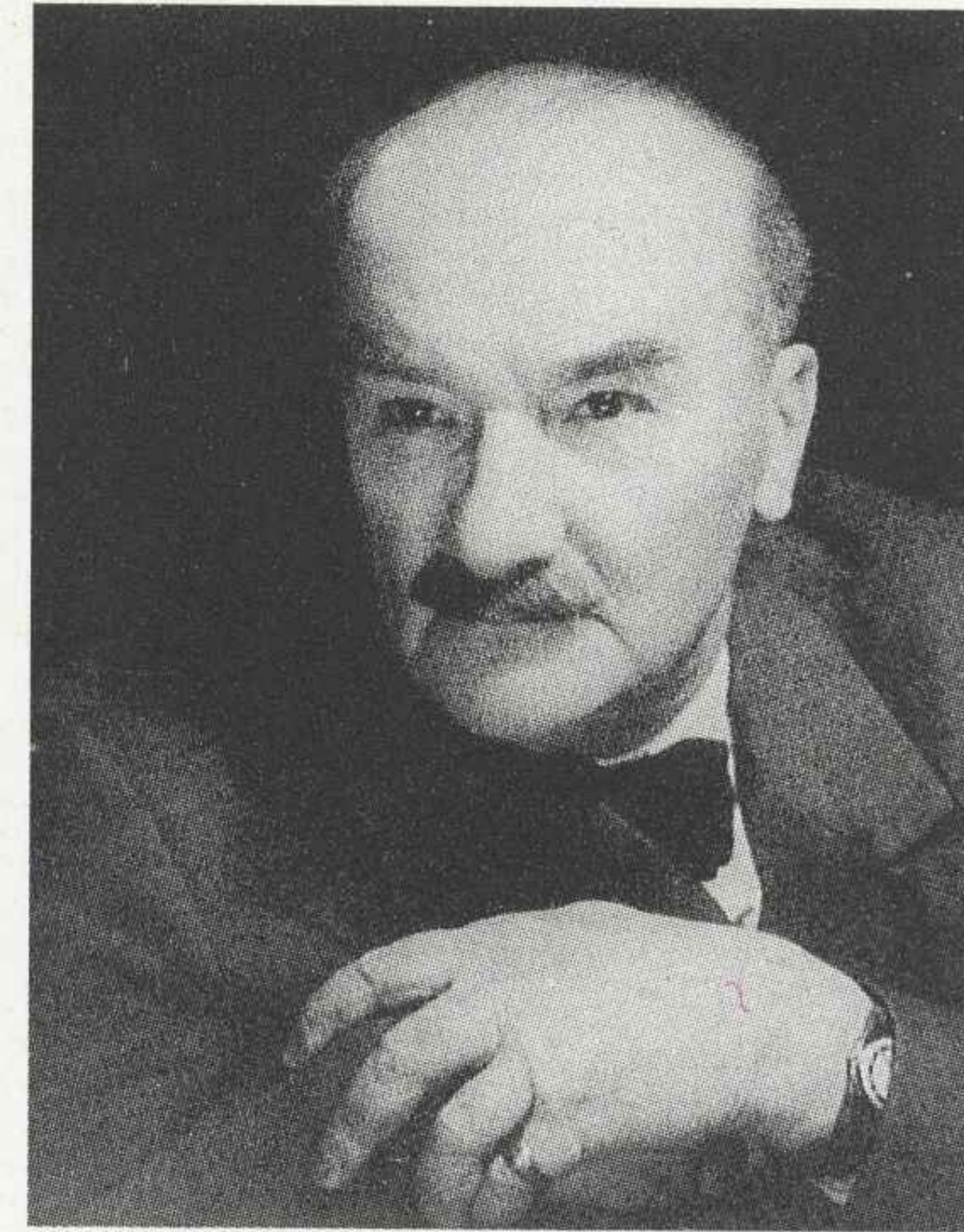
(ze S. Dawskim) — Kraków, Warszawa, Poznań, Wrocław — 1948; Wystawa jubileuszowa (50 lat pracy artystycznej) — Katowice i Poznań, 1957; Muzeum w Pszczynie, 1965; Katowice, 1965. Uczestniczył w wystawach sztuki polskiej organizowanych przez TOS-SPO: Berlin, Haga, Helsinki, Moskwa, Sztokholm i Wiedeń. Wybrane nagrody: Nagroda i medal za krajobrazy, 1907; Nagroda i srebrny medal za akt, 1911; Nagrody w „Salonach IPS-u”, 1933 i 1937.

Urodził się w 1888 roku we Lwowie, zmarł w 1965 w Krakowie. Był malarzem, grafikiem i scenografem. W latach 1907—1912 studiował w krakowskiej ASP u profesorów: J. Unierzyskiego, F. Ruszczyca i J. Mehoffera. Należał do ugrupowania formistów (1918—1921), w tym samym okresie był scenografem Teatru Wielkiego w Poznaniu, w 1925 jednym z założycieli grupy Artystów Wielkopolskich. W okresie okupacji brał udział w tajnym nauczaniu. W latach 1945—1946 był wykładowcą w ASP w Krakowie, a następnie we wrocławskiej PWSSP. W 1949 roku przeszedł na emeryturę i osiedlił się w Pszczynie. Pracował jednak nadal, jako profesor kontraktowy. Od 1952 roku był dziekanem Wydziału Grafiki Propagandowej

Leon Dołżycki „Wnętrze pracowni”, 1956, olej, płótno, 120 × 84

Urodził się w 1890 roku we Lwowie, zmarł w 1979 we Wrocławiu. Studiował w Uni-

wersytecie Jagiellońskim. Jest absolwentem krakowskiej ASP (1920), gdzie studiował malarstwo w pracowni prof. J. Malczewskiego. Lata 1914—1918 spędził na zesłaniu w Orenburgu. W latach 1925—1927 przebywał na stypendium w Paryżu, następnie do 1930 uczył rysunku w Instytucie Sztuk Pięknych w Warszawie. Od roku 1931 mieszkał i pracował w Krakowie. Był wówczas członkiem Zrzeszenia Artystów Plastyków „Zwornik”, jego ostatnim prezesem oraz redaktorem „Głosu Plastyków”. Aktywnie działał w ZPAP (od 1923). W czasie II wojny światowej był więziony na Montelupich w

Krakowie, a po zwolnieniu pracował w konspiracji. Po wojnie został oddelegowany przez MKiS oraz ZG ZPAP do Wrocławia w celu podjęcia prac organizacyjnych zmierzających do powołania uczelni plastycznej i ośrodka związkowego. W 1946 roku został pierwszym rektorem PWSSP oraz podjął się prowadzenia pracowni malarskiej i tejsze Katedry na Wydziale Ceramiki. W roku 1966, będąc już na emeryturze wrócił do pracy pedagogicznej i nadal prowadził pracownię malarstwa. Był założycielem grupy artystycznej „Szkoła Wrocławska” (1960). Jest autorem dwu książek wspomnieniowych „Moja

droga” i „Przeszłość daleka i bliska”. Wystawy indywidualne: Paryż — 1916, 1926, 1928; Moskwa — 1916, 1969; Kraków — 1928, 1945, 1952, 1958, 1963; Warszawa — 1928, 1929, 1957, 1964; Wrocław — 1946, 1957, 1960, 1966; Olsztyn — 1960; Kopenhaga — 1961; Katowice — 1961, 1964; Sosnowiec — 1961; Zielona Góra — 1962; Opole, Sopot — 1964; Londyn — 1965 a także: Bruksela, Nowy Jork, Budapeszt. Wystawy zbiorowe m.in. — Wystawa Niezależnych — Kraków, 1927; Powszechna Wystawa Krajowa — Poznań, 1929; I Art Poloneis — Bukareszt, 1930; Charlottenburg, 1930; Ustälhing ar

Eugeniusz Geppert, „Pegaz romantyczny”, 1975, tempera, płyta, 87 × 122

Polsk Kunst — Malmö, 1936; Międzynarodowa Wystawa Malarzy — Pitsburg, 1939; Współczesne Malarstwo Polskie — Budapeszt, 1939; Wystawa Niezależnych — Kraków, 1946; Wystawa Okręgów Ziem Odzyskanych — Wrocław, 1948; II Festiwal Plastyki — Sopot, 1949; Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1950, 1951, 1952, 1954; Ogólnopolska Wystawa Sportowa — Zakopane, 1954; Współczesne malarstwo polskie — Praga, Sofia, 1958; Contemporary Artists from Poland — Londyn, 1960; Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Wrocław, 1961; Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL — Warszawa, 1961; Wystawa grupy „Szkoła Wrocławska” — Sopot, Szczecin, Zielona Góra,

1962; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1962, 1964, 1966; Wystawa Sztuki Polskiej — Kair, Tel Aviv, Rostock, Damaszek, Skopje, Drezno, 1965; Festiwal Sztuk Plastycznych — Warszawa, 1970. Wybrane nagrody: Srebrny i brązowy medal ASP — Kraków, 1920; Medal brązowy na Powszechnej Wystawie Krajowej — Poznań, 1929; Medal srebrny TZSP — Warszawa, 1930; Nagroda w konkursie plastycznym z okazji Olimpiady — Los Angeles, 1932; Grand Prix na II Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1964; Wyróżnienie na III Festiwalu Sztuk Pięknych — Warszawa, 1970; Nagroda specjalna „Odry” — Wrocław, 1975; Nagroda I stopnia MKiS — 1977.

Urodził się w 1887 roku w Krakowie, zmarł w 1946 we Wrocławiu. Studiował w krakowskiej ASP w latach 1906—1910, u profesorów: J. Pankiewicza, L. Wyczółkowskiego i S. Dębickiego. Był malarzem i pedagogiem. Mieszkał w Wieliczce, Inowrocławiu, a w 1921 osiadł w Poznaniu. Był jednym z organizatorów grupy Artystów Wielkopolskich „Plastyka” (1925). W 1926 założył poznańską Szkołę Sztuk Pięknych (późniejszy — Instytut Sztuk Pięknych). Do 1931 kierował nią i w niej wykładał. W 1939 roku został przez Niemców wysiedlony, okupację spędził w Krakowie. Po wojnie wrócił do pracy pedagogicznej; zorganizował szkołę przemysłu artystycznego w Sędziszowie. W 1946 roku został powołany na stanowisko pro-

fesora PWSSP we Wrocławiu, brał czynny udział w jej organizowaniu. Wystawy indywidualne: TPSP Kraków, 1916; Stowarzyszenie Artystów Poznań, 1923; Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych Warszawa, 1929; TPSP Poznań, 1930; TPSP Kraków, 1934; Poznań 1952. Brał udział m.in. w wystawach: Wystawy grupy „Plastyka” — Poznań, Kraków, Lwów, Toruń, Warszawa w latach 1926—1939; Powszechna Wystawa Krajowa — Poznań, 1929; Wielka Wystawa Sztuki — Leszno, 1933; Salon 35 — Poznań, 1935; Ruchoma Wystawa Sztuki — Chełm, 1937; Wystawy organizowane przez TOSSPO — Helsinki, Sztokholm i Praga, 1927, Bruksela 1928, Amsterdam i Haga, 1929, Paryż 1930, Kopenhaga 1930, Paryż 1932, 1933 i 1934.

Halina Jastrzębowska

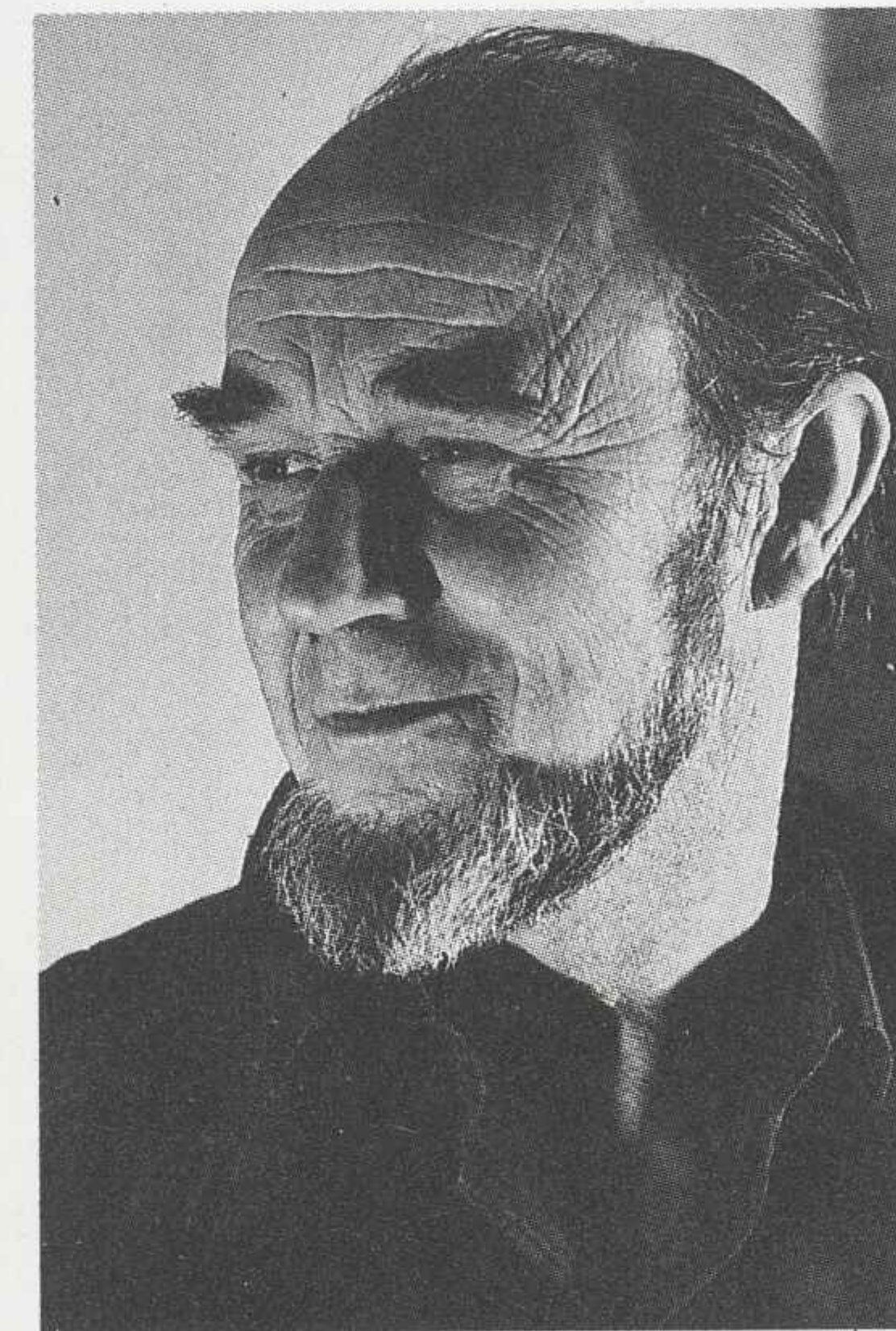
32

Urodziła się w 1907 roku w Zakroczymiu. Studiowała w warszawskiej ASP w latach 1927—1934. Uzyskała absolutorium z malarstwa. Była zatrudniona w PWSSP we Wrocławiu od 1949 do 1952 roku w charakterze kontraktowego zastępcy profesora na Wydzia-

le Ceramiki i Szkła (przedmiot — projektowanie szkła). Ponadto pełniła obowiązki kierownika Zakładu Plastyki Przemysłowej. Zajmowała się projektowaniem mebli, wnętrz mieszkalnych oraz zabawek. Była członkiem Spółdzielni Artystów Plastyków „Ład” i „Blok” w Warszawie. W latach 1936—1945 pracowała przy urządzaniu muzeum w Zamku w Rapperswille (Szwajcaria) przygotowując jednocześnie szereg wystaw polskiej sztuki współczesnej i ludowej w Rapperswille, Berni i Mediolanie. W 1946 organizowała muzeum w Zamku Pszczyńskim. Następnie przeniósła się do Polanicy Zdroju, gdzie zorganizowała i prowadziła pracownię stolarską (meble, pamiątki, zabawki), która podlegała Spółdzielni „Ład”. W tych latach nawiązała też współpracę z hutą szkła, gdzie kształciła się w projektowaniu formy i zdobiny szklanej.

Władysław Kamiński

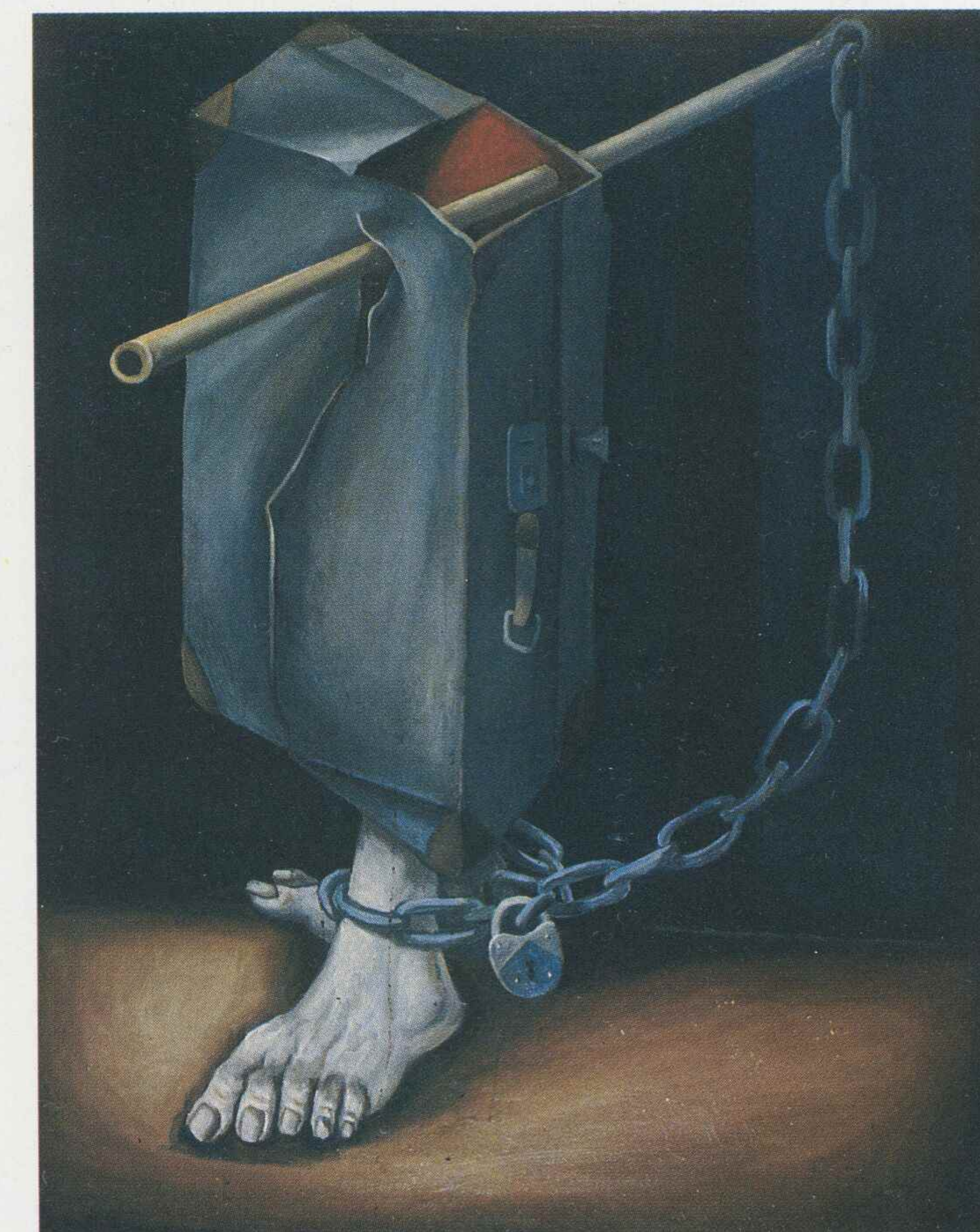
Urodził się w 1912 roku we Lwowie. Jest absolwentem krakowskiej ASP, w której studiował pod kierunkiem prof. E. Eibischa. Dyplom z

malarstwa uzyskał w 1947 roku. We wrocławskiej PWSSP pracował w latach 1948—1983, początkowo jako młodszy asystent prof. E. Gepperta, a następnie asystent prof. W. Winęce na Wydziale Architektury Wnętrz. Od roku 1955 samodzielnie prowadził zajęcia z rysunku i malarstwa. Równoległe z pracą artystyczną i pedagogiczną prowadził działalność organizacyjną w ZPAP, do którego należał od 1948 roku. Publiczną działalność artystyczną rozpoczął w okresie II wojny światowej biorąc udział w wystawie Związku Radzieckich Artystów Ukrainy — Lwów 1940 i wystawie „Ukraina w wiczyźnianij wjini” — Lwów 1944. Po wojnie wystawiał we Wrocławiu, Warszawie i Poznaniu. W okresie 40 lat twórczej działalności

zrealizował szereg wystaw indywidualnych oraz brał udział w krajowych, zagranicznych i międzynarodowych. Najważniejsza ekspozycja indywidualna to prezentowana w 1964 roku we Wrocławiu i Wałbrzychu — „Retrospektywna wystawa malarstwa i rysunku”. Swoją udział zaznaczył m.in. w wystawach: Wystawa Niezależnych — Wrocław, 1948; Wystawa Plastyki Ziemi Odzyskanych — Wrocław, 1948; Wystawa plastyki dla uczczenia

II Zjazdu PZPR — Wrocław, 1954; Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1964. Jego prace brały udział w wystawach polskich artystów w: Dreźnie, Lipsku, Berlinie, Sofii, Plevnie, Michajłowgradzie, Błagojewgradzie. Wybrane nagrody: I nagroda na wystawie „Szlakiem Chopina” — 1954; III nagroda w konkursie malarstwie z okazji XX-lecia wyzwolenia Dolnego Śląska — Wrocław, 1965; Nagroda III stopnia MKiS.

33

Władysław Kamiński „Błękitna kłódka”, 1974, olej, płótno, 150 × 120,5

Stanisław Kopystyński

34

Urodził się w 1893 roku w Jarosławiu, zmarł w 1969 roku we Wrocławiu. Studia artystyczne odbył w krakowskiej ASP w pracowni prof. J. Malczewskiego i prof. St. Dębickiego. Po ukończeniu studiów, przerwanych udziałem w I wojnie światowej i służbą wojskową w okresie powojennym,

został przyjęty w 1921 roku do Związku Plastyków okręgu krakowskiego. Uprawiał malarstwo, grafikę a także sztukę witrażu. Działalności artystycznej Kopystyńskiego towarzyszyła stale praca pedagogiczna w szkolnictwie artystycznym. Był współtwórcą Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych we Wrocławiu w 1946 roku (kierował zajęciami Kursu Przygotowawczego) oraz Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych, którego był pierwszym dyrektorem. Wy-

stawy indywidualne: Lwów, 1924; Wrocław — 1950, 1955, 1964, 1967, 1971; Szczawno Zdrój, 1961. Brał udział m.in. w wystawach: Wystawa konkursowa „Polonia” — Warszawa, 1917; Międzynarodowa Wystawa Drzeworytu — Warszawa, 1931 i 1932; Wystawa pejzażu górskiego — Zakopane, 1938 i 1939; Radom 1948 i 1949; Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1950 i 1951; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Artystycznej i Rysunku — Warszawa, 1956 i 1959;

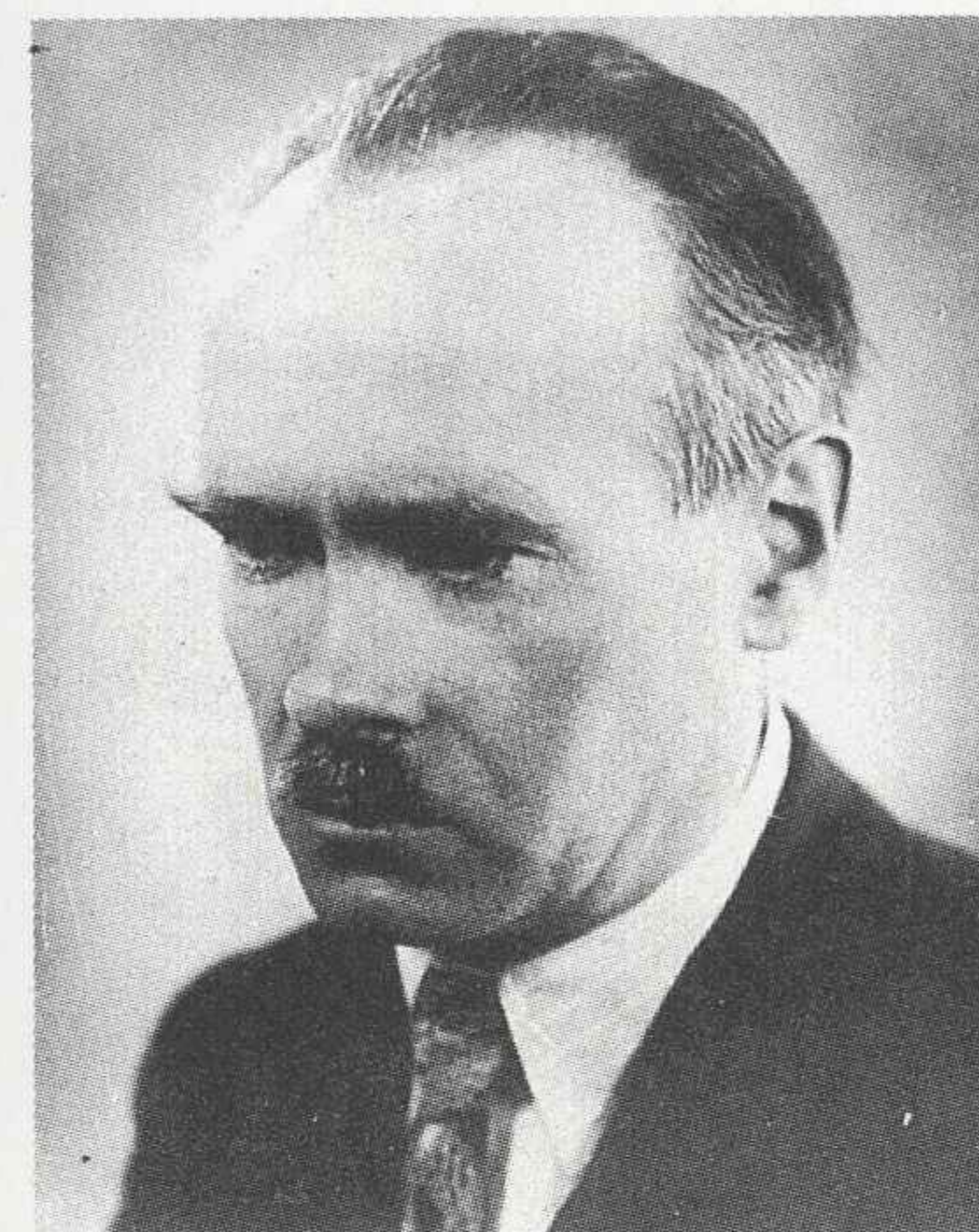
Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Wrocław 1959, 1961, 1963, 1966; Wystawa „Grupy 8” — Wrocław 1959, 1963, 1965; Polskie dzieło plastyczne w XV-leciu PRL — Warszawa, 1962; Biennale Grafiki Artystycznej — Kraków, 1962; Twórczość plastyczna w XX-leciu PRL — Wrocław, 1964; Jesienne konfrontacje — Drezno, 1965; Polscy artyści w Dreźnie — Rzeszów, 1965; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin 1966 i 1968.

Stanisław Kopystyński, „Wyspa Piaskowa”, 1962, olej, płótno, 89,5 × 115

Emil Krcha

35

Urodził się w 1894 roku w Kałuszu, zmarł w 1972 w Krakowie. W latach 1914—1918 pełnił służbę wojskową w armii austriackiej i legionach. Jest absolwentem ASP w Krakowie, w której studiował malarstwo w latach 1919—1925 pod kierunkiem profesorów: T. Axentowicza i S. Kamockiego. Był członkiem i współzałożycielem (razem z E. Geppertem) grupy artystycznej „Zwornik”. Był też współtwórcą i wykładowcą rysunkowych kursów wakacyjnych w słynnym Liceum Krzemienieckim. Od 1925 roku brał udział w wystawach krajowych i zagranicznych. Był jednym z pionierów i współzałożycieli wrocławskiej PWSSP. W latach 1946—1950 uczył w niej malarstwa, kierując jednocześnie pracownią malarstwa. W roku 1950 przeniósł się do

ASP w Krakowie. Wystawy indywidualne: TPSP Kraków, 1932; TPSP Lwów, 1933; Salon 35 Poznań — 1934, 1936, 1937; ZZPAP Lwów, 1936; ZPAP Wrocław, 1948; TPSP Kraków, 1949; Salon „Desa” Kraków, 1958; BWA Wrocław — 1960, 1963; CBWA Olsztyn, 1961; „Zachęta” Warszawa, 1963; BWA Łódź, 1963; BWA Opole, 1963; BWA Kraków, 1965; BWA Rzeszów, 1967; TPSP Kraków, 1971; BWA Poznań, 1971. Wystawy zbiorowe m.in.: Salon wiosenny — Kra-

ków, 1925; Warszawa, 1925; Wystawa Niezależnych — Kraków, 1927; Powszechna Wystawa Krajowa — Poznań, 1929; I Salon listopadowy — Warszawa, 1930; Wystawy grupy „Zwornik” — Kraków, Łódź, Warszawa, Lwów, Zakopane, Poznań, Belgrad, Malmö, Sztokholm w latach 1930—1938; Wystawa Sztuki Polskiej — Nowy Jork i Chicago, 1930; Martwa natura w malarstwie polskim — Warszawa, 1939; I Ogólnopolski Salon Wiosenny — Warszawa, 1946;

Wystawa Niezależnych — Wrocław, 1948; II Festiwal Plastyki — Sopot, 1949; III Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1953; Polskie dzieło plastyczne w XV-leciu PRL — Warszawa, 1964; Malarstwo polskie XIX i XX wieku — Wrocław, 1964; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1968 i 1972; Wystawa „Portret człowieka” — Warszawa, 1971; Wystawa „Kolor” — Poznań, 1978. Jest laureatem Nagrody MKiS I stopnia za rok 1964.

Emil Krcha, „Martwa natura z konikami”, 1949, olej, płótno, 60 × 73,5

Hanna Krzetuska-Geppert

36

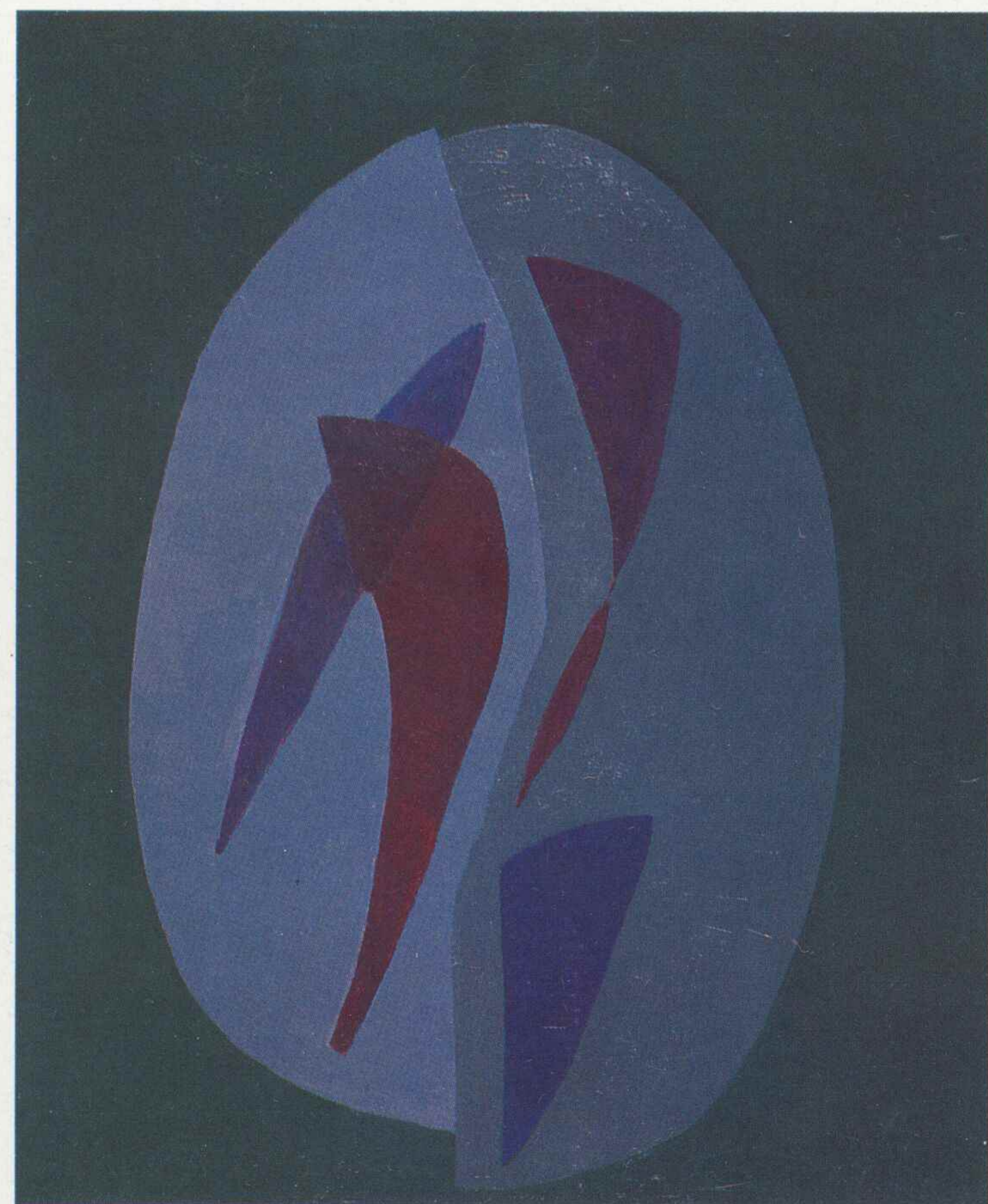

Urodziła się w 1903 roku w Krakowie. Uczęszczała do Wolnej Szkoły Malarstwa i Rysunku im. Ludwika Mehoffera w Krakowie, gdzie w latach 1920—1924 studiowała malarstwo sztalugowe pod kierunkiem profesorów: J. Fedkowicza, Z. Pronaszki i J. Rubczaka. W 1925 roku wyjechała na dalsze studia artystyczne do Paryża. Od roku 1926 jest członkiem ZPAP, od 1937 należy do Zrzeszenia Artystów Plastyków „Zwornik”. Z wrocławską PWSSP związana była w latach 1948—1960, w okresie początkowym jako starszy asystent, a od roku 1958 — prowadząca (wspólnie ze Z. Karpińskim) pracownię malarzką. Jest autorką książki wspomnieniowej „15% abstrakcji”,

Wrocław 1966. Wystawy indywidualne: Kraków 1931, 1938; ZPAP Wrocław, 1949; TPSP Kraków, 1956; BWA Wrocław, 1957; „Zachęta” Warszawa, 1959; BWA Wrocław, 1964; BWA Opole, 1965; BWA Poznań, 1971; Pałac Sztuki Kraków, 1971; BWA Wrocław, 1974; TPSP Kraków, 1976; Galeria Jednego Obrazu Wrocław, 1977; Galeria Jatki Wrocław, 1978; „Zachęta” Warszawa, 1980; Galeria „Spojrzenia” Wrocław, 1980. Wystawy zbiorowe: Niezależnych — Kraków, 1927; Wystawa ZPPAP — Warszawa, 1929; Wystawa Zrzeszenia Plastyków „Prad” — 1937; Wystawa „Zwornika” — Lwów i Warszawa, 1938; Wystawa Malarstwa i Rzeźby — Kraków, 1945; Salon wiosny — Warszawa, 1946; Wystawa Plastyki Ziem Odzyskanych — Wrocław, 1948, 1959, 1966; Wystawa Niezależnych — Wrocław, 1948; „Dolny Śląsk w sztuce” — Wrocław, 1951; IV Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa, 1954; „10 lat sztuki na Dolnym Śląsku” — Wrocław, 1955; XV Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Radom, 1959; Wystawa 21 malarzy z Polski — Londyn, 1960; Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL — Warszawa, 1961; Festiwal Pol-

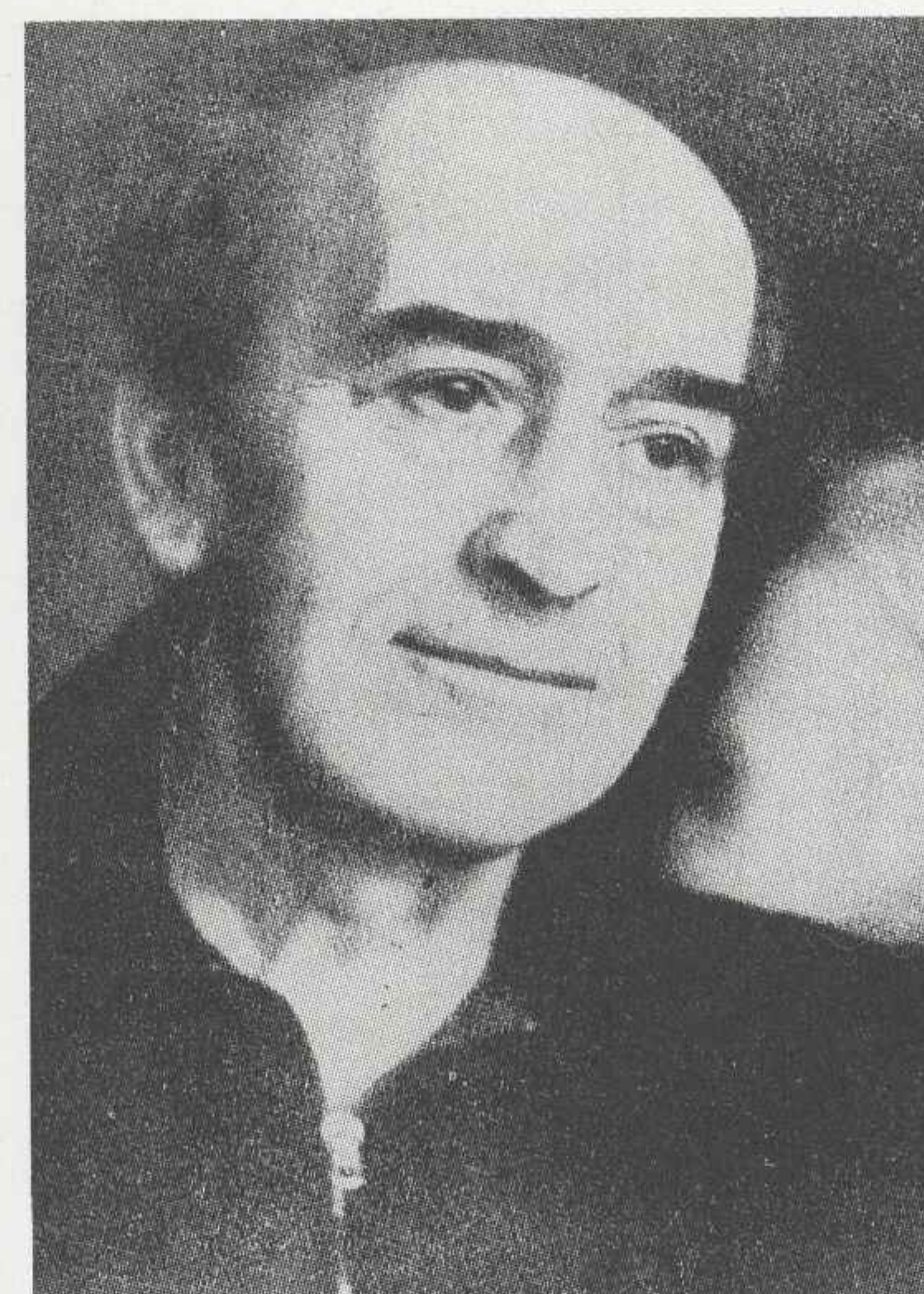
skiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1962, 1964, 1966; Wystawa Plastyki i Sympozjum „Złotego Grona” — Zielona Góra, 1963, 1965; Wystawa „Szkoły Wrocławskiej” — Zielona Góra i Poznań, 1964; Współczesne malarstwo wrocławskie — Kromierz, 1967; Współczesne polskie malarstwo i grafika — Berlin Zachodni, 1969; Cincinnati, USA, 1970; Wystawa Polskiej Sztuki Plastycznej — Brasov, Rumunia, 1973; Prezentacje 74 — Wrocław, 1974; Współ-

czesna Polska Twórczość Malarzka — Nowy Sad; Zagrzeb, 1976; Wystawa artystów wrocławskich — Drezno, 1978; „Laureaci Wrocławia” — Wrocław, 1980. Wybrane nagrody: Wyróżnienie na I Ogólnopolskiej Wystawie Przodowników Pracy — Warszawa, 1950; Wyróżnienie na Wystawie Malarstwa i Sympozjum „Złotego Grona” — Zielona Góra, 1963; Medal ZPAP na III Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin, 1966.

Hanna Krzetuska-Geppert, „Zjawa” 6 87, 1987, olej, płótno, 100 × 80

Antoni Mehl

Urodził się w 1905 roku w Dobrzyniu Wielkim na Śląsku Opolskim, zmarł w 1967 roku we Wrocławiu. W 1923 roku rozpoczął naukę w Szkole Przemysłu Artystycznego we Wrocławiu, dwa lata później zorganizował pracownię rzeźby w tej szkole. W 1931 roku podjął studia w krakowskiej ASP w pracowni rzeźby prof. X. Dunikowskiego. Absolutorium uzyskał w 1936 r. W latach 1935—1936 był stypendystą fundacji im. Karola Miarki i Funduszu Kultury Narodowej. Do 1939 roku pracował w pracowni prof. Dunikowskie-

go. W okresie okupacji był więziony przez Gestapo w Krakowie, a następnie w obozie koncentracyjnym w Płaszowie. Po wojnie wrócił do Opola. Z wrocławską PWSSP był związany w latach 1947—1951, jako profesor na Wydziale Rzeźby. Wystawa indywidualna: Antoni Mehl, — rzeźba i rysunek — Wrocław, 1971. Brał udział m.in. w wystawach: Ogólnopolska Wystawa Malarstwa, Rzeźby i Grafiki — Bielsko-Biała, 1946, Opole, 1947; Wystawa Artystów Plastyków Śląska Opolskiego — Opole, 1946; II

Ogólnopolski Salon Zimowy — Kraków, 1947; Wystawy ZPAP Okręgu Wrocławskiego — Wrocław 1947, Poznań 1948, Wrocław 1949, Wrocław 1959; Wystawa Rzeźby z okazji Dni Wrocławia — Wrocław, 1958; Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Wrocław 1959, 1961 i 1963; Polska rzeźba 1945—1960 — Warszawa, 1960; Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL — Warszawa, 1962; Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965 — Wrocław, 1966. Wybrane nagrody: Nagroda „Złotego liścia laurowego” na II OSZ — Kraków, 1947; Wyróżnienie na wystawie „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL” — Warszawa, 1962.

37

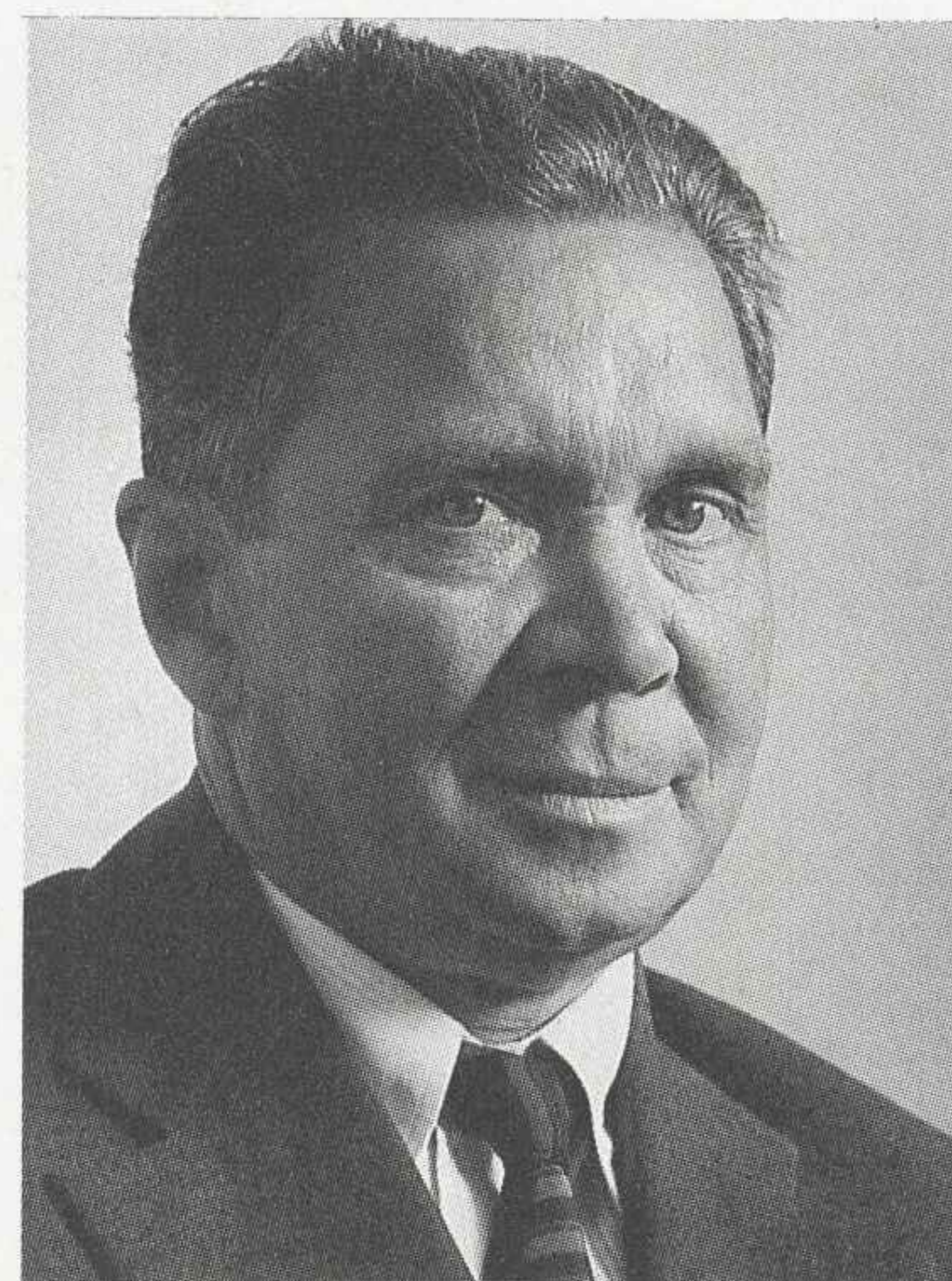

Antoni Mehl, „Głowa Ewy”, 1945, gips patynowany, wys. 28

Borys Michałowski

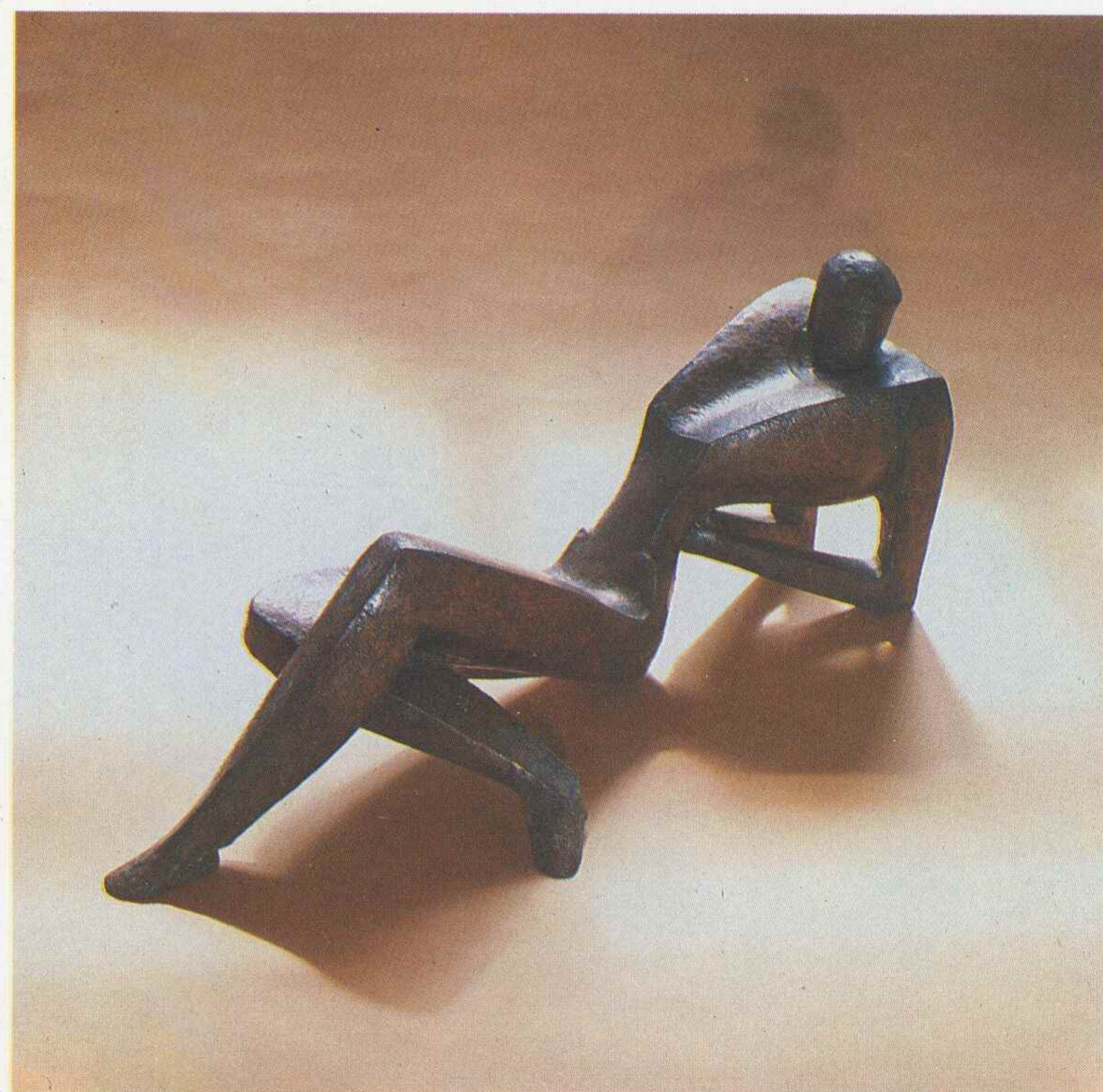
38

Urodził się w 1905 roku w Saratowie. Ukończył Miejską Szkołę Sztuk Zdobniczych (1932—1934) a następnie, w latach 1934—1939 studiował w ASP w Warszawie. Od roku 1940 przebywał i tworzył w Wilnie, później przeniósł się do Warszawy i Krakowa. Od roku 1946 związał się z Wrocławiem i w tym samym roku podjął pracę dydaktyczną w PWSSP. Jako docent prowadził pracownię rzeźby i był kierownikiem Katedry Rzeźby do 1976 roku. Brał udział w wielu wystawach m.in. Wysta-

wa Plastyki Ziem Odzyskanych — 1948; „Plastycy w walce o pokój” — Poznań 1949 (wyróżnienie); Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Warszawa 1950, 1951, 1952 (wyróżnienia); „Plastycy w walce o pokój” — Warszawa 1950 (wyróżnienie); Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Warszawa 1959; „Dwadzieścia lat PRL” — Wrocław 1964; „Człowiek i praca w Polsce Ludowej” — Warszawa 1965 i 1967; „Spotkania krakowskie” — Kraków 1969. Brał także udział we wszystkich wystawach

okręgowych ZPAP we Wrocławiu. Realizacje: Pomnik Pamięci Uczonych Polskich — Ofiar Hitleryzmu we Wrocławiu przy gmachu Politechniki — 1964; Pomnik Ludowego Wojska Polskiego w Złotoryi — 1967. Wybrane nagrody: I nagroda w konkursie rzeźbiarskim w Wilnie, 1940; II nagroda w konkursie na cmentarz żołnierzy II Armii Wojska Polskiego w Zgorzelcu, 1947; Wyróżnienie w konkursie na rzeźbę z okazji Olimpiady w Londynie, 1948; Nagroda II stopnia MKiS, 1971; Nagroda I stopnia MKiS, 1976.

Borys Michałowski, „Poeta nieromantyczny”, blacha miedziana, wys. 60

Mieczysław Pawełko

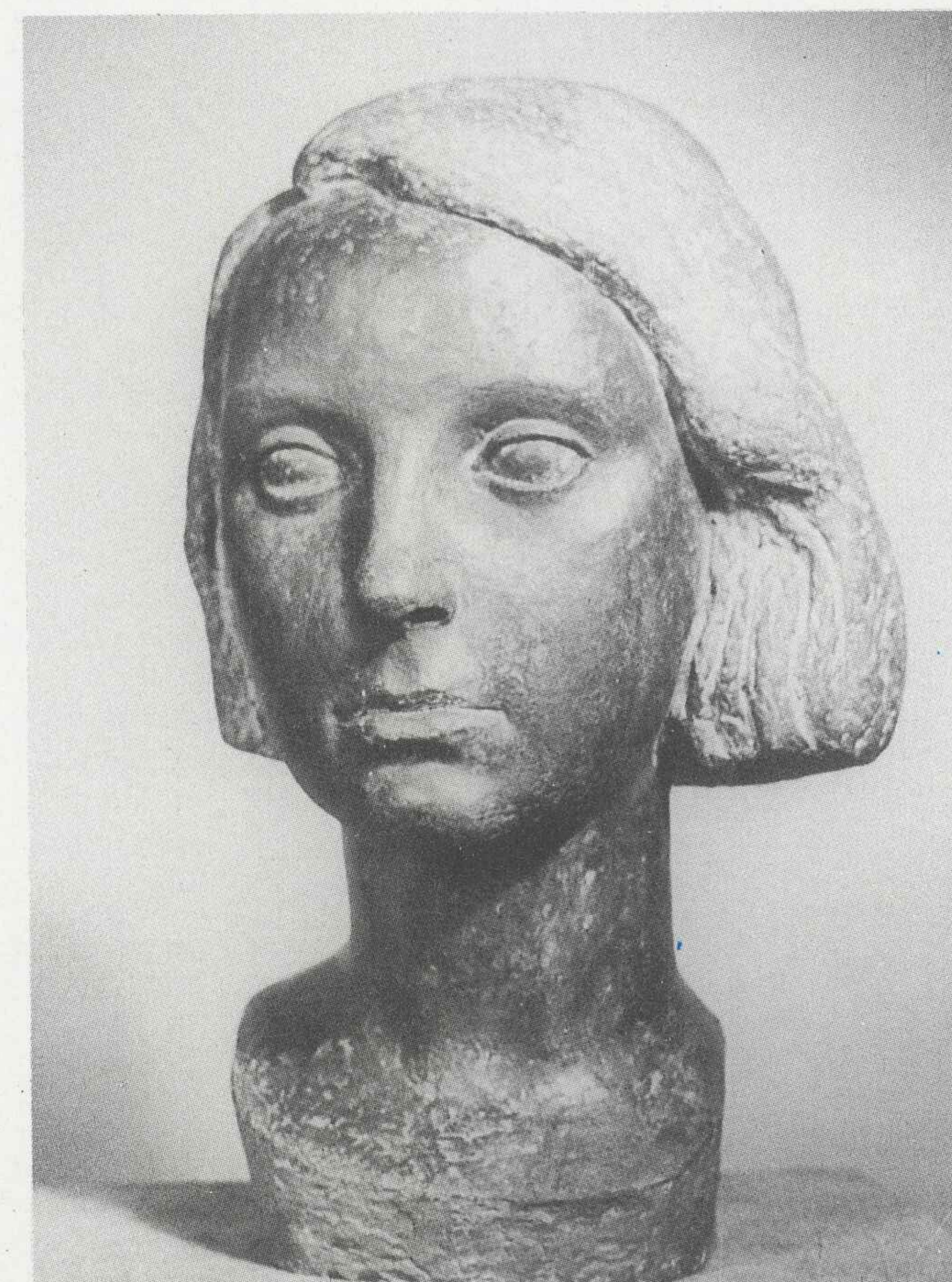

Urodził się w 1908 roku w Zakopanem, zmarł w 1962 roku. W latach 1929—1932 uczęszczał do Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu, a od 1935 roku do 1938 studiował rzeźbę w warszawskiej ASP. Jako jeden z nielicznych artystów pracował w okresie międzywojennym w dużych fabrykach ceramicznych (Chodzież, Fabryka Fajansów we Włocławku), gdzie zdobywał doświadczenie w dziedzinie wzornictwa przemysłowego. Eksperymentował również we własnej wytwórni. Wspólnie z Felicjanem Ko-

warskim zwyciężył w konkursie na monumentalną mozaikę ceramiczną dla warszawskiego Dworca Głównego, zrealizowaną w latach 1938—1939. Pawełko uprawiał rzeźbę, szczególnie portretową i ceramikę, specjalizował się w zestawianiu wysokopalnych mas ceramicznych, kontrastowaniu różnych faktur i w szkliwie matowym. We wrocławskiej PWSSP pracował w latach 1948—1958 na stanowisku profesora kontraktowego, pełniąc funkcję kierownika Katedry Rzeźby

Ceramicznej na Wydziale Ceramiki i Szkła, a następnie kierując Pracownią Projektowania Ceramiki Artystycznej i Przemysłowej. W latach 1950—1952 był rektorem uczelni. Brał udział m.in. w wystawach: I Wystawa Grupy Ceramików — Warszawa, 1938; Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego — Wrocław, 1954; Okręgowa Wystawa Rzeźby — Wrocław, 1958; I Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Wrocław, 1959.

39

Mieczysław Pawełko, „Teresa”, 1954, gips patynowany, wys. 50

Stanisław Pękalski

40

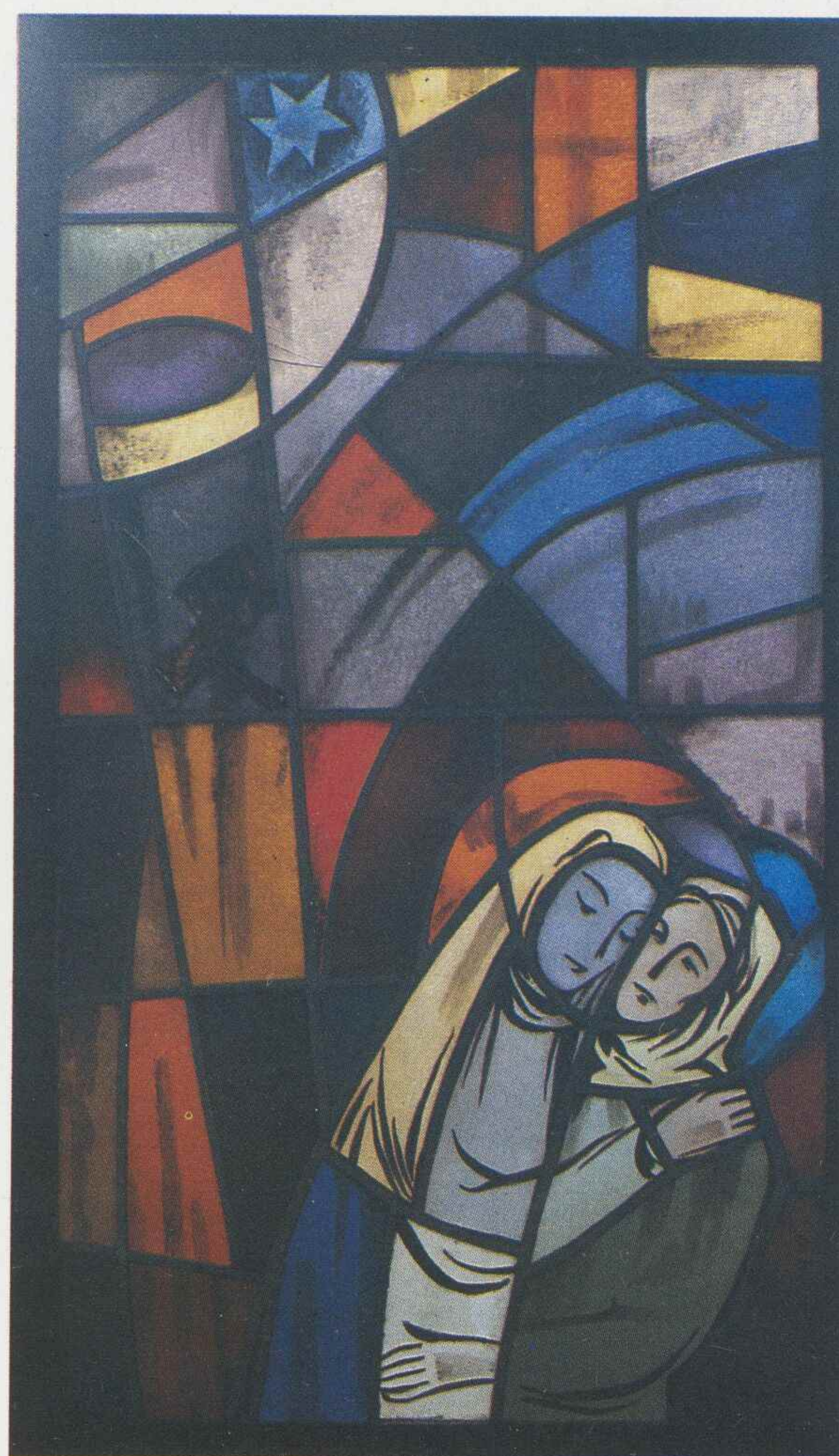

Urodził się w 1895 roku w Białobrzegach nad Pilicą, zginął tragicznie w 1967 roku we Wrocławiu. Jest absolwentem ASP w Warszawie, w której studiował w pracowniach profesorów: K. Tichego, Wł. Skoczylasa i W. Jastrzębowskiego. Dyplom z malarstwa uzyskał w 1933 roku. Jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej lata 1929—30 spędził we Francji i Włoszech. Po powrocie został asystentem w pracowni Tichego. Pracował w Akademii dwa lata, a następnie prowadził własną pracownię ma-

larstwa. W okresie okupacji (Warszawa, Kraków) utrzymywał się z gry na skrzypcach. W sierpniu 1945 przybył do Wrocławia, został naczelnikiem Wydziału Kultury, a we wrześniu, jako jeden z pionierów PWSSP, podjął w niej pracę. Ze szkołą związany był do śmierci, piastując kolejno stanowiska: kierownika Studium Ogólnego (1951—54), dziekana Wydziału Ceramiki (1954—64) i połączonego Wydziału Ceramiki i Szkła (do 1965). Jednocześnie, od 1958 roku był kierownikiem Katedry Rysunku i Grafiki, a od 1965 — Katedry Malarstwa Architektonicznego z pracownią realizacyjną w tworzywie ceramicznym. W 1965 roku został powołany na stanowisko rektora. Pierwsze swoje prace malarskie, wspólnie z grupą „Rzut”, skupiającą artystów z uczelni, wystawia w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie w 1928 roku, następnie podczas Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, w 1929 roku. W 1934 przystąpił do nowo uformowanego Bloku Zawodowego Artystów Plastyków. W tym okresie Pękalskiego zaj-

muje głównie malarstwo portretowe, podczas gdy w okresie powojennym domeną jego twórczości stał się witraż, malarstwo witrażowe. Dzisiaj właśnie witraże są najpełniejszym świadectwem jego twórczości. We Wrocławiu zdobią Katedrę, kościół Marii Panny na Piasku, kościół Dominikanów, św. Wojciecha i św. Marcina. Znajdują się w katedrach Częstochowy, Katowic i Sie-

dlec, i innych kościołach parafialnych. W sumie Pękalski zrealizował około 100 kompozycji witrażowych. Był też współautorem polichromii staromiejskiego Rynku i placu Solnego we Wrocławiu, za co otrzymał w 1961 roku nagrodę artystyczną m. Wrocławia. Nie zaniedbywał przy tym wystawiania; uczestniczył w ważniejszych wystawach okręgowych i ogólnopolskich.

Stanisław Pękalski, fragment witrażu

Stanisław Rzecki

Urodził się w 1888 roku w Warszawie, zmarł w 1972 r. Malarz, rzeźbiarz, grafik i scenograf. Był związany z krakowskim kabaretem literackim „Zielony Balonik”. Był też człon-

kiem ugrupowań artystycznych „Sztuka”, „Rytm” i „Ryt”. W latach 1925—1939 kierował Instytutem Sztuk Plastycznych w Warszawie. Tworzył stylizowane rzeźby portretowe, projektował pomniki, malował kompozycje figuralne, martwe natury i pejzaże. Jako grafik uprawiał litografię, akwafortę i rysował karykatury. Należał do pionierów życia kulturalnego w powojennym Wrocławiu, był jednym ze współorganizatorów PWSSP. W roku inaugurującym działalność szkoły prowadził zajęcia z rzeźby. Za swoją twórczość został wyróżniony m.in. — Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie Sztuki (w dziale rzeźby), Paryż, 1937; Złotym Medalem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie za twórczość rzeźbiarską, Kraków, 1954.

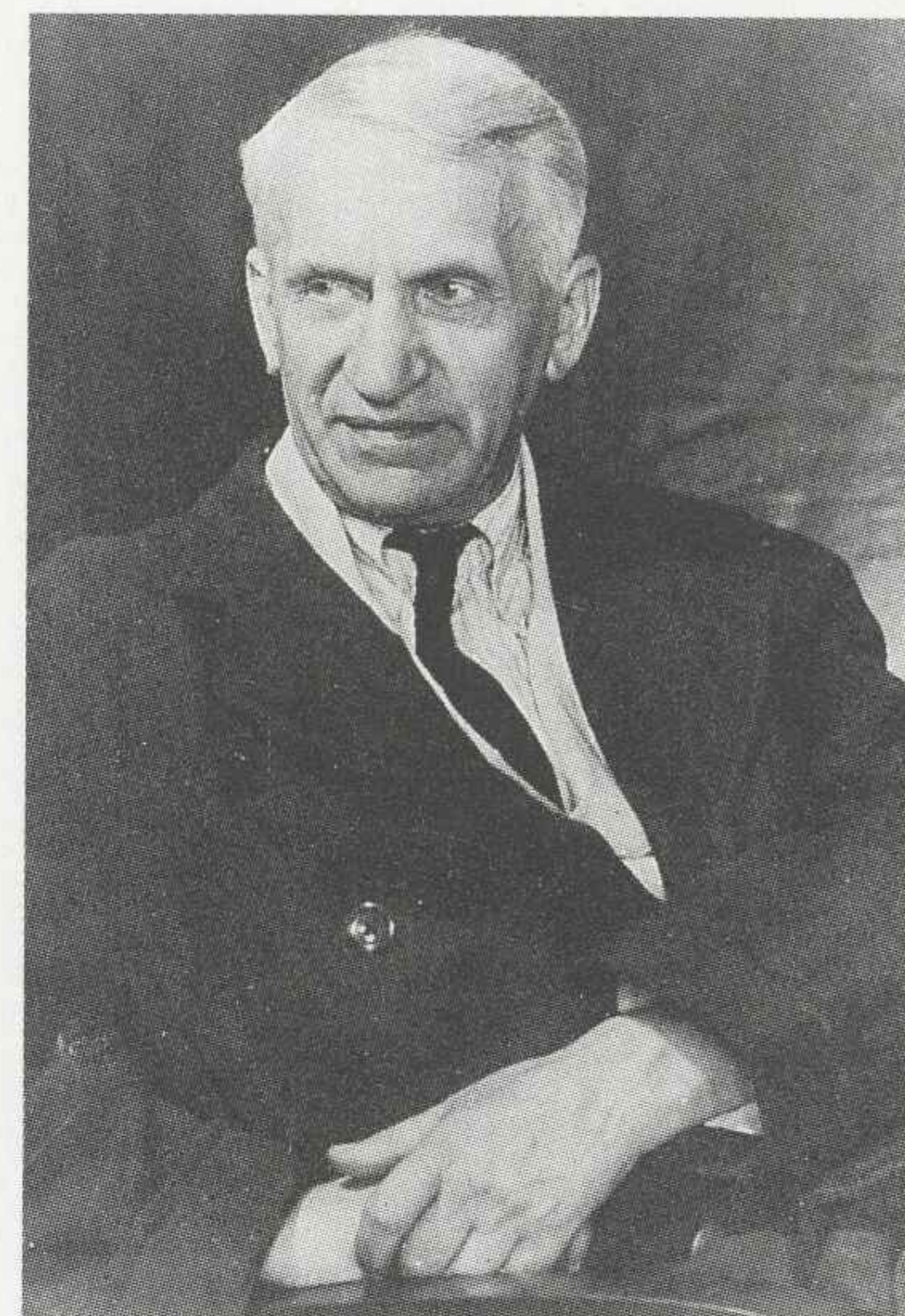
Marian Steczowicz

Urodził się w 1911 roku w Czudcu koło Rzeszowa. Studiował na Wydziale Architektury Wnętrz Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie. Dyplom uzyskał w 1933 roku. Naukę kontynuował na tym samym wydziale w warszawskiej ASP — dyplom w 1938 r. W latach 1939—1944 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Budapesztańskiej. Z wrocławską PWSSP związał się w 1947 roku, był jednym z jej współorganizatorów. Do roku 1951 pracował w PWSSP, jako profesor kontraktowy, sprawując funkcję prorektora, dziekana i kierownika katedry. Prowadził wykłady i ćwiczenia z następujących przedmiotów: projektowanie plastyki przemysłowej, projektowanie brył i płaszczyzn, projektowanie archi-

tektury wnętrz oraz historia architektury wnętrz. Jest wieloletnim konsultantem MKiS ds wyższego i średniego szkolnictwa plastycznego. Jako architekt prowadził we Wrocławiu, a następnie w Krakowie (w 1951 roku przeniósł się do ASP w Krakowie) działalność budowlaną i projektową, realizując prace z zakresu urbanistyki, architektury wnętrz i sprzętarswa.

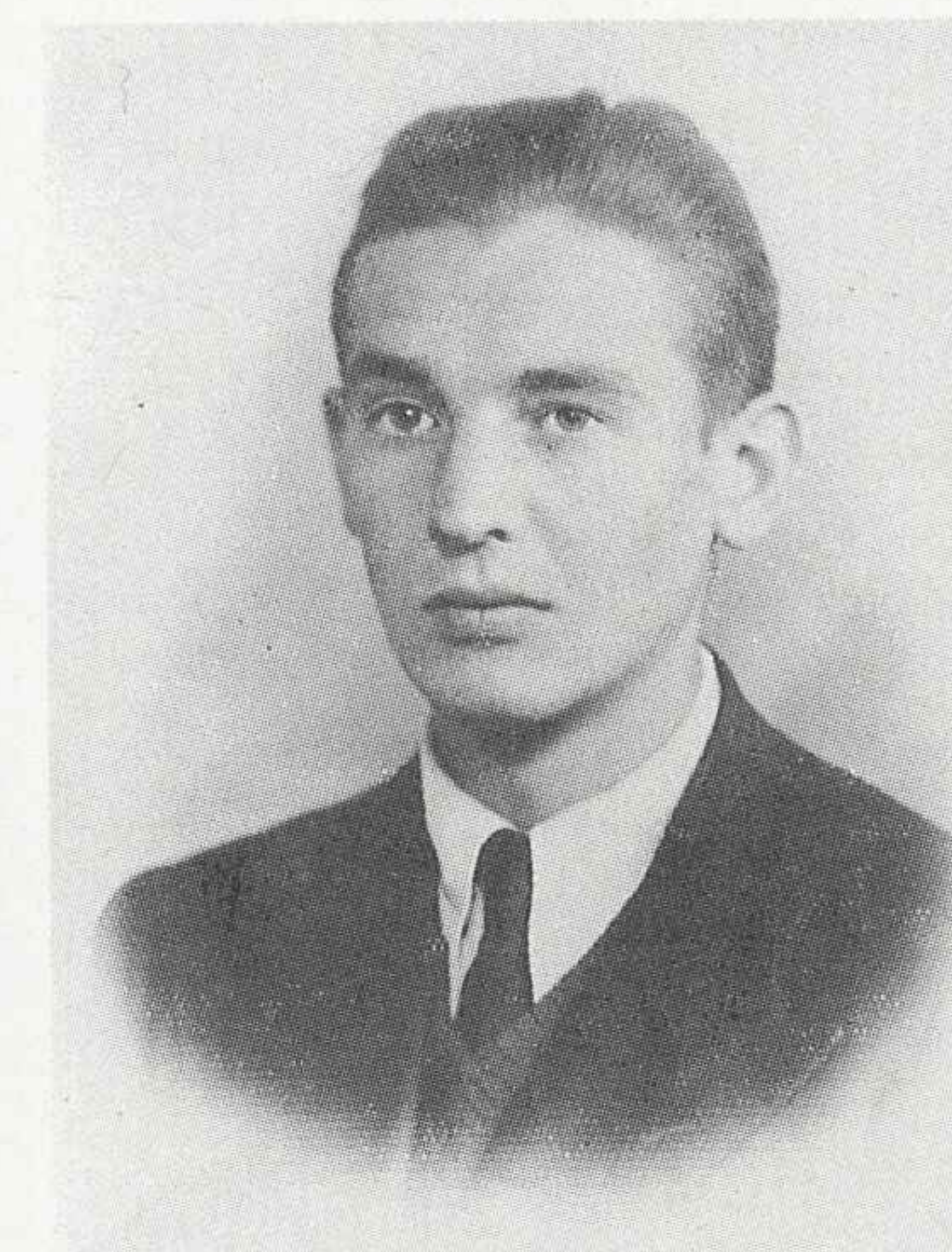
41

Urodził się w 1884 roku w Gątnem Starym koło Augustowa, zmarł w 1950 roku we Wrocławiu. Ukończył Seminarium Duchowne w Sejnach, a następnie podjął studia z zakresu historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach

1914—1918 uczęszczał na Wydział Architektury kierowany przez prof. J. Gałęzowskiego w ASP w Krakowie. Po jego ukończeniu rozpoczął pracę, jako konserwator sztuki w Łomży i Białymstoku. Od 1923 roku pracował nad dokumentacją naukową kościołów wileńskich: św. Piotra i Pawła na Antokolu i św. Anny. W międzyczasie (1932) uzyskał doktorat z filozofii na UJ. W latach 1940—1941 był konserwatorem w Muzeum Sztuki w Wilnie, a po II wojnie światowej został Naczelnikiem Wydziału Kultury i Sztuki i konserwatorem wojewódzkim w Białymstoku. W roku 1947 przeniósł się do Wrocławia, gdzie został dyrektorem Muzeum Archidiecezjalnego. W tym okresie, aż do swojej śmierci, związany był również z PWSSP we Wrocławiu, gdzie prowadził wykłady z historii sztuki.

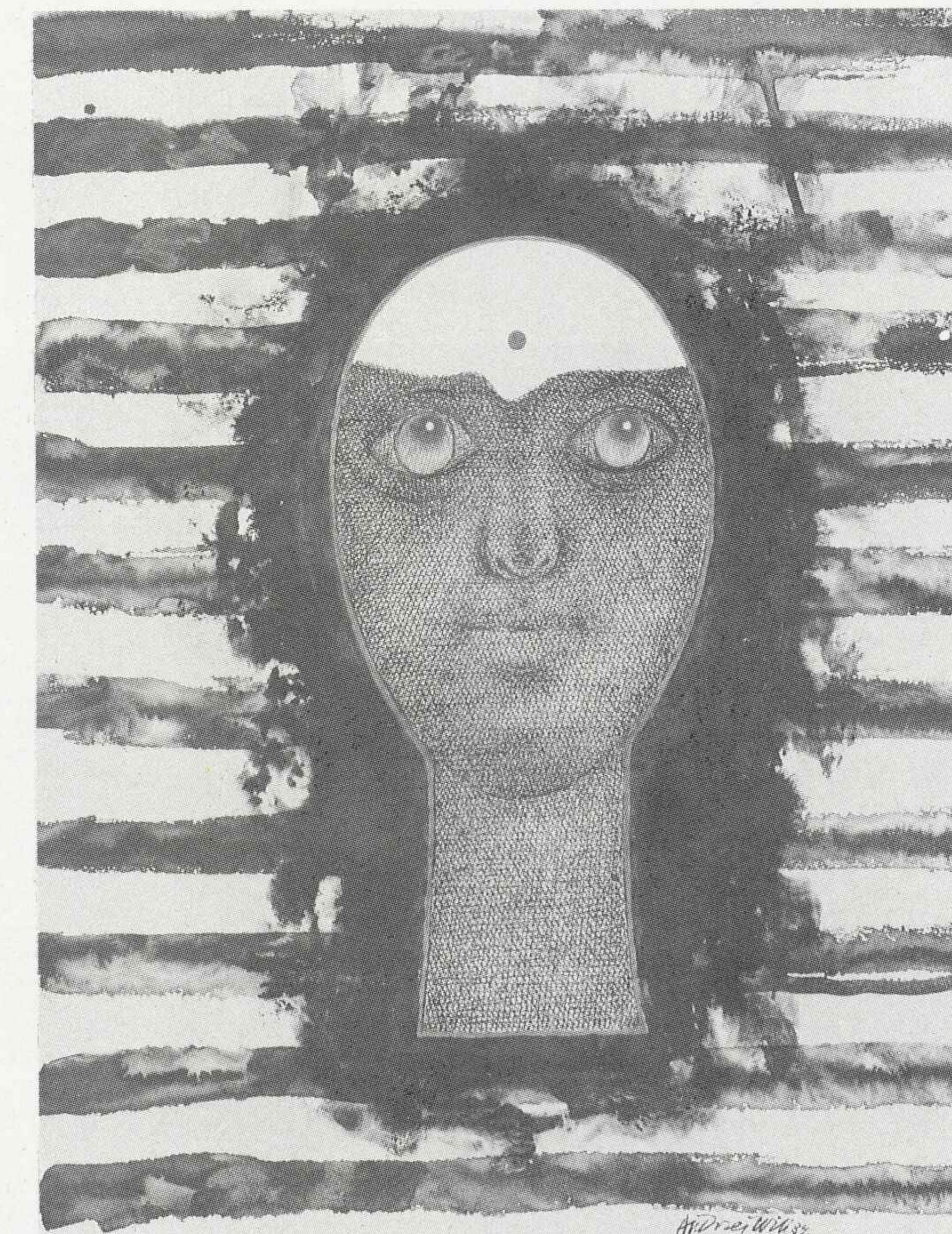

Urodził się w 1914 roku w Warszawie. Jest absolwentem Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych (1938) oraz ASP w Warszawie, którą ukończył w 1939 roku. Uprawia malarstwo i grafikę. W okresie oku-

pacji, jako żołnierz, był ilustratorem w warszawskich dziennikach konspiracyjnych „Nowy Dzień” i „Demokrata” a także redaktorem graficznym tygodnika „Moskit”. Po wojnie był jednym z organizatorów wrocławskiego środowiska artystycznego oraz szkolnictwa plastycznego. W latach 1947—1948 kierował działem graficznym „Wrocławskiego Kuriera Ilustrowanego”. Z wrocławską PWSSP związany był od 1947 roku do 1956, pracując kolejno jako asystent, adiunkt i wykładowca. W okresie od 1956 do roku 1960 kierował działem plastycznym tygodnika „Nowe Sygnały” i miesięcznika „Odra”, był współzałożycielem „Grupy Wrocławskiej”. Był inicjatorem i organizatorem Ogólnopolskiego Triennale Rysun-

ku we Wrocławiu (1965—1974) a następnie przewodniczącym komitetu organizacyjnego Międzynarodowego Triennale Rysunku — 1978 i 1981. W latach 1978—81 kierował galerią „Spojrzenia”. Od roku 1946 jest członkiem ZPAP, a w kadencji 1967—1970 był prezesem wrocławskiego Oddziału. Andrzej Will zrealizował około 30 wystaw indywidualnych m.in. — Warszawa, 1953; Wrocław, 1956, 1961, 1978; Szczecin, 1960 i 1981; Rzeszów, 1975. Brał

udział w blisko 300 wystawach krajowych i zagranicznych malarstwa i grafiki, a także prezentacjach sztuki polskiej w ZSRR, Czechosłowacji, Francji, Danii, Szwajcarii, NRD, Berlinie Zachodnim, Rumunii, Szwecji, Jugostawii, we Włoszech, Urugwaju, Brazylii i Nigerii. Wybrane nagrody: Nagroda Okręgowa ZPAP — 1953; Nagroda Ogólnopolska ZPAP — 1954; Nagroda Wrocławskiej Prasy — 1962; Nagroda Artystyczna m. Wrocławia — 1968.

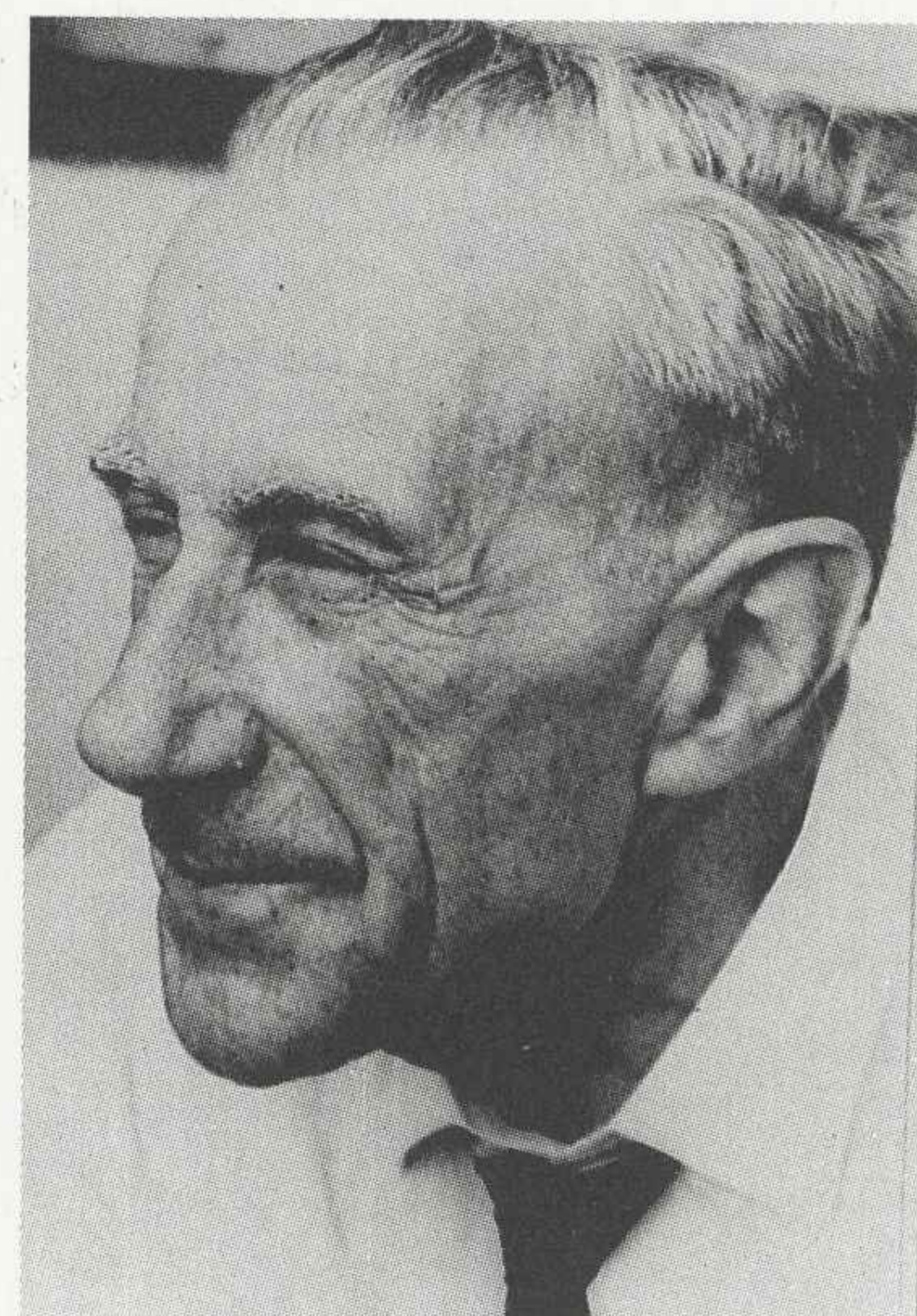

Andrzej Will, „Głowa”, 1984, technika mieszana, papier, 64 × 49,5

Władysław Wincze

44

Urodził się w 1905 roku w Odessie. Jest absolwentem warszawskiej ASP. Studiował malarstwo pod kierunkiem T. Pruszkowskiego i K. Tichego (dyplom — 1935) oraz architekturę wnętrz w pracowni W. Jastrzębowskiego (dyplom — 1949). Jednocześnie (1925—1928) studiował architekturę w Politechnice Warszawskiej. W latach 1936—38 był asystentem prof. J. Czajkowskiego w pracowni Kompozycji Brył i Płaszczyzn, a także pracował u prof. Jastrzębowskiego nad realizacją projektu cmentarza legionistów i grobo-

wca serca marszałka Józefa Piłsudskiego na Rossie w Wilnie. Od 1936 roku jest członkiem SAP „Ład” w Warszawie. W latach 1940—1944 (z Olgierdem Szlekusem) prowadził stolarnię w Warszawie, w której realizował projekty mebli. Od 1945 do 1948 był dyrektorem „Ładu”. W tym samym okresie — doradcą ministra przemysłu do spraw plastycznych. W 1948 roku podjął pracę dydaktyczną w PWSSP we Wrocławiu jako zastępca profesora, następnie profesora. Zorganizował Zakład Metalu i Drewna, pełnił funkcję

jego kierownika. W latach 1950—1972 był dziekanem Wydziału Architektury Wnętrz i kierownikiem Katedry AW. Od 1975 do 1983, będąc już na emeryturze, kierował pracownią. Jest autorem i współautorem wielu projektów z architektury wnętrz i meblarstwa m.in. — Domu Mody we Wrocławiu, Klubu TPPR we Wrocławiu, Księgarni KDM we Wrocławiu, wnętrza Teatru Rozmaitości, polichromii kamieniczek Starego Rynku i pl. Solnego (w zespole), zespołu kawiarnianego na Wzgórzu Partyzantów we Wrocławiu.

Wystawy indywidualne: Architektura Wnętrz Władysława Wincze — Muzeum Architektury Wrocław, 1979. Wystawy zbiorowe: Wystawa Grupy Czwartej — Warszawa, 1936; Wystawa malarstwa „Sport w sztuce” — Warszawa, 1938; Wystawa Bloku Zawodowego Artystów Plastyków — Raperswil-Londyn, 1938; Wystawa SAP „Ład” — Sztokholm, 1939; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej — Warszawa, 1952; Wystawa „XXX-lecie Ładu” — Warszawa, 1956; Pokonkursowa Ogólno-

polska Wystawa Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej — Warszawa, 1957; Wystawa pokonkursowa mebli do M-5 — Poznań, 1962; XV-lecie Polskiej Sztuki Użytkowej — Warszawa, 1963; Wystawa pokonkursowa sprzętu wystawieniowego — Warszawa, 1964; XV-lecie „Ładu” — Warszawa, 1967; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-leciu PRL — Moskwa i Ryga, 1969; Sztuka Użytkowa w XXV-leciu PRL (meble) — Poznań i Warszawa, 1969; Sztuka Użytkowa w XXV-leciu PRL (wnętrza) — Gdańsk, 1969; Okręgowa Wy-

stawa Plastyki „Wrocław-88”. Wybrane nagrody: Wyróżnienie w Ogólnopolskim konkursie na malarstwo ścienne Dworca Głównego w Warszawie — Warszawa, 1938; I nagroda w konkursie meblarskim Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Warszawa, 1939; II nagroda w konkursie „Ładu” na meble najmniejsze — Warszawa, 1940; II nagroda w konkursie BNNEP na wnętrza domków fińskich — Warszawa, 1946; II nagroda w konkursie MKiS na meble świetlne — Warszawa, 1951; I i II nagroda w Ogólnopolskim

Konkursie na wnętrza mieszkalne M-2 — Warszawa, 1955; Nagroda na wystawie „XXX-lecie Ładu” — Warszawa, 1956; Nagroda MKiS na Ogólnopolskiej Wystawie Architektury Wnętrz — Warszawa, 1957; Nagroda II stopnia Komitetu ds Urbanistyki i Architektury; Nagroda plastyczna m. Wrocławia (zespołowa) — 1961; Nagroda I stopnia MKiS za całokształt twórczości — 1971 i 1976.

45

Władysław Wincze, sala Senatu PWSSP

Zofia Artymowska

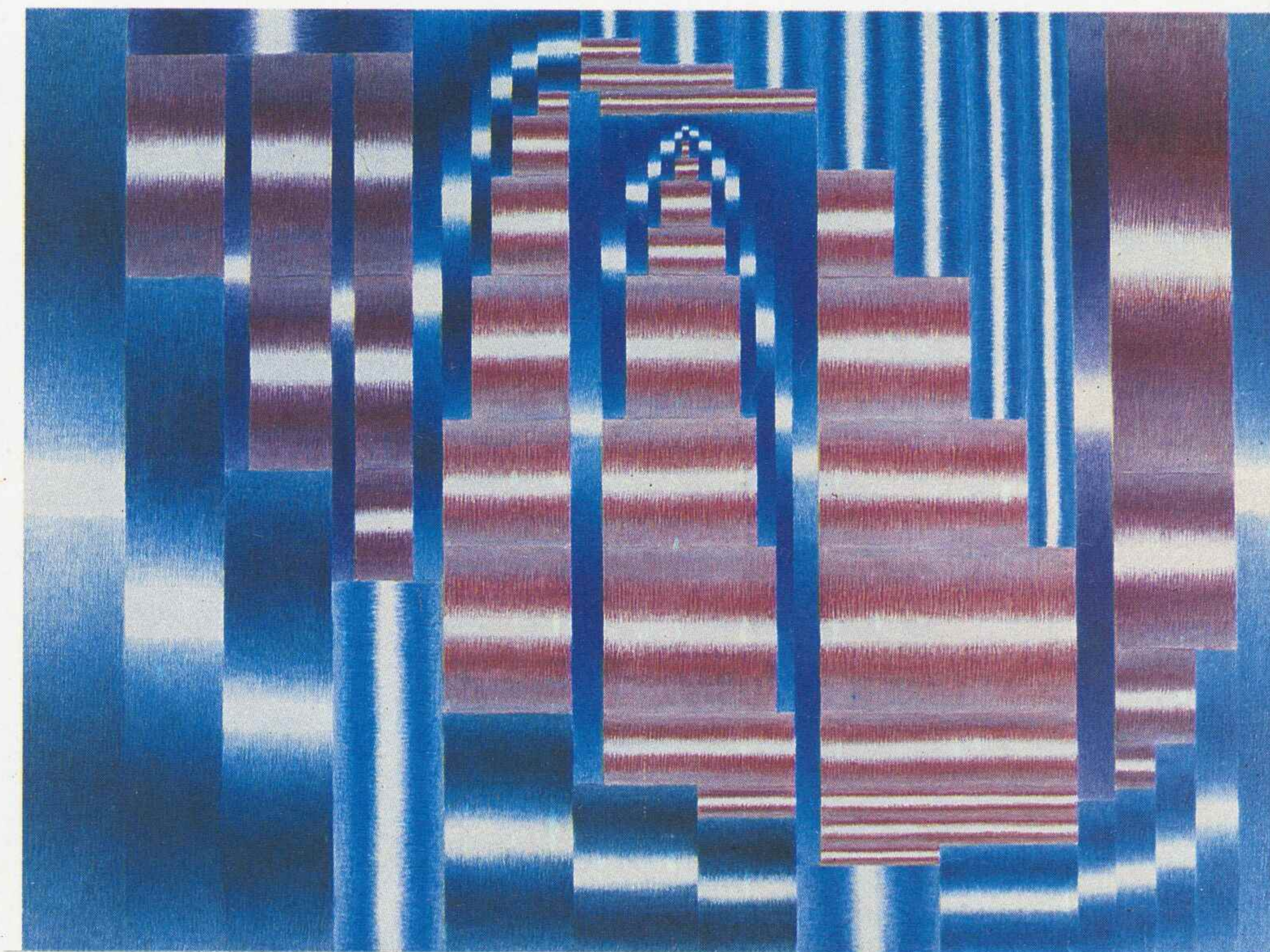
00-265 Warszawa
ul. Piwna 40/42 m.3

Ur. 1923 w Krakowie. Studia: ASP Kraków, dyplom pod kierunkiem prof. E. Eibischa — 1950. Docent PWSSP we Wrocławiu w latach 1971—1981. Uprawiane dyscypliny: malarstwo sztalugowe, malarstwo ścienne, rysunek, grafika. Najważniejsze wystawy indywidualne: Muzeum Sztuki Nowoczesnej Bagdad 1967; CBWA „Zachęta” Warszawa 1971, 1984; Muzeum Architektury Wrocław 1972; Fundacja Kościuszkowska Nowy Jork 1980; BWA Kraków 1984; „Poliformy” Praga 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Polskie Dzie-

ło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; „Porównania 5” Sopot 1973; VI Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1976; III Ogólnopolski Konkurs Malarstwa im. J. Spychalskiego Poznań 1976; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Warszawa 1981. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: „International Moderne Kunst” Rheingausen (RFN) 1962; „Intergrup 62” Essen 1962; „Roter Reiter” Monachium 1964; „Exposition collective de Arte Actual” Santa Cruz de Tenerife 1963; Exhibition of the Iraqi Artist's Association Bagdad 1964, 1966,

1967, 1968, 1979; „Polish Painting Today” Londyn 1974; La Pintura Polaca Contemporanea Caracas 1974, Bogota 1974; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Duisburg 1974; „Grand et Jeunes d'aujourd'hui” Paryż 1975; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Kolumbia 1975; „Polonia en Mexico” Festival de las Formas Meksyk 1975; Ausstellung der Polnischen Zeitgenossischen Kunst Kolonia 1976; Współczesne Malarstwo Polskie Teheran 1977; VI Triennale India New Delhi 1982; Polskie Malarstwo Istambuł, Ankara 1984; Festival International de

la Peinture Cagnes sur Mer (Francja) 1985; Polskie Malarstwo Współczesne Pekin 1985/86; Festiwal Sztuki Edynburg 1986; Malarstwo Polskie 1960—85 „Realizm, metafora, geometria” Wiedeń 1987; Polska Sztuka Współczesna Kuwejt 1987; Polski Rysunek Współczesny Paryż 1988; III Międzynarodowe Biennale Sztuki Kair 1988; Polskie Malarstwo i Grafika Współczesna Amman 1989. Nagrody: Nagroda Państwowa II stopnia (zespołowa) za prace nad polichromią Rynku Starego Miasta w Warszawie 1953.

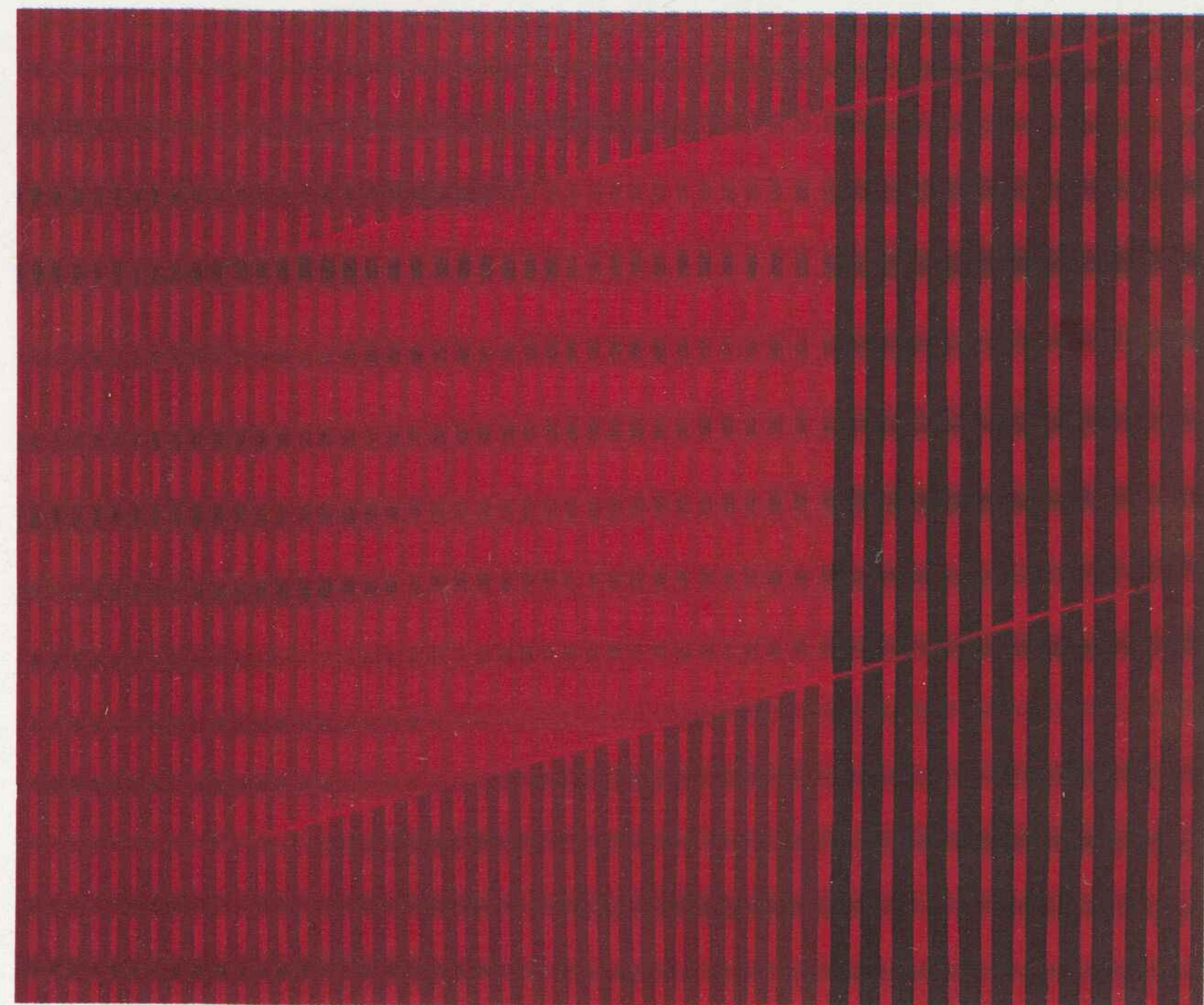
Zofia Artymowska, „Poliformy CXIX Pejzaż”, 1986, akryl, płótno, 98 × 100

Piotr Błażejowski

51-628 Wrocław
ul. Pugeta 27/1

Ur. 1950 w Kluczborku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. A. Mazurkiewicza — 1975. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, ceramika. Ważniejsze wystawy indywidualne: Galeria „Kalambur” Wrocław 1977; BWA Legnica 1977; BWA Opole 1979; BWA Wrocław 1979; Galeria „Fina” Wrocław 1984. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Festiwal Studentów Szkół Artystycznych Nowa Ruda 1973, 1974; Ogólnopolska Wystawa Sztuki Młodych Sopot 1976; Ogólnopolska Wystawa „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1976, 1977; Wystawa XXX-lat ZPAP Wrocław 1977; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1978, 1981; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1978, 1980; Ogólnopolskie Biennale Młodych Sopot 1978; XXXII Festiwal Sztuk Plastycznych „Logika i Zmysty” Sopot 1979; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. W. Cwenarskiego Wrocław 1980; Ogólnopolski Konkurs im. J. Sychalskiego Poznań 1981, 1989; Salon Zimowy Malarstwa Polskiego Radom 1981; Wystawa Katedry Malarstwa

Piotr Błażejowski, „Architektura koloru”, 1988, akryl, płótno, 100 × 130

Mariusz Buchna

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. J. Hałasa — 1988.

„xion” Södertälje Kommun (Szwecja) 1974; Columbia University Nowy Jork 1974; „Polish Avangarde” Zagrzeb 1975; Wystawa Sztuki Wrocławskiej Drezno 1978; Wystawa Malarstwa Polskiego, Szwecja 1980, Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody: Nagroda Wojewody Zielonogórskiego oraz medal — X Jubileuszowy Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1980; III Nagroda — Konkurs na obraz im. J. Sychalskiego Poznań 1981.

Feliccyta Elżbieta Chachaj

50-370 Wrocław
Wybrzeże Wyspiańskiego 39a

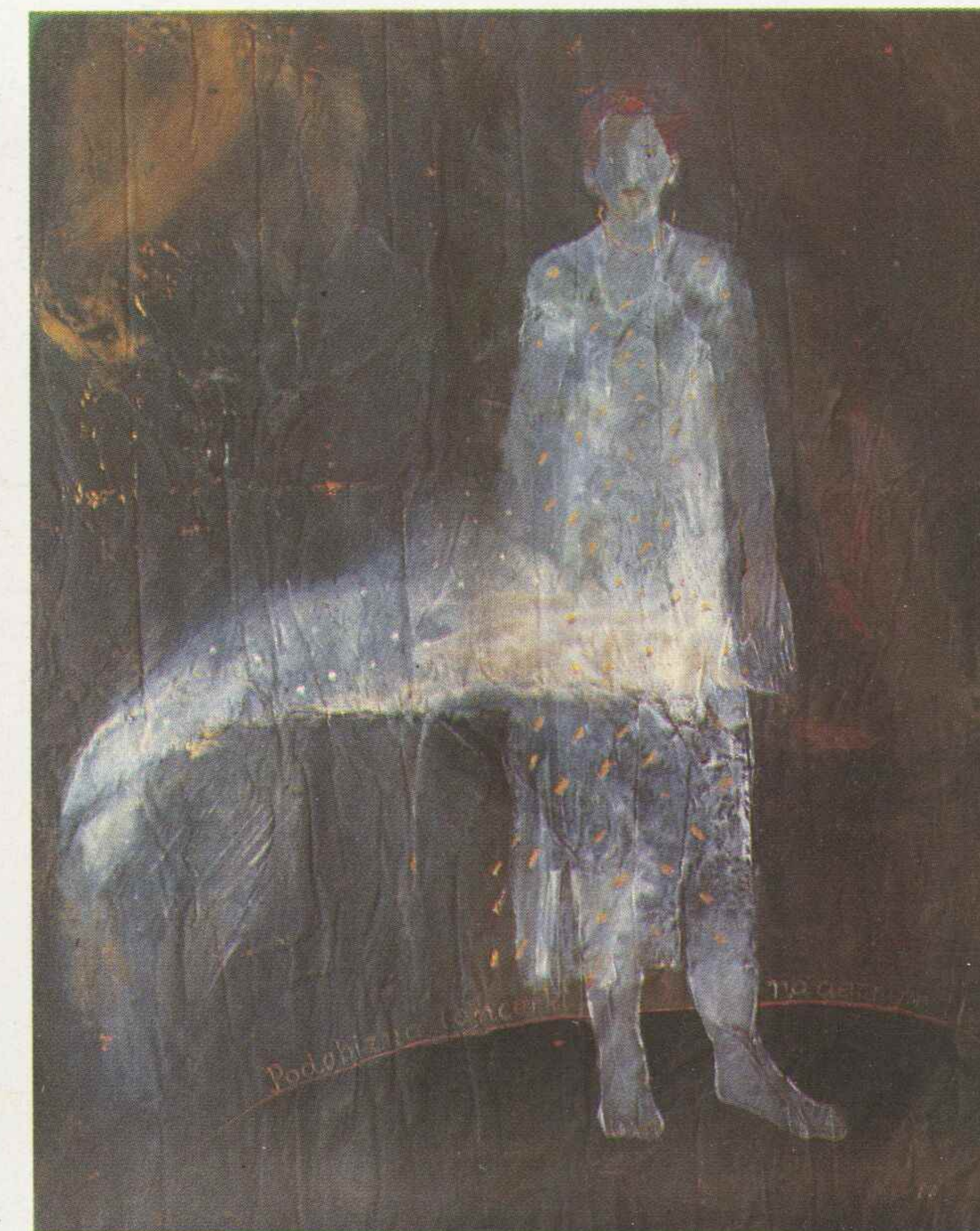
Studia: PWSSP Wrocław i ASP Kraków, dyplom — 1970. Uprawiane dyscypliny: malarstwo sztalugowe (do roku 1970), malarstwo fakturalne i wolnostojące. Wystawy indywidualne: Galeria „Kalambur” Wrocław 1969; „Feliccyta” Galeria „Piwnica Świdnicka” Wrocław 1973; Galeria „EM” Wrocław 1974; „Feliccyta” BWA Legnica 1975; „Mira i Feliccyta”, Art Show Business BWA Wrocław 1975; „Feliccyta i Mira”, Art Show Business BWA Wrocław 1977; „Feliccyta” BWA Wałbrzych 1978;

Mariusz Buchna, olej, płótno, 160 × 140

„Feliccyta” BWA Piła 1979; „Biała magia Feliccyty” Galeria Krytyków Warszawa 1980; „Feliccyta” Galeria „Na Solnym” Wrocław 1987; „Malarstwo Feliccyty-Elżbiety Chachaj” Muzeum Narodowe Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Najmłodsze pokolenie” Warszawa 1969; Pokonkursowa wystawa rysunku inspirowanego tematyką teatralną Wrocław 1970; Pokonkursowa wystawa na obraz sztalugowy Łódź 1970; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław

1971, 1974, 1977; „Wrocław 71” Warszawa 1971; „Salon Marcowy” Zakopane 1972; „3+1” Warszawa 1972; „Młodzi malarze wrocławscy” Warszawa 1972; „Porównania 5” Sopot 1973; „Prezentacje’74” Wrocław 1974; „Festiwal młodego malarstwa, grafiki i rzeźby” Sopot 1974; „Nowa Generacja” Wrocław 1974; VI, VII Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1976, 1978; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. W. Cwenarskiego Wrocław 1980; „Interart 87,88” Poznań 1987, 1988. Udział w wysta-

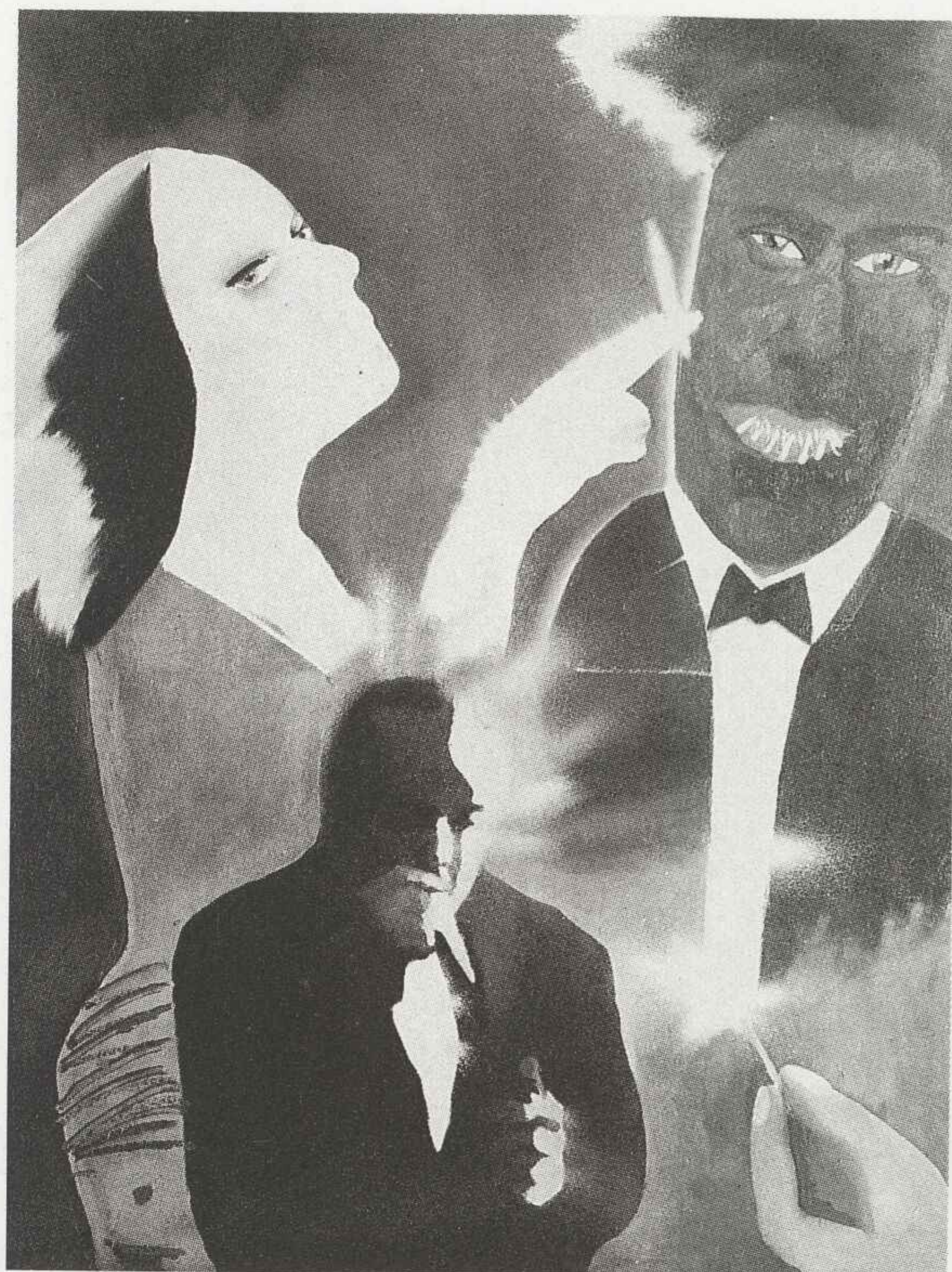
Feliccyta Elżbieta Chachaj, „Podobizna tancerki na ciemnym tle”, 1989, technika własna, 150 × 119

Ewa Ciepiewska

31-271 Kraków
ul. Krowoderskich Zuchów 17/47

Ur. 1960 w Wałbrzychu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. K. Jarodzkiego — 1984. Obecnie związana z Grupą Artystyczną „Luxus”. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, grafika. Wystawy indywidualne: Galeria „Saska Kępa” Warszawa 1986; BWA Wałbrzych 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '84” Wrocław 1985; „Ekspresja lat 80-tych” Sopot 1986; „Luxus” Wrocław 1986; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „Młody Wrocław” Katowice 1989. Udział w wystawie zagranicznej: Oslo, Trondheim (Norwegia) 1988.

Ewa Ciepiewska, „Człowiek do człowieka”, olej, płótno, 130 × 100

Waldemar Cwernarski

Urodził się w 1926 roku we Lwowie. Po wojnie zamieszkał we Wrocławiu. W 1947 roku rozpoczął naukę w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych. Po dwóch latach nauki wstąpił w 1949 roku do PWSSP we Wrocławiu, gdzie studiował, jako uczeń profesorów St. Dawskiego i E. Gepperta aż do momentu swej przedwczesnej śmierci. Zmarł w 1953 roku we Wrocławiu. Wystawy indywidualne: Wy-

stawa pośmiertna malarstwa i grafiki — Wrocław kwiecień 1956; Wałbrzych maj 1956; Legnica czerwiec 1956; Łódź październik 1956; Szczecin grudzień 1956; Bydgoszcz styczeń 1957; Warszawa luty 1967. Wystawy zbiorowe: I międzyszkolna wystawa wyższych szkół artystycznych — Warszawa 1950; Wystawa przeglądowa prac młodych artystów — Wrocław 1955; Ogólnopolska Wystawa Młodej

Waldemar Cwernarski, „Uliczka z dziećmi”, 1951, olej, płótno, 45 × 50

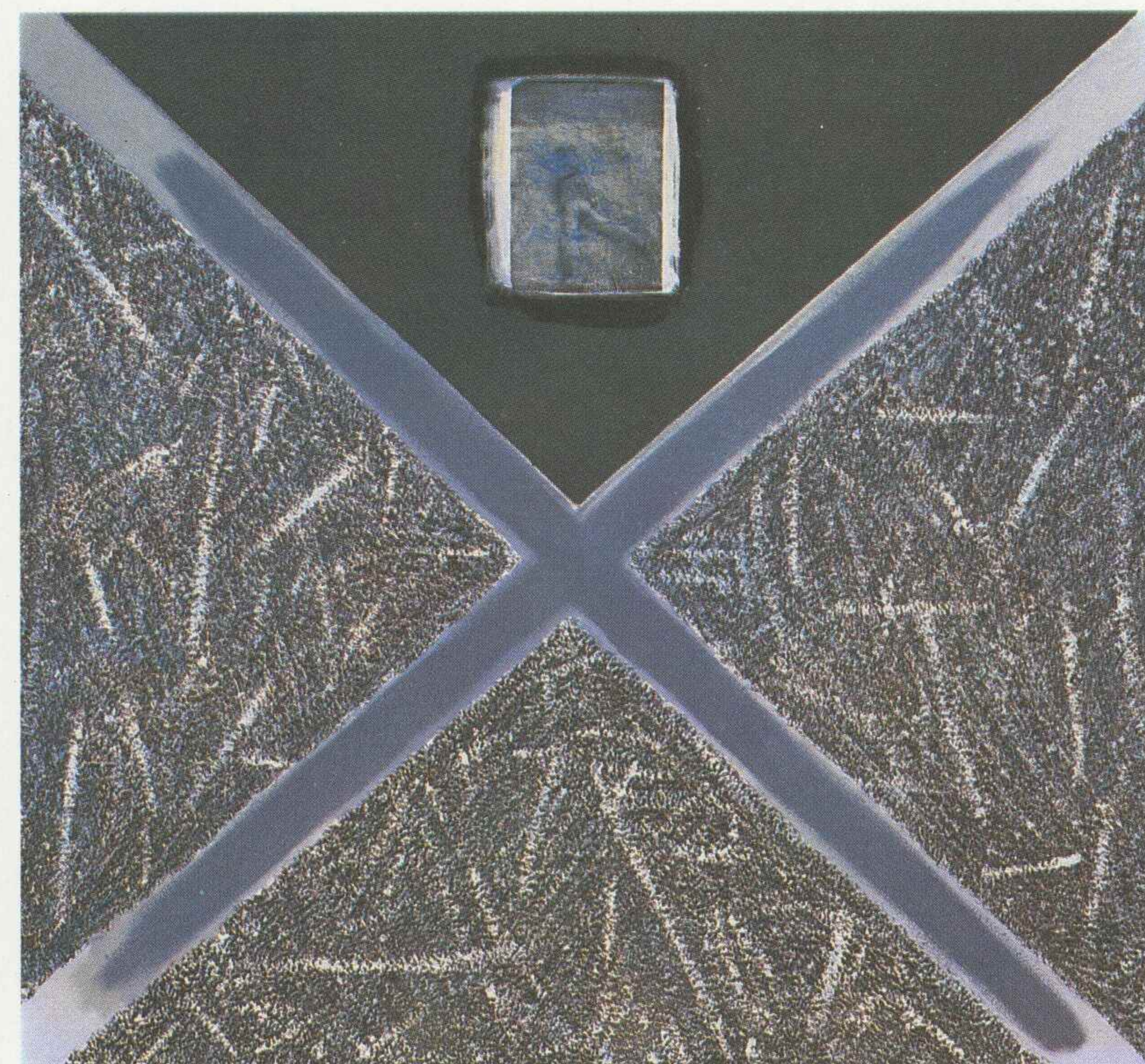
Plastyki pod hasłem „Przeciw wojnie — przeciw faszyzmowi” — Warszawa 1955; Wystawa młodej plastyki polskiej — Berlin i Lipsk 1956—1957; Wystawa prac młodych artystów wrocławskiego Okręgu ZPAP — Świeradów Zdrój, Szczawno Zdrój i Duszniki Zdrój 1956; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich — Warszawa 1959; Wystawa malarstwa „Człowiek” — Warszawa 1959.

Aleksander Dymitrowicz

50-123 Wrocław
ul. Oławska 16/3

Ur. 1943 na Litwie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. E. Gepperta — 1970. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, malarstwo architektoniczne. Najważniejsze wystawy indywidualne: Łódź, rysunek, 1973; PWSSP Wrocław, malarstwo, 1978; Galeria „Na Solnym” malarstwo, Wrocław 1978; „Centrum Światła”, malar-

stwo, Wrocław 1980; PWSSP Wrocław, rysunek, 1984; Galeria „Na Solnym”, malarstwo i rysunek, Wrocław 1988; P.P. Desa „Galeria Sztuki Współczesnej”, malarstwo, Wrocław 1989. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1974, 1977; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1974, 1980; „Prezentacje” Warszawa 1975; Wystawa

Aleksander Dymitrowicz, „Układ”, 1989, technika własna, płótno, 110 × 100

Leszek Frydryszak

53-516 Wrocław
ul. Lwowska 10/15

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. K. Jarodzkiego — 1986. Realizacje: projekt scenografii dla Teatru „Drugie Studio Wrocławskie” Wrocław 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „Galeria Uliczna” — wystawa towarzysząca Międzynarodowym Spotkaniem Teatru Otwartego Wrocław 1987. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław—Mons” Mons (Belgia) 1987.

wa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1975. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Malarstwa Sztokholm 1980; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław—Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda m. Wrocławia 1975; Srebrny medal — Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1977; Brązowy medal — Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin 1980.

Leszek Frydryszak, „W świecie nieznanym”, 1986, olej, płótno, 140 × 170

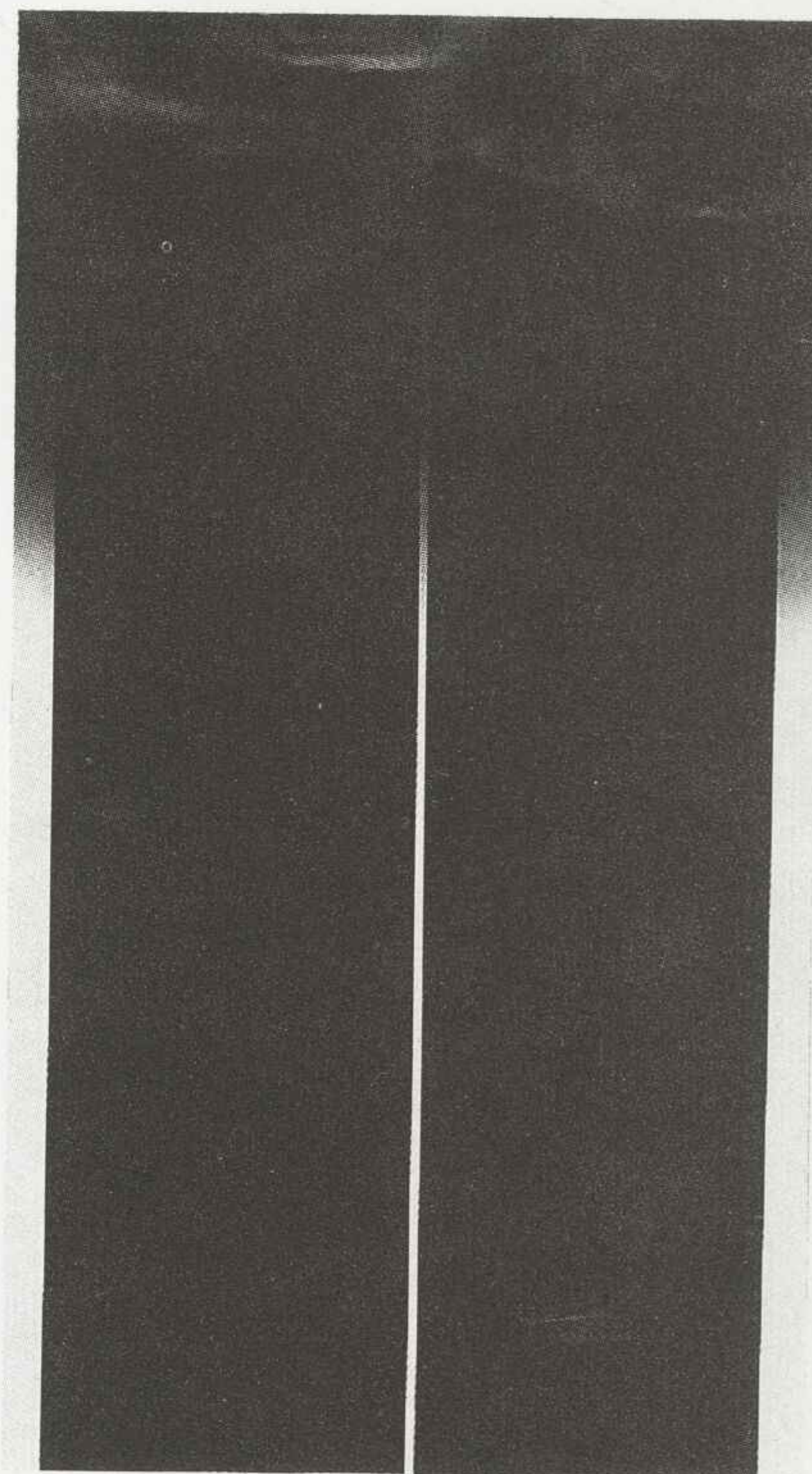
Kazimierz Głaz

Toronto, Kanada

52 Ur. 1931 w Borkach Nizińskich. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Ceramiki i Szkła — 1956. Uprawia: grafikę, malarstwo. Większe wystawy indywidualne: Salon Sygnałów Wrocław 1956; BWA Wrocław (w latach 1958—64); Muzeum Architektury Wrocław 1967; Galerie Transposition Paryż 1967; Galerie Odil Harel Vence 1968; Galeria Hart House Toronto 1972; Marlborough Godard Galeria Grafiki Toronto 1974; Nowy Ratusz Toronto 1975; Galeria Humber Collage Toronto 1976; Muzeum Narodowe Wrocław 1974; Toronto Center of Contemporary Art, Galeria Przestrzeń Artysty

Toronto 1981, 1982; Galerie As Montreal 1982; Ontaryjskie Ministerstwo Kultury Toronto 1982; Wilfrid Laurier University — Concours Gallery, Waterloo, Ontario 1983. Udział w licznych wystawach zbiorowych m.in.: Wystawa Sztuki „Arsenał” Warszawa 1955; I-III Ogólnopolska Wystawa Grafiki Warszawa 1958—60; Ogólnopolska Wystawa Młodych Sopot 1965; IV Międzynarodowe Biennale Sztuki Paryż 1965; VII Międzynarodowe Triennale Grafiki Grenchen 1975; „Abstrakcja i Emocja” Warszawa 1976; Międzynarodowe Biennale Grafiki Kraków 1978, 80; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wro-

claw 1978; Grafika dzisiaj. Ze zbiorów Biblioteki Narodowej Paryż 1978; Wystawa Plakatu Muzeum Sztuki Lahti 79; Nucleus I, Międzynarodowe Biennale Sao Paulo 1982; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Nagroda M. Chagalla (Erasmus Prize Holandia) — IV Międzynarodowe Biennale Sztuki Paryż 1965; Jedna z głównych nagród i wyróżnienie — Edition I, konkurs na grafikę Ontario; Medal Honorowy — VII Międzynarodowe Biennale Grafiki Kraków 1978.

Kazimierz Głaz, „Istota rzeczy”

Maja Godlewska, „Monolithos”, 1989, technika mieszana, płótno, 150 × 160

Maja Godlewska

Ur. 1965. Studia: PWSSP Wrocław, Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia W. Gołkowskiej.

Wanda Gołkowska

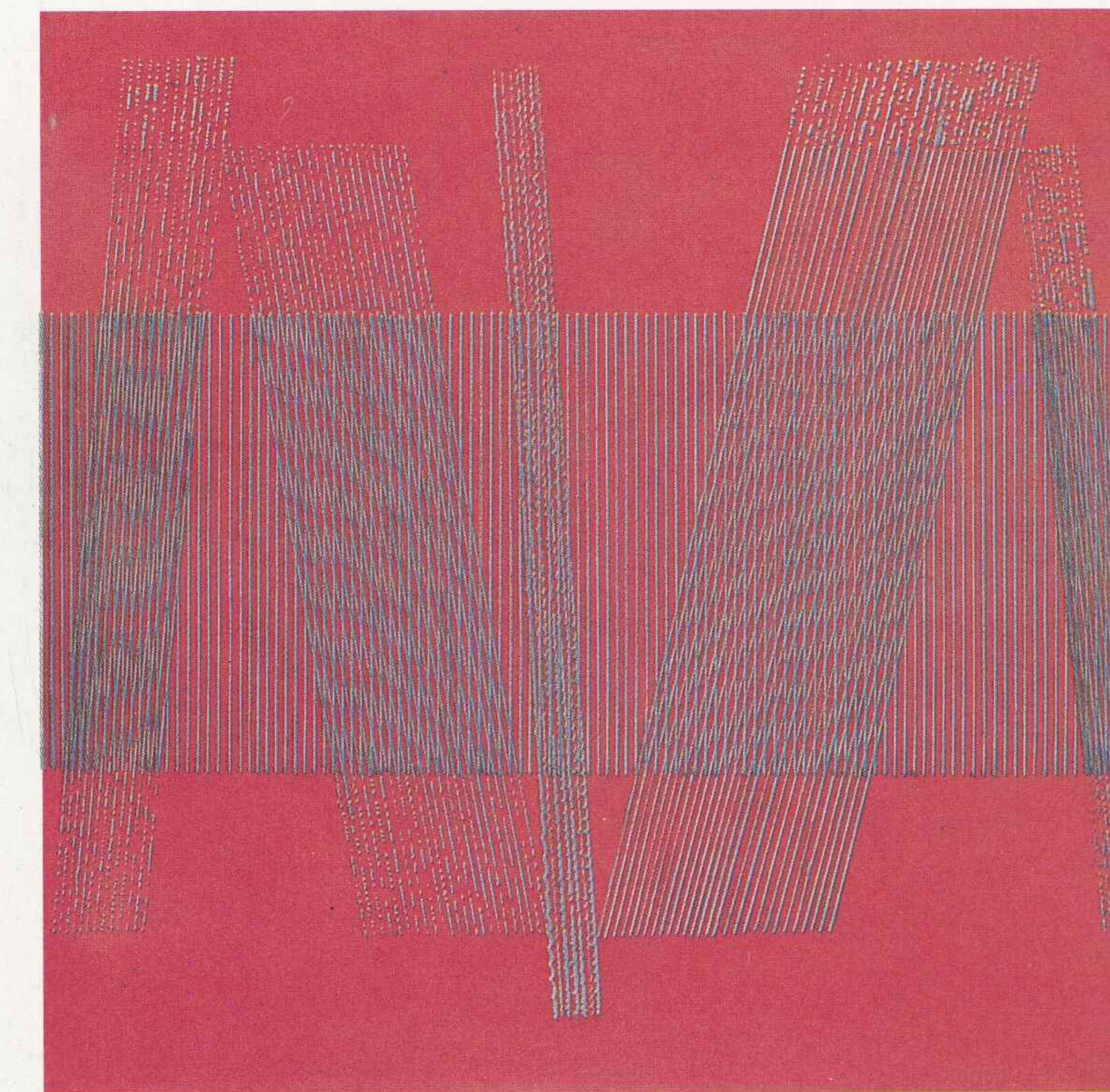
51-164 Wrocław
ul. Łąka Mazurska 13/5

Ur. w Rzeszowie. Studia: Uniwersytet Wrocławski i PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. E. Gepperta — 1952. Prof. PWSSP, kierownik pracowni malarstwa i rysunku na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, formy przestrzenne. Wystawy indywidualne: CBWA Wrocław 1955; Salon ZPAP Zielona Góra 1959; Galeria „Odnowa” Poznań 1966; BWA Wrocław 1966; Galeria „Mona Lisa” Wrocław 1968; BWA Lublin 1970; BWA Koszalin 1970; BWA Zielona Góra 1971; Galeria „Awangarda” BWA Wrocław 1977; BWA Opole 1980; „Galeria 72”

Chelm 1980; „Kunststation” Kleinsassen 1984; Galeria „W Pasażu” Wrocław 1988; Galeria „Pokaz” Warszawa 1988; „Arte Studio” Bergamo (Włochy) 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; Festiwal Młodej Plastyki Sopot 1959; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1959, 1961, 1963, 1966; Wystawa Grupy „Poszukiwanie Formy i Koloru” Wrocław 1959; Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1966; 5 Salon Marcowy Zakopane 1970; IV Ogólnopolskie Triennale

Rysunku Wrocław 1974. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Galeria Lambert Paryż 1967; „Atelier 72” Edynburg 1972; Wystawa Sztuki Polskiej Kopenhaga 1973; „Poland 73” Buenos Aires 1973; Wystawa Sztuki Polskiej Brasov (Rumunia) 1973; „Actual Art” Ystad 1974; „Polish Avangarde” Zagreb 1975; „Sovremena Likovna Umetnosti u Polskoj” Zagreb 1976; XVI Biennale Sao Paulo 1981; „Metronom” Barcelona 1981; „Five Towers Micro Hall Center” Augustfehn 1982; Wystawa Sztuki Eksperymentalnej Norrköping 1983; Wiener Secession-International Mail-Art 1984; „L’objet

Culturel” — Centre Culturel des Premontres 1984; „International Mail-Art Exhibition” Osaka 1984; „Bookworks Exhibition” Oldenburg 1985; „Ars Nova”-8 — Polska Konstnärer ur 3 Generationer” Göteborg 1985; „Imagination” Minnesota 1985; „Ars Nova”-Galleri „Konkretister” Göteborg 1985; „International Festival” Edinburgh 1986; I Biennial International de Arte Postal Portimao 1987; „Polnische Gegenwartsmalerei” Wiedeń 1987; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Natur” Hildesheim 1987; „Freiraum” Kleinsassen 1987; „Geometria es Metafora” Budapest 1988; „Null-Dimension”-Kunst International Konstruktive Strömungen Fulda 1988. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie-medal — III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1966; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki; 1978; Wyróżnienie — Konkurs Okręgowego Muzeum Miedzi Legnica 1987.

Wanda Gołkowska, „Styczeń 1989”, 1989, akryl, płótno, 60 × 60

Małgorzata Grabowska

50-006 Wrocław
ul. Kollątaja 9/25

Ur. 1925 w Przemyślu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom — 1952. Indywidualne wystawy malarstwa: BWA Wrocław 1966, 1972; Klub Politechniki Wrocław 1966; Państwowa Filharmonia Wrocław 1972. Udział w licznych wystawach krajowych.

54

Małgorzata Grabowska, „Miasto 88N”, olej, płótno, 100 × 130

Waldemar Graczyk

54-114 Wrocław
ul. Trójkątna 24

Ur. 1955. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986.

Waldemar Graczyk, „Kompozycja”, olej, płótno, 140 × 180

Józef Hałas

50-039 Wrocław
Podwale 47/18

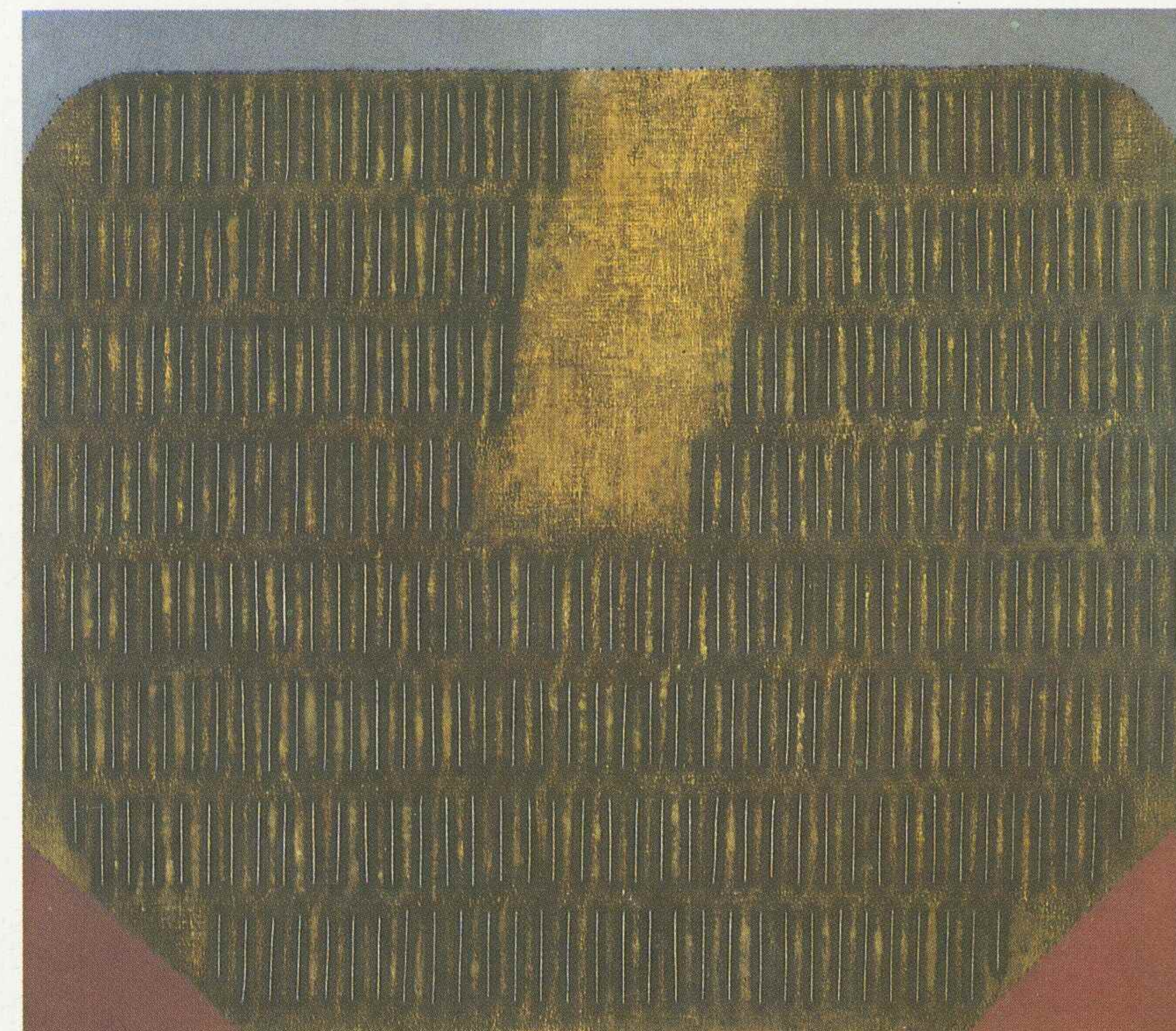
Ur. 1927 w Nowym Sączu. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. E. Gepperta i prof. S. Dawskiego, dyplom z zakresu ceramicznego malarstwa architektonicznego — 1954. Profesor nadzwyczajny PWSSP, kierownik Katedry Malarstwa na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i rysunek. Najważniejsze wystawy indywidualne: „Zamek” Wrocław 1955; Pawilon ZPAP Wrocław 1956, 1963; Klub MPiK Katowice 1959; Salon „Współczesności” Warszawa 1961; Klub „13 Muz” Szczecin 1963; Klub „Pegaz” Zakopane 1964; BWA Wrocław 1965, 1970, 1974, 1980; „Galeria

gólnopolskie Triennale Rysunku Współczesna” Warszawa 1967; „Galeria Krzysztofory” Kraków 1967; Muzeum Narodowe Wrocław 1967; Muzeum Pomorza Zachodniego Szczecin 1968; Galeria ZPAP „Sień Gdańska” Gdańsk 1971; Klub MPiK Wrocław 1974; Galeria „Zapiecek” Warszawa 1978; „Mała Galeria” Muzeum Narodowego Wrocław 1978; BWA Wałbrzych 1979; „Galeria 72” Chełm 1981; Kawiarnia PWSSP Wrocław 1982; Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1984; Galeria „Na Solnym” Wrocław 1986. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa

1955; Ogólnopolska Wystawa Rysunku Warszawa 1956; Wystawa Grupy „X” Warszawa 1956; Młoda Plastyka Sopot 1957, 1958; „Człowiek” Warszawa 1959; Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich Warszawa 1959, Wrocław 1961, 1963, 1966; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1962, 1964, 1966, 1968; „Porównania” Sopot 1965, 1967, 1969, 1971, 1973; Spotkania Krakowskie Kraków 1967; Ogólnopolska Wystawa Rysunku Wrocław 1967; Salon Marcowy Zakopane 1968; XXV lat Malarstwa w Polsce Ludowej Warszawa 1970; O-

ku Wrocław 1971, 1974; Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1976. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Polska Młoda Plastyka Berlin (NRD) 1956; Polska Młoda Plastyka Kair, Aleksandria 1957; Malarstwo Polskie Praga, Sofia 1957; Wystawa Grupy „X” Berlin, Bukareszt, Praga 1957; Biennale Sztuki Współczesnej San Marino 1965; Polskie Malarstwo Współczesne Nowy Jork 1966; Grupa 8 Wrocławian” Paryż 1968; Galeria „Lambert” 1968; Biennale Rysunku Middlesbrough 1973, 1975; Malarstwo Wrocławskie Duisburg 1974; Malarstwo Polskie Caracas 1974; Malarstwo Polskie Londyn 1974; Malarstwo Polskie Bagdad, Teheran 1977; Grupa Malarzy z Wrocławia Berlin, Heilderberg 1977; Malarstwo na „Rok Dziecka” Dania 1979; Międzynarodowy Festiwal Malarstwa Współczesnego Sao Paulo 1981; Wystawa Malarstwa Polskiego Neapol 1986; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Grand Prix — III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1966; Nagroda m. Wrocławia 1968.

55

Józef Hałas, „Góra P-B”, 1989, olej, płótno, 115 × 130

Władysław Hasior

56
Ur. 1928 w Nowym Sączu. Studia: ASP Warszawa, dyplom — 1958. W latach 1970—1971 wykłada w PWSSP we Wrocławiu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i rzeźba. Wybrane wystawy indywidualne: BWA Zakopane 1962; „Galeria Krzysztofory” Kraków 1963; Muzeum Śląskie Wrocław 1964; „Galeria Współczesna” Warszawa 1966; CBWA „Zachęta” Warszawa 1966; BWA Poznań 1967; Moderne Museet Sztokholm 1968; Galeri „F 15” Moos (Norwegia) 1969; Galeria „Desy” Kraków 1969; Muzeum Louisiana Kopenhaga 1972; Södertälje (Szwecja) 1972; Ośrodek Propagandy Sztuki Łódź 1973; Nordjyllands Kunstmuseum Aalborg (Dania) 1973; BWA Kraków 1974; Zamek Królewski Warszawa 1974; Kunstmuseum Göteborg 1976; Kunsthall Malmö 1976; BWA Poznań 1977; Royal Festival Hall Londyn 1977; Katedra Coventry

1977; Amos Andersonin Taidemuseum Helsinki 1978; Künstlerhaus Wiedeń 1978; BWA Lublin 1978. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Kenar i jego uczniowie” Warszawa 1960; II Ogólnopolska Wystawa Sztuki Religijnej Kraków 1961; „Metafory” Sopot-Warszawa 1962; „Porównania” Sopot 1965; „Malarstwo w Polsce Ludowej” Warszawa 1970; „Romantyzm i romantyczność” Warszawa 1975; „W kręgu nadrealizmu” Wrocław 1975; „Format: człowiek” Kraków 1976. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: XI Triennale Mediolan 1957; VIII Biennale Sao Paulo 1965; „Sen o sztuce polskiej” Amsterdam 1965; „Art polonais contemporain — sources et recherches” La Chux-de-Fonds (Francja) 1967; „Moderne Polsk Maleri” Bergen (Norwegia) 1967; „Moderne Polsk Malerkunst” Charlottenborg (Dania) 1967; „Peinture polonaise contemporaine — sources et recherches” Paryż

1969; „1000 Years of Art in Poland” Londyn 1970; „25 lat sztuki polskiej” RFN 1970; XI Biennale Sao Paulo 1971; 26 Międzynarodowy Festiwal „Atelier 72” Edynburg 1972; X Biennale Internationale d'Art Menton (Francja) 1973; „Polska dzisiejsza” USA 1974; „Art contemporain polonais” Paryż 1975; „ROSC 77” Dublin 1977; „La romantismo et l'esprit romantique dans l'art polonais des XIX et XX siècles” Paryż 1977; „Peinture contemporaine polonaise” Paryż 1979; „W kręgu surreali-

zmu” Eindhoven (Holandia) 1980. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — Międzynarodowy konkurs na mauzoleum P.D. Roosvelta 1963; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1971; Medal Gazety Krakowskiej — 1974; Dyplom Ministra Spraw Zagranicznych PRL „Za wybitne zasługi w propagowaniu sztuki polskiej za granicą” 1976; Nagroda Fundacji A. Jurzykowskiego „Za znaczący udział w rozwoju polskiej kultury i rozstawianie jej w świecie” Nowy Jork 1978.

Władysław Hasior, „Sztandar Hiszpański”, 1970, collage, płótno, 300 × 120

Mieczysław Hoffman

Ur. 1915 w Myszelówce. Zm. 1972 w Szczecinie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa architektonicznego u prof. S. Dawskiego — 1952. W latach 1951—1972 wykłada w PWSSP we Wrocławiu (od 1966 starszy wykładowca — prowadzi studium rysunku i malarstwa na I i II roku). Wystawy indywidualne: Wystawa Grafiki Wrocław 1959; Wystawa Objazdowa WDK Wrocław, Paczków, Polanica, Łądek Zdrój, Szklarska Poręba — 1963. Udział w wystawach krajowych: Doro-

czna 1-Majowa Wystawa Plastyki Wrocław 1953; Wystawa Wiosenna Plastyki Wrocławskiego Okręgu ZPAP Wrocław 1954; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1954, 1955, 1957, 1962, 1969, 1970; Wystawa Grupy Malarskiej Wrocław 1955; X lat Sztuki na Dolnym Śląsku Wrocław 1955; I Wystawa Przeglądowa Prac Młodych Plastyków Wrocław 1969, 1970. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; II Wystawa Prac Młodych Plastyków Wrocław 1956; Okręgowa Wystawa

wa Rysunku i Grafiki Wrocław 1956; Okręgowa Wystawa Malarstwa Wrocław 1956; Ogólnopolski Salon Malarstwa i Grafiki Radom 1957; I i II Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich Wrocław 1959, 1961; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Bielsko Biała 1962; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1969, 1970. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; Nagroda — I Wystawa Przeglądowa Prac Młodych Plastyków Wrocław 1955.

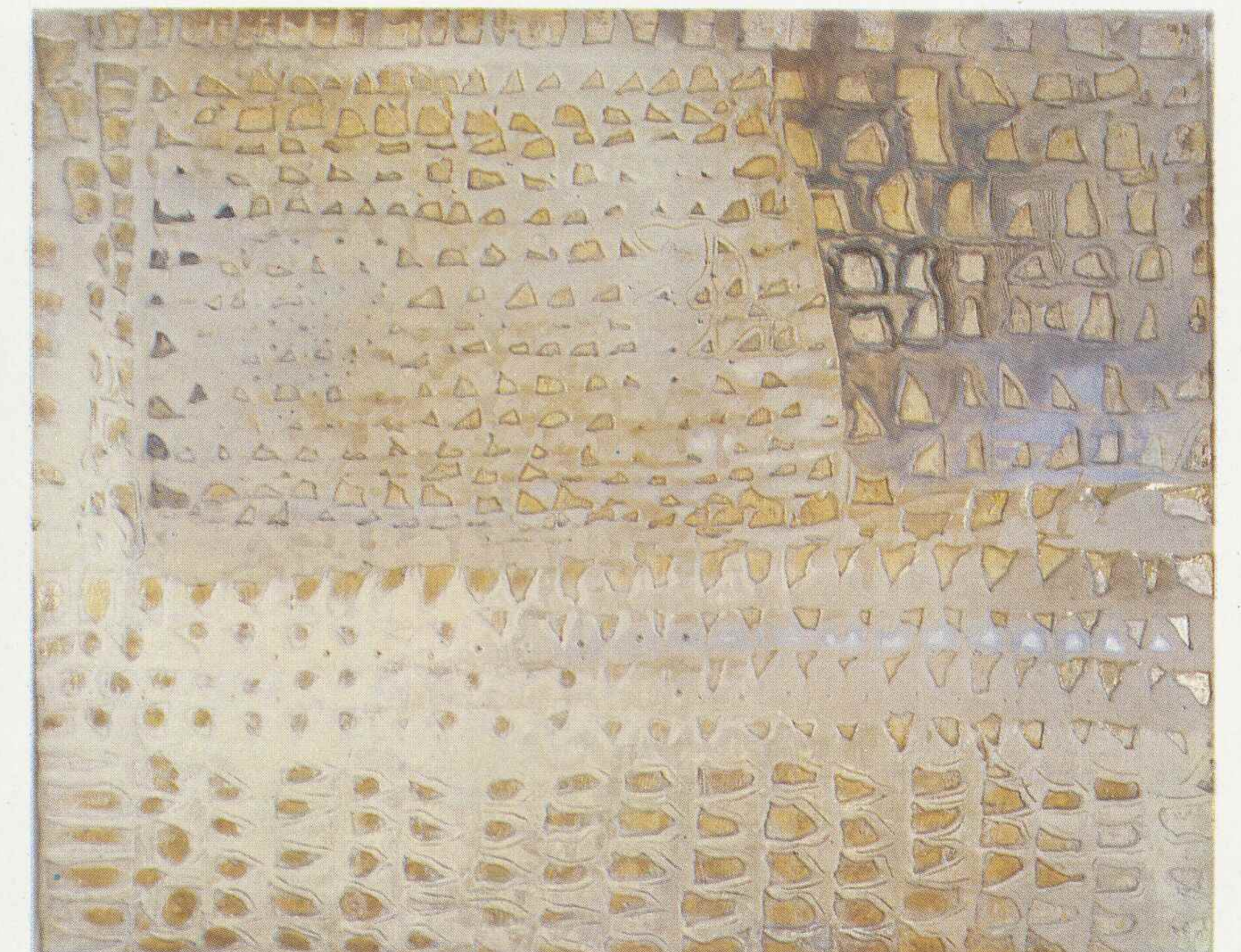

Mieczysław Hoffman, „Arlekin”, 1961, olej, płótno, 69 × 99

Jacek Jarczewski

63-900 Masłowo
ul. Działkowa 2

57
Ur. 1962 w Rawiczu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu malarstwa u doc. S. Kortyki — 1988. Wystawa indywidualna: Galeria „Bez Tytułu” Wrocław 1988. Udział w wystawach krajowych: V Prezentacje Plastyków Województwa Leszczyńskiego Leszno 1988; II Ogólnopolski Konkurs Plastyczny o Nagrodę im. L. Wysockiego Bydgoszcz 1988.

Jacek Jarczewski

Konrad Jarodzki

53-128 Wrocław
ul. Sudecka 143 b

58 Ur. 1927 w Zaklikowie. Studia: Politechnika Wrocławska (Wydział Architektury 1949—1956), PWSSP Wrocław — dyplom z zakresu malarstwa — 1958. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Wystawy indywidualne: Klub Dziennikarza Wrocław 1964; Muzeum Sztuki Aktualnej Wrocław 1967; Muzeum Architektury Wrocław 1979; Fundacja Michel Karoly Vence (Francja) 1970; Galeria Presence de l'Art La Manche Libre Saint — Lo (Francja) 1971; Klub Politechniki Wrocławskiej 1972; Muzeum Narodowe Wrocław 1972; „Galeria 70” Zielona Góra 1972; „Salon Sztuki” Lublin 1973; Galeria Sztuki Współczesnej Warszawa 1973; „Salon Sztu-

ki” Białystok 1974; Galeria „EM” Wrocław 1975; La Maison Forum Rheu Francja 1975; Muzeum Narodowe Wrocław 1976; „Galeria 72” Chełm 1978; Galeria PWSSP we Wrocławiu 1981; Unite Pedagogique d'Architecture de Nantes Francja 1983. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1961; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1963, 1965; Wystawa „Grupy Wrocławskiej” Poznań 1964, Wrocław 1970, Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1965, 1967, 1971; Młode Malarstwo Polskie Sopot 1965; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968, 1971,

1974, 1978; „Wrocław 71” Warszawa 1971; „Porównania” Sopot 1973; „Postawy — Wrocław XXX” Warszawa 1975; Festiwal Sztuki Polskiej Warszawa 1976, 1978; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1981, Warszawa 1985; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Ogólnopolska Wystawa Pleneru „Słone” 1986. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Malarstwo Wrocławskie Kromeriz (CSRR) 1969; Malarstwo Polskie Montreal 1972; Salon de Mayenne Francja 1971, 1972; Zbiory Paryskie Regis Langlois Sztokholm 1973; Biennale Sztuki Menton (Francja) 1974, 1977; Współczesne Malarstwo Polskie Londyn 1974; Wystawa Sztuki Pol-

skiej — Summer Festival Baltimore (USA) 1974; Wystawa Sztuki Polskiej Monachium, Duisburg (RFN) 1974; Sztuka Polska Caracas Wenezuela 1974; „Kopernik — kosmos” Ateny 1974; Sztuka Polska Adelajda (Australia) 1975; Polska Sztuka Współczesna Paryż 1975; Malarstwo Polskie Anglia 1975; Malarstwo Polskie Bagdad (Irak), Teheran (Iran) 1977; Sztuka Wrocławska Berlin Zachodni 1977; Wystawa Sztuki Wrocławskiej Drezno 1978; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienie: Nagroda „Mister Wrocławia” — Punktowce „czworaki wrocławskie”; Wyróżnienie — Ogólnopolska wystawa malarstwa oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra; Wyróżnienie — Ogólnopolska Wystawa Rysunku; Nagrody Ministerstwa Kultury i Sztuki; Nagroda Ogólnopolskiego pleneru malarstwa „Słone 1986”.

Konrad Jarodzki, „Erotyk VI”, 1982, olej, płótno, 100 × 130

Janusz Kaczmarski

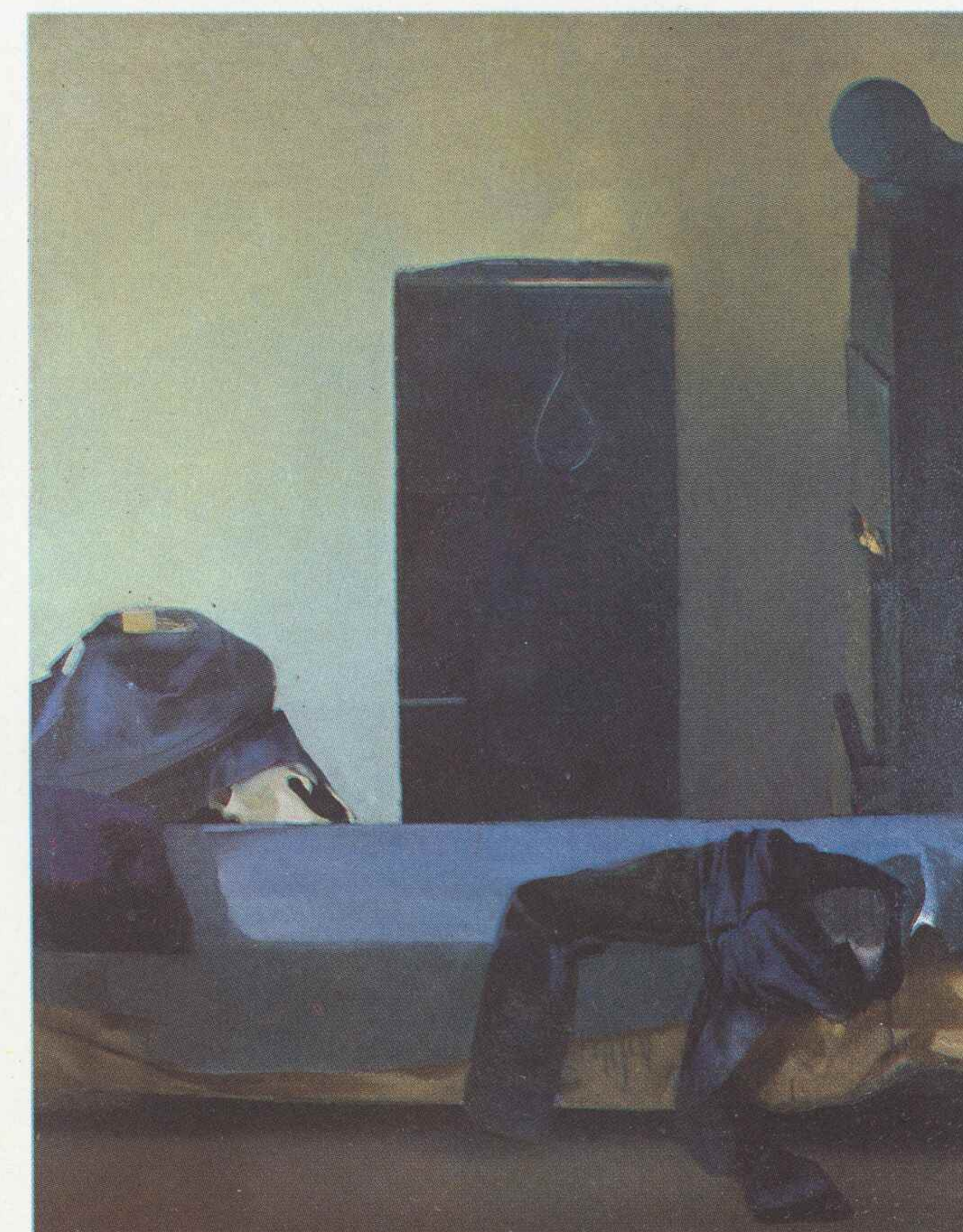
00-480 Warszawa
ul. Wiejska 9/13

Ur. 1931 w Warszawie. Studia: ASP Warszawa (1949—1950), Leningrad — Kijów (1950—1956). W latach 1978—1982 wykłada w PWSSP we Wrocławiu. Uprawiana dyscyplina: malarstwo. Wystawy indywidualne: Poczdam (NRD) 1966; Zamość 1967; Galeria Jean Camion Paryż 1967; Lublin 1968; Galeria „Kordegarda” Warszawa 1971; Olsztyn 1972; Katowice 1973; Kraków 1974; Berlin (NRD) 1974; Białystok 1975; Sofia 1976; Galeria „Na Pięknej” Warszawa 1977; Galeria „Depolma” Düsseldorf (RFN) 1977; Bienne (Szwajcaria) 1978; Galeria „Kordegarda” Warszawa 1979; Galeria „Awangarda” Wrocław 1979; „Galeria 72” Chełm 1979; Berlin, Drezno (NRD) 1980; Galeria „B” Kraków 1980; „Le petite Galerie” Bremen (RFN) 1982; Galeria Teatru Powszechnego Warszawa 1988; Galeria Sztuki Współczesnej Zamość 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.

in.: II Ogólnopolska Wystawa Grafiki Artystycznej i Rysunku Warszawa 1959; Wystawa malarstwa w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Wystawa malarstwa w XX-lecie PRL Warszawa 1965; Ogólnopolska Wystawa Młodego Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Sopot 1965; Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1966, 1968, 1974, 1976; Jesienne konfrontacje Rzeszów 1967, 1974; V Jubileuszowy Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1970; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1974; Wystawa pokonkursowa II Ogólnopolskiego Konkursu im. J. Sychalskiego Poznań 1974/75; „Prawda człowieka — prawda artysty” Wrocław 1978. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in. Współczesne Malarstwo Polskie Moskwa, Bukareszt, Berlin, Sofia, Praga, Belgrad 1965/67; Międzynarodowe Biennale Krajów Nadbałtyckich Rostock 1965, 1969; Wystawa polskie-

go malarstwa współczesnego Nowy Jork 1971; Salon Jesienny Paryż 1971; Międzynarodowa Wystawa Sztuki Współczesnej „Człowiek i jego świat” Montreal 1972; I Międzynarodowe Triennale Realistycznego Malarstwa Zaangażowanego Sofia 1973; Malarstwo Polskie Jokohama 1974; Polskie malarstwo współczesne Caracas 1974; Malarstwo Polskie New Delhi 1974; Międzynarodowy konkurs sztuki współczesnej Monte Carlo 1976; Polskie malarstwo, rzeźba i grafika Düsseldorf 1976/77;

Współczesne malarstwo polskie Bagdad, Teheran 1977. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Wyróżnienie — „Człowiek i praca w Polsce Ludowej” Warszawa 1974; Nagroda — Wystawa malarstwa w XX-lecie PRL Warszawa 1965; Wyróżnienie — Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1974; III Nagroda — Ogólnopolski konkurs im. J. Sychalskiego Poznań 1974/75; III Nagroda — 30 Rocznica zwycięstwa nad faszyzmem w twórczości plastycznej Warszawa 1975.

Janusz Kaczmarski, „Wnętrze VII”, 1972, olej, płótno, 145 × 114

Wojciech Kaniowski

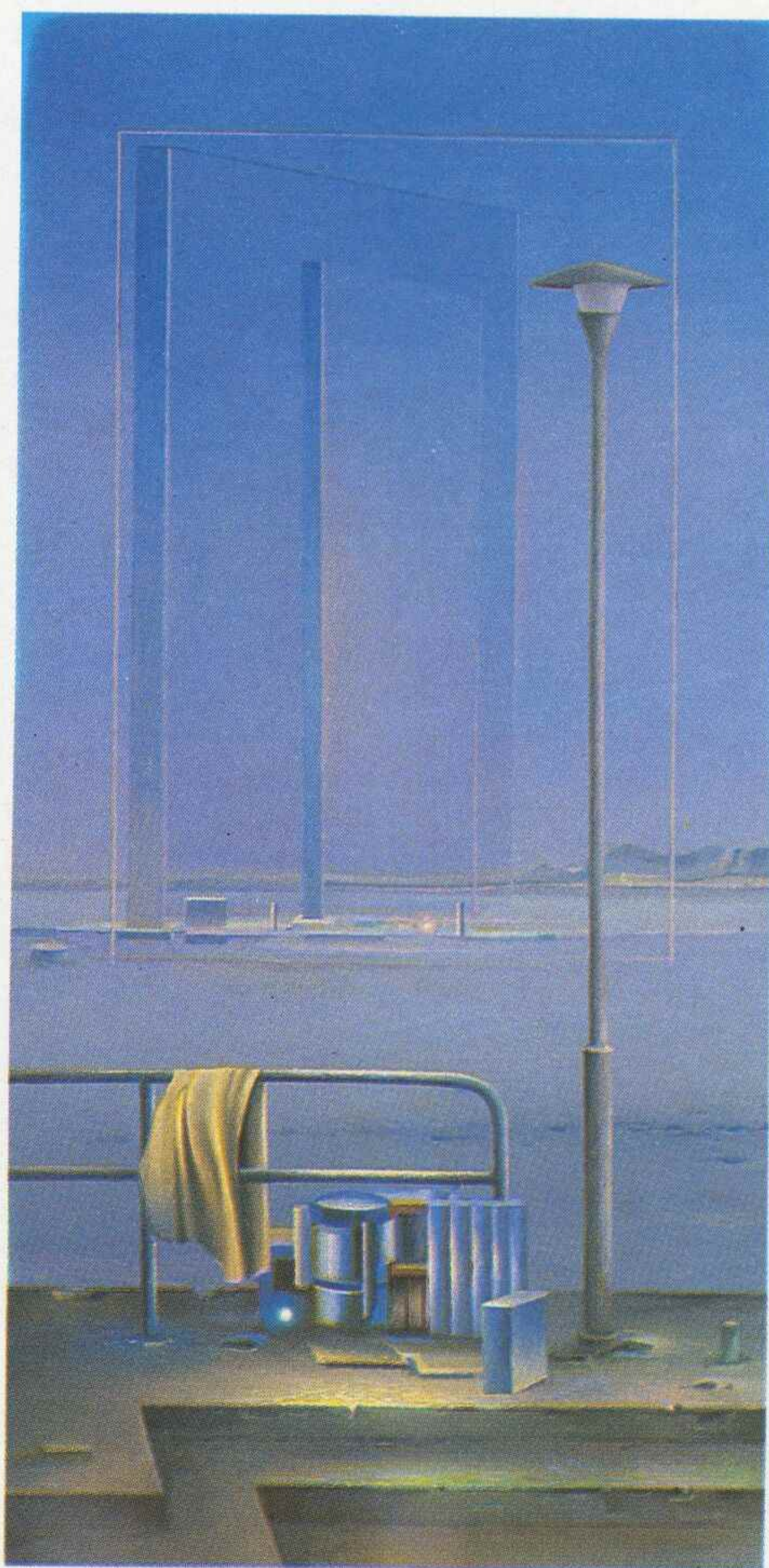
51-649 Wrocław
ul. Baciarellego 34/7

60 Ur. 1953 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa — 1977. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i grafika akcydensowa. Indywidualne wystawy malarstwa: BWA Kłodzko 1978; Galeria Sztuki Współczesnej „Oficyna” Wrocław 1985; BWA Legnica 1986; BWA Szczecin 1987; BWA Łódź 1988; BWA Jelenia Góra 1988. Udział w licznych wystawach

krajowych m.in.: „Dyplom '77” Warszawa 1977; Wiosenne Konfrontacje Młodych Wrocław 1978, 1979, 1980; Ogólnopolskie Konfrontacje Młodych Kraków 1978; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko-Biała 1978, 1981, 1984; „Prezentacje '79” Wrocław 1979; Ogólnopolski Konkurs malarski na obraz im. J. Spychalskiego Poznań 1979, 1980, 1981, 1984; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. W. Cwenarskiego Wrocław

1980; „Środowisko wrocławskie” Poznań 1980; Wystawa malarska pracowników Katedry Malarstwa PWSSP we Wrocławiu Wrocław 1981; Ogólnopolski Turniej Malarski o „Złotą lampkę górniczą” Wałbrzych 1981, 1984; Salon Zimowy Malarstwa Polskiego Radom 1984; Ogólnopolski konkurs malarski „Prowincja” Włocławek” 1984, 1987. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: Ogól-

nopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień”: Wyróżnienie 1978; Nagroda BWA 1984; Ogólnopolski konkurs malarski im. J. Spychalskiego: Wyróżnienie 1981; Ogólnopolski Turniej Malarski o „Złotą lampkę górniczą”: 2 Wyróżnienia 1981, II Nagroda i Wyróżnienie 1984; Salon Zimowy Malarstwa Polskiego: II Nagroda 84; Ogólnopolski konkurs malarski „Prowincja”: Wyróżnienie 1984.

Wojciech Kaniowski, z cyklu „Muzyczne Archiwum Pana W. — Fleetwood Mac — Albatros”, 1988, olej, 95 × 50

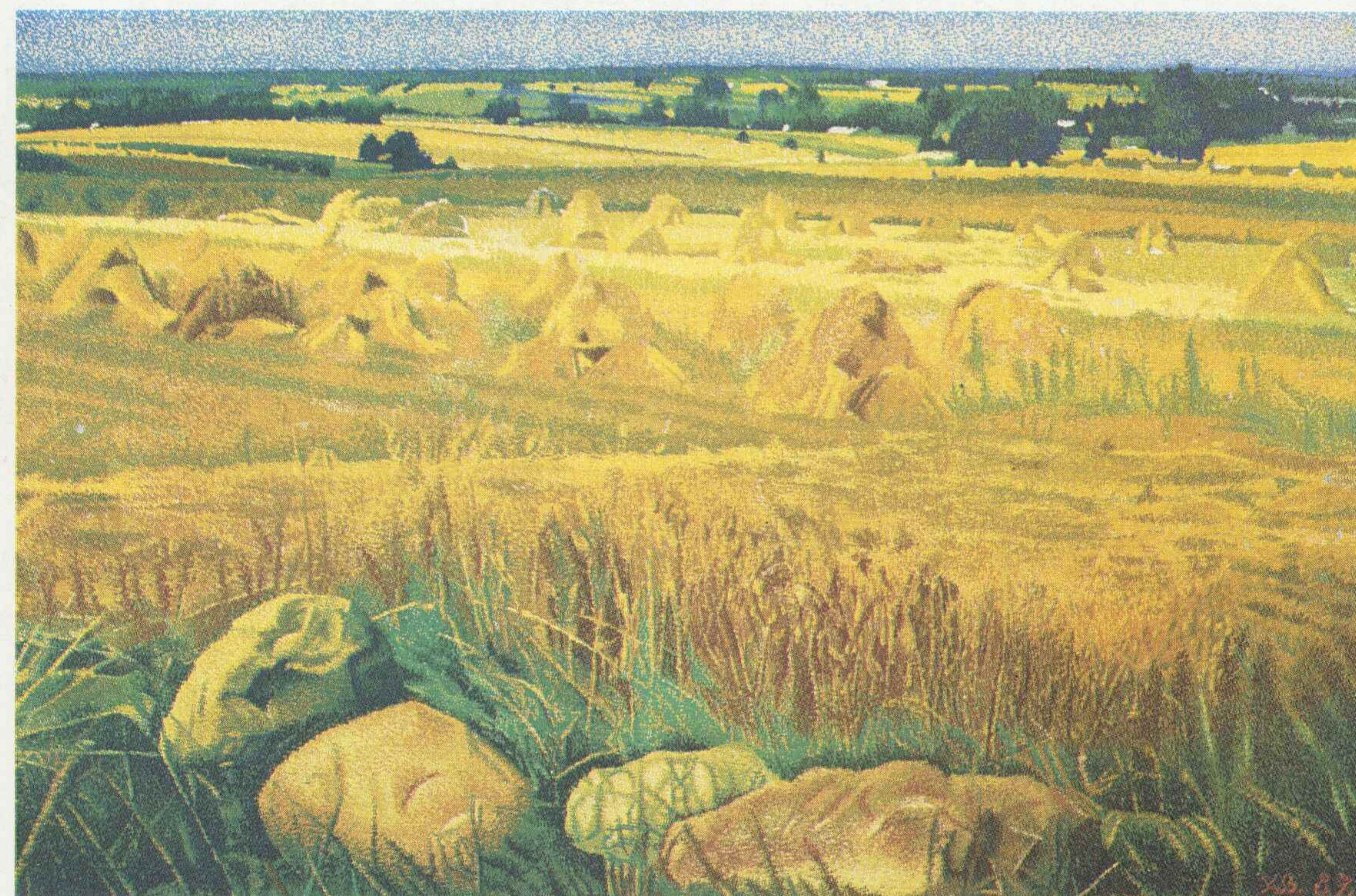
Zbigniew Karpiński

61 Ur. 1920. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. E. Gopperta — 1952. Emerytowany profesor nadzwyczajny PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: malarstwo sztalugowe, grafika artystyczna, rysunek. Najważniejsze wystawy indywidualne: Muzeum Śląskie Wrocław 1962; Galeria „Jałki” 1979; Muzeum Narodowe Wrocław 1988; PWSSP we Wrocławiu 1988; BWA Łódź 1989. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Okręgowa ZPAP Wrocław 1952; IV Ogólnopolska Wystawa Plastyki Warszawa 1954; Dziesięć lat sztuki na

Dolnym Śląsku Wrocław 1955; Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Artystycznej i Rysunku Warszawa 1956, 1960; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1962; II Biennale Grafiki Kraków 1962; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1963; Ogólnopolska Wystawa Rysunku Wrocław 1965; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1965; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1966, 1976, 1978, 1980; Wystawa po-

konkursowa Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Z. R. Pomorskiego Katowice 1978; „Prezentacje 79” Wrocław 1979; Wystawa malarstwa VI Ogólnopolskiego Konkursu im. J. Spychalskiego Poznań 1979; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; „Prezentacje portretu współczesnego” Radom 1987. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Polnische Kunstler Drezno (NRD) 1965; Savremena likovna umetnost u. polskoj Nowy Sad (Jugosławia) 1975; Polska Sztuka. Dziecko w malarstwie współczesnym Kopenhaga, Nakskov

1979; Polnische Kunstler Heute II Landau (RFN) 1983; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — VIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1976; Główna nagroda — Ogólnopolska Wystawa „Motywy wiejskie w polskim malarstwie „współczesnym” Bydgoszcz 1977; Medal i główna nagroda — Ogólnopolska Wystawa „Polska — krajobraz, ludzie, idee” Sopot 1981.

Zbigniew Karpiński, „Cztery kamienie” obraz 502, 1987, olej, płótno, 78,5 × 121,5

Andrzej Klimczak-Dobrzaniecki

Wrocław
Bulwar Ikara 12/53

62 Ur. 1946 w Prudniku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. E. Gepperta — 1971. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek oraz malarstwo ścienne. Wystawy indywidualne: Wystawa malarstwa (z W. Kapelańskim) Galeria „Pałacyk” Wrocław 1970; Wystawa malarstwa BWA Legnica 1973; Wystawa malarstwa Filharmonia Wrocław 1973; Wystawa rysunku Galeria „Piwnica Świdnicka” Wrocław 1974; Pokaz prac malarskich i rysunku Klub Młodych Artystów Budapeszt 1976; Wystawa rysunku i gwaszy Galeria „Na Solnym” Wrocław 1979; Aranżacja

przestrzenna „Odpowiedź na list Gienia S.” Galeria „Piwnica Świdnicka” Wrocław 1979; Wystawa malarstwa i rysunku „Galeria d’Art” Iserlohn (RFN) 1981; Wystawa malarstwa BWA Kłodzko 1981; Wystawa malarstwa (gwasze) Ośrodek Kultury Chrześcijańskiej Kościół Św. Krzyża Wrocław 1983; Wystawa malarstwa „Pejzaże” Galeria „W Pasażu” Wrocław 1986; Wystawa malarstwa Galeria Stowarzyszenia Artystów Hürth (RFN) 1986; Wystawa malarstwa (gwasze) i szkła „Szkło i obrazki” (z A. Dobrzaniecką) P.P. Desa „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

Andrzej Klimczak-Dobrzaniecki, „Pejzaż z czerwonym słońcem, drzewami i architekturą”, 1989, olej, płótno, 130 × 185

Jan Kondratowicz

53-139 Wrocław
ul. Powstańców Śląskich 198/9

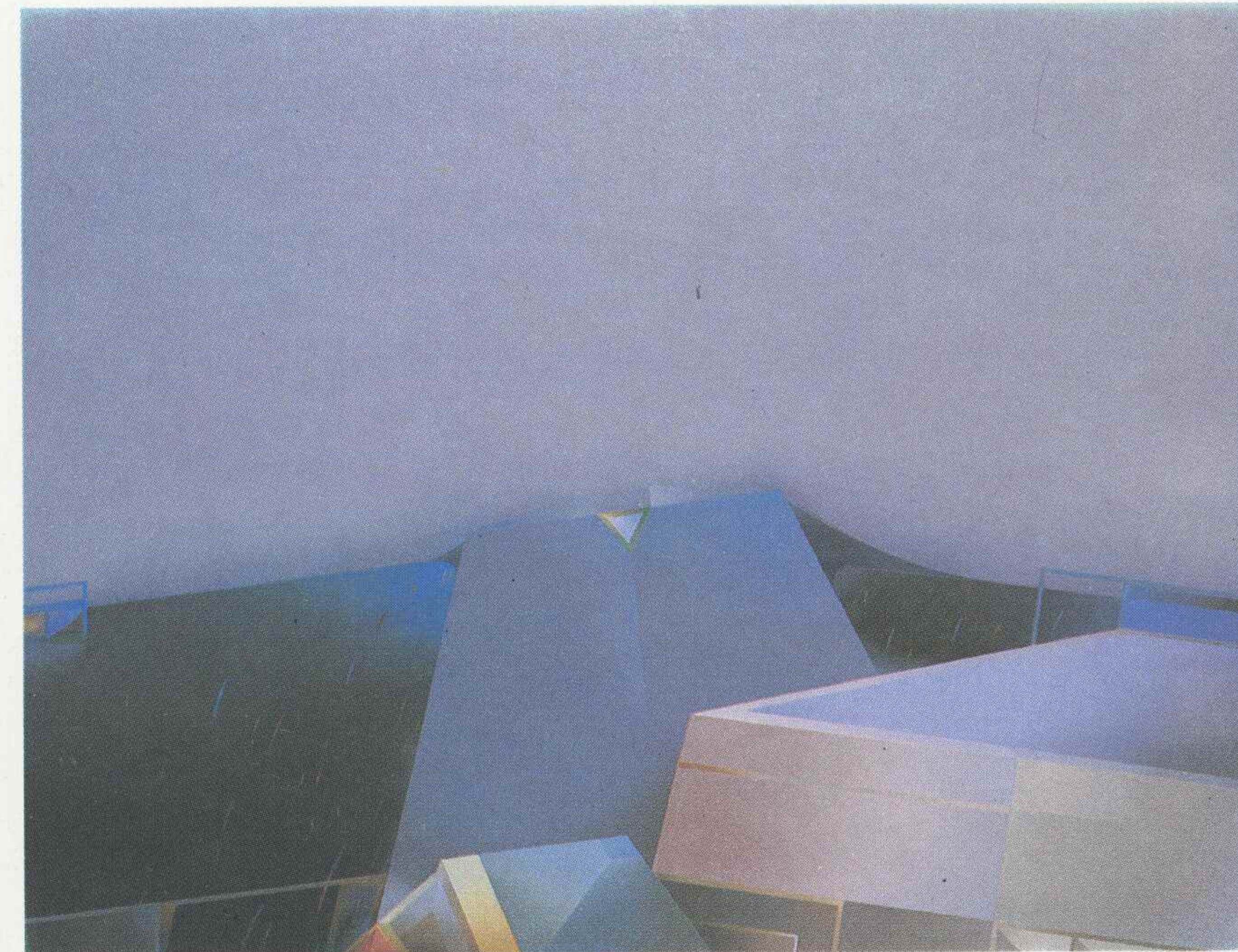
Ur. 1941 na Wileńszczyźnie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramicznego malarstwa architektonicznego — 1967. Docent PWSSP, kierownik Katedry Kształcenia Ogólnoplastycznego na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: malarstwo sztalugowe i rysunek. Wystawy indywidualne: BWA Legnica 1973; Zbiory Prac Studyjnych (Muzeum) PWSSP Wrocław 1976; BWA Wrocław 1976; Pokaz malarstwa — PWSSP Wrocław 1987; Galeria „U Dziennikarzy” Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968, 1971, 1974; Wystawa okręgowa

Wrocław 1969, 1971, 1972; IV Wystawa „Świat Malarskiej Metafory” Wrocław 1970; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1970, 1974; Kłodzka Wiosna Poetycka Kłodzko 1970; Festiwal Młodego Malarstwa Sopot 1970; Wystawa pokonkursowa I Ogólnopolskiego Konkursu na Obraz Sztalugowy Łódź 1970; XXIV Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1971; Pokaz Młodych Wrocław 1973; „Prezentacje” Wrocław 1974; Panorama XXX-lecia „Postawy” Wrocław, Warszawa 1975; Wystawa Katedry Malarstwa PWSSP Wrocław 1977, 1981; Wystawa malarstwa Lidzbark Warmiński 1978; Wystawa malarstwa Wrocław 1978; Wystawa XXV lat ZPAP na Dolnym Śląsku Wrocław 1981. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Malarstwa Sztokholm 1968; Konkurs Malarski Monaco 1973.

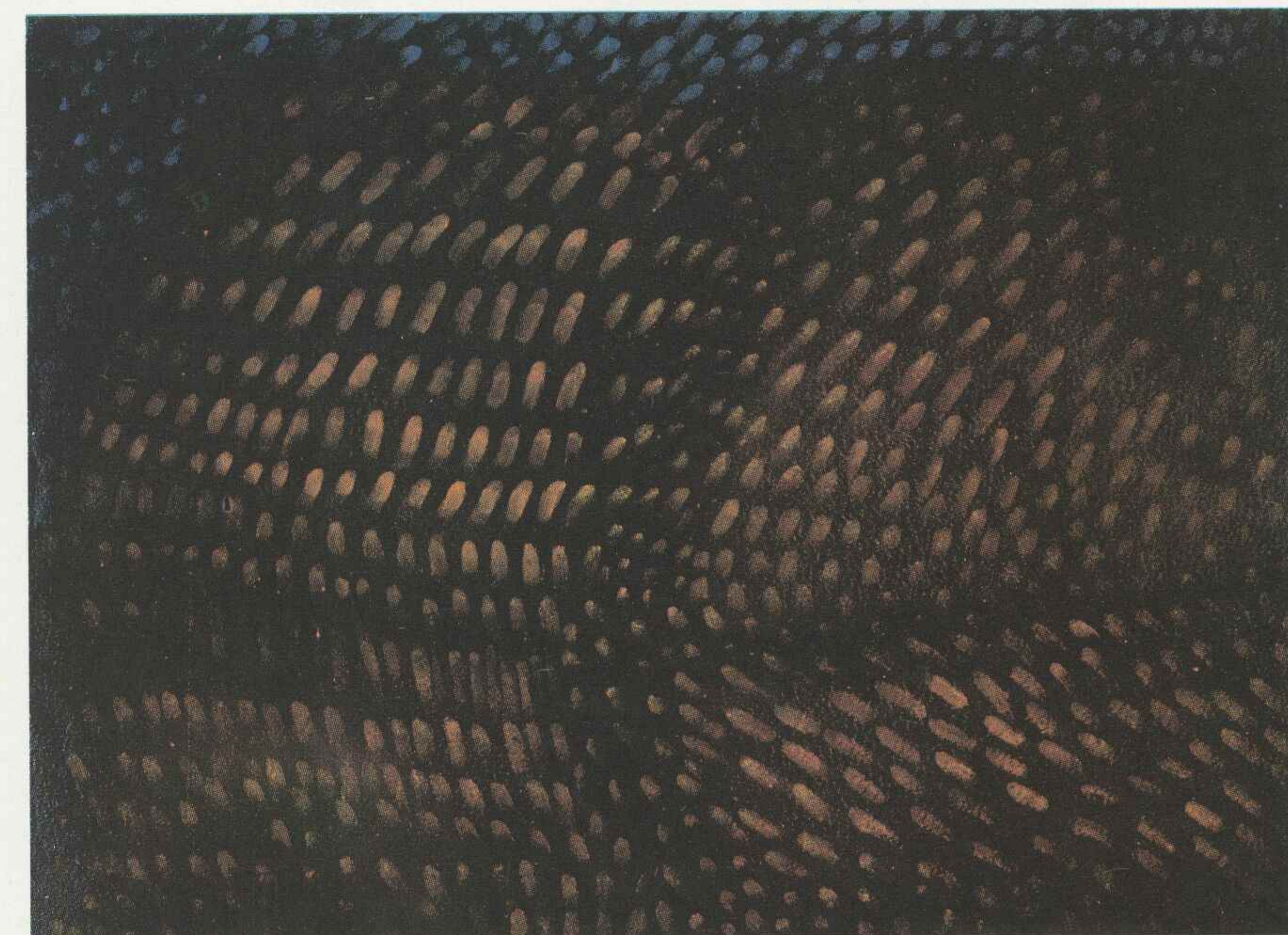
Regina Konieczka-Popowska

51-138 Wrocław
ul. Rowerowa 3/1

63 Ur. 1933. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. E. Gepperta i doc. S. Pękalskiego, dyplom — 1958. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Wystawy indywidualne: Wrocław, Kłodzko. Udział w wystawach środowiskowych i ogólnopolskich. Udział w wystawie zagranicznej: Strassburg.

Jan Kondratowicz, „Po tamtej stronie”, olej, 80 × 100

Regina Konieczka-Popowska, „Struktura pejzażu”, technika mieszana, brystol, 70 × 100

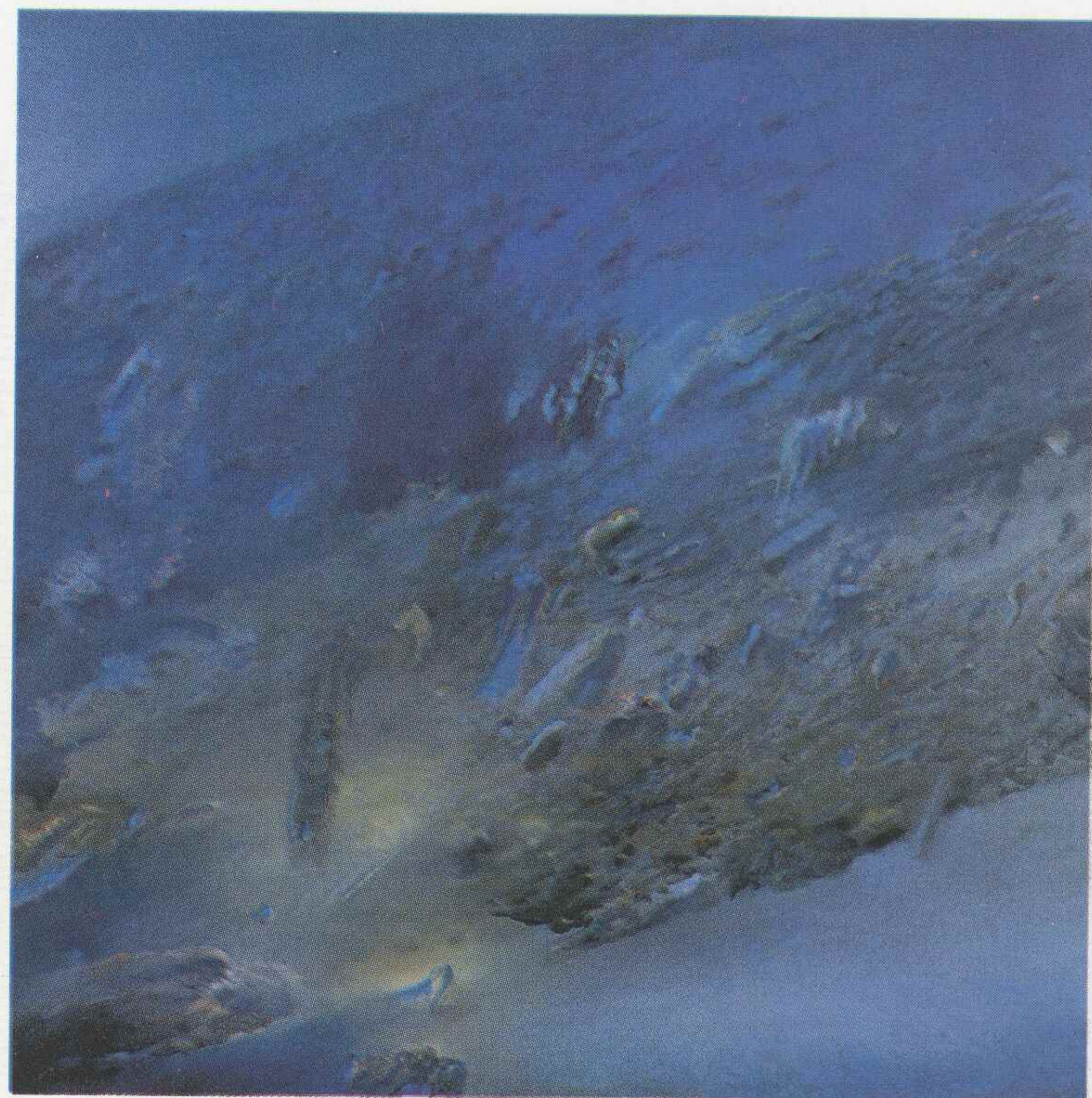

Stanisław Kortyka

53-626 Wrocław
ul. Czarnieckiego 33/11

64 Ur. 1943. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom w pracowni malarstwa prof. Z. Karpińskiego i w pracowni projektowania malarstwa w architekturze i urbanistyce doc. A. Mazurkiewicza — 1969. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, prorektor d/s dydaktyczno-wychowawczych. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek i grafika książkowa. Autor czterech tomików poezji. Wystawy indywidualne: Galeria „Kalambur”, rysunki i gwasze, Wrocław 1970; BWA Wrocław, malarstwo i rysu-

nek, 1978; Galeria „Kutscha”, malarstwo i rysunek, Salzburg (Austria) 1986; BWA Gorzów Wlkp., rysunki i gwasze, 1987; Galeria „W Pasażu”, malarstwo i rysunek, Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa wrocławskiego malarstwa Sofia 1976, Zagrzeb 1976; „Lyrikken” Galeria „Bram” Bramslev (Dania) 1985; „6 polskich malarzy” Ludwigshafen (RFN) 1986; „Sakrale Kunst aus Polen” Eisenstadt (Austria) 1988.

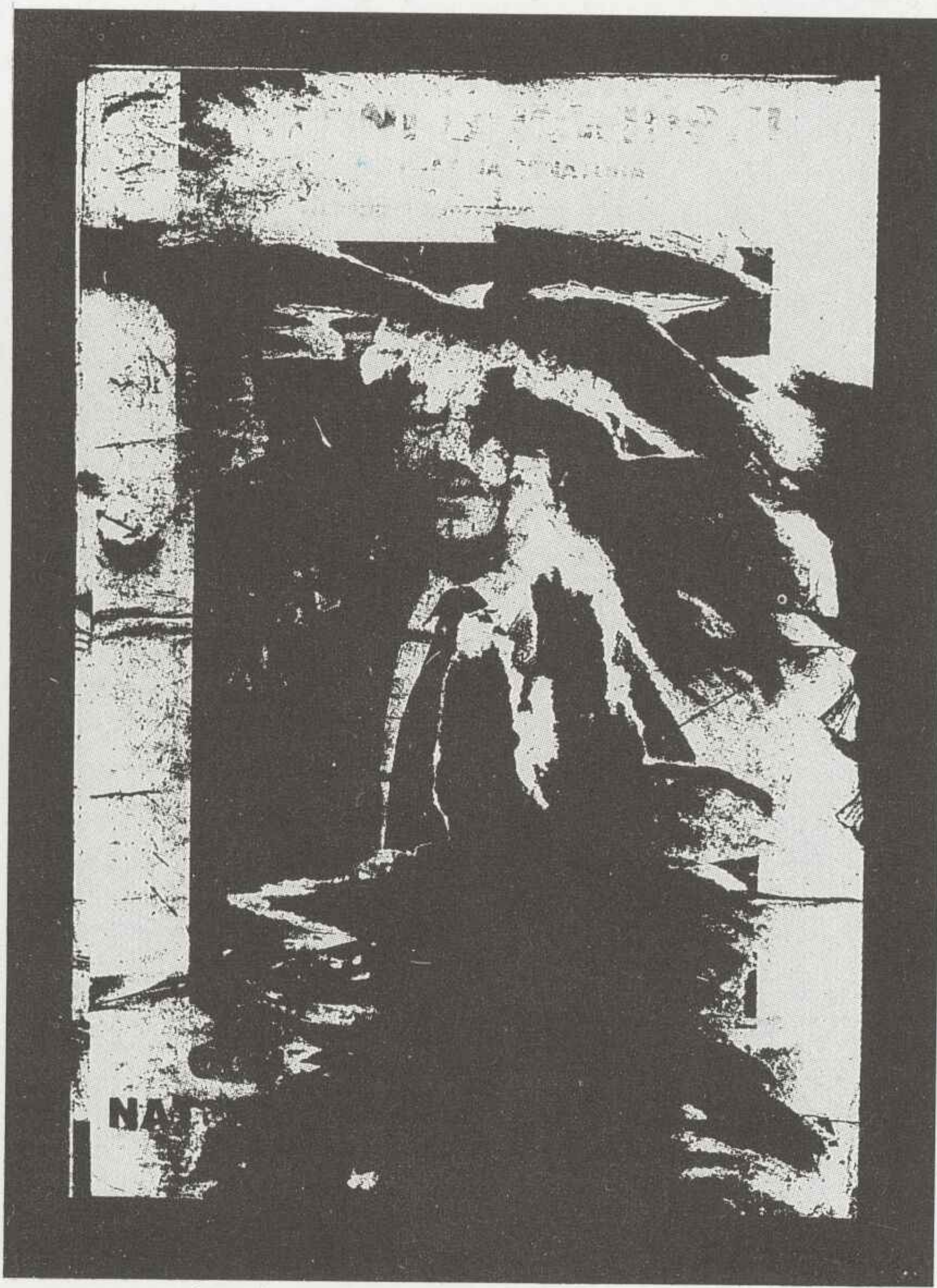

Stanisław Kortyka, „Ogród przemijających ogni-IV”, 1988, olej, płótno, 105 × 105

Łukasz Kujawski

50-503 Wrocław
ul. Sernicka 14/10

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z projektowania graficznego u doc. J. J. Aleksuina — 1985. Pracuje w PWSSP we Wrocławiu, w Pracowni Malarstwa i Rysunku. Wystawa indywidualna: „Sztuka państwowa”, galeria „Na Solnym”, Wrocław 1989. Udział w wystawach: galeria „Na Ostrowie”, Wrocław 1986; „Młodzi graficy z Polski”, Wiedeń 1986; Biennale Sztuki Młodych „Droga i Prawda”, Wrocław 1987 (wyróżnienie); „Rysunek jako forma poznania”, PWSSP Wrocław 1988; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku, Wrocław 1988; „Wrocław-Mons”, Mons (Belgia) 1988.

Łukasz Kujawski

Paweł Lewandowski-Palle

87-700 Aleksandrów Kujawski
ul. Spółdzielcza 13a/27

Ur. 1954 w Aleksandrowie Kujawskim. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1979. Wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawia: malarstwo, projektowanie malarstwa w architekturze i urbanistyce, akcje i aranżacje we wnętrzach i pejzażu. Najważniejsze indywidualne wystawy: „Terytorium wiersza” BWA Włocławek 1982; „Fragment coraz większej całości” BWA Bydgoszcz 1982, BWA Olsztyn 1982; „Malarstwo” BWA Nowy Sącz 1986; „To co pozostaje po artystach i inne obrazy” BWA Byd-

goszcz 1986; „Obrazy z Pallelandii” BWA Płock 1986, Zamek Książąt Pomorskich BWA Szczecin, Galeria „Baszta Czarnownic” BWA Słupsk, BWA Piotrków Tryb. 1988; „Druga jaskrawość” Galeria Sztuki Współczesnej PSP Toruń 1987; „Obrazy z lat 1979—89” BWA Piła 1989, BWA Włocławek 1989, Salon Wystawowy BSRR Mohylew 1989. Udział w wystawach krajowych m. in.: XIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1986; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. J. Sychalskiego Poznań 1980, 81, 82, 86, 87, 89; Salon Zimowy Malarstwa Polskiego Radom 1981, 82, 84,

88; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. Z.R. Pomorskiego Katowice 1985, 87; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa im. L. Wyczółkowskiego Bydgoszcz 1986, 88; Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1988; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Tematy Muzyczne” Tarnów 1986, 87. Udział w wystawach zagranicznych: „Dyplom '79” Lipsk 1979, Sztokholm 1980, Sofia 1980; „Zabytki Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej w sztuce” Mohylew, Bobrujsk (ZSRR) 1986; „Wystawa poplenerowa I Białoruskiego Pleneru Malarskiego” Mohylew, Mińsk 1987. Nagrody i wyróżnienia m.in.:

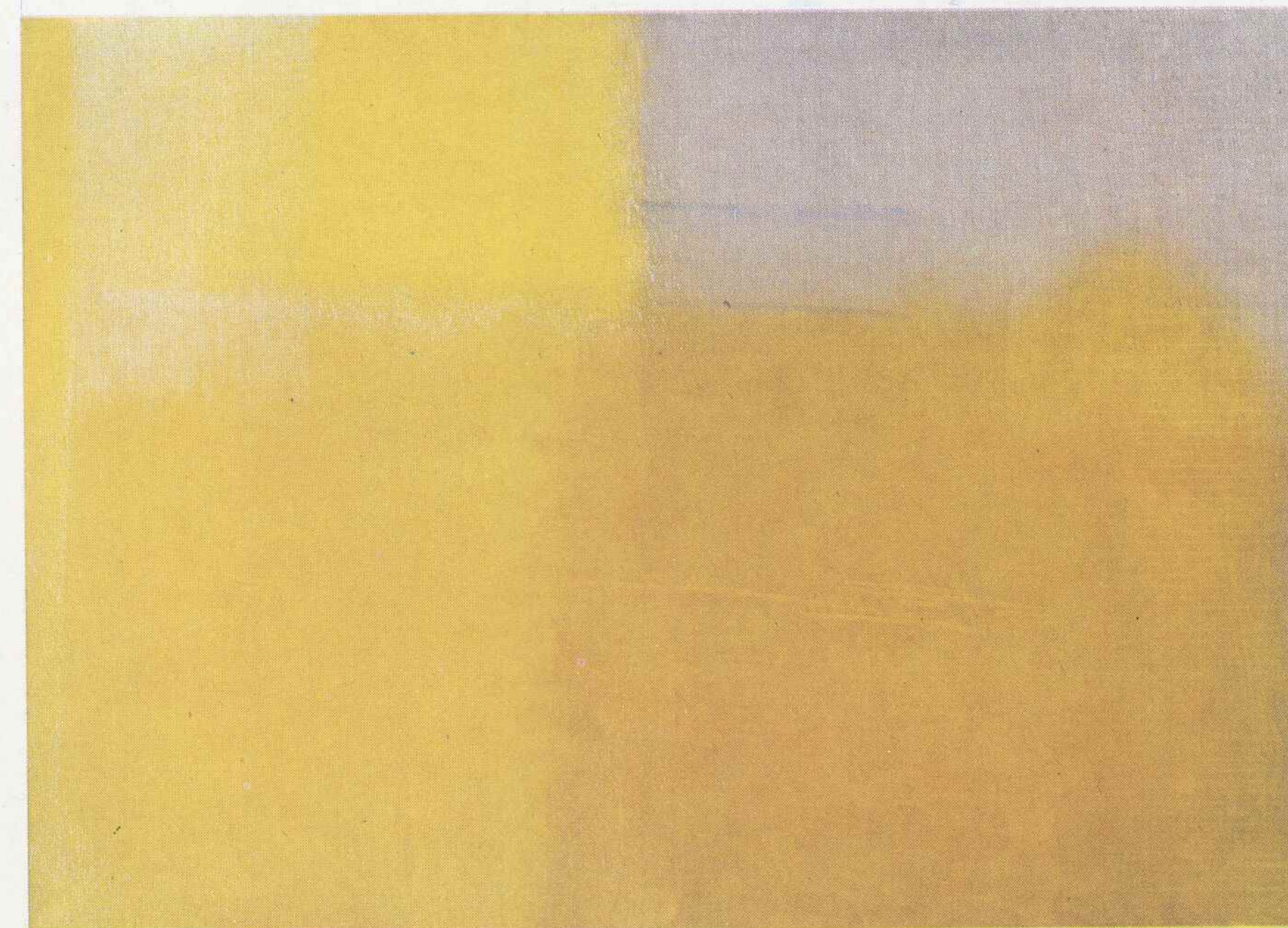
Paweł Lewandowski-Palle, „Wydarzenie XVIII”, 1989, technika olejnożywicowa, polimer na płótnie, 73 × 73

Wojciech Lupa

50-306 Wrocław
ul. Damrota 53/3

65 Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. S. Kortyki — 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '87” Warszawa 1988; Krajowej Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

I nagroda w konkursie „Konik Morski” Szczecin 1981; Wyróżnienie — IX Ogólnopolski Konkurs Malarski im. J. Sychalskiego Poznań 1982; III nagroda — Konkurs „Dzieło na zamówienie” Włocławek 1983; wyróżnienie — Konkurs „Bydgoszcz w sztuce” Bydgoszcz 1986; Wyróżnienie — I Ogólnopolski Konkurs Plastyczny o nagrodę im. L. Wyczółkowskiego Bydgoszcz 1986; stypendium MKiS 1982, 84; wielokrotny laureat Konkursu „Najlepszy obraz roku” Włocławek, oraz Ogólnopolskiego Konkursu „Konteksty Kulturowe” Ciechocinek.

Wojciech Lupa, 1988, akryl, płótno, 128 × 179

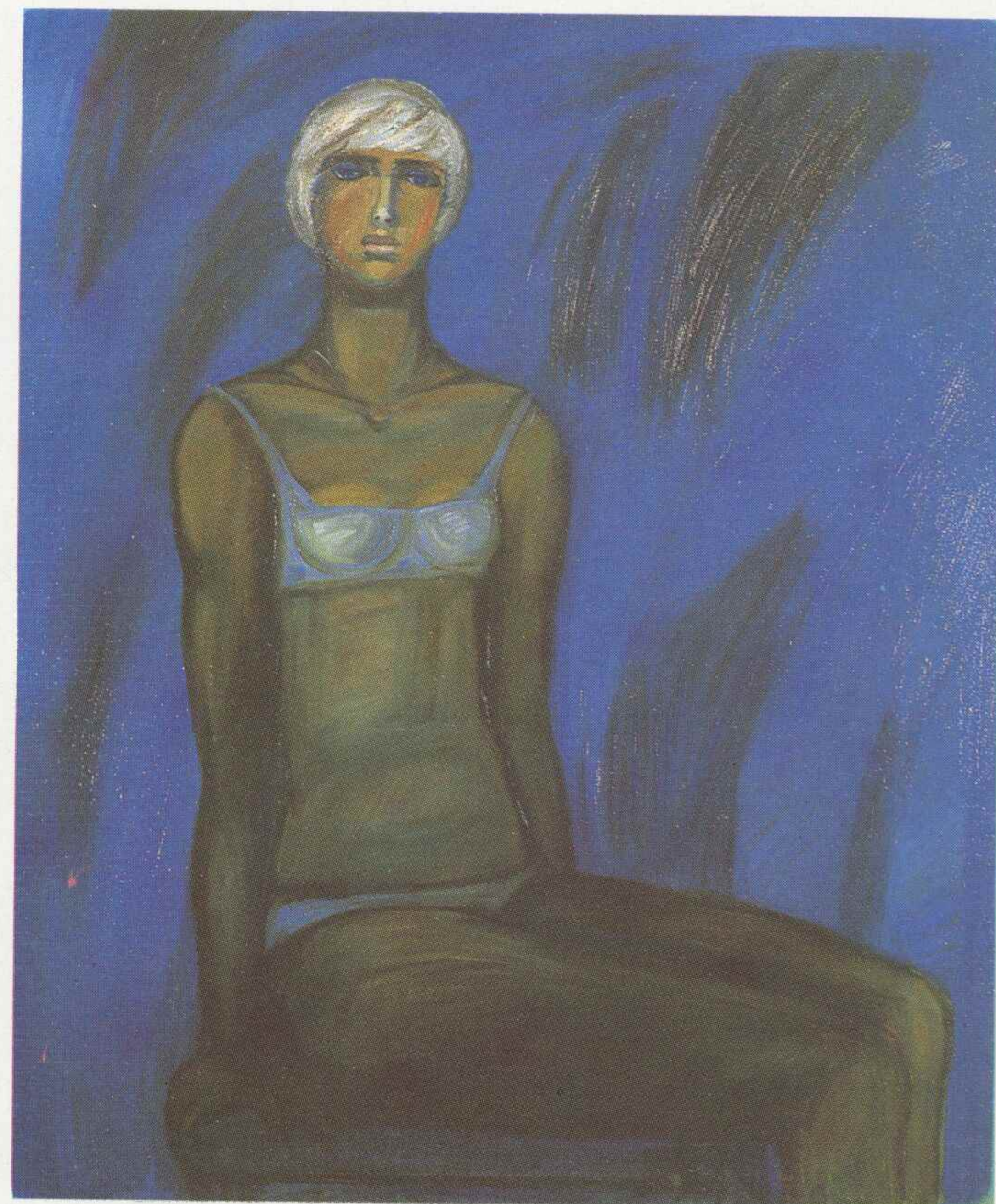
Krzyszława Maliszewska

50-101 Wrocław
Rynek 18/11

Ur. 1927 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. E. Gepperta — 1952. Uprawia: malarstwo sztalugowe. Członek „Grupy X”, obecnie „Grupy Wrocławskiej”. Ważniejsze wystawy indywidualne: Muzeum Śląskie Wrocław 1967; BWA Wrocław 1970; BWA Kłodzko 1972; Polski Ośrodek Informacji Praga 1973; Galeria „Hutmenu” Wrocław 1976; Galeria Sztuki Współczesnej Jelenia Góra 1979; Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1979; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1979; Muzeum Narodowe Wrocław 1983. Udział w licznych

wystawach krajowych m.in.: Wystawa Młodych „Arsenał” Warszawa 1955; Wystawa „Grupy X” Warszawa 1956; Festiwal Plastyki Sopot 1957; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1959, Wrocław 1961, 63; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Twórczość Plastyczna w XX-lecie PRL Warszawa 1965; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1964, 68; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1963, 65, 69; Panorama XXX-lecia „Wrocław — Postawy” Warszawa 1975; Fe-

stiwiał Sztuki Współczesnej Warszawa 1976. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa „Grupy X” Berlin, Sofia, Praga, Budapeszt 1958; „Junge Polnische Malerei” Berlin, Wiedeń 1959; VII Festiwal Młodzięzy i Studentów Wiedeń 1960; Współczesne Malarstwo Polskie Kromeńiz (CSRS) 1963; „Moderne Polnische Kunst und Grafik” Berlin 1969; Wystawa Sztuki Polskiej Brasov (Rumunia) 1973; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Duisburg 1974; „Sztuka Wrocławska” Monachium 1974; Wystawa Malarstwa Polskiego Berlin 1975, Lipsk 1975. Nagrody: Nagroda za malarstwo — Wystawa Młodych „Arsenał” Warszawa 1955; II Nagroda — Konkurs na obraz Wrocław 1980.

Krzyszława Maliszewska, „Akt siedzący”, 1989, olej, płótno, 120 × 100

Marek Marchwicki

55-035 Oborniki Śl.
ul. Jagiellny 8

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „Arsenał” Warszawa 1988; „Inter-art '88” Poznań 1988; I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. E. Gepperta Wrocław 1989. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

Marek Marchwicki, „Inkarnacja”, olej, płótno, 120 × 170

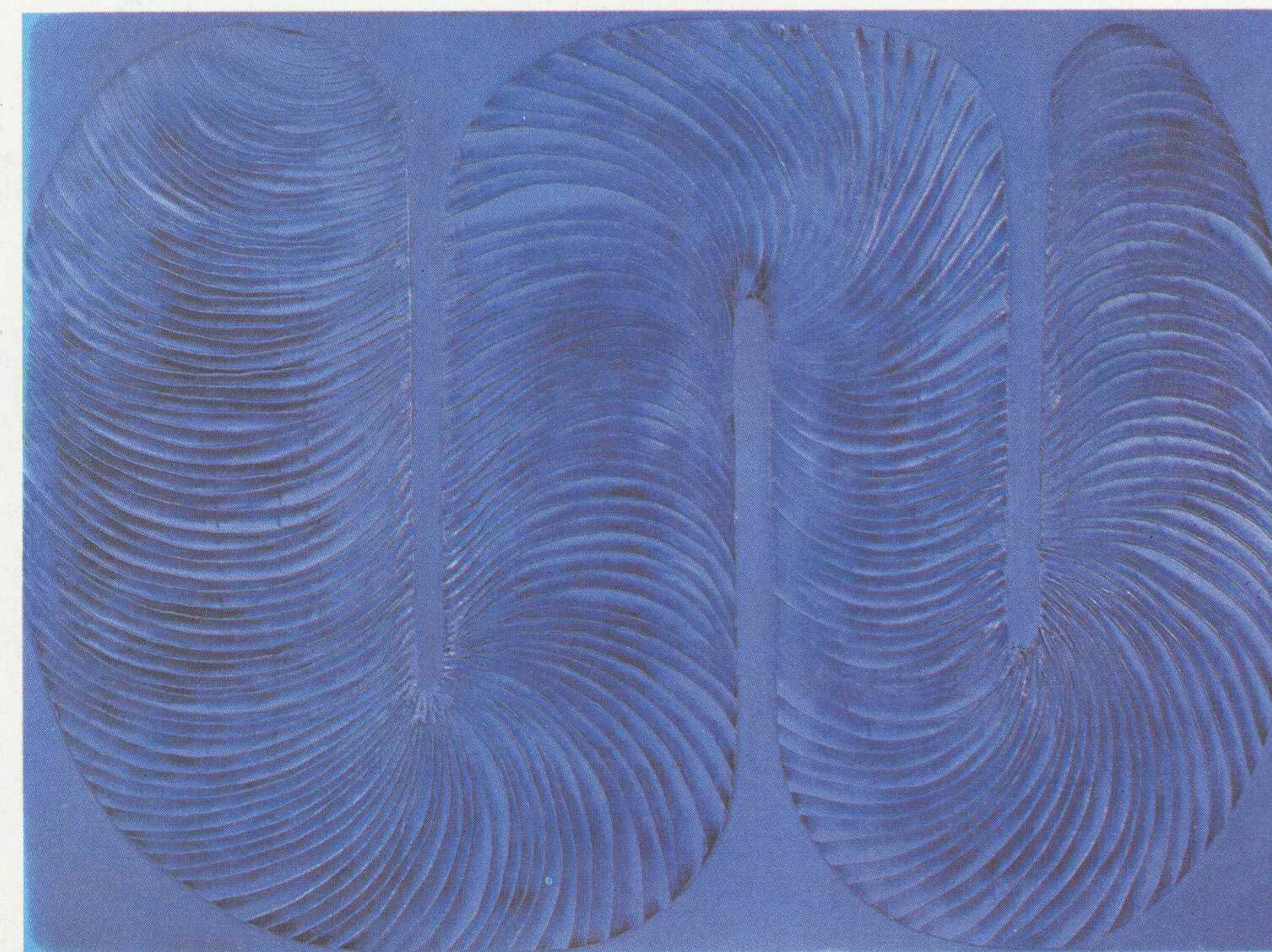
Alfons Mazurkiewicz

Ur. 1922 w Dusseldorfie, zm. — 1975 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. E. Krchy, prof. L. Dołżyckiego, prof. S. Dawskiego, prof. E. Gepperta, dyplom — 1953. W latach 1960—62 prowadzi wykłady w pracowni rysunku u prof. S. Dawskiego w PWSSP we Wrocławiu. W 1964 powołany zostaje na stanowisko adiunkta na Wydziale Ceramiki i Szkła PWSSP we Wrocławiu, od 1971 docent. Członek „Grupy X” i Grupy „Szkoła Wrocławska”. Wybrane wystawy indywidualne: Wystawa retrospektywna Muzeum Śląskie Wro-

cław 1962; Galeria „Krzysztofory” Kraków 1967; „Galeria Współczesna” Warszawa 1967; BWA Wrocław 1970; Galeria „EM” Wrocław 1975; Klub MPiK Wrocław 1975; Muzeum Narodowe Wrocław 1975. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Dzieśięć lat Sztuki na Dolnym Śląsku Wrocław 1955; Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; Wystawa „Grupy X” Warszawa 1956; Wrocław 1957, 1958; Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1957, 1958, 1965, 1967, 1971, 1973; I Salon Marcowy Zakopane 1958; Wystawa Pla-

styki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1959, 1961, 1966; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1960; Ogólnopolska Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1963, 1965, 1971; Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1968; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1971, 1974; Wystawa Jubileuszowa Grupy Wrocławskiej Wrocław 1972; „Prezentacje 74” Wrocław 1974; „Postawy — Wrocław XXX” Warszawa 1975. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Junge Generation. Polnische Kunstausstel-

lung, Malerei, Bildhauerei, Plastik Berlin, Lipsk 1956; Wystawa Sztuki Polskiej Bombaj 1956; Wystawa „Grupy X” Berlin, Budapeszt, Praga 1958; Moderne Polsk Malerei Bergass, Stavanger (Szwecja) 1967; 17 Polish Painters Nowy Jork 1967; Współczesne Malarstwo Polskie Kromeriz (CSSR) 1968; Moderne Polnische Kunst Berlin Zachodni 1970; Wystawa Sztuki Polskiej Kopenhaga 1971; Tokuma Trading Tokio 1972; Polskie Malarstwo Współczesne Montreal 1972; Woman Structures Londyn, Harlow, Brighton, Cambridge 1972; Polish Painting Today Londyn 1974; Wystawa Współczesnej Sztuki Polskiej Szwecja, Caracas 1974. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Nagroda Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki „Arsenał” Warszawa 1955; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1965; II Nagroda i wyróżnienie — Konkurs „Dolny Śląsk w plastyce” 1965; Wyróżnienie — Ogólnopolska wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1965; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1971; I Nagroda — Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1974.

Alfons Mazurkiewicz, „Duo — obraz 10/71”, 1971, olej, płótno, 100 × 135

Janusz Merkel

50-047 Wrocław
pl. PKWN 17/5

Ur. 1953. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. J. Hałasa — 1986.

68

Janusz Merkel, olej, płótno, 127 × 140

Leszek Mickoś

53-120 Wrocław
al. Jarzębinowa 24/15

Ur. 1944. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramicznego malarstwa architektonicznego — 1968. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, grafika, malarstwo architektoniczne. Wystawy indywidualne: Galeria „Kwartal” Wrocław 1971; Galeria

„Kalambur” Wrocław 1974; Galeria „Piwnica Świdnicka” Wrocław 1975; BWA „Awangarda” Wrocław 1979; Galeria „Art” Wrocław 1980; Galeria „X” Wrocław 1980. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Festiwal Młodego Malarstwa, Rzeźby i Grafiki Sopot 1970; V Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego

Szczecin 1970; „Wrocław’ 71” Warszawa 1971; „Porównania” Sopot 1972. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: „Atelier ’72” Edynburg 1972; Wystawa Sztuki Polskiej Brasov (Rumunia) 1973; Wystawa środowiska wrocławskiego Duisburg (RFN) 1973; Wystawa środowiska wrocławskiego Budapeszt 1980; „Jeune Expression...” Paryż 1982.

Leszek Mickoś, „Z Elą, psem i pod szczęśliwą gwiazdą”, olej, płótno, 100 × 80

Mariusz Mikołajek

50-521 Wrocław
ul. Łódzka 30/8

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. K. Jarodzkiego — 1984. Wystawa indywidualna: Kościół Św. Krzyża, dyplom, Wrocław 1984. Udział w wystawach krajowych: Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1985; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Wystawa poplenerowa Jelenia Góra 1988; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław-Warszawa 1988.

Eugeniusz Minciel

50-123 Wrocław
ul. Olawska 16/3

Ur. 1958 w Dębnie Lubuskim. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. W. Gólkowskiej — 1985. Obecnie asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: malarstwo, rysunek, grafika. Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu” Wrocław 1985; Galeria Teatru Stu Kraków 1987; PWSSP Wrocław 1988; BWA Wrocław 1989; BWA Poznań 1989. Udział w wystawach krajowych: Ogólnopolski Prze-

gląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1985; „Dyplom ’85” Sopot 1986; Pokaz „Pracownia” Zielona Góra 1987; Wystawa plenerowa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatru Otwartego Wrocław 1987; „Realizm radykalny, abstrakcja konkretna” Warszawa 1987; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988; Wystawa

Eugeniusz Minciel, „Morde”, 1985, akryl, płótno, 185 × 135

wa środowiska wrocławskiego Wrocław-Warszawa 1988; „Świeżo Malowane” Warszawa 1988; „Interart’88” Poznań 1988; I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. E. Gepperta Wrocław 1989; Wystawa zbiorowa Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1989. Udział w wystawach zagranicznych: „Urojone światy w polskiej sztuce lat 80-tych”, Z kolekcji gdańskiego Kantoru Sztuki RFN 1986; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Młode Malarstwo Polskie” Lwów, Moskwa 1989. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; II Nagroda — Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1985; Wyróżnienie — Ogólnopolski konkurs na rysunek Lublin 1987; II Nagroda — konkurs na rysunek absolwentów PWSSP Wrocław 1988.

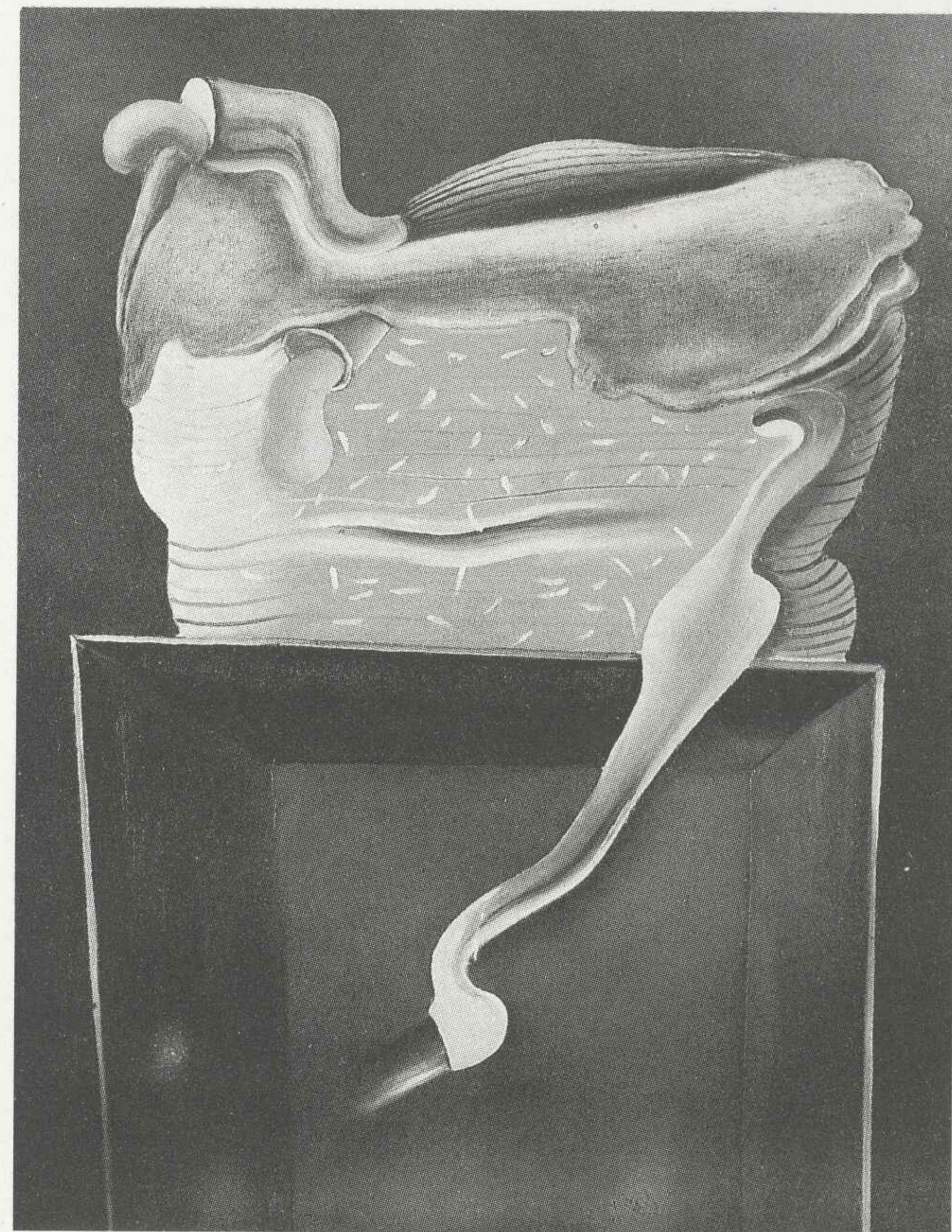
69

Robert Mroczyński

Ur. 1949. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1976.

70

Robert Mroczyński

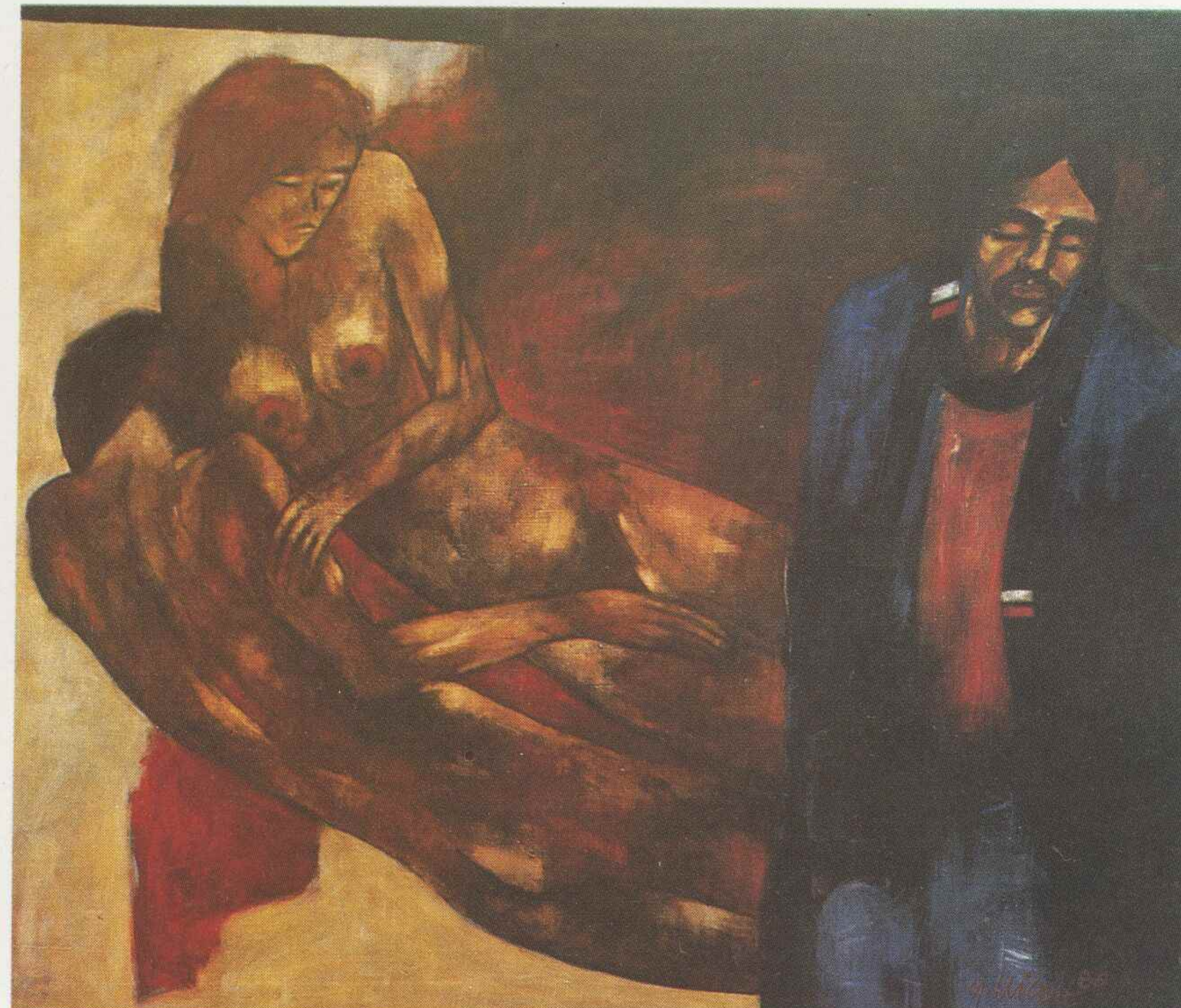
Nicole Naskow

54-207 Wrocław
ul. Na Ostatnim Groszu 78/7

Ur. 1940 w Macedonii. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem — 1969. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rysunek, malarstwo, malarstwo architektoniczne, płaskorzeźba, grafika książkowa. Wystawy indywidualne: „Salon Debiutów” Wrocław 1967; Galeria „Kalambur” Wrocław 1969; BWA Wrocław (wystawa objazdowa) 1971/72; BWA Zielona Góra 1973; BWA Legnica 1974; Galeria Teatru Współczesnego Wrocław 1976, 1979; Klub Związków Twórczych

Wrocław 1978; Galeria „Na Solnym” Wrocław 1986. Udział w wystawach krajowych m.in.: „Świat Malarskiej Metafory” Wrocław 1970; Wystawa Malarstwa „Łagów '70” Zielona Góra 1970; „Prezentacje Młodych” Wrocław 1970; „Wrocław '71” Warszawa 1971; Wystawa Malarstwa „Ośmiu z Wrocławia” Warszawa 1971; „Portret człowieka” Warszawa 1971; V Ogólnopolska Wystawa Grafiki Poznań 1971; Wystawa grupy „Ciągłe Młodzi Entuzjaści Niedojrzałych Cytryn” Toruń 1971; Wrocław 1972; III Ogólnopolskie Trien-

nale Rysunku Wrocław 1971; Wystawa poplenerowa Osetnica 1972, 1973, 1974, 1977; „Prezentacje '74” Wrocław 1974; Wystawa malarska pracowników Katedry Malarstwa PWSSP we Wrocławiu Wrocław 1981. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Sztuki Polskiej Brasov (Rumunia) 1973; Wystawa Sztuki Wrocławskiej Drezno 1978. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — Ogólnopolski konkurs na ilustrację dzieł W. Broniewskiego 1970; II i III Nagroda — Ogólnopolski konkurs na rysunek inspirowany tematyką teatralną 1971, 1972.

Nicole Naskow, „Aneks do autoportretu”, 1986, tempera, płótno, 140 × 120

Jolanta Nikt

55-035 Oborniki Śl.
ul. 1 Maja 10

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. J. Hałasa — 1988. Wystawy indywidualne: PWSSP (kawiarnia), rysunek i malarstwo, Wrocław 1986; PWSSP, malarstwo olejne, Wrocław 1987; P.P. Desa „Galeria Sztuki Współczesnej”, dyplom, Wrocław 1988; Galeria Dzieł Sztuki Współczesnej, malarstwo olejne, Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: Ogólnopolski Przegląd Rysunku

Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985, 1987; Wystawa Rysunku „Kalendarium Kurtowi Schwittersowi” Wrocław 1987; I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. E. Gepperta Wrocław 1989. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: Główna nagroda — Konkurs malarcki na „Pejzaż” Kraków 1987; Wyróżnienie — Konkurs na rysunek PWSSP Wrocław 1988.

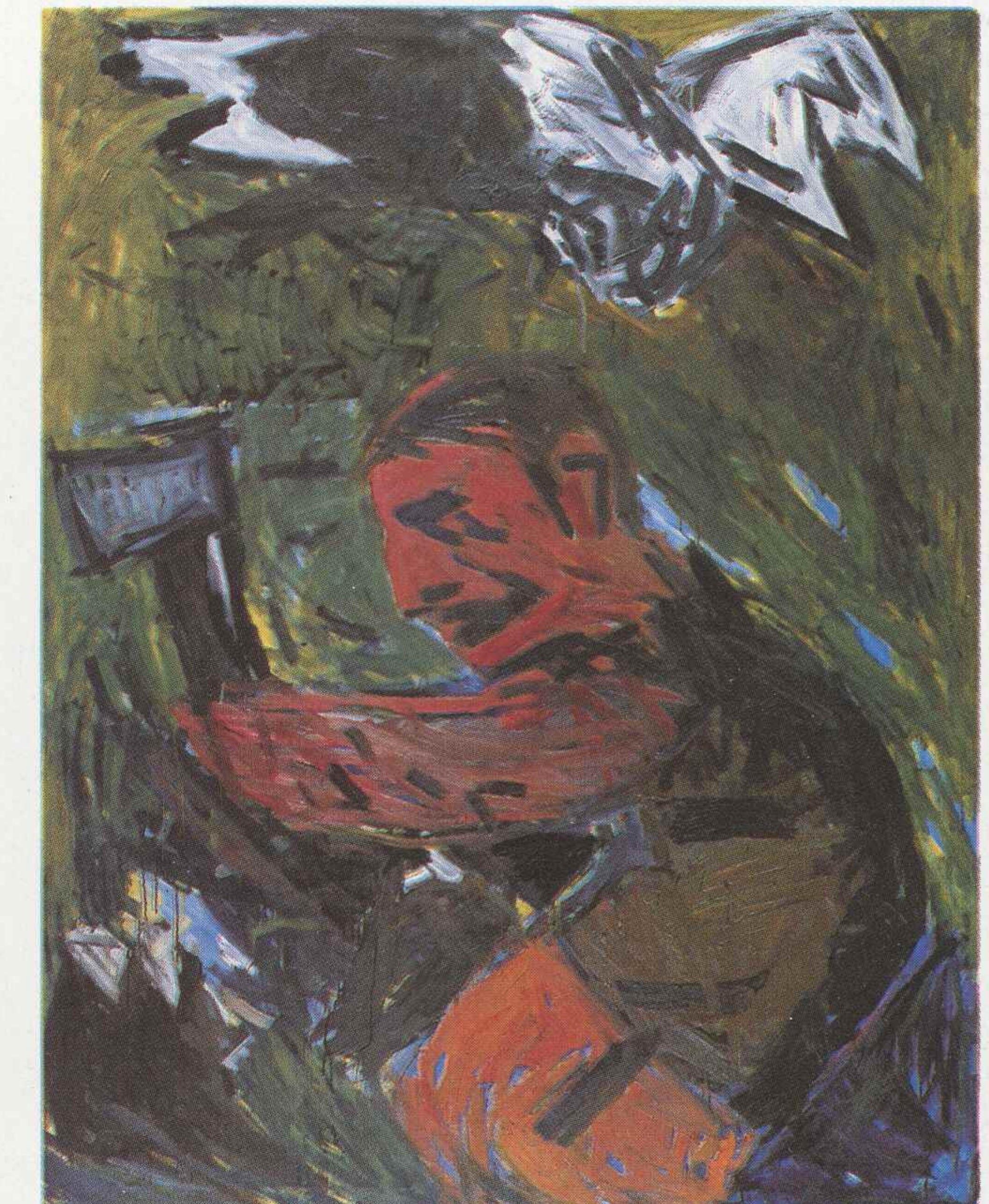
Jolanta Nikt, „Żywa natura z kaktusem”, 1988, olej, płótno, 110 × 130

Zdzisław Nitka

55-035 Oborniki Śl.
ul. 1 Maja 10

Ur. 1962 w Obornikach Śl. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. J. Hałasa — 1987. Obecnie asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Wystawy indywidualne: Galeria „Test” CBWA Warszawa 1988; Galeria „Obraz” Poznań 1989; „Galeria Działań” Warszawa 1989. Udział w wystawach krajowych m.in.: „Ekspresja lat 80-tych” Sopot 1986; „Arsenał '88” Warszawa 1988; „Świeżo Malowane” Warszawa 1988; „200 lat Uczelni Plastycznej we Wrocławiu” Wro-

cław 1988; „Młody Wrocław” Katowice 1989; I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. E. Gepperta” Wrocław 1989. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Polnische Kunst der Gegenwart — Vision und Wirklichkeit” Monachium 1987, Brema 1988; „Drzwi Otwarte Sztuki Polskiej” Kopenhaga 1989; „Młode Malarstwo Polskie” Lwów, Moskwa 1989. Nagroda honorowa — „Arsenał '88” Warszawa 1988.

Zdzisław Nitka, „Orzeł obserwujący człowieka karczującego las”, 1987, olej, płótno, 180 × 39

71

Zbigniew Paluszak

50-330 Wrocław
ul. Wieczorka 33/20

Ur. 1931 w Ostrowie Wlkp. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramicznego malarstwa architektonicznego — 1957. Uprawiana dyscyplina: malarstwo (olej, akwarela). Wystawy indywidualne: Muzeum Śląskie Wrocław 1961; BWA Wrocław 1963; Galeria „Kordegarda” Warszawa 1971; wystawa z cyklu „Współczesne Malarstwo Wrocławskie” Muzeum Narodowe Wrocław 1972; Salon Zimowy „Art” Wrocław 1974; Galeria „EM” Wrocław 1975; Galeria Teatru Współczesnego Wrocław 1976; Muzeum Narodowe Wrocław 1977; Galeria Wertheim Berlin Zach. 1977; „Akademia Czterech Muz” Brzeg

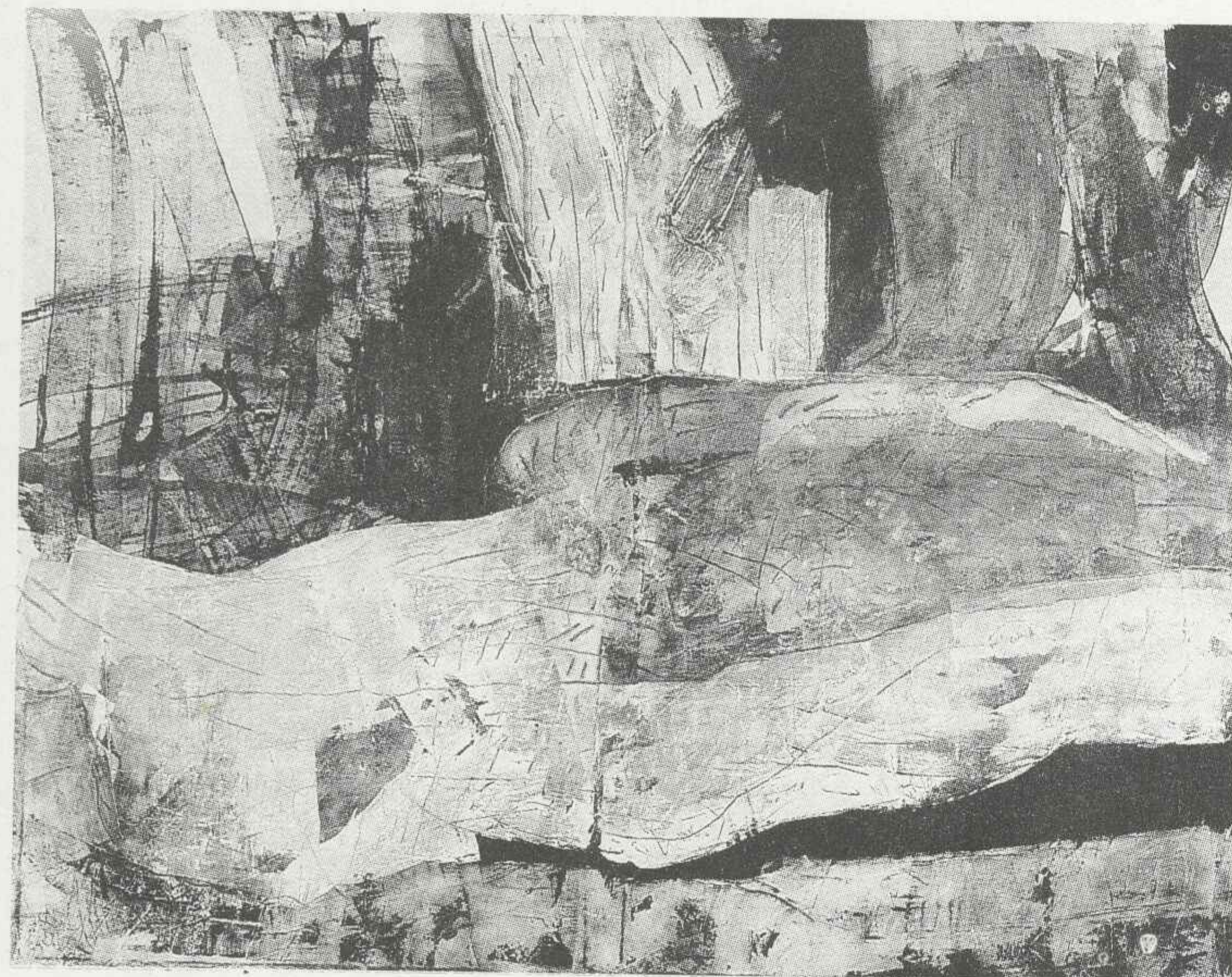
1980; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1980; Uniwersytet Brema 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa „Grupy Poglądów” Szczecin 1957; „Świat Malarskiej Metafory” Wrocław 1958, 1970; Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki Sopot 1959; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1959, Wrocław 1961, 1966; Ogólnopolska Wystawa Plastyki Radom 1961; Twórczość plastyczna w XX-lecie PRL Wrocław 1965; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1968, 1970, 1980; Ogólnopolska Wystawa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1969; „Wrocław 71” Warsza-

wa 1971; Ogólnopolska Wystawa Akwareli Wrocław 1976; Wystawa „Ars Aqua” Katowice 1978, 1980; „Prosto z Polski” Warszawa 1979; „Obecność Sztuki” Warszawa 1979; Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie Powrotu do Macierzy Olsztyn 1985. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Współczesne Malarstwo Wrocławskie” Kromeriž 1968; „Polsk Konst” Halmstadt 1970; Współczesne Malarstwo Polskie Montreal 1972; Polska Sztuka Współczesna Helsinki 1972; Wystawa Sztuki Polskiej Brasov 1973; „Malarstwo, rysunek i szkło” Berlin 1974; „Polnische Gegenwartskunst 1945—1974” Duisburg 1974; Współcześni Malarze Polscy Yokohama 1974; Współczesne Malarstwo Wrocławskie Zagrzeb, Nowy Sad 1976; Polni-

sche Moderne Malerei und Graphik Berlin Zach. 1977; Współczesna Akwarela Polska Budapeszt 1980; Polskie Malarstwo Współczesne Västerbotten 1980; Wrocławskie Malarstwo i Grafika Wiesenbach-Heidelberg 1982. Nagrody i wyróżnienia: Złoty medal — Pejzaż Polski w Malarstwie Współczesnym Bydgoszcz 1967; Medal Zarządu Głównego ZPAP — IV Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1968; Złoty medal i Nagroda ZPAP — Ogólnopolska Wystawa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1969; Nagroda — V Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1970; Nagroda Artystyczna Prasy Dolnośląskiej 1972; Nagroda — X Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1980.

Zbigniew Paluszak, z cyklu „Requiem dla ptaka II”, 1987, olej, 105 × 120

Anna Pałczyńska, olej, płótno, 145 × 180

Anna Pałczyńska

Ur. 1962. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. K. Jarodzkiego — 1987.

Bogusław Pawłowski

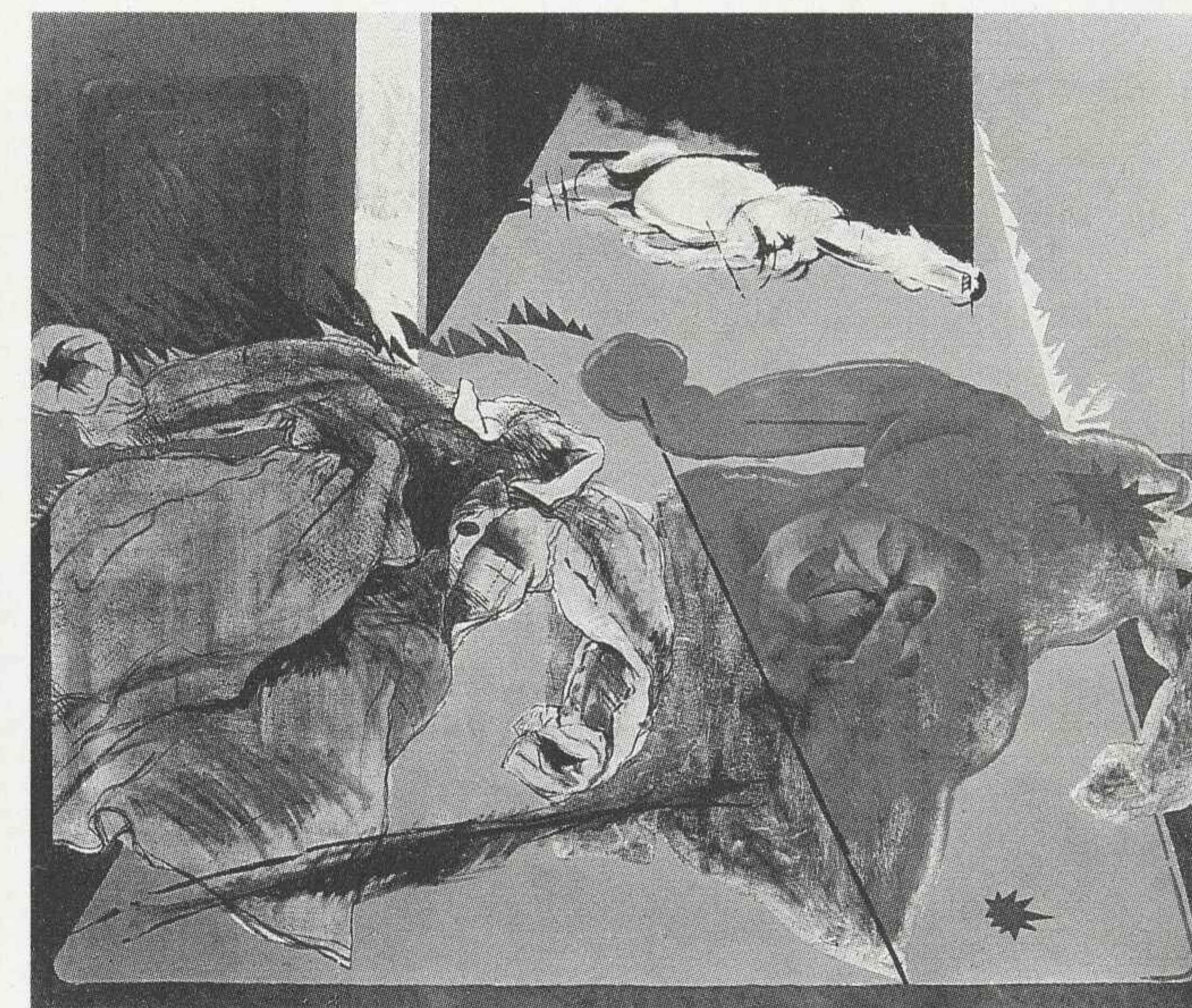
Ur. 1951. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa — 1975.

Marian Poźniak

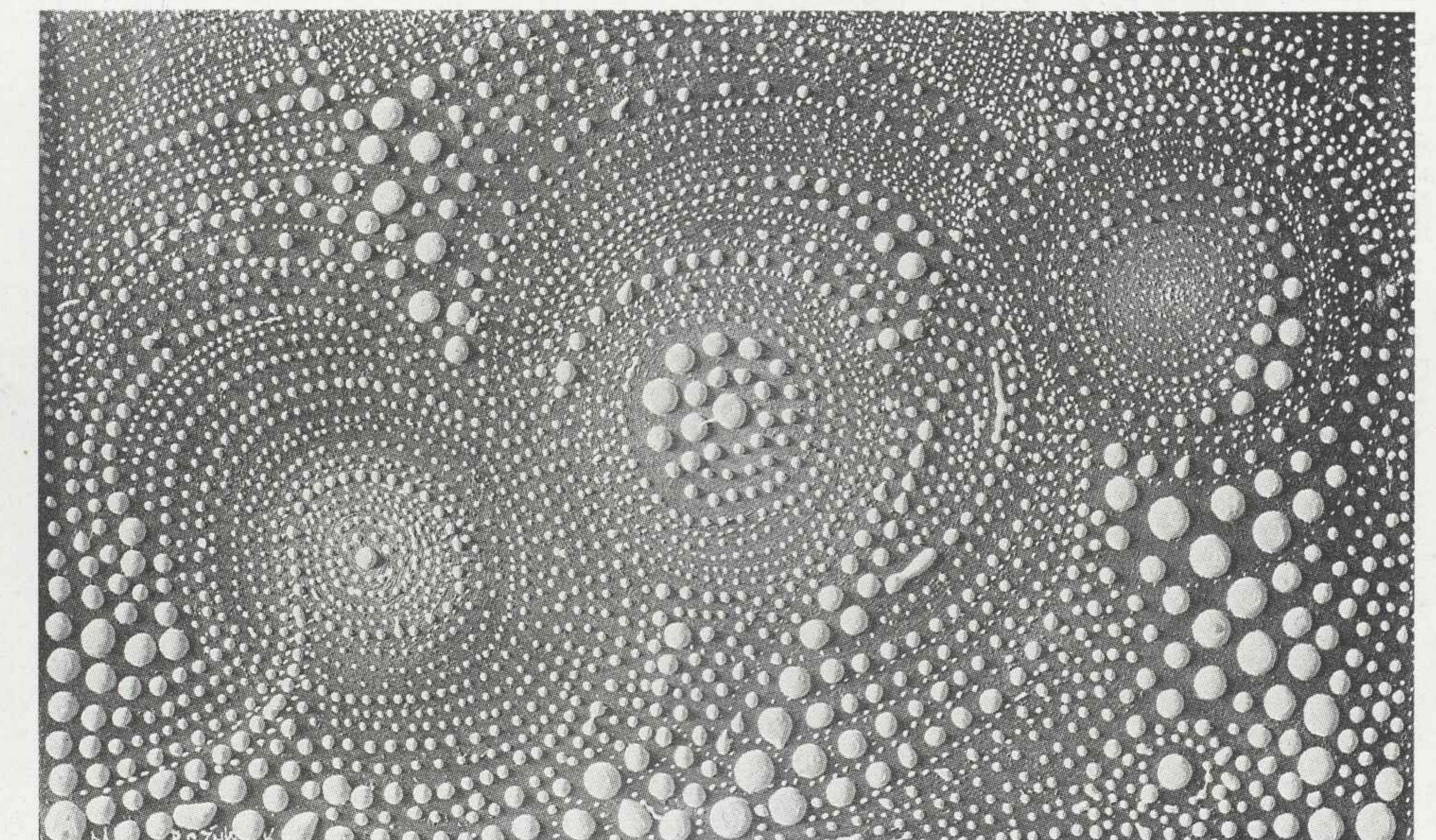
50-340 Wrocław
ul. Wyspiańskiego 33/6

Ur. 1929 r. w Tłumaczu. Studia: ASP w Krakowie, dyplom na Wydziale Malarstwa — 1953. Pracuje jako docent na Politechnice Wrocławskiej w Zakładzie Rysunku, Malarstwa i Rzeźby. W latach 1972—73 prowadził rysunek w PWSSP. Od 1962 r. członek „Grupy Wrocławskiej”. Ważniejsze wystawy indywidualne: Wrocław, Lwówek Śl. 1957; Wrocław, Kamienna góra 1961; Wrocław 1964; 7 miast Dolnego Śląska (wystawa objazdowa) 1967; Białystok 1968; Wrocław 1970, 74, 75, 76, 78, 79. Udział w licznych wystawach krajowych: „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Warszawa 1961; Wystawa Ziemi Nadodrzańskich 1959, 61, 63, 66; Festiwal Pol-

skiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin 1962, 64, 66, 70, 74, 76; XX-lecie PSLP w Krakowie, 1966; „Pejzaż polski w malarstwie współczesnym”, Bydgoszcz 1967; „Ars aquae”, Katowice 1976. Udział w wystawach zagranicznych: Drezno, Zamek Pilnitz 1965; Paryż, Galeria „Lambert” 1967; Karlove Wary 1971; Drezno 1974; Nowy Sad, Cetinje, Zagrzeb 1976. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda honorowa — Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin 1976; II nagroda — I nie przyznano — Festiwal Malarstwa „IV Wiosna Opolska” 1966; „Dzieło malarskie Dolnego Śląska”, Wrocław 1965 (wyróżnienie); „Przeciw wojnie”, Lublin — Majdanek 1966 (wyróżnienie).

Bogusław Pawłowski, „Wrzesień”, 1975, olej, płótno, 100 × 120

Marian Poźniak, z cyklu „płaszczyzna ziarnista” 1978, olej, akryl, płótno 36 × 60

Stanisław Rodziński

31-035 Kraków
ul. Bohaterów Stalingradu 60/7

74 Ur. 1940 w Krakowie. Studia: ASP Kraków, dyplom u prof. E. Krchy — 1963. W latach 1972—1981 wykłada w PWSSP we Wrocławiu (docent kontraktowy, od 1976 docent, kierownik Katedry Malarstwa na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby). Obecnie profesor ASP w Krakowie. Członek AICA. Od 1963 czterdzieści sześć wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Udział w ponad stu wystawach okręgo-

wych i ogólnopolskich ZPAP. Udział w wystawach muzealnych i problemowych m.in.: Romantyzm i romantyczność, Kolor w malarstwie polskim XIX i XX wieku, Salony Lutowe, Spotkania Krakowskie, Triennale Rysunku. Udział w wystawach polskiej sztuki za granicą m.in.: ZSRR, CSRR, Kanada, Węgry, Finlandia, Japonia, Turcja, Italia, RFN, Francja, Jugosławia, USA. Od 1982 udział w wystawach

sztuki religijnej w kraju i za granicą m.in.: Kolonia, Akwizgran, Kongres SIAC Rzym Bazylika S. Stefano Rotondo; w kraju: Znak Krzyża, Ziemia nowa i Niebo nowe, Polska Pieta i innych. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda m. Krakowa 1981; Nagroda roku Muzeum Archidiecezji Warszawskiej 1985; Nagroda Fundacji A. Jurzykowskiego Nowy Jork 1988.

Stanisław Rodziński, „Oplakiwanie II”, 1980, olej, płótno, 80 × 100

Jerzy Rosołowicz

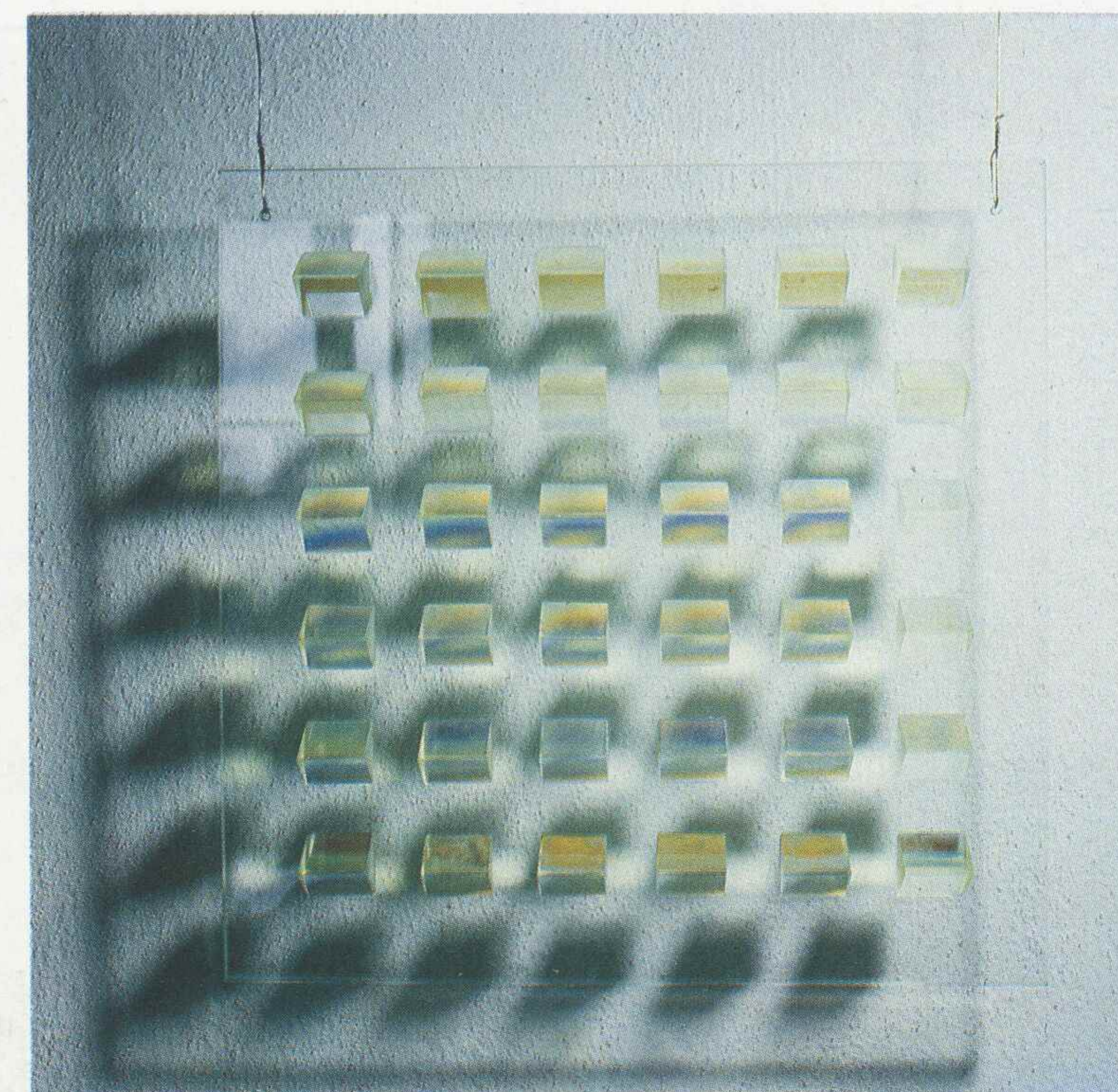
Ur. 1928 w Winnikach k/Lwowa — zm. 1982. Studia: PWSSP Wrocław, od 1948 pod kierunkiem prof. E. Krchy, od 1950 na Wydziale Architektury Wnętrz pod kierunkiem prof. W. Wincze. Absolutorium — 1953, dyplom — 1973. W latach 1972—1973 prowadzi pracownię malarstwa na II—V roku w PWSSP we Wrocławiu. Wybrane wystawy indywidualne: kawiarnia „Artystyczna” Wrocław 1960; pawilon ZPAP Wrocław 1961; Galeria „Od Nowa” Poznań 1965; Muzeum Okręgowe Zielona Góra 1965; Wystawa retrospektywna Muzeum Śląskie Wrocław 1965; „Galeria Współczesna” Warszawa 1966; Galeria „Krzysztofor” Kraków 1967; Galeria ZSP Toruń 1968; Galeria

„Mona Lisa” Wrocław 1968; Muzeum Architektury Wrocław 1969; Haus am Lützowplatz Berlin Zachodni 1970; Galeria LP-220 Turyn 1971; Galeria „Arkady” Kraków 1972; BWA Poznań 1972; „Galeria 72” Chełm 1974; BWA Wrocław 1974; Muzeum Narodowe Wrocław 1977; BWA Lublin 1977. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1961, 1963; Wystawa Grupy „Szkoła Wrocławska” Wrocław-Sopot-Szczecin 1962/63; Zielona Góra 1964; Lublin, Olsztyn, Wrocław 1965; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1962,

1964, 1970; XX Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1967; „Przestrzeń — ruch — światło” Wrocław 1967; XXII Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1969; „Zjawiska świetlne i akustyczne w sztuce i otoczeniu człowieka” Warszawa 1970; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1971; Ogólnopolski pokaz sztuki pojęciowej Lublin 1972; XXX lat malarstwa w PRL Katowice 1974; „Postawy — Wrocław XXX” Wrocław 1975; VII Spotkania Krakowskie Kraków 1977; „Czwarty wymiar w czworoboku” Warszawa 1978; XXXV lat malarstwa w Polsce Ludowej Poznań 1979; Warszawa 1980; Awangarda wrocławska Wrocław 1980; „Perspektywa,

iluzja, iluzjonizm” 1981; Wystawa architektury intencjonalnej „Terra II” Wrocław 1981. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa prac „Grupy Wrocławskiej” Paryż 1967; Wystawa współczesnego malarstwa wrocławskiego Kromeriz (CSRR) 1968; II Triennale Sztuki New Delhi 1971; „New Situation” Rochester (USA) 1972; „Atelier 72” Edynburg 1972; Kopenhaga, Aalborg (Dania) 1973; Brasov (Rumunia) 1973; „Polska Dzisiaj” USA 1974; Summer Festival Baltimore 1974; Wystawa polskiego malarstwa współczesnego Cara-

cas 1974; Sao Paulo 1974; „Polska awangarda” Kassel 1979; Barcelona 1980; „Artists Book's” Barcelona 1981. Nagrody i wyróżnienia: Medal — II Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1965; II Nagroda — Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1966; Nagroda krytyki im. C.K. Norwida 1969; Wyróżnienie — Wystawa Plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1969; Nagroda m. Wrocławia 1971; Medal honorowy — Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1981.

Jerzy Rosołowicz, „Neutronikon P — 23”, 1971, szkło optyczne, 35 × 35

Krzysztof Skarbek

53-602 Wrocław
ul. Tęczowa 14/3

76 Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: ASP Kraków i PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1985. Obecnie asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Wystawy indywidualne i realizacje: Uniwersytet Wrocławski, malarstwo, Wrocław 1986; projekt oprawy scenograficznej Festiwalu „Jazz nad Odrą '86” Wrocław 1986; Galeria Dzieł Sztuki Współczesnej, malarstwo-film-akcja uliczna, Wrocław 1987; „Zwyczajność Dzisiejszego Dnia jest słoneczna”, malarstwo, collage, Galeria „Promocyjna” Warszawa 1987; „Ten soczysty promień

słońca jest dla Ciebie”, malarstwo, makiety, zdjęcia, Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; BWA Kłodzko, malarstwo, prezentacja filmu, 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: III Międzynarodowy Festiwal Filmu Niekommercyjnego „Film poza kinem” Wrocław 1985; „Ekspresja lat 80-tych” Sopot 1986; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „Sztuka jako wolność” Koszalin 1987; „Realizm radykalny, abstrakcja konkretna” Warszawa 1987; „Bruno Schulz” Warszawa 1988; „Świeżo Malowane” Warszawa 1988; „Interart '88” Po-

znań 1988; „Młody Wrocław”, występ zespołu muzyczno-performenowego „Górnicy Diamentów” Katowice 1989; „Młody Wrocław” występ zespołu muzyczno-performenowego „Poławiacze Pereł” Szczecin 1989. Udział w wystawach zagranicznych: Prezentacje Polskiej Sztuki Niekommercyjnej Hamburg (RFN) 1986; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Sztuka Młodych” — Galeria „Brama” z Warszawy, Amsterdam, Bruksela 1989. Nagroda za film „Zmieniaj się” — III Międzynarodowy Festiwal Filmu Niekommercyjnego.

Krzysztof Skarbek, „Ice cream”, olej, płótno, 100 × 120

Anna Szpakowska-Kujawska

53-128 Wrocław
ul. Sudecka 145a

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramicznego malarstwa architektonicznego — 1956. Wystawy indywidualne: Galeria „U Dziennikarzy” Wrocław 1961, 1976; BWA Poznań 1961; „Klub 13 Muz” Szczecin 1961; Klub Związków Twórczych Wrocław 1963; Galeria „Mona Lisa” Wrocław 1968; wystawa retrospektywna z cyklu „Współczesne Malarstwo Wrocławskie” Muzeum Narodowe Wrocław 1969; Galeria „Współczesna” Warszawa 1969; Galeria ZPAP Katowice 1970; BWA Bytom 1970; Galeria Teatru w Nachod (CSRS) 1970; Ośrodek Kultury Polskiej Praga 1970; Galeria „El” Elbląg 1972; Galeria „Herten Aas” Mechelen (Belgia) 1972; Uniwersytet w Louvain (Belgia) 1972; Galeria „Konkretów” Lublin 1975; Zamek Księżąt Pomorskich

BWA Szczecin 1975; Galeria „Pryzmat” Kraków 1976; BWA Wrocław 1977; Galeria „Jatki” Wrocław 1978; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1981; Slot Doddendael (Holandia) 1981; Kwara College of Education Ilorin (Nigeria) 1984; „Centaur Gallery” Londyn 1984; Galeria Stowarzyszenia Historyków Sztuki Warszawa 1986; Galeria „W Pasażu” Wrocław 1986; Akademia Sztuk Pięknych Katowice 1986. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1961, 1962, 1963; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1962, 1964, 1966, 1968; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1963, 1965, 1969; Młode Malarstwo Polskie Sopot 1965; Ogólnopolskie

Triennale Rysunku Wrocław 1968, 1971, 1974; Wystawa „Ars Aqua” Katowice 1973; „Prezentacje” Warszawa 1975; Wystawa „Portret Współczesnego Człowieka” Sopot 1980; Wystawa „Grafika i rysunek środowiska wrocławskiego” Warszawa 1985; Wystawa środowiska Wrocławskiego Wrocław 1985; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław-Warszawa 1988; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa „100 obrazów Polskich Malarzy” Sztokholm 1966; Wystawa Polskiego Malarstwa Współczesnego Bergen, Stavanger (Norwegia), Kopenhaga, Helsinki 1967; „Współczesne Malarstwo Wrocławskie” Kromeriz (CSRS) 1968; Wystawa „6 Malarzy Wrocławskich” Paryż 1968;

„Malarstwo Wrocławskie” Berlin Zach. 1970; „Malarstwo Polskie” Helsinki 1971; „Malarstwo Polskie” Bratysława 1972; Wystawa Sztuki Polskiej Ateny 1973; „Sztuka Wrocławska” Duisburg, Monachium 1973; Wystawa Współczesnego Malarstwa Wrocławskiego Nowy Sad, Zagrzeb 1976; Wystawa Zrzeszenia Plastyków Nigeryjskich Ilorin (Nigeria) 1978; Festiwal Malarstwa Współczesnego Cannes sur Mer (Francja) 1985; Wystawa „6 Twórców Wrocław-

skich” Bobenheim-Roxheim (RFN) 1986; Wystawa Sztuki Wrocławskiej Drezno 1986. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie (w zespole arch. M. Dziekońskiego) — Konkurs na projekt kościoła w Nowych Tychach 1958; Nagroda PSP — Młode Malarstwo Polskie Sopot 1965; Wyróżnienie — Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1971; II Nagroda — Konkurs „Habitat” Łódź 1976; Nagroda Prasy Dolnośląskiej za całokształt twórczości 1977.

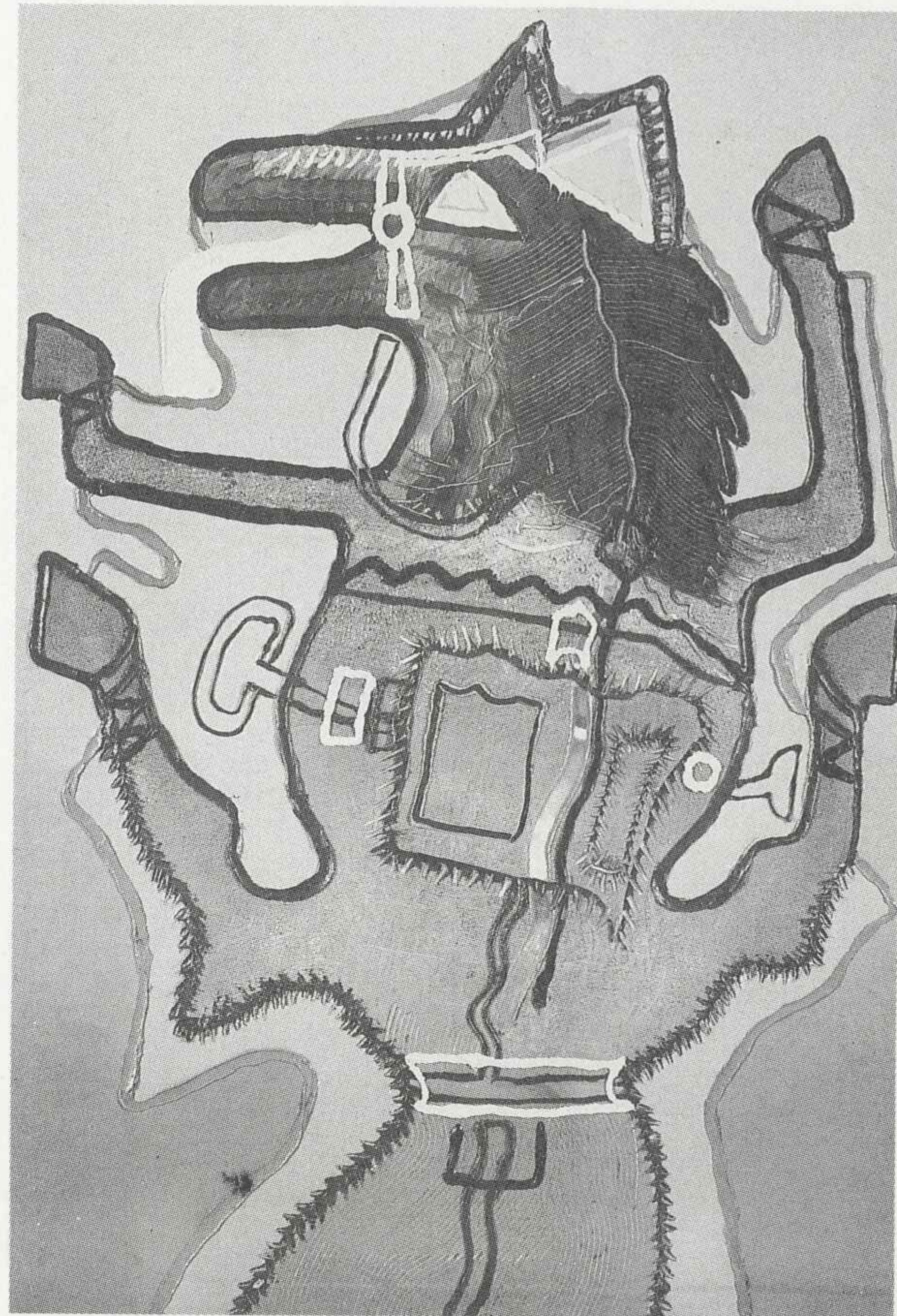
Anna Szpakowska-Kujawska, „Znikanie XIII”, 1989, olej, płótno, 100 × 72

Andrzej Tatowicz

55-200 Oława
ul. 3 Maja 15/4

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1988.

Andrzej Tatowicz, „QN”, akryl, olej, płótno, 100 × 70

Elżbieta Terlikowska

50-116 Wrocław
Rynek 45/12

Ur. we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom — 1973. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i grafika użytkowa. Od 1973 około dwudziestu wystaw indywidualnych. Udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Nagrody m.in. we Wrocławiu, Szczecinie, Poznaniu i Rzeszowie.

Elżbieta Terlikowska, „Lipstick”, 1988, soft-art, 230 × 80

Włodzimierz Trendel

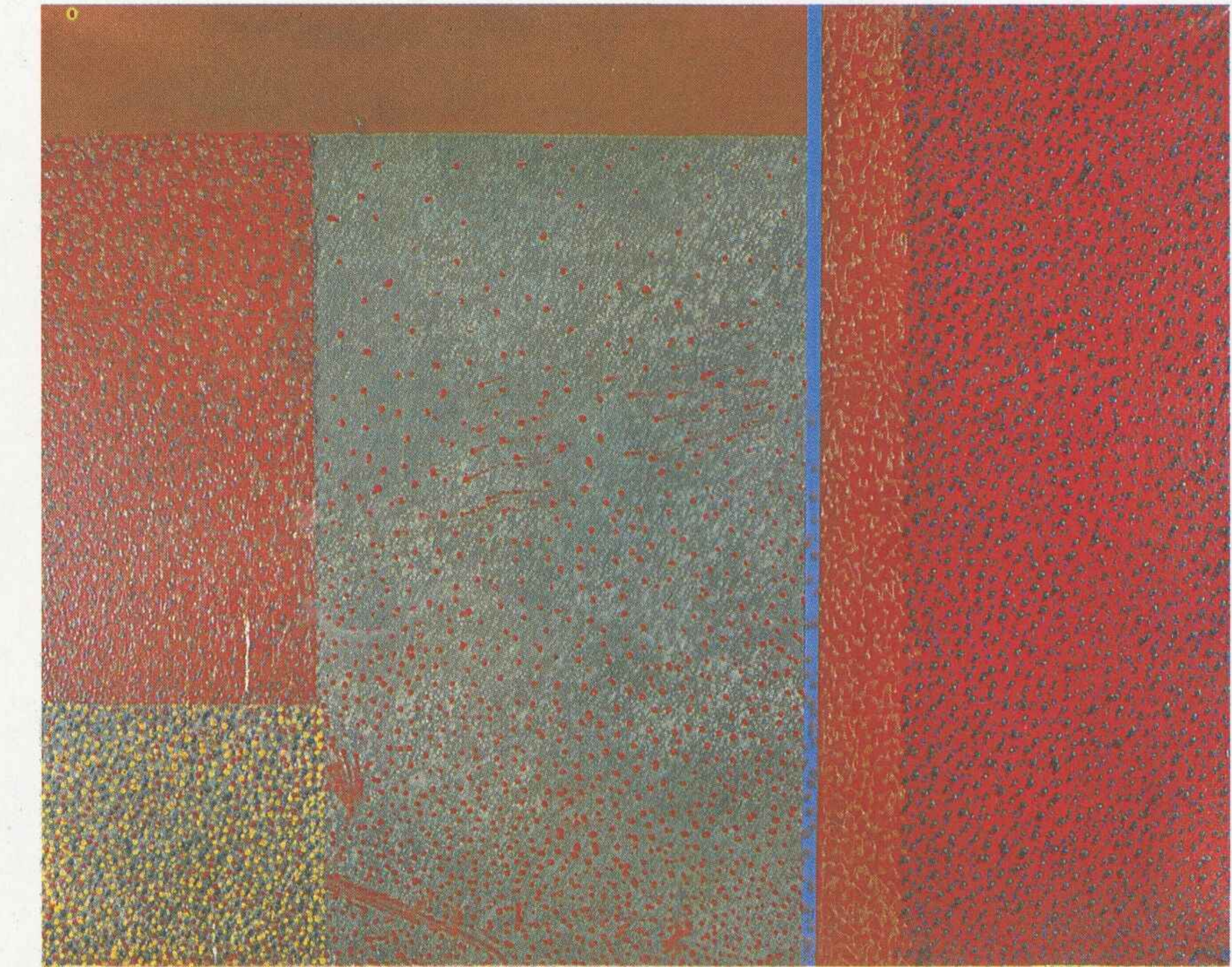
53-220 Wrocław
ul. Róży Luksemburg 4

Ur. 1959 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. H. Olech — 1986. Wystawa indywidualna: Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1986. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; „Arsenał '88” Warszawa 1988; „Natura Matką Ludzi” Suwałki 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

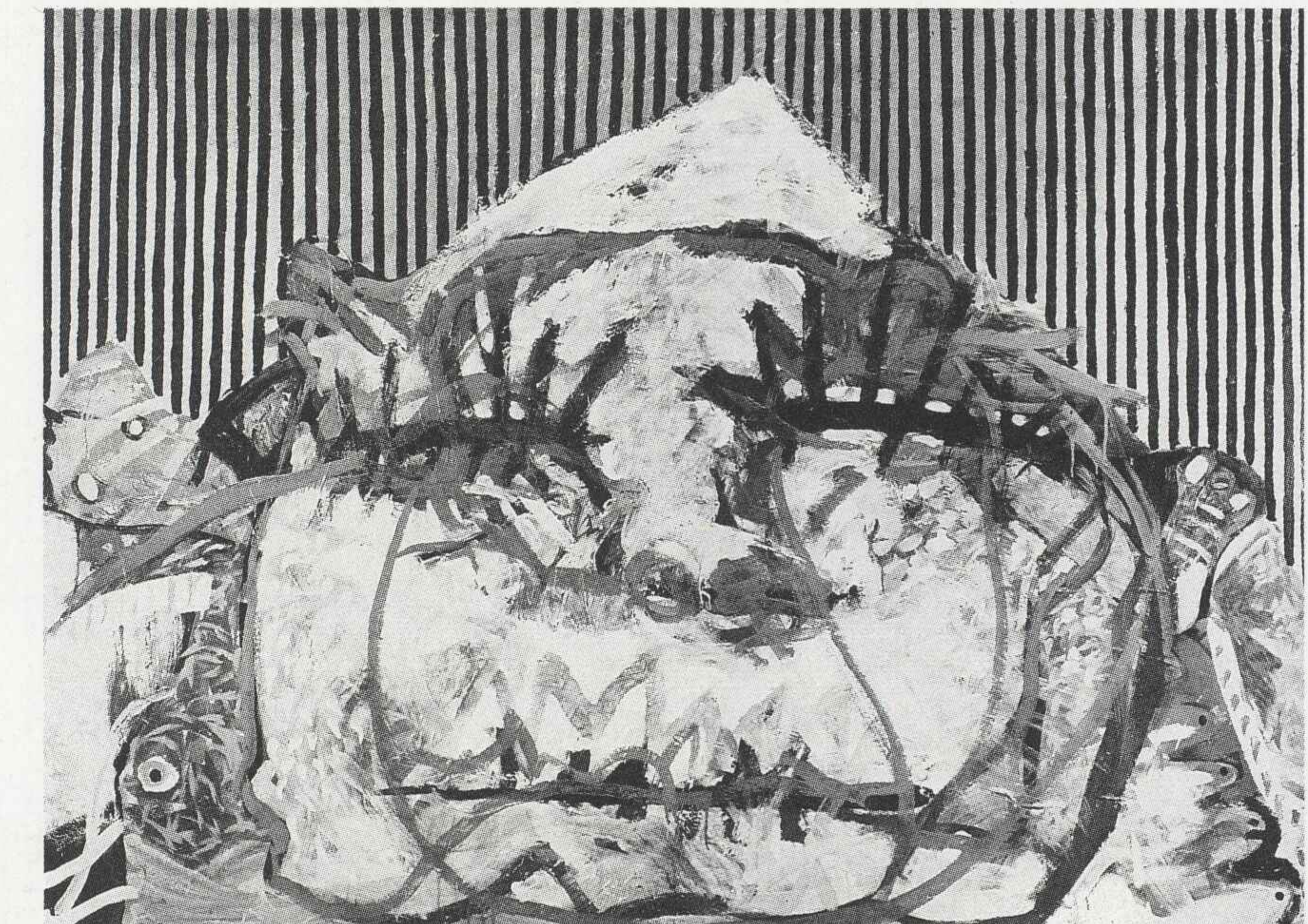
Andrzej Krzysztof Wałaszek

33-100 Tarnów
ul. Widok 103

Ur. 1960 w Tarnowie. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. S. Kortyki. Wystawy indywidualne: PWSSP Wrocław 1987; Galeria „Promocyjna” Wrocław 1988. Udział w wystawach zbiorowych: Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons (Belgia) 1987; Wystawa zbiorowa Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1989.

Włodzimierz Trendel, olej, płótno, 130 × 159

Andrzej Krzysztof Wałaszek, „Biały człowiek”, 1989, akryl, płótno, 140 × 200

Marian Wołczuk

53-233 Wrocław
al. Pracy 1/5

Ur. 1942 w Podkamieniu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa architektonicznego — 1970. Docent PWSSP, dziekan Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. W latach 1970—1989 dziewiętnaście wystaw indywidualnych m.in.: Warszawa, Opole, Łódź, Twelle (Holandia). Od 1971 udział w wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych m.in.: II Ogólnopolska Wystawa Grafiki Łódź 1971; Ogólnopolski Konkurs i Wystawa „Człowiek — Praca — Środowisko” Warszawa 1971; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1972, 1974, 1976, 1978, 1980; Ogólnopolski Konkurs na Obraz Łódź 1972; O-

gólnopolska Wystawa Malarstwa „Ars Agae” Katowice 1972; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1972, 1976; Ogólnopolska wystawa plastyki oraz symposium „Złotego Grona” Zielona Góra 1973; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1974, 1978; Ogólnopolska Wystawa Młodych Sopot 1975; Ogólnopolski Konkurs im. J. Sychalskiego Poznań 1975; „Metafora — Przestrzeń” Lublin 1978; Ogólnopolski Konkurs i Wystawa im. R. Pomorskiego Katowice 1978; Ogólnopolska Wystawa „W Obronie Pokoju” Rzeszów 1978; „Konfrontacje” Rzeszów 1980; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa

„Morze, Symbol, Rzeczywistość” Gdańsk 1980; „Metafora — Przestrzeń” Elbląg 1984; Międzynarodowe Triennale Rysunku Kalisz 1986; II Ogólnopolskie Triennale Akwareli Lublin 1987; „Interart '88” Poznań 1988. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Portugalia, Kanada, Hiszpania, Japonia, Jugosławia, NRD, Szwecja, RFN, Francja, Anglia, Holandia. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — II Ogólnopolska Wystawa Grafiki Łódź 1971; I Nagroda — Ogólnopolski Konkurs „Człowiek — Praca — Środowisko” Warszawa 1971; Nagroda — Ogólnopolski Konkurs na Obraz Łódź 1972; III Nagroda — Ogólnopolska

Wystawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biała 1972; Nagroda Wojewody wrocławskiego — VIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1976; Nagroda — Ogólnopolska Wystawa „W Obronie Pokoju” Rzeszów 1978; Nagroda Wojewody siedzkiego — X Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego Szczecin 1980; Wyróżnienie — „Konfrontacje” Rzeszów 1980; Wyróżnienie — Ogólnopolska Wystawa Malarstwa „Morze, Symbol, Rzeczywistość” Gdańsk 1980; Wyróżnienie — „Metafora — Przestrzeń” Elbląg 1984; Wyróżnienie regulaminowe — Międzynarodowe Triennale Rysunku Kalisz 1986.

Marian Wołczuk, „Bez tytułu”, 1989, olej, płótno, 90 × 110

Marian Wójciak

Urodził się w 1912 roku we Lwowie, zmarł w 1967 roku we Wrocławiu. W latach 1932—1939 uczęszczał na lektorat rysunków i malarstwa w Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie. W 1939 roku uzyskał dyplom magistra filozofii w zakresie historii sztuki. Od 1938 roku był członkiem ZPAP. Zaraz po zakończeniu wojny osiedlił się w Rzeszowie, a od 1948 roku stale przebywał na Ziemiach Zachodnich. Brał udział w wielu wy-

stawach m.in.: Kraków, Radom, Poznań, Rzeszów, Wrocław. Był kustoszem działu malarstwa w Muzeum Śląskim we Wrocławiu. Od roku 1956 pełnił funkcję prezesa wrocławskiego oddziału ZPAP. We wrocławskiej PWSSP pracował w latach 1958—1967. Początkowo wykładał historię sztuki, a po powołaniu Katedry Historii Sztuki kierował jej pracami. Przez okres ostatnich trzech lat prowadził pracownię malarstwa.

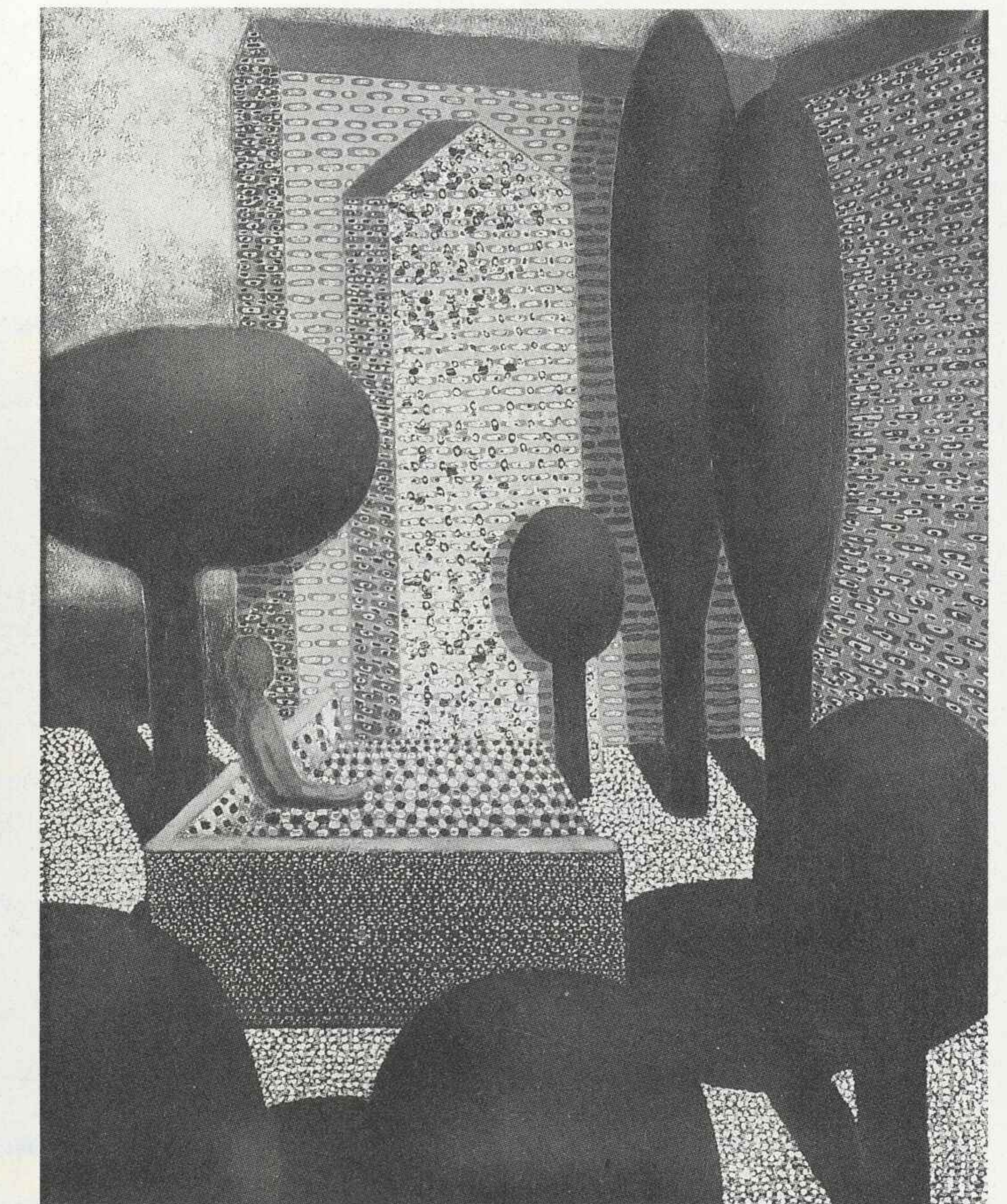

Marian Wójciak

Władysław Zaporowski

53-410 Wrocław
ul. Krucza 43/4

Ur. 1955 w Bytomiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. K. Jarodzkiego. Udział w licznych pokazach, działaniach i wystawach krajowych oraz akcjach o charakterze ludycznym: akcja pod Katedrą Köln 1986; akcja na festynie garnizonu żołnierzy francuskich Baden-Baden 1988. Ponadto akcje i działania w Egipcie, Finlandii i Norwegii.

Władysław Zaporowski, „Pejzaż”, olej, płótno, 100 × 80

Grzegorz Zyndwalewicz

53-341 Wrocław
ul. Wielka 30/8

Ur. 1939 w Adamach k/Lwo-
wa. Studia: PWSSP Wrocław,
pod kierunkiem prof. M. Da-
wskiej i doc. S. Pękalskiego.
Dyplom z zakresu ceramicz-
nego malarstwa architektonicz-
nego — 1967. Docent PWSSP,
kierownik pracowni rysunku i
malarstwa dla I i II roku na
Wydziale Malarstwa, Grafiki i
Rzeźby. Twórczość swoją u-

dostępna przyjaciółom i stu-
dentom. Nie uczestniczy w pu-
blicznych wystawach plastyki
wychodząc z założenia, że
jego twórczość artystyczna
może egzystować i być odbie-
rana wyłącznie w małych krę-
gach środowiskowych. Wyją-
tkiem od przyjętej zasady są
wystawy organizowane przez
PWSSP we Wrocławiu.

Jerzy Zyśko

Ur. 1963. Studia: PWSSP Wro-
cław, IV rok — Wydział Malar-
stwa, Grafiki i Rzeźby, pracow-
nia prof. J. Hałasa. Udział w
wystawie pedagogów i studen-
tów „Wrocław-Mons” Mons
(Belgia) 1987.

Janina Żemojtel

53-129 Wrocław
ul. Studencka 112/22

Ur. 1931 w Wilnie. Studia:
PWSSP Wrocław, dyplom —
1956. Obecnie starszy wykła-
dowca w Studium Pedagogicz-
nym PWSSP we Wrocławiu.
Uprawiana dyscyplina: malar-
stwo. Ważniejsze wystawy in-
dywidualne: Galeria „Krzywe
Koło” Warszawa 1964; „Stu-
dio 66” Warszawa 1967; BWA
Wrocław 1967, 1970, 1988;
Galeria Sztuki Współczesnej
Gdańsk 1968; wystawa retro-
spektywna z cyklu „Współcze-
sne Malarstwo Wrocławskie”
Muzeum Narodowe Wrocław

1973; Galeria „Krzysztofor”
Kraków 1973; Łagów BWA
Zielona Góra 1985. Udział w
licznych wystawach krajowych
m.in.: Wystawa Plasty-
ki Ziem Nadodrzańskich Wro-
cław 1959, 1963; II Biennale
Grafiki Kraków 1962; Festiwal
Polskiego Malarstwa Współ-
czesnego Szczecin 1962, 1970;
Festiwal Młodej Plastyki So-
pot 1963; Wystawa plastyki
oraz sympozjum „Złotego
Grona” Zielona Góra 1965;
„Świat Malarskiej Metafory”
Muzeum Narodowe Wrocław

1970; „Portret czło-
wieka” Warszawa 1971; „Pre-
zentacje” Wrocław 1974; „Ho-
mmage Dunikowskiemu” War-
szawa 1977; Ogólnopolski Tur-
niej Malarski o „Złotą lampkę
górnictwa” Wałbrzych 1982,
1984; Ogólnopolska wystawa
malarstwa i grafiki ZPAMiG
Warszawa 1986. Udział w licz-
nych wystawach zagranicznych
m.in.: Drian Gallery Londyn
1963; Wystawa „Pol-
ska Grafika” Sztokholm 1963;
Galeria Transposition Paryż
1969; „Modern Polnische Ma-
lerei” Berlin 1970; Chateaux-

-Notre Dame (Francja) 1970;
Biennale International del
Deporte en las Bellas artes
Madryt 1973, 1975, Barcelona
1979, 1986; Współczesna Sztu-
ka Wrocławia Duisburg, Ber-
lin, Monachium 1975; Między-
narodowe Biennale w Menton
1978; Polska Sztuka Współ-
czesna Iran, Irak 1978; XII In-
ternational Festival Peinture
Cagnes Surmer 1979; Zbiory
Muzeum Narodowego we Wro-
cławiu Drezno 1985. Nagrody
i wyróżnienia: Wyróżnienie —

I Wystawa plastyki „Złotego
Grona” Zielona Góra 1963;
I Nagroda — Ogólnopolska
Wystawa Młodego Malarstwa
Sopot 1965; Wyróżnienie — II
Wystawa plastyki „Złotego
Grona” Zielona Góra 1965;
Nagroda — Festiwal Polskie-
go Malarstwa Współczesnego
Szczecin 1968; I Nagroda —
Złoty medal — Ogólnopolska
Wystawa „Sport w Sztuce”
Katowice 1976; II Nagroda —
Olimpijski Konkurs Sztuki
Warszawa 1986.

Grzegorz Zyndwalewicz, „Portret artysty malarza Zbigniewa Karpińskiego”, 1984, olej, płótno, 140 × 200

Jerzy Zyśko, „Kompozycja I”, technika mieszana, płótno, 130 × 160

Janina Żemojtel, „Tors”, olej, płótno, 135 × 70

Malarstwo w architekturze

Ryszard Aleksander Grześ

53-331 Wrocław
ul. Oficerska 9/27

Ur. 1950 w Cieplicach Śl. Zdroju. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. S. Kortyki — 1988. Wystawy indywidualne: Galeria „Bez Tytułu”, dyplom, Wrocław 1988; Galeria „ZET” Zielonka k. Warszawy 1988; BWA Skierniewice 1988; BWA Kalisz, Galeria Sztuki Współczesnej Ostrów Wlkp. 1989; BWA Ciechanów 1989;

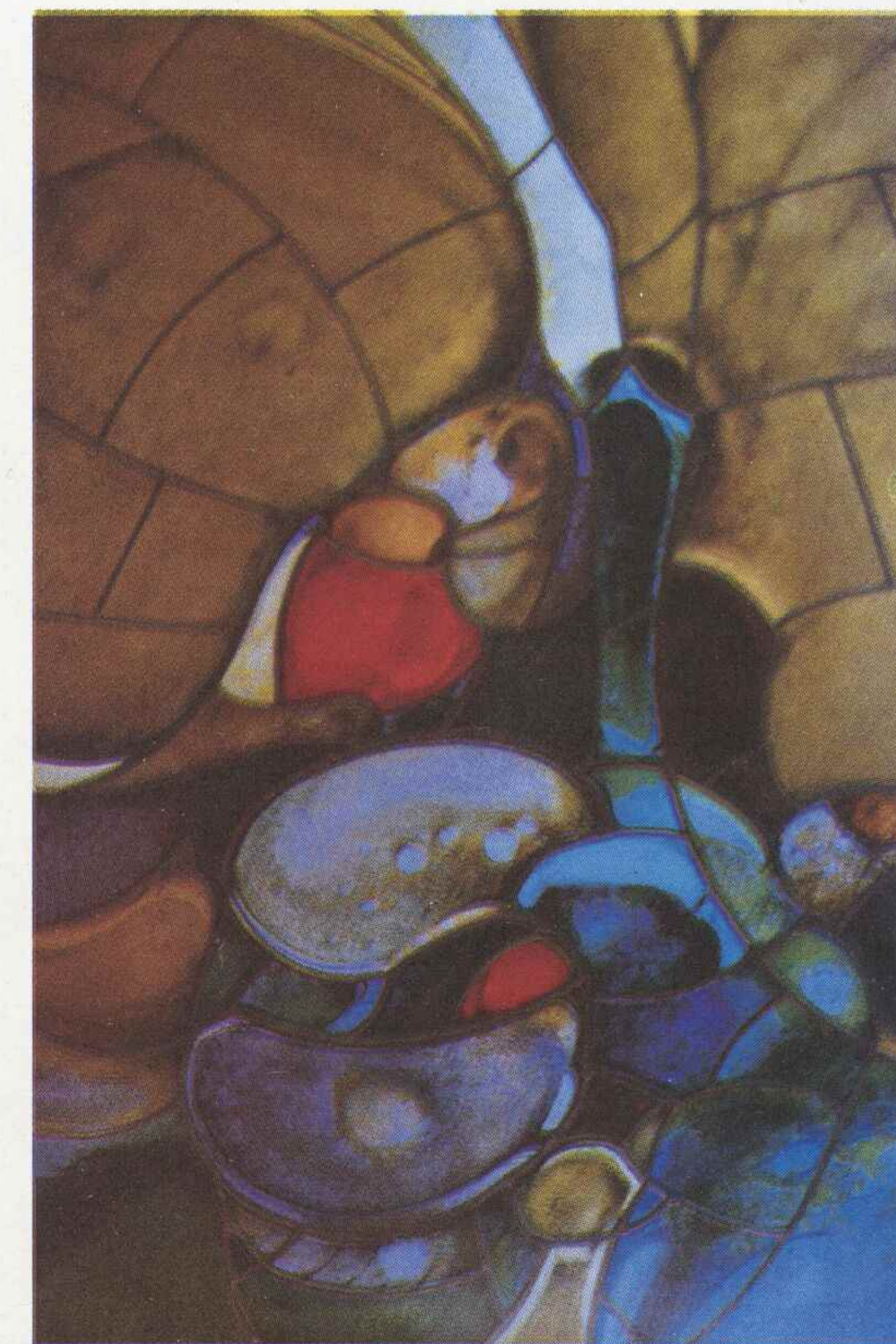
Klub Dziennikarza Wrocław 1989; BWA Jelenia Góra 1989. Udział w wystawach krajowych m.in.: Wrocław 1983, 1984, 1986, 1988, 1989; CBWA „Zachęta” Warszawa 1988; BWA Bydgoszcz 1988; BWA Wrocław 1988; BWA Wałbrzych 1988; BWA Siedlce 1989; Warszawa 1989. Udział w wystawach zagranicznych: „XXIII Premio Nazio-

nale di Pittura e XVII Premio Internazionale di Grafika del Pomoero” Mediolan (maj) 1989; Mediolan, RHO (czerwiec) 1989. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda i Złota Lampka Górnicza — Turniej Malarski Wałbrzych 1988; III Nagroda — II Dolnośląski Konkurs Malarski Wrocław 1988; Wyróżnienie — Dolnośląskie Aktualności Malarstwa i Grafiki Wrocław 1988.

Piotr Hendigery

20-012 Lublin
ul. Strażacka 4a/1a

Ur. 1954. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986.

Ryszard Aleksander Grześ, witraż

Piotr Hendigery, kompozycja, kafle ceramiczne, 102 × 82

Grażyna Kołodziejczyk-Pabiańczyk

Częstochowa
ul. Naftowa 88

Ur. 1960 w Częstochowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Udział w wystawach zbiorowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

Ryszard Pajęczek

54-207 Wrocław
ul. Na Ostatnim Groszu 44/13

Ur. 1958 w Jeleniej Górze. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u doc. S. Kortyki — 1987. Wystawa indywidualna: Galeria „Na Solnym” Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „Dyplom '87” Warszawa 1988; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

Ur. 1962. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Synagoga Żydowska, dyplom, Wrocław 1986; Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; „Interart '99” Poznań 1988; I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. E. Gepperta Wrocław 1989. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody: Wyroznienie honorowe — I Konkurs Malarstwa im. E. Gepperta Wrocław 1989.

Bogusław Story

50-561 Wrocław
ul. Niemczańska 18

Ur. 1959 w Dzierżonowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; BWA Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa plenarowa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatru Otwartego Wrocław 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1989.

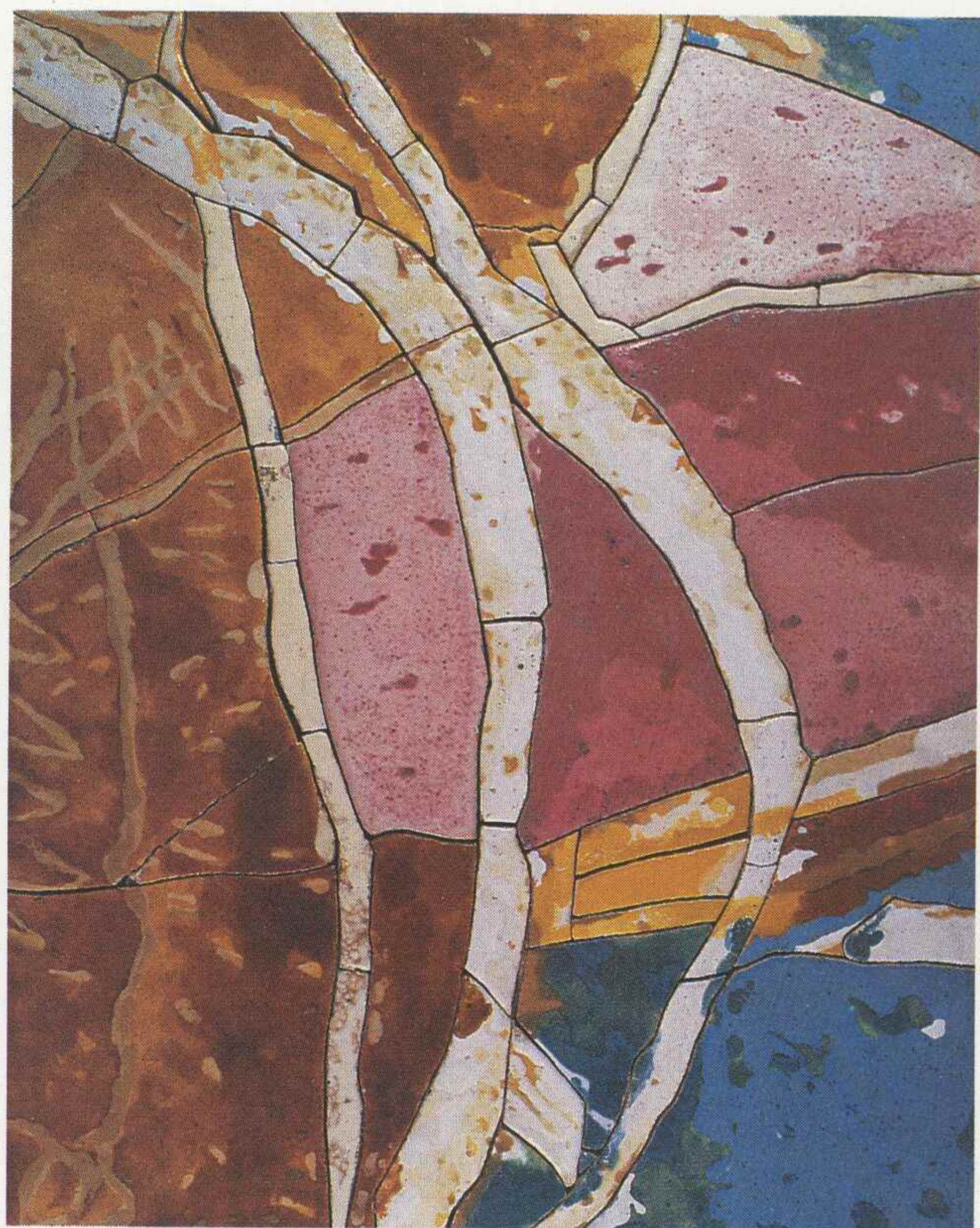
Ur. 1959 w Dzierżonowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; BWA Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa plenarowa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatru Otwartego Wrocław 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1989.

Urszula Wilk-Minciel

50-123 Wrocław
ul. Olawska 16/3

Ur. 1959 w Dzierżonowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; BWA Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa plenarowa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatru Otwartego Wrocław 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1989.

Ur. 1959 w Dzierżonowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; BWA Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa plenarowa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatru Otwartego Wrocław 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1989.

Grażyna Kołodziejczyk-Pabiańczyk, kompozycja, kafle ceramiczne, 130 × 104

Ryszard Pajęczek, kompozycja, emalia na blasze, 115 × 150

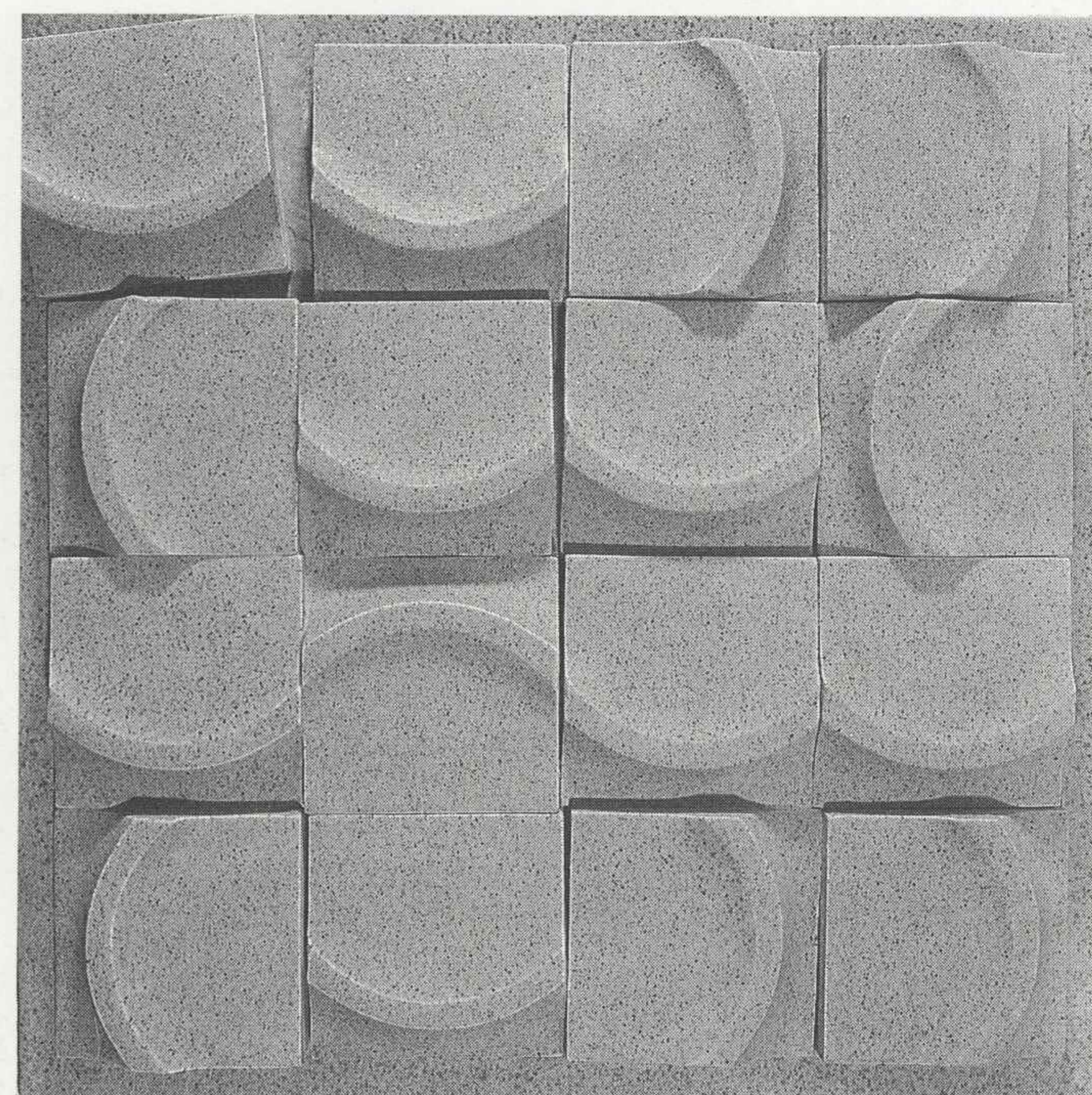

Bogusław Story, kompozycja, emalia na blasze, 115 × 150

Urszula Wilk-Minciel, kompozycja, emalia na blasze, 115 × 100

Koryna Adamus, układ architektoniczny

Koryna Adamus

53-118 Wrocław
ul. Rawska 11/1

Ur. 1961 w Czeladzi. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. K. Cybińskiej i prof. R. Kominka.

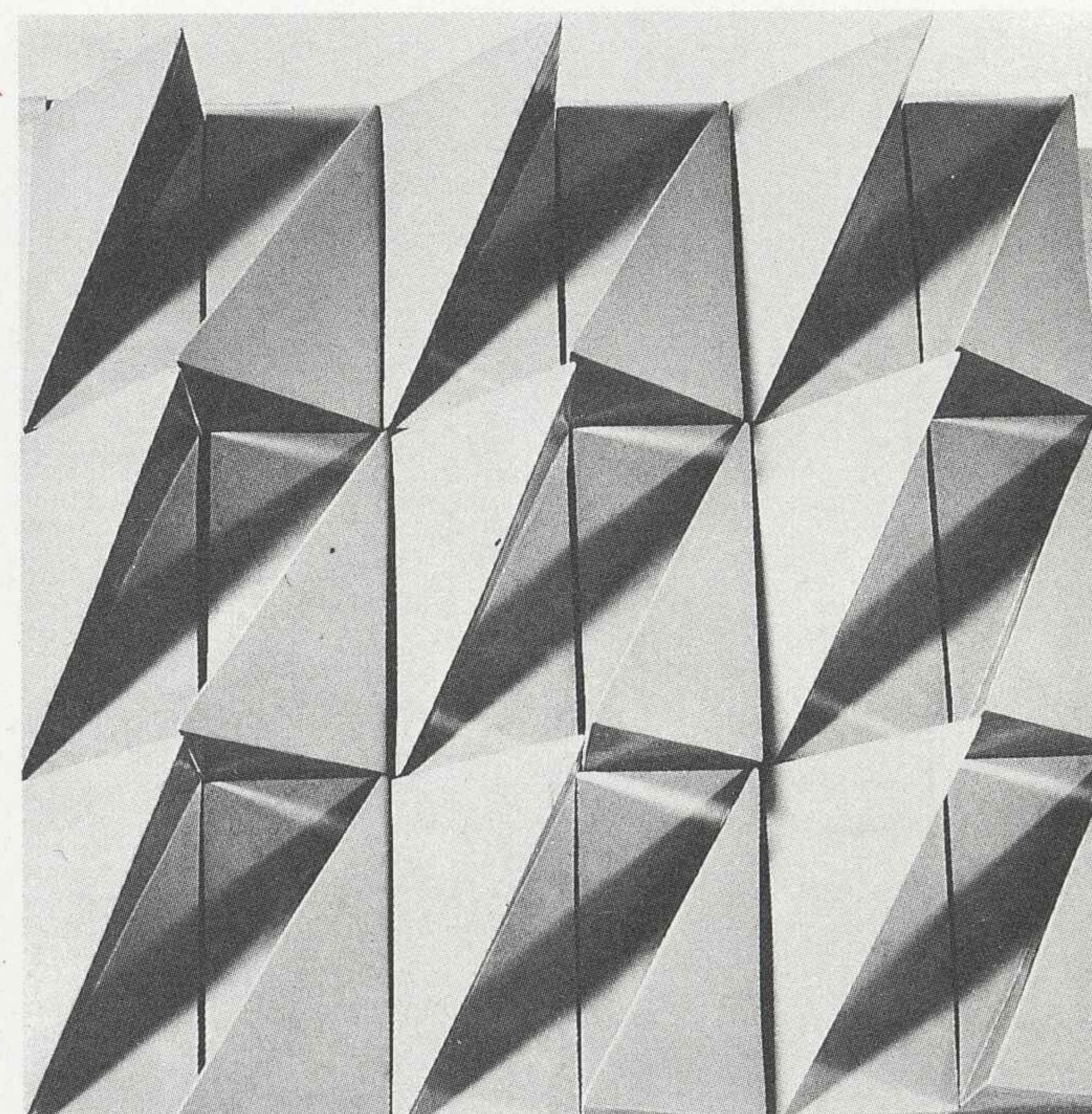
Elżbieta Bielańska

26-300 Opoczno
ul. Kopernika 14/15

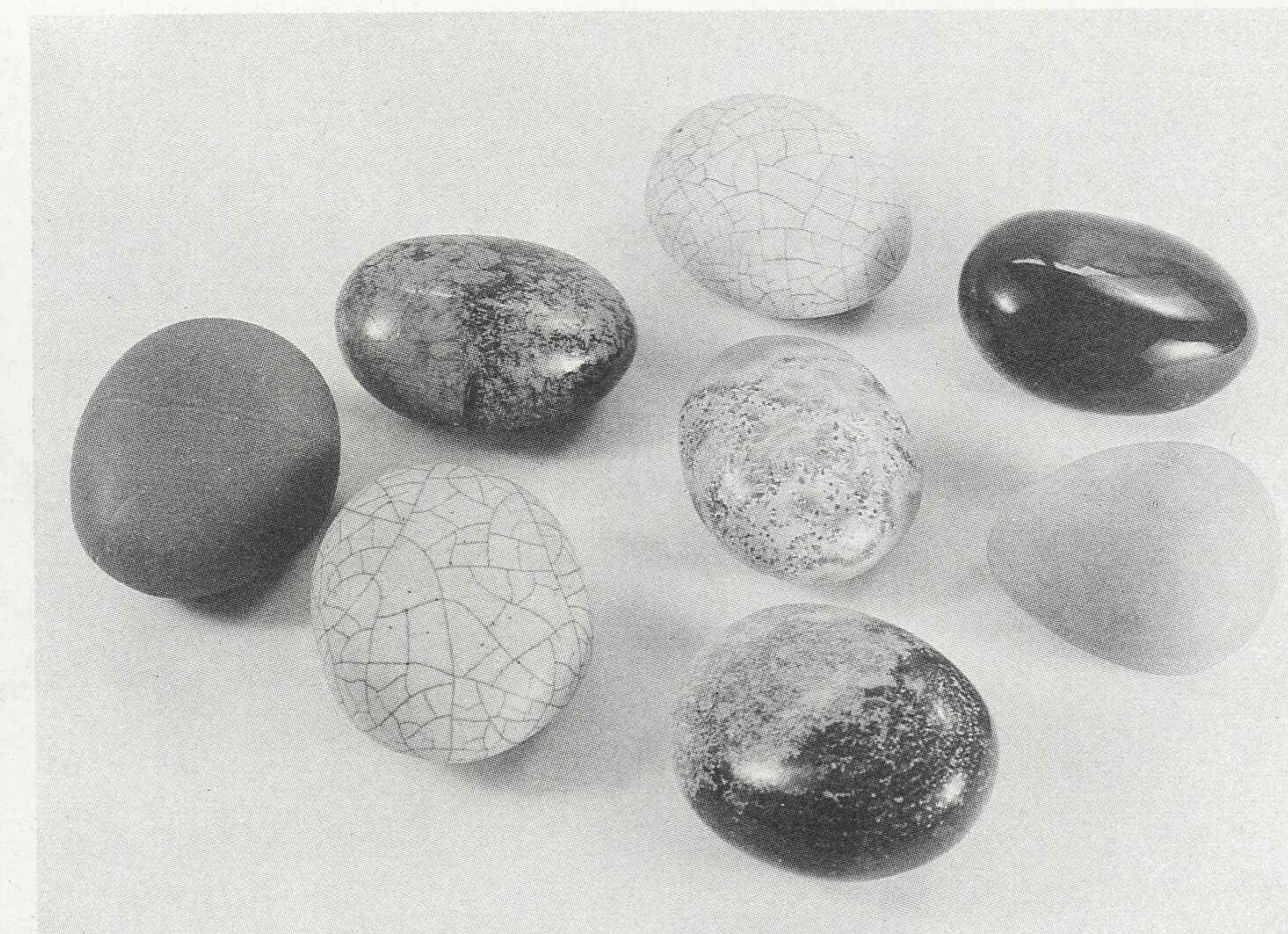
Ur. 1954. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u doc. H. Olech — 1986.

Wit Bogusławski

Ur. 1960 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. L. Podsiadłego. Udział w wystawach zbiorowych: „Ceramika Młodych” Wrocław 1988; Istambuł 1986.

Elżbieta Bielańska, układ architektoniczny

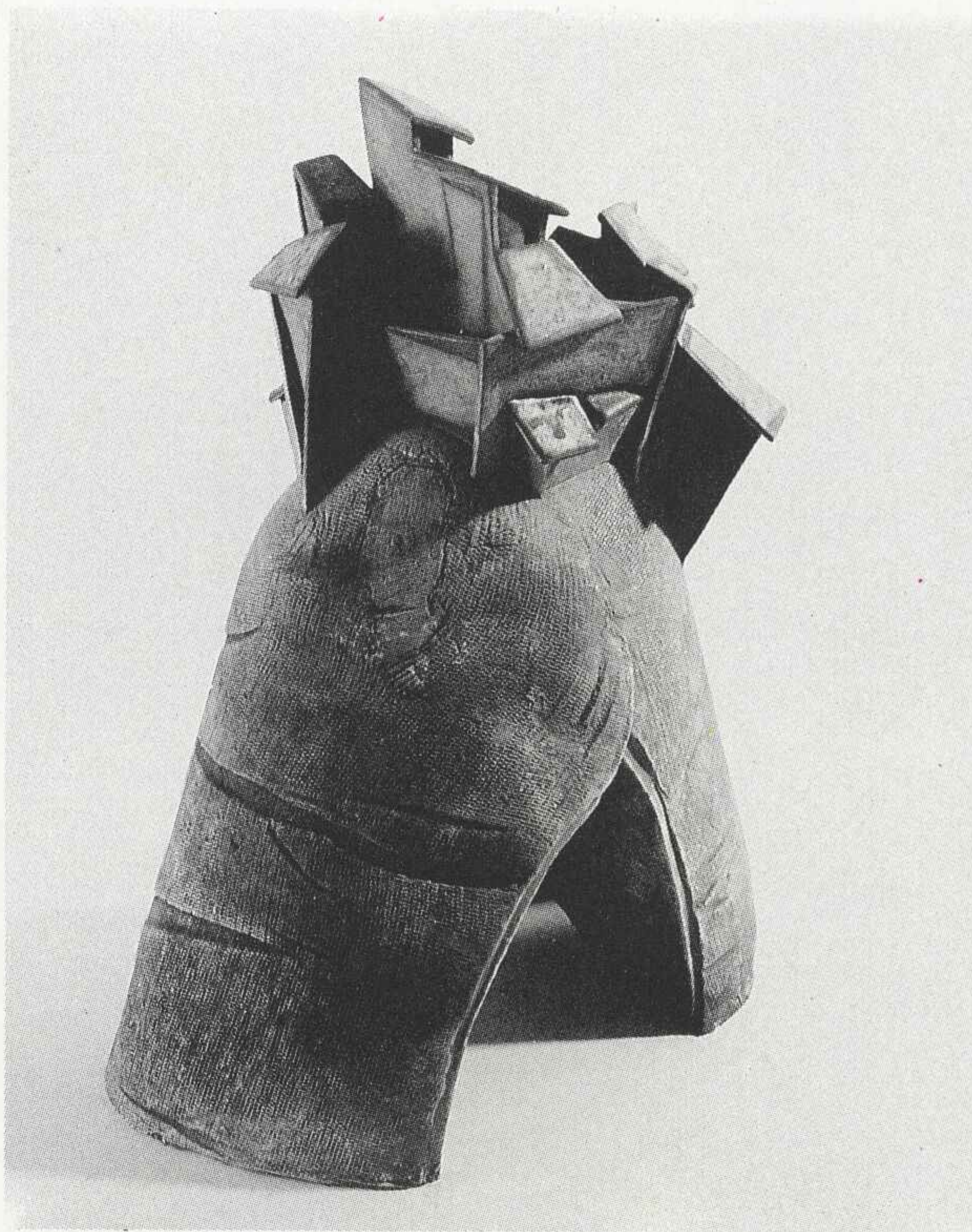

Wit Bogusławski, ceramika unikatowa, 1987/88

Alicja Chmiel44-227 Przybyszowice
ul. Parkowa 3

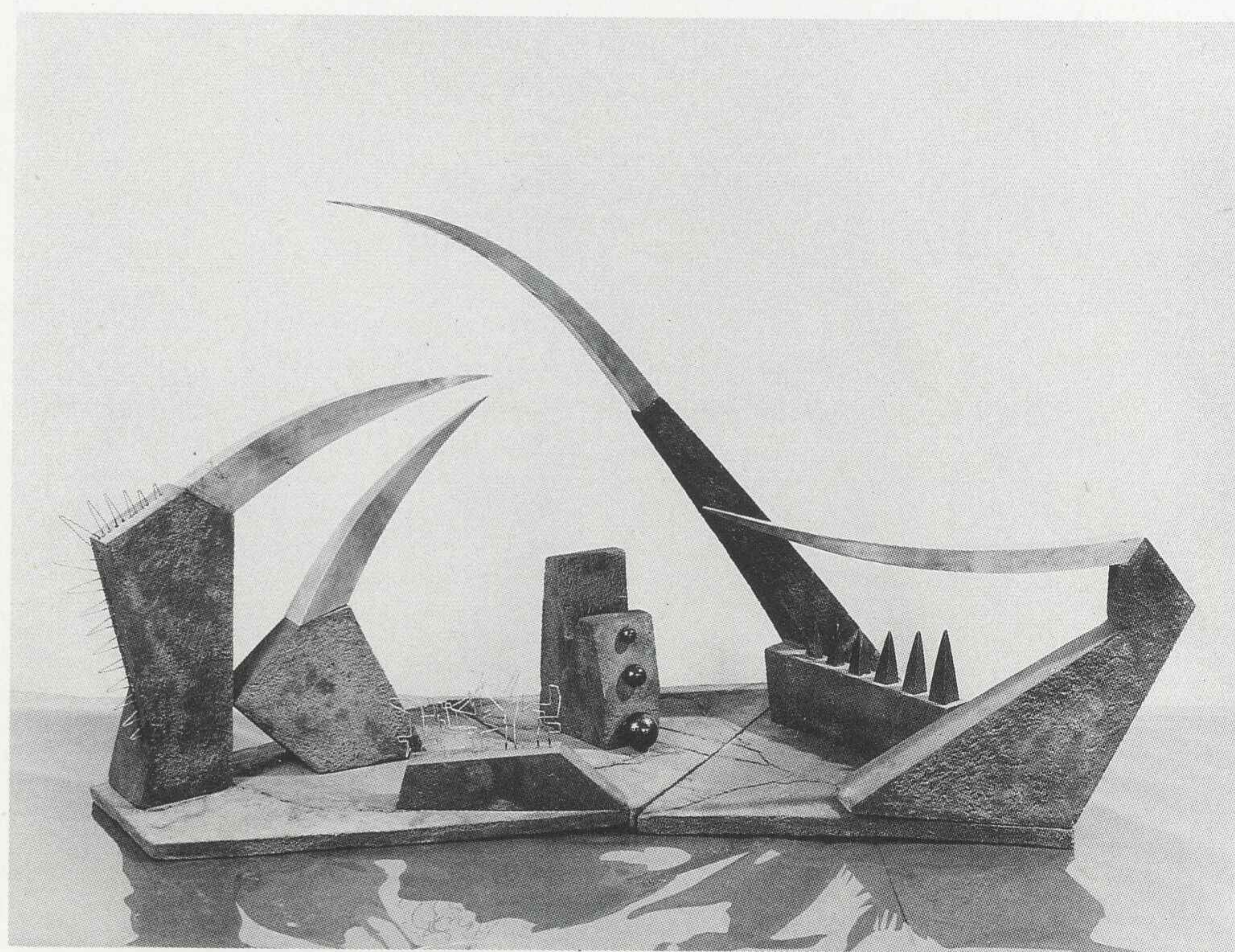
Ur. 1966 w Zabrze. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Udział w wystawie „Ceramika Młodych” Wrocław 88.

Alicja Chmiel, ceramika unikatowa, 1987/88

Anita Chmiel53-152 Wrocław
ul. Oksywska 2 „b”

Ur. 1964 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Udział w wystawach krajowych: Wystawa prac studenckich w Otwartej Galerii Ceramiki Grupy „Nie Tylko My” Wrocław 1987; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

Anita Chmiel, ceramika unikatowa, 1987/88

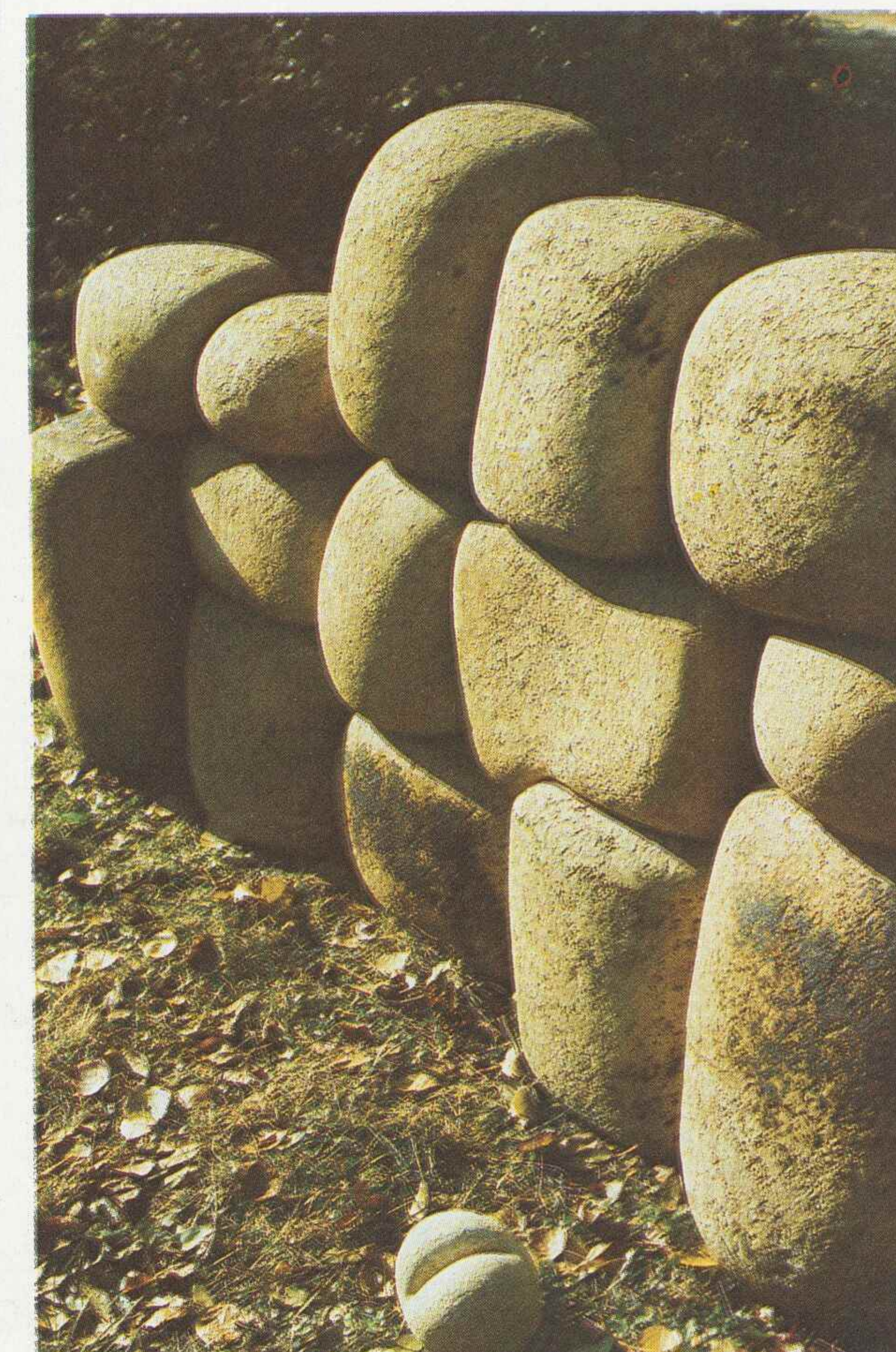
Krystyna Cybińska52-022 Wrocław
ul. Katowicka 40/2

Ur. 1931 w Dakowach Suchych. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. J. Kotarbińskiej i prof. S. Dawskiego, dyplom — 1954. Docent PWSSP, kierownik Katedry Ceramiki na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiana dyscyplina: ceramika artystyczna. Ważniejsze wystawy indywidualne: Polskie Współczesne Szkło i Ceramika Muzeum Narodowe Wrocław 1973; Paryż 1974; Galeria „Koszykowa” Warszawa 1977. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954, 1960; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-le-

cie PRL Wrocław 1969; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970, 1976; „Interart” Poznań 1986, 1988. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Istambuł 1967; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej AIC Faenza 1977; Sculptures du XXe siècle „Du Rodin a Tinguely” Geneva 1984; Wystawa Sztuki Polskiej Zaporozie 1987. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie MKiS — I Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954; II Nagroda — II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i

Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Srebrny medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Wyróżnienie — Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Srebrny medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Istambuł 1967; Nagroda ZPAP — Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Złoty medal i Na-

groda — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; Złoty medal i II Nagroda — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1976; Złoty medal i Nagroda AIC — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej AIC Faenza 1977.

Krystyna Cybińska

Jolanta Czerniak

45-355 Opole
ul. 1 Maja 104/8

Ur. 1957 w Olsztynie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u prof. R. Kominka — 1986. Uprawiane dyscypliny: ceramika unikatowa, ceramika architektoniczna, rzeźba. Realizacje: kompozycja ścienna (szamot, ceramika) — Szpital Wojewódzki w Opolu 1988/89. Udział w wystawach krajowych: Wystawa absolwentów Wydziału Ceramiki i Szkła „Dyplom '86”

Wrocław 1986; „Konfrontacje plastyczne w przemyśle — Kędzierzyn '86” Opole 1986; XII Ogólnopolskie Targi Sztuki Współczesnej” Opole 1987; „Symposium Ceramiczne — Tułowice '87” Opole 1988; Wystawa Ceramiki Stołowej Wałbrzych-Książ 1988. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda — „Konfrontacje plastyczne w przemyśle — Kędzierzyn '86” Opole 1986; Dyplom — Wystawa Ceramiki Stołowej Wałbrzych-Książ 1988.

Janusz Czernik

04-087 Warszawa
ul. Igańska 3/35

Ur. 1957 w Brzegu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1986. Udział w wystawach krajowych: Wystawa poplenerowa Koszalin 1986; Wystawa „40 lat wrocławskiej PWSSP” Wrocław 1986; „Arsenał '88” Warszawa 1988; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

Zofia Czerw

58-310 Szczawno Zdrój
ul. Graniczna 6

Ur. 1937 w Schodnicy. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u doc. H. Olech — 1986.

Włodzimierz Ćwir

62-800 Kalisz
ul. Górnośląska 33/70

Ur. 1956 w Głuchołazach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1987. Udział w wystawach krajowych: „Ceramika Młodych” Wrocław 1988; Wystawa poplenerowa dla projektantów przemysłu dziewiarskiego COBRPDz Łódź 1989. Nagrody: Srebrny medal — Międzynarodowe Targi Poznańskie Poznań 1988.

Jan Drzewiecki

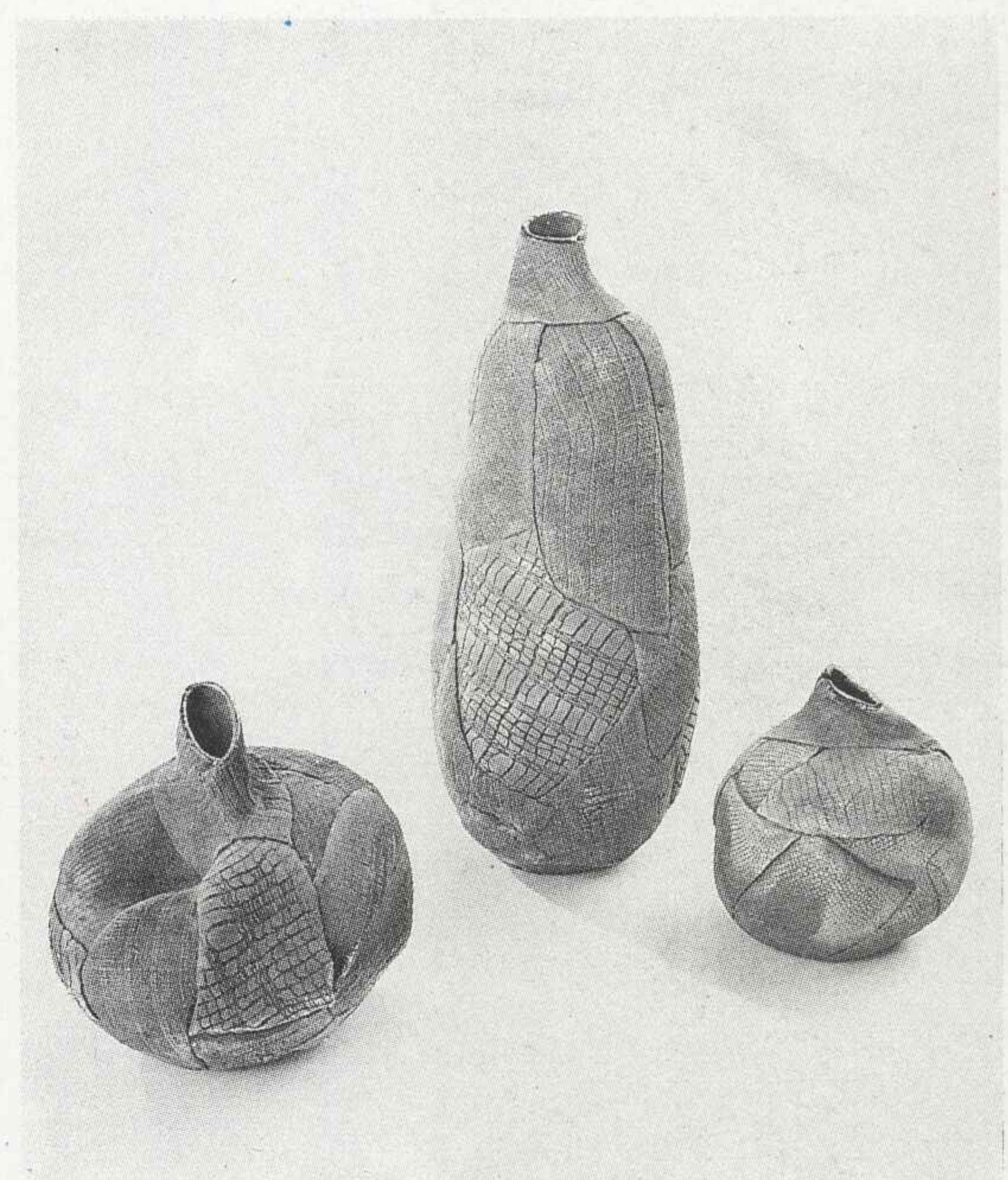
55-035 Oborniki Śl.
ul. Marksa 23

Ur. 1947 w Golinie n/Wartą. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u doc. H. Olech — 1986. Obecnie wykładowca na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: projektowanie ceramiki przemysłowej oraz ceramiki unikatowej. Wystawa indywidualna: „Salonik Czterech Muz” Oborniki Śl. 1988.

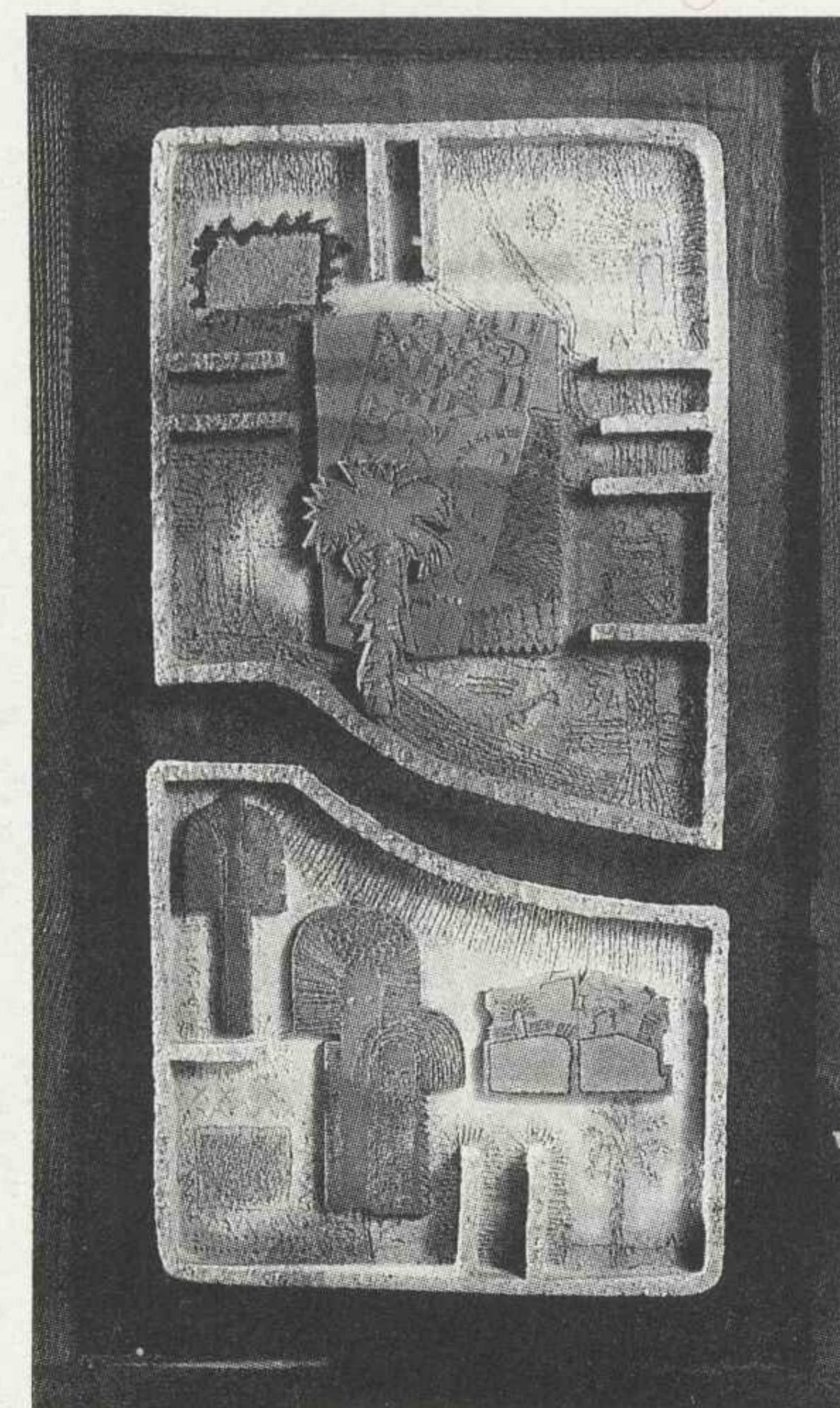
Udział w wystawach krajowych: Konkurs Zjednoczone Zakładów Ceramiki Stołowej „CERPOL” na nowe wzory wyrobów użytkowych Wałbrzych 1980; Międzynarodowe Targi Poznańskie 1986; „Współczesna ceramika i tkanina artystyczna” Wschowa 1987; V Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1987; Dolnośląskie Targi Plastyki

Wrocław 1988; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988; Wzornictwo Dolnego Śląska Wrocław 1989; I Biennale Sztuki Użytkowej Katowice 1989. Udział w wystawie zagranicznej: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1987. Nagroda Zjednoczenia Zakładów Ceramiki Stołowej „CERPOL” — 1980.

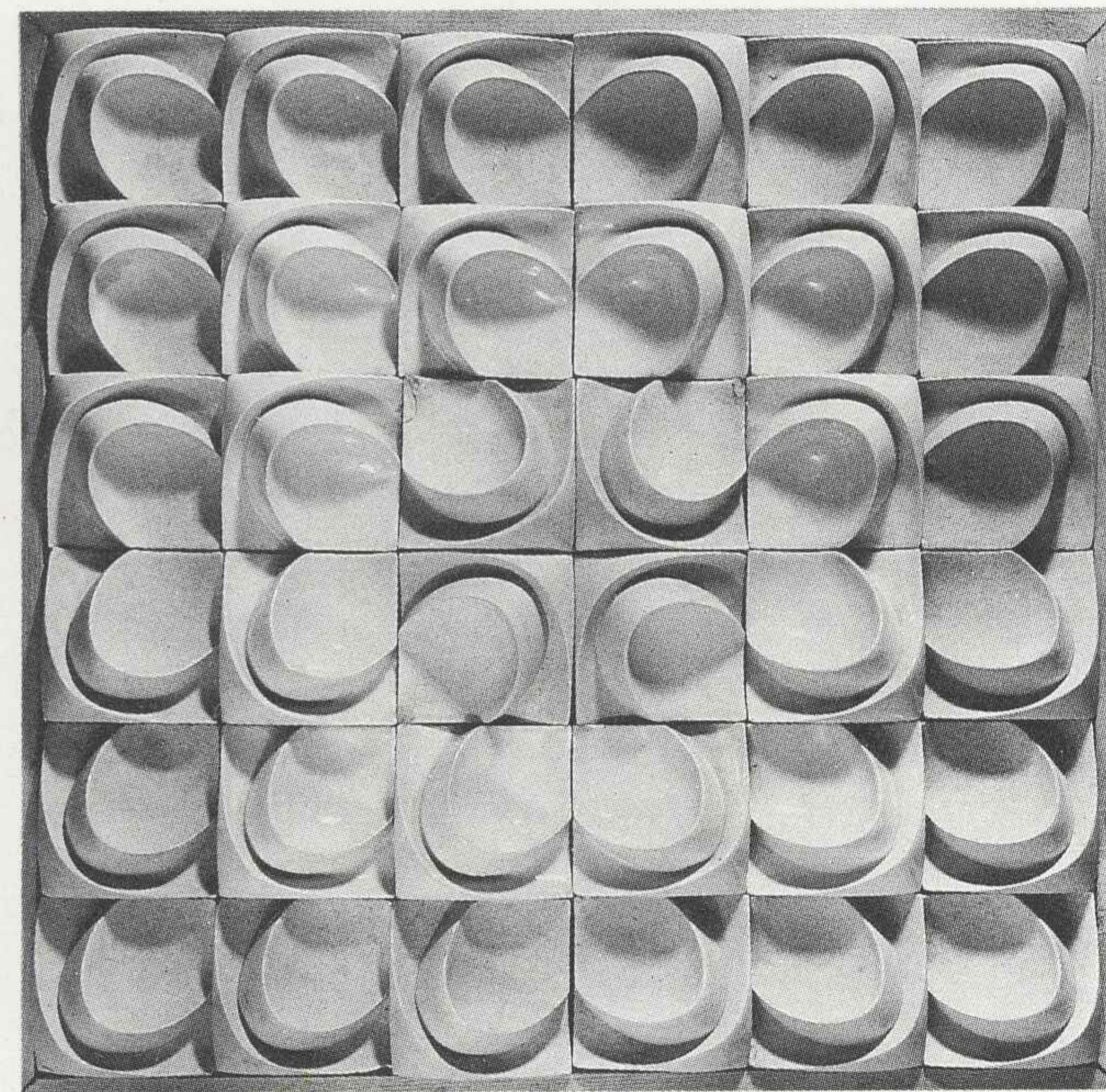
92

Jolanta Czerniak

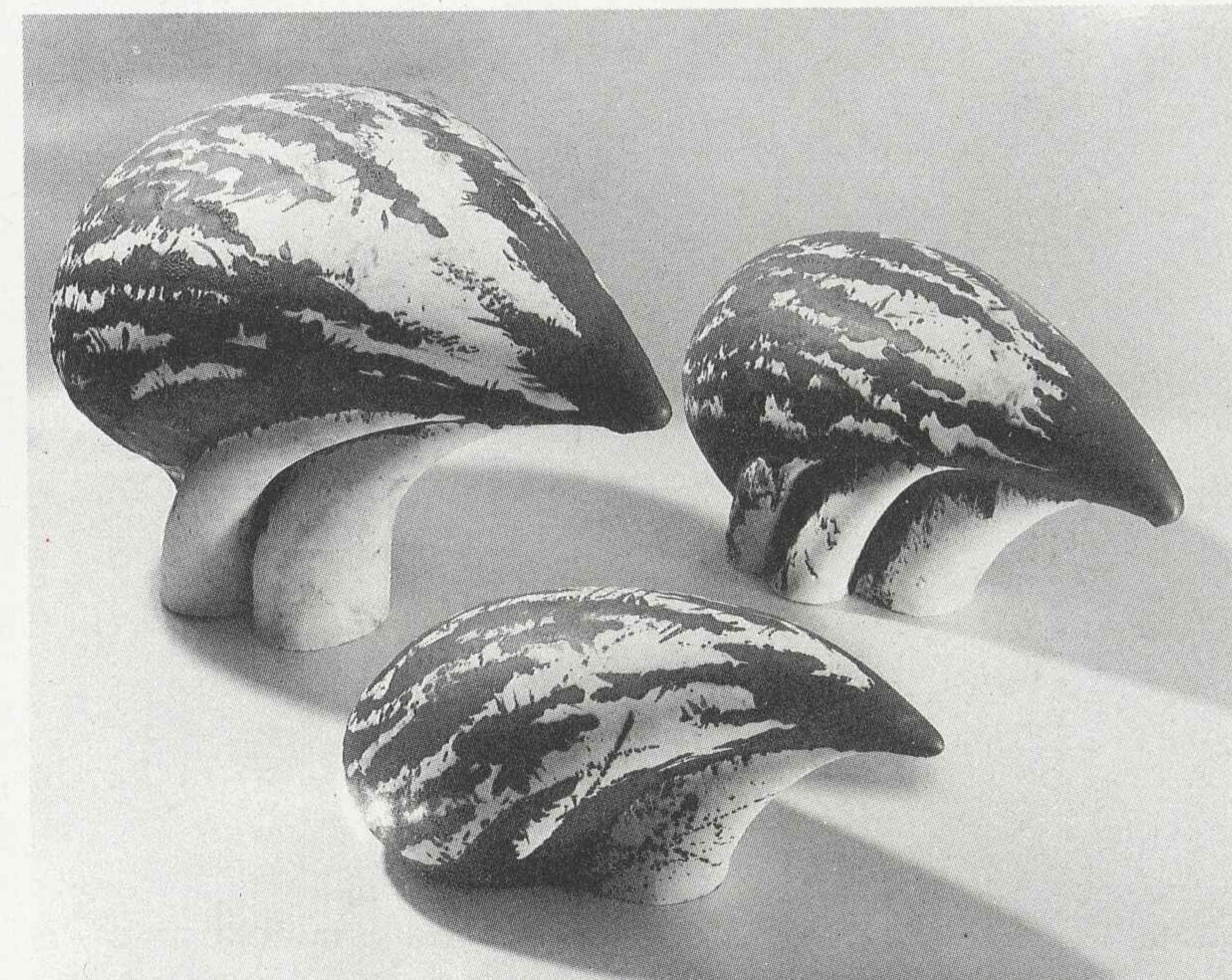

Janusz Czernik, kafel

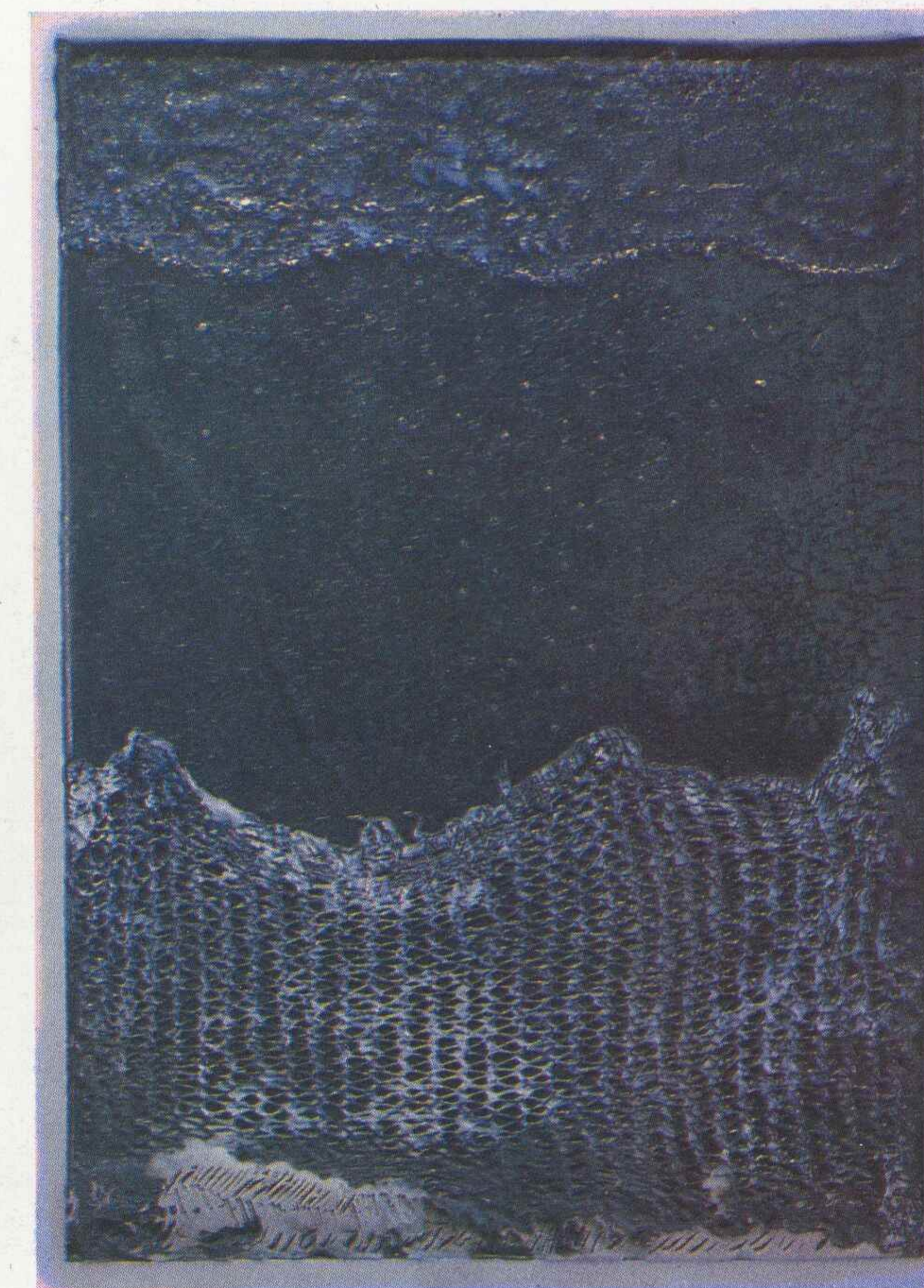

Zofia Czerw, układ architektoniczny

93

Włodzimierz Ćwir, ceramika unikatowa

Jan Drzewiecki, kafel

**Małgorzata
Dyrda-Kujawska**

53-129 Wrocław
ul. Sudecka 114/21

Ur. 1959 w Kłodzku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. H. Olech — 1985. Wystawa indywidualna: BWA Kłodzko 1986. Realizacja ceramicznej aranżacji sklepu firmowego dla Zakładu Odzieżowego „Otis” Wrocław 1986. Udział w wystawach krajo-

wych: Wystawa III Ceramicznych Warsztatów Twórczych Wrocław 1983; Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław-Warszawa 1988.

Zbigniew Falikowski

55-200 Oława
pl. Sobieskiego 25/2

Ur. 1960 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Asystent stażysta na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: ceramika i rysunek. Udział w wystawach krajowych. Udział w wystawie zagranicznej: Beverungen (RFN). Nagrody: IV Nagroda-Konkurs na projekty tapet „TAPETEX '88” Wrocław 1988.

Władysław Garnik

50-357 Wrocław
ul. Grunwaldzka 64/13

Ur. 1937 na Podolu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. R. Krzywca — 1962. Uprawiane dyscypliny: ceramika unikatowa i przemysłowa, rysunek. Wystawy indywidualne: Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1965; Galeria Grupy „Nie Tylko My” Wrocław 1984; Galeria „Plus” Chorzów 1984; „Black Gallery” Kraków 1984; BWA Wałbrzych 1985; Galeria „W Pasażu” Wrocław

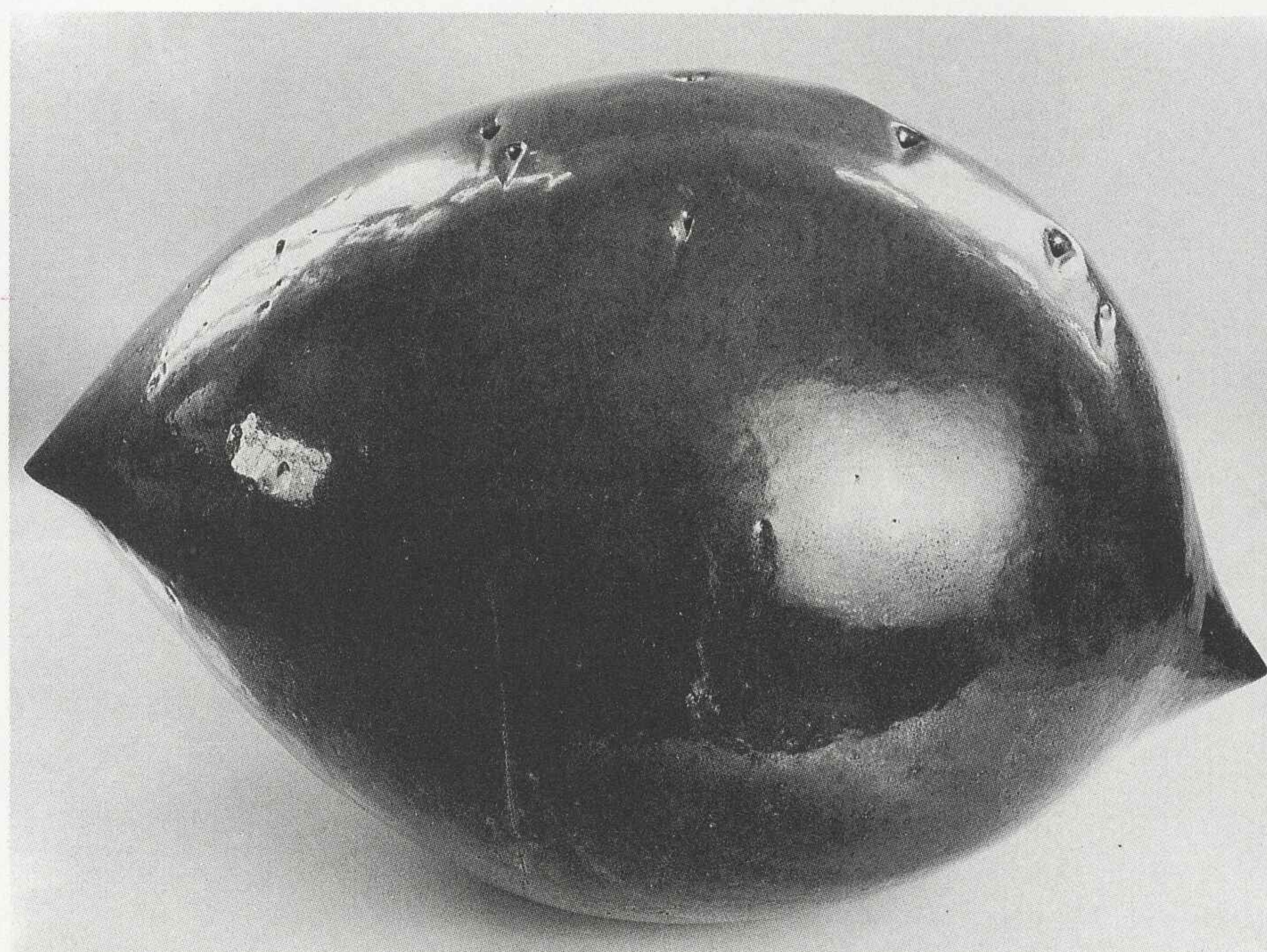
1987; Galeria Grupy „Nie Tylko My” Wrocław 1987. Udział w wystawach krajowych m.in.: Wrocław, Warszawa, Sopot, Wałbrzych, Szczecin, Poznań, Bolesławiec, Oleśnica, Kraków, Chorzów, Kłodzko, Białystok. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Faenza (Włochy), Vallauris (Francja), Landau (RFN), Bobenheim-Roxheim (RFN), Lugano (Szwajcaria), Epinal (Fran-

cja), Drezno (NRD), Bormio (Włochy), Zaporozże (ZSRR). Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda (ex equo) — I Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979; III Nagroda (ex equo) — IV Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1985; Grand Prix — V Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1987; Premio — acquisto della Regione Emilia-Romagna Faenza 1987.

Beata Gawlik-Denga

43-322 Czechowice-Dziedzice

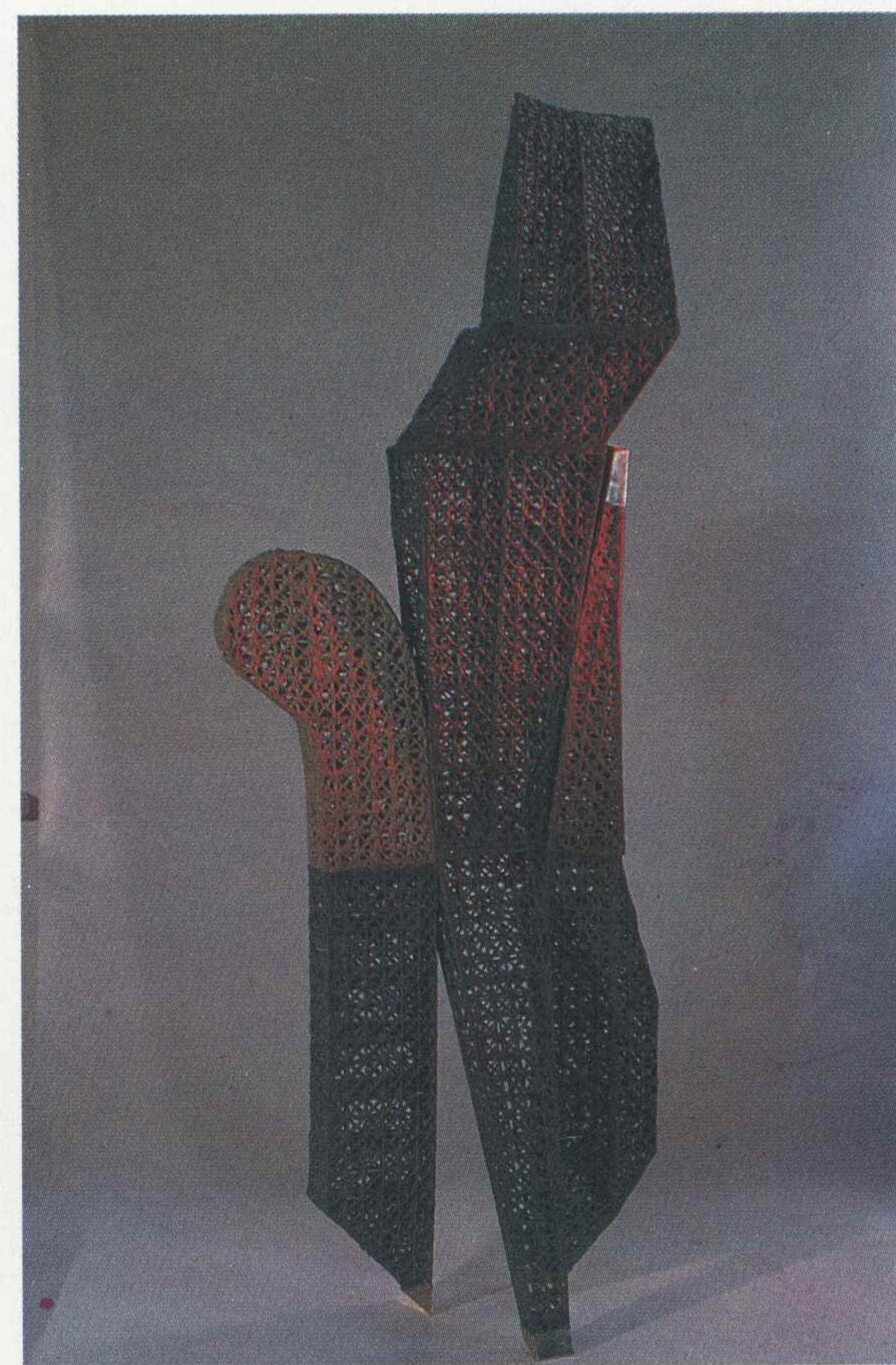
Ur. 1963 w Bielsko-Białej. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. K. Cybińskiej. Udział w wystawie „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

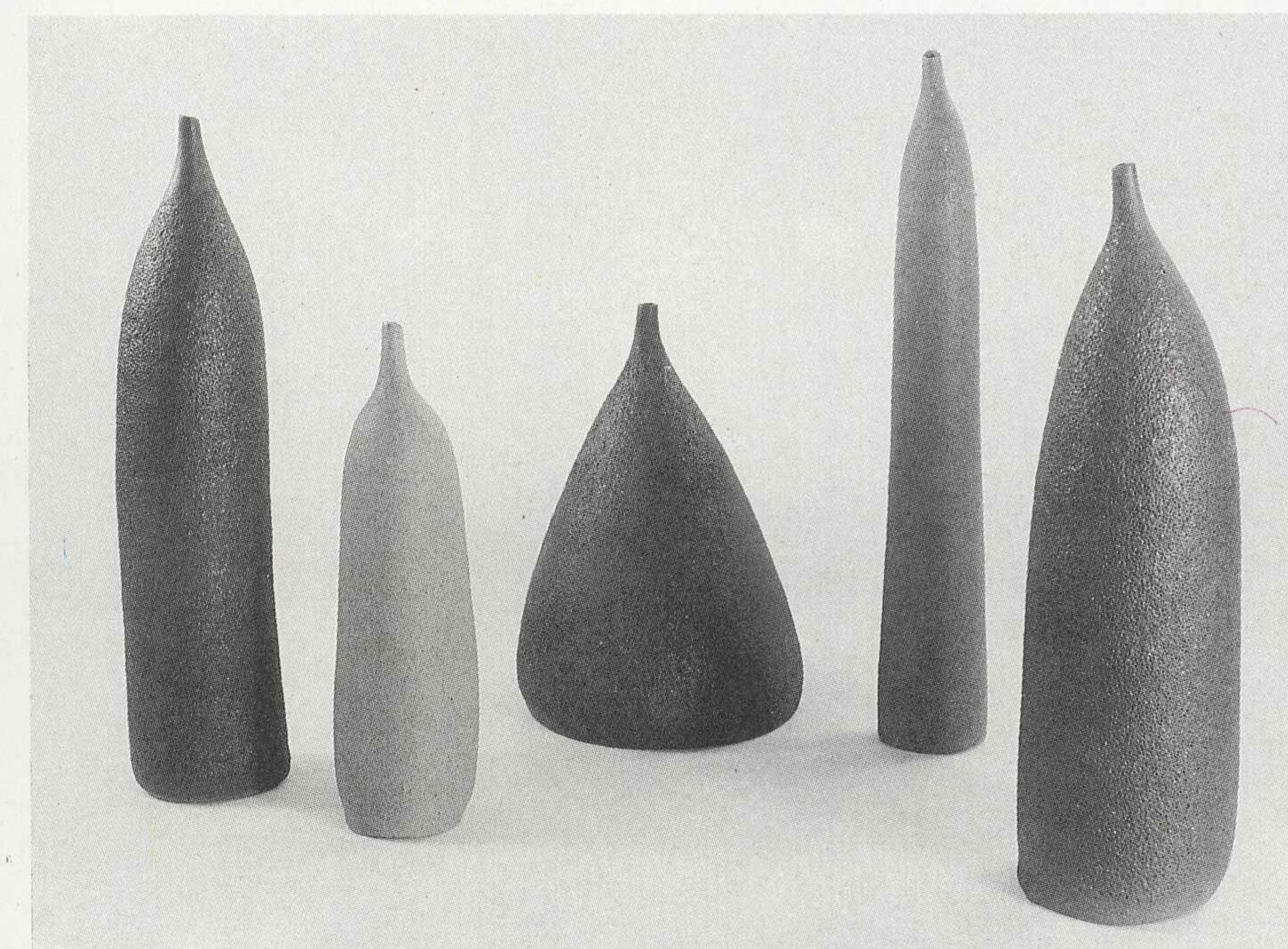
Małgorzata Dyrda-Kujawska, ceramika unikatowa

Zbigniew Falikowski, ceramika unikatowa

Władysław Garnik, ceramika unikatowa

Beata Gawlik-Denga, zestaw form unikatowych, 1986/87

Alicja Gierczak

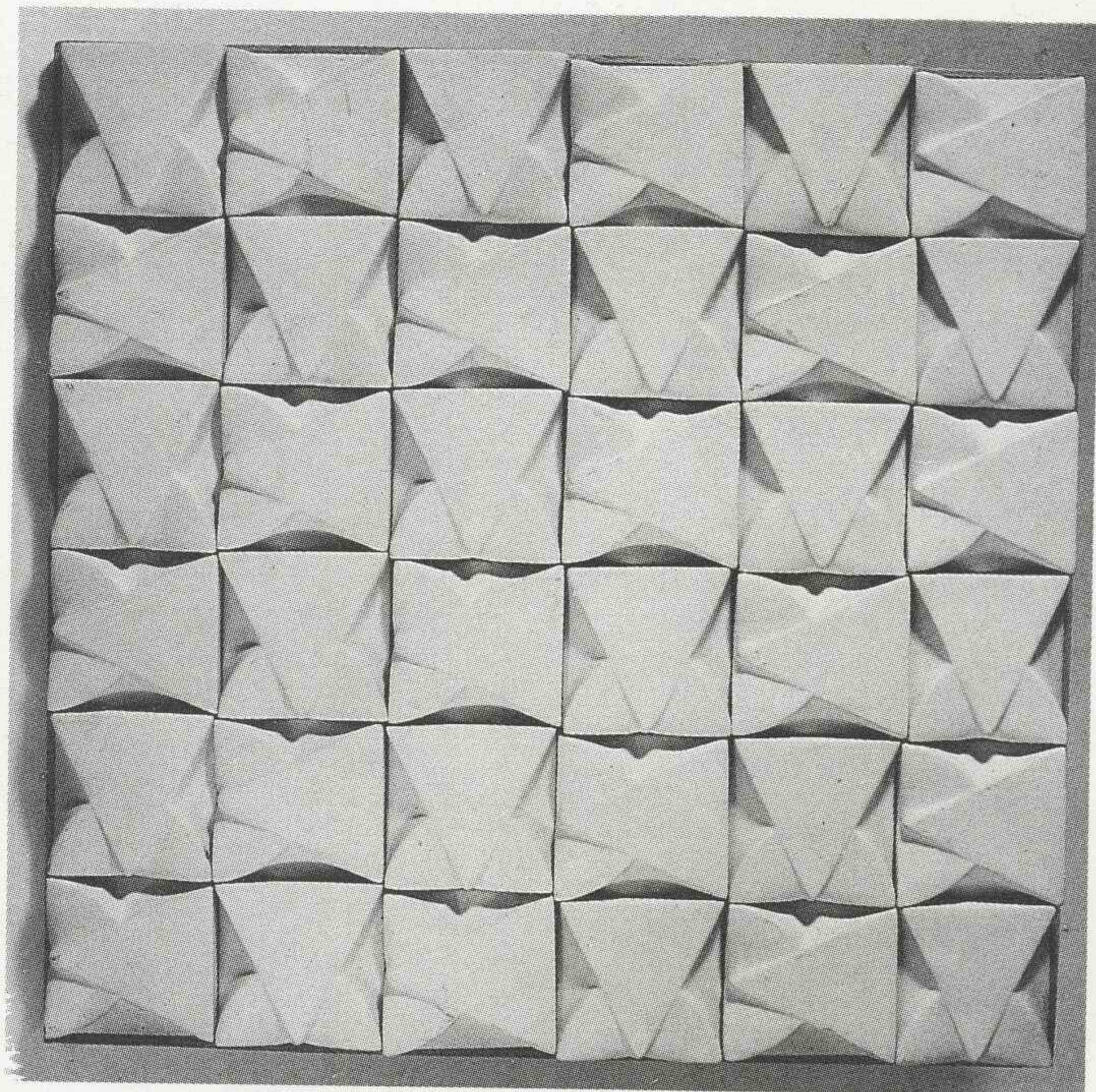
27-520 Cmielów
ul. Mickiewicza 37

Ur. 1960 w Cmielowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u prof. R. Kominka — 1986. Udział w wystawach krajowych: Wystawa-manifestacja „Sztuka w obronie środowiska” Warszawa 1989; Wystawa młodych „Silnica'89” Kielce 1989.

Barbara Górska-Ulanicka

Ur. 1953 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki — 1981.

96

Alicja Gierczak, układ architektoniczny

Barbara Górska-Ulanicka, zestaw form użytkowych, 1981

Zbigniew Guła

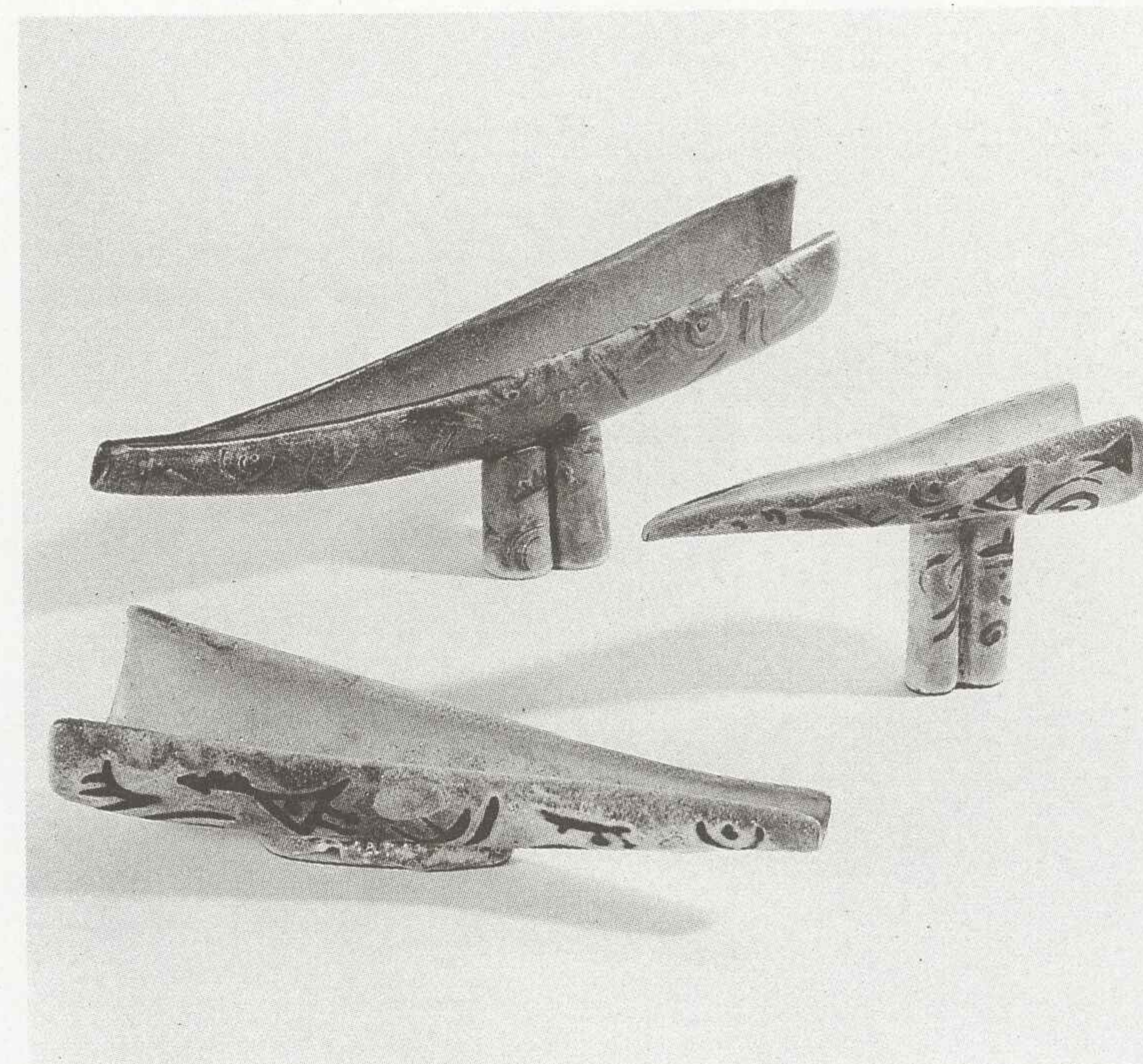
Ur. 1963 w Częstochowie. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Indywidualna wystawa rysunku i malarstwa: Rhein-Ruhr-Zentrum München 1989. Udział w wystawie „Ceramika Młodych” Wrocław 1989.

Elżbieta Janczak-Wałaszek

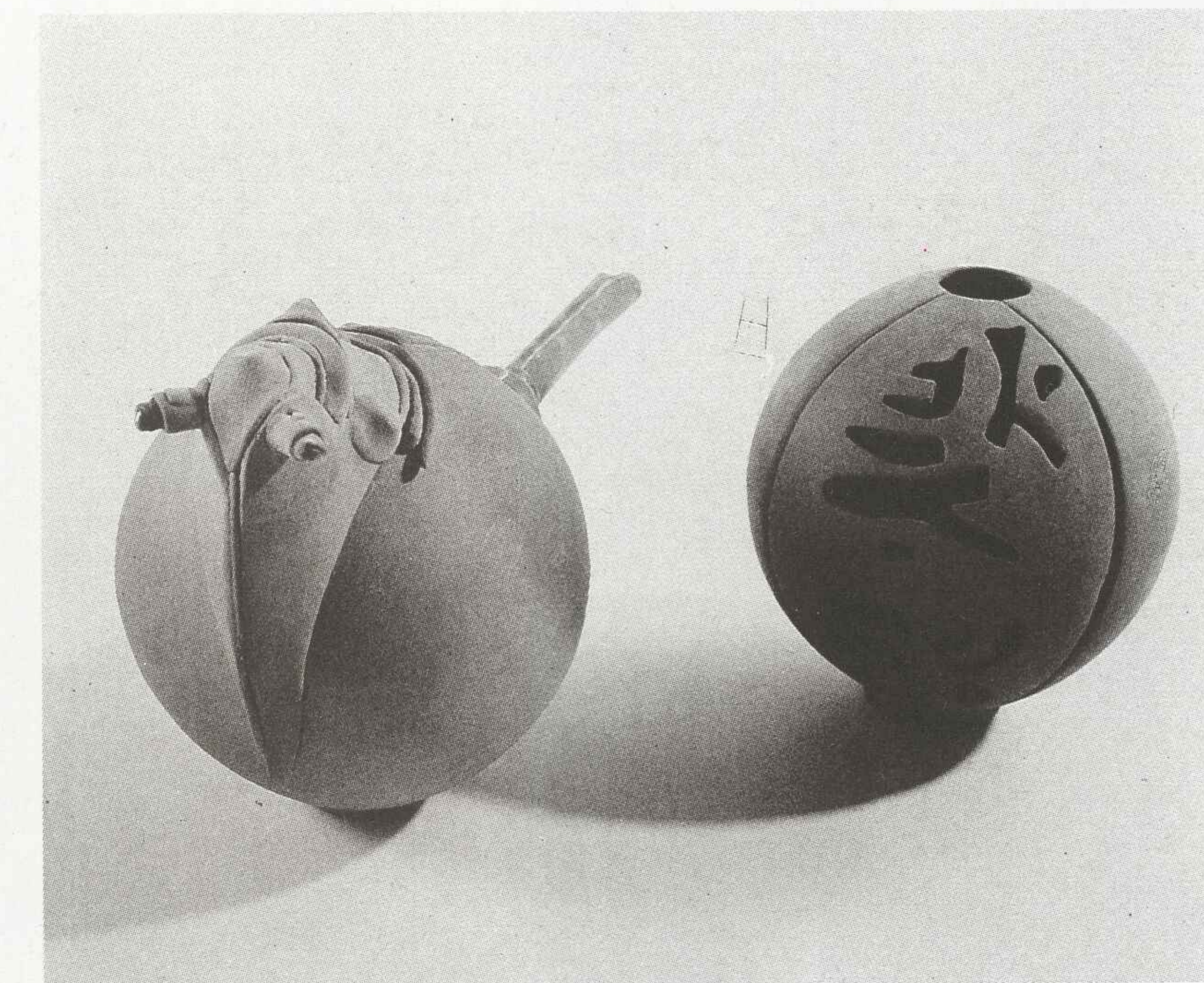
56-400 Oleśnica
ul. Bolesława Krzywoustego 78/11

Ur. 1962 w Oleśnicy. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Udział w wystawach krajowych. Udział w wystawie zagranicznej: Beverungen (RFN). Nagrody: I i IV Nagroda — Konkurs na projekty tapet „TAPETEX '88” Wrocław 1988.

97

Zbigniew Guła, ceramika unikatowa, 1985/86

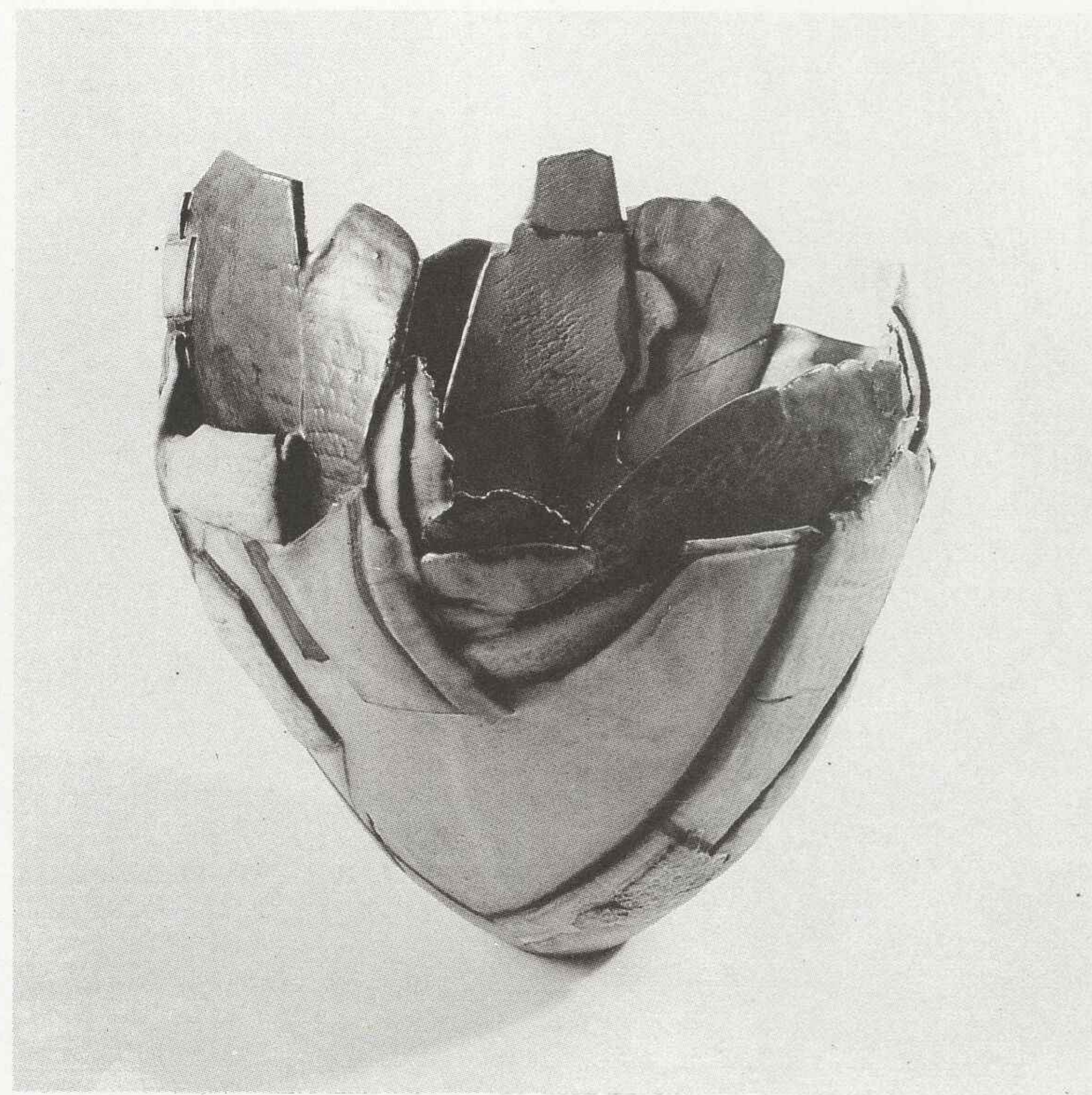

Elżbieta Janczak-Wałaszek, ceramika unikatowa, 1986/87

Barbara Jankowska

Ur. 1964. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła. Udział w wystawie „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

Barbara Jankowska, ceramika unikatowa, 1987/88

Roman Kamiński

87-800 Włocławek
ul. Łanowa 6/65

Ur. 1939 w Bydgoszczy. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u doc. H. Olech — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki Współczesnej PSP, ceramika przemysłowa i artystyczna, Włocławek 1987; BWA, malarstwo i rysunek, Włocławek 1988. Udział w wystawach krajowych.

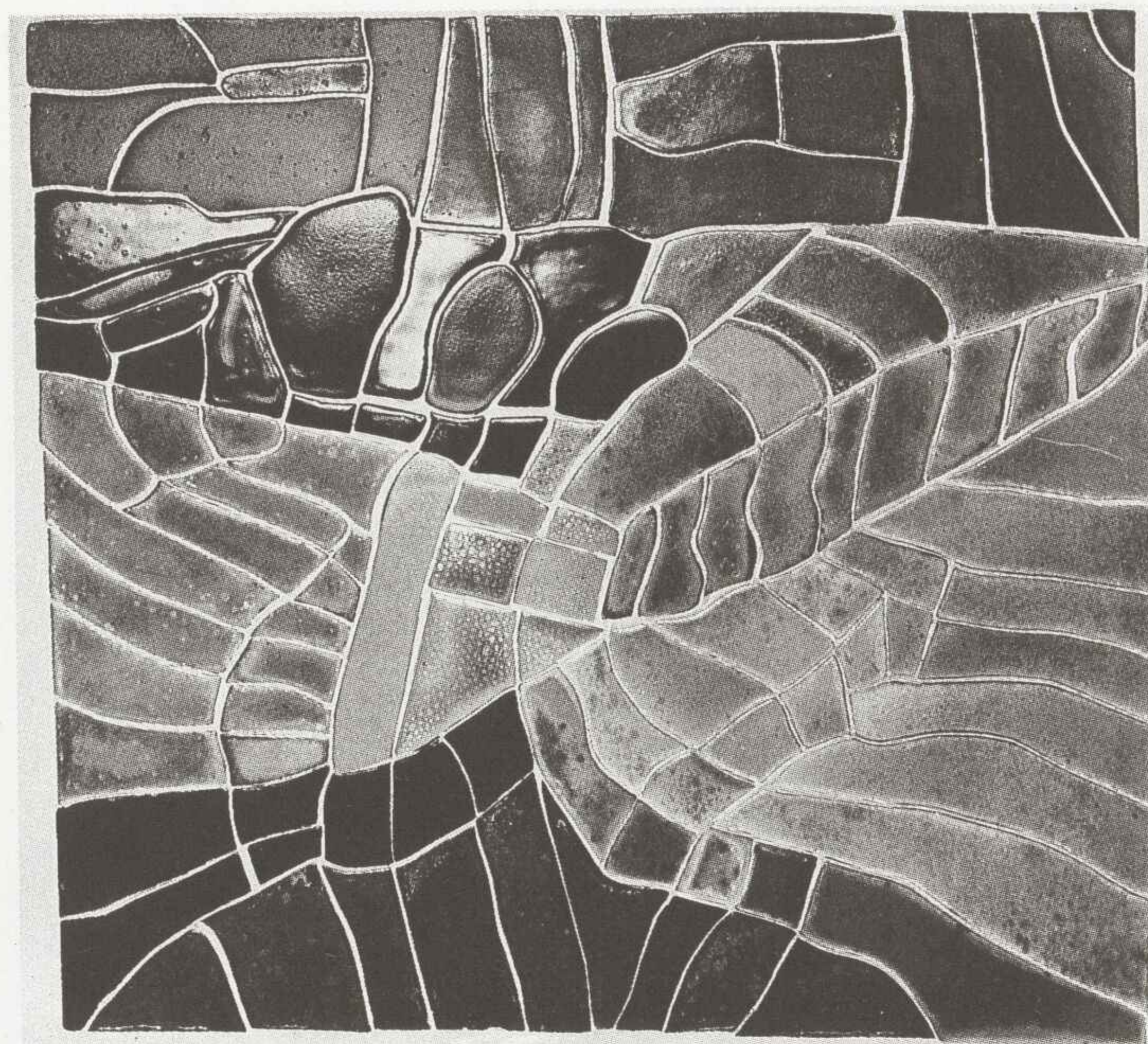

Roman Kamiński, ceramika unikatowa

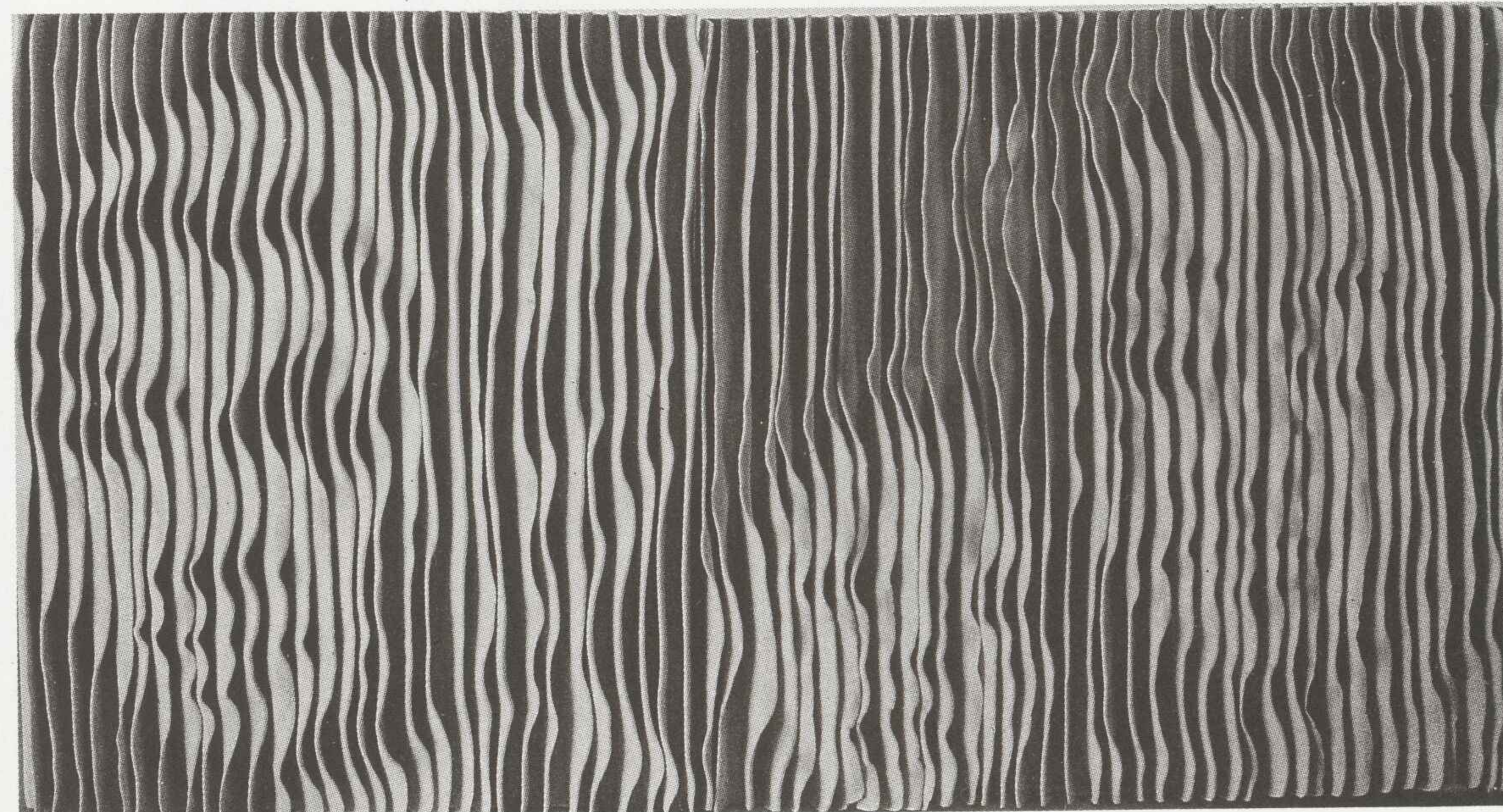
Józefa Kawecka-Gierko

50-555 Wrocław
ul. Krynicka 66/23

Ur. 1960 w Ścinawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u prof. R. Kominka — 1985. Udział w wystawach zbiorowych: Wystawa studentów PWSSP we Wrocławiu i Hochschule für Industrielle Formgestaltung in Halle Wrocław 1986; Wystawa poplenkowa „VIII Ceramiczne Warsztaty Twórcze” Wrocław 1988.

Józefa Kawecka-Gierko, kafel

Hanna Keller-Tomaszewska, kafel, 1988

Hanna Keller-Tomaszewska

51-610 Wrocław
ul. Karłowicza 39

Ur. 1949. Studia: PWSSP Poznań i PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1977. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i ceramika unikatowa. Wystawy indywidualne: Muzeum Okręgowe Zielona Góra 1976; Galeria „Art” Jelenia Góra 1979; Klub Inteligencji Katolickiej Wrocław 1985; Galeria Sztuki Polskiej Wrocław 1989; PP „Desa” „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1989. Realizacja (wspólnie z M. Tomaszewskim) reliefu ceramicznego — Dom Kultury w Starych Bogaczowicach 1982—1985. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Pokonkursowa wystawa plakatu Warszawa 1977; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1978; Biennale Ceramiki Polskiej

Wałbrzych-Książ 1979, 1981; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; Wystawa ceramiki „Centrum Ceramiki Polskiej” Wałbrzych 1985, 1987; Wystawa ceramiki PWSSP Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1978, 1979, 1980, 1981; „Ceramika Polska” Frechen (RFN) 1978; Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris (Francja) 78; Sofia 81; Düsseldorf 1980. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie (wspólnie z M. Tomaszewskim) — Konkurs na plakat o tematyce społecznej Warszawa 1977; Nagroda (wspólnie z M. Tomaszewskim) — II Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych 1981.

Małgorzata Kirstein

50-382 Wrocław
ul. Szczytnicka 44/10

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1988. Udział w wystawie zagranicznej: Japonia 1989.

Mirosław Kociński

35-312 Wrocław
ul. Drukarska 10/20

Ur. 1958 w Radomsku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u prof. R. Kominka — 1985. Obecnie asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby.

Małgorzata Kirstein, donice, 1987/88

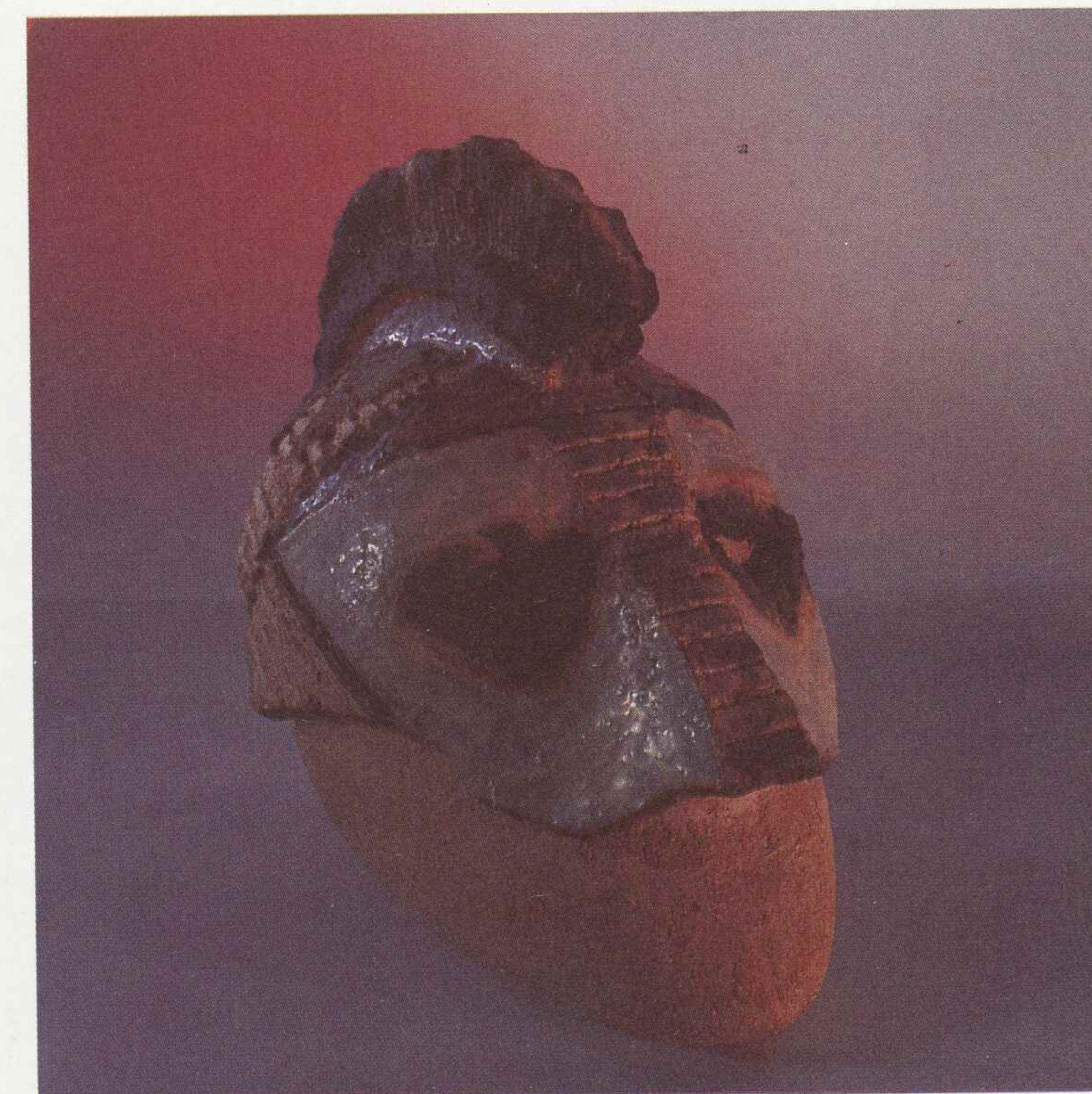
Mirosław Kociński, forma rzeźbiarska

Katarzyna Koczyńska-Kielan

53-338 Wrocław
ul. Wielka 29/8

Ur. 1963 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. H. Olech — 1987. Obecnie asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: ceramika artystyczna, malarstwo, rysunek. Wy-

stawa indywidualna: Wystawa ceramiki i rysunku Galeria Ceramiki „Margarethenhöhe” Essen (RFN) 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom’87” Warszawa 1988; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

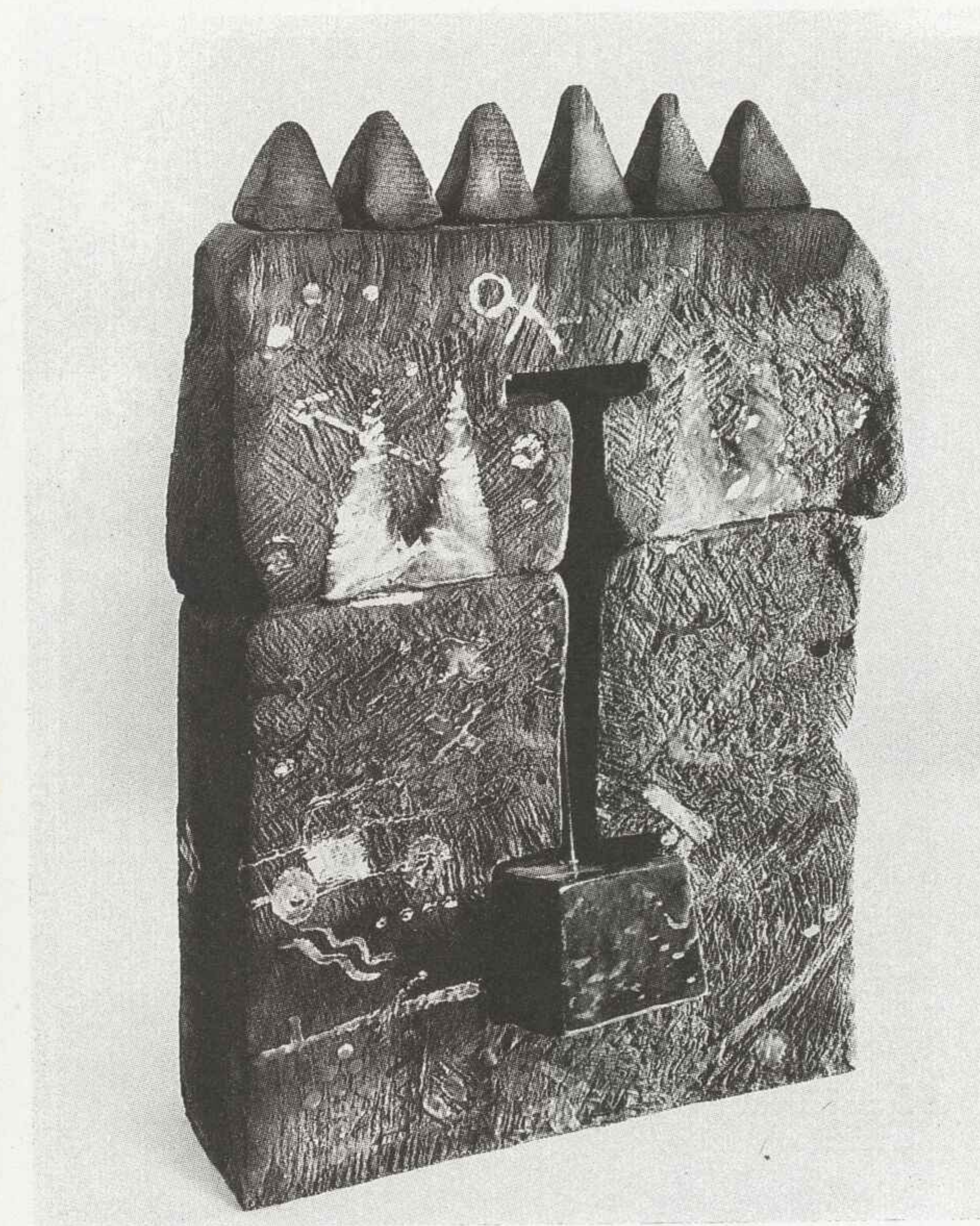

Katarzyna Koczyńska-Kielan, ceramika unikatowa „Maski”

Piotr Kołomański

51-520 Wrocław
ul. Jaśkowska 1/2

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej i adiunkt L. Kupczyńskiej-Jankowiak.

Piotr Kołomański, ceramika unikatowa, 1987/88

Rufin Kominek

51-649 Wrocław
ul. Bacciarellego 39/13

Ur. 1921 w Biertułtowach k. Rybnika. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramiki artystycznej — 1953. Obecnie profesor nadzwyczajny na Wydziale Ceramiki i Szkła. Od 1966 członek zwyczajny Międzynarodowej Akademii Ceramiki AIC. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawy Sekcji Architektury Wnętrz Wrocław 1955, 56, 58, 60, 61, 67; I i II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954, 1960; Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1959; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa

1959; Sztuka Użytkowa. Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL. Warszawa 1963; Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; I Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Sopot 1970; „Wrocław 71” Warszawa 1971; „Prezentacje 74” Wrocław 1974; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1974. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej AIC Praga 1962;

Międzynarodowy Konkurs Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1963; Wystawa Współczesnej Ceramiki i Szkła Polskiego Drezno 1964; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Współczesnej Genewa 1965; Polska Sztuka Użytkowa Praga, Bukareszt, Belgrad, Sofia, Budapeszt 1964/65; Międzynarodowa Wystawa Waszyngton 1965; Wystawa Międzynarodowa Pleneru Ceramicznego „Intersymposium Ceramiki” Bechyně, Praga 1966; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Istambuł 1967; Wystawa Międzynarodowego Pleneru Ceramicznego „Intersymposium Ceramiki” Gmunden, Wiedeń 1967; Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris (Francja) 1968, 1972; Wystawa Sztuki użytkowej w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Międzynarodowa Wystawa Rzemiosł Artystycznych Stuttgart 1970; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Londyn 1972; Intersymposium Ceramiki Bassano del Grappa (Włochy) 1972; Wystawa Ceramiki Wrocławskiej Drezno 1973; Wystawa Sztuki Polskiej Duisburg 1974; Quadriennale Sztuki Użytkowej Państw Socjalistycznych Erfurt 1974; Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1965, 1973, 1987; Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej AIC Praga 1962; Dyplom honorowy — Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris 1970; Nagroda honorowa Jury — Quadriennale Sztuki Użytkowej Państw Socjalistycznych Erfurt 1974.

Rufin Kominek, „Idol”, 1975

Julia Kotarbińska

Ur. 1895 w Mińsku Mazowieckim — zm. 1979 w Warszawie. Studia: Wydział Sztuki Uniwersytetu Wileńskiego (1921—1923), Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie (1923—1933). Dyplom z zakresu ceramiki u prof. K. Tichego — 1933. W latach 1951—65 wykłada w PWSSP we Wrocławiu, początkowo na stanowisku profesora kontraktowego, a od 1956 profesora nadzwyczajnego na Wydziale Ceramiki i Szkła. Udział w wystawach krajowych m.in.: Wystawa Spółdzielni „Ład” Warszawa 1937; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz i

Sztuki Dekoracyjnej Warszawa 1952, 57; I i II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Wrocław 1954, 1960; Wystawa XXX-lecia Spółdzielni „Ład” Warszawa 1956; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1959; Wystawa Ceramiki Artystycznej Sopot 1959; Okręgowa Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Sztuka Użytkowa. Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła

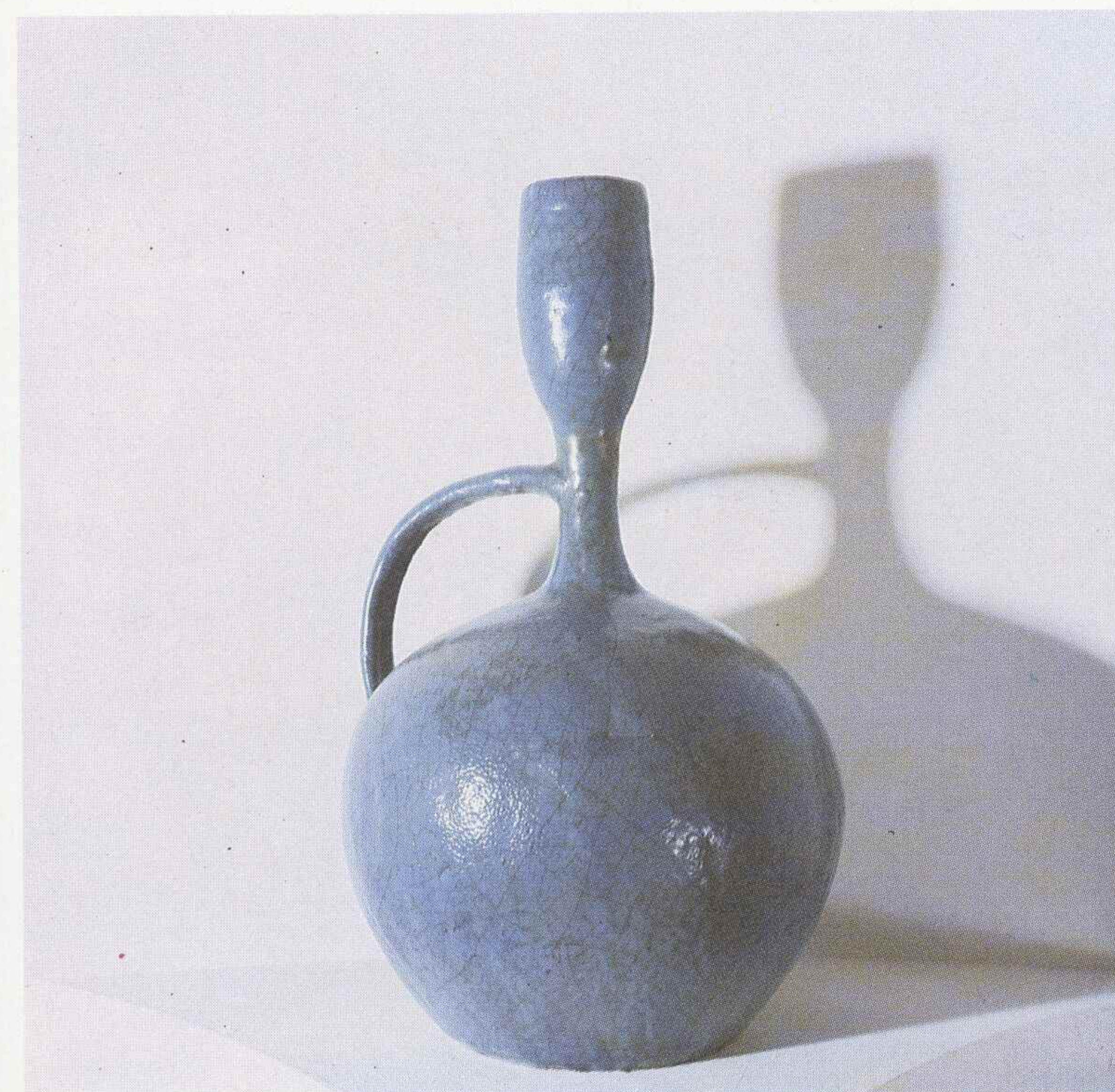
Warszawa 1964; Wystawa z okazji 40-lecia Spółdzielni „Ład” Warszawa 1967; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa Spółdzielni „Ład” Sztokholm 1938; Międzynarodowa Wystawa Nowy Jork 1939; XI Triennale Mediolan 1957; Wystawa Polskiej Ceramiki Artystycznej Waszyngton 1959; Wystawa Polskiej Sztuki Użytkowej Wiedeń 1960; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Wystawa „Emalie w ceramice współ-

czesnej” Genewa 1963; Polska Sztuka Użytkowa Praga, Budapeszt, Belgrad, Sofia 1964/65. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda — II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1962; I Nagroda — Sztuka Użytkowa. Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Srebrny medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Waszyngton 1963; Nagroda — Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969.

Barbara Kozłowska-Trojnar

59-255 Tomaszów Bolesławiecki
143 H IV m 3

Ur. 1958 w Augustowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. H. Olech — 1985. Wystawy indywidualne: Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1987; Galeria „ROHO” Berlin Zach. 1989. Udział w wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych: Homl (ZSRR) 1988; Budapeszt 1988; Karlove Vary 1988; Sofia 1989.

Julia Kotarbińska, „Butla”

Barbara Kozłowska-Trojnar, zestaw śniadaniowy

Joanna Krawczyk

33-100 Tarnów
ul. Szenwalda 2/28

Ur. 1963 w Dębicy. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej. Udział w wystawach krajowych: Wystawa malarstwa Zielona Góra 1986; Tarnów 1987; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

104

Joanna Krawczyk, ceramika unikatowa, 1986/87.

Rudolf Krzywiec

Ur. 1895 we wsi Piaski Duchowne k. Sochaczewa — zm. 1982 we Wrocławiu. Studia: ASP Warszawa, dyplom z zakresu malarstwa i ceramiki pod kierunkiem prof. K. Tichego — 1932. W latach 1950—1965 wykłada w PWSSP we Wrocławiu, od 1956 na stanowisku docenta. Od 1950 do 1954 dziekan Wydziału Ceramiki. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Powszechna Wystawa Krajowa Poznań 1926; Wystawa Sztuki Dekoracyjnej Katowice 1930; Ogólnopolski Salon Sztuki Poznań 1937; Wystawa Grupy Ceramików Warszawa 1938; Wystawa Rzemiosł Artystycznych Poznań 1946; Okręgowa

Wystawa ZPAP Poznań 1950; Wystawa Architektury Wnętrz Wrocław 1951, 1961; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Poznań 1953, Wrocław 1957; I i II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954, 1960; Wystawa XXX-lecia Spółdzielni „Ład” Warszawa 1956; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1959; Sztuka Użytkowa. Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Wystawa z okazji 40-lecia Spółdzielni „Ład” Warszawa 1967; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytko-

Rudolf Krzywiec, „Patera z koziołkiem”

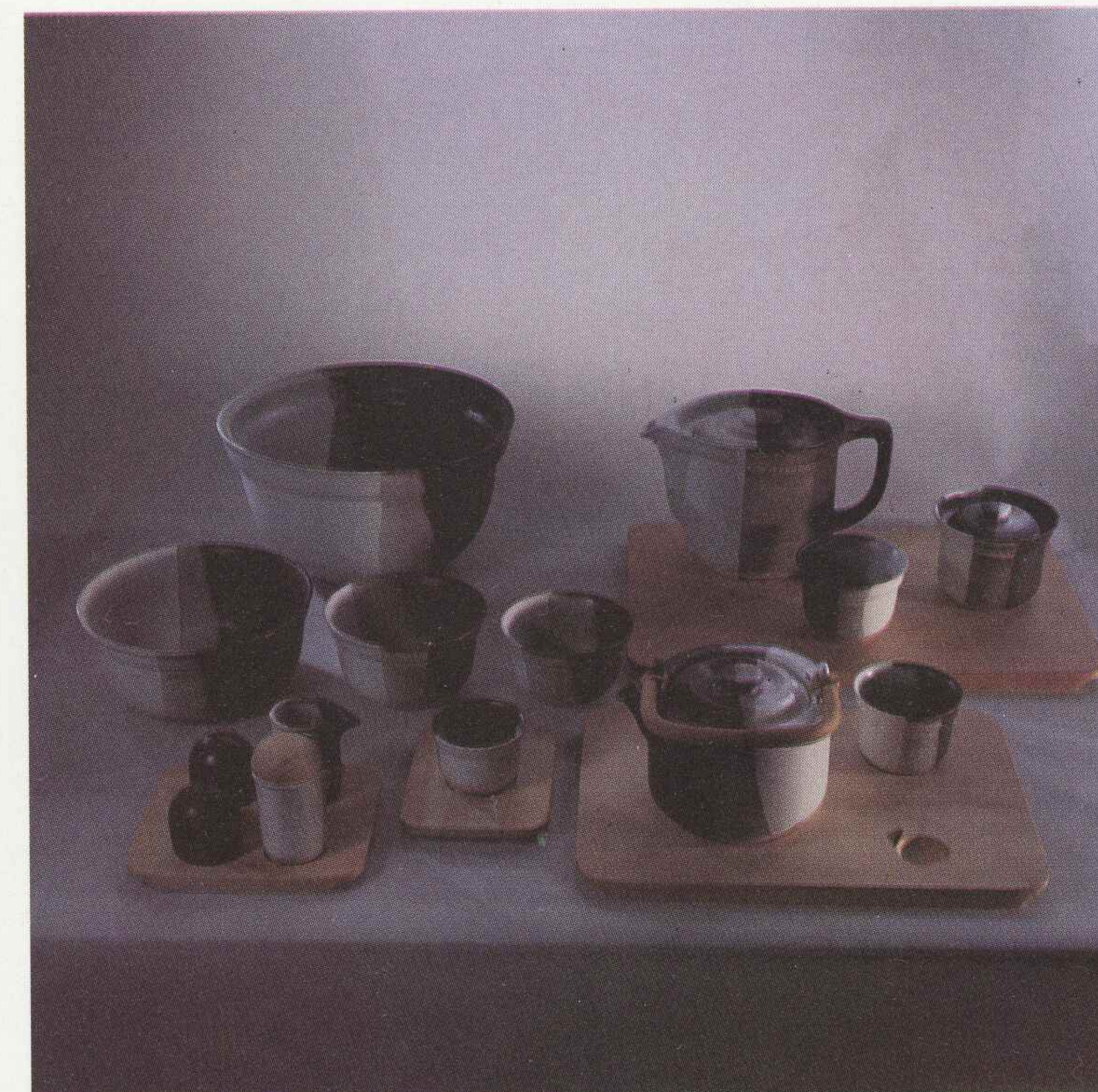
wa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969. Udział w wystawach zagranicznych: Berlin, Monachium, Frankfurt, Drezno, Kolonia, Królewiec 1935; Międzynarodowa Wystawa Nowy Jork 1939; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Wystawa Sztuki Użytkowej w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969. Nagrody: Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1964 oraz nagrody i wyróżnienia na Wystawie z okazji XXX-lecia Spółdzielni „Ład” i Wystawie Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej.

Lidia Kupczyńska-Jankowiak

53-121 Wrocław
al. Dębowa 10

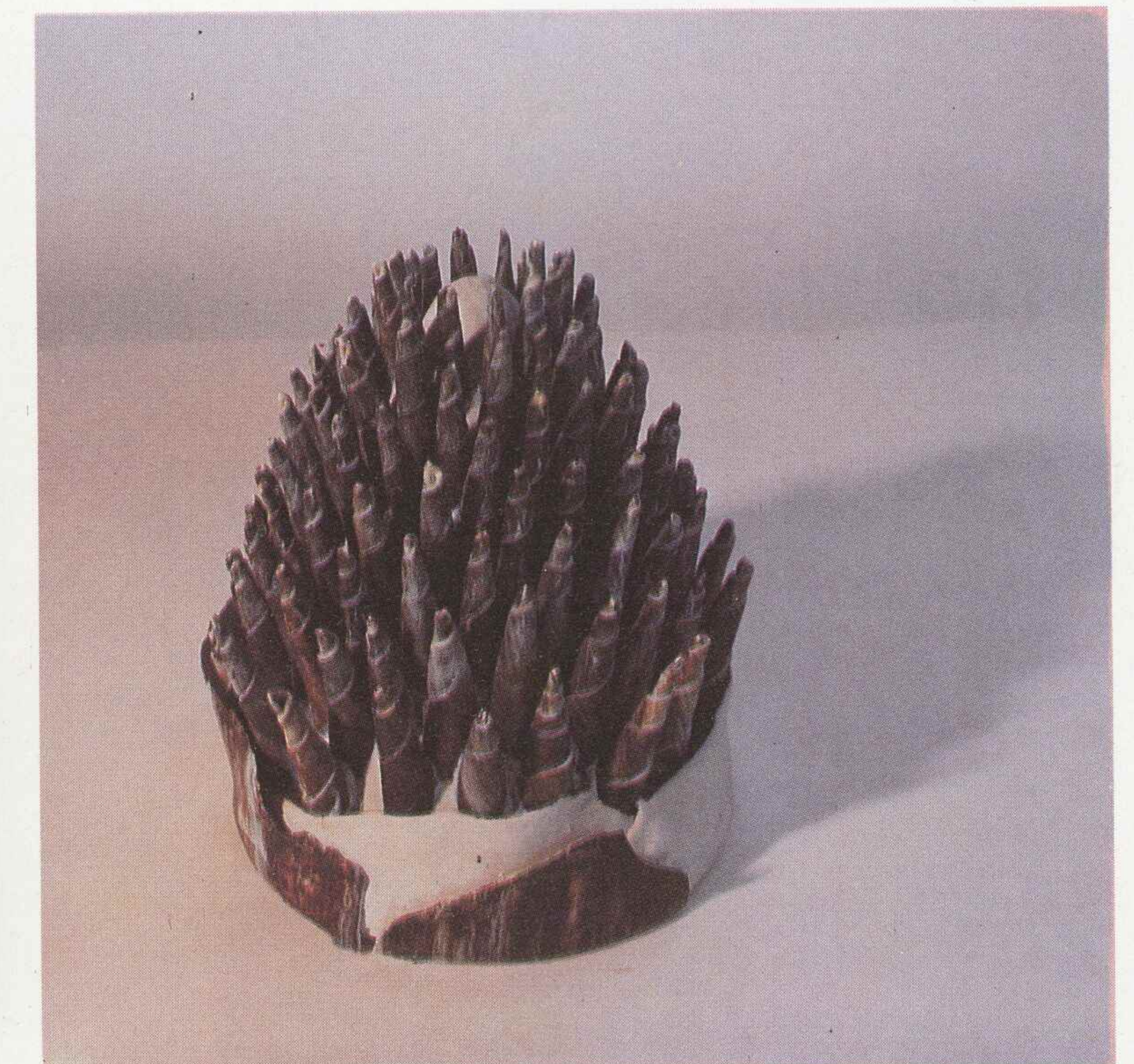
Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. H. Olech — 1973. Obecnie adiunkt na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: ceramika unikatowa i projektowanie ceramiki przemysłowej. Wystawy indywidualne: Galeria „Jatki” Wrocław 1977; Galeria „Kalambur” Wrocław 1983; Salon „Sztuki Polskiej” Wrocław 1986. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Okręgowa „Prezentacje” Wrocław 1974; Wystawa na V-tym Festiwalu Stu-

dentów Szkół Artystycznych Cieszyn 1976; Wystawa Wrocławskiego w XXX-lecie ZPAP Wrocław 1977; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej „Tworzywo ceramiczne w sztuce współczesnej” Sopot 1979; I, II, III, IV, V Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979, 1981, 1983, 1985, 1987; Konkurs na projekty form ceramiki przemysłowej Wałbrzych 1979; Wystawa XXXV-lecia ZPAP Wrocław 1982; VIII Dolnośląskie Targi Wrocław 1987; „Ceramika Młodych” Wrocław

Lidia Kupczyńska-Jankowiak, zestaw całodzienny

1988; „200 lat Uczelni Plastycznej we Wrocławiu” Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1977, 1978, 1979, 1981, 1983; Wystawa Ceramiki Wiedeń 1980; „Ceramicy z Polski” Vallauris 1983; Wystawa Ceramiki Wrocławskiej Drezno 1987; Feria Internacional de Ceramica, Vidivio y Elementos Decorativos Valencia 1988. Nagrody: I Nagroda w dziale ceramiki przemysłowej — IV Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1985.

Maria Lachur, ceramika unikatowa

Maria Lachur

51-646 Wrocław
ul. Bacciarellego 46/10

Ur. 1944 w Zagórzku k/Będzina. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u doc. K. Cybińskiej — 1972. Obecnie adiunkt na Wydziale Ceramiki i Szkła, kierownik pracowni podstaw projektowania ceramiki. Uprawiane dyscypliny: ceramika użytkowa, rzeźba ceramiczna. Udział w licznych wystawach krajowych we Wrocławiu, Krakowie, Warszawie, Wałbrzychu, Sopocie oraz (od 1974) w wystawach zagranicznych m.in.: w Faenzie, Vallauris, Romhild, Eisenach, Dresden, Landau, Freche, Duisburgu, Pradze. Nagrody: II Nagroda-Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1981.

105

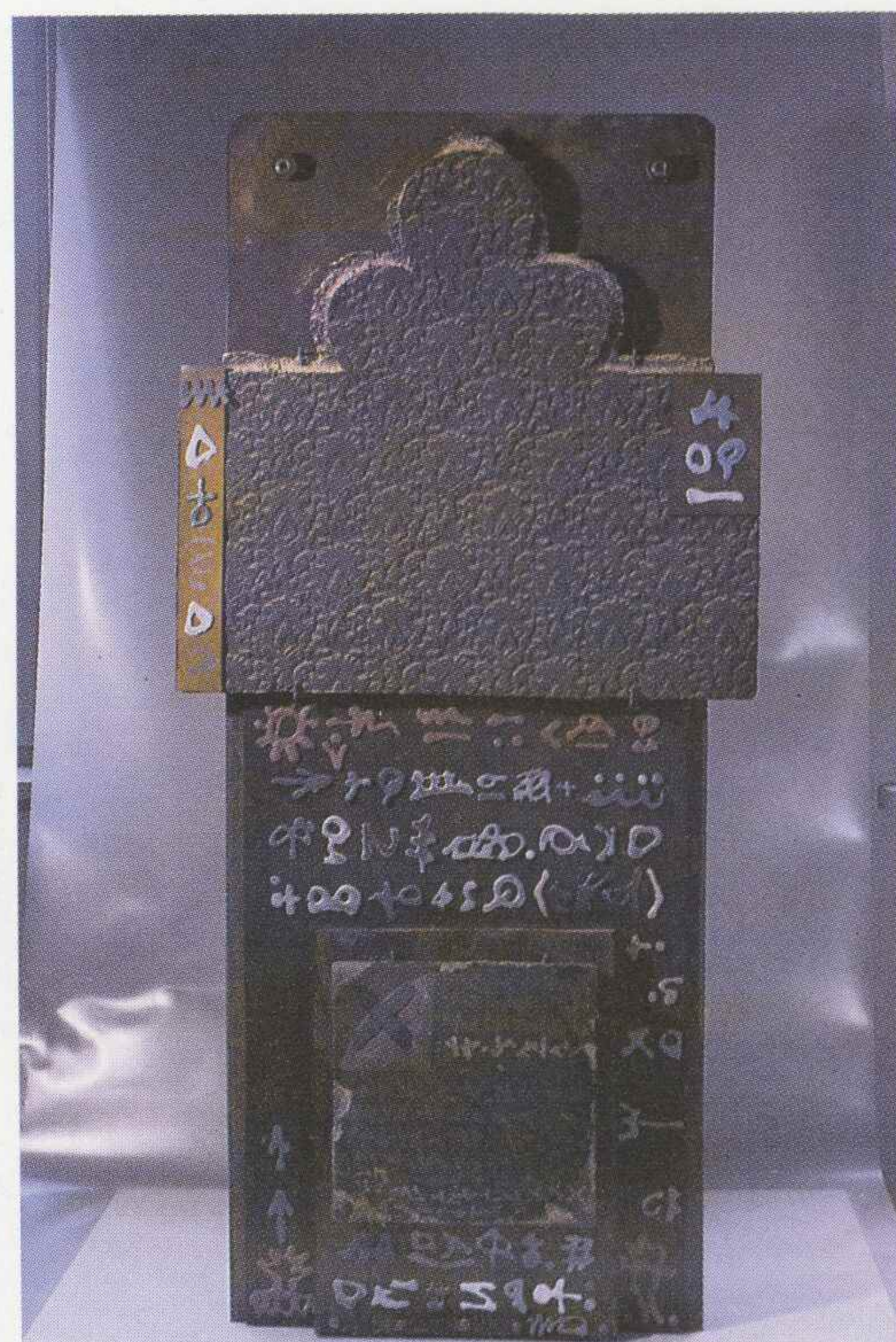

Przemysław Lasak

58-500 Jelenia Góra
ul. Elsnera 2/46

Ur. 1958 w Opolu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1986. Obecnie asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawa Indywidualna: Wystawa malarstwa BWA Jelenia Góra 1986. Udział w wystawach krajowych: III Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; Prezentacje jeleniogórskiego środowiska plastycznego Jelenia Góra 1986, 1988; Wystawa studentów PWSSP we Wrocławiu i Hochschule für Industrielle Formgestaltung z Halle Wrocław 1986;

„Dyplom '86” Łódź 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa poplenerowa „Porcelana inaczej” Wrocław, Wałbrzych 1987, 1988; Biennale Ceramiki Polskiej, Wałbrzych-Książ 1987; Wystawa Ceramicznej Grupy Twórczej „Nie Tylko My” Białystok 1988; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Dreźnie 1986; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; Homl (ZSRR) 1988. Nagrody: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki za najlepszy dyplom 1986.

Przemysław Lasak, kafel

Irena Lipska-Zworska

50-139 Wrocław
ul. Szewska 31/7

Ur. w Ostrowie Lubelskim. Studia: Uniwersytet Wrocławski (1950—1953), PWSSP Wrocław (1953—1959). Dyplom z wyróżnieniem na Wydziale Ceramiki u prof. J. Kotarbińskiej — 1959. Docent PWSSP, dziekan Wydziału Ceramiki i Szkła. Uprawiana dyscyplina: ceramika artystyczna. Wystawy indywidualne: Ceramika I. Lipskiej-Zworskiej BWA Wrocław 1972; Wystawa Ceramiki I. Lipskiej-Zworskiej i Mebli B. i A. Nehringów Sofia 1973; Wystawa Ceramiki BWA Wrocław 1976, Hutmen Wrocław 1976; Wystawa Ceramiki Galeria KMPik Jelenia Góra 1980; Wystawa Ceramiki Ga-

leria Grupy „Nie Tylko My” BWA Wrocław 1985. Ważniejsze realizacje: projekt i realizacja (w zespole) ceramiki architektonicznej — Dom pod Koroną Wrocław 1960; kolekcja kaflí ażurowych na statek „Dolny Śląsk” 1971; opracowanie projektów i nadzór nad realizacją kilku kolekcji form (układy ciągów) na rośliny zielone — ZETO Wrocław 1971. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: III Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1962; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970, 1973,

Irena Lipska-Zworska, ceramika unikatowa

1979; I, II, III Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979, 1981, 1983. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej AIC Praga 1962; Polska Sztuka Użytkowa Praga, Budapeszt, Belgrad, Sofia 1964/65; Międzynarodowy Konkurs Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1965, 70, 71, 73, 74, 76, 81, 87; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Waszyngton 1965; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Istambuł 1967; Międzynarodowe Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris 1968, 1970; Wystawa Sztuki Użytkowej w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Merignae 1971; Wystawa Sztuki Polskiej Dreźnie 1973, 1979, 1986; Quadriennale Sztuki Państw Socjalistycznych Erfurt 1974, 1978, 1986; Współczesna Sztuka z Polski Rothenburg 1977; Współczesna Sztuka z Polski Frechen 1978; Sztuka z Polski Duisburg, Monachium 1980; Ceramika Wie-

deń 1980; Sztuka z Polski Vallauris 1982; Wystawa Polskiej Ceramiki Szkła i Tkaniny Praga, Bratysława, Moskwa, Ałma-Ata; „Interart” Poznań 1984, 1985, 1986, 1988; Ceramicy Grupy „Nie Tylko My” Landau (RFN) 1985; Dni Kultury Polskiej Zaporozże 1987. Nagrody i wyróżnienia: III Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Wrocław 1962; Wyróżnienie — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza 1970; Grand Prix — I Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych 1979; II Nagroda — II Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych 1981; I Nagroda — III Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych 1983; Wyróżnienie — Quadriennale Sztuki Państw Socjalistycznych Erfurt 1986 oraz nagrody Ministra Kultury i Sztuki 1974, 1976.

Elżbieta Lukierska

50-381 Wrocław
ul. Curie-Skłodowskiej 15/65

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1987.

Elżbieta Lukierska, ceramika unikatowa, 1986/87

Anna Malicka-Zamorska

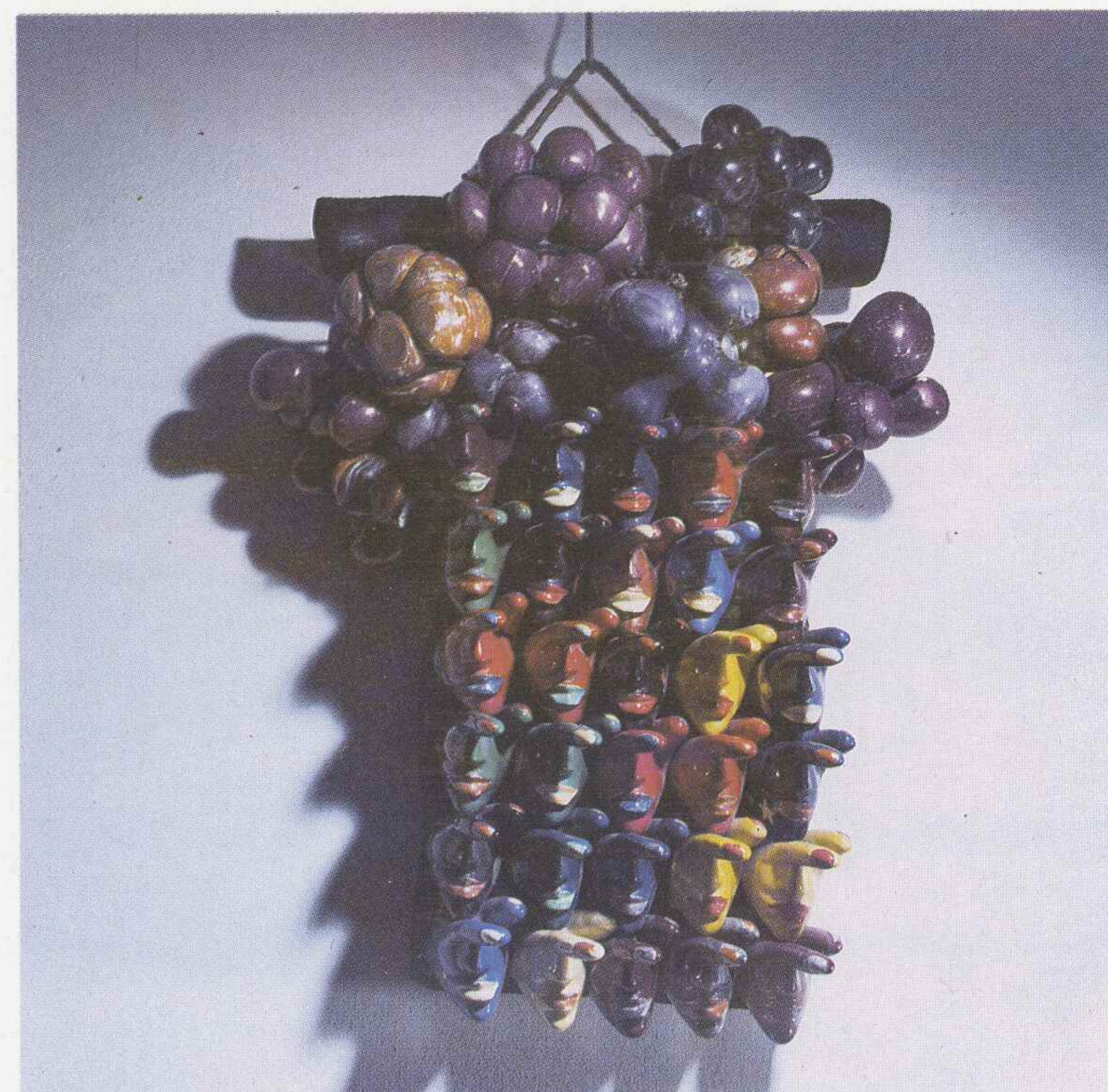
53-344 Wrocław
ul. Komandorska 155/15

Ur. 1942. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. J. Kotarbińskiej i doc. K. Cybińskiej, dyplom — 1965. Członek Międzynarodowej Akademii Ceramiki AIC; członek (założyciel) Grupy Twórczej „Nie Tylko My”. Uprawiana dyscyplina: ceramika. Wystawy indywidualne: Piwnica Świdnicka Wrocław 1970; Switchback Gallery Churchill (Australia) 1984; Holdsworth Fine Art Galleries Sydney (Australia) 1984; Ladrobe Valley Art Center Morwel (Australia) 1984; Devis Gallery Melbourne (Australia) 1985; Drake University Gallery Des Moines (USA) 1986; Ośrodek Kultury Polskiej Sztokholm 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Warszawa 1969; Międzynarodowa Wystawa „Two-

rzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970, 1973, 1976; XXV lat ZPAP Wrocław, Warszawa 71; „Prezentacje” Wrocław 1974, 1975, 1979; Panorama XXX-lecia PRL Warszawa 1975; Wystawa poplenerowa „Porcelana inaczej” Wałbrzych, Wrocław 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1988; Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979, 1981, 1983, 1987; Wystawa Grupy Twórczej „Nie Tylko My” Oleśnica 1980, Poznań 1981, Wrocław 1984, Białystok 1988. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej, Faenza (Włochy) 1970, 1973, 1980, 1981, 1984, 1987; Poplenerowa wystawa ceramiki Bechyně (CSSR) 1970; Wystawa poplenerowa „Memphis '73” Memphis (USA) 1973; Quad-

riennale Sztuki Użytkowej Erfurt 1974; I European Ceramic of Present Day, KERAMION, Frechen (RFN) 1976; Międzynarodowe Biennale Ceramiki Artystycznej Vallouris (Francja) 1978, 1982; Ceramika Polska Frechen (RFN) 1978; „Ceramika Polska” Faenza 1981, 1982; Polskie Szkło, Ceramika i Tkanina Praga, Bratysława, Moskwa, Ałma-Ata 1982; Symposium Epilogue Exhibition, A.C.C., Smithville (USA) 1985; „Ceramika Wrocławska” Zaporozże 1987; Wystawa sztuki Apeldoorn (Holandia) 1989. Nagrody i wyróżnienia: Złoty medal — II Międzynarodowa Wystawa „Tworzywo Cerami-

czne w Sztuce Współczesnej” Gdańsk-Oliwa 1973; Nagroda Administracjone Provincia Di Ravenna — Międzynarodowy Konkurs Ceramiki Artystycznej Faenza 1973; III Nagroda — III Międzynarodowa Wystawa „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1976; II Nagroda — I Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979; Nagroda Wydziału Kultury i Sztuki w Wałbrzychu — I Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979; Premio-Aquisto — Międzynarodowy Konkurs Ceramiki Artystycznej Faenza 1980; III Nagroda — II Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1983.

Anna Malicka-Zamorska, ceramika unikatowa

Anna Marchwicka

55-035 Oborniki Śl.
ul. Jagiello 8

Ur. 1963 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1988. Udział w wystawach zbiorowych: Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Ceramika Młodych”, Wrocław 1988.

Anna Marchwicka, ceramika unikatowa

Wojciech Mączyński

Ur. 1953 w Krakowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej — 1986.

Wojciech Mączyński, zestaw form użytkowych

Ewa Mehl

Barenstraat 117
NL 10 — 13 Amsterdam, Holandia

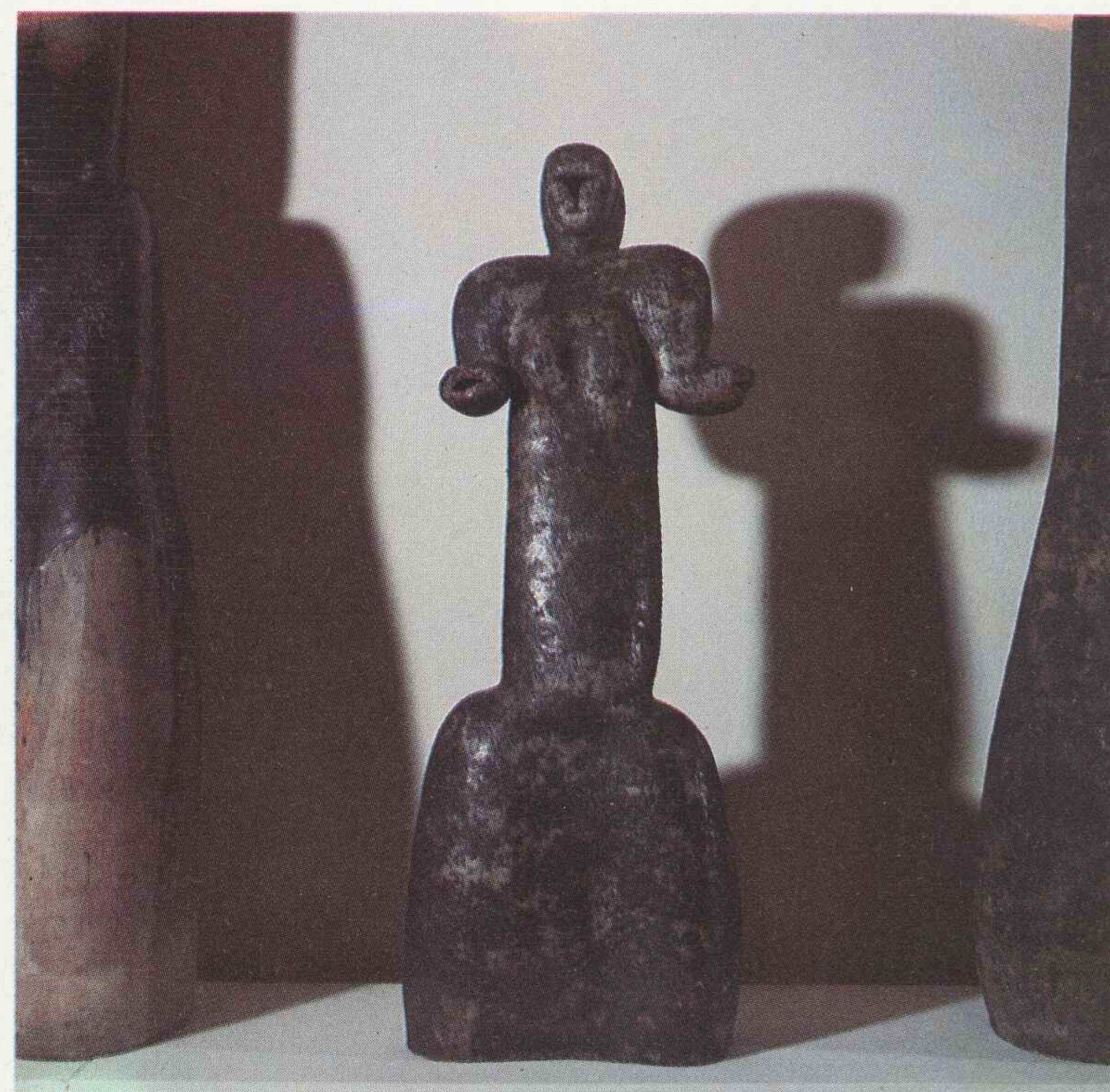
Ur. 1938 w Krakowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa architektonicznego — 1963. Uprawiane dyscypliny: rzeźba w ceramice. Najważniejsze wystawy indywidualne: Luchthafen Schiphal Holandia 1985; Lochen Kunst Galerij 1988; Deventer Kunst Keramick 1988. Udział w wystawach krajowych m.in.: Wystawa Grupy z Kuźnicznej Wrocław 1966, 1967, 1969; Wystawa Medalierstwa Wrocław 1966; Wystawa Sztuki Użytkowej Wrocław 1967; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Między-

narodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; Panorama XXX-lecia Warszawa 1974. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1965; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Peruggia (Włochy) 1965; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Istambuł 1967; Międzynarodowe Biennale Ceramiki Artystycznej Vallouris (Francja) 1968; Wystawa Ceramiki Wrocławskiej Drezno 1973; Wystawa Sztuki Polskiej

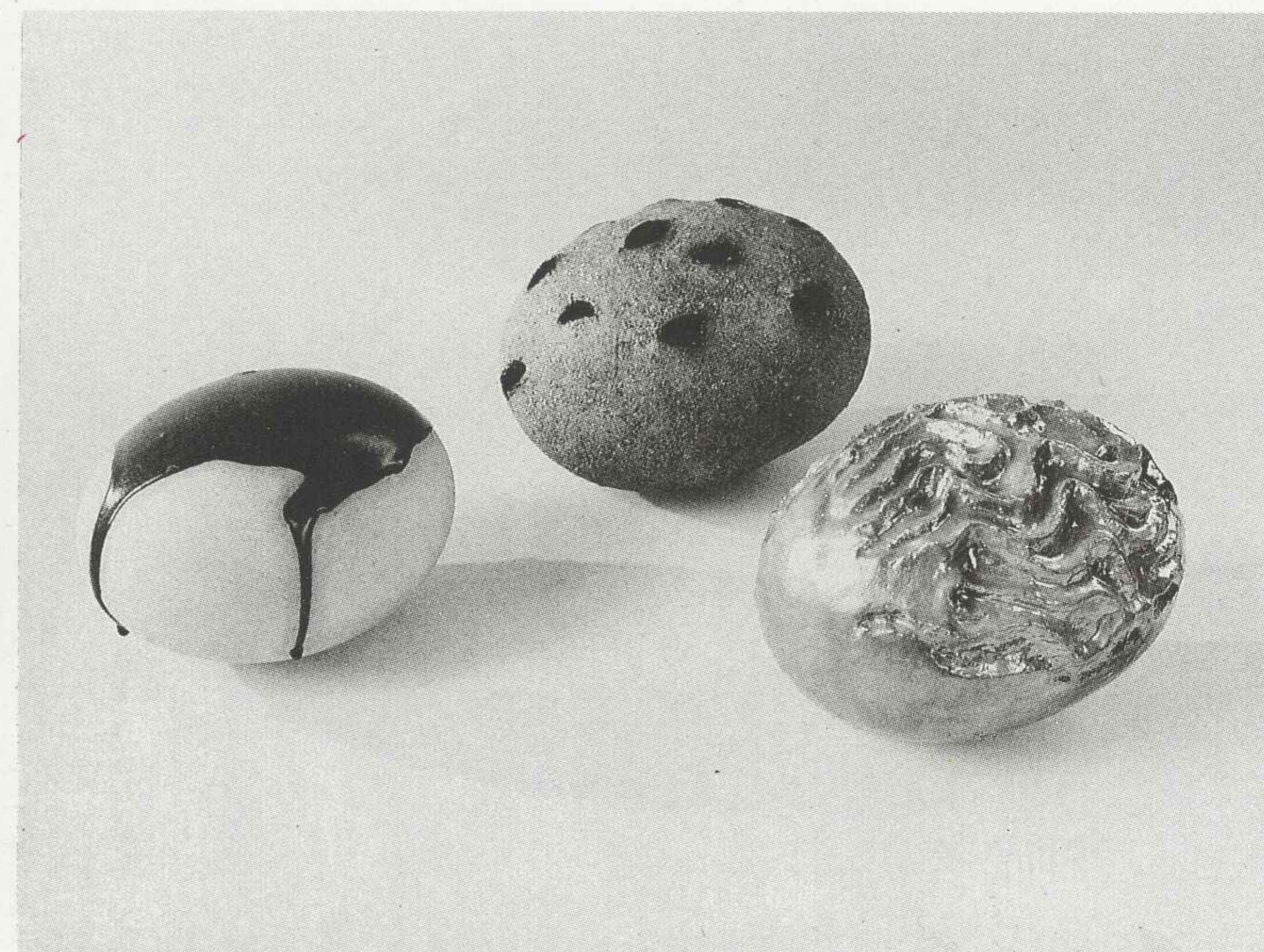
Duisburg, Monachium 1974; Ceramika, rzeźba, techniki ceramiczne Arnheim (Holandia) 1981; Sztuka Polska Kolonia (RFN) 1984; Haga 1987; Nagrody i wyróżnienia: Złota plakietka — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Perrugia (Włochy) 1965; Wyróżnienie — Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Młodych Sopot 1968; Nagroda — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970.

Bożena Miczulska

Ur. 1958 w Lublinie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki — 1985.

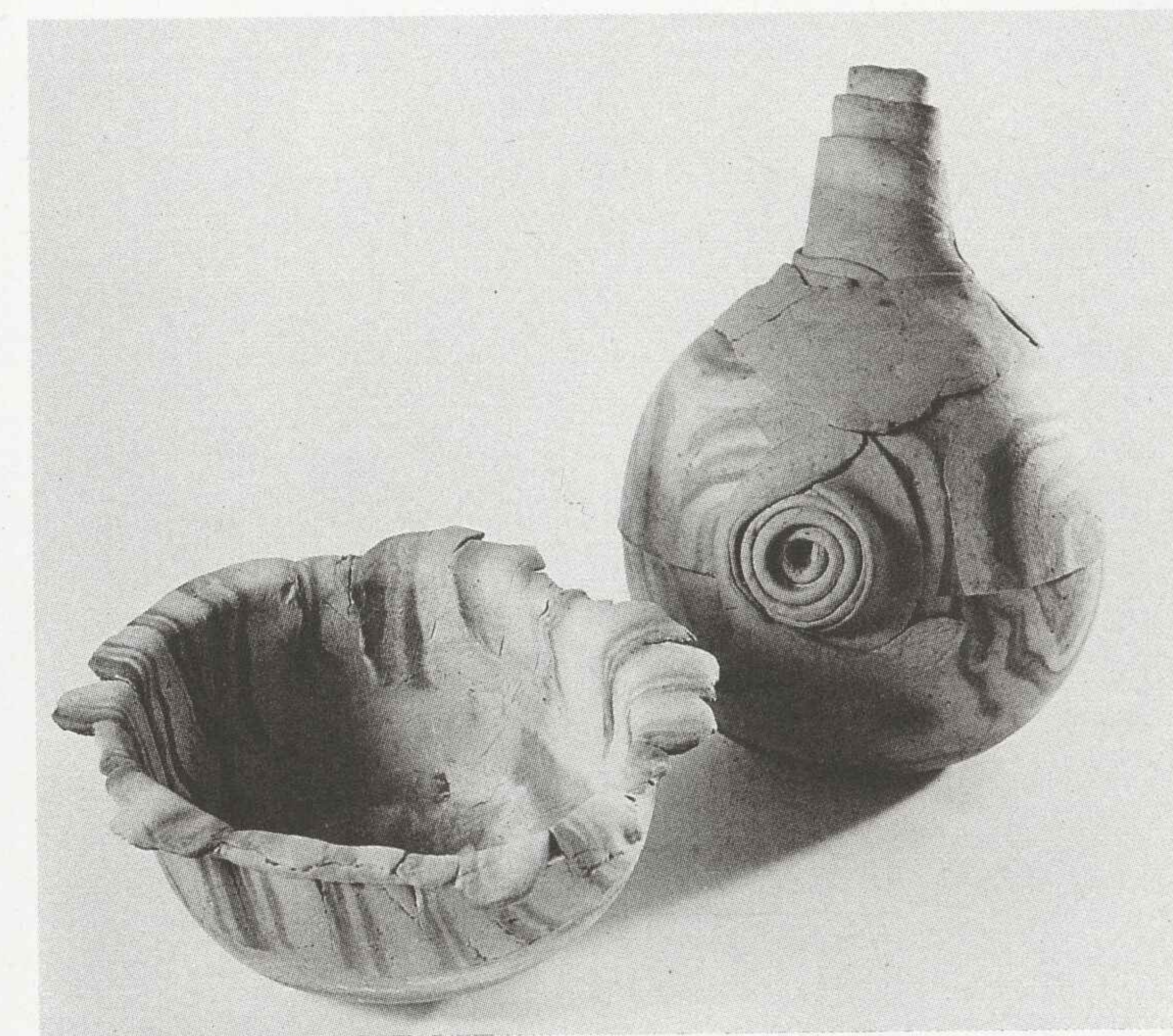
Ewa Mehl, „Kobieta”

Bożena Miczulska, zestaw form unikatowych

Elżbieta Mirosław-Mulas

Ur. 1960 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki — 1981.

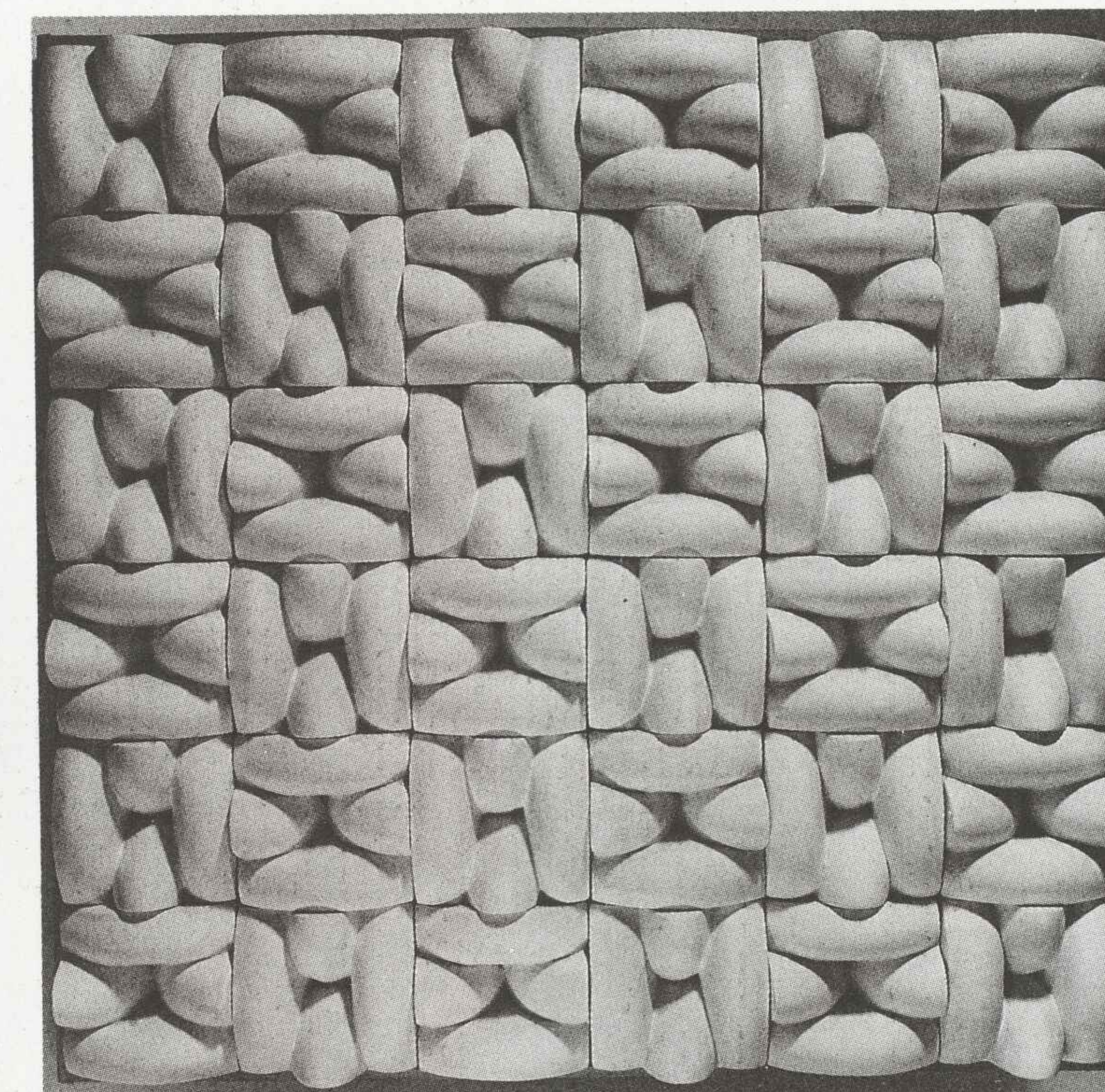
Elżbieta Mirosław-Mulas, ceramika unikatowa

Stanisław Możdżeń

58-300 Wałbrzych
ul. Konopnickiej 5b/9

Ur. 1938 w St. Hilaire le Petit (Francja). Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki przemysłowej u prof. R. Kominka — 1986. Udział w wystawach krajowych: Wystawa absolwentów Wydziału Ceramiki i Szkła „Dyplom '86” Wrocław 1986; Międzynarodowe Targi Poznańskie Poznań 1985, 1986,

1987, 1988; Poplenerowa wystawa ceramiki Wałbrzych 1987, 1988; Wrocław 1987, 1988; Wystawa współczesnej ceramiki przemysłowej Wałbrzych-Książ 1988. Udział w wystawie ceramiki przemysłowej Frankfurt 1988. Nagrody: Wyróżnienie (dyplom) — Wystawa współczesnej ceramiki przemysłowej Wałbrzych-Książ 1988.

Stanisław Możdżeń, układ architektoniczny

Halina Olech

51-640 Wrocław
ul. E. Żaka 5/2

Ur. 1922 w Grodnie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki artystycznej — 1952. Obecnie docent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawy indywidualne: BWA Wrocław 1967; Muzeum Narodowe Wrocław 1977. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954, 1960; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1957, 1974/75, 1976; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Wrocław 1959; Ogólnopolska Wy-

stawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970, 1973, 1976; Wystawa Ceramiki Polskiej Książ 1979. Udział w ważniejszych wystawach zagranicznych m. in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962, Genewa 1965, Istambuł 1967; Polska Sztuka Użytkowa Praga, Budapeszt, Belgrad, Sofia 1964/65; Międzynarodowe Biennale Ce-

ramiki Artystycznej Vallauris 1968; Wystawa Sztuki Użytkowej w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Międzynarodowy Konkurs Ceramiki Artystycznej Faenza 1975, 1977; Wystawa Polskiej Ceramiki, Szkła i Tkaniny Praga, Bratysława, Moskwa, Alma-Ata 1982. Nagrody i wyróżnienia: Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1965, 1970, 1979, 1986; Wyróżnienie — Wystawa Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979.

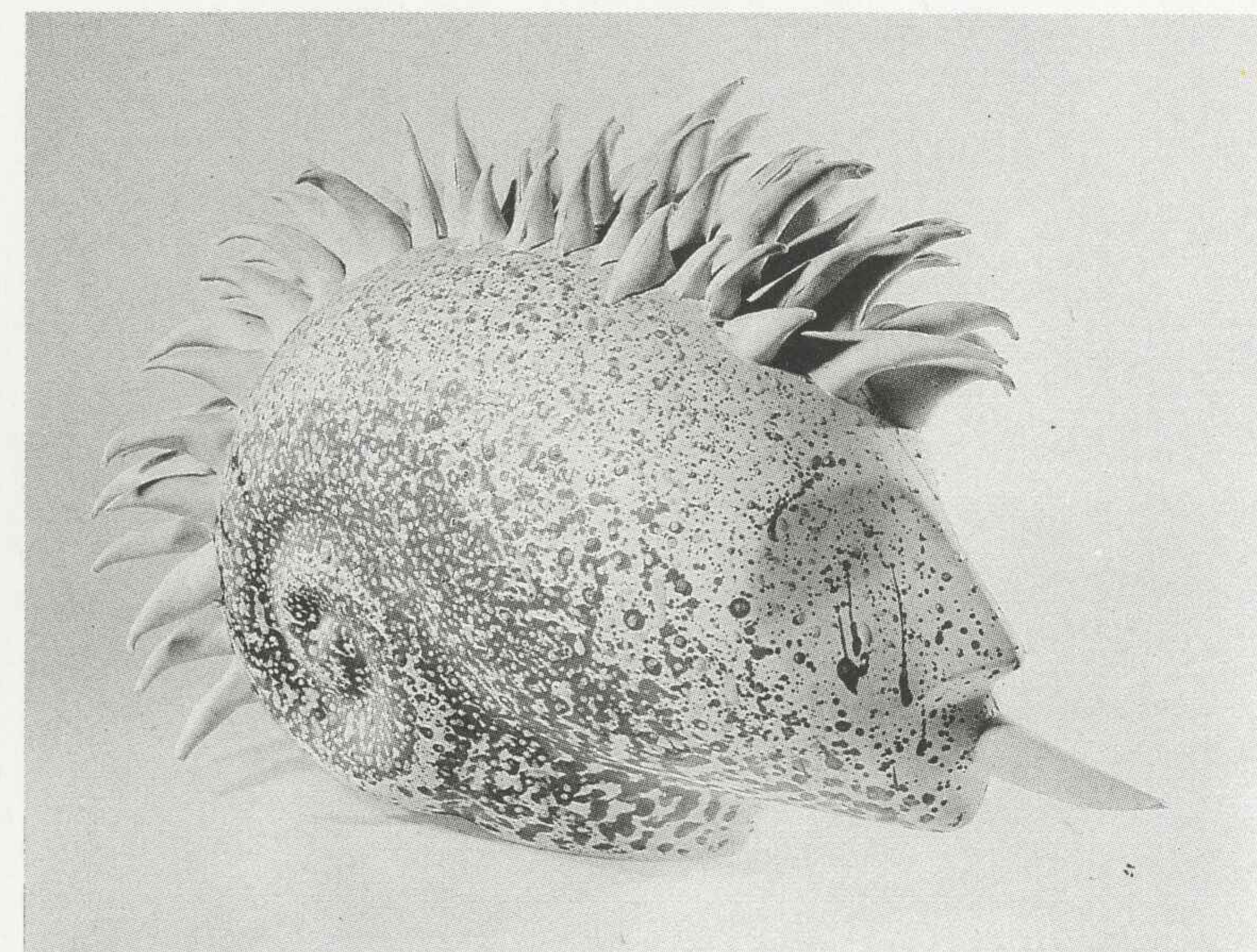
Gabriel Palowski

53-518 Wrocław
ul. Zaporoska 6/12

Ur. 1962. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1987. Udział w wystawach krajowych: Poplenerowa wystawa ceramiki „Symposium Ceramiczne Tułowice'87” Opole 1987; „Dyplom'87” Warszawa 1987; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

Halina Olech, zestaw ceramiki unikatowej

Gabriel Palowski, ceramika unikatowa

Ewa Panufnik-Dworska

53-120 Wrocław
ul. Jarzębinowa 10/22

Ur. 1936 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. J. Kotarbińskiej — 1962. Uprawiane dyscypliny: rzeźba i rysunek. Wystawa indywidualna: Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1980. Udział w wystawach krajowych m.in.: Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Warszawa 1969; Triennale Rysunku im. T. Kulsiwicza Kalisz 1986. Udział w Międzynarodowej Wystawie Ceramiki Artystycznej Faenza 1978.

Ewa Panufnik-Dworska, ceramika unikatowa

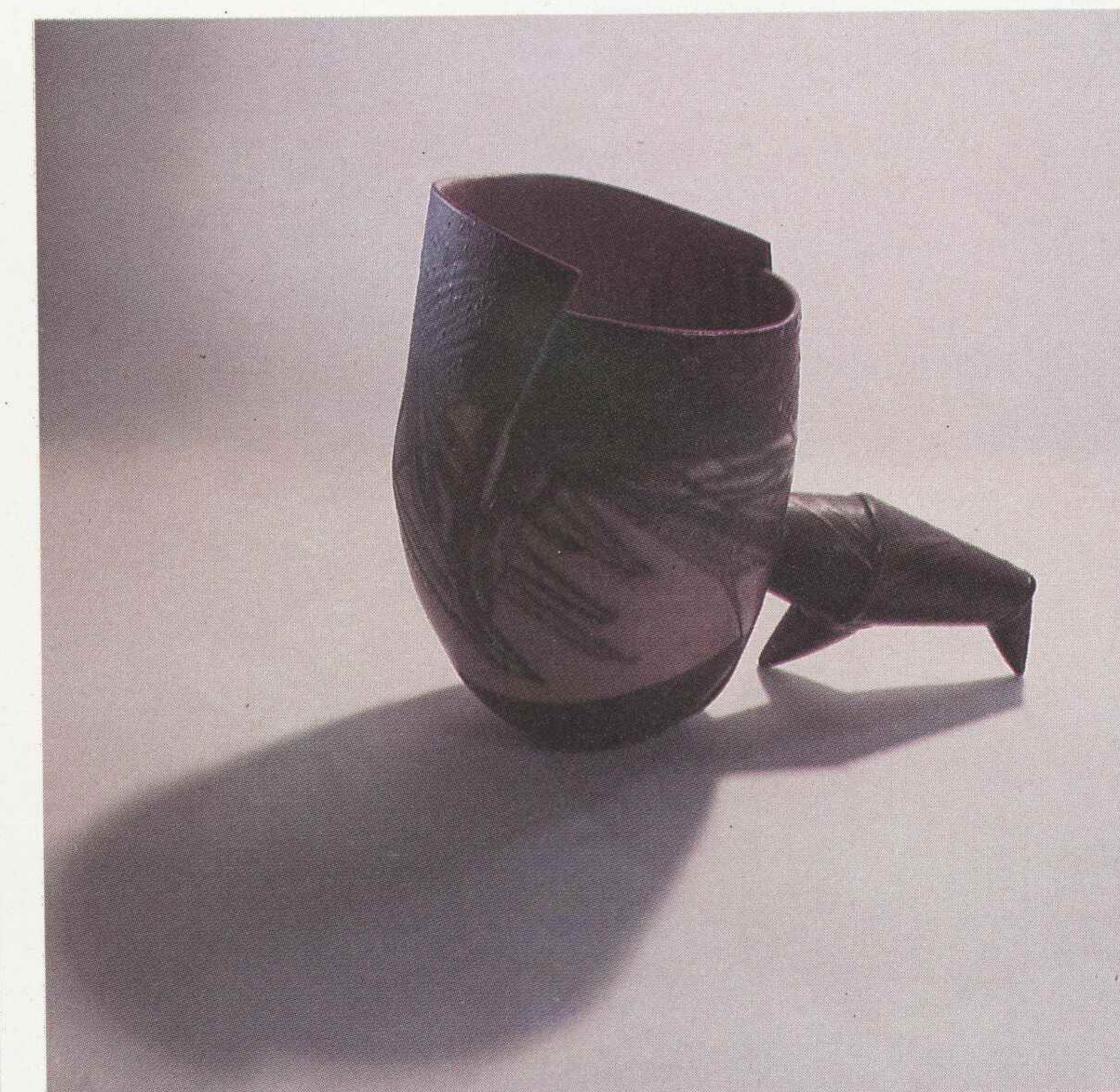
Grażyna Płocica

51-650 Wrocław
ul. Canaletta 2/29

Ur. 1952 w Jarosławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1977. Obecnie wykładowca na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawy indywidualne: Galeria Grupy „Nie Tylko My” Wrocław 1985. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Konfrontacje Młodych Wrocław 1978, 1979, 1980; Ceramiki i Szkła Dzień Dzisiejszy Wrocław 1980; Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych 1981, 1983, 1987; Polska Ceramika Współczesna Warszawa 1982; Powarsztatowa Wystawa Prac Ogólnopolskich

Warsztatów Ceramicznych Wrocław 1983; Poplenerowa Wystawa Prac Ogólnopolskiego Pleneru Ceramicznego Wałbrzych 1984, 1986; Ceramika Dolnośląska Kraków 1986; Wystawa Międzynarodowego Eksperymentalnego Studia Ceramiki z Kecskemet (Węgry) Wrocław 1988; „Interrart '86” Poznań 1986; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Młodych „Jugend Gestaltet” Monachium 1980; Dni Polskie Dusseldorf (RFN) 1980; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza (Włochy) 1981, 1987; Polskie

Szkło, Ceramika i Tkanina Praga, Moskwa, Alma-Ata 1982; „Ceramicy z Polski” Vallauris 1983; Wrocławska Ceramika i Tkanina Drezno 1984; Ceramika Grupy „Nie Tylko My” Landau (RFN) 1985; Wystawa Międzynarodowego Studia Ceramiki z Kecskemet Paryż 1986; Dni Kultury Polskiej w ZSRR Zaporozże 1987. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda — II Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1981; Nagroda „PAX”-u — III Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1983; Nagroda — V Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1987.

Grażyna Płocica, forma unikatowa

Alicja Podgórska

58-260 Bielawa
ul. Bieruta 16/3

Ur. 1960 w Chełmsku Śl. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1988.

Alicja Podgórska, zestaw użytkowy, porcelana

Krzysztof Rozpondek

49-300 Brzeg
ul. Szkolna 11/8

Ur. 1961. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1987. Obecnie asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: ceramika artystyczna i rysunek. Udział w wystawach

krajowych: „Dyplom '87” Warszawa 1988; Sympozjum Ceramiczne „Tułowice '87” Opole 1987; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988; Sympozjum Ceramiczne „Tułowice '88” Opole 1988.

Krzysztof Rozpondek, ceramika unikatowa

Grzegorz Sitek

32-580 Chełmek
ul. XXX-lecia PRL 14/40

Ur. 1958. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1983. Obecnie starszy asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: ceramika artystyczna, ceramika przemysłowa, malarstwo, rysunek. Udział w wystawach krajowych: Ogólnopolska Wy-

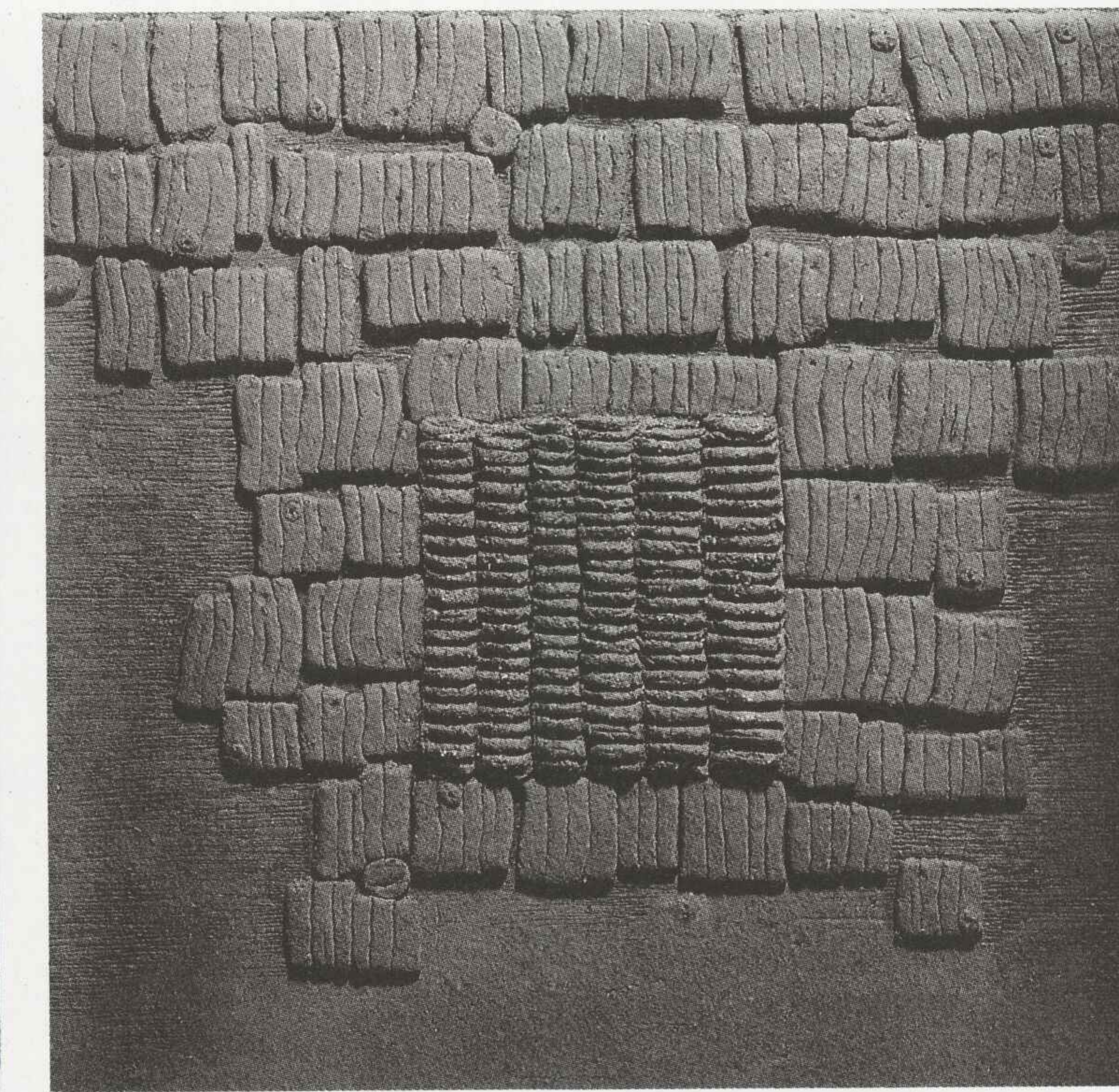
stawa Malarstwa „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1985; Wystawa poplenerowa „Porcelana inaczej” Wałbrzych, Wrocław 1986, 1987; „Współczesna Ceramika i Tkanina Artystyczna” Wschowa 1987; „Ceramika Młodych” Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Halle, Drezno 1986, Monachium 1986.

Grzegorz Sitek, obraz ceramiczny, 1988

Józef Sowada

Ur. 1956 w Gorzycach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki — 1981.

Józef Sowada, kafel, 1981

Lesław Sztangret

98-220 Zduńska Wola
ul. Spacerowa 72/60

Ur. 1961. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1986. Uprawiane dyscypliny: malarstwo i rysunek.

Anna Sztucka

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1988. Udział w wystawie „Ceramika Młodych” Wrocław 1988.

Lesław Sztangret, kafel, 1987/88

Anna Sztucka, zestaw form użytkowych

Stanisław Szyba

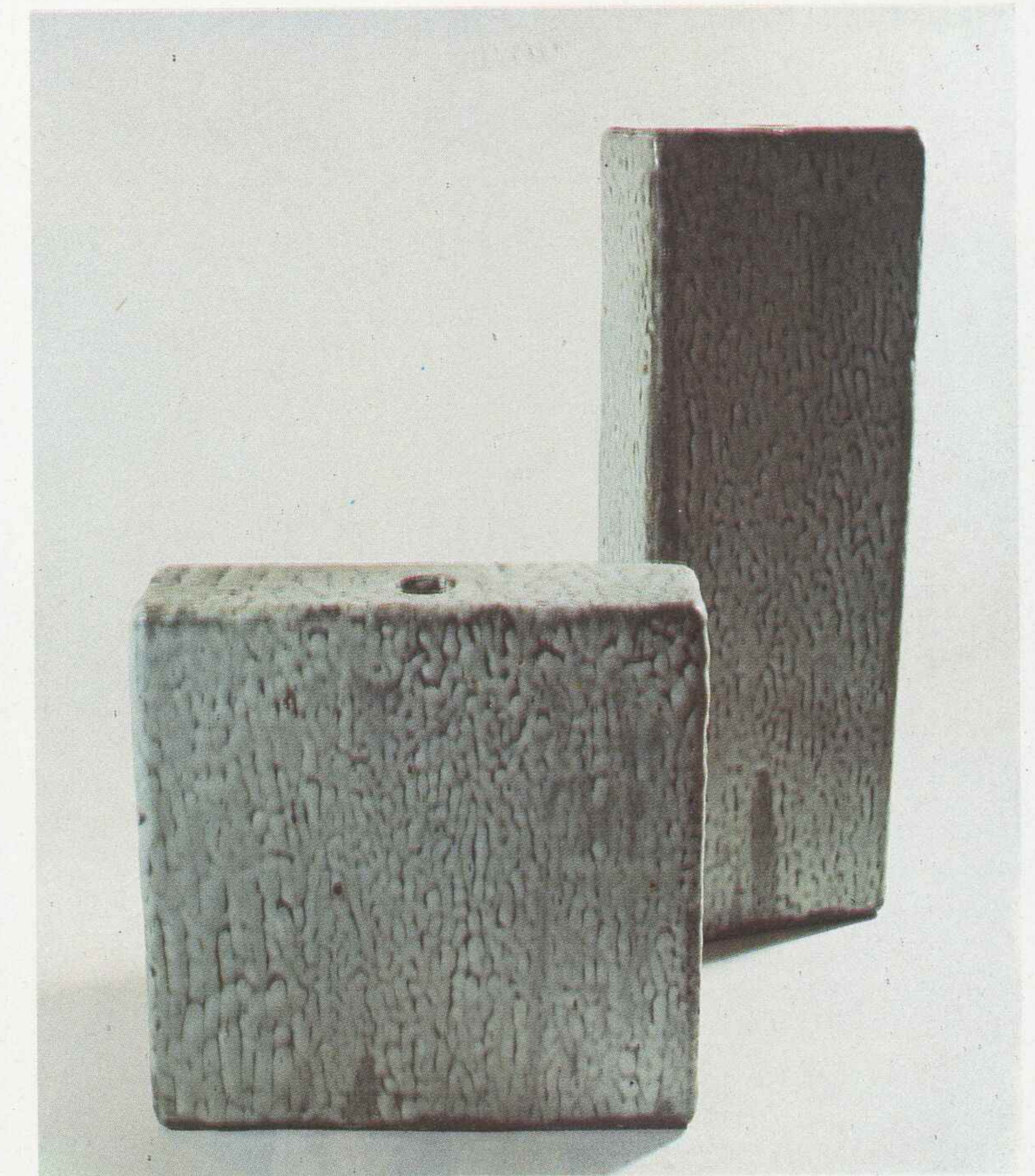
50-105 Wrocław
ul. Łacjarska 59/7

Ur. 1935 w Podlesiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu ceramiki artystyczno-przemysłowej u prof. J. Kotarbińskiej — 1962. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: ceramika unikatowa i architektoniczna. Realizacje: szesnaście realizacji ceramiki w architekturze i plenerze. Udział w wystawach krajowych m.in.: „Sztuka Użytkowa” Wrocław 1967; „Dom, kul-

tura naszego mieszkania” Poznań 1969; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; „Wrocław 71” Warszawa 1971; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Gdańsk 1973; „Współczesna forma plastyczna w pejzażu miasta w Polsce” Wrocław 1974; Wystawa Grupy „Nie Tylko My” Wrocław 1977, Kłodzko 1988; Wystawa Katedry Malarstwa PWSSP

we Wrocławiu Wrocław 1981; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław-Warszawa 1988; Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko 1988. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Istambuł 1967; Międzynarodowe Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris (Francja) 1968, 1970; „Ceramika Wrocławska” Drezno 1973; Wystawa Sztuki Polskiej Monachium (RFN) 1974; I

Quadriennale Sztuki Krajów Socjalistycznych Erfurt (NRD) 1974. Nagrody i wyróżnienia: Dyplom — I Międzynarodowe Biennale Ceramiki Artystycznej Vallauris 1968; Medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; Medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Gdańsk 1973; Nagroda Wydziału Kultury m. Wrocławia; I Nagroda — Konkurs na malarstwo ceramiczne dla centrali telefonicznej Wrocław.

Stanisław Szyba, ceramika unikatowa „Blok”

Marek Tomaszewski

51-610 Wrocław
ul. Karłowicza 39

Ur. 1952 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. K. Cybińskiej — 1977. Obecnie wykładowca na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: wzornictwo przemysłowe i ceramika. Indywidualna wystawa ceramiki: Klub Inteligencji Katolickiej Wrocław 1985. Ważniejsze realizacje: relief ceramiczny — Dom Kultury w Starych Bogaczowicach 1982—1985 (wspólnie z H. Keller-Tomaszewską) oraz całodziennie zestawy naczyń stołowych z porcelany: „Nora” — „Czar-

na Linia”, „Klaudia”, „Ewa”, „Gloria” (produkowane przez ZPS „Karolina” w Jaworzynie Śl.). Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa ceramiki „Centrum Ceramiki Polskiej” Wałbrzych 1985, 1987, 1988; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa ceramiki PWSSP Wrocław 1988; Międzynarodowe Targi Poznańskie 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Arty-

stycznej Faenza (Włochy) 1985, 1986. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie (wspólnie z H. Keller-Tomaszewską) — Konkurs na plakat o tematyce społecznej Warszawa 1977; Nagroda za grafikę o tematyce społeczno-politycznej Warszawa 1977; Nagroda (wspólnie z H. Keller-Tomaszewską) — II Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1981; Złoty medal — Targi Artykułów Konsumpcyjnych Brno 1987; Nagroda — Wystawa ceramiki „Centrum Ceramiki Polskiej” Wałbrzych 1988.

Magdalena Tomczak

Toruń
ul. Kraszewskiego 22/25

Ur. 1965 w Toruniu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. I. Lipskiej-Zworskiej i adi. L. Kupczyńskiej-Jankowiak.

Włodzimierz Trendel

Nota biograficzna s. 78

Małgorzata Trojnar-Tracz

50-321 Wrocław
ul. Żeromskiego 33/7

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1985. Uprawiane dyscypliny: ceramika, malarstwo, scenografia.

Renata Wienczek-Sanokowska

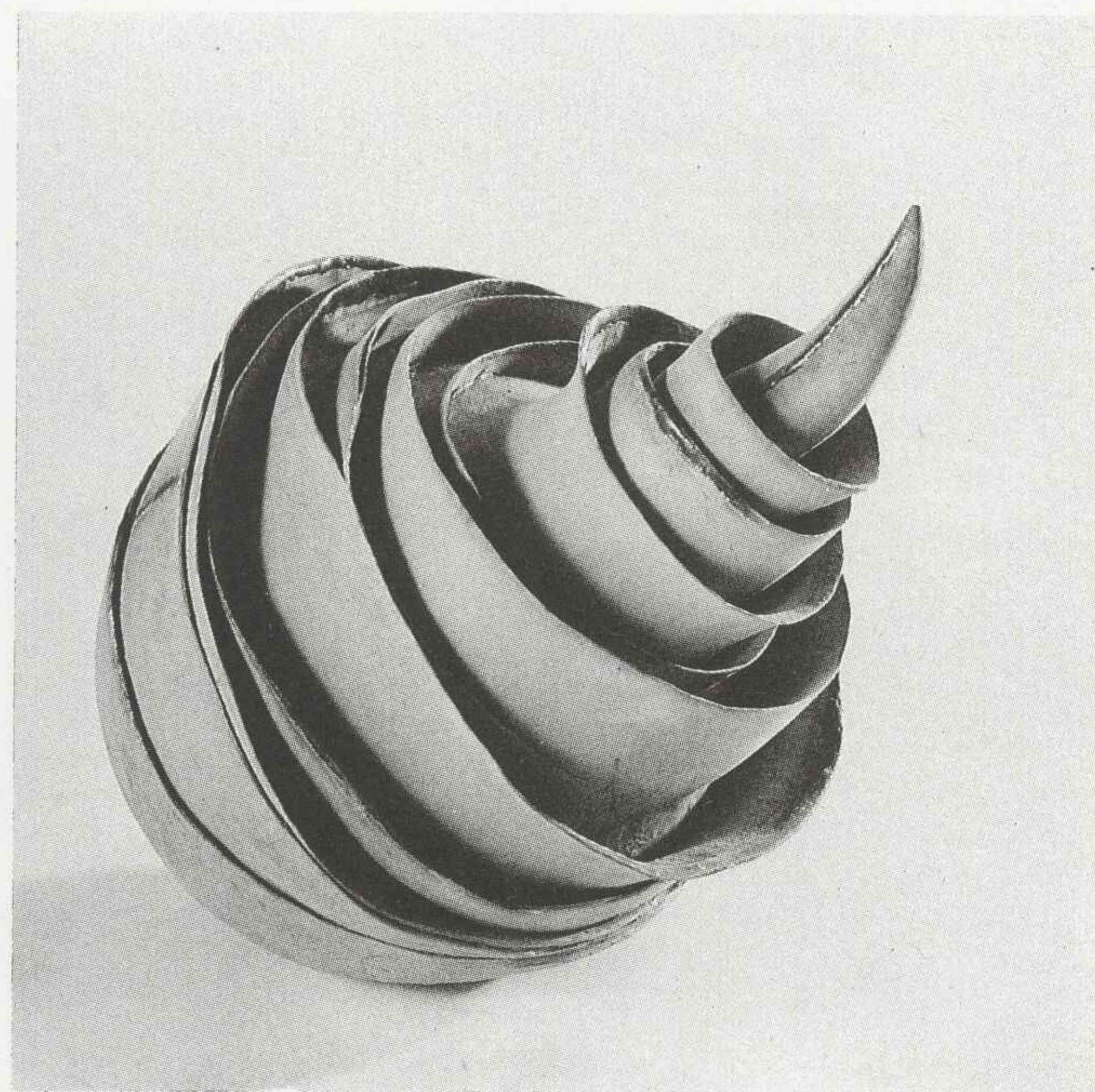
53-325 Wrocław
al. Przewodników Pracy 65/21

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania ceramiki u doc. I. Lipskiej-Zworskiej — 1986. Udział w wystawach krajowych: „Ceramika Młodych” Wrocław 1988; „Sztuka Młodych” Rzeszów 1988. Nagrody: Wyróżnienie — Konkurs na plakat „Walka z nikotyną” 1987.

118

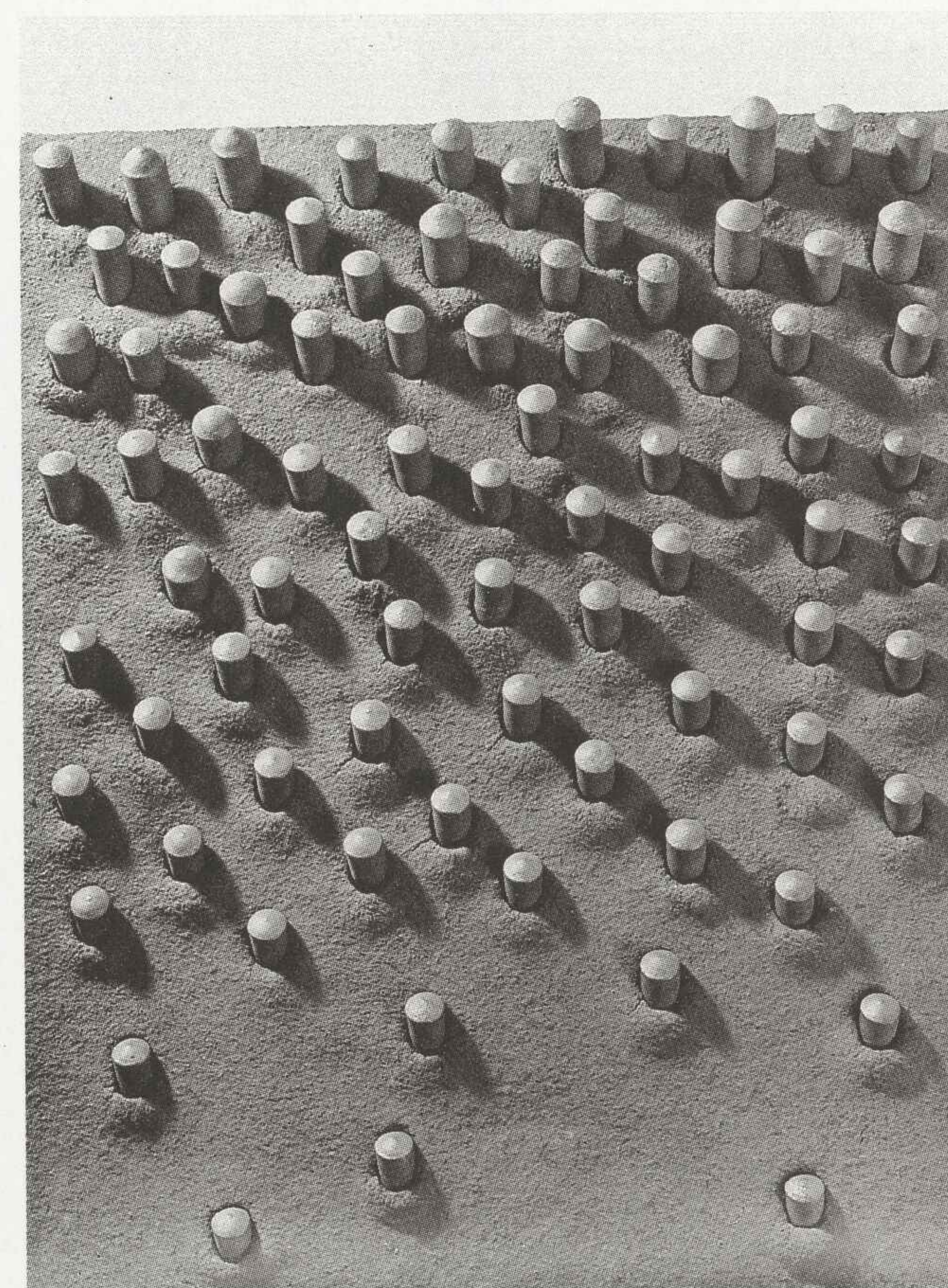

Marek Tomaszewski, ceramika użytkowa „Nora”

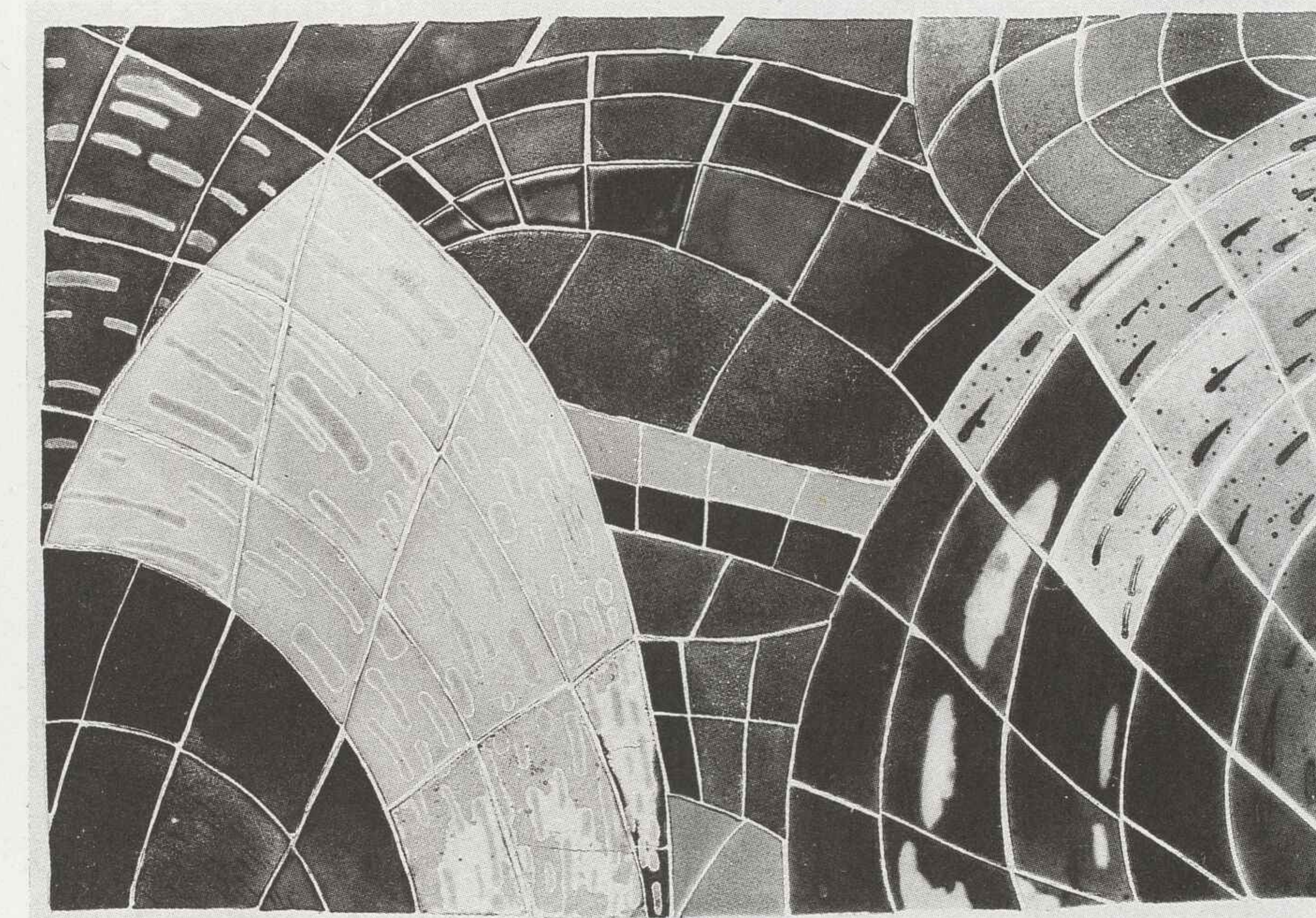

Magdalena Tomczak, forma unikatowa, 1987/88

119

Włodzimierz Trendel, kafel

Małgorzata Trojnar-Tracz, kafel

Bronisław Wolanin

59-700 Bolesławiec
ul. Górników 4/3

Ur. 1937 w Bełzcu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. J. Kotarbińskiej — 1962. Uprawiane dyscypliny: ceramika i rysunek. Ważniejsze wystawy indywidualne: Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1968; BWA Wrocław 1969; Muzeum Okręgowe w Jeleniej Górze 1975; Muzeum Okręgowe w Legnicy 1976; BWA Wałbrzych 1977; BWA Jelenia Góra 1979; Muzeum Narodowe Wrocław 1981; BWA Zamość 1983; BWA Zielona Góra 1986. Udział w licznych wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Austria (Wiedeń 1983);

Bulgaria (Sofia 1981); Czechosłowacja (Praga, Bratysława 1982); Francja (Vallauris 1983, Paryż 1984); NRD (Drezno 1973, 1980, Berlin 1977, 1981, Lipsk 1982, Festung Königstein 1987, Pirna 1987); RFN (Duisburg 1974, Rothenburg 1977, Frechen 1978); Włochy (Faenza 1965, 1980, 1981, 1987); Hiszpania (Walencja 1987); ZSRR (Moskwa 1962, 1982, Ryga 1969, Wilno 1975, Ałma-Ata 1982). Nagrody i wyróżnienia: Medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej Sopot 1970; Wyróżnienie i Na-

groda wojewody wałbrzyskiego — Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1979; I Nagroda — Prezentacje Jeleniogórskie Jelenia Góra 1979; II Nagroda — Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1983; Nagroda Prasy Dolnośląskiej Wrocław 1984; III Nagroda i Nagroda Zrzeszenia Producentów Ceramiki — Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1985; I Nagroda — Biennale Ceramiki Polskiej Wałbrzych-Książ 1987; „Złota Gwiazda Jakości” — Międzynarodowe Targi Ceramiki i Szkła Walencja (Hiszpania) 1987.

Mieczysław Zdanowicz

53-120 Wrocław
al. Jarzębinowa 24/26 m.10

Ur. 1928. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. E. Krchy i prof. E. Gepperta, dyplom — 1956. Docent PWSSP, kierownik pracowni projektowania malarstwa w architekturze i urbanistyce na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Wystawy indywidualne: Muzeum Narodowe Wrocław 1978; „Geneza Formy” Wrocław 1978. Wybrane realizacje: dyplomowa realizacja pierwszego witraża w Uczelni 1955; projekt i realizacja wystawy Malarstwa, Grafiki, Szkła i Ceramiki PWSSP we Wrocławiu na Festiwalu Szkół Artystycznych w Krakowie 1961; projekt i realizacja wystawy z okazji XV-lecia PWSSP we Wrocławiu Warszawa 1966; organizacja I Biennale Małych Form Rzeźbiarskich Wrocław

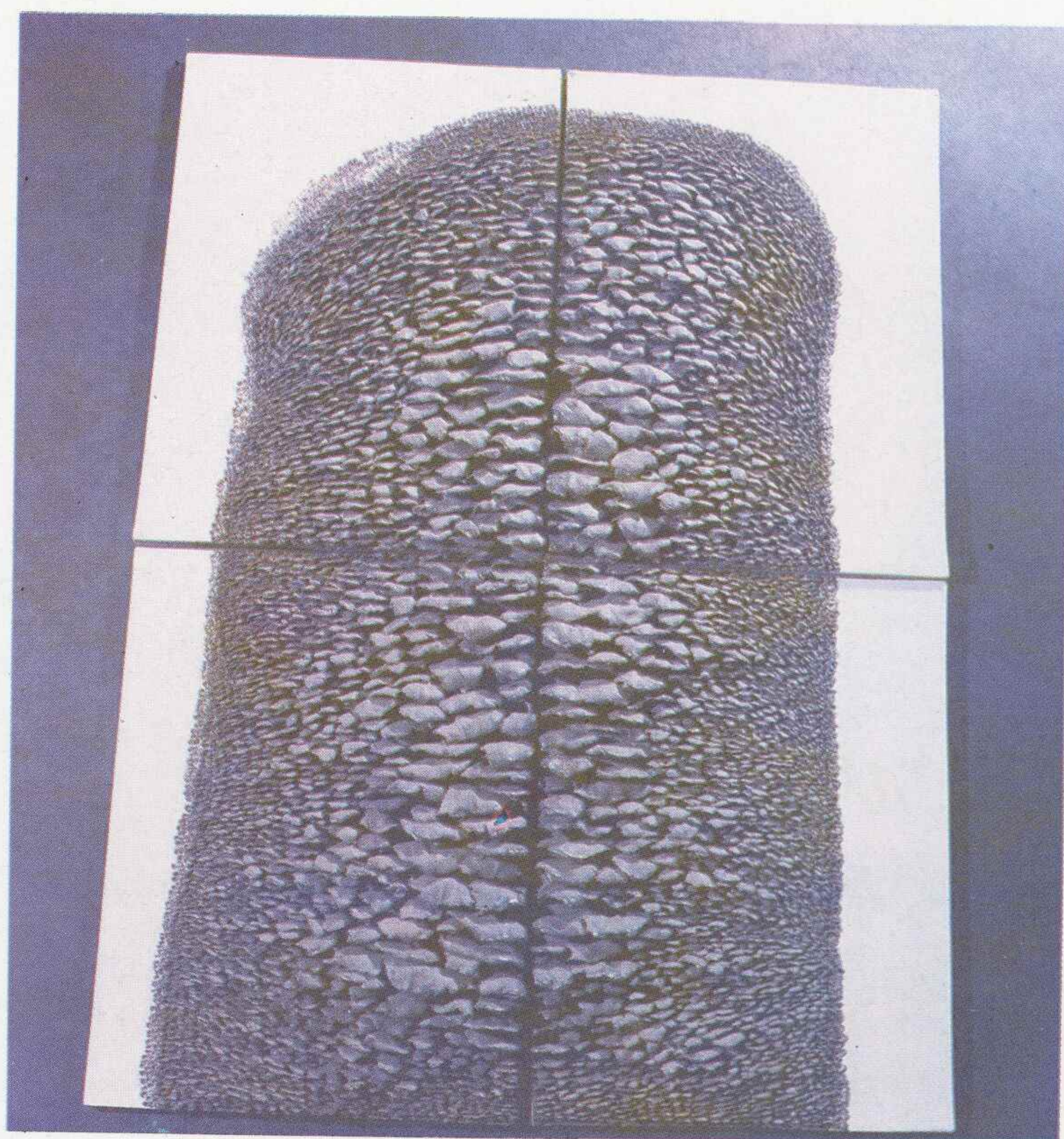
1968; realizacja (wspólnie z A. Wojciechowskim) Zdarzenia Przestrzennego „Wieża Radości” Wrocław 1970; projekt i realizacja wystawy Polski Medal Współczesny Wrocław 1971; realizacja zdarzenia „Spróbujmy Konceptualizmu” Wrocław 1974; organizacja Galerii Plenerów PWSSP we Wrocławiu pn. Sztuka-Przestrzeń-Czas (udział w Międzynarodowym Festiwalu Teatru Otwartego) Wrocław 1987. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: I i II Wystawa Młodej Plastyki Wrocław 1953, 1954; Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1954, 1960; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1958; Festiwal Sztuk Plastycznych Sopot 1959; Ogólnopolska

Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; I Biennale Małych Form Rzeźbiarskich Wrocław 1968; Ceramika i Szkło. Polskie Dzieło Plastyczne w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; „Medalierstwo w 30-lecie Polski Ludowej” Poznań 1974; Tendencje i Osobowości w Polskiej Rzeźbie Współczesnej Warszawa 1978; „Literatura i Sztuka” Wrocław 1984. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: XII Triennale Mediolan 1960; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Genewa 1965, Istambuł 1967; Międzynarodowa Wystawa Rzeźby Odlewniczej Madryt 1970; „50 lat Medalierstwa Polskiego 1920—1970” Paryż 1971; „Moderne Polnische Medaillen” Wiedeń 1974; II Bien-

nale Internazionale Dantesca Rawenna 1975; Międzynarodowa Wystawa Medalii FIDEM Budapeszt 1977; Quadriennale Sztuki Dekoracyjnej Erfurt 1978; Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej Faenza 1978; Wystawa „Polska Sztuka Użytkowa” Moskwa 1982; Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: Srebrny medal — XII Triennale Mediolan 1960; Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Praga 1962; Nagroda ze-

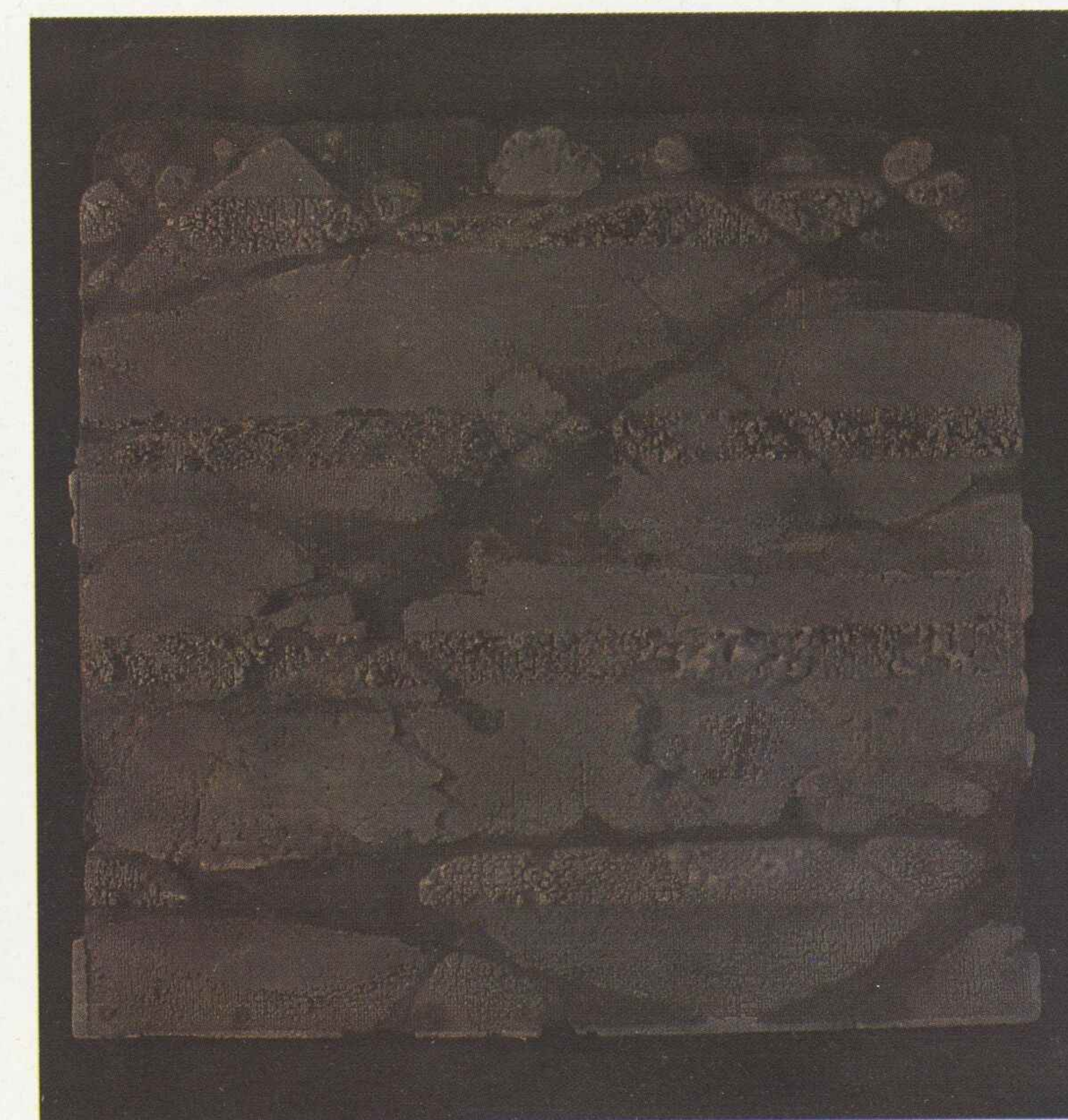
społowa Ministra Kultury i Sztuki 1965; I Nagroda — Konkurs na medal Wrocław 1968; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki — Ceramika i Szkło. Polskie Dzieło Plastyczne w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Nagroda i Złoty medal — Międzynarodowa Wystawa Ceramiki „Tworzywo Ceramiczne w Sztuce Współczesnej” Sopot 1970; Nagroda Artystyczna m. Wrocławia 1970; Złoty medal — II Biennale Internazionale Dantesca Rawenna 1975; I Nagroda — Konkurs rzeźby na ul. Grodzką Wrocław 1975.

120

Bronisław Wolanin, kafel

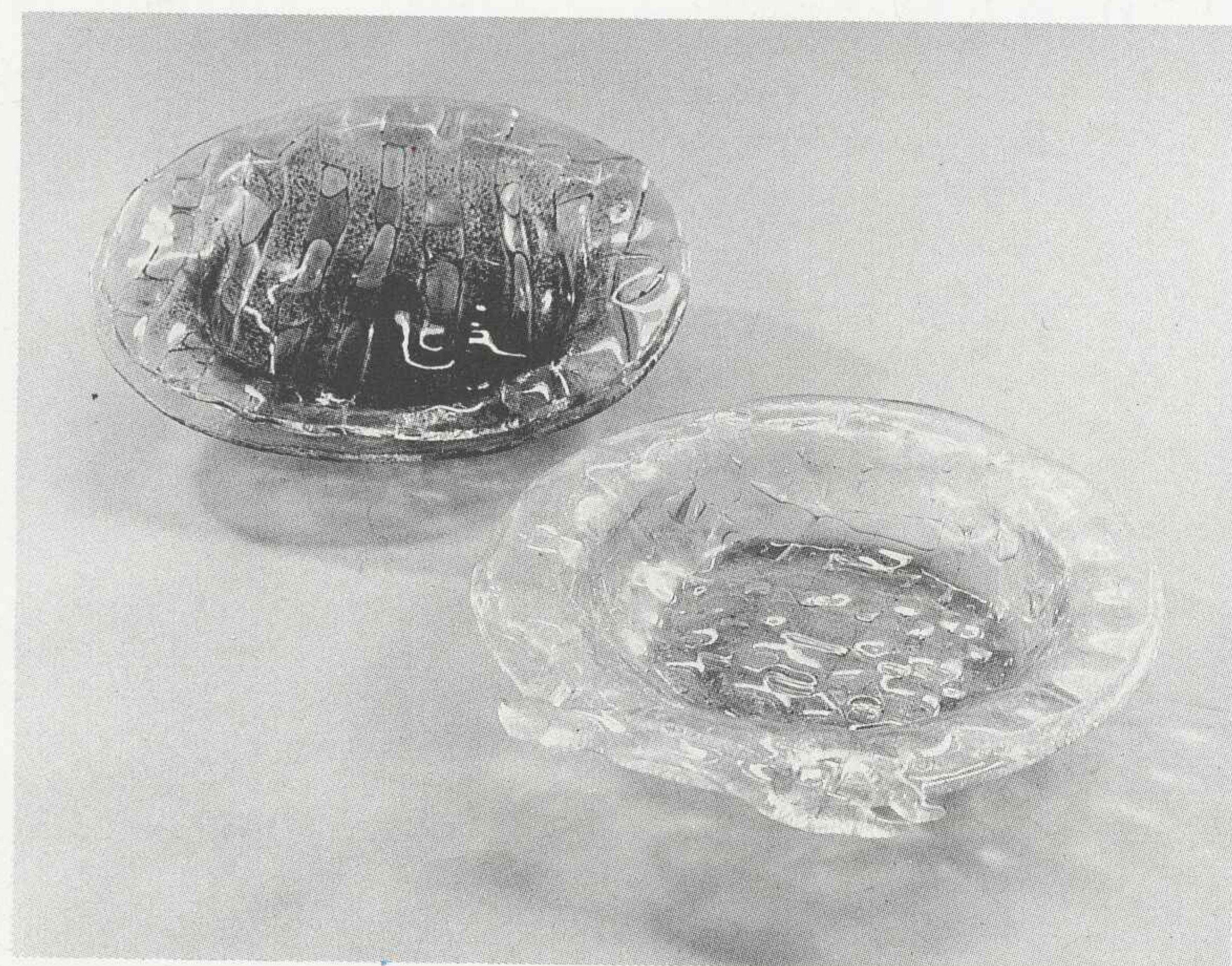
121

Mieczysław Zdanowicz, kompozycja ceramiczna

Szkło

Andrzej Brewiński, formy dekoracyjne — talerze, 1988, szkło barwione

Andrzej Brewiński

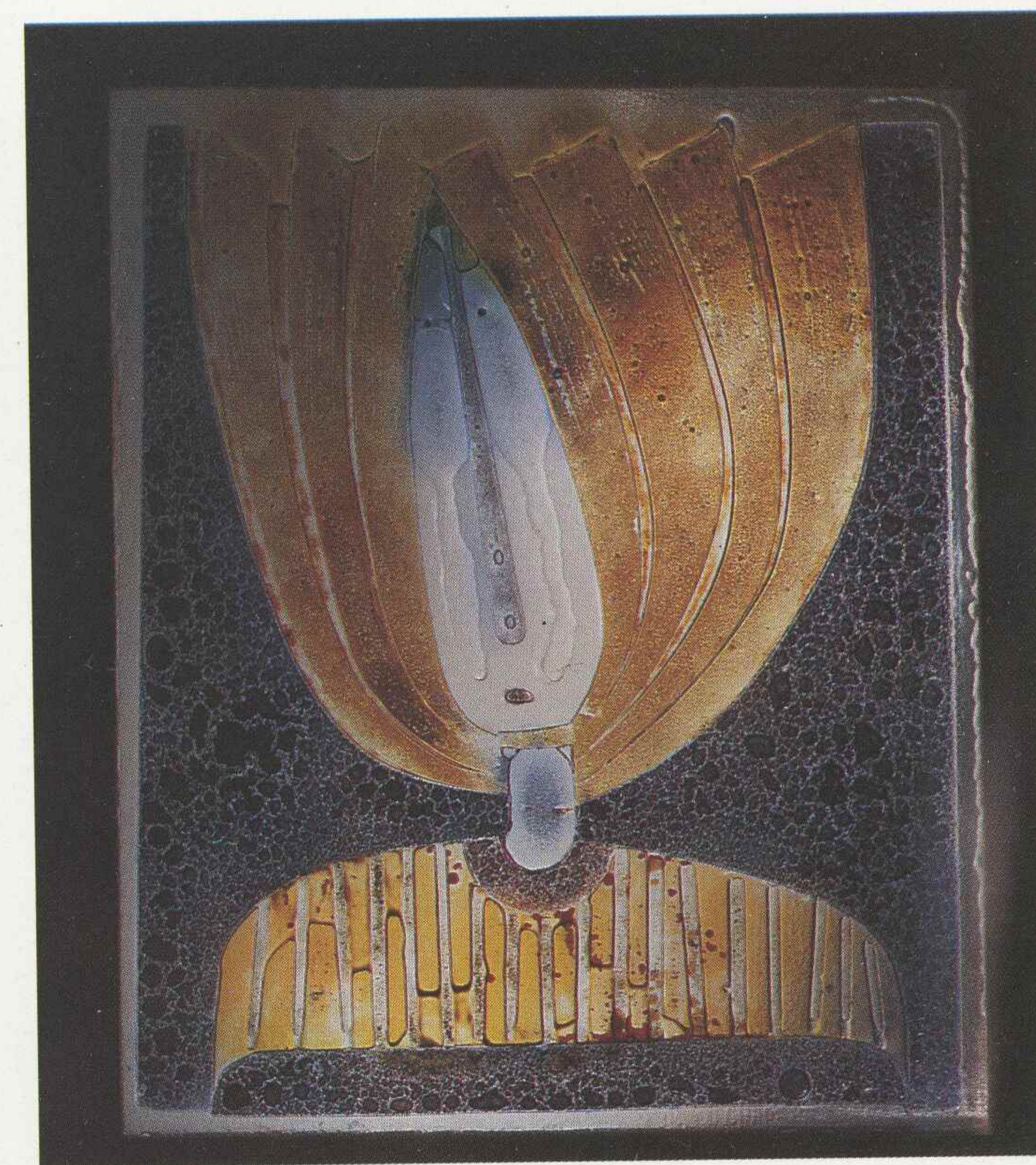
51-660 Wrocław
ul. Sempołowskiej 5

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. H. Wilkowskiego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Jerzy Chodurski

54-215 Wrocław
ul. Bystrzycka 79/9

Ur. 1942 w Zakopanem. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. S. Dawskiego — 1970. Obecnie docent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: szkło i grafika użytkowa. Udział w wielu różnorodnych wystawach w kraju i za granicą. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki im. Bartosza i Bobowskiego za dyplom.

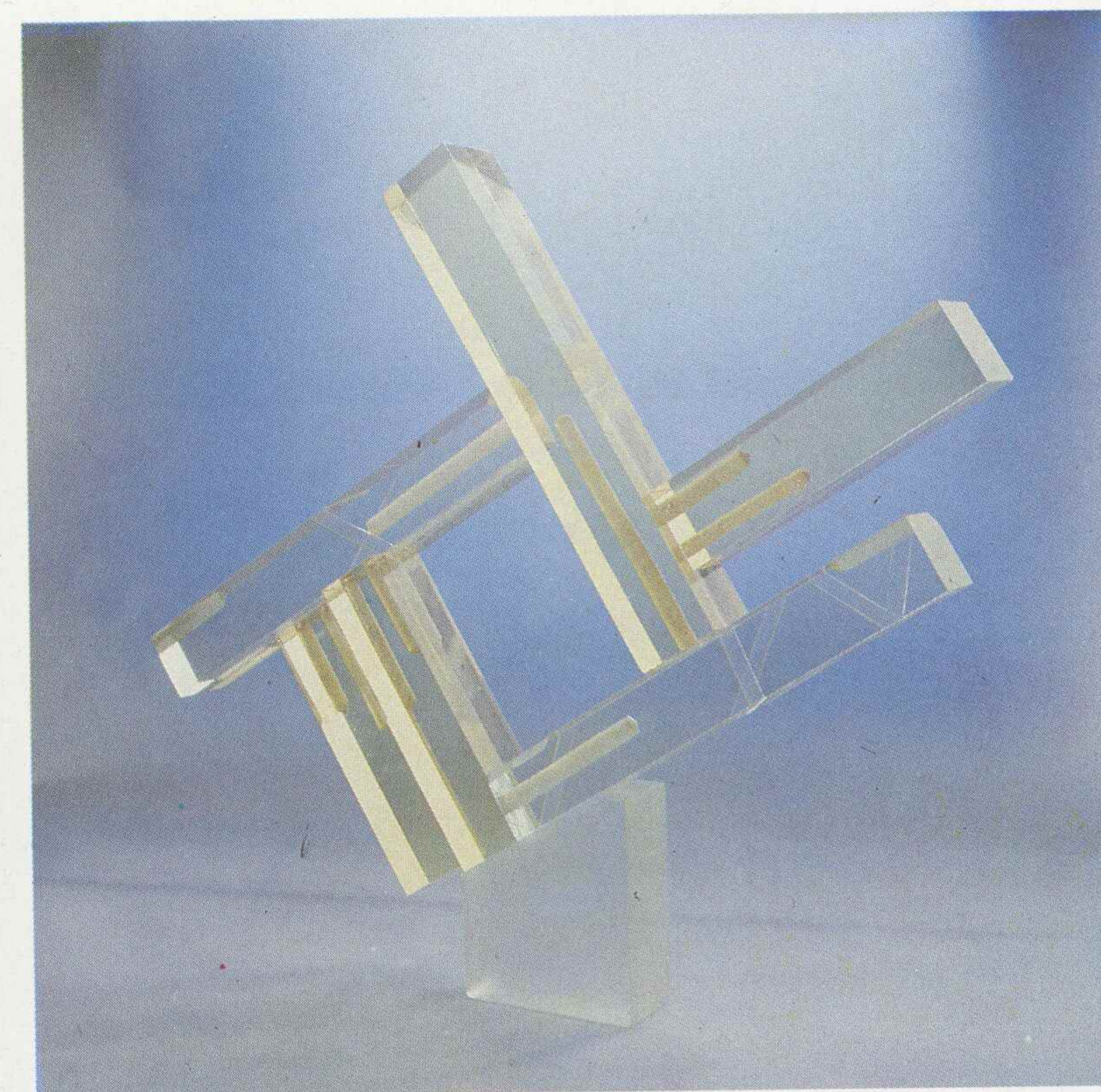
Jerzy Chodurski, obrazek ze szkła, 1987, technika własna

Małgorzata Dajewska

50-433 Wrocław
ul. Prądzyńskiego 37/14

Ur. 1958 w Sosnowcu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1982. Obecnie starszy asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: szkło unikatowe i rysunek. Wystawy indywidualne: Wystawa rysunku „Pejzaż erotyczny” Galeria „Jatki” Wrocław 1984; Wystawa rysunku i szkła P.P. Desa „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1988; Hradec Králové (CSRS) 1989; Galeria „EL” Hamburg 1989. Udział w wy-

stawach krajowych: „Interart'85” Poznań 1985; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; „Interart '86” Poznań 1986; „Polskie Szkło Współczesne” Warszawa 1987/88; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989; „C'est la vie — erotyk” Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Kuwejt 1986; Współczesne Polskie Szkło i Tkanina Moskwa, Sofia 1988; Światowa Wystawa Rzeźby w Szkle Liège (Belgia) 1989.

Małgorzata Dajewska, szkło unikatowe, 1989, szkło optyczne

Beata Damian

51-171 Wrocław
ul. Czajkowskiego 34/11

Ur. 1965 w Bystrzycy Kłodzkiej. Studia: PWSSP Wrocław, III rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. L. Kiczury. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Mariola Diament

Ur. 1959 w Skarżysku Kamiennym. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1983. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Michał Diament

Ur. 1936 w Skarżysku Kamiennym — zm. 1977 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Szkła u prof. S. Dawskiego — 1967. W latach 1967—1977 prowadzi zajęcia m.in. z zakresu fotografii w Międzywydziałowym Studium Fotografii Artystycznej PWSSP we Wrocławiu. Członek FIAP. Uprawiane dyscypliny: fotografia, grafika, szkło artystyczne. Wybrane wystawy indywidualne: Sztokholm 1968; Galeria „Prezentacje” Toruń 1969; Galeria „Mona

Lisa” Wrocław 1969. Udział w licznych wystawach m.in.: V Biennale de Paris 1967; IV Biennale Sao Paulo 1968; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; XI Biennale FIAP Turyn 1970; Ogólnopolska Wystawa „Portret” Warszawa 1970; „Fotografowie poszukujący” Warszawa 1970; Wystawa zbiorowa Praga 1971; Künstlerisches Glas aus der VR Polen Berlin 1972; Polnische Gegenwartskunst 1945—1973 Duisburg 1974.

Mariola Diament, szkło użytkowe — kieliszki, 1983, szkło ołowiowe

Michał Diament, wazon „Maska”, 1968, szkło sodowe barwione

Jan Sylwester Drost

45-520 Dąbrowa Górnicza
ul. Rapackiego 16/30

Ur. 1934 na Opolszczyźnie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. S. Dawskiego — 1958. Uprawiane dyscypliny: projektowanie przemysłowe — szkło i ceramika; architektura wnętrz — wystawiennictwo; grafika. Wystawy indywidualne: Kordegarda Warszawa 1962; Muzeum Zagłębia Zamek Będzin 1974. Udział w wystawach krajowych m. in.: II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Radom 1961; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Ogólnopolska Wystawa Szkła, Ceramiki i Tkaniny Warszawa 1964; Ogólnopolska Wy-

stawa „Wzornictwo-Społeczeń-
stwu” Warszawa 1966; Cera-
mika i Szkło. Polska Sztuka
Użytkowa w XXV-lecie PRL
Wrocław 1969; Ogólnopolska
Wystawa Szkła Artystycznego
i Użytkowego Katowice 1974,
1977; Ogólnopolska Wystawa
Szkła i Ceramiki „Konfronta-
cje” Warszawa 1975; I Ogól-
nopolskie Triennale Szkła
Kłodzko 1976; Ogólnopolska
Wystawa Szkła Unikatowego
i Przemysłowego Katowice
1979/80; Ogólnopolska Wystawa
„Wzornictwo-sztuka społec-
ecznie użyteczna” Warszawa
1984/85; Ogólnopolska Wystawa
„Wzornictwo przemysłowe
w 40-lecie PRL” Olsztyn 1984;
Polskie Szkło Współczesne
Warszawa 1987/88. Udział w
wystawach zagranicznych m.
in.: Polskie Szkło i Ceramika

Berlin, Praga, Wiedeń, Buda-
peszt, Belgrad, Sofia 1962/
63; Międzynarodowa Wystawa
„Szkło Hut Europejskich
1958—1963” Liege (Belgia)
1963; Biennale de Forme Indus-
trielle Ljubljana 1968; I,
II, Międzynarodowe Triennale
Szkła i Porcelany Jablonec
(CSRS) 1973, 1976; „Artistic
Glass” Londyn 1974; Między-
narodowa Wystawa „Funk-
tion-Form-Gebrauch” Berlin
(NRD) 1976; Międzynarodowa
Wystawa Szkła Współczesnego
„Zentralschweizer Glaspreis”
Lucerna (Szwajcaria) 1980;
Wystawa Polskiego Szkła, Ce-
ramiki i Tkaniny Praga, Bratys-
ława, Moskwa, Alma-Ata
1982; Polskie Współczesne
Szkło i Tkanina Artystyczna
Moskwa, Leningrad, Sofia

1988; Wystawa III Międzyna-
rodowego Sympozjum Szkła
Nový Bor (CSRS) 1988. Nagro-
dy i wyróżnienia m.in.: Nagro-
da Rady Wzornictwa przy
Prezisie Rady Ministrów za
szczególne osiągnięcia dla roz-
woju wzornictwa i estetyki
przemysłowej w zakresie szkła
prasowanego 1968; I i II Nagro-
da — Ogólnopolski Konkurs
na projekt prasowanego
szkła kryształowego 1968; Nagro-
da Jury — Ogólnopolska
Wystawa „Ceramika i Szkło.
Polska Sztuka Użytkowa w
XXV-lecie PRL” Wrocław
1969; Złoty medal — I Mię-
dzynarodowe Triennale Szkła
i Porcelany Jablonec (CSRS)
1973; II Nagroda — Ogólno-
polska Wystawa Szkła Arty-
stycznego i Użytkowego Kato-
wice 1974; 2 Złote medale —
II Międzynarodowe Triennale
Szkła i Porcelany Jablonec
(CSRS) 1976; Nagroda Zarzą-
du Gł. ZPAP — I Ogólnopól-
skie Triennale Szkła Kłodzko
1976; I Nagroda i złoty medal
oraz II Nagroda i srebrny me-
dal — Ogólnopolska Wystawa
Szkła Artystycznego i Użytko-
wego Katowice 1977; Nagroda
Urzędu Postępu Naukowo-
Technicznego i Wdrożeń —
Wystawa — Konkurs „Polskie
Szkło Współczesne” Warsza-
wa 1987/88.

Jan Sylwester Drost, formy dekoracyjne, 1988, szkło ołowiowe

Jarosław Duszczyk

51-685 Wrocław
ul. Sowńskiego 15/2

Ur. 1955 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1984. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '84” Wrocław 1985; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Jadwiga Dziki-Gnyszka

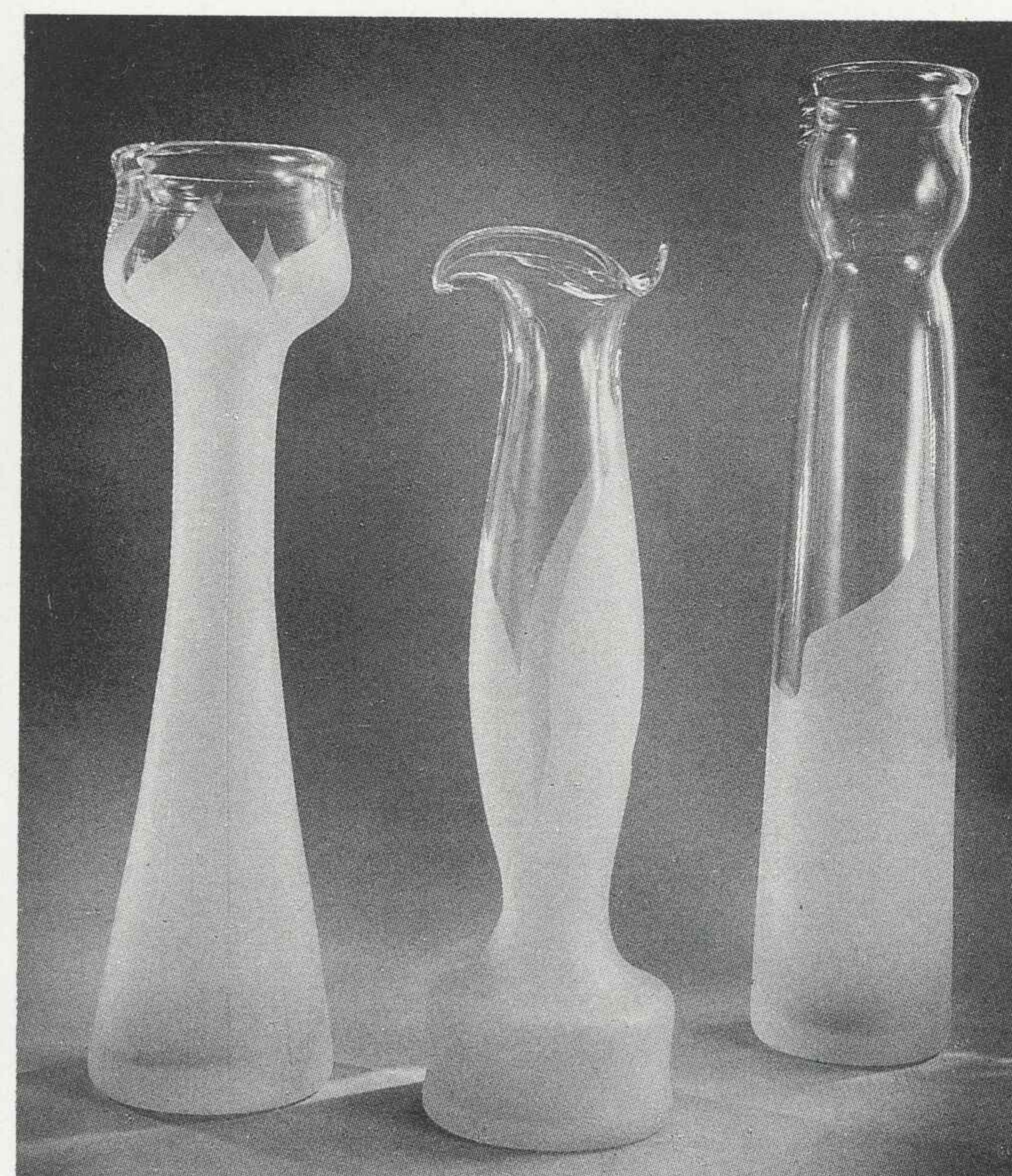
58-330 Jedlina Zdrój
ul. Nowotki 6/3

Ur. 1954 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1983. Indywidualne wystawy i pokazy malarstwa na tkaninie użytkowej: Galeria „Beivaldi” Hamburg 1985; BWA Wałbrzych

1986; Galeria Sztuki Wałbrzych-Książ 1988; Galeria „M” Warszawa 1989. Udział w wystawach i pokazach zbiorowych: Warszawa 1984, 1985, 1986, 1987; Budapeszt 1987; Poplenerowa wystawa szkła „Polanica 87” Wałbrzych 87.

Jarosław Duszczyk, witraż, 1984

Jadwiga Dziki-Gnyszka, formy dekoracyjne — wazony, 1981, szkło ołowiowe

Ludwik Ferenz

Ur. 1945. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1973.

Anna Gątkowska

Ur. 1945. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1972.

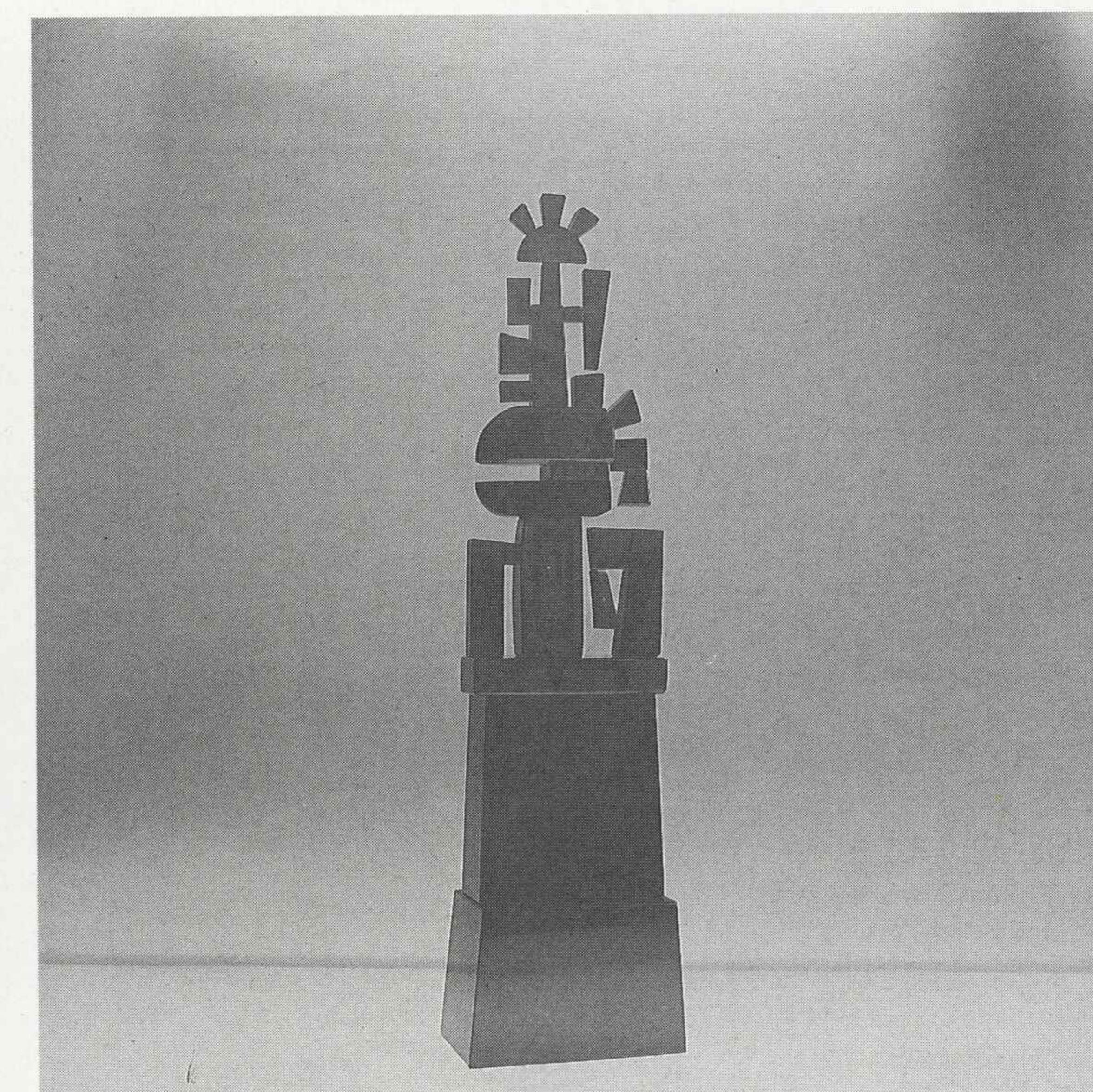
Beata Gromadowska

51-160 Wrocław
al. Boya-Zeleńskiego 23

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia prof. Z. Horbowego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Ludwik Ferenz, formy użytkowe, 1973, szkło sodowe barwione

Beata Gromadowska

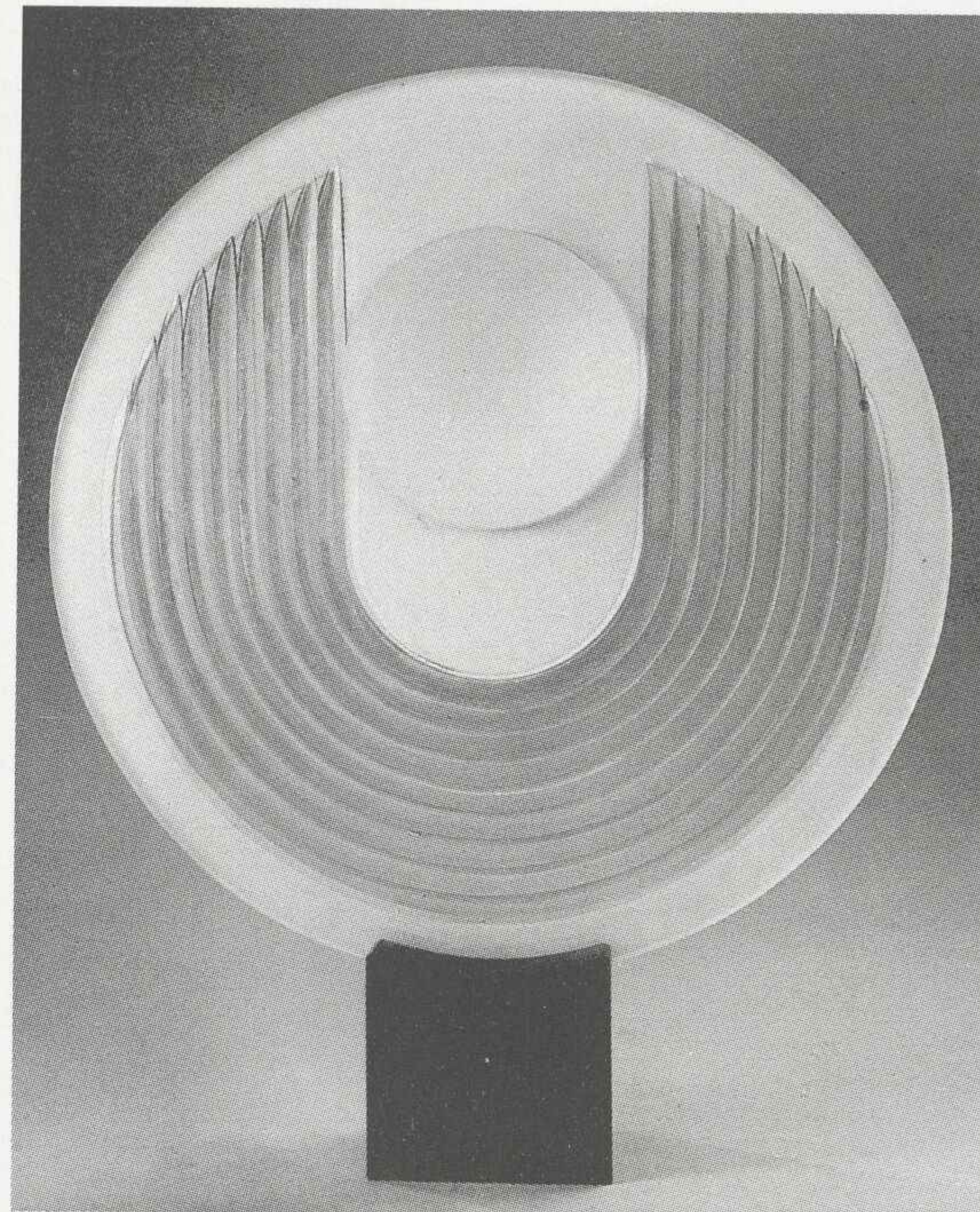

Kazimierz Hałapacz

54-438 Wrocław
ul. Zemska 44/16

Ur. 1940 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1986. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

128

Kazimierz Hałapacz, forma dekoracyjna, 1986, szkło optyczne

Zbigniew Horbowy

57-320 Polanica Zdrój
ul. Łąkowa 1/28

Ur. 1935. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Szkła pod kierunkiem prof. S. Dawskiego — 1959. Obecnie profesor na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawy indywidualne: Muzeum Narodowe Wrocław 1961; Towarzystwo Sztuk Pięknych Warszawa 1966; Polskie Ośrodki Kultury Sofia, Budapeszt 1967; Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Austriackiej Wiedeń 1968; Muzeum Zamkowe Malbork 1970; Comenius Club Berlin Zachodni 1971; Zwinger Museum Drezno 1971; Klub MPiK Wrocław 1972; Festiwal Chopinowski Duszniki Zdrój 1972; Muzeum Narodowe Hradec Králové, Pardubi-

ce 1972; BWA Kłodzko, Wydział Kultury, Zgorzelec 1973; BWA Poznań 1975; Dni Kultury Wrocławia Lyon (Francja) 1976; Liminex, Bromerhaven (RFN) 1978; BWA Poznań 1980; Ośrodek Kultury Polskiej Lipsk 1982; BWA Zamość 1984; BWA Koszalin 1985; Dni Kultury Wrocławia Drezno 1986; Wystawa Jubileuszowa Wrocław Klub PAX 1986; Ośrodek Kultury Polskiej Sofia 1987; Instytut Kultury Polskiej Sztokholm 1988; Wystawa Autorska z okazji Festiwalu Muzyki Chopinowskiej Mariańskie Łaźnie (CSSR) 1988. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i

Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Ogólnopolskie Targi Wzornictwa Poznań 1961; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Sztuka Użytkowa. Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1963; Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Wystawa Grafiki, Rysunku i Szkła Wrocław 1965; „Plastyk w przemyśle” Wrocław 1965; Sztuka Użytkowa Wrocław 1967; „Wzornictwo-Społeczeństwu” Warszawa 1968; Ogólnopolska Wystawa Szkła i Ceramiki Warszawa 1968; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Wzornictwo w

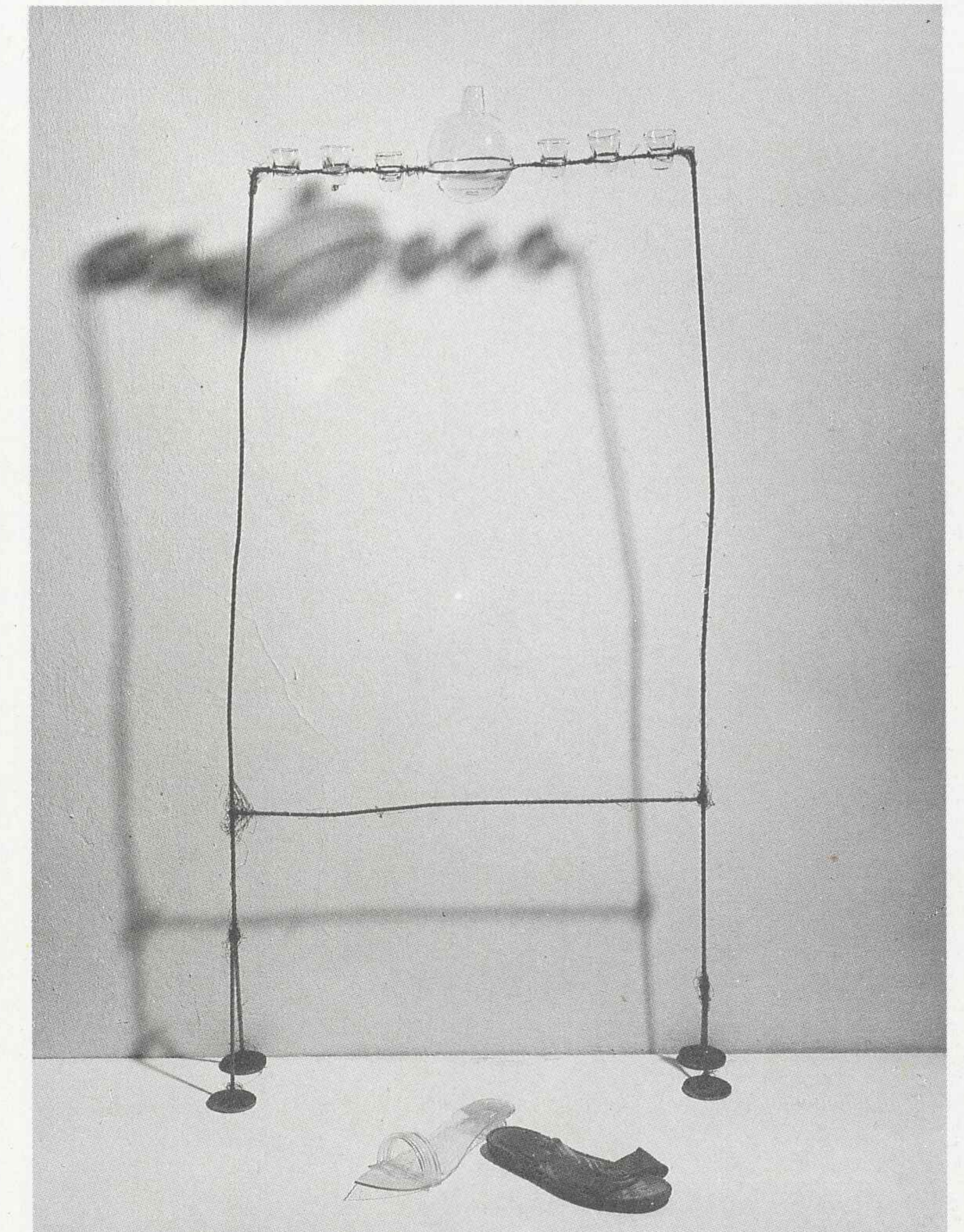
Zbigniew Horbowy, szkło użytkowe, 1987, szkło sodowe

Barbara Idzikowska

05-071 Sulejów 3
ul. Sejmwowa 3

Ur. w Różanie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1988. Udział w wystawach krajowych: Wystawa „ABCD” Kłodzko 1988; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1988; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

129

Barbara Idzikowska, forma użytkowa, 1988

Przemysle Szklarskim i Ceramicznym Warszawa 1969; „Wrocław 71” Warszawa 1971; Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974, 1977; „Prezentacje” Wrocław 1974; Konfrontacje '75 — Szkło i Ceramika Warszawa 1975; Panorama XXX-lecia PRL Warszawa 1975; Ogólnopolskie Triennale Szkła Kłodzko 1976; Kłodzkie Szkło Artystyczne Kłodzko 1977, Łódź 1978; Ogólnopolska Wystawa Szkła Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979; Wystawa Prac Laureatów Nagród Miasta Wrocławia Wrocław 1980; Poplenerowe Wystawy Szkła Wałbrzych 1986, 1987, 1988; Plastyka Wałbrzyska Książ 1987; „Interart” Poznań 1987, 1988; Ogólnopolska Wystawa Szkła Użytkowego Warszawa 1988. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Polskie Szkło i Ceramika Berlin, Praga, Budapeszt, Sofia, Belgrad, Wiedeń 1962/63; Szkło Europejskie Liège 1963; Polska Sztuka Użytkowa Montreal, Waszyngton 1965; Wystawa Polskiego Szkła Hannover 1965; Wystawa Szkła Paryż, Sztokholm 1967; Biennale Wzornictwa Przemysłowego Ljubljana 1968; Wystawa Sztuki Użytkowej w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Wystawa Polskiego Szkła Berlin 1972; Współczesna Sztuka Polska Wiedeń 1974; Między-

narodowe Triennale Szkła Jablonec (CSSR) 1973, 1976; Wystawa Sztuki Wrocławskiej Berlin 1974; Quadriennale Sztuki Użytkowej Państw Socjalistycznych Erfurt 1974; Wrocławscy Artyści i ich Miasto Drezno 1978; Polskie Szkło i Ceramika Moskwa, Sofia 1988. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ziemi Kłodzkiej 1961; Dwie I nagrody — Ogólnopolski Konkurs na Szkło Gospodarcze i Oświetleniowe 1962; Nagroda Wojewódzkiej Rady Narodowej m. Wrocławia 1963; Nagroda Centralnej Rady Wzornictwa przy Prezesie Rady Ministrów 1964; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1969, 1975, 1979; Dwie I i jedna II nagroda — Ogólnopolski Otwarty Konkurs ZPAP na Szkło do Użytku Domowego i Gastronomii 1971; Srebrny medal — Triennale Szkła Jablonec 1973; II Nagroda — Quadriennale Sztuki Użytkowej Państw Socjalistycznych Erfurt 1974; Nagroda Prasy Wrocławskiej 1975; Złoty medal — Triennale Szkła Kłodzko 1976; Nagroda PSP — Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1977; Nagroda m. Wrocławia 1978; Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Szkła Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979; Jedna z głównych nagród — Konkurs na Szkło Użytkowe Warszawa 1987.

Ludwik Kiczura

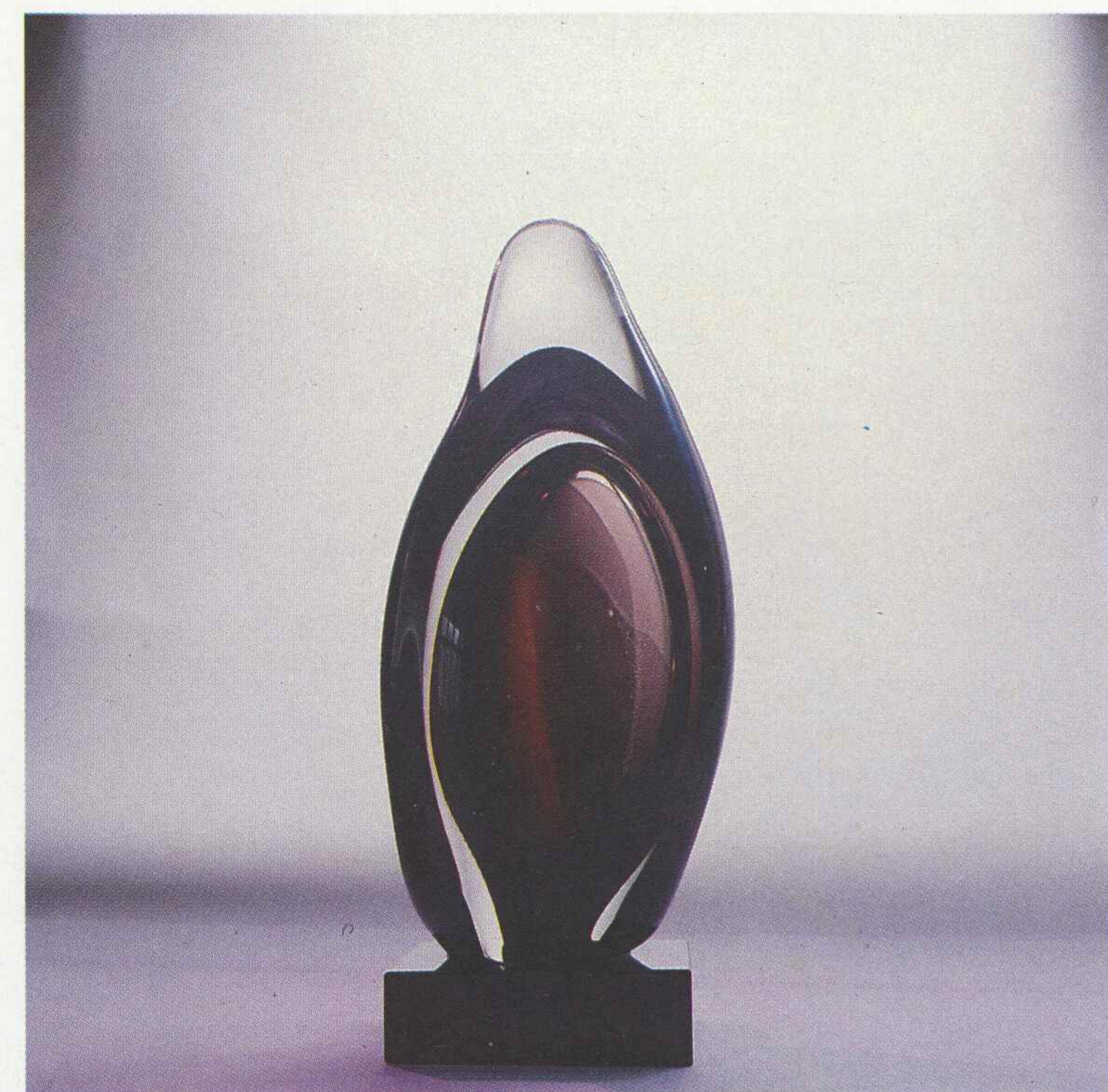
50-072 Wrocław
ul. Włodkowica 27/8

Ur. 1934 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Szklania — 1960. Docent PWSSP, kierownik Katedry Szklania. Uprawiane dyscypliny: szkło artystyczne i użytkowe, grafika artystyczna. Wystawy indywidualne: „Polskie Współczesne Szkło i Ceramika” Muzeum Narodowe Wrocław 1973; Amsterdam 1973. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa „Polskie Współczesne Szkło Artystyczne” Kraków 1963; Ogólnopolska Wystawa Grafiki z okazji XX-lecia PRL Warszawa 1963; Ogólnopolska Wystawa

Tkaniny, Ceramiki i Szklania Warszawa 1964; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; „Prezentacje” Wrocław 1974, 1977, 1979; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1974/75; Ogólnopolska Wystawa Szklania Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974; Ogólnopolska Wystawa Szklania Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979/80; Wystawa Szklania Artystycznego Wrocław 1980; Poplenerowa Wystawa Szklania „Polanica 80” Wałbrzych 1980; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław

1985. Udział w licznych wystawach zagranicznych m. in.: Polskie Szkło Artystyczne Soffia, Berlin, Praga 1963; Polska Sztuka Użytkowa Waszyngton 1966; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Współczesna Polska Sztuka Wiedeń 1974; Wystawa „Polska dzisiaj” Chicago, Milwaukee, Buffalo, Detroit, Philadelphia 1974/75; Quadriennale Rzemiosła Artystycznego Erfurt 1974—1978; „Coburger Glaspreis '77” Coburg (RFN) 1977; Międzynarodowa Wystawa Szklania Współczesnego „Zentralschweizer Glaspreis” Lucerna 1980; Internationale

Ausstellung zur Studioglasbewegung der Gegenwart „Glas Preis 81” Kassel 1981; Wystawa Sztuki Polskiej Bangkok 1985; Wystawa „Szkło '87” w Japonii” Japonia 1987; Wystawa Polskiego Szklania i Tkaniny Artystycznej Wiesbaden 1987; „The International Exhibition of Glass Craft 88” Japonia 1988. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki za szkło użytkowe — 1969; III Nagroda i brązowy medal — Ogólnopolska Wystawa Szklania Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979.

Ludwik Kiczura, forma dekoracyjna, 1988, szkło otowiowe barwione

Jolanta Kieres-Sokalska

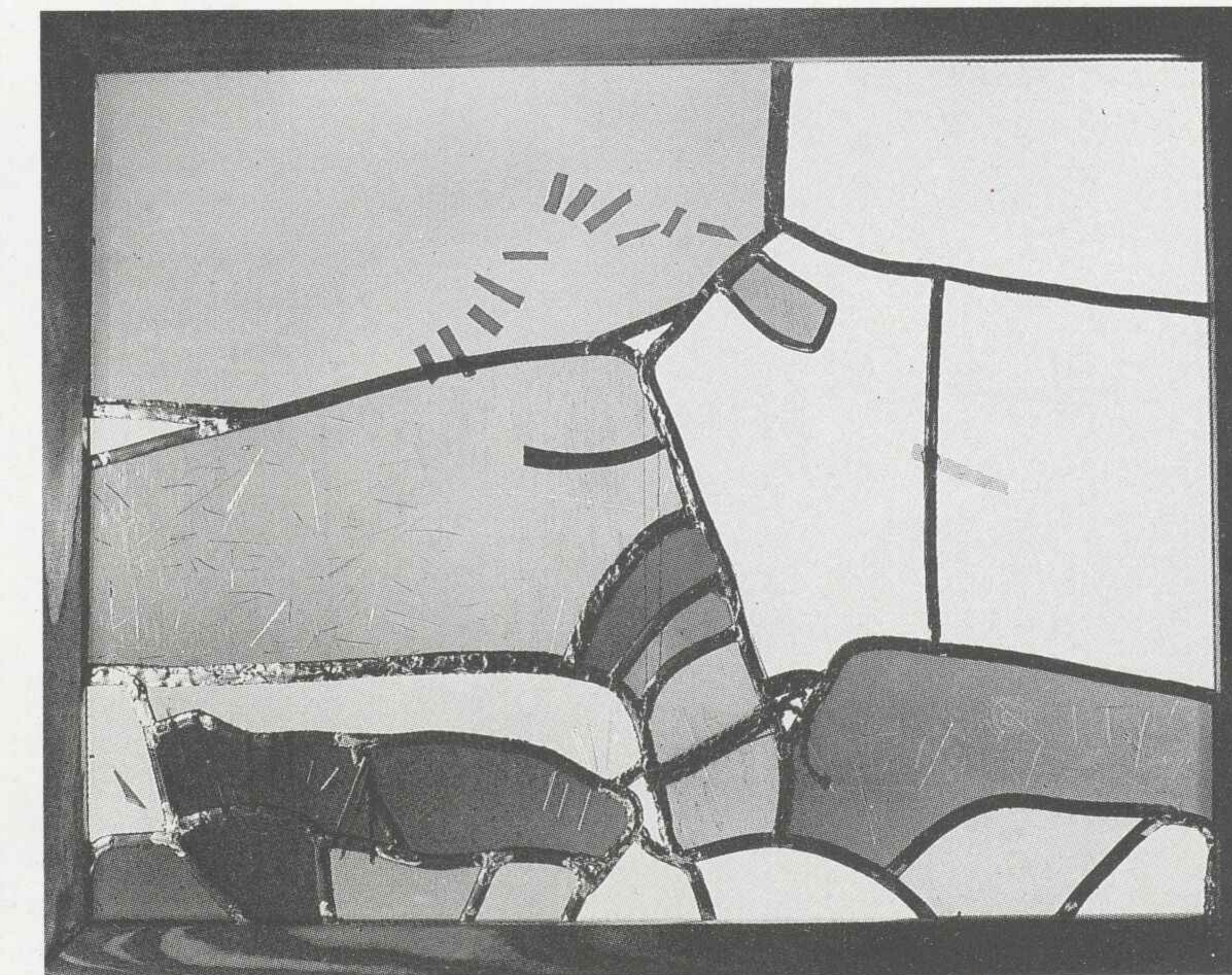
Ur. 1956 w Lublinie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1984. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Małgorzata Kiernożycka-Kulczyńska

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1987. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Jolanta Kieres-Sokalska, szkło użytkowe, 1984, szkło sodowe

Małgorzata Kiernożycka-Kulczyńska, obrazek ze szkła, 1986

Tasios Kiriazopoulos

Ur. 1937 w Walania-Woiu (Grecja). Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. S. Dawskiego — 1964. W latach 1964—1967 asystent w PWSSP we Wrocławiu. Uprawiana dyscyplina: szkło artystyczne. Wybrane wystawy indywidualne: Muzeum Narodowe Wrocław 1971; Middlesbrough Art Gallery Middlesbrough 1972;

Pilkington Glas Museum St. Helens 1972; Billingham Art Gallery Billingham 1972; Ośrodek Kultury Świdnica 1972; BWA Legnica 1972; BWA Wałbrzych 1972; BWA Kłodzko 1972; BWA Wrocław 1973; Galeria u Dziennikarzy Wrocław 1974. Udział w licznych wystawach m.in.: Kunsthandwerk aus Polen Kolonia 1967;

Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Künstlerisches Glas aus der VR Polen Berlin 1972/73; Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974; „Prezentacje '74” Wrocław 1974; Polnische Gegenwartskunst 1945—1973 Duisburg 1974.

Anna Klimczak-Dobrzaniecka

Wrocław
Bulwar Ikara 12/53

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1984. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Piotr Kłosowicz

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1986. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Paulina Komorowska

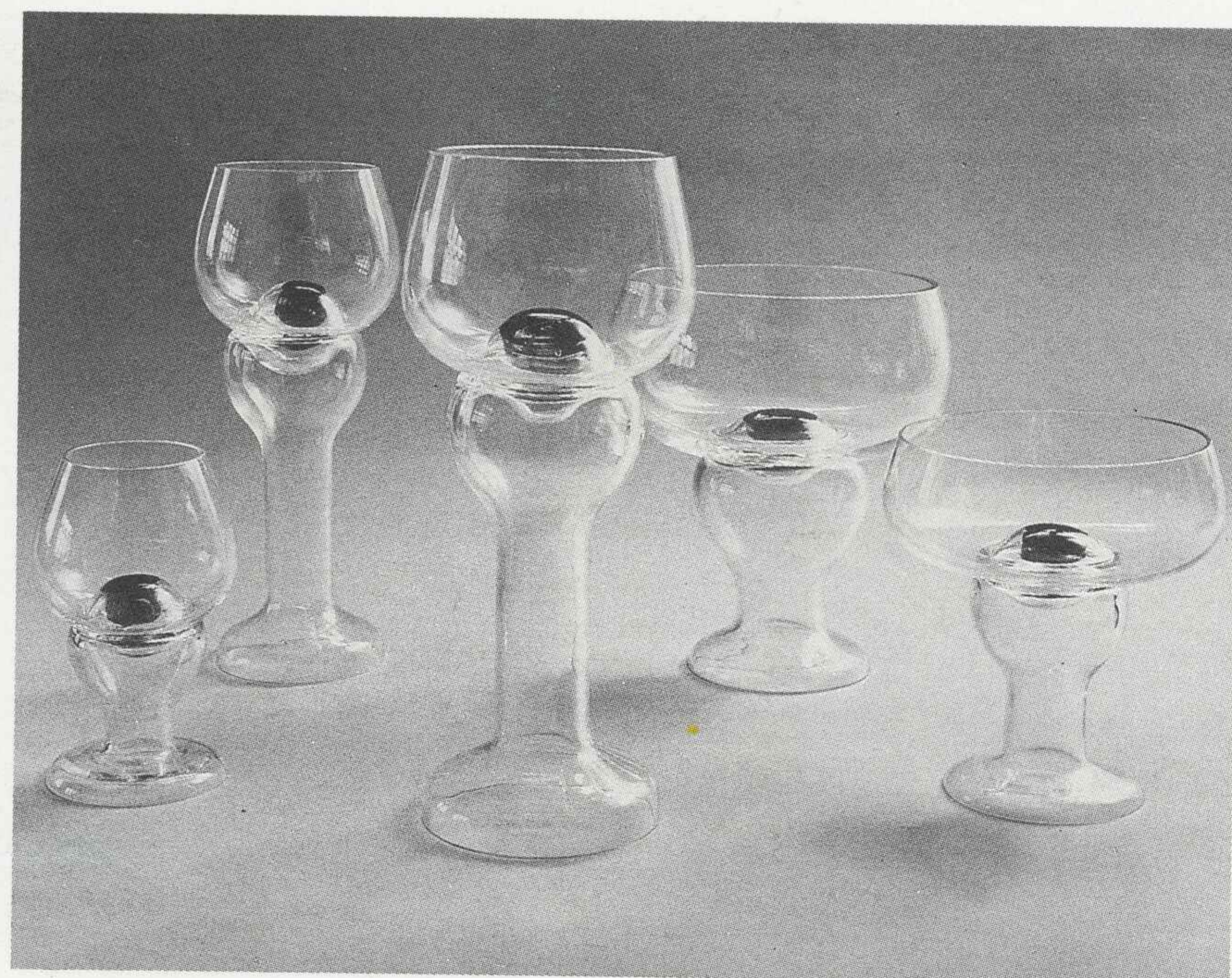
65-187 Zielona Góra
ul. Konicza 8/7

Ur. 1965 w Zielonej Górze. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia prof. Z. Horbowego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

132

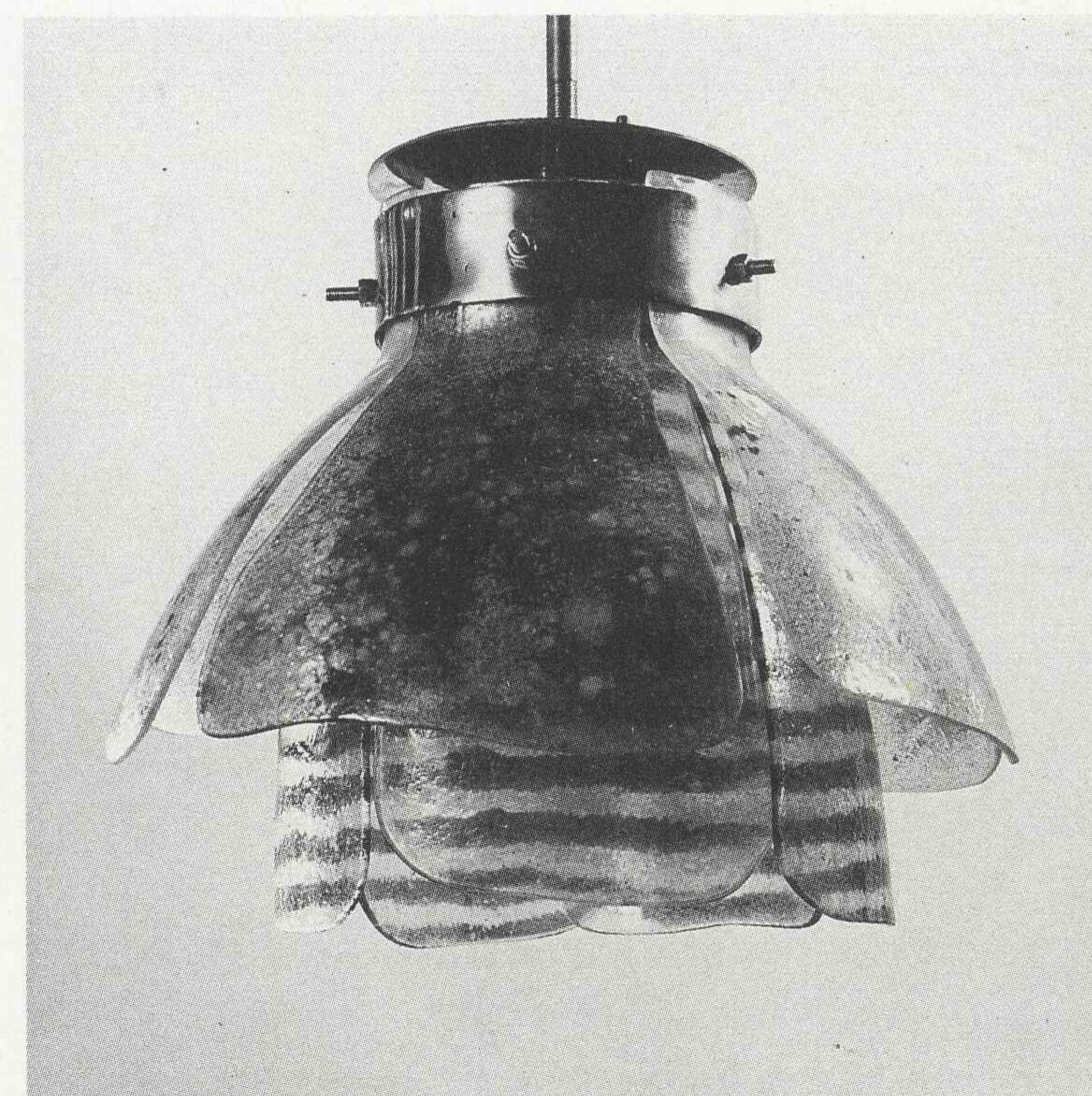

Tasios Kiriazopoulos, forma dekoracyjna, 1983

Anna Klimczak-Dobrzaniecka, zestaw użytkowy, 1984, szkło sodowe

133

Piotr Kłosowicz, lampa, 1988

Paulina Komorowska, forma dekoracyjna „Katedra”, 1987, szkło optyczne

Szymon Koprowski

51-348 Wrocław
ul. Kordiana 3

Ur. 1950 w Piechowicach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1977. Wystawy indywidualne: Galeria D'Art, rysunek, Iserlohn (RFN) 1983; Galeria Teatru Kalambur, rysunek, Wrocław 1987; Instytut Kultury Pols-

kiej, rysunek i malarstwo Praga 1988; Instytut Kultury Polskiej, rysunek i malarstwo. Bratysława 1989; Galeria „Na Solnym”, rysunek i malarstwo, Wrocław 1989. Udział w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Przesław Kornacki

50-362 Wrocław
ul. Sawickiej 14/4

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. L. Kiczury. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Andrzej Kucharski

58-125 Pszenno 7

Ur. 1959 w Kluczborku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1987. Udział w wystawach krajowych: Wystawa promocyjna, dyplom, P.P. „Desa” „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1988; „Dyplom '87” Warszawa 1988; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Udział w wystawach zagranicznych: Polskie Szkło Współczesne Wiesbaden (RFN) 1987; „Jugend Formt” Rosenthal Studio (RFN) 1987/88; Współczesne Polskie Szkło i Tkanina Artystyczna Moskwa, Leningrad, Sofia 1988; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Amsterdam (Holandia) 1989.

Narcyza Kurczewska

Ur. 1949 w Kielcach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1982. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

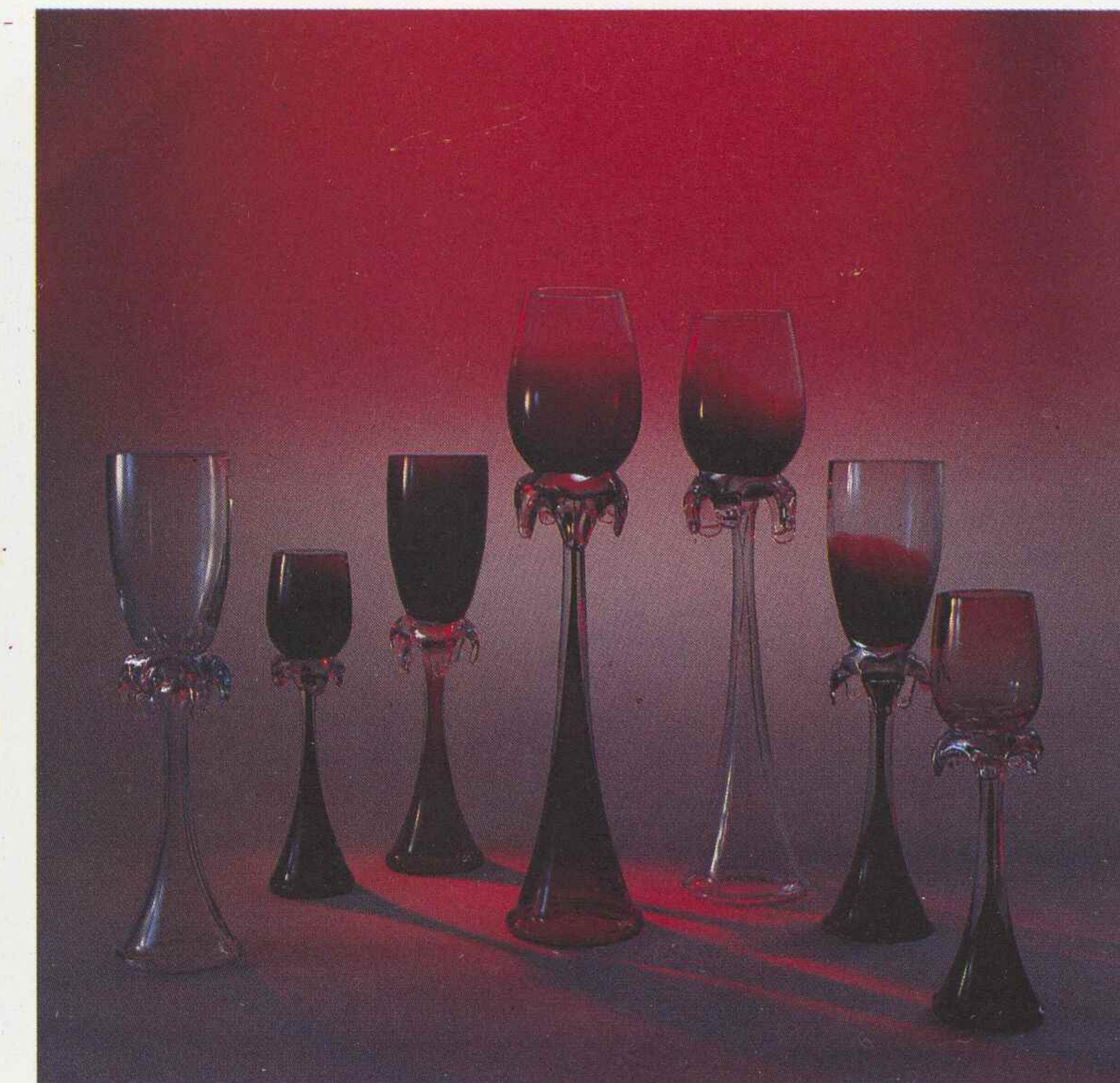
Szymon Koprowski, formy dekoracyjne, 1977, szkło sodowe

Przesław Kornacki, forma dekoracyjna, 1987, szkło ołowiowe

Andrzej Kucharski, forma dekoracyjna, 1987, szkło ołowiowe

Narcyza Kurczewska, formy dekoracyjne, 1982, szkło sodowe barwione

Lucyna Letki

Ur. 1951. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1975.

Grzegorz Łoś

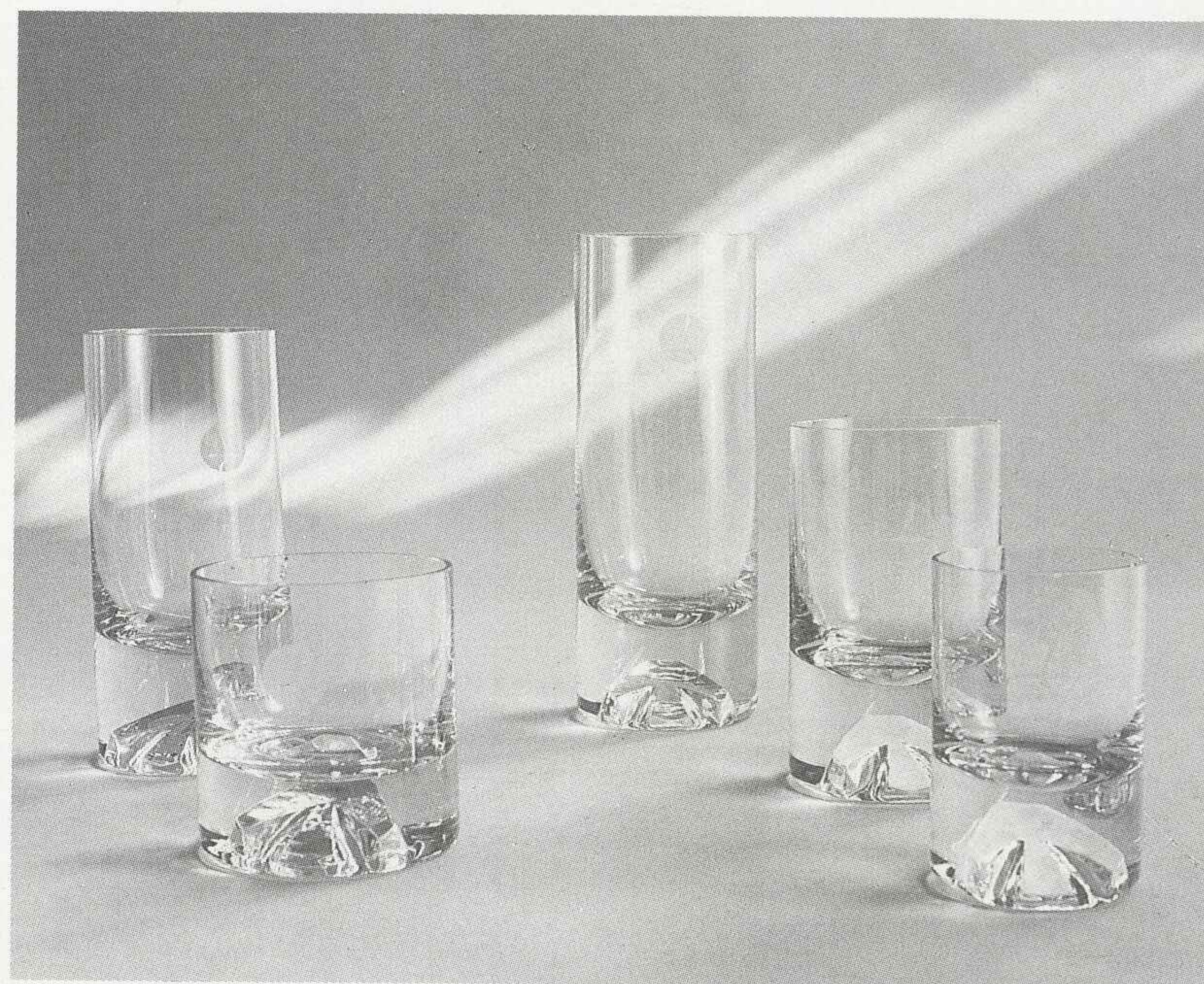
16-030 Supraśl
ul. 1 Maja 16

Ur. 1951 w Supraślu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1977. Najważniejsze realizacje: projekt wnętrza — kościół pod wezwaniem MB Częstochowskiej w Nurcu; projekt ołtarza głównego — kościół pod wezwaniem MB Ostrobramskiej w Szepietowie; wnętrze recep-

cyjno-gastronomiczne — hotel „Leśny” w Białymstoku. Udział w wystawach krajowych m. in.: Ogólnopolskie Biennale Rysunku Studenckiego Katowice 1979; Ogólnopolska Wystawa Szkła Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979; „Mistrz i Uczeń” Białystok 1981; „Interart '84” Poznań 1984; Polskie Szkło

Współczesne Warszawa 1987/88. Udział w wystawach zagranicznych: Prezentacja Szkła Polskiego Lipsk 1980; International Drawing Biennale Cleveland 1981. Nagrody: Nagroda fundowana za szkło użytkowe — Ogólnopolska Wystawa Szkła Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979.

136

Lucyna Letki, zestaw szkła użytkowego dla LOT-u, 1975, szkło ołowiowe

Grzegorz Łoś, zestaw szkła użytkowego, 1977, szkło ołowiowe

Adam Łożykowski

88-100 Inowrocław
ul. Sienkiewicza 23/6

Ur. 1963 w Inowrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. H. Wilkowskiego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Jerzy Maraj

Ur. 1946. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1971.

Adam Marciniak

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1986. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

137

Adam Łożykowski, forma dekoracyjna, 1988, technika własna, szkło optyczne

Adam Marciniak, formy unikatowe, 1986, technika własna, szkło witrażowe

Barbara Mączyńska

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1988. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Wojciech Olech

53-615 Wrocław
ul. Stubicka 41/4

Ur. 1963 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. L. Kiczury. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

138

Barbara Mączyńska, witraż, 1988

Wojciech Olech, forma dekoracyjna „Statek Stońca”, 1988, technika mieszana

Kazimierz Pawlak

53-323 Wrocław
ul. Próchnika 157/22

Ur. 1957. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1982. Obecnie starszy asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: szkło artystyczne i malarstwo. Realizacje: projekt witrażu do Muzeum Martyrologii w Gross Rosen (Rogoźnica). Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '82” Poznań 1983; Wystawa Wzornictwa Warszawa 1983; „Inter-art” Poznań 1984, 1985, 1986;

Plener szklarski Polanica 1986; Wystawa poplenerowa Wałbrzych 1986; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa „Polskie Szkło Współczesne” Warszawa 1987/88; Wystawa „200 lat Uczelni Plastycznej we Wrocławiu” Wrocław 1988; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989; Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa prac studentów PWSSP Halle (NRD) 1983; Wystawa Polskiej Sztuki

Współczesnej Kuwejt 1986; Wystawa „Szkło '87 w Japonii” Japonia 1987; Wystawa Polskiego Szkła i Tkaniny Artystycznej Wiesbaden (RFN) 1987; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Brema (RFN) 1988; Wystawa Sympozjum Szklarskiego Frauenau (RFN) 1988; Sympozjum Szklarskie „IGS” Nový Bor (CSRS) 1988; Światowa Wystawa Rzeźby w Szkle Liège (Belgia) 1989.

Wojciech Peszko

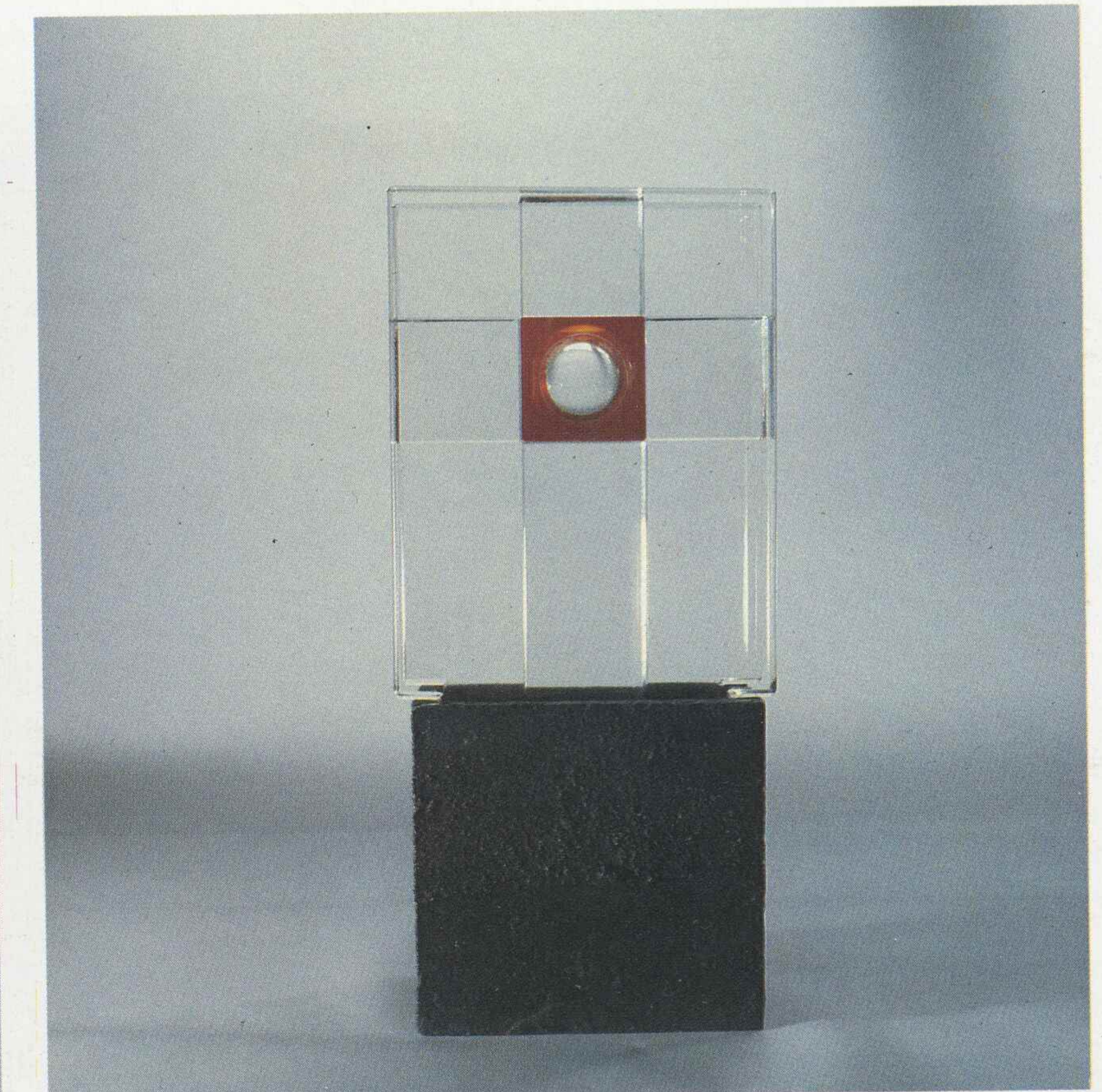
54-136 Wrocław
ul. Górnicza 4/16

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1987. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

139

Kazimierz Pawlak, forma unikatowa, 1988, technika własna

Wojciech Peszko, forma unikatowa „Krzyż”, 1987, szkło optyczne

Beata Porażka

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1984. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

140

Beata Porażka, formy użytkowe, 1984, szkło sodowe barwione

Jarosław Przybysz

51-628 Wrocław
ul. Pugeta 6

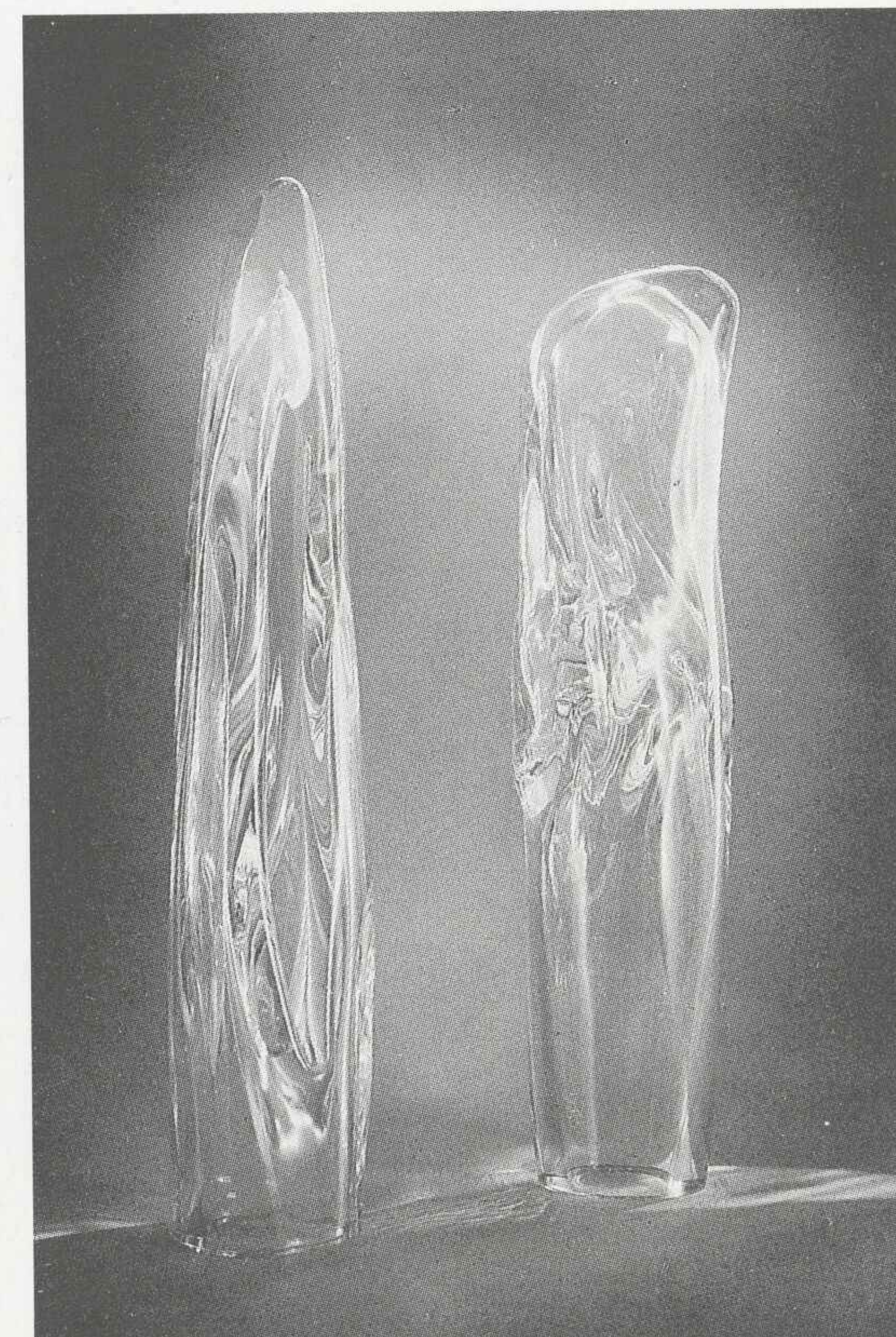
Ur. 1964 w Kamiennej Górze. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia doc. L. Kiczury. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Jarosław Przybysz, forma unikatowa, 1988, szkło optyczne

Józefa Regulska

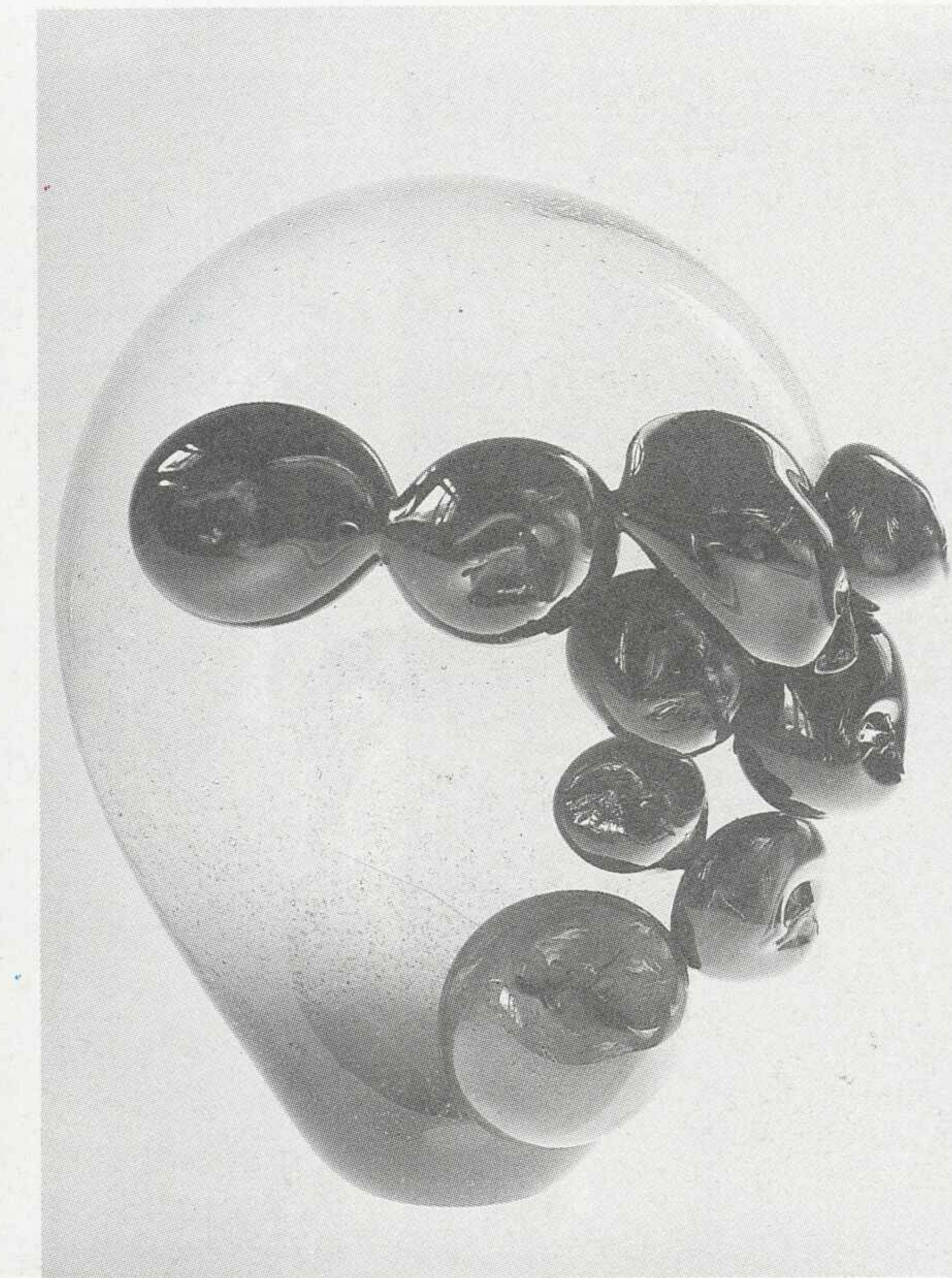
Ur. 1958 w Łądku Zdroju. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1983. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Józefa Regulska, formy dekoracyjne, 1983, szkło ołowiowe

Zdzisław Sanojca

Ur. 1949 w Kłodzku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. Z. Horbowego — 1976.

Zdzisław Sanojca, forma unikatowa, 1976, szkło sodowe

Wszewłód Sarnecki

00-240 Warszawa
ul. Świerczewskiego 66/80

Ur. 1936 w Czortkowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z projektowania szkła u prof. S. Dawskiego — 1964. Wystawy indywidualne: Hotel Pałace Europa Centrum Berlin Zach. 1969; „Metamorfozy Szkła” Galeria „DAP” Warszawa 1986; Muzeum Pojezierza Leszczyńsko-Włodawskiego Włodawa 1987. Udział w wystawach krajowych m.in.: Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Wystawa „Wzornictwo — społeczeństwu” Warszawa 1966; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Warszawa 1969; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974, 77; Panorama XXX-lecia PRL Warszawa 1975; Wzornictwo w 40-lecie PRL Olsztyn 1984; Wystawa „Polskie Szkło Współczesne” Warszawa 1987/88. Udział w wystawach zagranicznych: „Kunsthandwerk aus Polen” Köln 1967; Biennale de Forme Industrielle Lublana 1968; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Ceramika i Szkło Belgrad 1978; Muzeum Szkła Nový Bor 1985; Quadriennale Sztuki Użytkowej Erfurt 1986; Wystawa Polskiej Sztuki Współczesnej Kuwejt 1986; Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra BiPMB Warszawa 1967; Złoty medal — Międzynarodowe Targi Poznańskie 1969; Mister Eksportu 1974.

141

Anna Skamra

57-330 Szczytna
Batorów 6

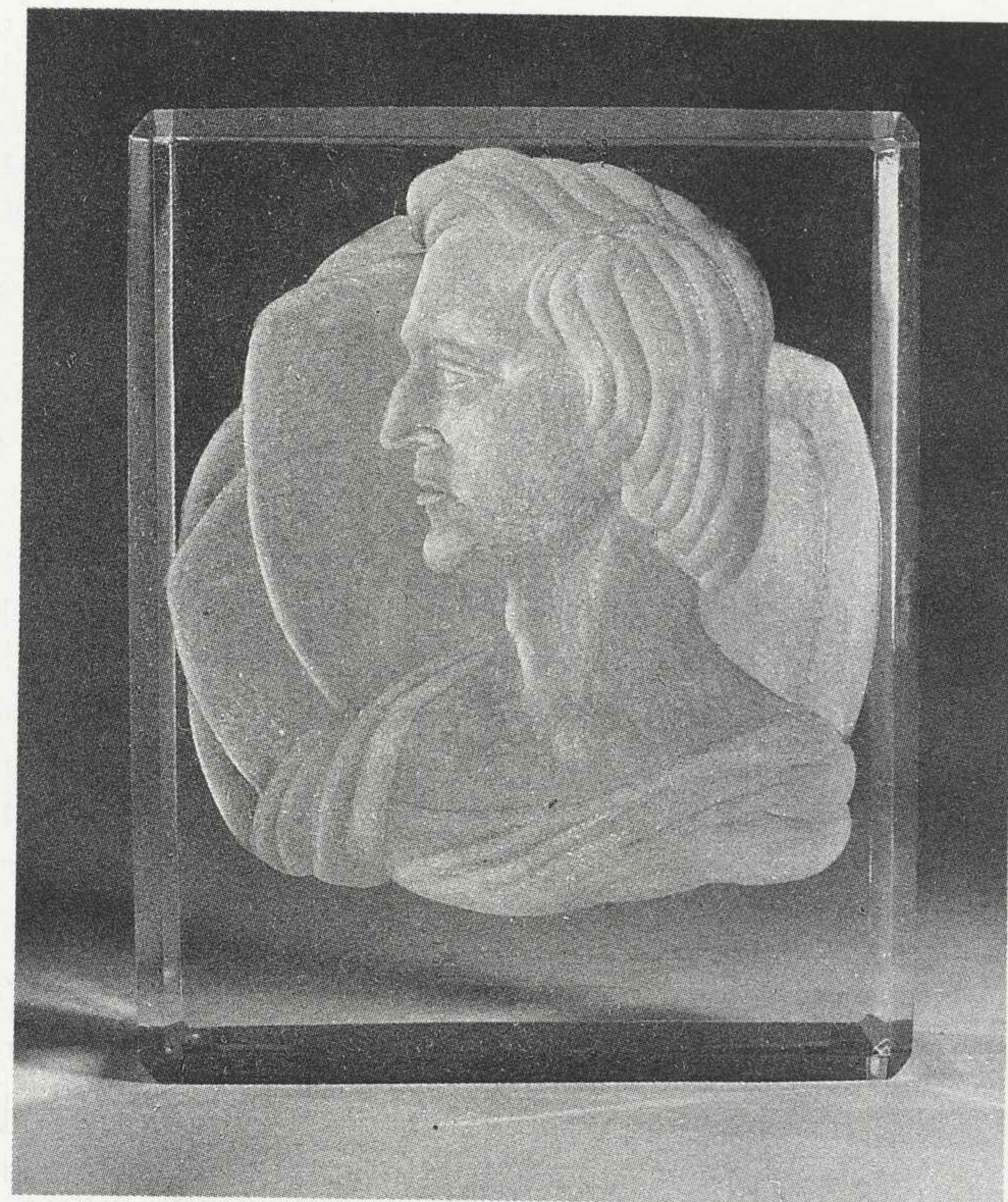
Ur. 1962 w Radomsku. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia prof. Z. Horbowego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Anna Skibska

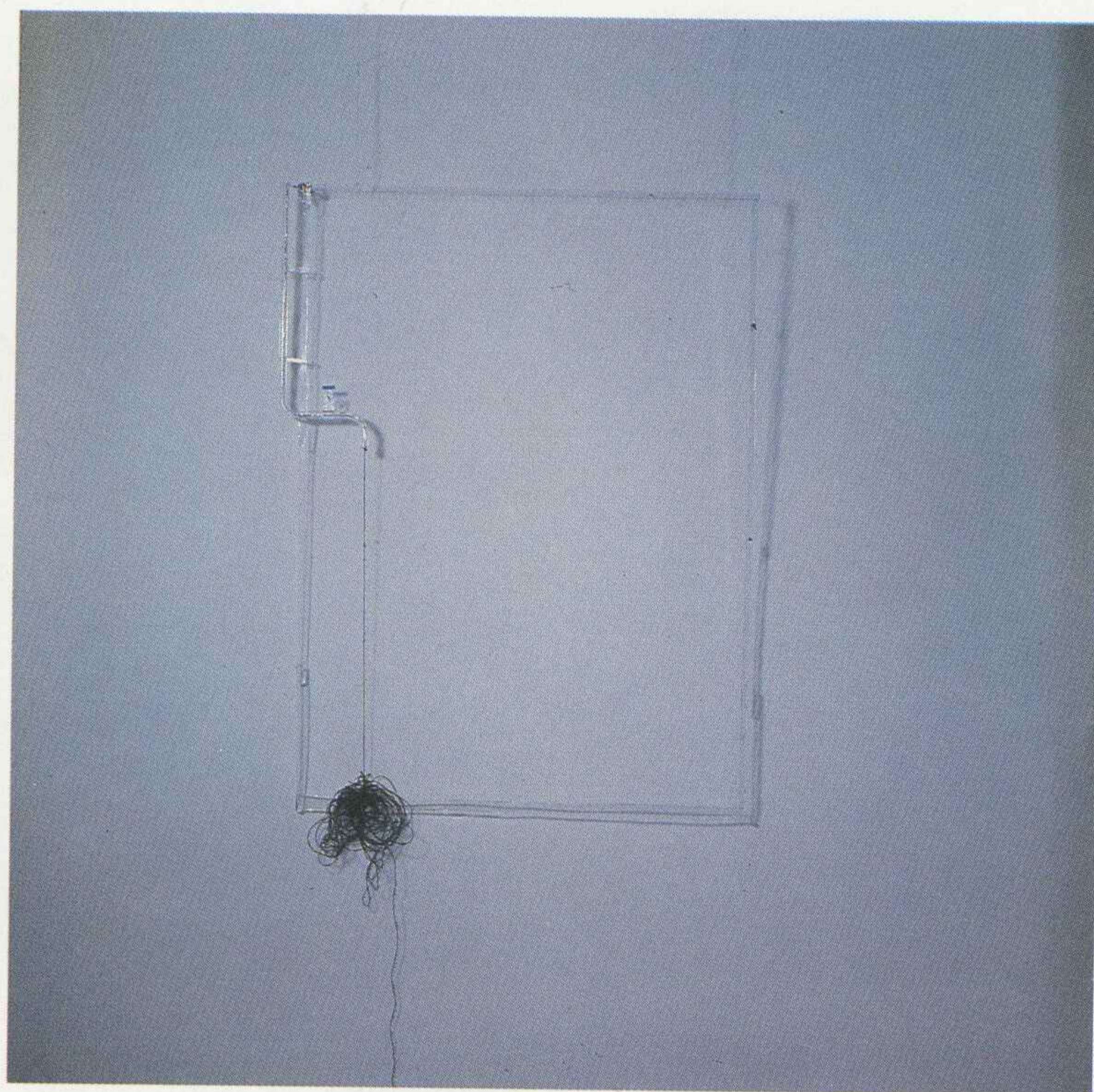
54-217 Wrocław
ul. Kłodnicka 31/30

Ur. 1959. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. Z. Karpińskiego — 1984. Obecnie asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawy indywidualne: P.P. Desa „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1986, 1987, 1988; „Witraże ?” Galeria Teatru Stu Kraków 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '84” Wrocław 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1985, 1987; Okrę-

gowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Wystawa rysunku i grafiki środowiska wrocławskiego Warszawa 1985; „Obrazy, rzeźby, witraże” Warszawa 1986; „Nie boję się kiczu” Wrocław 1987; Wystawa „ABCD” Kłodzko 1988; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989. Udział w wystawach zagranicznych: Speyer (RFN) 1987; „Jugend Gestaltet 1987” Monachium (RFN) 1988; „New glass review 9” Corning (USA) 1988.

Anna Skamra, forma dekoracyjna „Chopin”, 1988, szkło ołowiowe

Anna Skibska, forma unikatowa, 1989, technika własna

Tomasz Stępień

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1984. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Ryszard Szczepanik

33-100 Tarnów
ul. Stalingradzka 19/4

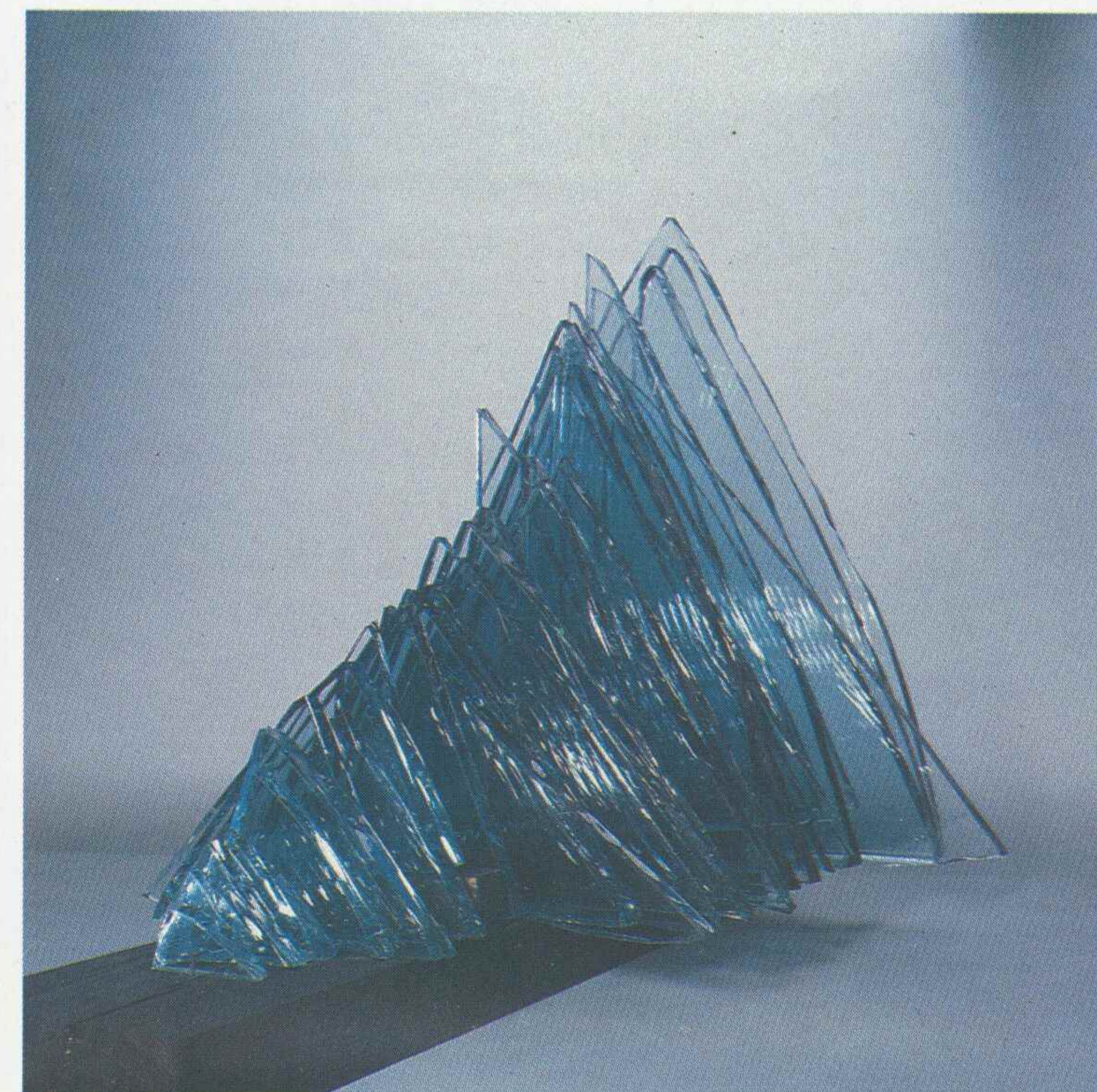
Ur. 1962 w Tarnowie. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia prof. Z. Horbowego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Bożena Szlachta

Ur. 1955 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1981.

Teresa Szuszkiewicz

Ur. 1947. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła — 1972.

Ryszard Szczepanik, forma unikatowa, 1988, technika własna

Bożena Szlachta

Henryka Szydłowska

50-374 Wrocław
ul. Norwida 17/11

Ur. 1964 w Żaganiu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Ceramiki i Szkła, pracownia prof. Z. Horbowego. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Konrad Tomaszewski

50-009 Wrocław
ul. Kościuszki 64/12

Ur. 1964 w Bystrzycy Kłodzkiej. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1988. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Tadeusz Toporowicz

50-236 Wrocław
ul. Roosevelta

Ur. 1961 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1987. Udział w wystawie „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989.

Erika Trzewik-Drost

45-520 Dąbrowa Górnicza
ul. Rapackiego 16/30

Ur. 1931 na Opolszczyźnie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. S. Dawskiego — 1957. Uprawiane dyscypliny: projektowanie przemysłowe — szkło, ceramika, biżuteria; architektura wnętrz; grafika. Udział w wystawach krajowych m.in.: II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo-Społeczeństwu” Warszawa 1968; I Ogólnopolska Wystawa Biżuterii Artystycznej Warszawa 1968; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo w przemyśle szklarskim i ceramicznym” Warszawa 1969; Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974, 1977;

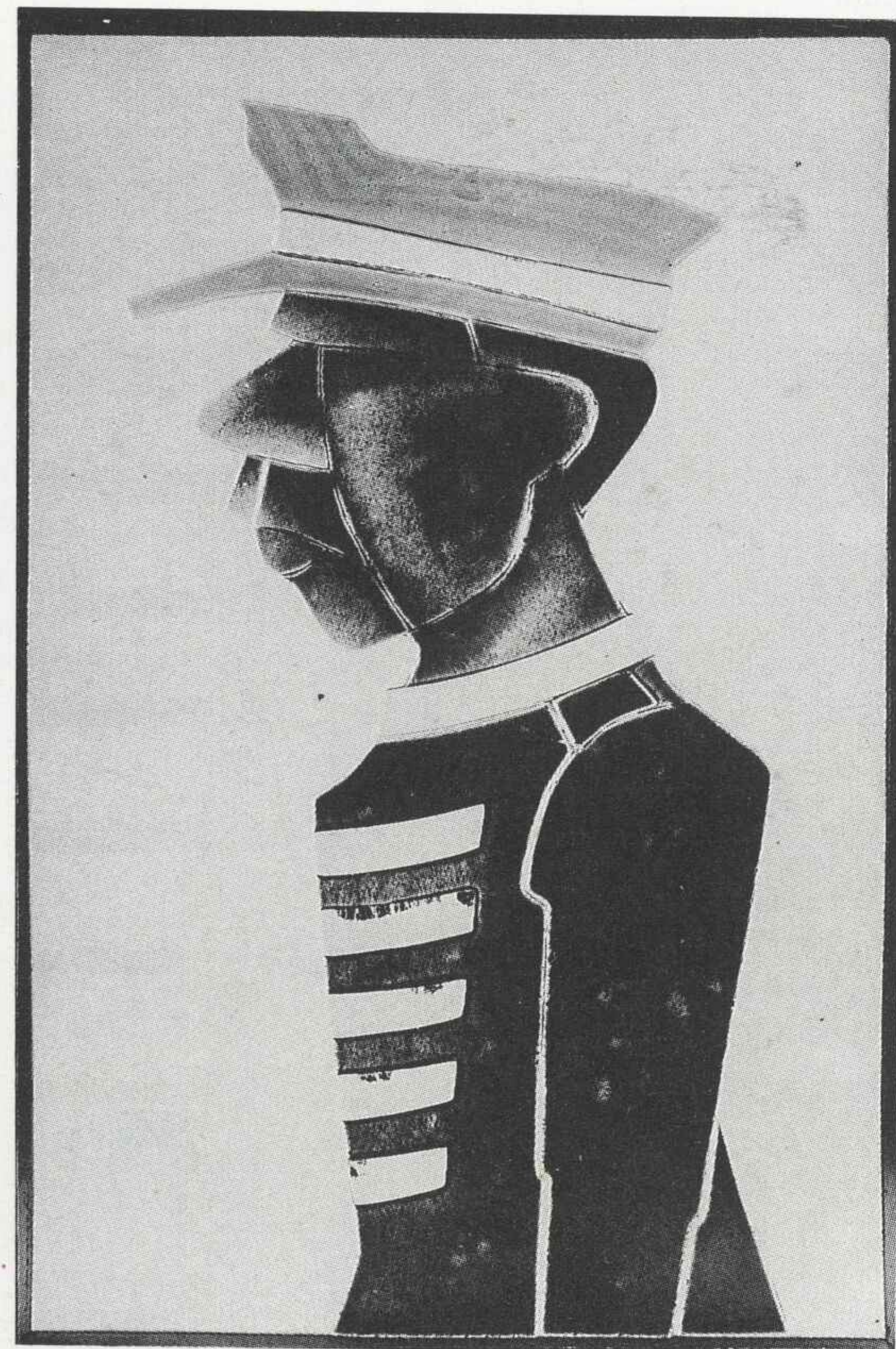
I Ogólnopolskie Triennale Szkła Kłodzko 1976; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo-sztuka społecznie użyteczna” Warszawa 1984/85; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo przemysłowe w 40-lecie PRL” Olsztyn 1984; Polskie Szkło Współczesne Warszawa 1987/88. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Polskie Szkło i Ceramika Berlin, Praga, Wiedeń, Budapeszt, Belgrad, Sofia 1962/63; Międzynarodowa Wystawa Biżuterii Artystycznej Arezzo (Włochy) 1966; Biennale de Forme Industrielle Ljubljana 1968; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Artistic Glass Londyn 1974; II Międzynarodowe Triennale Szkła i Porcelany Jablonec (CSRS) 1976; „Coburger Glaspreis '77” Coburg

(RFN) 1977; Międzynarodowa Wystawa Szkła Współczesnego „Zentralschweizer Glaspreis” Lucerna (Szwajcaria) 1980; Wystawa Polskiego Szkła, Ceramiki i Tkaniny Praga, Bratysława, Moskwa, Ałma-Ata 1982; Wystawa Polskiego Szkła i Tkaniny Miscolc (Węgry) 1985; Współczesne Polskie Szkło i Tkanina Artystyczna Moskwa, Leningrad, Sofia 1988. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1960; Nagroda Rady Wzornictwa przy Prezesie Rady Ministrów za osiągnięcia w rozwoju wzornictwa i estetyki produkcji w zakresie szkła 1968; II i III Na-

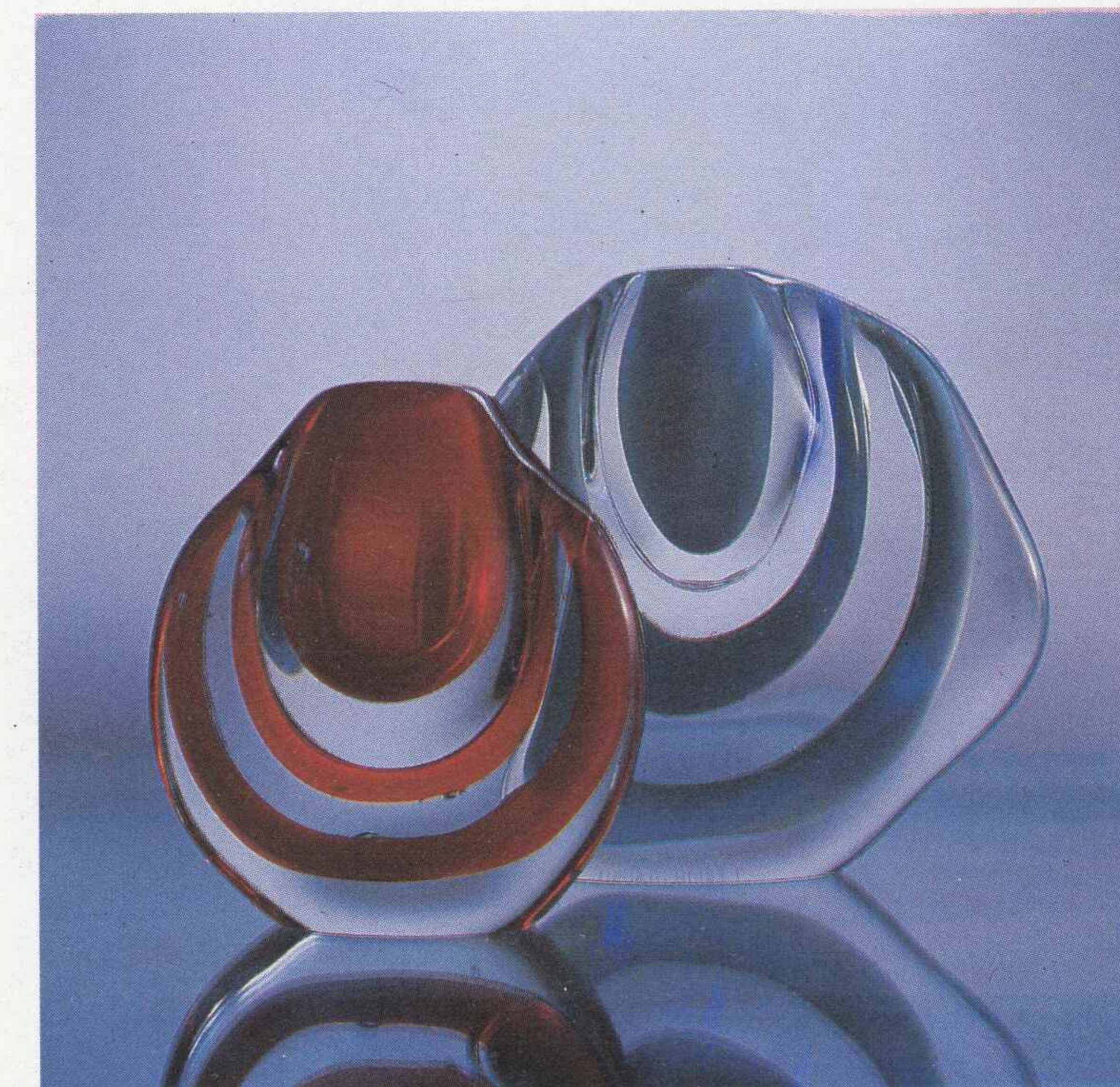
groda — Ogólnopolski Konkurs na projekty prasowanego szkła kryształowego 1968; Nagroda Jury — Ogólnopolska Wystawa „Ceramika i Szkło”. Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL” Wrocław 1969; Wyróżnienie — Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974; Nagroda Zarządu Gł.ZPAP — I Ogólnopolskie Triennale Szkła Kłodzko 1976; I Nagroda i złoty medal oraz II Nagroda i srebrny medal — Ogólnopolska Wystawa Szkła Unikatowego i Przemysłowego Katowice 1979.

Konrad Tomaszewski, forma unikatowa „Madonna”, 1988, szkło ołowiowe

Tadeusz Toporowicz, obrazek ze szkła 1987

Erika Trzewik-Drost, formy dekoracyjne, 1988, szkło ołowiowe barwione

**Barbara
Urbańska-Miszczyk**

Ur. 1936 w Łucku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. S. Dawskiego — 1962. Wystawy indywidualne: BWA Łódź 1971; Piotrków Trybunalski 1971. Udział w wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo — Społeczeństwu” Warszawa 1966; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo w przemyśle szklarskim i ceramicznym” Warszawa 1969; Ceramika i Szkło. Polska Sztuka

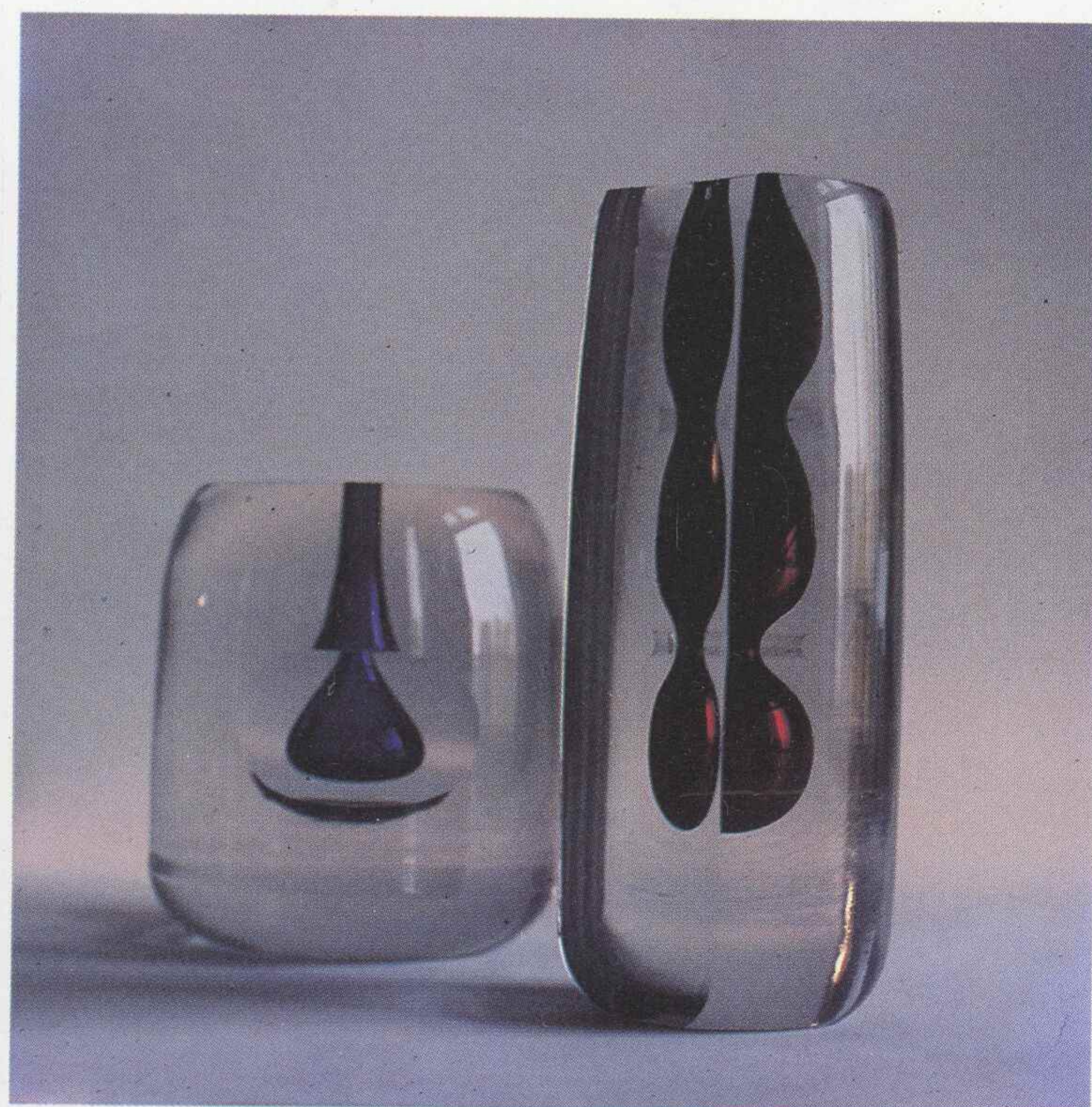
Użytkowa w XXV-lecie PRL Wrocław 1969; Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Polskie Szkło i Ceramika Berlin-Praga-Wiedeń-Budapeszt-Belgrad-Sofia 1962/63; Biennale de Forme Industrielle Ljubljana 1968; Wystawa „Polskie Szkło Artystyczne” Berlin, Lipsk 1972; Międzynarodowe Triennale Szkła i Porcelany Jablonec 1973. Nagrody: Wyróżnienie — Wystawa Szkła Użytkowego Praga 1974.

Henryk Wilkowski

53-013 Wrocław
ul. Zapaśnicza 7

Ur. 1933 w Serocku n/Narwią. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Szkła u prof. S. Dawskiego — 1959. Obecnie docent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: szkło i grafika. Udział w ważniejszych wystawach międzynarodowych: XII Triennale Mediolan 1960; Międzynarodowa Wystawa Form Przemysłowych Paryż 1963; Polskie Szkło Artystyczne Sofia, Berlin, Praga 1963; Polska Sztuka Użytkowa Waszyngton 1966; Polska Sztuka Użytkowa Kolonia 1967; I, II Międzynarodowe Biennale Grafiki i

plakatu. Salon Jesieny Monachium 1966; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Moskwa, Ryga 1969; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Berlin 1972; „Polska dzisiaj” Nowy Jork, Waszyngton 1974; V Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1974; Międzynarodowa Wystawa Szkła Współczesnego „Zentralschweizer Glaspreis” Lucerna (Szwajcaria) 1980 oraz udział w wielu innych wystawach w kraju i za granicą. Nagrody w krajowych konkursach na szkło oraz w dziedzinie grafiki i plakatu.

Henryk Wilkowski, formy dekoracyjne, 1975, szkło ołowiowe

**Regina
Włodarczyk-Puchała**

58-580 Szklarska Poręba
Osiedle Hutny 10b

Ur. 1931 w Nowogrodku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom pod kierunkiem prof. S. Dawskiego — 1958. Indywidualne wystawy szkła artystycznego: P.P. Desa Warszawa 1975; Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1976; BWA Jelenia Góra 1978; BWA Opole 1980. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: II Ogólnopolska Wystawa Ceramiki i Szkła Artystycznego Wrocław 1960; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Ogólnopolska Wystawa Tkaniny, Ceramiki i Szkła Warszawa 1964; Ogólnopol-

ska Wystawa „Wzornictwo w przemyśle szklarskim i ceramicznym” Warszawa 1969; Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974, 1977, 1979; I Ogólnopolskie Triennale Szkła Kłodzko 1976; Wystawa „Polskie Szkło Współczesne” Warszawa 1987/88. Udział w wystawach zagranicznych: Verrerie Europeenne Liège (Belgia) 1963; Polskie Szkło i Ceramika Berlin-Praga-Wiedeń-Budapeszt-Sofia-Belgrad 1962/63; Polska Primenjena Umetnost Belgrad 1965; Międzynarodowe Triennale Szkła

i Porcelany Jablonec (CSRS) 1973, 1976; „Artistic Glass” Londyn 1974; „Coburger Glaspreis '77” Coburg (RFN) 1977; „New Glass Corning” Nowy Jork, Paryż, Tokio 1979—1981; Międzynarodowa Wystawa Szkła Współczesnego „Zentralschweizer Glaspreis” Lucerna (Szwajcaria) 1980; „Annaherungen. Malerei, Glas, Keramik, Textilien” Drezno 1980; Polskie Współczesne Szkło i Tkanina Artystyczna Moskwa, Leningrad, Sofia, 1988; Światowa Wystawa Rzeźby w Szkle Liège 1989. Nagrody i wyróżnienia m. in.:

I Nagroda — Konkurs na szkło użytkowe Warszawa 1961; I Nagroda — Konkurs na Szkło Gospodarcze i Oświetleniowe Warszawa 1963; Wzór Roku 1971 — Międzynarodowe Targi w Poznaniu 1971; II Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1974; Srebrny medal i nagroda Zarządu Głównego ZPAP — I Ogólnopolskie Triennale Szkła Kłodzko 1976; Nagroda — II Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1977; Nagroda Dyrektora Generalnego „Vitrocer” w Warszawie — III Ogólnopolska Wystawa Szkła Artystycznego i Użytkowego Katowice 1979; Nagroda — Konkurs „Polskie Szkło Współczesne” Warszawa 1987.

Regina Włodarczyk-Puchała, zestaw szkła użytkowego, 1958, szkło sodowe

Barbara Urbańska-Miszczyk, zestaw form użytkowych, 1962, szkło sodowe, barwione

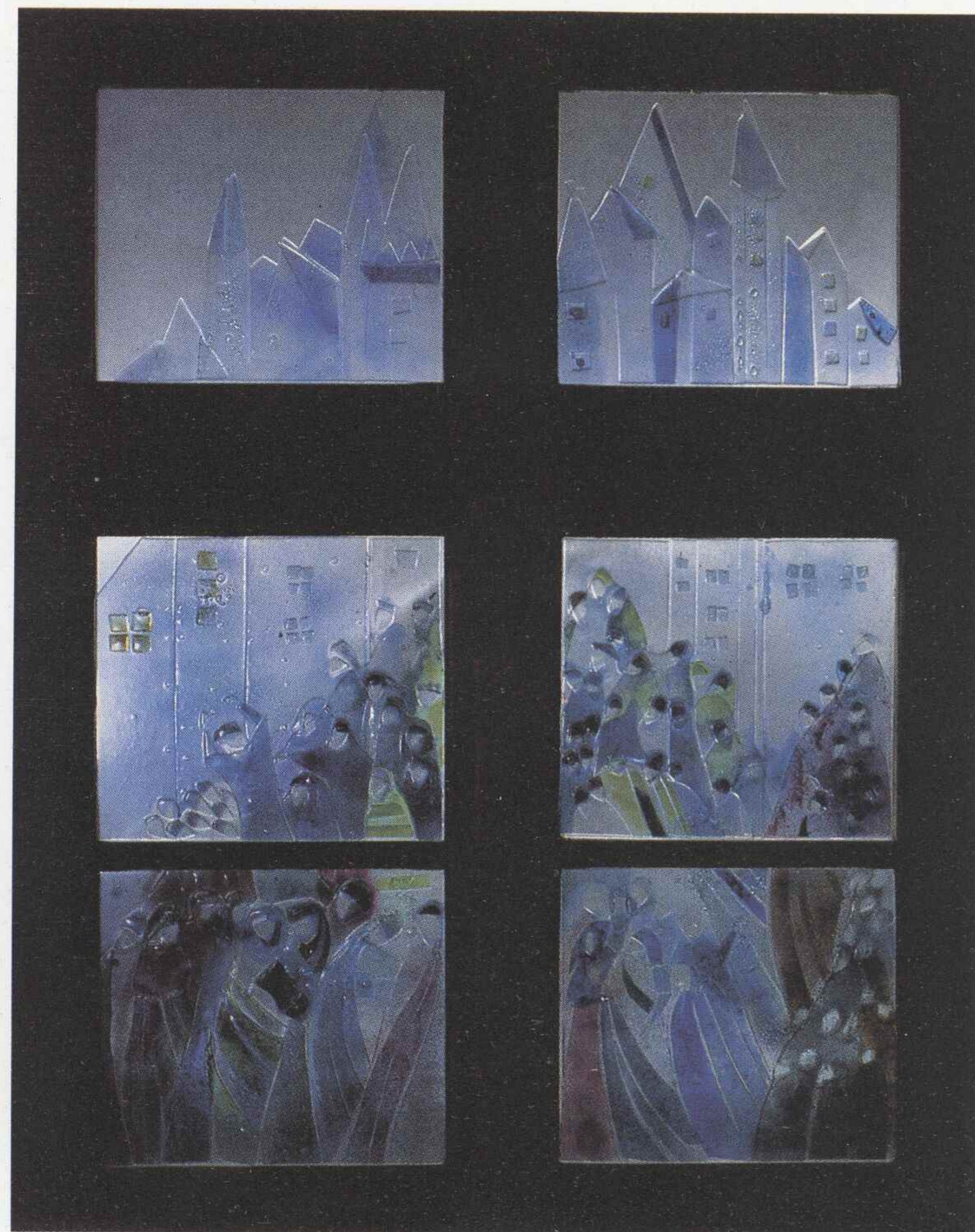
**Barbara
Zworska-Raziuk**

50-066 Wrocław
ul. Szewska 31/7

Ur. 1959. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. H. Wilkowskiego — 1984. Obecnie starszy asystent na Wydziale Ceramiki i Szkła. Wystawa indywidualna: Galeria „Na Solnym” Wrocław 1987. Realizacja (wspólnie z J. Chodurskim) zespołu witraży dla Klasztoru Sióstr Adoraterek

Najświętszej Krwi Chrystusa w Częstochowie — 1986. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom’84” Wrocław 1985; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; „Szkło Młodych” Wrocław 1988, Kłodzko 1989. Udział w wystawie zagranicznej: Festiwal Młodzieży Moskwa 1985.

148

Barbara Zworska-Raziuk, obrazek ze szkła — okno, 1984, technika własna

Grafika

Jan Jaromir Aleksiu

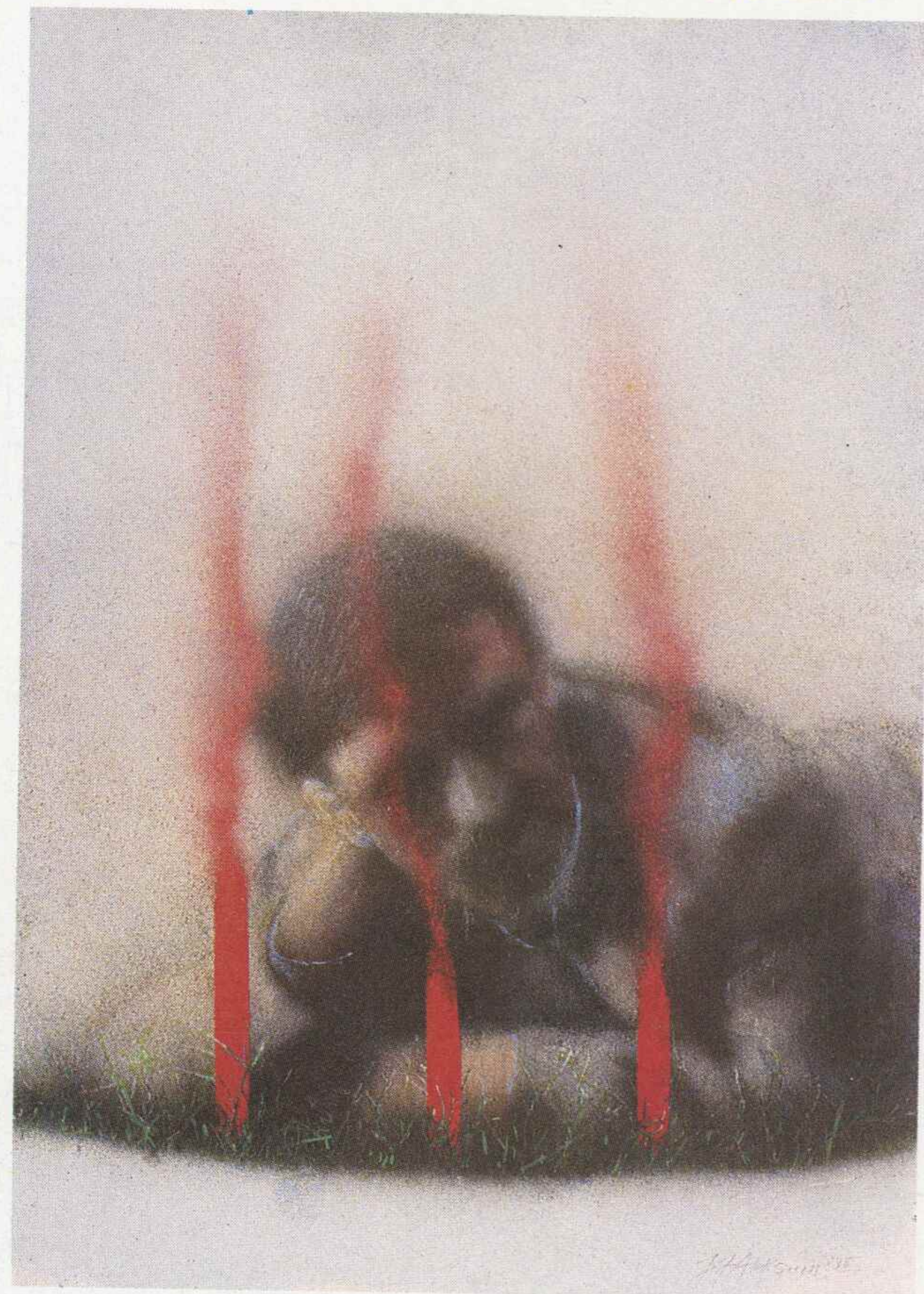
50-372 Wrocław
ul. Smoluchowskiego 54/4

Ur. 1940 w Nowej Wilejce. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u prof. S. Dawskiego — 1966. Docent PWSSP, kierownik Katedry Grafiki na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawia: grafikę, rysunek, malarstwo, plakat. Wystawy indywidualne: BWA Kłodzko, Kudowa Zdrój, Legnica, Lubin 1969; BWA Koszalin 1970; „Kordegarda” Warszawa 1971; BWA Bydgoszcz, Łódź; Pabianice, Poznań, Rzeszów, Zielona Góra 1971; Galeria KMPIK Wro-

cław 1973; Karstad Galerie Kolonia 1974; Galeria „Jatki” Wrocław 1977; Teatr im. J. Kochanowskiego Opole 1978; BWA Galeria Sztuki Przemysł 1978; Muzeum Miejskie Lahti (Finlandia) 1979; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1980; Galeria „Na Solnym” Wrocław 1985; Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1985, 1989; Muzeum Narodowe Wrocław 1987; Galeria Teatru im. S.I. Witkiewicza Zakopane 1987. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolskie Biennale Plakatu Katowi-

ce 1967, 70, 73, 75, 77, 79; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968; Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1968, 70, 72, 74, 78; Międzynarodowe Biennale Grafiki Kraków 1968, 70, 72, 74; Ogólnopolska Wystawa Młodej Grafiki Sopot 1968; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Warszawa 1969, 73; Ogólnopolska Wystawa Grafiki Poznań 1969, 1971; III Festiwal Sztuki Warszawa 1970; „Realności” Sopot 1971; „Wrocław 71” Warszawa 1971; Triennale Malarstwa i Grafiki Łódź 1973; Pokonkursowa Wystawa Grafiki Religijnej Warszawa 1973; „Prezentacje 74” Wrocław 1974; „Graficy-rysownicy” Kraków 1975; „Format — człowiek” Kraków 1976; „Pień i niebo” Kraków 1977; „Żyjnia” Kraków 1977; „Obszar prywatnej niemożliwości” Wrocław 1978; „Foto-Art” Wrocław 1979; Wystawa plakatów KAW-u Warszawa, Kraków 1979; Wystawa Malarstwa Polskiego Poznań 1979, Warszawa 1980; Okręgowa Wystawa Sztuki Wrocław 1985; Wystawa plakatu absolwentów i pedagogów PWSSP we Wrocławiu Wrocław 1986; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1988. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa Grafiki Polskiej Dania 1968; Edynburg 1969, Jugosławia 1969, Nigeria 1970; „Tygodnie Polskie” Berlin Zachodni 1970; Wystawa

Grafiki Polskiej Sao Paulo 1970; VII Biennale Grafiki Tokio 1970; „Groningen II” Holandia 1970; Wystawa Grafiki Polskiej Australia 1971; „Bianco e Nero” Lugano 1972; Wystawa Plakatu Polskiego Miluzja 1973; Wystawa Grafiki Polskiej Brazylia, Argentyna 1974; Wystawa Plakatu Polskiego Indie 1974; Wystawa Grafiki Polskiej Praga, Bonn, Sofia 1974; Wystawa Plakatu Polskiego Bukareszt, Budapeszt 1974; II Biennale Plakatu Lahti 1978; Plakat Polski Nowy Jork, Japonia 1978; Grafika Polska CSRS, Węgry, Bułgaria, Mongolia 1978; Wystawa Grafiki Plakatu Lahti 1979; Plakaty Wrocławskie Drezno 1979. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Srebrny medal — II Ogólnopolskie Biennale Plakatu Katowice 1967; Złoty medal — II Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968; Srebrny medal — III Ogólnopolskie Biennale Plakatu Katowice 1969; Srebrny medal — Festiwal Sztuki Warszawa 1970; Nagroda (stypendium) — III Międzynarodowe Biennale Grafiki Kraków 1970; Nagroda regulaminowa — Wystawa Grafiki „Bianco e Nero” Lugano 1972; I Nagroda — Konkurs na „Najlepszy plakat Wrocławia” 1973, 80; Brązowy medal — VII Ogólnopolskie Biennale Plakatu Katowice 1977; Brązowy medal — VII Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1978.

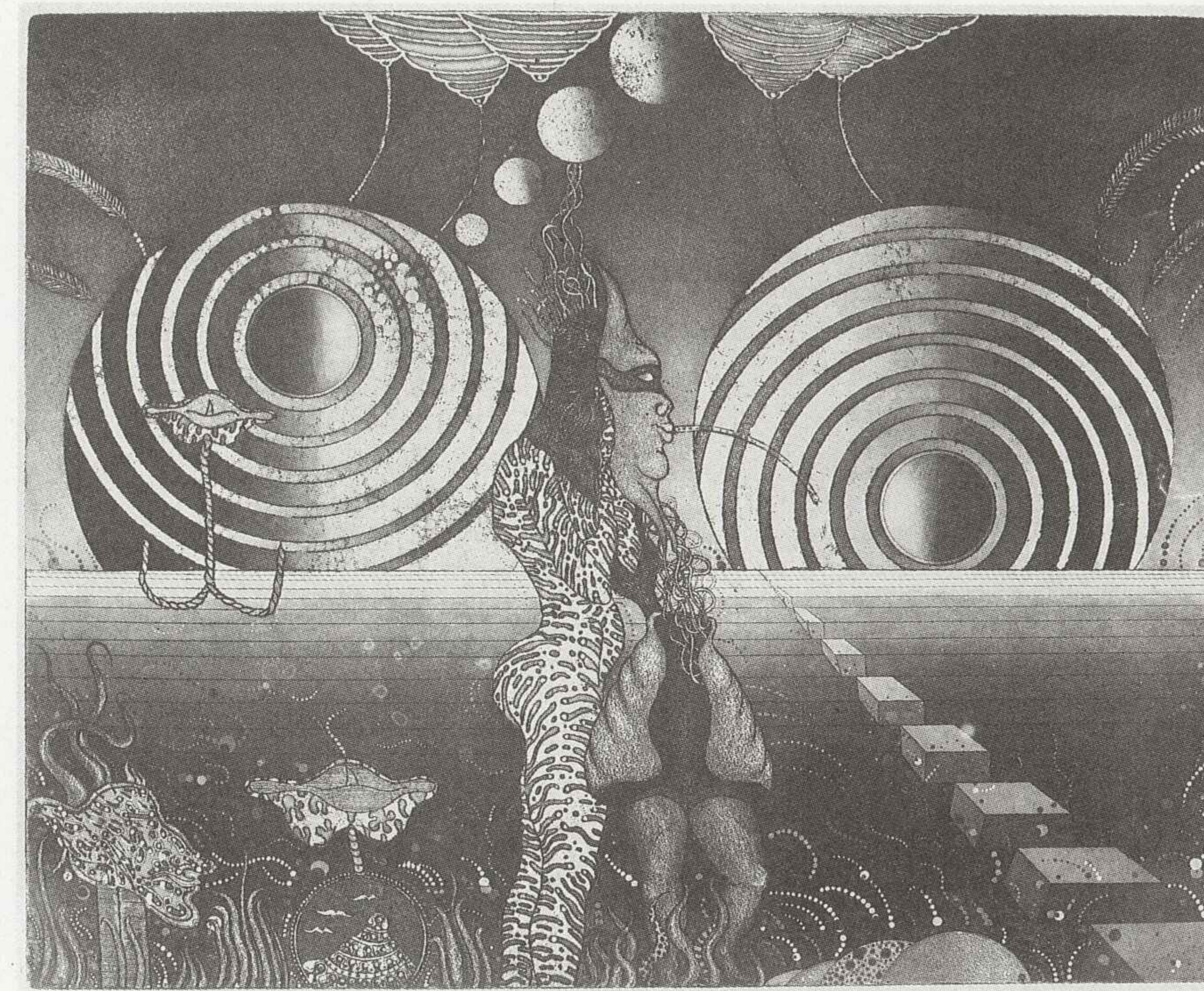
Jan Jaromir Aleksiu, „Pielgrzym”, 1987, tempera zmywana

Andrzej Basaj

51-113 Wrocław
ul. Obornicka 36/30

Ur. 1943 w Wojśłowicach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom — 1970. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, kierownik pracowni grafiki artystycznej. Uprawiane dyscypliny: rysunek i grafika artystyczna (linoryt, szczególnie barwny, serigrafia, litografia, techniki wkłęsłodrukowe). Od 1970 udział we wszystkich ważniejszych prezentacjach grafiki polskiej w kraju m.in.: Ogólnopolska Wystawa Grafiki w Warszawie; Międzynarodowe Biennale Grafiki w Krakowie. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: RFN,

NRD, Dania, Francja, CSRS, Japonia, Rumunia, Węgry, Luksemburg, Algier, Maroko, Austria, USA, Tunezja, Holandia, Turcja, Portugalia, Indie, Belgia. Liczne nagrody i wyróżnienia m.in.: III Nagroda — Ogólnopolski Konkurs na Grafikę Artystyczną Łódź 1971; I Nagroda Ministerstwa Kultury i Sztuki — Ogólnopolska Wystawa Grafiki Warszawa 1973; Wyróżnienia — Ogólnopolska Wystawa Grafiki Warszawa 1976, 1978; Wyróżnienia — Ogólnopolski Konkurs na Grafikę Artystyczną Łódź 1977, 1986.

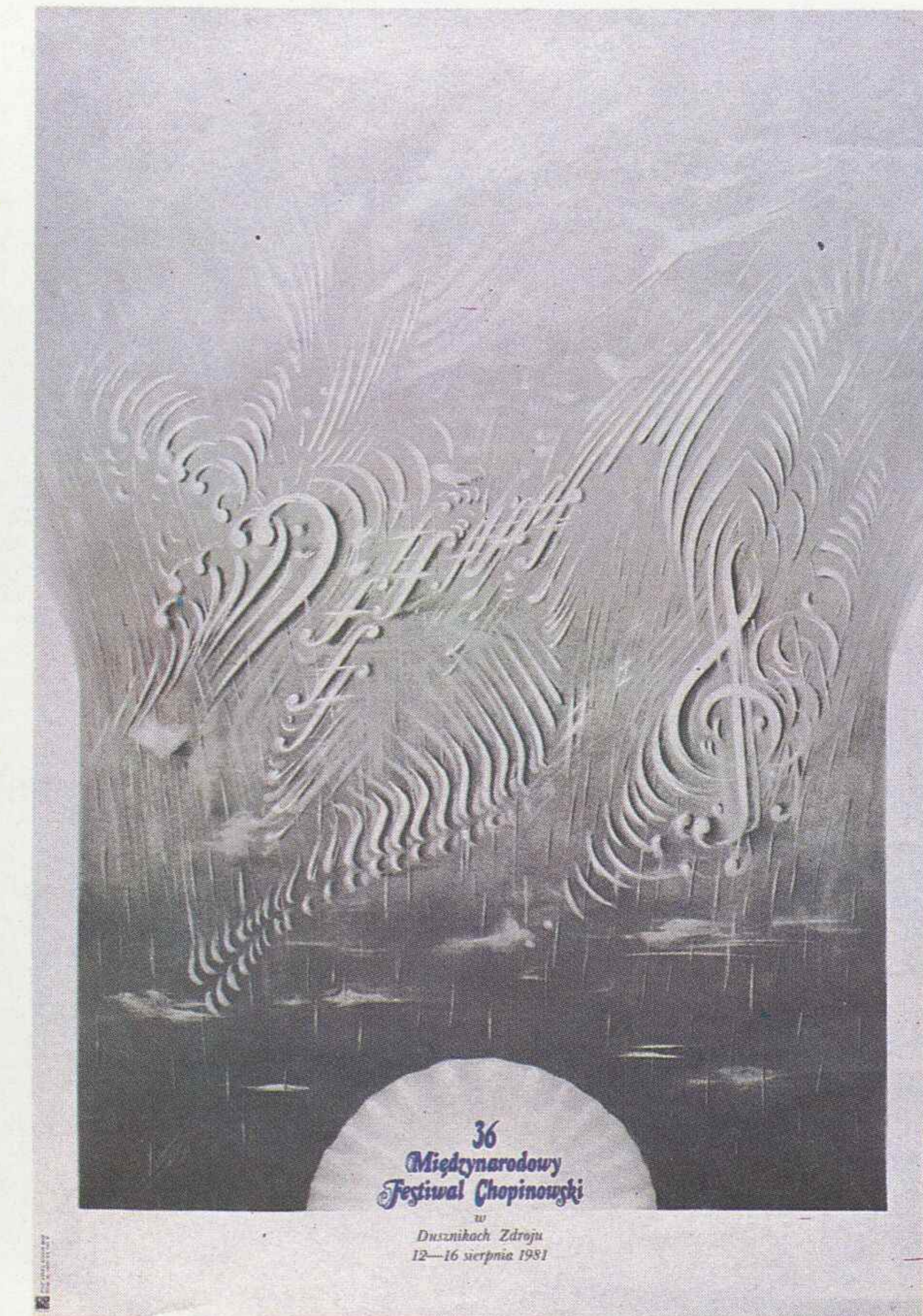
Andrzej Basaj „A — Polonia w Laponii”, 1987, akwaforta, akwatinta

Mirosława Bernat

53-129 Wrocław
ul. Sudecka 132

Ur. 1948 w Polanicy Zdroju. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z projektowania graficznego — 1974. Wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawia: grafikę użytkową (plakat, ilustracja książkowa). Wystawy indywidualne: BWA Kłodzko, grafika i plakat, 1975; Uzdrowiska kłodzkie, plakat, 1976; Galeria „Jedynka”, plakat, Wrocław 1977; Galeria „Spojrzenia”, plakat i kalendarz, Wrocław 1979; plakat Węgry 1980; rysunek i grafika, RFN 1986;

rysunek RFN 1987. Udział w wystawach krajowych m.in.: Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1975, 77; Biennale Plakatu Katowice 1981; Wystawa „Najlepszy plakat Wrocławia” Wrocław 1975—1981. Udział w wystawach zagranicznych: III Norweskie Biennale Grafiki Fredrikstad 1976; Biennale Plakatu Finlandia 1977. Nagrody i wyróżnienia w wystawach „Najlepszy plakat Wrocławia” w latach 1975—81.

Mirosława Bernat, „36 Festiwal Chopinowski”, 1981, plakat

Andrzej Bronikowski

Ur. 1962. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. A. Basaja.

152

Andrzej Bronikowski, „Grzyby”, 1988, drzeworyt

Tadeusz Ciałowicz

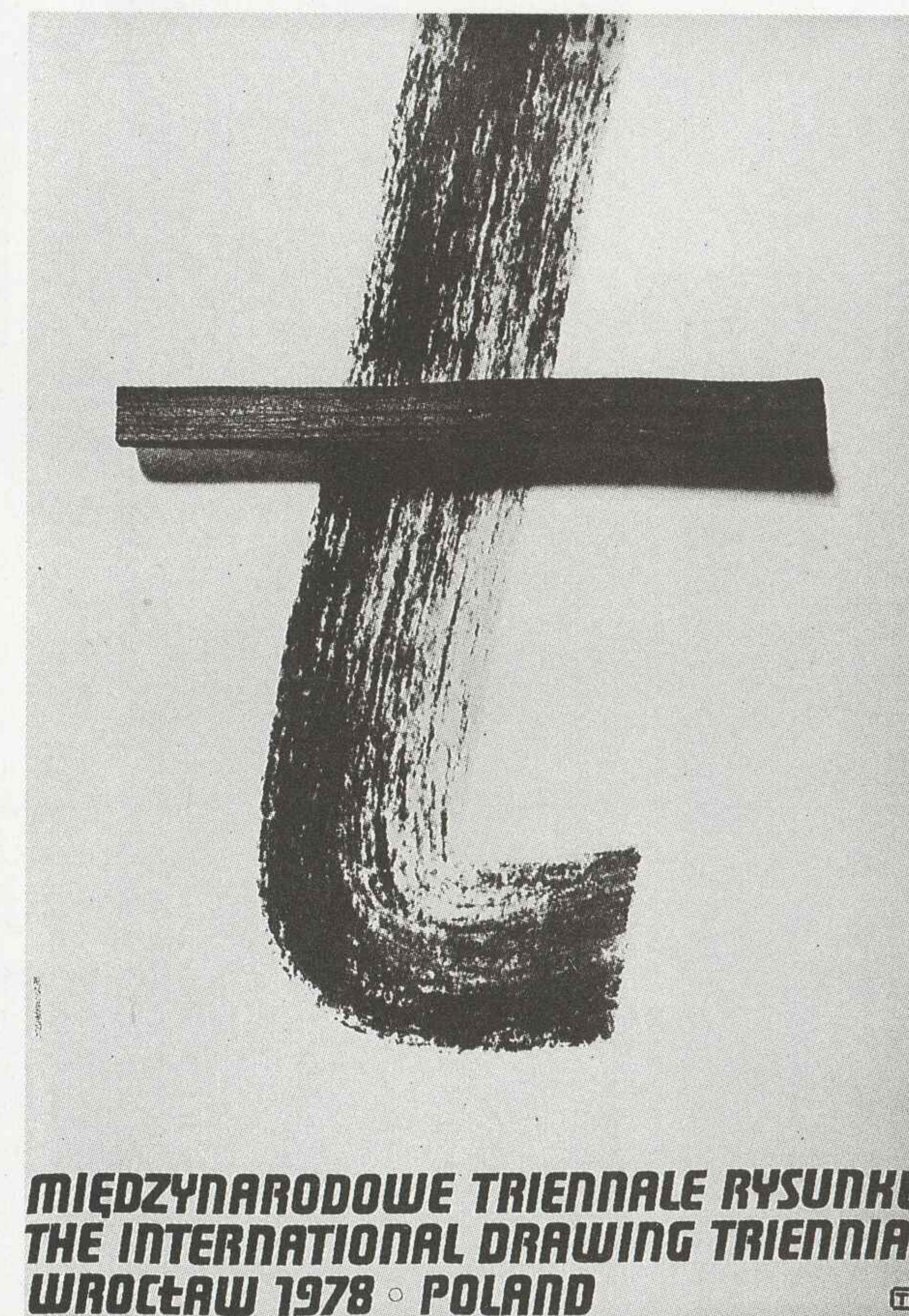
50-532 Wrocław
ul. Borowska 28

Ur. 1927 w Zielonce k/Warszawy. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Architektury Wnętrz u prof. W. Wincze — 1954. W latach 1967—1972 wykładowca w PWSSP we Wrocławiu, kierownik pracowni kompozycji Wydziału Architektury Wnętrz. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz, mebli i metalu; wystawiennictwo; plakat; znak graficzny. Indywidualne wystawy plakatu: Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1975; Galeria KMPiK „Przy Pótczarnej” Wrocław 1986. Ważniejsze realizacje: z zakresu projektowania graficznego — ponad 150 plakatów publikowanych w latach 1952—1989 m.in.: „I Dni Wrocławia” 1956; Rocznica Dolnego Śląska 1960, 1965, 1970, 1975; „XX-lecie Ziemi Zachodnich” 1965; Festiwal „Wratislavia Cantans” 1966—1972; „Anno Jubilaei” — 25-lecie Nauki we Wrocławiu 1970; „Pomniki Walki” 1972; Ochrona Środowiska „Człowieku pozwól mi rosnąć dla ciebie” 1972; Międzynarodowe Triennale Rysunku; Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej; znaki graficzne: PAFAWAG, Len-Kamienna Góra, Muzeum Architektury, Filharmonia, Intermoda, Huta Pieńsk, Ośrodek Naukowo Techniczny NOT; Ideen Werkstatt (RFN); z zakresu projektowania wnętrz, — zestaw mebli do Klubu MPiK Wrocław 1955; wnętrze II piętra Domu Towarowego (wspólnie z W. Chwedczu-

kiem) Wałbrzych 1958—1959; wnętrze Sali Obrad w Ratuszu (wspólnie z W. Chwedczukiem) Jelenia Góra 1966—1969; zestaw mebli do Sali Rycerskiej Ratusza Wrocławskiego 1973—1975; zespół wnętrz Zakładu Fryzjerskiego (wspólnie z W. Chwedczukiem) 1980—1981; zespół wnętrz sklepu CPlA Wrocław 1987—1988; z zakresu wystawiennictwa — projekt wystawy „Triennale Rysunku” Muzeum Architektury Wrocław 1965; projekt Ogólnopolskiej Wystawy Ceramiki i Szkła Muzeum Narodowe Wrocław 1969; projekt wystawy „25-lecie Nauki Polskiej we Wrocławiu” (wspólnie z Z. Kurowskim) Muzeum Narodowe Wrocław 1970. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1961; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1965, 1967, 1969, 1971, 1973, 1975, 1977, 1979; Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1970, 1972, 1974, 1976, 1980; Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1973. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowe Biennale Plakatu i Grafiki Użytkowej Brno 1970, 1974; Międzynarodowe Triennale Plakatu Politycznego Mons (Belgia) 1977; Polski Znak Graficzny Warszawa, Budapeszt, Sofia, Moskwa, Berlin 1969—1971 oraz Wystawy Plakatu Polskiego

Buenos Aires, Duisburg, Paryż, Delhi, Moskwa, Budapeszt, Bukareszt, Praga, Sofia, Zagrzeb, Montreal, Drezno, Dublin. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda m. Wrocławia 1966; Wyróżnienie Ministra Kultury i Sztuki — Wystawa „Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL” Warszawa 1970; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1971; Najlepszy Plakat Kwartału — Berlin Zachodni 1970; Najlepszy plakat

Wrocławia 1971, 1974; Nagroda Związków Zawodowych — Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1972; Nagroda GZP WP — Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1972; Najlepszy plakat miesiąca Warszawa 1972, 1975. Ponadto około 50 nagród i wyróżnień w ogólnopolskich i okręgowych konkursach na plakat, znak graficzny i inne formy grafiki użytkowej w latach 1955—1987.

Tadeusz Ciałowicz, „Międzynarodowe Triennale Rysunku”, 1978, plakat

Stanisław Czarnecki

66-100 Sulechów
ul. Olbromskiego 5

Ur. 1958. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. E. Smolińskiego — 1985. Uprawiane dyscypliny: grafika, rysunek, malarstwo. Wystawy indywidualne: Krosno n/W 1979; Sulechów 1986; Zielona Góra 1987. Udział w licznych ogólnopolskich i okręgowych wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowe Warsztaty Graficzne Drezno

1985; I, II Międzynarodowa Wystawa Miniatury Artystycznej Toronto 1986, 88; Międzynarodowy Konkurs Ekslibrystyczny Pescara-Italia 1988. Nagrody i wyróżnienia: II Nagroda — XIII Lubuski Salon Jesienny Zielona Góra 1985; I Nagroda — XIV Lubuski Salon Jesienny Gorzów Wlkp. 1986; Nagroda Twórcza Młodych „Zielone Grono” 1986; Nagroda ZPAMiG — I Wystawa ZPAMiG Poznań 1988.

Stanisław Czarnecki, „Wór obfitości”, 1984

153

Jerzy Czerniawski

Ur. 1947 we wsi Kwiatowo. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego — 1973. Uprawiane dyscypliny: grafika artystyczna, użytkowa, malarstwo i scenografia. Wystawy indywidualne oraz udział w licznych wystawach krajowych i zagranicznych. Nagrody i wyróżnienia: III Nagroda — Między-

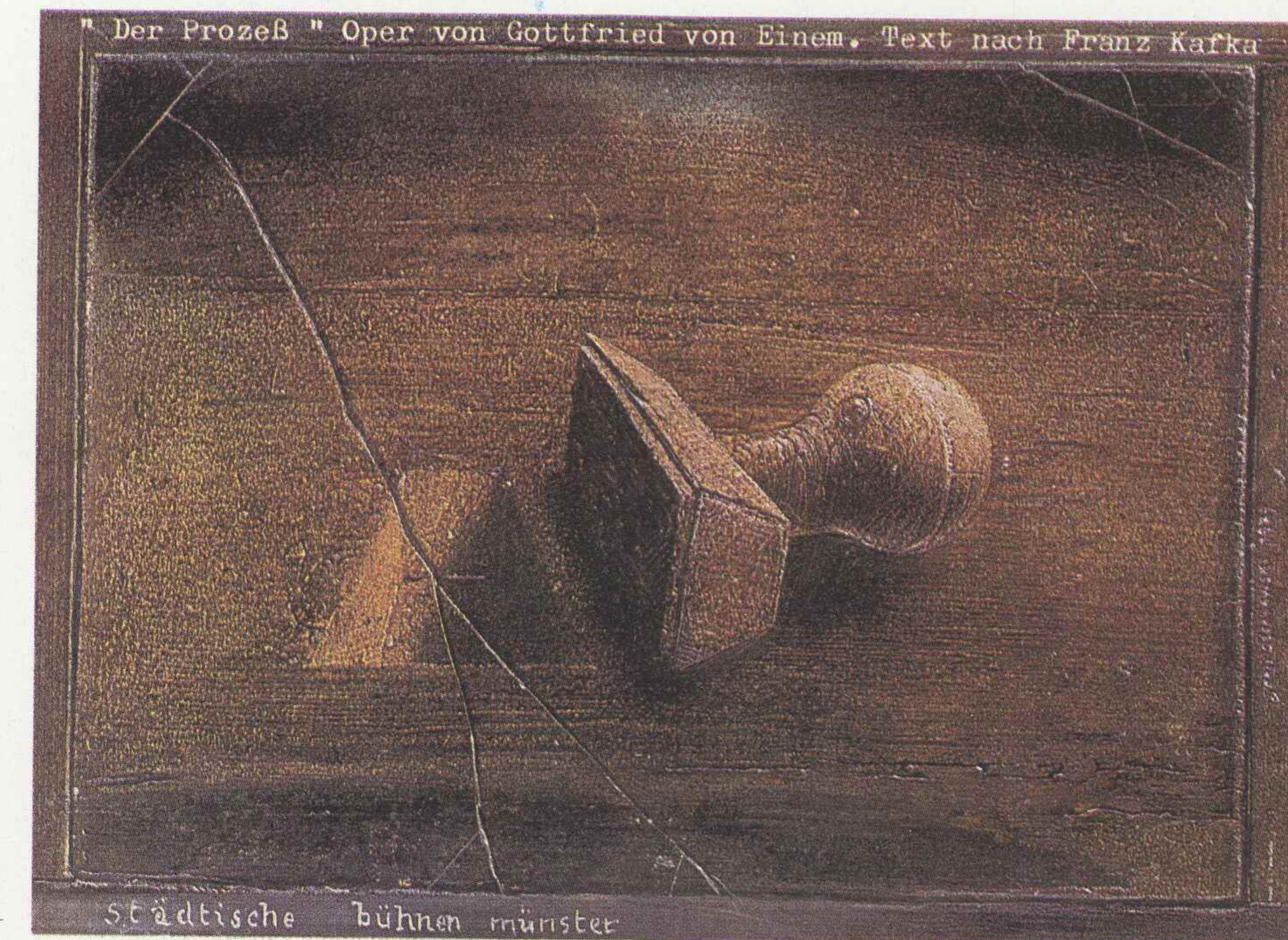
narodowe Biennale Plakatu Warszawa 1974; Nagroda Roku — Konkurs na najlepszy plakat Warszawy 1975; Wyróżnienie honorowe — Cagnes-sur-Mer (Francja) 1975; I Nagroda — Konkurs na najlepszy plakat muzealny Przemysł 1976; II Nagroda — Międzynarodowe Biennale Plakatu Lahti (Finlandia) 1977.

Jacek Ćwikła

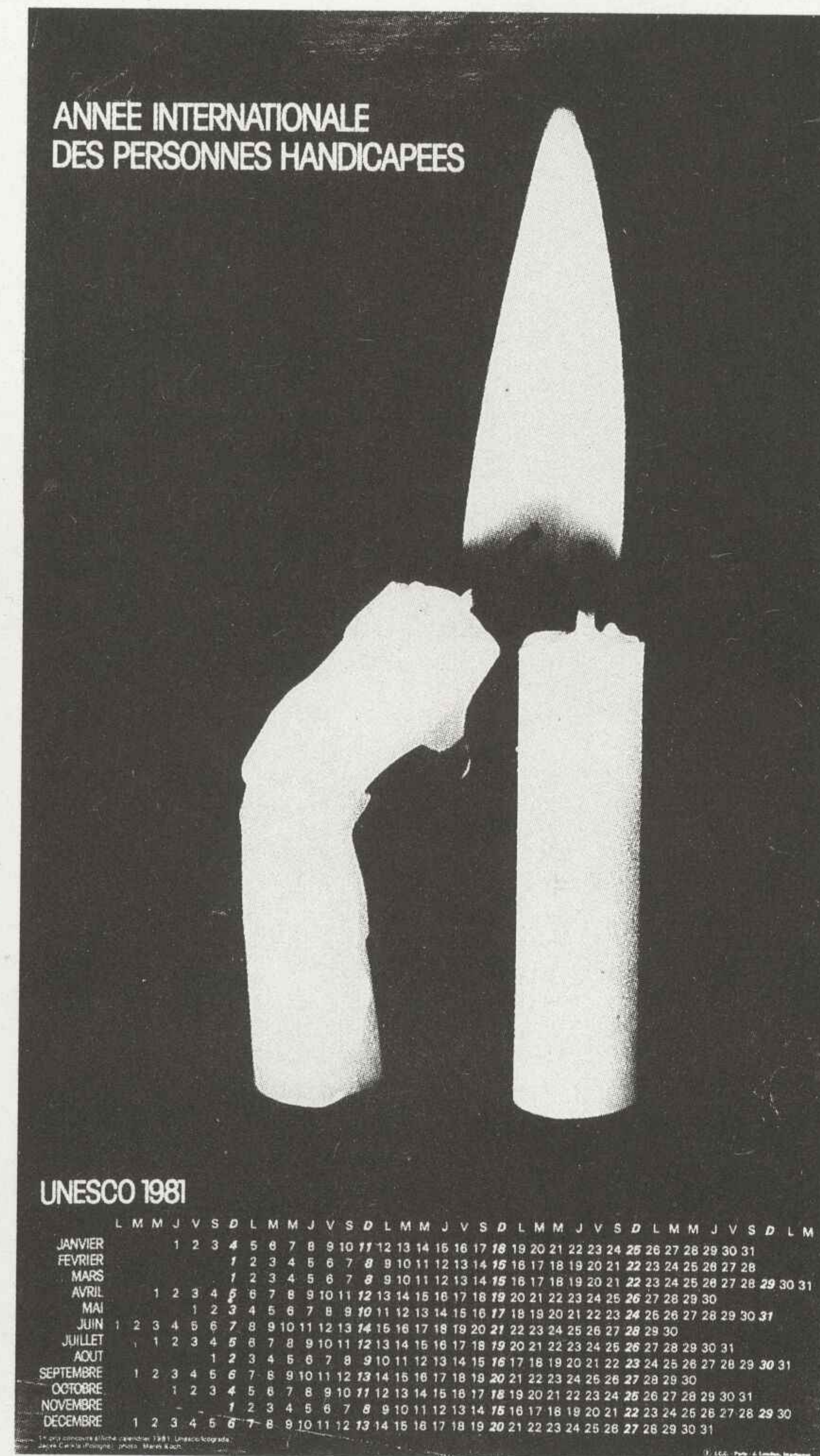
54-129 Wrocław
ul. Bajana 72/29

Ur. 1950 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1974. Uprawiane dyscypliny: grafika użytkowa, plakat. Wystawy indywidualne: Klub Związków Twórczych Wrocław 1978; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1981; Galeria „Brama” Warszawa 1984. Udział w licznych wysta-

wach krajowych m.in.: Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1976, 1980, 1984, 1986; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1977, 1979, 1981, 1985, 1987; „Plakat Autorski” Wrocław 1977; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1981; „Plakat Młodych” Kraków 1987; Wystawa plakatu antyalkoholowego Warszawa 1987; Wysta-

Jerzy Czerniawski, „Proces”, 1979, plakat

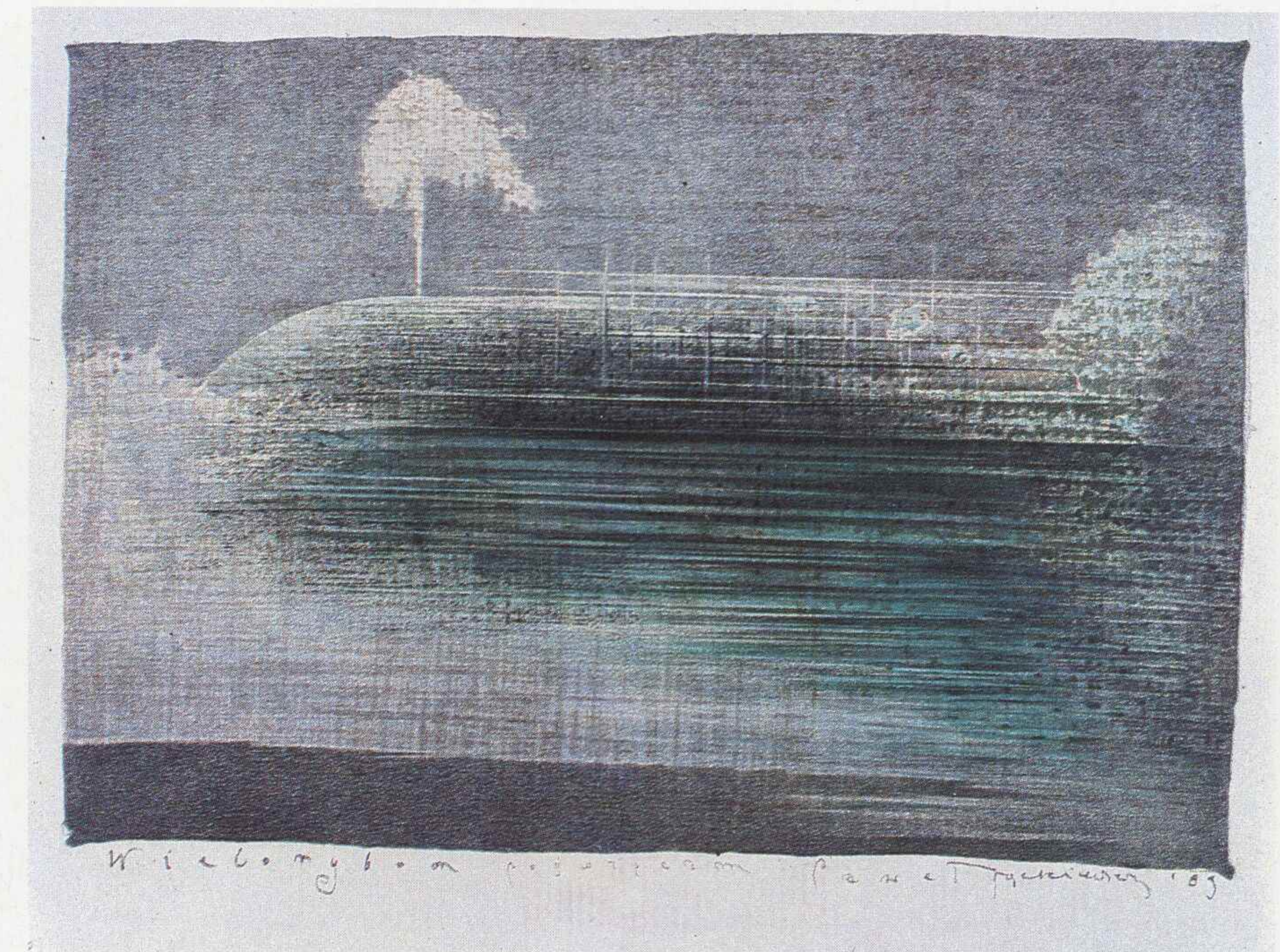
Jacek Ćwikła, „Międzynarodowy Rok Ludzi Niepełnosprawnych”, 1981, plakat

Paweł Frąckiewicz

50-058 Wrocław
ul. Kazimierza Wielkiego 81/15

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego pod kierunkiem doc. J.J. Aleksiona i doc. A. Basaja — 1982. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: grafika warsztatowa — litografia i linoryt, rysunek, malarstwo. Wystawa indywidualna: Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Galeria „Kalamur” Wrocław 1986. Udział w wystawach krajowych: Wystawa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego Łódź 1983, 1985; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego im. J. Gielniaka Jelenia Góra 1987, 1989; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988; „Arsenał '88” Warszawa 1988; „Kolor w Grafice” Toruń 1988; „Pejzaże” Wrocław 1989. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: III Nagroda (z zakresu rysunku) — Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Stypendium Twórcze Ministra Kultury i Sztuki — Bratysława 1988; III Nagroda — Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka w Jeleniej Górze 1989.

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego pod kierunkiem doc. J.J. Aleksiona i doc. A. Basaja — 1982. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: grafika warsztatowa — litografia i linoryt, rysunek, malarstwo. Wystawa indywidualna: Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Galeria „Kalamur” Wrocław 1986. Udział w wystawach krajowych: Wystawa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego Łódź 1983, 1985; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego im. J. Gielniaka Jelenia Góra 1987, 1989; IV Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988; „Arsenał '88” Warszawa 1988; „Kolor w Grafice” Toruń 1988; „Pejzaże” Wrocław 1989. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987. Nagrody i wyróżnienia: III Nagroda (z zakresu rysunku) — Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Stypendium Twórcze Ministra Kultury i Sztuki — Bratysława 1988; III Nagroda — Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka w Jeleniej Górze 1989.

Paweł Frąckiewicz, „Wielorybom poświęcam”, 1989, litografia barwna

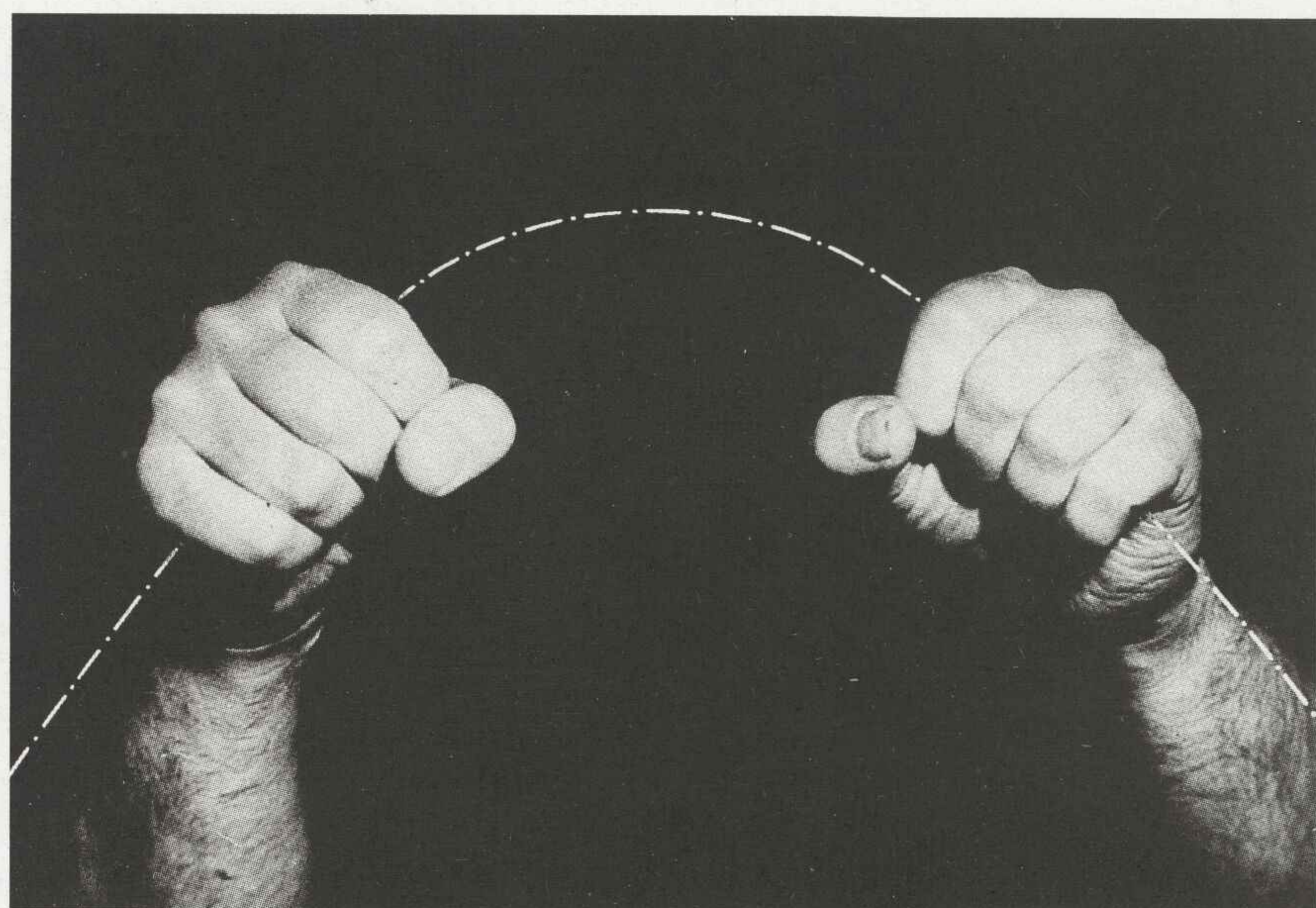
Wiesław Gołuch

Nota biograficzna s. 211

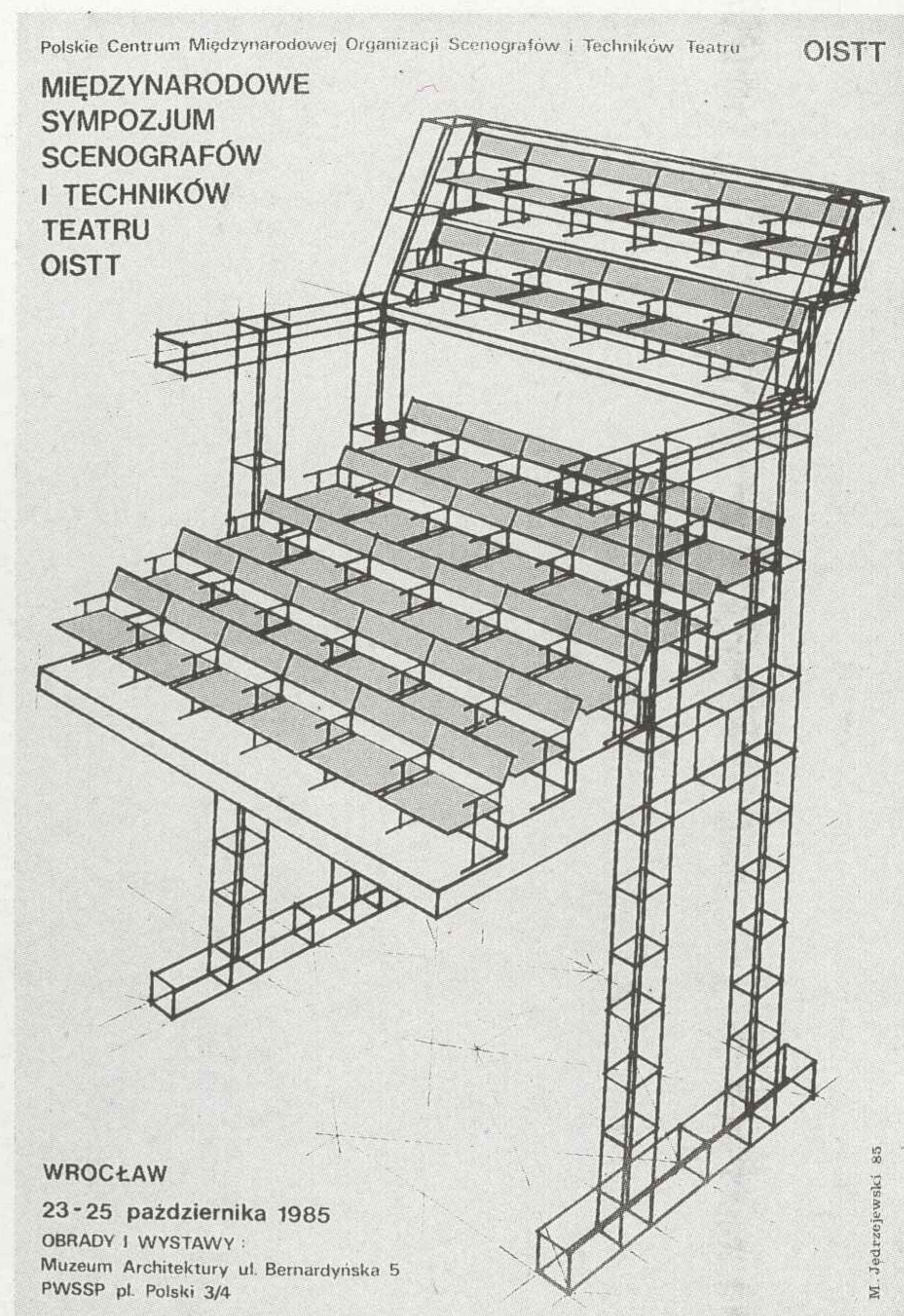
Michał Jędrzejewski

Nota biograficzna s. 191

156

Wiesław Gołuch, „Podwójna parabola” (foto-grafika), 1979

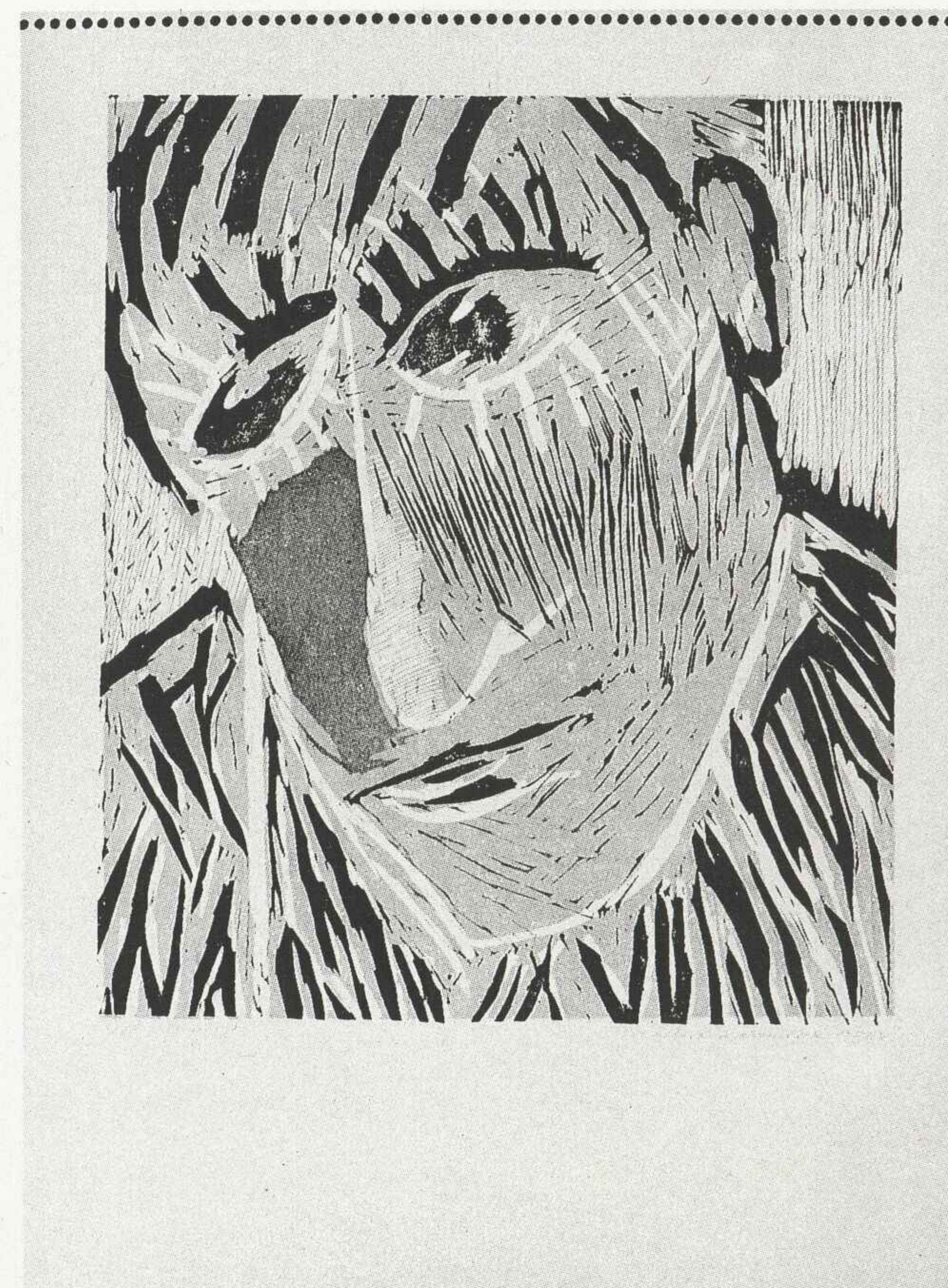

Michał Jędrzejewski

Barbara Kaczmarek

Ur. 1960 w Dzierżoniowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. E. Smolińskiego — 1986. Uprawiane dyscypliny: grafika (linoryt) i projektowanie książek. Wystawa indywidualna: Galeria PP „Sztuka Polska” Wrocław 1988. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego im. J. Gielniaka Jelenia Góra 1987, 1989;

IV Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego Olsztyn 1987; Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego im. A. Raka Katowice 1988. Udział w wystawie „8 Mini Print International” Barcelona 1988. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — Konkurs plastyczny miesięcznika „Res Publica” 1987; II Nagroda — Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka Jelenia Góra 1989.

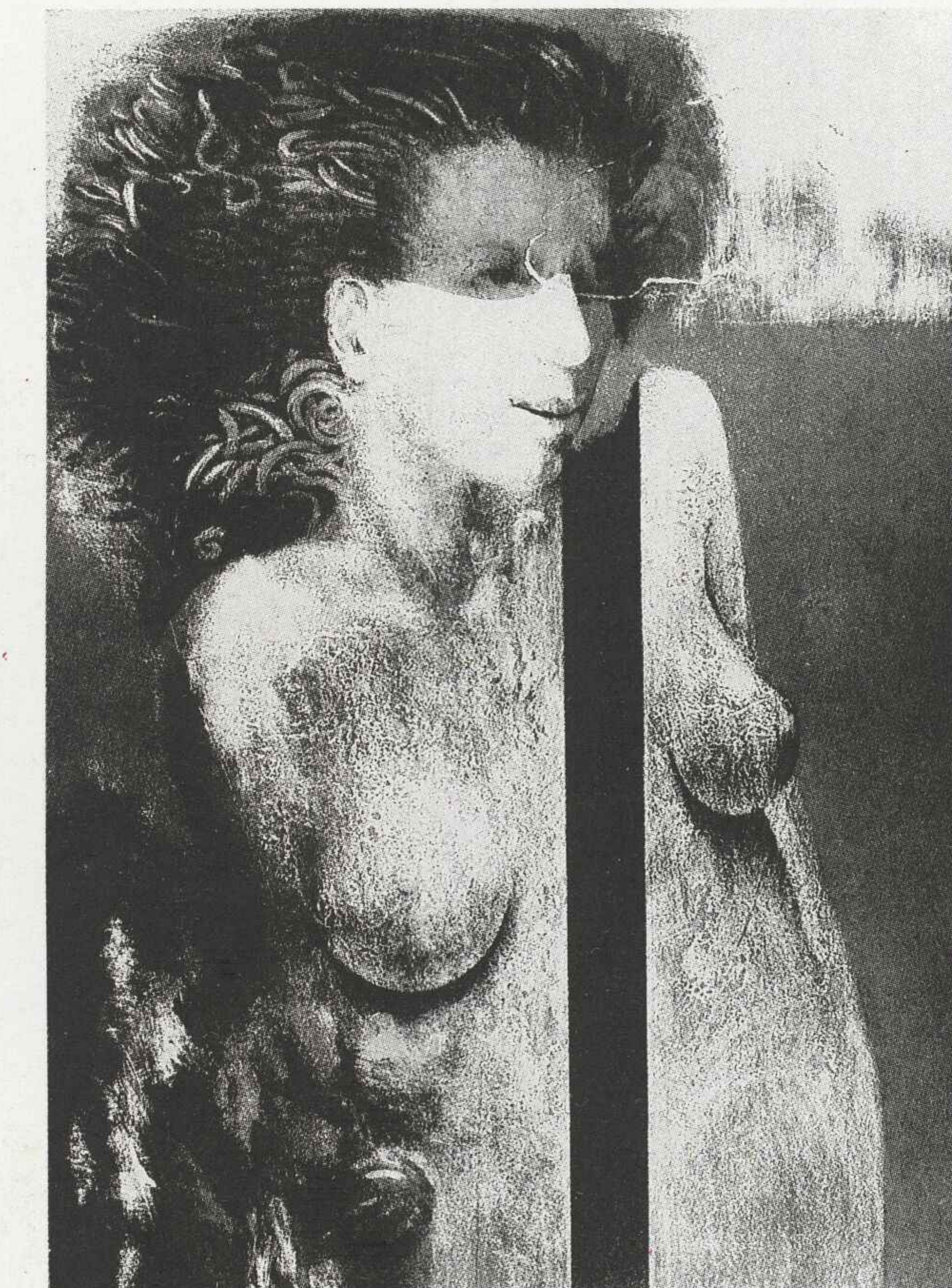

Barbara Kaczmarek, „Prawdziwy pan”, 1986, linoryt

Piotr Kawecki

91-110 Łódź
ul. Łanowa 99a/14

Ur. 1959 w Morągu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksiuma — 1988. Wystawa indywidualna: „Mała Galeria” Opery Wrocławskiej Wrocław 1989. Udział w pokonkursowej wystawie „Erotyk” Słubice 1989. Nagrody i wyróżnienia: II miejsce — Konkurs „Otello” Opery Wrocławskiej 1988; II miejsce — Konkurs na grafikę i rysunek „Erotyk” Słubice 1989.

Piotr Kawecki, „Linie podziału”, 1988, litografia

157

Janusz Klekot

51-609 Wrocław
ul. Szymanowskiego 42/44

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksiu-
na — 1986. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Łódź 1987; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; „3 Styczeń” Wrocław 1988; „Czas Spada” Wrocław 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

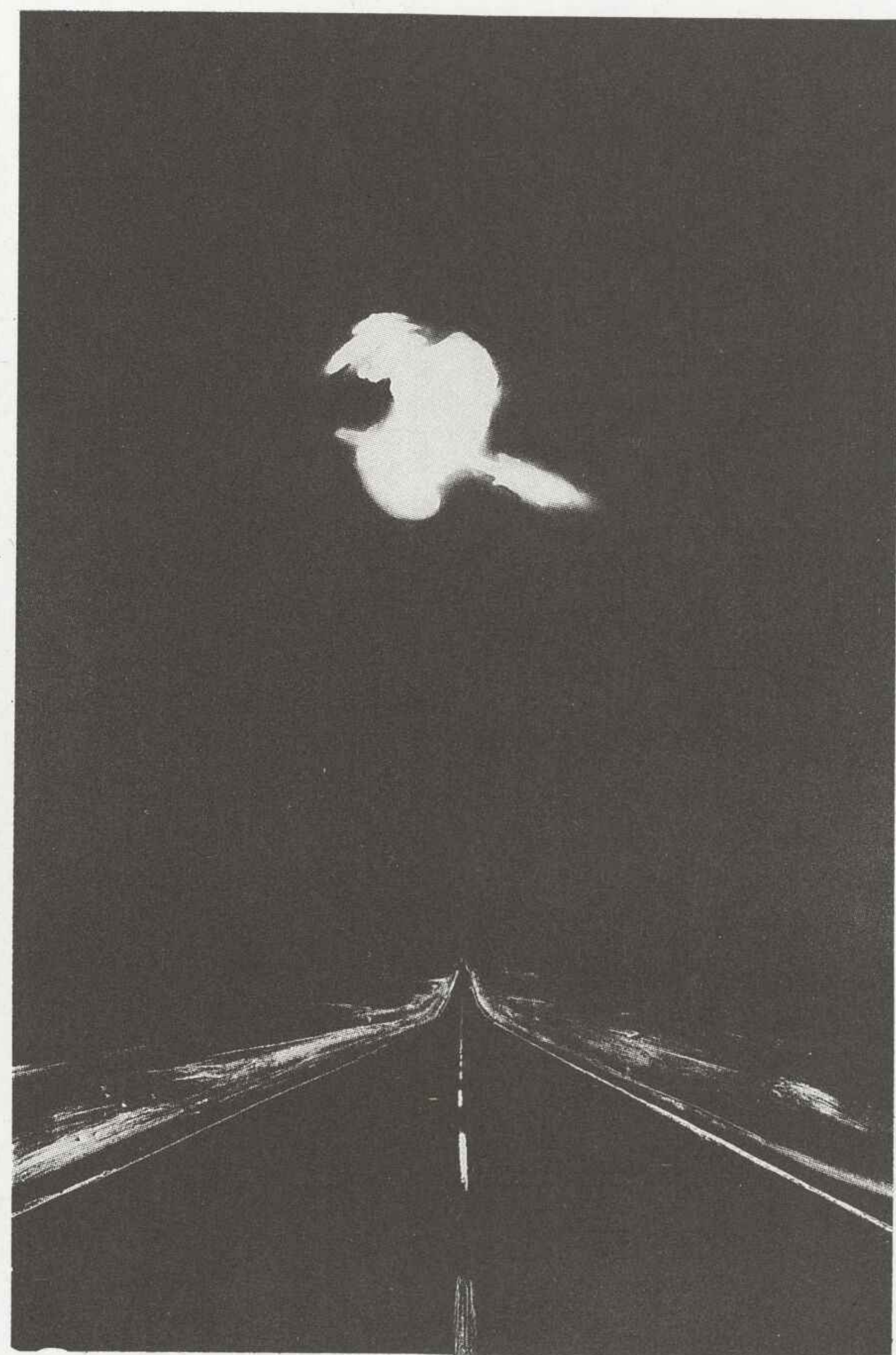
Roman Kowalik

51-138 Wrocław
Skwer Obrońców Helu 9/157

Ur. 1951 w Koźlu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu grafiki i projektowania graficznego — 1973. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rysunek, grafika artystyczna i użytkowa, scenografia. Ważniejsze wystawy indywidualne: Galeria „Kalambur” Wrocław 1975; Klub Dziennikarza Wrocław 1976; BWA Wrocław 1977; Galeria „ON” Poznań 1977; Galeria „Spojżenia” Wrocław 1980; Kościół Św. Marcina Wrocław

1983; Galeria „Oficina” Wrocław 1985; Teatr im. St.I. Witkiewicza Zakopane 1988; Galeria „Na Solnym” Wrocław 1989. Scenografie dla Teatru Mimu GEST oraz dla Teatrów Lalek we Wrocławiu, Opolu i Dreźnie. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Prezentacje '74” Wrocław 1974; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1975, 1977; „Grafika Wrocławska” Warszawa 1976; Eksklibris Polskich Bibliotek Publicznych Wrocław 1977; Plakat autorski Wrocław 1977; Ogól-

nopolski Przegląd Plakatu Muzealnego Przemysł 1977, 1978; Młoda Grafika Polska Warszawa — Poznań — Gdańsk 1978; IV Biennale Sztuki dla Dziecka Poznań 1979; VIII Biennale Plakatu Warszawa 1980; Wystawa Grafiki Wrocław 1980; Wystawa środowiska wrocławskiego Szczecin 1980; „Znak Krzyża” Warszawa 1983; Wystawa środowiska wrocławskiego Warszawa 1985; „Pieta” Poznań 1986; „Droga Krzyżowa” Wrocław 1986. Udział w wystawach zagranicznych: II, III Biennale Plakatu Lahti 1977,

Janusz Klekot, „UFO”, olej, 150×100

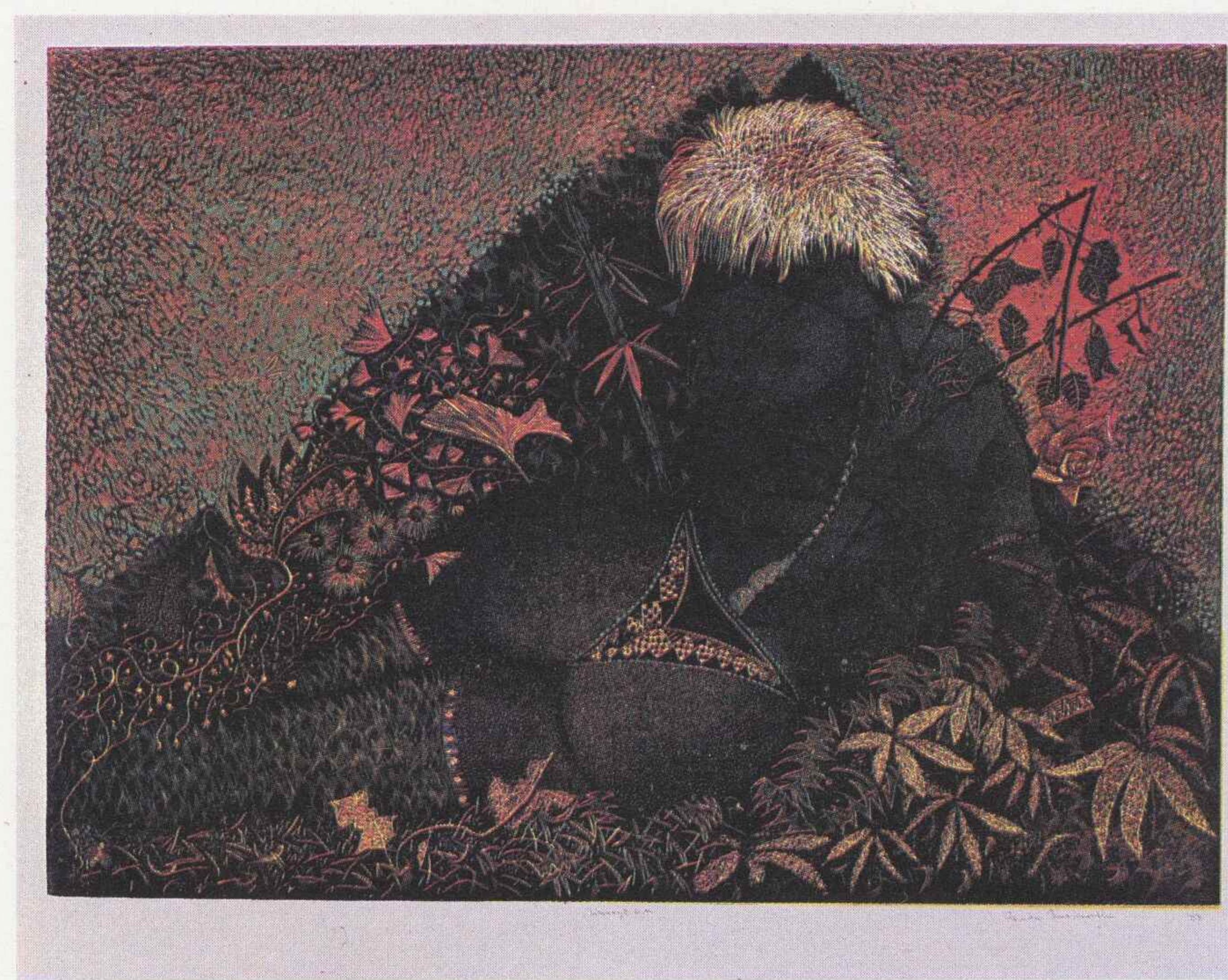

Roman Kowalik, „Miłośnikom akantu”, 1986, wklęsłodruk

Renata Marcinowska

53-425 Wrocław
ul. Altanowa 2/1

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracowania doc. A. Basaja. 1979; Międzynarodowa Wystawa Plakatu Londyn 1979; „Pecsi Galeria” Węgry 1980. Nagrody i wyróżnienia: Ogólnopolski Przegląd Plakatu Muzealnego w Przemysłu — II Nagroda — 1978, wyróżnienie — 1979; I Nagroda Ministra Kultury i Sztuki — Przemysł 1980; I Nagroda i wyróżnienie — Konkurs na najlepszy plakat Wrocławia 1977/78; Nagroda — II Wystawa Eksklibrisów Polskich Bibliotek Publicznych Wrocław 1977; Wyróżnienie honorowe — VII Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1977; Wyróżnienie honorowe — III Biennale Plakatu Lahti 1979; Wyróżnienie — IV Biennale Sztuki dla Dziecka Poznań 1979.

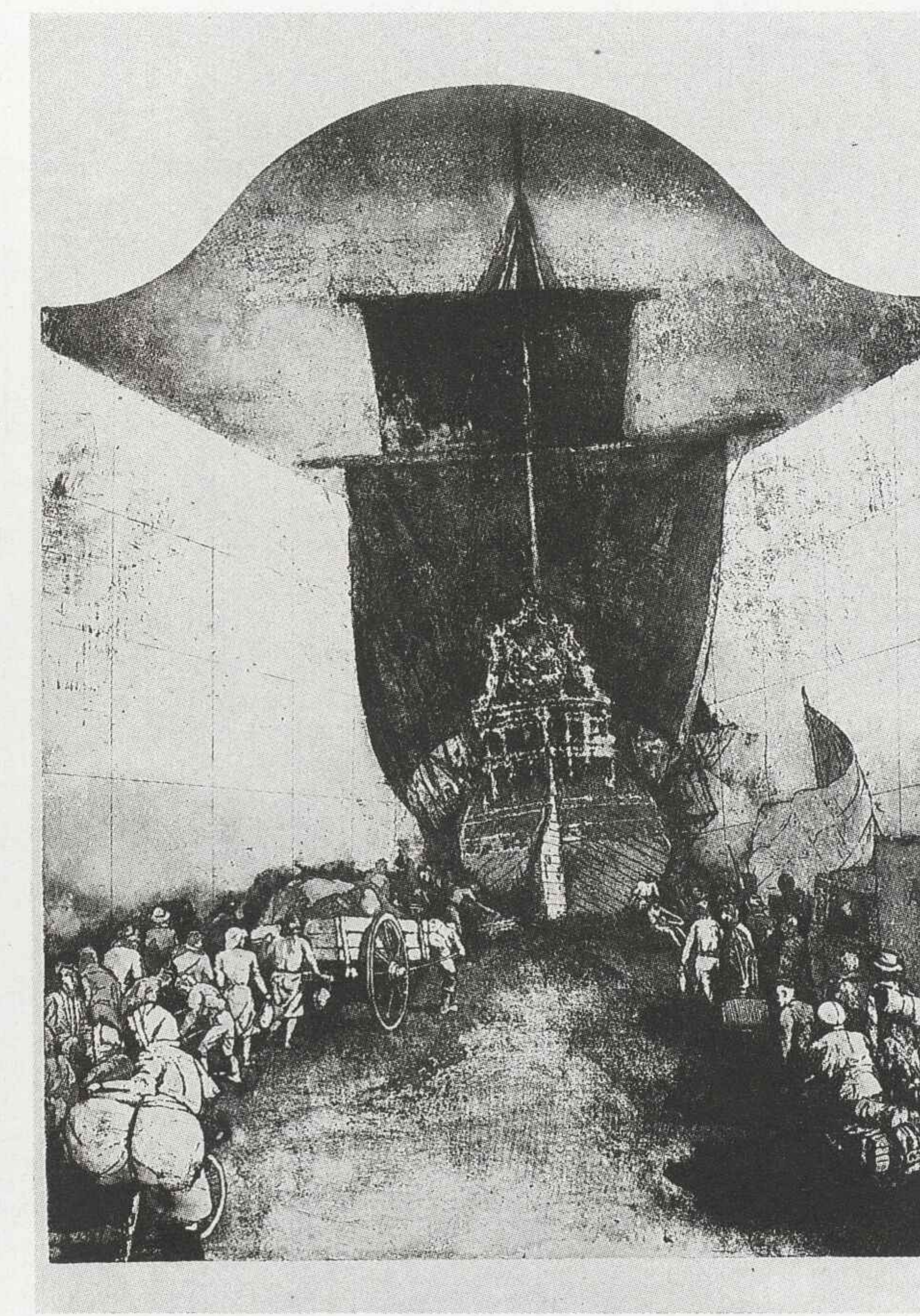
Renata Marcinowska, „Czas się nie zmienia, wszystko kręci się w kółko”, 1989, linoryt barwny

Dariusz Zbigniew Nowak

59-220 Legnica
ul. Staffa 8/23

Ur. 1958 w Jaworze. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. E. Smolińskiego — 1986. Wystawy indywidualne: Galeria Kłodzkiego Ośrodka Kultury Kłodzko 1985; „Galeria FOKUS” Oxelösund (Szwecja) 1986; Salon Sztuki Współczesnej PP Sztuka Pol-

ska Głogów 1987; Muzeum Regionalne w Jaworze 1989; BWA Legnica 1989; Galeria Zamkowa Lubin 1989. Udział w wystawach zbiorowych: Warszawa 1984; „Dyplom '86” Łódź 1987; Legnica 1987; Katowice 1988; Toruń 1988; Legnica 1989; Amman (Jordania) 1989; Amsterdam 1989.

Dariusz Zbigniew Nowak, „Wielka podróż”, 1984, akwatinta, odprysk

Paweł Pawlak

51-636 Wrocław
ul. Noakowskiego 21

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksy — 1985. Uprawiane dyscypliny: grafika, rysunek, malarstwo, ilustracja książkowa, plakat. Udział w wystawach krajowych: Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; Wystawa Rysunku i Grafiki Środowiska Wrocławskiego Warszawa 1985; Wystawa pokonkursowa „Wobec wartości” Katowice 1986; Wystawa grupowa (Ł. Kujaw-

ski, E. Kozyra-Pawlak, P. Pawlak, R. Świerad) Wrocław 1986. Udział w wystawach zagranicznych: „Art never seen” Ottawa (Kanada) 1986; „7 Junge Grafik aus Polen” Wiedeń 1986; Triennale Plakatu Politycznego Mons (Belgia) 1986; „Artistes sans frontiers” Quimper (Francja) 1987. Nagrody i wyróżnienia: II Nagroda — Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1985; Wyróżnienie — Konkurs plastyczny miesięcznika „Res Publica”.

Paweł Pawlak, ilustracje do książki „Ene-due-rabe”, 1987, kredka, tempera

Halina Pawlikowska

50-370 Wrocław
ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 33/1

Ur. 1931 w Klewaniu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu szkła artystycznego u prof. S. Dawskiego i wykł. S.B. Wojewódzkiego — 1957. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: grafika i rysunek. Wystawy indywidualne m.in.: Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1980; Galeria „Na Solnym” Wrocław 1980; Galeria BWA „Mały Salon” Wrocław 1988; BWA Kłodzko 1989, ponadto siedem wystaw organizowanych przez BWA we Wrocławiu. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa Grafiki Artystycznej i Rysunku Warszawa 1969; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Warszawa 1961; Biennale Grafiki

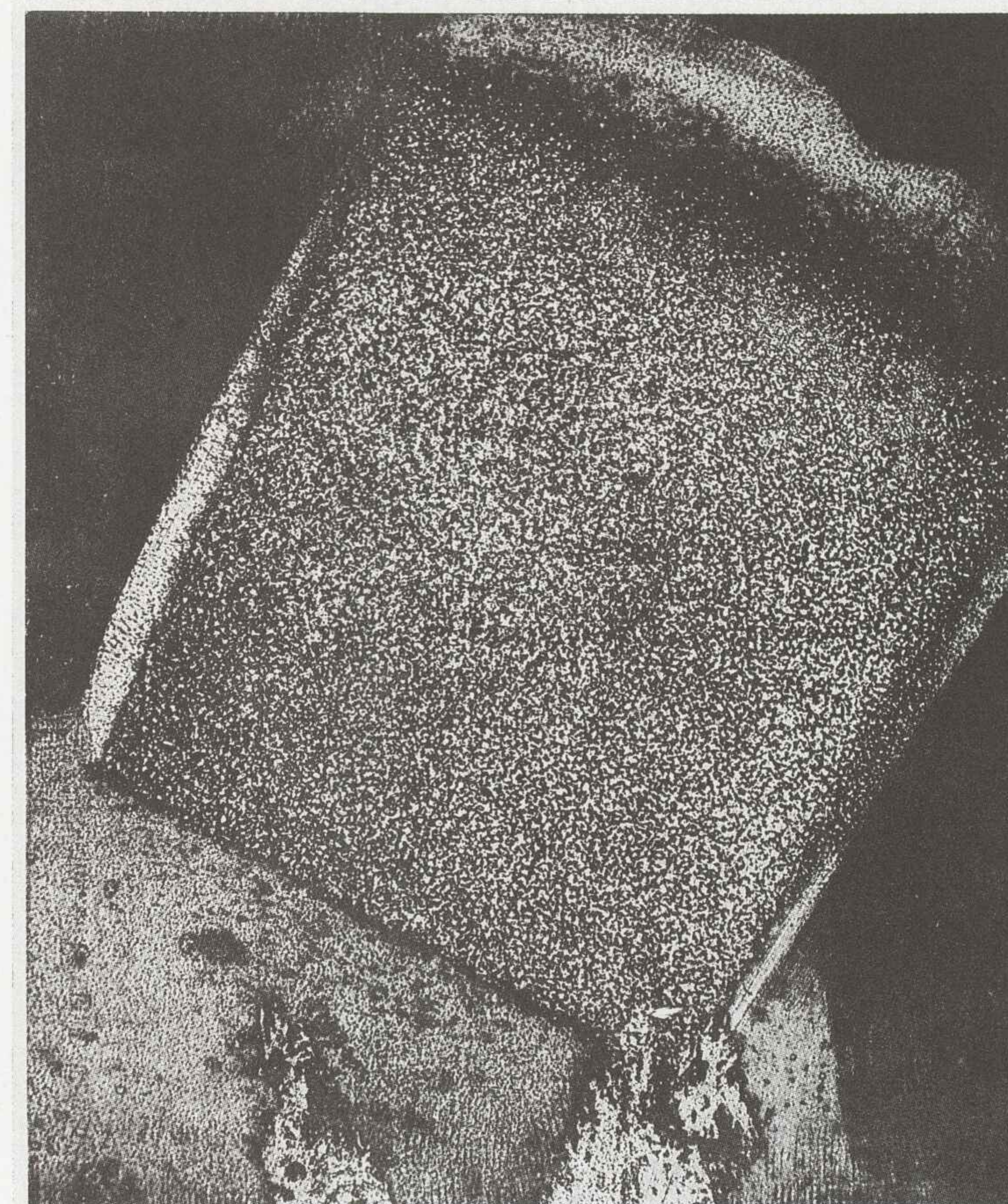
Kraków 1960, 1962; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1962; Polskie Współczesne Szkło Artystyczne Kraków 1963; Wystawa z okazji X Światowego Kongresu Exlibrisu Kraków 1964; Ogólnopolska Wystawa Młodej Grafiki Poznań 1965; I Ogólnopolska Wystawa Rysunku Wrocław 1965; Międzynarodowa Wystawa Exlibrisu Muzycznego Poznań 1967; „Człowiek i praca w Polsce Ludowej” Warszawa 1967; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968; Międzynarodowe Biennale Grafiki Kraków 1970; „Portret człowieka” Warszawa 1971; „Twórcy i formy” Słupsk 1972; Międzynarodowe Biennale Exlibrisu Malbork 1967—1977; Wystawa pokonkursowa „In me-

moriam Tadeusz Przykowski” Warszawa 1978; Subskrypcja Grafiki Współczesnej Warszawa 1978; Małe Formy Grafiki Łódź 1979, 1983, 1985, 1987, 1989; Wystawa „Wieczór poezji Czesława Miłosza” Wrocław 1980; Wystawa pokonkursowa „Grafika i rysunek o tematyce biblijnej” Warszawa 1983; I i II Biennale Sztuki Sakralnej Gorzów Wielkopolski 1984, 1986; Polska Sztuka Współczesna Wrocław 1985; Wystawa Współczesnej Grafiki „Pod Gwiazdą Piłun” Warszawa 1985; „Grafika i rysunek środowiska wrocławskiego” Warszawa 1985; II Prezentacje Działu Sztuki Współczesnej „Świadectwo Wspólnoty” Warszawa 1986; „Świat w formacie 10×14” Wrocław 1987; Międzynarodowe Bien-

nale Exlibrisu Współczesnego Malbork 1988; Ogólnopolski Konkurs na Grafikę warszawską Łódź 1989. Udział w licznych wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa Grafiki Polskiej Algeria 1968; XII Międzynarodowy Konkurs Exlibrisu Como 1968; Międzynarodowa Wystawa Exlibrisu Barcelona 1969; XIII Międzynarodowy Kongres Exlibrisu Budapeszt 1970; Wystawa Malarstwa i Grafiki Polskiej Berlin 1969; „Polski Exlibris Współczesny” Sofia, Budapeszt, Praga, Bratysława, Berlin, Drezno, Lipsk 1972; XV Międzynarodowy Kongres Exlibrisu „Renesans Exlibrisu w Europie Wschodniej” Nancy 1974; Exlibris Polski Melbourne 1974; Polska Sztuka Współczesna 1945—1973 Duisburg

1974; Międzynarodowa Wystawa Exlibrisu „Mostra di Exlibris” Como 1975; Quadriennale Małych Form Graficznych Baska Bystrzyca 1977; Exlibris Polski Sint Niklaas 1977; Exlibris Polonais Contemporaine Paryż 1981; Polish Contemporary Exlibris Londyn 1982; XIX International Exlibris Congress Oxford 1982; Polska Miniatura Graficzna Sztokholm 1983; „Interexlibris '83” Frederikshavn 1983; XX Międzynarodowy Kongres Exlibrisu Weimar 1984; „Interexlibris '84”

Frederikshavn 1984. Nagrody i wyróżnienia: Medal Honorowy — V i VIII Międzynarodowe Biennale Exlibrisu Współczesnego Malbork; Prix Ex Aequo II Międzynarodowe Quadriennale Małych Form Graficznych Baska Bystrzyca 1977; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1973, 1979; II Nagroda — Konkurs „Grafika i rysunek o tematyce biblijnej” 1981. Ponadto w latach 1962—1968 nagrody w zakresie szkła artystycznego, w latach 1965—1977 dwanaście nagród za grafikę.

Halina Pawlikowska, „Stan I”, 1981, akwaforta

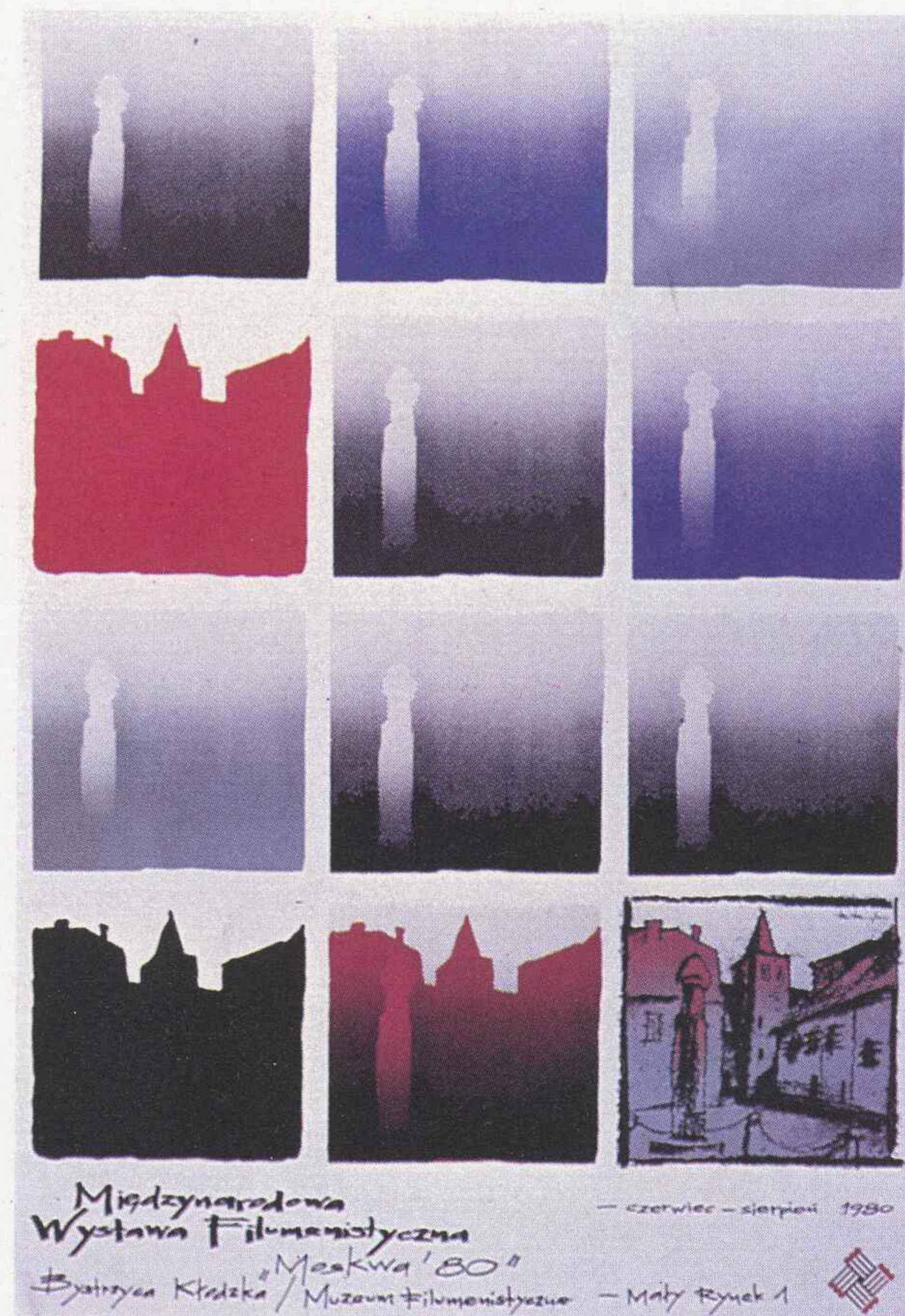
Roman Rosyk

Ur. 1935 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom na Wydziale Ceramiki i Szkła — 1959. Uprawiane dyscypliny: szkło użytkowe i artystyczne, grafika użytkowa i artystyczna, rysunek, malarstwo architektoniczne, projektowanie form przemysłowych, wystawiennictwo, fotografia oraz realizacje zespołowe z zakresu: komunikacji wizualnej, sprzętu wystawienniczego i struktur przestrzennych. Wystawy indywidualne: rysunek — Wrocław 1965, Bydgoszcz 1968; plakat — Kłodzko, Jurmala, Ryga 1974. Ważniejsze realizacje i przedsięwzięcia: plansza OTV Wrocław; obudowa napędu maszyny do szybia TUR-2; ponad 60 plakatów w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie; 38 znaków graficznych m.in.: Panoramy Racławickiej, Międzynarodowego

Triennale Rysunku, Wrocławskiej Szkoły Przyszłości; udział w zorganizowaniu grupy twórczej, a następnie spółki p.n. „Studio Działań Wizualnych VI-DIAL” 1983, 1988. Udział w ważniejszych wystawach krajowych: Wystawy polskiego szkła Wrocław, Warszawa, Kraków 1960—1964; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1965, 1968; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1967—1981, 1989; I Ogólnopolska Wystawa Znaków Graficznych Warszawa, Wrocław 1969; Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1970—1980. Udział w ważniejszych wystawach zagranicznych: Triennale Sztuki Stosowanej Mediolan 1960; Wystawy polskiego szkła Rumunia, Węgry, Czechosłowacja, Bułgaria, Jugosławia 1964/65; Wystawa Plaku

Turystycznego Mexico 1970; Wystawy polskiego plakatu Ryga, Praga, Buenos Aires, Göttingen, Mulhouse, Luxemburg, Bukareszt, Berlin, New Delhi, Chandigarh, Jajpur, Sofia, Paryż, Sztokholm; Wystawy wrocławskiego plakatu Drezno, Warszawa, Leningrad, Budapeszt, Amsterdam, Edynburg, Praga, Ryga 1969—1974; Międzynarodowe Biennale Plakatu

Lahti 1977—1981. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Wyróżnienie — I Ogólnopolska Wystawa Znaków Graficznych Warszawa 1969; II i I Nagroda — Ogólnopolski Przegląd Plakatów Muzealnych Przemysł 1970, 1971; „Najlepszy Plakat Warszawy” maj 1971, maj 1973; „Najlepszy Plakat Wrocławia” 1972/73; II Nagroda i srebrny medal — V Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1973.

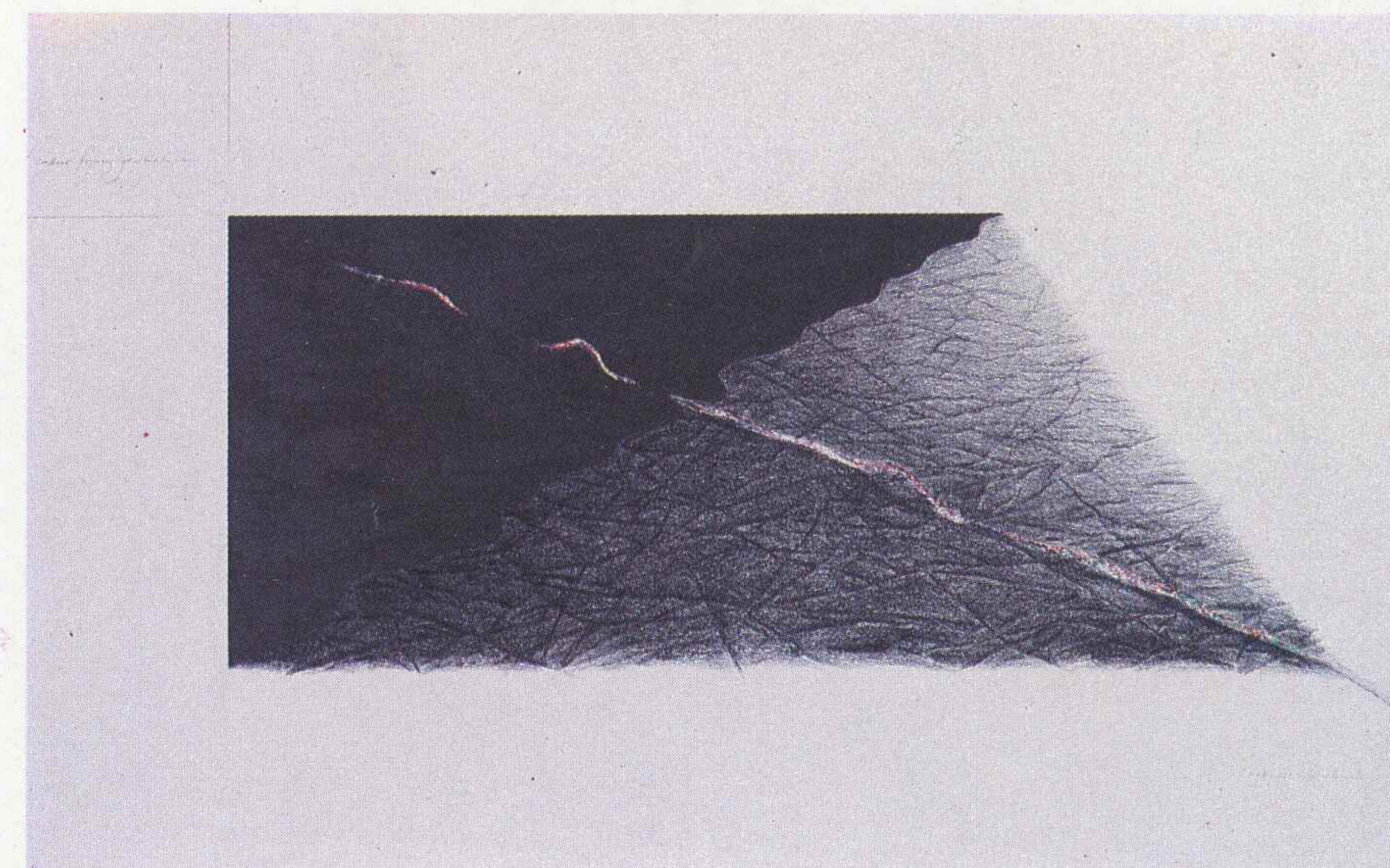
Roman Rosyk

Eugeniusz Smoliński

53-528 Wrocław
ul. Stysia 34/2

Ur. 1942 w Sereżyńcach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz — 1967. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rysunek, malarstwo, projektowanie. Wystawy indywidualne: „Napisz do mnie, napiszę do ciebie” Galeria „Piwnica Świdnicka” Wrocław 1975; „Tylko dla twoich pięknych oczu” Zbiory Prac Stu-

dyjnych (Muzeum) PWSSP Wrocław 1977; „Eugeniusz Smoliński” „Galeria 72” Chełm 1979; „...wypisz, wymaluj...” Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1986; „Kartki z książek” Town Hall Bolingbrook (USA) 1987; „Coś podobnego” Galeria „Na Solnym” Wrocław 1989, Galeria Teatru Stu Kraków 1989. Udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

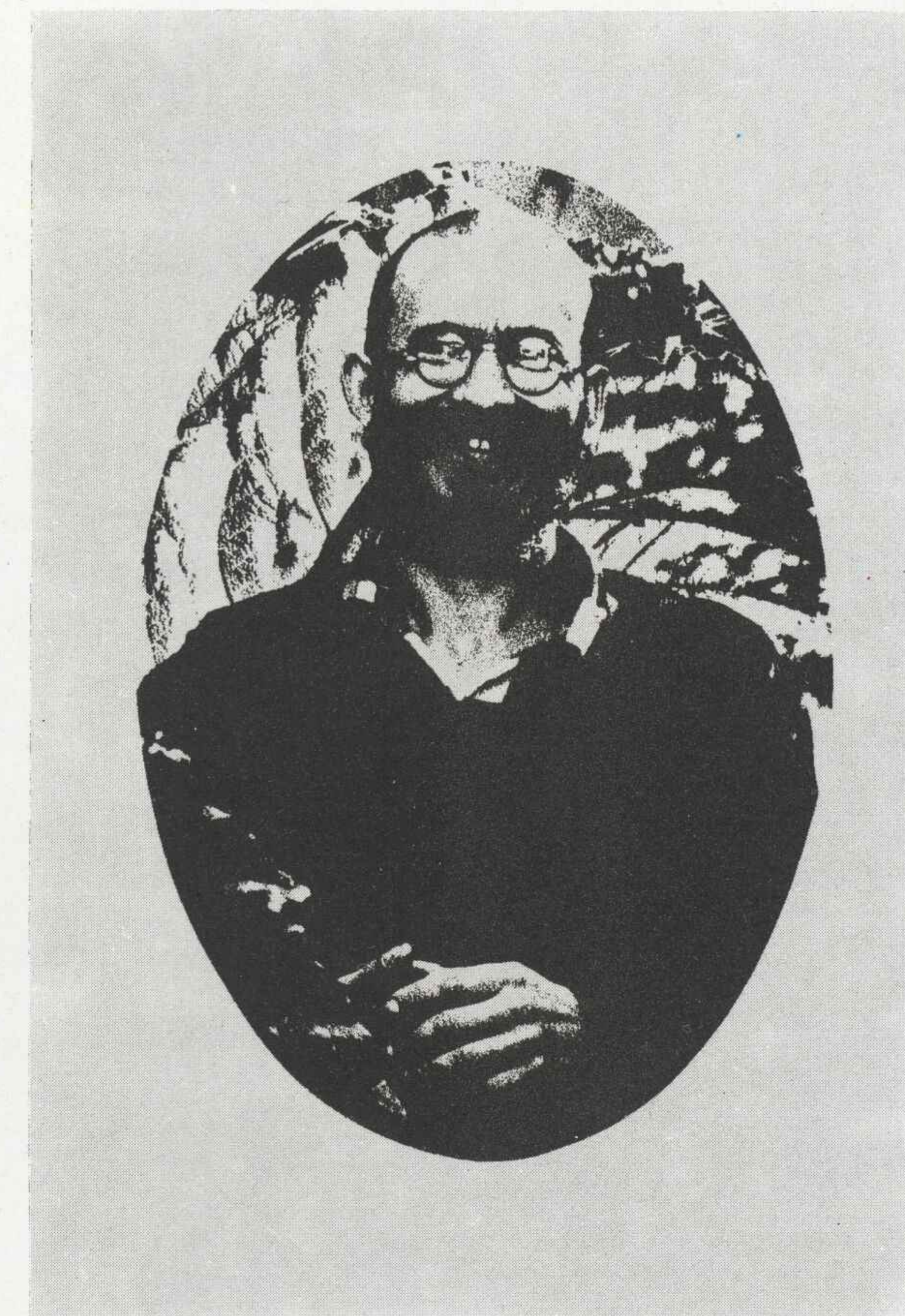
Eugeniusz Smoliński, „b. znane figury geometryczne”, 1989, rysunek

Marek Stanielewicz

Wrocław
ul. Komandorska 85/10

Ur. 1954 w Stalowej Woli. Dyplom z projektowania graficznego w PWSSP Wrocław — 1980. Pracuje w pracowni grafiki warsztatowej PWSSP Wrocław. Wystawy indywidualne: Rysunek i malarstwo, „Bean” Krosno 1975; Grafika warsztatowe, galeria „Klex” Wrocław 1980; Malarstwo i rysunek, „E-Galeria” Budapeszt 1981; Grafika warsztatowa, „Mała Galeria” Dr. M. F. Kollegium Budapeszt 1981. Udział w wystawach zbioro-

wych: „Dyplom 80”, galeria PSP Jatki Wrocław 1980; „Najlepszy plakat Wrocławia”, BWA Wrocław 1980; Ogólnopolskie Biennale Rysunku Studenckiego, Katowice 1981; II Międzynarodowe Triennale Rysunku, Wrocław 1981; Ogólnopolski Konkurs im. J. Spychalskiego, BWA Poznań 1981; Ogólnopolskie Konfrontacje Jesienne, BWA Rzeszów 1981; Konkurs „Wobec wartości”, Muzeum Diecezjalne Katowice 1986.

Marek Stanielewicz, „Ogryzione paluchy”, 1989, sitodruk, 30×15

Eugeniusz Get Stankiewicz

54-237 Wrocław
ul. Popowicka 52/4

Ur. 1942 w Oszmianie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u doc. M. Urbańca — 1972. W latach 1982—1985 starszy wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP we Wrocławiu. Uprawiana dyscyplina: grafika (bardzo sze-

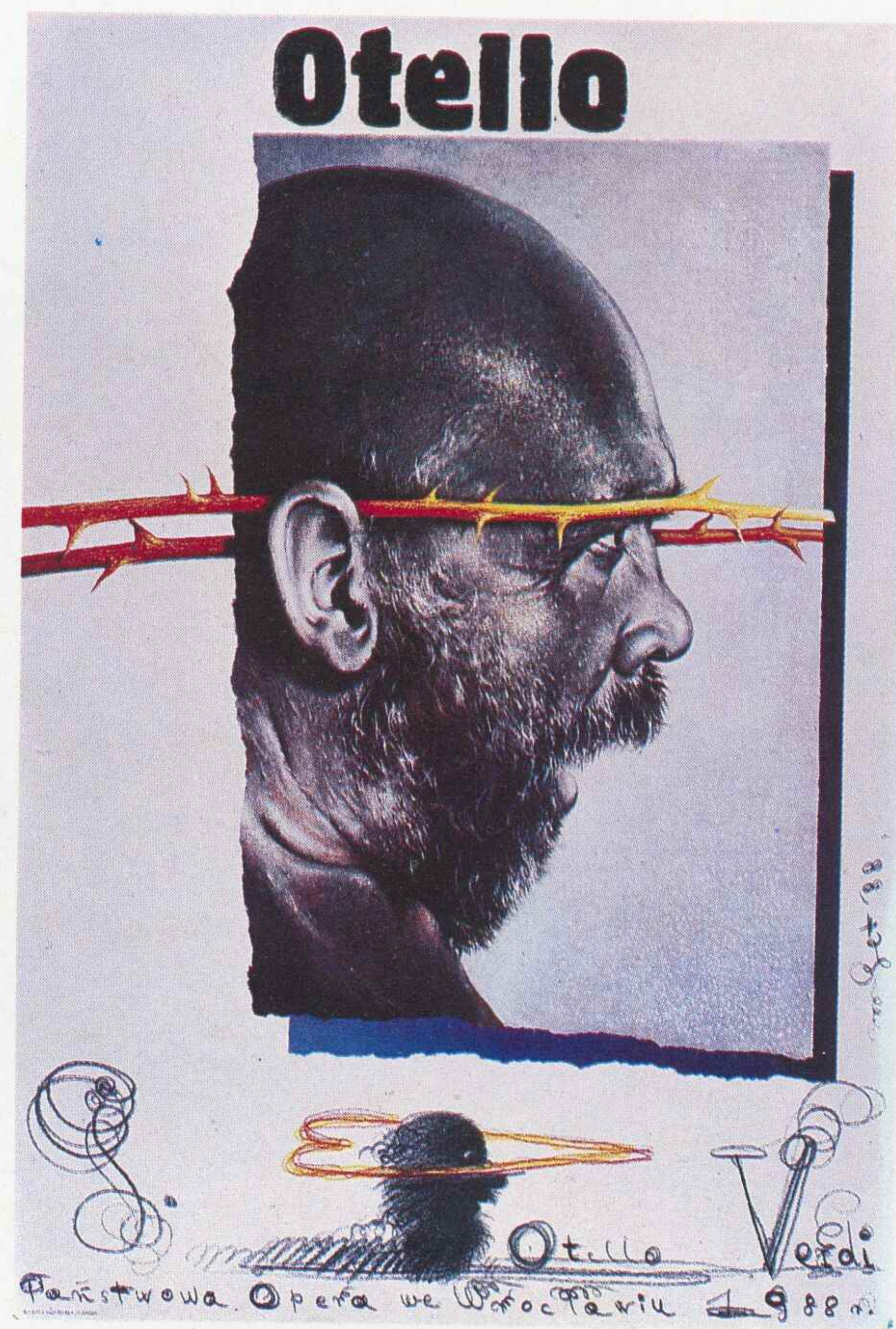
roko pojęta). Najważniejsza wystawa indywidualna: Muzeum Narodowe Wrocław 1986. Udział w licznych wystawach zagranicznych i krajowych. Nagrody: Nagroda m. Wrocławia 1981; Nagroda „Solidarności” 1983.

Marek Starzyk

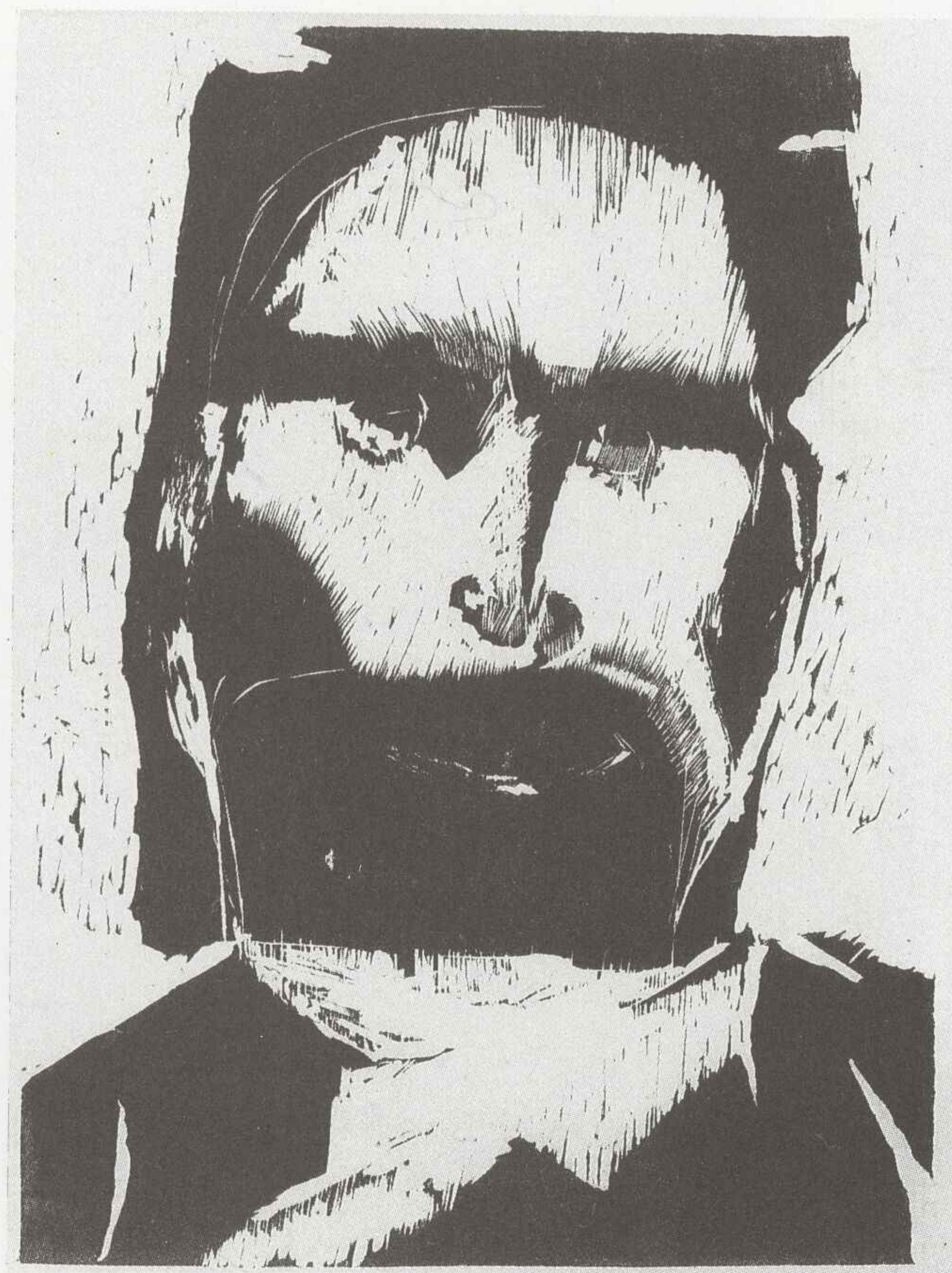
54-434 Wrocław
ul. Budziszyńska 10/2

Ur. 1961 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. A. Basaja — 1988. Wystawy indywidualne: PP Desa „Galeria Sztuki Współczesnej” Wrocław maj, grudzień 1988. Udział w wystawach krajowych: Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987; Wystawa pokonkursowa „Otello”

Wrocław 1988; „Rysunek jako Forma Poznania” (wystawa towarzysząca IV Międzynarodowemu Triennale Rysunku) Wrocław 1988; „Interart '88” Poznań 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa grafiki studentów PWSSP we Wrocławiu Drezno 1987; Wystawa pedagogów i studentów (Wrocław-Mons) Mons (Belgia) 1987.

Eugeniusz Get Stankiewicz, „Otello”, 1988, plakat

Marek Starzyk

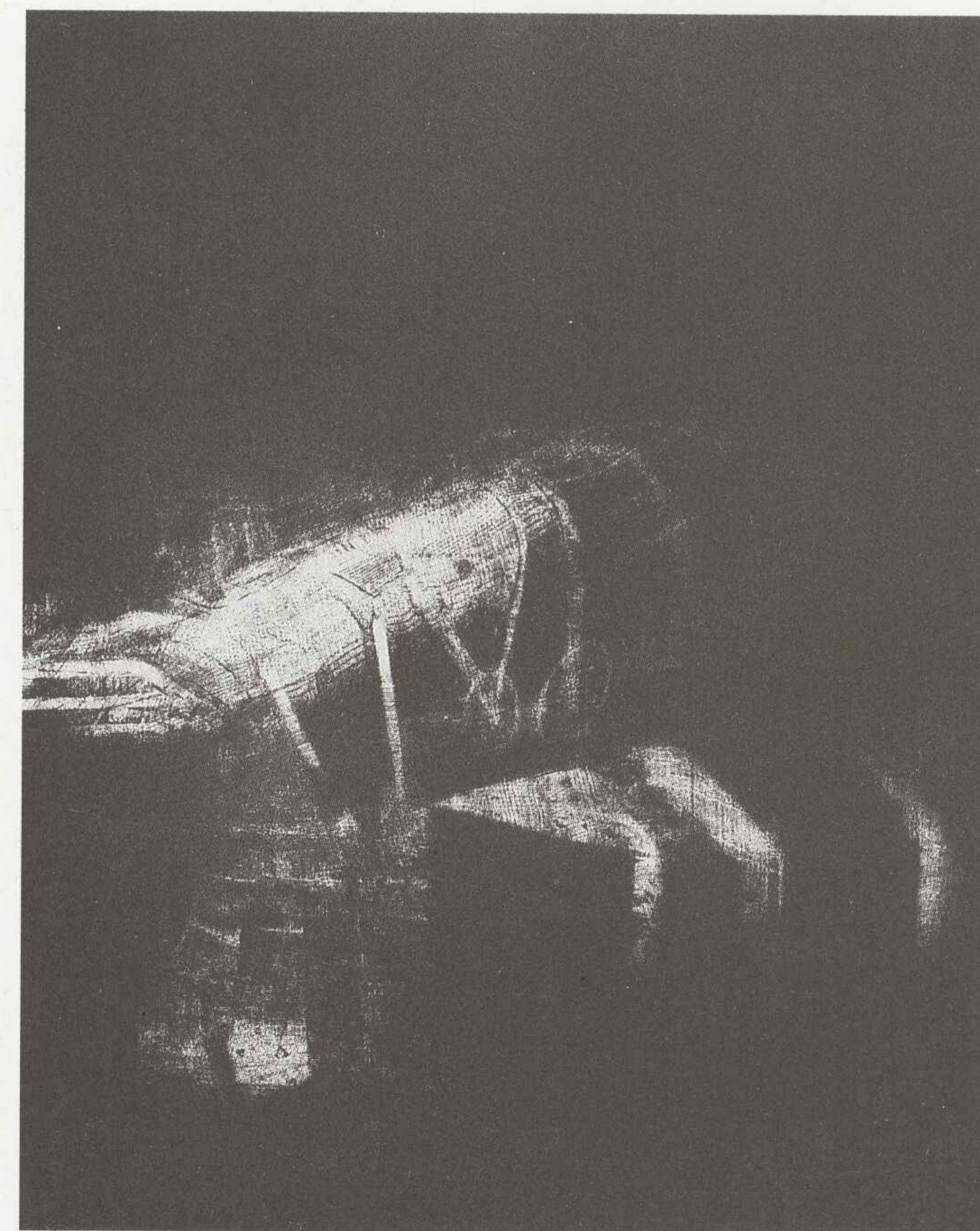
Jacek Szewczyk

53-813 Wrocław
ul. Żeglarska 11/1

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksyuna — 1982. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: grafika i rysunek. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '82” Poznań 1983; Wystawa Rysunku i Grafiki Środowiska Wrocławskiego Warszawa 1985; I Triennale Ry-

sunku im. T. Kulisiewicza Kalisz 1986; Małe Formy Grafiki Łódź 1987; Wystawa Młodych Artystów Środowiska Wrocławskiego „Pejzaże” Wrocław 1989. Udział w wystawach zagranicznych: XIX International Exlibris Congress Oxford 1982; „Interexlibris '84” Frederikshavn 1984; XX Międzynarodowy Kongres Exlibrisu Weimar 1984; Internationale Exlibris Swedstrijd Sint Ni-

klaas '85 1985; „Interexlibris '85” 1985; Konkurs Exlibris D'Annunzio 1988. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie regulaminowe — I Triennale Rysunku im. T. Kulisiewicza Kalisz 1986; I Nagroda — I Ogólnopolski Konkurs na Rysunek im. Andriollego 1987; Nagroda Młodych i wyróżnienie regulaminowe — VI Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka 1987.

Jacek Szewczyk, „W czerni”, 1987; mezzotinta, 23×19

Renata Tubielewicz

Ur. 1964 w Górze. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. A. Basaja.

Renata Tubielewicz, 1988, linoryt

Maciej Urbaniec

02-038 Warszawa
ul. Akademicka 3/94

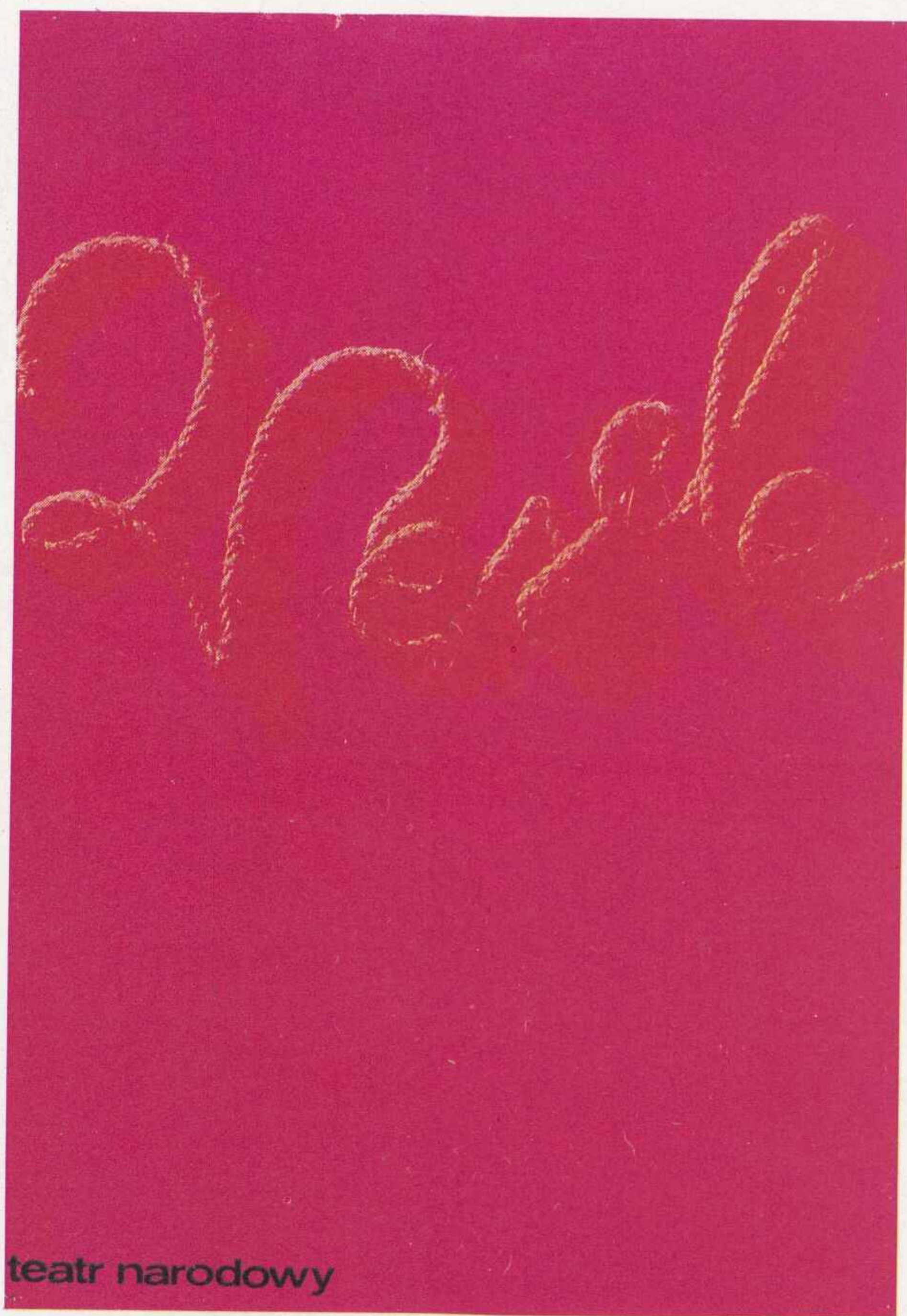
Ur. 1925 w Zwierzyńcu Zamajskim. Studia: PWSSP Wrocław (1952—1954), następnie ASP Warszawa, dyplom u prof. H. Tomaszewskiego — 1958. W latach 1970—1975 prowadzi pracownię projektowania graficznego na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w PWSSP we Wrocławiu. Obecnie profesor ASP w Warszawie. Członek AGL. Uprawiane dyscypliny: grafika użytkowa (przede wszystkim plakat). Wystawy indywidualne: Dom Artysty Plastyka War-

szawa 1968; Galeria WAG Szczecin 1969; BWA Poznań 1976; BWA Radom 1977; BWA Kielce 1977; Galeria WP Warszawa 1977; BWA Zamość 1987. Od lat 60 udział we wszystkich wystawach polskiego plakatu w kraju i za granicą. Ważniejsze nagrody: III Nagroda — Konkurs WAG na plakat satyryczny 1957; Nagroda im. T. Trepkowskiego 1958; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1961; Nagroda Roku — Konkurs na „Najlepszy

plakat Warszawy” 1964 (do roku 1987 piętnaście nagród w tym konkursie); Złoty medal — I Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1965; II Nagroda — Konkurs na plakat reklamowo-turystyczny Belgrad 1968; Złota Syrenka — Międzynarodowa Wystawa Plakatu Turystycznego Mediolan 1969; Brązowy medal — III Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1969; Srebrny medal — IV Biennale Grafiki Użytkowej Brno 1970; I Nagroda

— Konkurs na plakat o tematyce pokojowej Warszawa 1972; Złoty medal — V Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1973; „Złote Grono” — Wystawa plastyki oraz sympozjum „Złotego Grona” Zielona Góra 1973; Srebrny medal — VI Biennale Grafiki Użytkowej Brno 1974; Srebrny medal — VI Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1975; Dwa Złote medale — VII Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1977.

166

Maciej Urbaniec, „Wesele”, 1979, plakat

Elżbieta Wernio

53-437 Wrocław
ul. Grabiszyńska 108/69

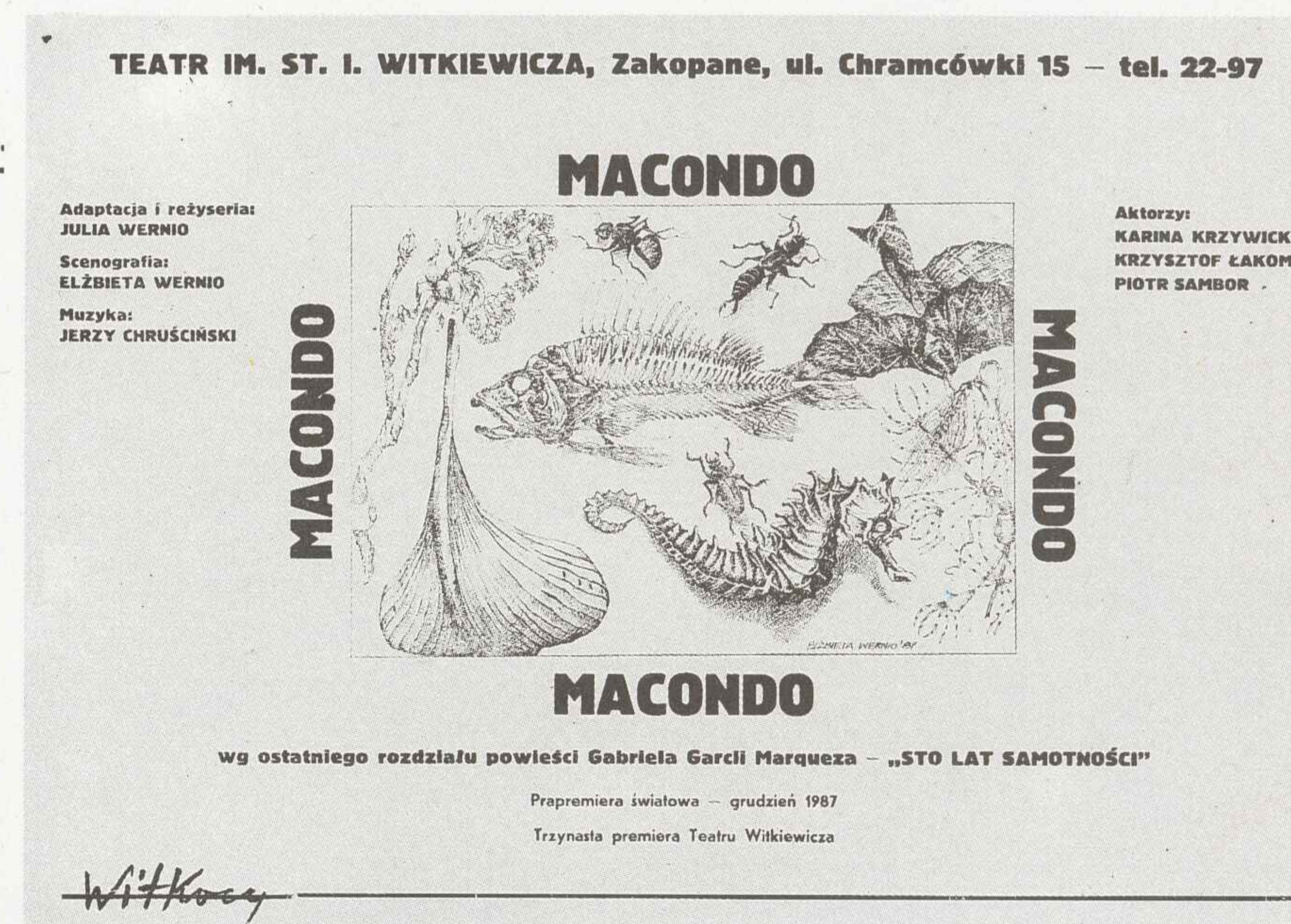
Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksiana — 1983. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: scenografia teatralna, plakat, projektowanie graficzne, malarstwo. Od 1985 związana z Teatrem im. St.I. Witkiewicza w Zakopanym jako scenograf i plastyk teatralny. Ważniejsze realizacje: „Historia” W. Gombrowicza; „Gracz” F. Dostojewskiego; „Macondo, Macondo” wg „Stu lat samotności” G.G. Marqueza. Nagroda za wybitne osiągnięcia w upowszechnianiu kultury na terenie woj. nowosądeckiego.

Jacek Wiącek

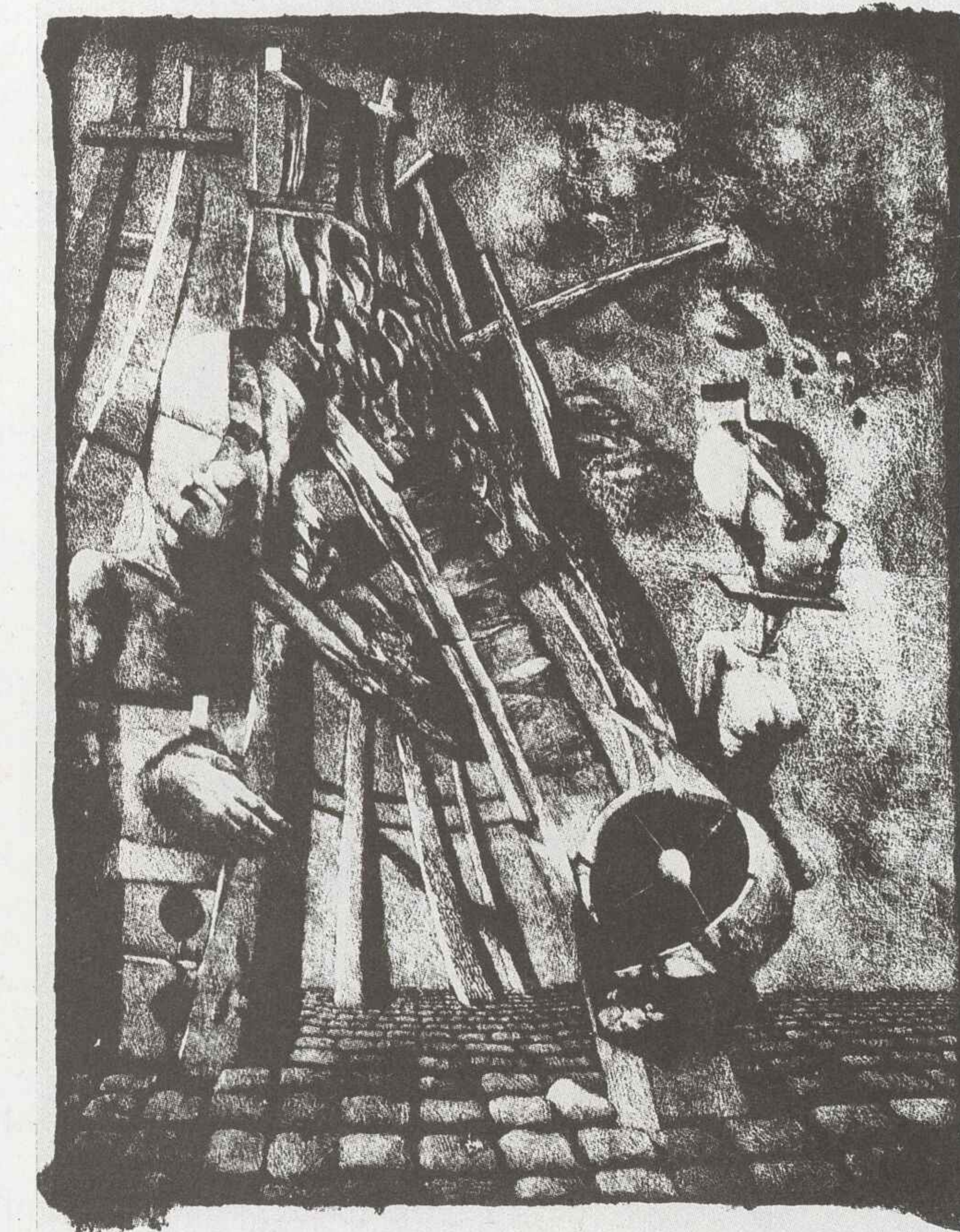
50-315 Wrocław
ul. Nowowiejska 54/8

Ur. 1963 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. A. Basaja.

167

Elżbieta Wernio, „Macondo”, 1987, plakat

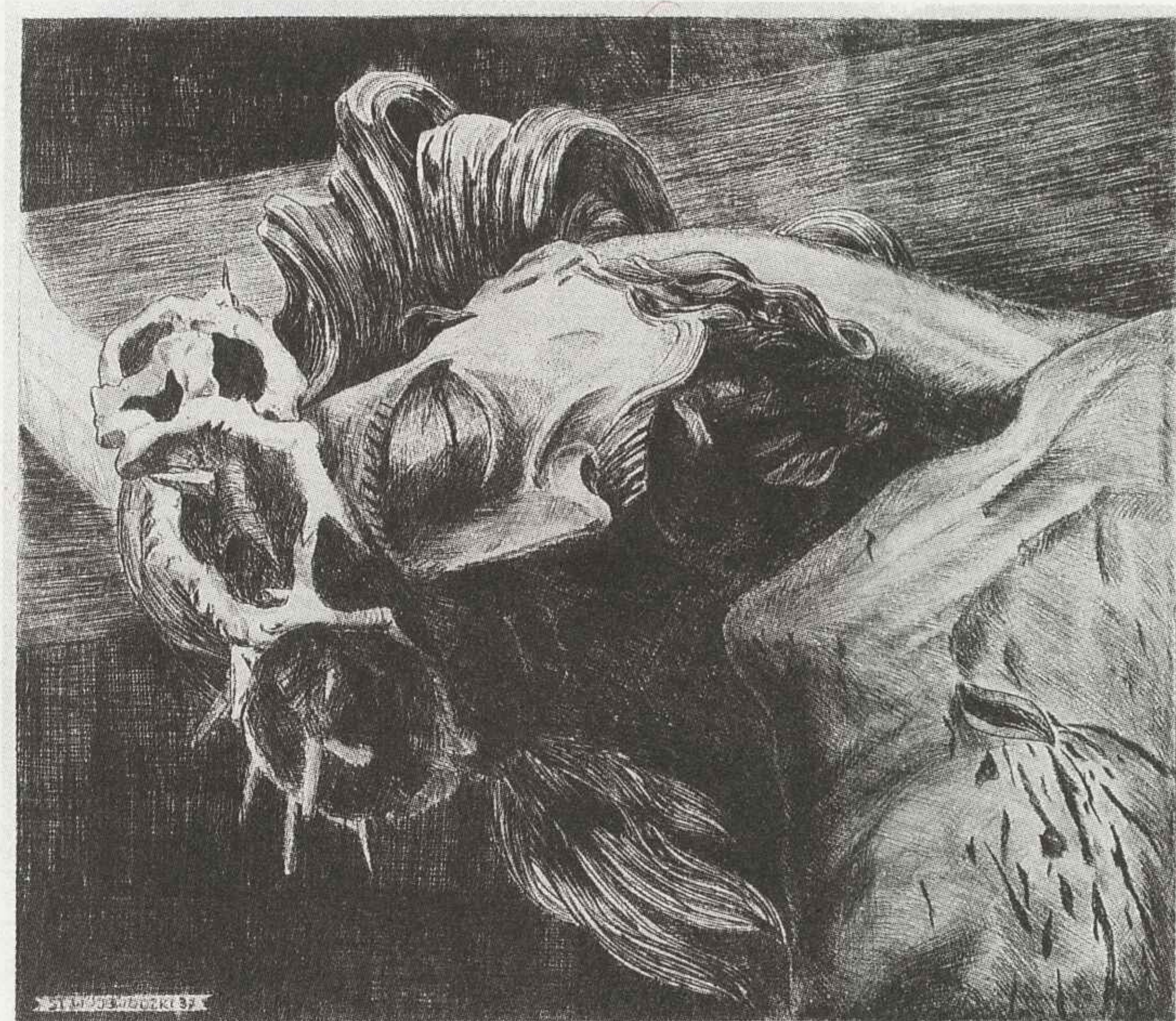
Jacek Wiącek, „Bez tytułu”, 1988, litografia

Stanisław Bogdan Wojewódzki

Ur. 1907 w Pokości na Kujawach — zm. 1963 we Wrocławiu. Studia: Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu, specjalizacja z zakresu grafiki artystycznej pod kierunkiem prof. J. Wronieckiego i prof. K. Mondrała (1926—1928, 1929—1934); Państwowa Akademia Sztuk Graficznych i Przemysłu Książkowego w Lipsku (1934—1937). W latach 1948—1950, 1952—1963 wykłada na Wydziale Ceramiki i Szkła PWSSP we Wrocławiu. Uprawiana dyscyplina: grafika artystyczna. Wystawy indywidualne: CBWA Wrocław 1959, 1967. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Wystawa Prac Artystów Plastyków Okręgu Wrocławskiego ZPAP Wrocław 1955, 1958; Wystawa

Plastyki Ziem Nadodrzańskich Wrocław, Warszawa 1959. Udział w wystawach zagranicznych: Rzym 1937; „Premio Internazionale di Scultura Citta di Carrara” Carrara 1957; „Internazionale Kunst-austellung — Bildende Kunst an der Ostsee” Rostock 1960. Nagrody i wyróżnienia: V Nagroda oraz wyróżnienie — konkurs graficzny na zabytki Poznania „Kuriera Poznańskiego” 1935; III Nagroda za plakat — Międzynarodowe Targi Poznańskie 1936; Wyróżnienie — I Ogólnopolski Salon Sztuki „Sztuka — Kwiaty — Wnętrze” Poznań 1937; I Nagroda za grafikę — Salon Bydgoski 1938; Wyróżnienie — Wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP Bydgoszcz 1946.

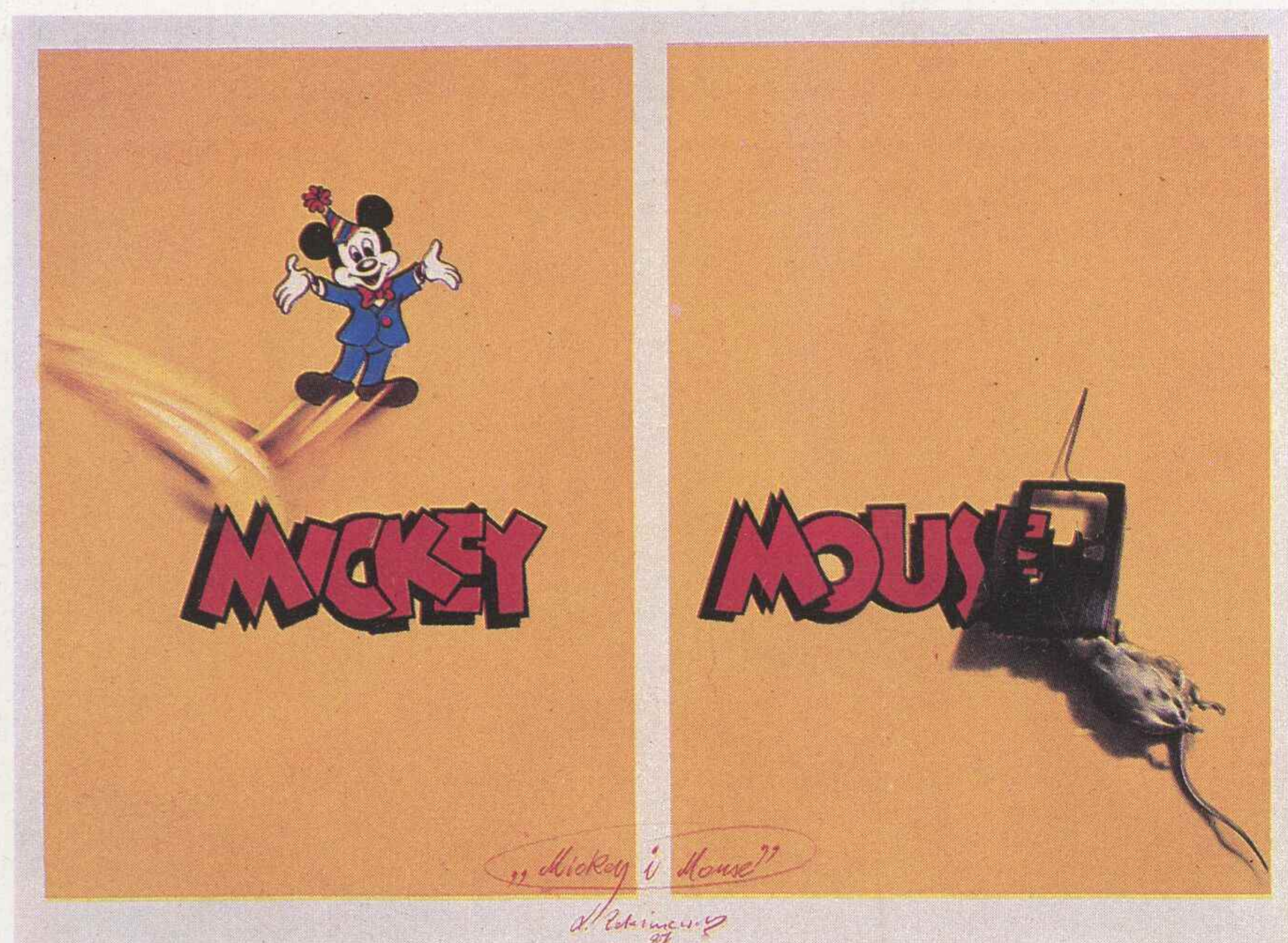
Stanisław Wojewódzki, „Głowa Chrystusa z kościoła paraf. w Pakości, 1937, suchoryt

Ludwik Żelaźniewicz

53-116 Wrocław
ul. Pułtuska 6

Ur. 1948 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. W. Wince — 1973. Obecnie adiunkt na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawia: grafikę wydawniczą i rysunek. Wystawy indywidualne: Muzeum Ceramiki Bolesławiec 1976; Klub Dziennikarza Wrocław 1977. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Prezentacje” Wrocław 1975; „Portret” Wrocław 1977; „Najlepszy plakat Wrocławia” Wrocław 1977, 78, 79, 80, 81; „Plakat autorski” Wrocław 1977; Wojewódzki Przegląd Architektury Wro-

cław 1978; „Plakaty KAW-u” Warszawa, Kraków 1979; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1979, 81, 87; „Młoda Grafika” Wrocław 1981; Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1986; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Ogólnopolski Przegląd Plakatu Muzealnego Przemysł 1986; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1981, 88; Grafika i rysunek środowiska wrocławskiego Wrocław 1985; „Pokuta i pojednanie” Płock 1986. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Paryż 1980; Międzynarodowe Biennale Plakatu Lahti 1979, 83.

Ludwik Żelaźniewicz, „Mickey i Mause”, 1987, tempera

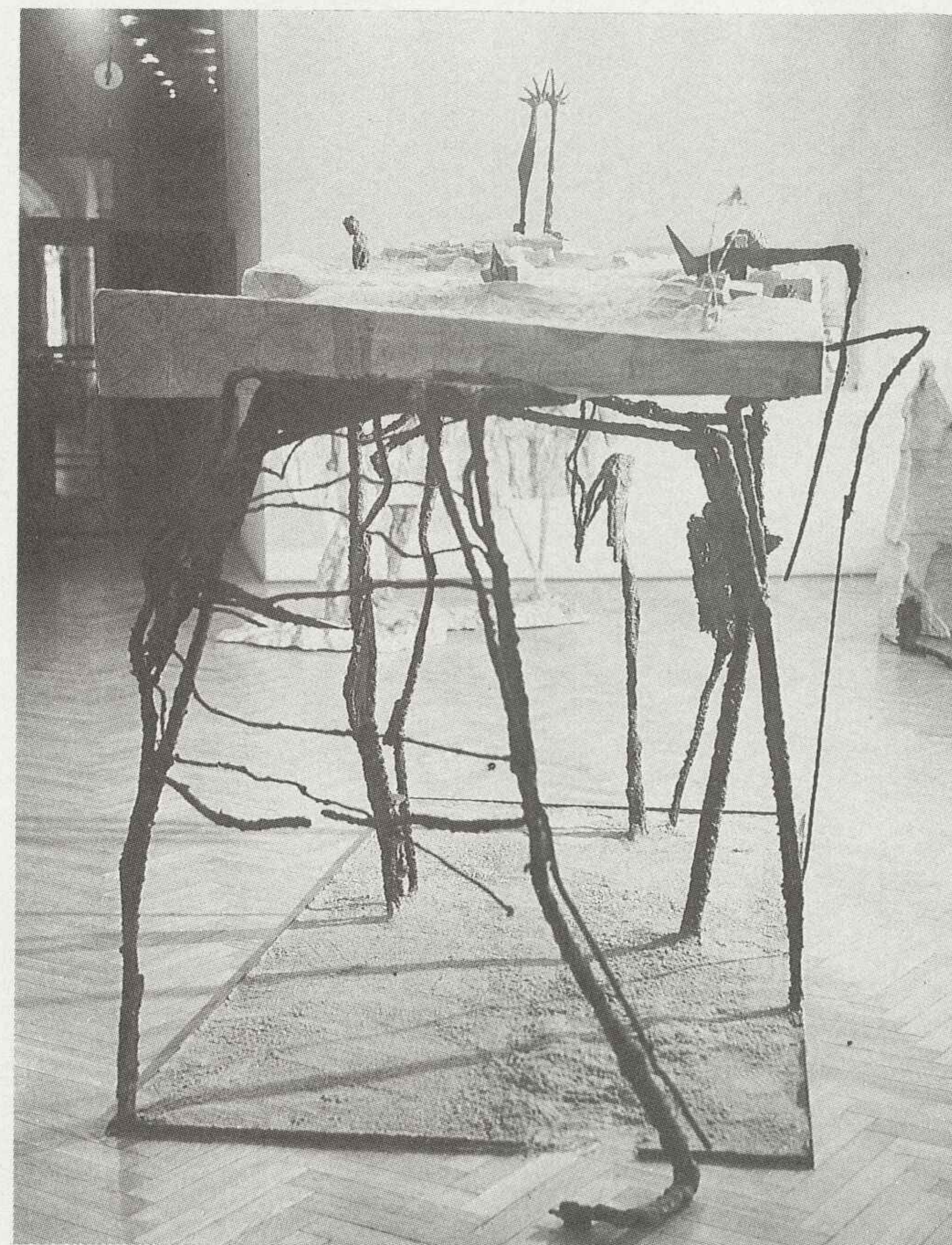
Rzeźba

Maciej Albrzykowski

50-448 Wrocław
ul. Worcella 10/14

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. F. Kociankowskiego — 1986.

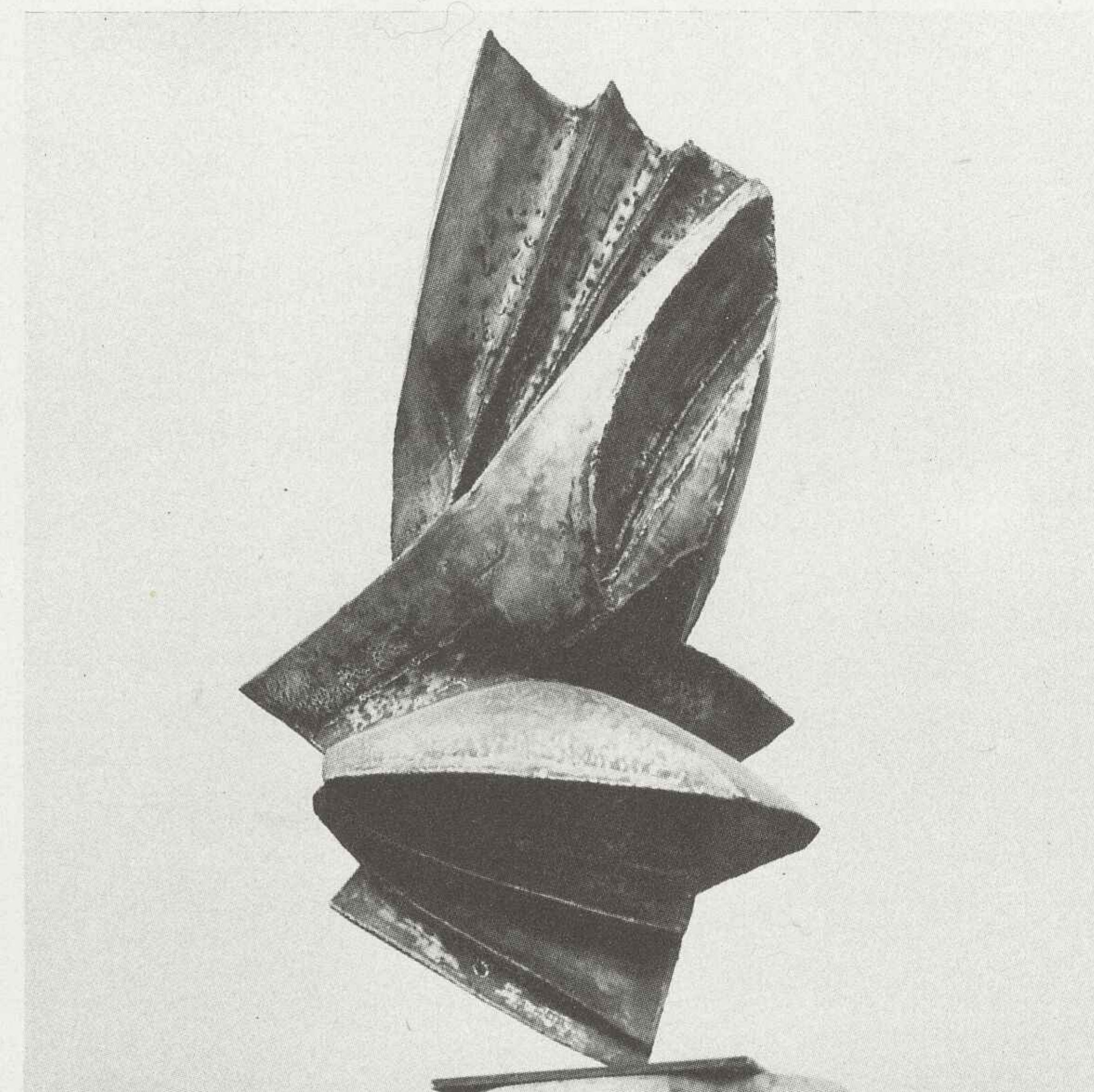

Maciej Albrzykowski

Jerzy Boroń

Ur. 1924 w Kołomyi — zm. 1986. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. B. Michałowskiego — 1953. W latach 1953—1986 wykłada na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP we Wrocławiu, od 1970 na stanowisku docenta. Uprawiane dyscypliny: rzeźba, rzeźba architektoniczna, projektowanie form przemysłowych. Ważniejsze realizacje: Pomnik „Era Kosmiczna” (wspólnie z A. Grytem) Oleśnica 1969; projekt i realizacja w materiale makiety wesołego miastecz-

ka (praca w zespole) Wrocław 1971; „Ceramiczne Łabędzie” Dolnośląskie Centrum Diagnostyki Wrocław 1977. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Poszukiwanie Formy i Koloru” Warszawa 1957; „Funkcja Koloru i Formy” Wrocław 1961; Wystawa Plastyki Ziem Nadodrzańskich Wrocław 1959, Warszawa 1961, Opole 1963; Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa 1962; Wystawy poplenerowe „Rzeźby wrocławskiej” Opole 1964, 1965; Ogólnopolska Wystawa Rzeź-

Jerzy Boroń

by Warszawa 1967; Ogólnopolska Wystawa Plastyki w XXV-lecie PRL Warszawa 1968; „Spotkania Krakowskie” Kraków 1969; III Festiwal Sztuk Pięknych Warszawa 1970. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa fotografów prac rzeźbiarskich Vence (Francja) 1968; Wystawa Sztuki Polskiej Monaco 1971; Polska Rzeźba Pomnikowa Wrocław, Berlin, Moskwa 1971/72. Nagrody i wyróżnienia: II Nagroda (w zespole) — Konkurs na „Pomnik Zwycięstwa” Wrocław 1957; I Na-

Xawery Dunikowski

groda — Konkurs rzeźbiarski z okazji XX-lecia wyzwolenia Dolnego Śląska Wrocław 1965; Nagroda Okręgu Warszawskiego — Wystawa „Warszawa w Sztuce” 1965; Nagroda m. Wrocławia 1965; Wyróżnienie (w zespole) — Konkurs na Pomnik Powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy 1967; Wyróżnienie Ministra Kultury i Sztuki — Ogólnopolska Wystawa Rzeźby Warszawa 1967; I Nagroda (wspólnie z M. Zdanowiczem) — Konkurs na rozwiązanie przestrzenne ul. Grodzkiej we Wrocławiu 1975.

Urodził się w 1875 roku w Krakowie, zmarł w 1964 w Warszawie. Był rzeźbiarzem i malarzem, wychował jako pedagog wielu utalentowanych artystów. W latach 1904—1909 był profesorem w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Na lata 1910—1914 przypada pobyt w Krakowie, lata późniejsze spędził w Londynie i Paryżu. Od roku 1923 był profesorem ASP w Krakowie. W okresie II wojny światowej był więziony w Oświęcimiu. Po wojnie wrócił do pracy w krakowskiej ASP, a od roku 1955 wykładał w Akade-

Xawery Dunikowski

mii warszawskiej. Ostatni okres swego życia związał z uczelnią wrocławską, gdzie od maja 1959 do swej śmierci, to jest do 1964, kierował pracownią i Katedrą Rzeźby. Wystawy indywidualne: Kraków — 1902, 1908, 1909, 1924, 1929, 1931, 1943, 1969; Warszawa — 1907, 1932, 1938, 1948, 1955, 1956, 1958, 1961; Praga, Wiedeń, Bruksela, Budapeszt, Lwów, Bukareszt, Kopenhaga w latach 1927—1931; Moskwa — 1949 i 1958; Wrocław — 1964; Moskwa, Kijów i Leninigrad — 1966. Wystawy zbiorowe m.in. Powszechna Wystawa

wa Sztuki Polskiej — Lwów 1910; Międzynarodowa Wystawa Sztuki — Rzym 1911; Biennale Sztuki — Wenecja 1914, 1920, 1932, 1954; Rzeźba polska 1945—1960 — Warszawa 1960; Międzynarodowy Festiwal Sztuki — Edynburg 1961. Wybrane nagrody: Wielki Złoty Medal Rządu Węgierskiego — Budapeszt 1929; Grand Prix na Wystawie Sztuki i Techniki — Paryż 1937; Nagroda Państwowa za całokształt twórczości — Warszawa 1949; Nagroda Specjalna na Wystawie rzeźby z okazji XV-lecia PRL — Warszawa 1961.

Jacek Dworski

53-120 Wrocław
al. Jarzębinowa 10/22

Ur. 1937 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby architektonicznej u prof. X. Dunikowskiego i doc. A. Czepelewskiego — 1962. Obecnie docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: rzeźba w architekturze, mała forma rzeźbiarska, medalierstwo, rysunek. Wystawa indywidualna: Galeria „Spojzenia” Wrocław 1981. Ważniejsze realizacje: Płaskorzeźby — Dom Rzemiosła Piaskowa Góra, Wałbrzych; Teatr im. J. Kochanowskiego Opole; Laboratorium Wody Wrocław; Sanatorium W.P. Łądek Zdrój. Liczne realizacje me-

dali nagrodowych (lanych), statuetek, projektów monet dla Narodowego Banku Polskiego oraz projekty medali bitych (Mennica Warszawska). Udział w licznych wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Międzynarodowa Wystawa Rzeźby w Ceramice Perugia (Włochy) 1966; Polnische Gegenwarts-kunst Stuttgart, Hanower, Düsseldorf (RFN) 1975/76; Międzynarodowa Wystawa FIDEM Budapeszt 1977, Lizbona 1979, Florencja 1983. Liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach rzeźbiarskich (pomnikowych) i medalierskich oraz Nagroda Ministra Kultury i Sztuki.

Jacek Dworski, „Błotko”, 1983, brąz, 12×12

Ryszard Gluza

53-122 Wrocław
al. Jaworowa 27

Ur. 1953 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego i doc. J. Boronia — 1978. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rzeźba, mała forma rzeźbiarska, jubilerstwo, rysunek. Realizacje: Pomnik Powrotu do Macierzy Malczyce; Pomnik Powstańców Śląskich (współpraca w realizacji); Pomnik Wojska Polskie-

go (praca w zespole) Wrocław — Oporów; Cmentarz Osobowice — realizacja rzeźb (praca w zespole) Wrocław. Udział w wystawach zbiorowych: „Prezentacje Młodych” Wrocław 1978; Galeria „Jatki” (rzeźba-rysunek) Wrocław 1979; Poplenerowa Wystawa Rzeźby Kościerzyna 1980. Nagrody: Wyróżnienie — Konkurs na Pomnik Powrotu Ziemi Zachodnich i Północnych do Macierzy Wrocław 1986.

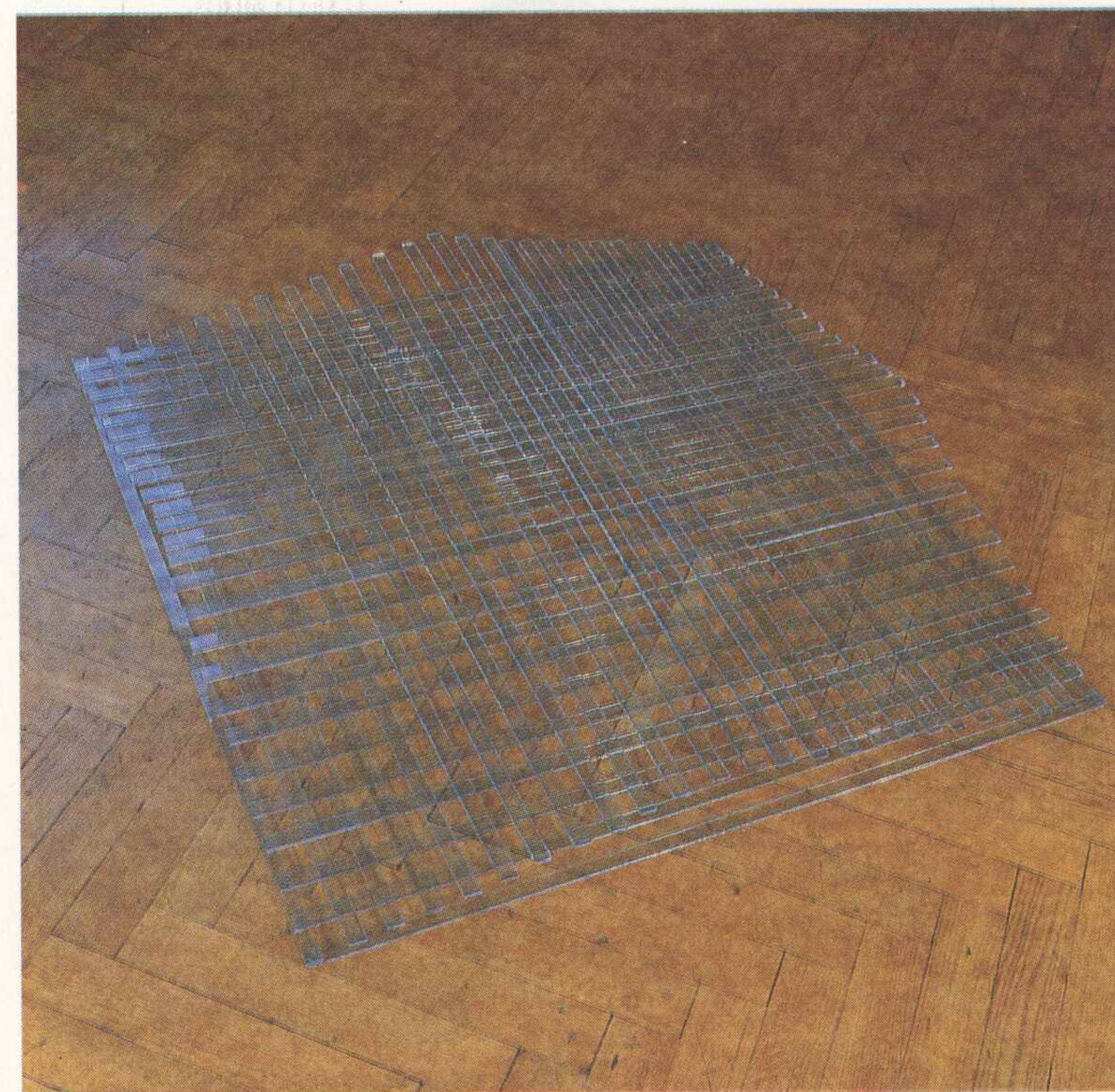
Ryszard Gluza, „General”, 1980, granit, wys. 70 cm

Alojzy Gryt

54-210 Wrocław
ul. Kwiska 46

Ur. 1937 w Niedobczycach. Studia: Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, dyplom — 1962; PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby architektonicznej u doc. A. Czepelewskiego i doc. B. Michałowskiego — 1965. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Ceramiki i Szkła. Uprawiane dyscypliny: rzeźba w powiązaniu z otoczeniem, rysunek. Wystawy indywidualne: BWA Wrocław 1976, 1977, 1978, 1979; „Zakład nad Fosą” Wrocław 1984, 1985; Galeria „Na Ostrowie” Wrocław 1985; Muzeum Narodowe Wrocław 1986; Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987; PP Desa „Ga-

leria Sztuki Współczesnej” Wrocław 1988; „Galeria Działania” Warszawa 1989. Ważniejsze autorskie realizacje rzeźbiarskie: „Okno w oknie”, „Krajobraz”, „Szkłana Góra”, „do”. Udział w licznych wystawach krajowych m. in.: Ogólnopolska Wystawa Rzeźby Warszawa 1969; „Prezentacje” Wrocław 1974; „Symbioza Plastyki z Architekturą” Katowice 1975. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: „Wrocławska Wystawa Malarstwa, Grafiki i Rzeźby” Drezno 1978. Liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach rzeźbiarskich, nagrody indywidualne i zespołowe Ministra Kultury i Sztuki.

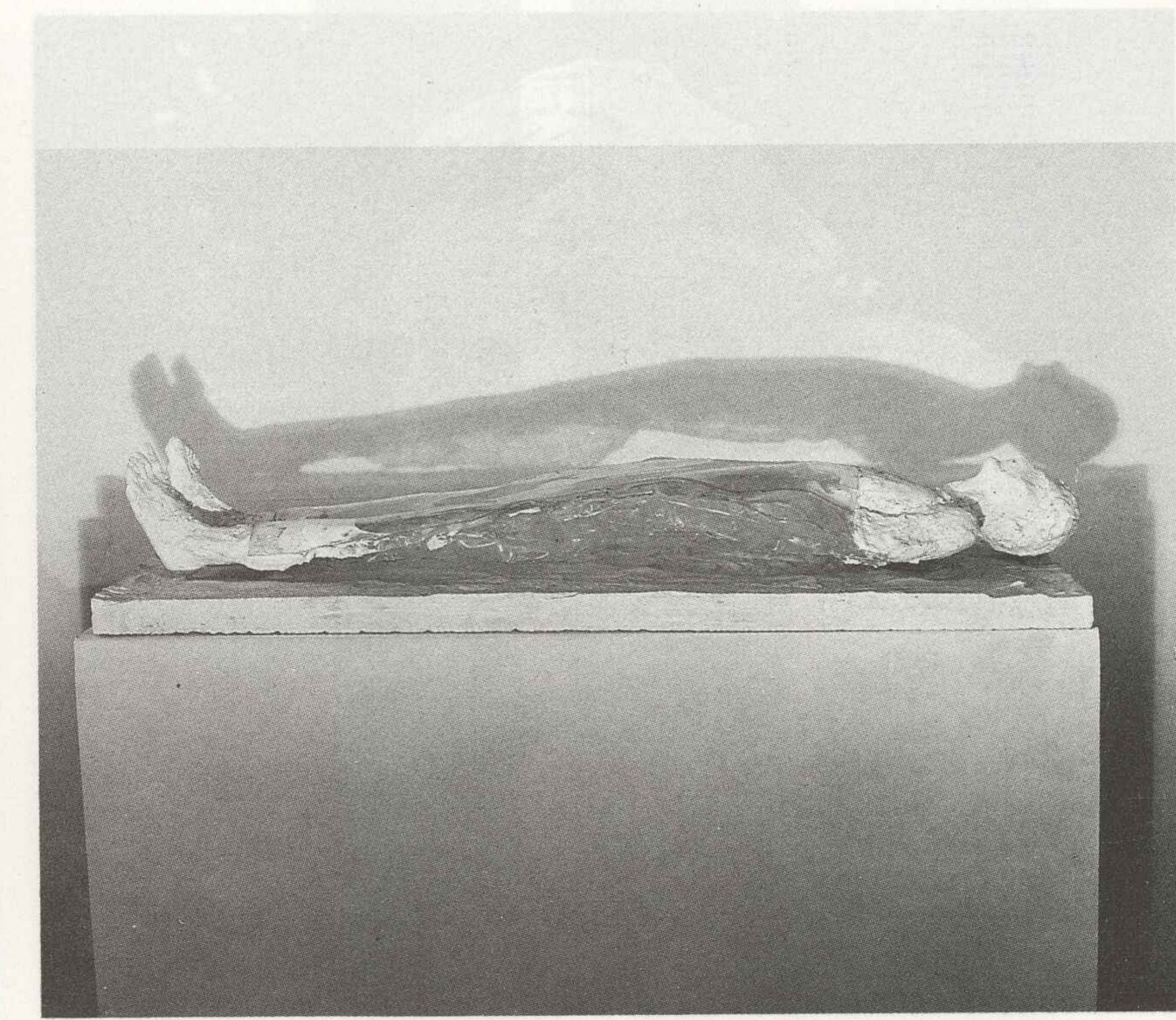

Alojzy Gryt, „Piramida III”, 1987, szkło, 100×100

Grażyna Jaskierska

50-448 Wrocław
ul. Worcella 10/14

Ur. 1961. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego — 1988.

Grażyna Jaskierska

Ewa Jonas

Wrocław
ul. Turkusowa 3

Ur. 1959. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. L. Podsiadłego. Udział w wystawach zbiorowych: Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław—Mons” Mons (Belgia) 1987; Mała Forma Rzeźbiarska Gdańsk 1988.

174

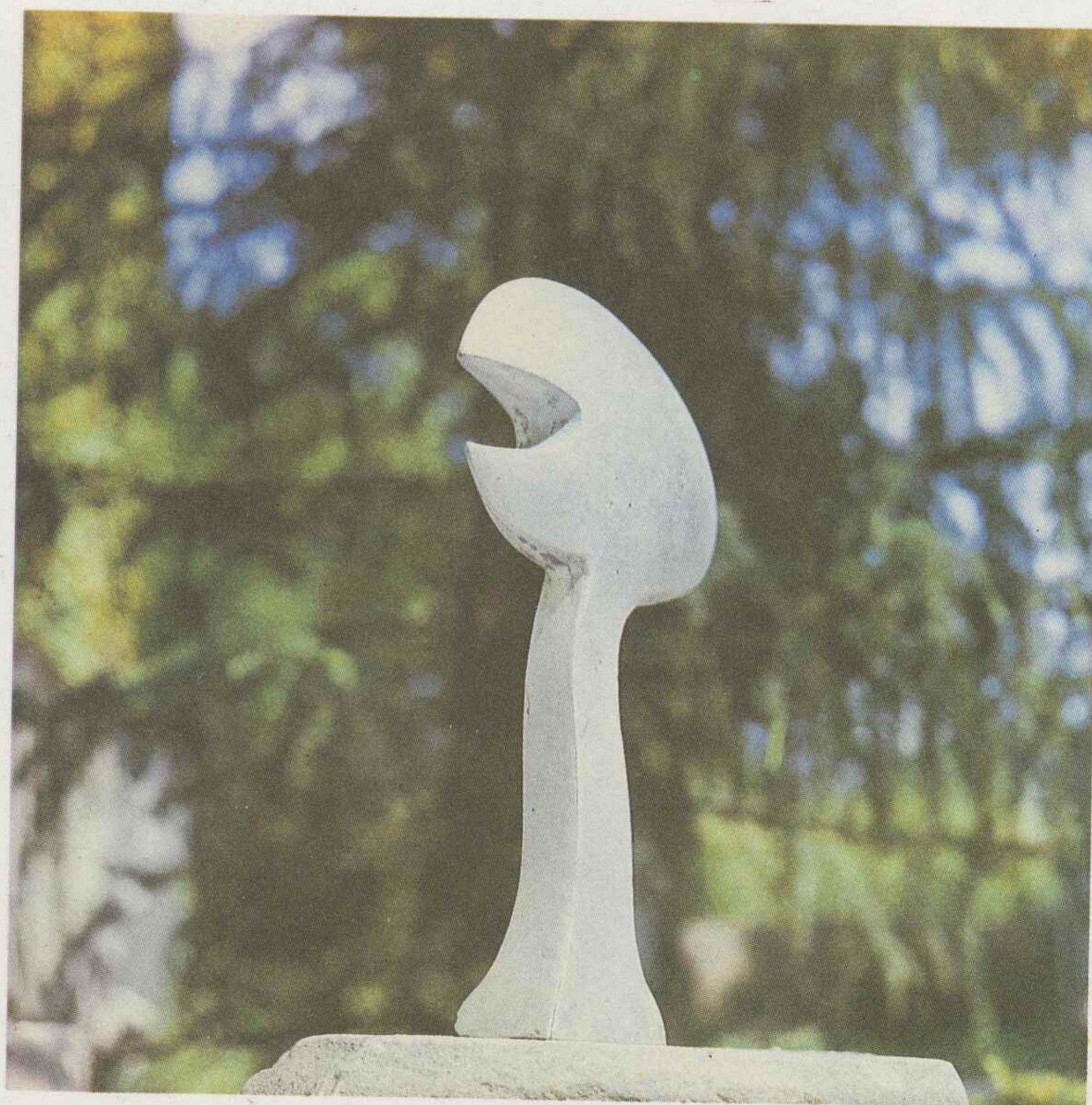

Ewa Jonas, „Matka”, 1988, piaskowiec, wys. 70 cm

Feliks Kociankowski

50-063 Wrocław
pl. Solny 17/14

Ur. 1926 w Przedmościu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby — 1953. Docent PWSSP, dziekan Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Ważniejsze realizacje: „Postać kobiety” (beton, wys. 380) Legnica; „Postać kobiety” (ceramika, wys. 260) Wrocław; „Para” (ceramika, wys. 180) Polanica Zdrój. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: „Ludowe Wojsko Polskie” Warszawa 1958; Ogólnopolska Wystawa Rzeźby Warszawa 1960, 1967; Polskie Dzieło Plastyczne w

Feliks Kociankowski, „Protest I”, aluminium

XV-lecie PRL Warszawa 1962; Ogólnopolska Wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej” Warszawa 1964. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowa Wystawa Ceramiki AIC Istambuł 1967; Międzynarodowa Wystawa „Sport w Sztukach Plastycznych” Madryt 1973, 1975. Ponadto udział w ośmiu konkursach rzeźbiarskich i rzeźbiarsko-architektonicznych. Nagrody i wyróżnienia m. in.: Wyróżnienie — Konkurs na formy pamiątkarskie Wrocław 1956; dwie III

Nagrody (w zespole) — Konkurs na „Pomnik Zwycięstwa” Wrocław 1956; Wyróżnienie — Dzieje Dolnego Śląska w Plastyce Wrocław 1959; Wyróżnienie — Konkurs na Pomnik Powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy 1967; III Nagroda (w zespole) — Konkurs na Rozwiązanie Plastyczno-Przestrzenne Cmentarza Żołnierzy Polskich w Zgorzelcu 1968; Wyróżnienie (w zespole) — Konkurs na „Pomnik Odrodzenia” Elbląg 1977.

Danuta Kowalczyk

Ur. 1956. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. F. Kociankowskiego — 1984.

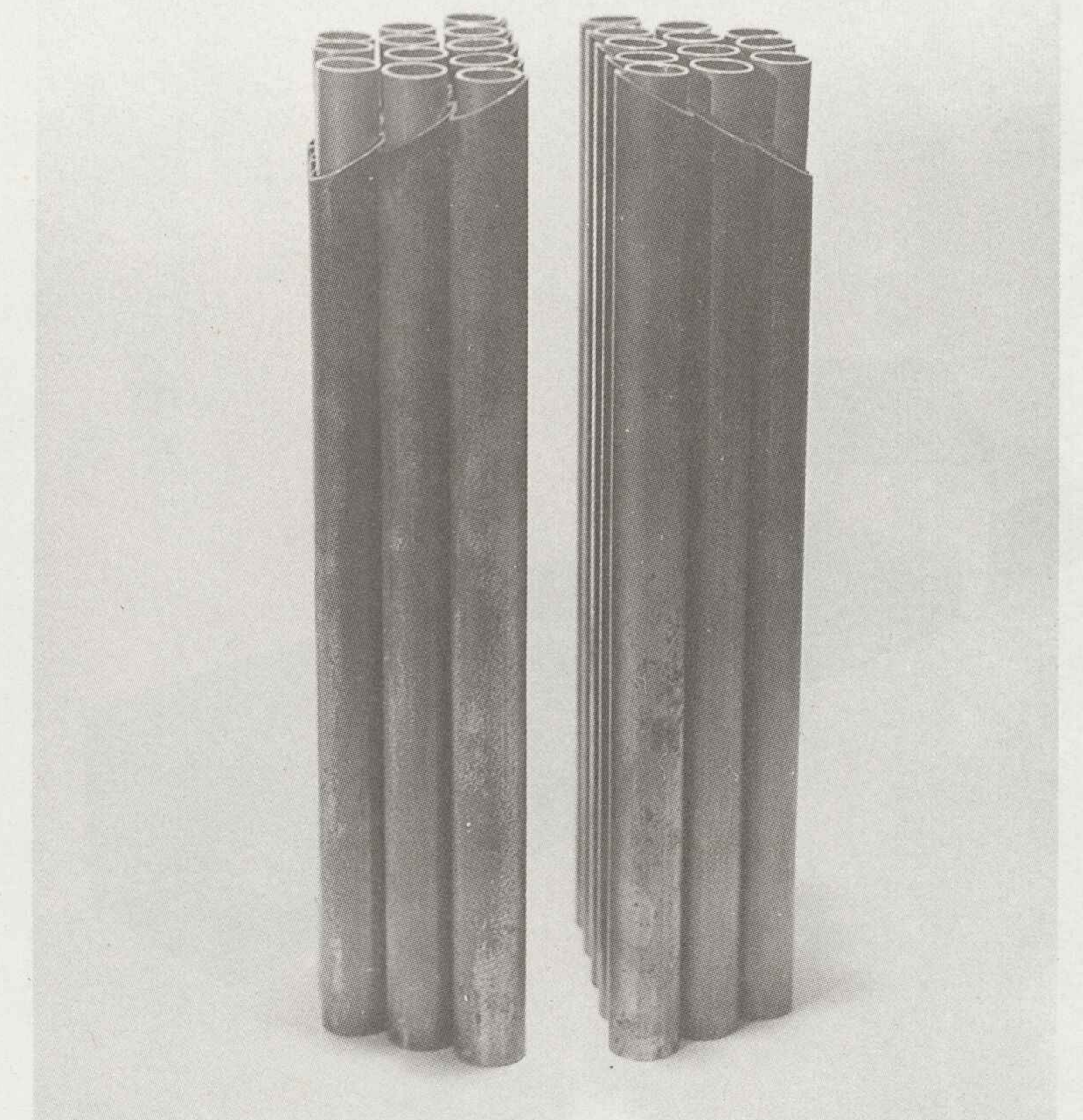
Danuta Kowalczyk, „Kobieta”, 1983, gips patynowany

Janusz Kucharski

51-650 Wrocław
ul. Canaletta 18/9

Ur. 1946 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. B. Michałowskiego i doc. J. Boronia — 1971. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Ważniejsze realizacje: Pomnik Wdzięczności Bolesławiec 1976; Rzeźba „Górnik” Legnica 1977; konserwacja i rekonstrukcja (kierownik zespołu) monumentalnego zespołu

rzeźb barokowych w Sansouci Poczdam (NRD) 1978/80; realizacja dwóch rzeźb dla „Mode Galerie” Wiedeń 1987; Pomnik Ruchu Oporu „Olimp” Wrocław 1989. W latach 1982—1989 liczne tablice pamiątkowe wraz z płaskorzeźbami portretowymi we Wrocławiu. Udział w wystawach krajowych m.in.: „Prezentacja” Wrocław 1975; „Rzeźba Roku Polski Południo-

Janusz Kucharski, „Dopełnienie”, 1981, metal

wej” Kraków 1976; Wystawa „XXX-lecie ZPAP” Wrocław 1976. Nagrody i wyróżnienia m.in.: III Nagroda — Konkurs na Pomnik Mikołaja Kopernika Wrocław 1971; Wyróżnienie (w zespole) — Ogólnopolski Konkurs na „Pomnik Odrodzenia” Elbląg 1973; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (w zespole) 1978.

175

Zbigniew Majchrzak

53-124 Wrocław
al. Lipowa 10

Ur. 1953. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby — 1978. Obecnie starszy asystent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rzeźba i rysunek. Udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych.

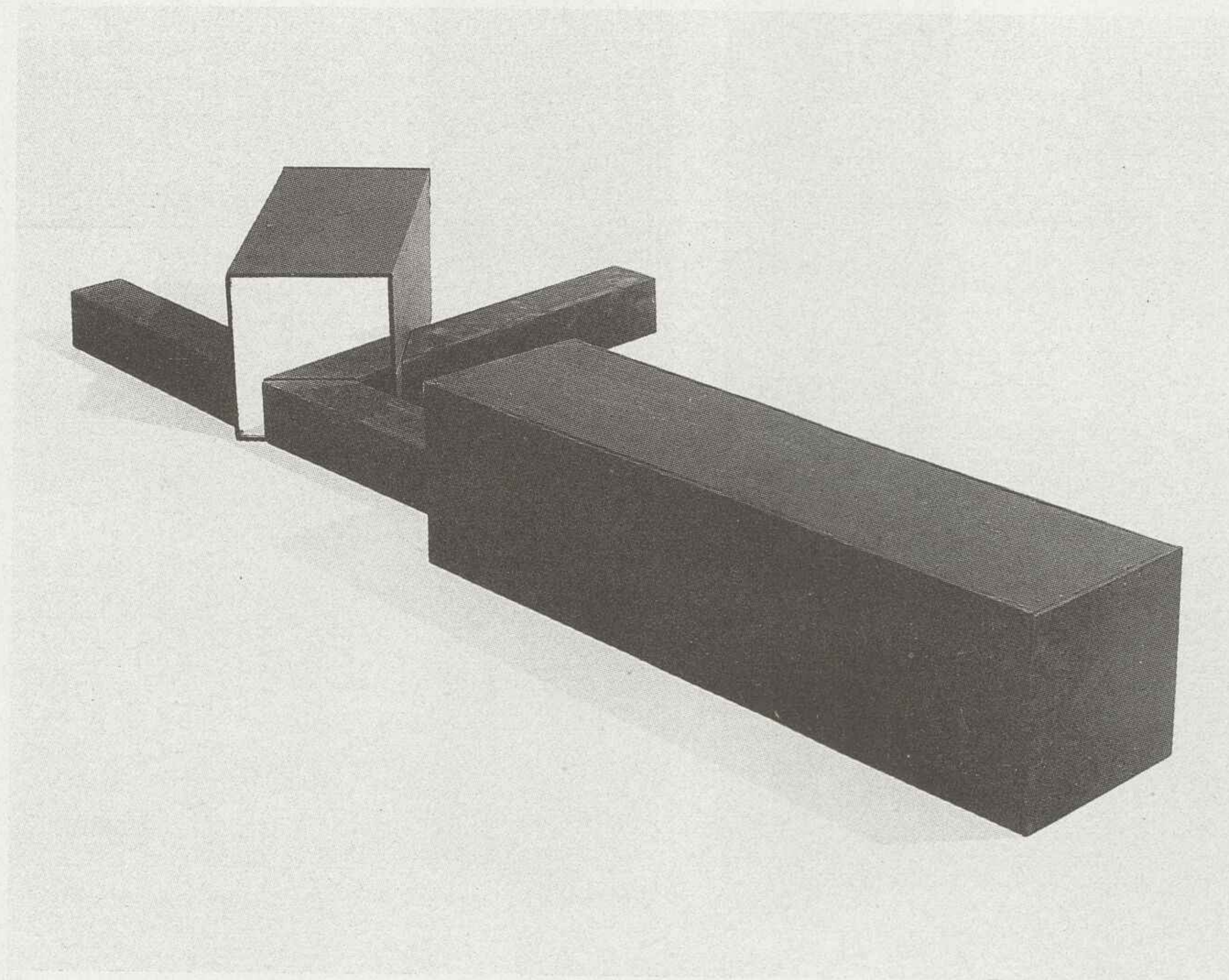
Christos Mandzios

54-238 Wrocław
ul. Popowicka 144/31

Ur. 1954 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego — 1985. Ważniejsze realizacje: współautorstwo i realizacja płaskorzeźby z wodotryskiem przy zespole monumentalnym, upamiętniającym mę-

czeństwo Żydów w czasie II wojny światowej — Larisa (Grecja) 1987. Udział w wystawach krajowych. Nagrody: I Nagroda w Konkursie na monument o temacie „Narodowy Ruch Oporu” (praca w zespole) Ateny-Galatsi (Grecja) 1986.

176

Zbigniew Majchrzak, „Kompozycja”, 1984, drewno, wys. 100 cm

Christos Mandzios, „Chodnik Wrocławski”, 1985, granit, 200×150

Ludwika Ogorzelec

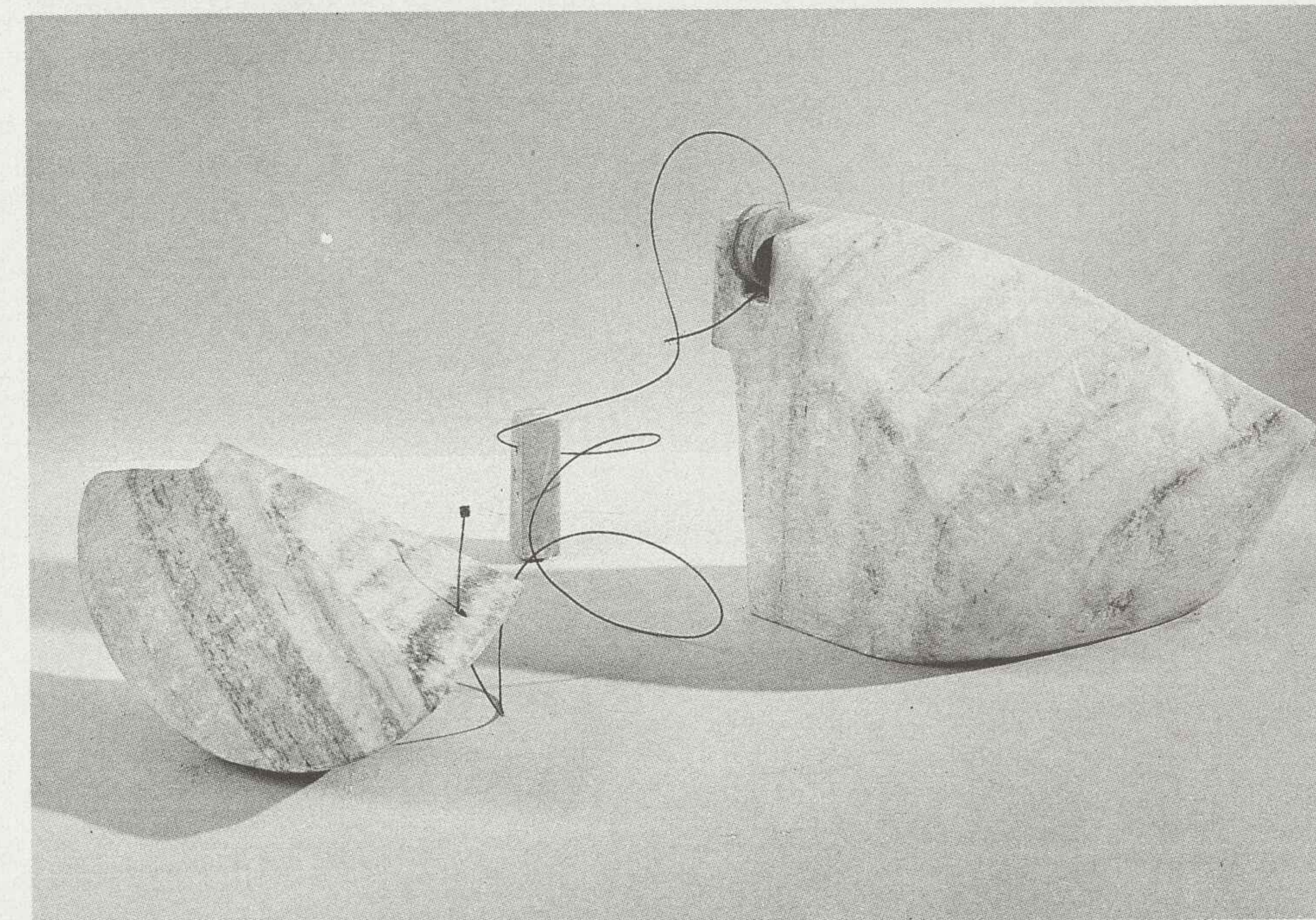
Ur. 1953. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego — 1983.

Jarosław Pergoń

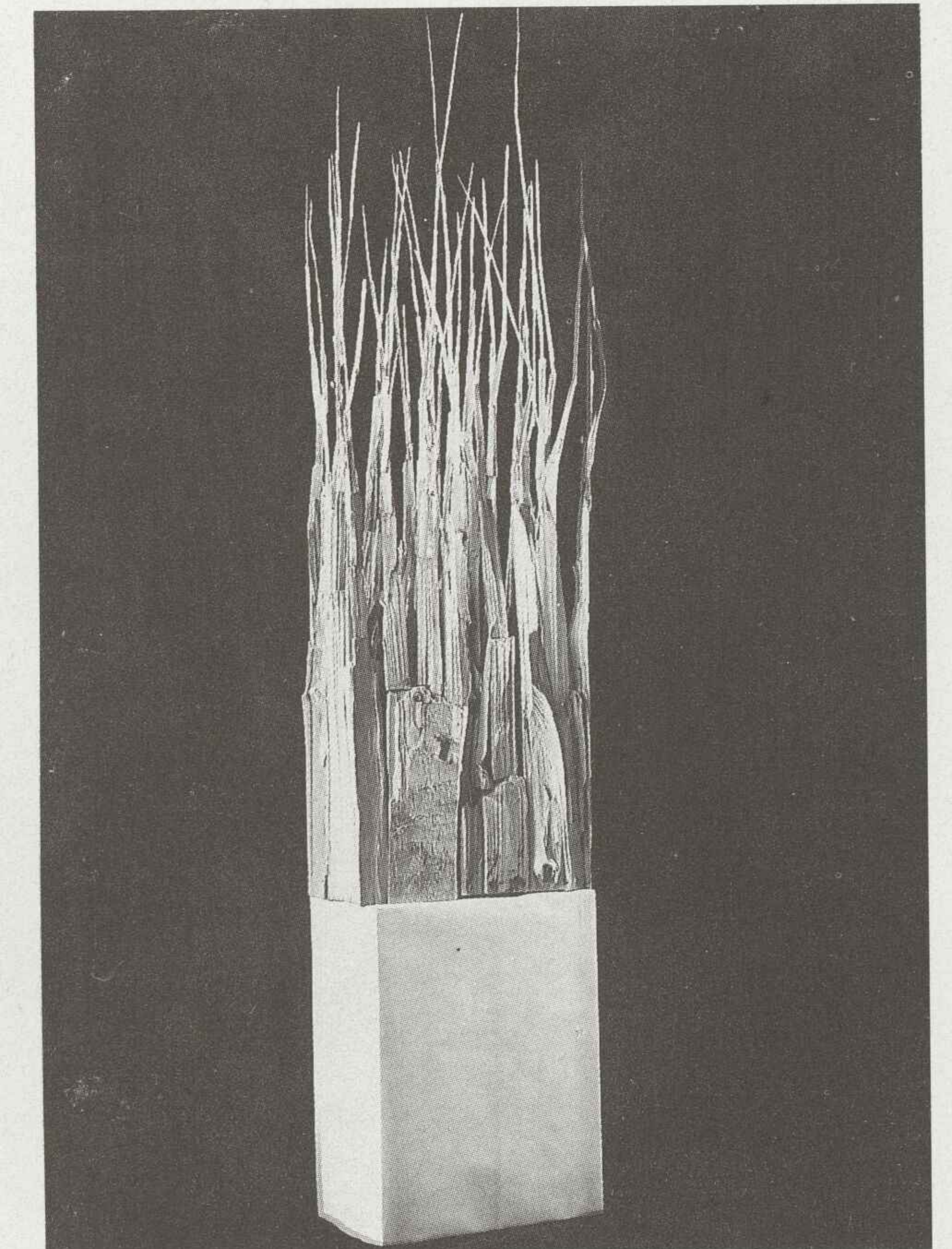
Nowy Dwór 91
Syców

Ur. 1959. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. L. Podsiadłego.

177

Ludwika Ogorzelec, „Mechanizm alogiczny”, 1983, marmur

Jarosław Pergoń, „Głowa”, 1987, drewno

Leon Podsiadły

54-239 Wrocław
ul. Wejherowska 65/8

Ur. 1932 we Francji. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. B. Michałowskiego — 1958. Docent PWSSP, kierownik Katedry Rzeźby na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Ważniejsze realizacje: Pomnik Mikołaja Kopernika Wrocław; Pomnik „Szlak II Armii WP” Trzebnica; Pomnik Pomordowanych Więźniów z Gross-Rosen Pietrzykowice, Wichrów.

Współautor Ołtarza Papieskiego (podczas pielgrzymki Ojca Świętego) Partynice Wrocław 1983. Udział w wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Drezno, Conakry, Mons. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki z okazji 20-lecia Sztuki Polskiej 1965; Nagroda zespołowa — Konkurs na „Pomnik Odrodzenia” Elbląg 1973.

Alfreda Poznańska

50-330 Wrocław
ul. Wieczorka 31/56

Ur. 1939 w Małkowie k. Hrubieszowa. Studia: PWSSP Wrocław, pod kierunkiem prof. J. Kotarbińskiej, prof. X. Dunikowskiego, doc. Ł. Skomorowskiej-Wilimowskiej, doc. B. Michałowskiego, dyplom — 1965. Obecnie docent na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Uprawiane dyscypliny: rzeźba i ceramika. Udział w licznych wystawach krajowych m.in.: Biennale Małych Form Rzeźbiarskich Poznań 1979, 1981. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodo-

we Biennale Medalierstwa FI-DEM 1975, 1983; Międzynarodowe Biennale im. Dantego Rawenna 1977, 1979, 1983, 1985, 1988. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda — Konkurs na medal XXV-lecia ZPAP we Wrocławiu 1971; Wyróżnienia — Ogólnopolskie Konkursy Medalierskie 1974, 1977; I Nagroda — IV Międzynarodowe Biennale im. Dantego Rawenna 1979; Nagroda i medal — III Ogólnopolskie Biennale Małych Form Rzeźbiarskich Poznań 1981.

Łucja Skomorowska

52-230 Wrocław
ul. J. Bruna 41

Ur. 1926 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u A. Mehla — 1952. Obecnie docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: rzeźba portretowa, plenerowa, kamealna, monumentalna. Najważniejsze realizacje: Ściana — pomnik Żołnierzy Armii Radzieckiej Wrocław-Skowronia

Góra 1967; Pomnik Żołnierzy Armii Krajowej — Cmentarz Św. Rodziny Wrocław 1969; Pomnik Żołnierzy Wojska Polskiego Wrocław-Oporów 1979; Pomnik Kardynała Mieczysława Ledóchowskiego Ostrów Wielkopolski 1984; Pomnik Żołnierzy Wojska Polskiego i Powstańców Śląskich Lubliniec 1984; Rzeźba Św. Sebastiana — Parafia Św. Se-

bastiana Münster (RFN) 1985; Rzeźba plenerowa „Szachiści” Wrocław-Wyspa Bielawska 1986. Udział w licznych wystawach krajowych i zagranicznych oraz w wystawach międzynarodowych m.in.: Istambuł, Moskwa, Drezno. Nagrody: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1972, 1977, 1980; Nagroda m. Wrocławia 1980.

Waldemar Szmatała

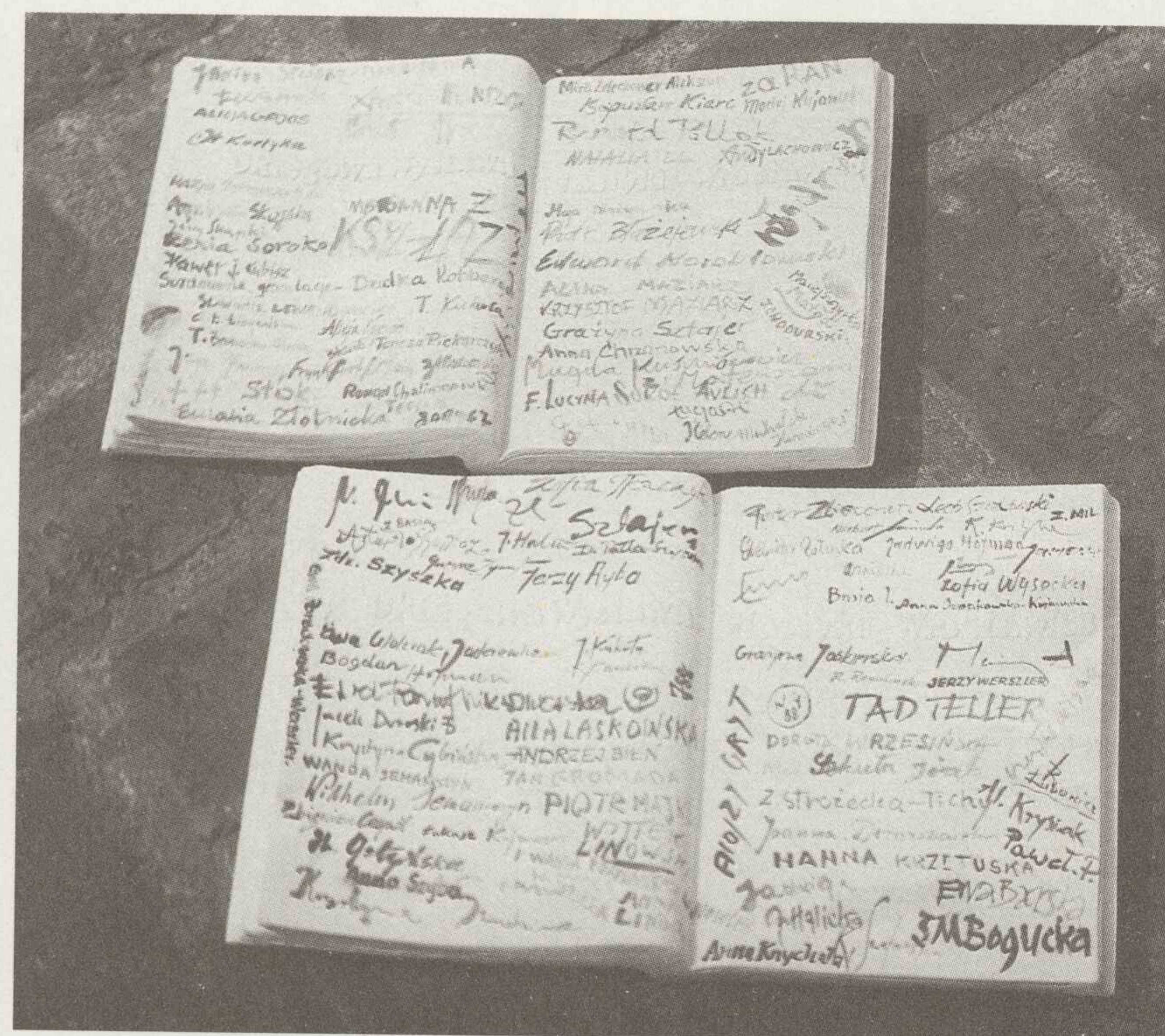
51-657 Wrocław
ul. Kazimierska 17/29

Ur. 1951. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby — 1977. Obecnie wykładowca na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, prowadzi pracownię projektowania rzeźby w architekturze. Uprawiane dyscypliny: rzeźba, rysunek, projektowanie otoczenia. Udział w wystawach, plenerach i konkursach.

178

Leon Podsiadły, „Lot”, ceramika, wys. 65 cm

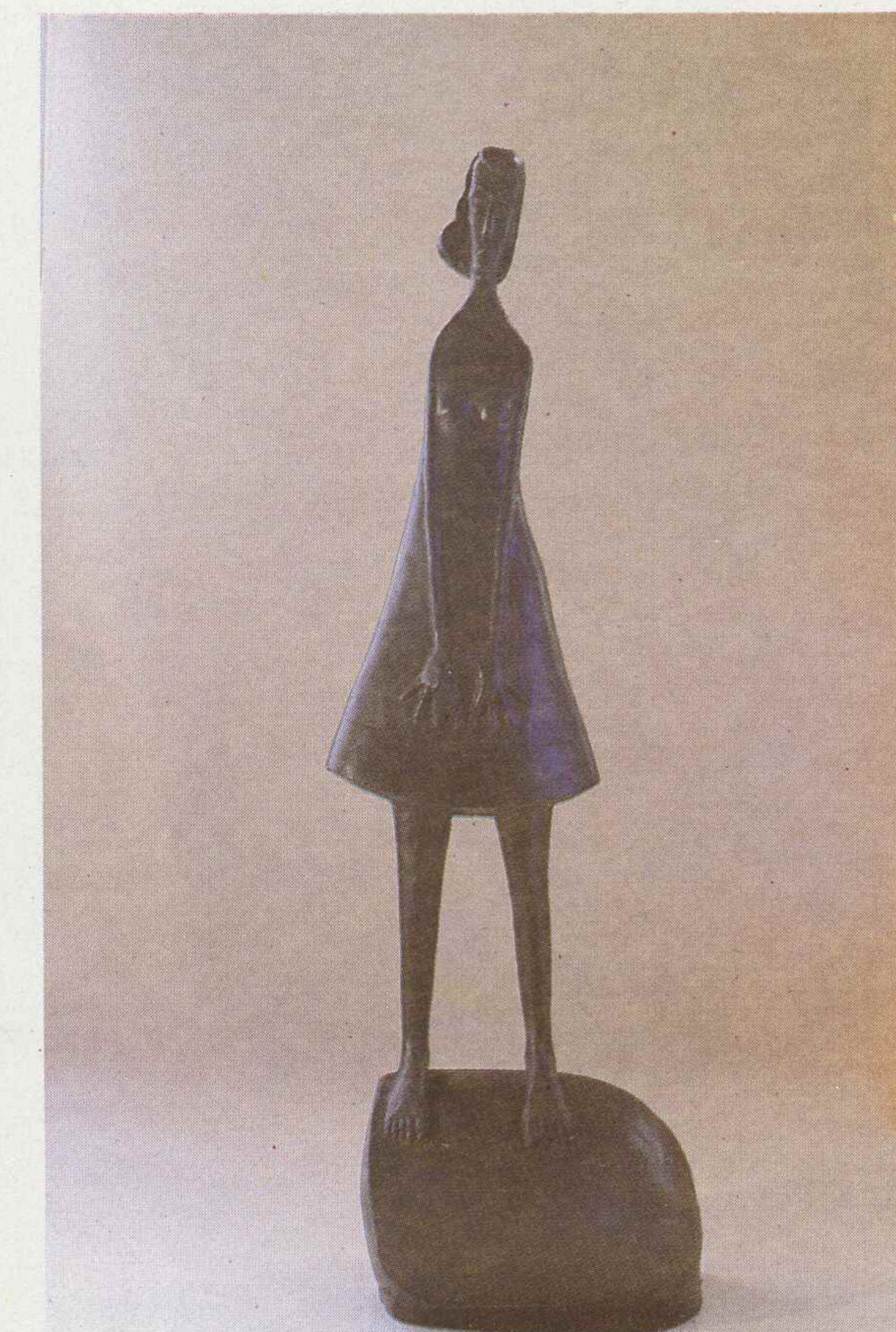

Alfreda Poznańska, „Księgi Pamiątkowe”, 1988, ceramika, 40x27x8

179

Łucja Skomorowska, „Sekretarka (Nie pisz po twarzy sekretarce)”, lata 60, drewno polichromowane

Waldemar Szmatała, „Penelopa”, 1988, gips patynowany, wys. 100 cm

Marcin Szwakopf

00-140 Warszawa
ul. Świerczewskiego 113/81 A

Ur. 1961 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, pracownia doc. L. Podsiadłego. Udział w wystawach zbiorowych: Ogólnopolski Przegląd Rysunku Studentów Wyższych Uczelni Plastycznych Katowice 1987; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988.

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego — 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

Aleksander Marek Zyško

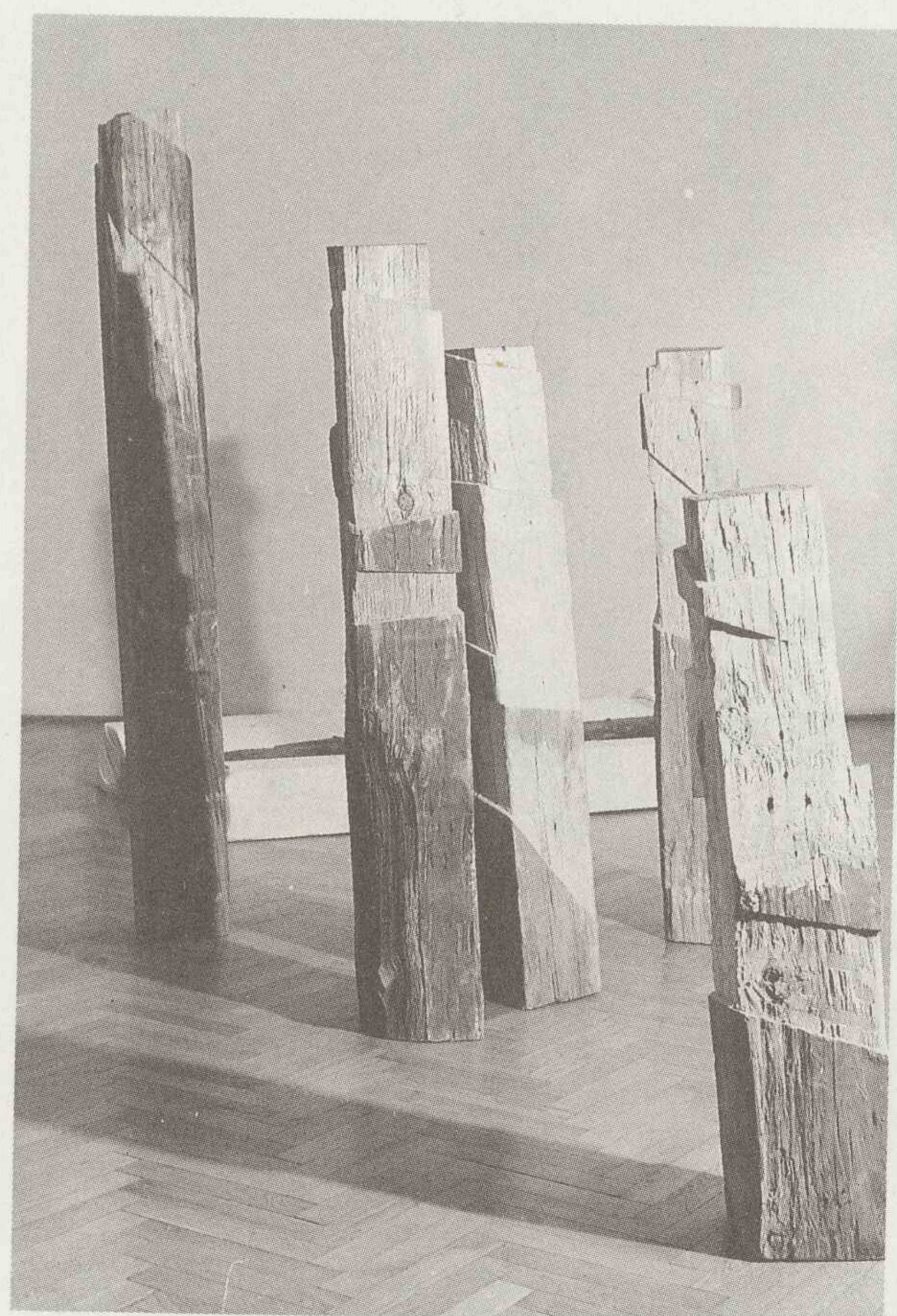
58-150 Strzegom
ul. Chopina 4/1

Ur. 1960. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu rzeźby u doc. L. Podsiadłego — 1988. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

180

Marcin Szwakopf, „Pożeracz marchewek”, 1988, piaskowiec, metal

Aleksander Marek Zyško, „Conditio”, 1988, drewno, 300×200

Architektura wnętrz

Maria Ewa Andryszczak

00-246 Warszawa
ul. Miodowa 23/17

Ur. 1944 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. T. Forowicza — 1968. Uprawiane dyscypliny: projektowanie, tkanina unikatowa. Wystawy indywidualne: Działania przestrzenne Wrocław 1975; Tkanina Wrocław 1980, 1981; „Ściany” Łódź, Warszawa 1989. Udział w wystawach krajowych m.in.: I Wystawa wrocławskiej tkaniny artystycznej Wrocław 1973; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1974; XXX Rocznicą Zwycięstwa nad Faszyzmem Warszawa 1975; Międzynarodowe Triennale Tkaniny Łódź 1975;

Wystawa na Zamku Królewskim Warszawa 1975/76; Wystawy Grupy Tkackiej „10×Tak” 1973—1980; Polska Sztuka Współczesna Warszawa 1985; Sztuka Współczesna w zbiorach Muzeum Narodowego Warszawa 1987. Udział w prezentacjach zagranicznych: NRD 1979, 1982; Austria 1980; Szwecja 1982; ZSRR 1982, 1988; Węgry 1985; Francja 1987; Wietnam 1987; Bułgaria 1988. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie w dziale tkaniny artystycznej — XXX Rocznicą Zwycięstwa nad Faszyzmem Warszawa 1975; Nagroda za zestaw tkanin — Wystawa na Zamku Królewskim Warszawa 1975/76.

182

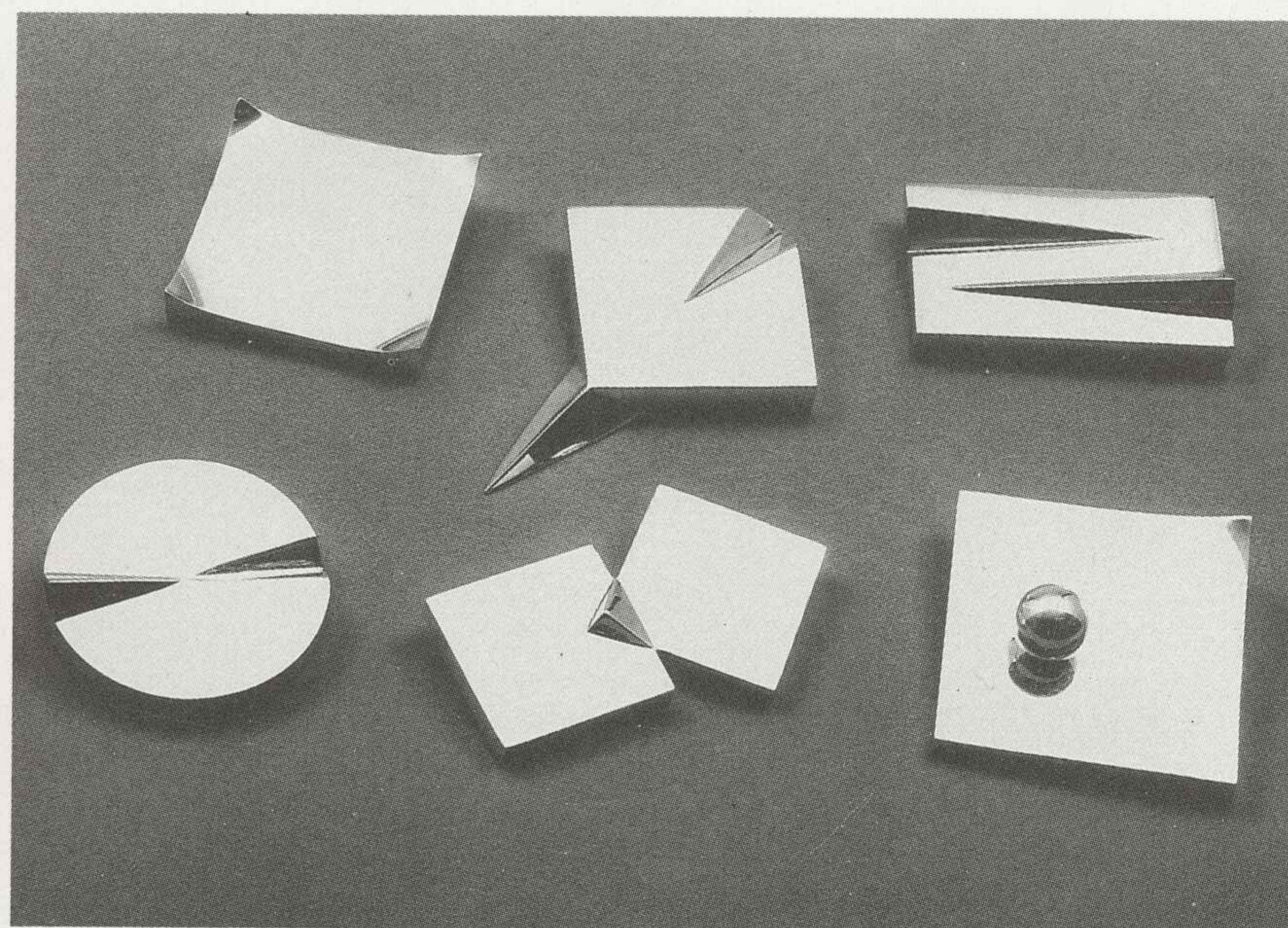
Maria Ewa Andryszczak, „Czerwona X”, 1980, technika własn, sisal, 200×250×10

Andrzej Bandkowski

53-339 Wrocław
ul. Pabianicka 20/3

Ur. 1942 w Toruniu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z wyróżnieniem z zakresu projektowania wnętrz i sprzętu — 1971. Uprawiana dyscyplina: projektowanie i wykonywanie unikatowej biżuterii srebrnej. Wystawy indywidualne: BWA Legnica, malarstwo i rysunek, 1972; BWA Kłodzko, malarstwo i rysunek, 1972; Klub Naukowca Politechniki Wrocławskiej, malarstwo 1973; Galeria „Spojrzenia”, biżuteria srebrna, Wrocław 1978; BWA Kielce, biżuteria srebrna, 1978; BWA Legnica, biżuteria srebrna, 1978; Galerie d'Art, biżuteria srebrna, Iserlohn (RFN) 1983; Galeria „Oficina”, biżuteria srebrna, Wrocław 1985; Galeria „W Pasażu”, biżuteria srebrna, Wrocław 1987. U-

dział w wystawach krajowych m.in.: Ogólnopolska Wystawa „Artyści plastycy z kręgu Cepelii” Warszawa 1973; „Prezentacje 74” Wrocław 1974; Współczesne Srebro Polskie Wrocław 1974; Biżuteria Artystyczna 74 Warszawa 1974; Panorama XXX-lecia Warszawa 1975; XXX-lecie ZPAP Wrocław 1977; Wystawa prac środowiska wrocławskiego Wrocław 1978; I Ogólnopolski Przegląd Form Złotniczych „Srebro 79” Legnica 1979; II Ogólnopolski Przegląd Form Złotniczych „Srebro 80” Legnica 1980; Wystawa „Srebro” Warszawa 1980; „Prezentacje” Legnica 1983; III Ogólnopolski Przegląd Form Złotniczych „Srebro 84” Legnica, Warszawa 1985; Wystawa „Ona i On”

Andrzej Bandkowski, broszki, srebro

Legnica, Sandomierz, Wałbrzych, Zielona Góra, Warszawa 1986; Wystawa „Czarne i Białe — obiekty” Wrocław, Legnica, Łódź 1986; IV Ogólnopolski Przegląd Form Złotniczych „Srebro 86” Legnica 1987; Wystawa „Style-Tendencje-Kierunki 1983—87” Legnica 1987; „Srebrna Biżuteria” Wrocław 1988; Wystawa „Srebro i Tkanina” Legnica, Koszalin 1988; „Kolor — obiekty i biżuteria” Legnica 1988, Jelenia Góra 1989. Udział w wystawach zagranicznych: Weihnachtsmarkt am Fukturm Berlin Zach. 1978; Wrocławscy artyści i ich miasto Drezno 1979; Wystawa pokonkursowa „Deutscher Schmuck und Edelsteinpreis” Idar-Oberstein (RFN) 1979, 1980, 1982;

Wystawa pokonkursowa „Prix de la Ville de Geneve” Genewa (Szwajcaria) 1979; Współczesna Biżuteria Polska Pforzheim (RFN) 1980; Hanau (RFN) 1980; Triennale — International Jewellery Art Exhibition Tokio, Osaka (Japonia) 1983; IV Quadriennale Sztuki Użytkowej Erfurt 1986; Wystawa Polskiej Biżuterii — Tendencje-Style-Kierunki 1983—87 Moskwa, Ryga, Tallin (ZSRR) 1989; Silver Top from Poland Sztokholm (Szwecja) 1989. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie — Ogólnopolska Wystawa „Artyści plastycy z kręgu Cepelii” Warszawa 1973; Wyróżnienie w konkursie na bransoletkę — II Ogólnopolski Przegląd Form Złotniczych „Srebro 80” Legnica 1980.

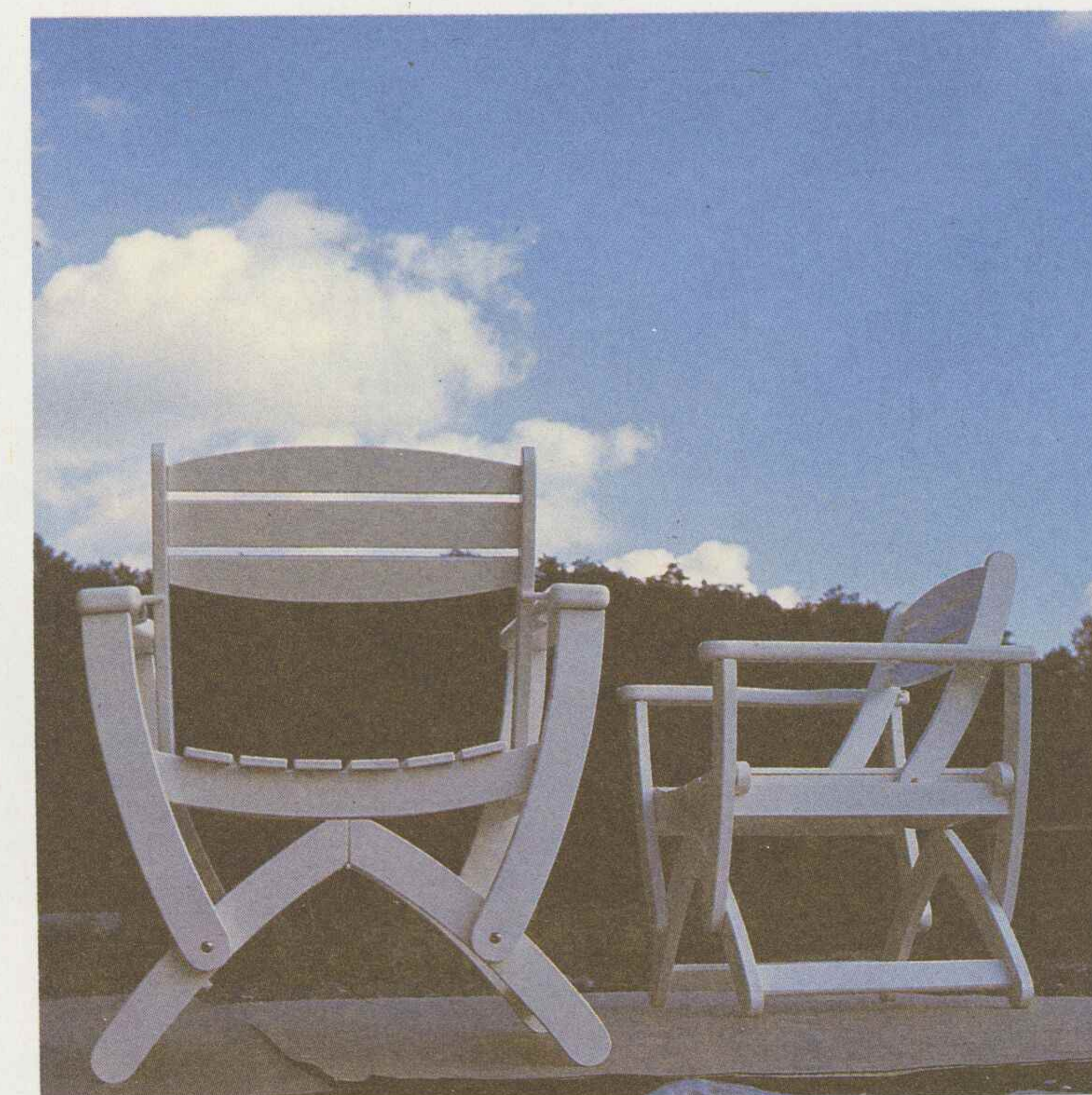
Andrzej Bień

53-341 Wrocław
ul. Wielka 28/17

Ur. 1939 w Bieniakoniach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1965. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz, projektowanie mebli, malarstwo. Udział w ważniejszych wystawach krajowych: Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1974; Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980; Giełda Projektów Warszawa 1983. Udział w

wystawach zagranicznych branży meblarskiej: Czechosłowacja, RFN, ZSRR. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: I Nagroda — IX Ogólnopolski Konkurs Malarski na Obraz Poznań 1981; III Nagroda — III Ogólnopolska Wystawa Malarstwa Akwarelowego Wrocław 1980; Nagrody i wyróżnienia za mebel przemysłowy na Krajowych Targach Meblarskich w Poznaniu.

183

Andrzej Bień, fotel ogrodowy

**Magdalena
Bochajczuk**

53-338 Wrocław
ul. Wielka 45/6

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1983. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz i grafika użytkowa. Nagrody: II Nagroda — Ogólnopolski Konkurs Meblarski (organizowany przez firmę „HASTE”) 1985.

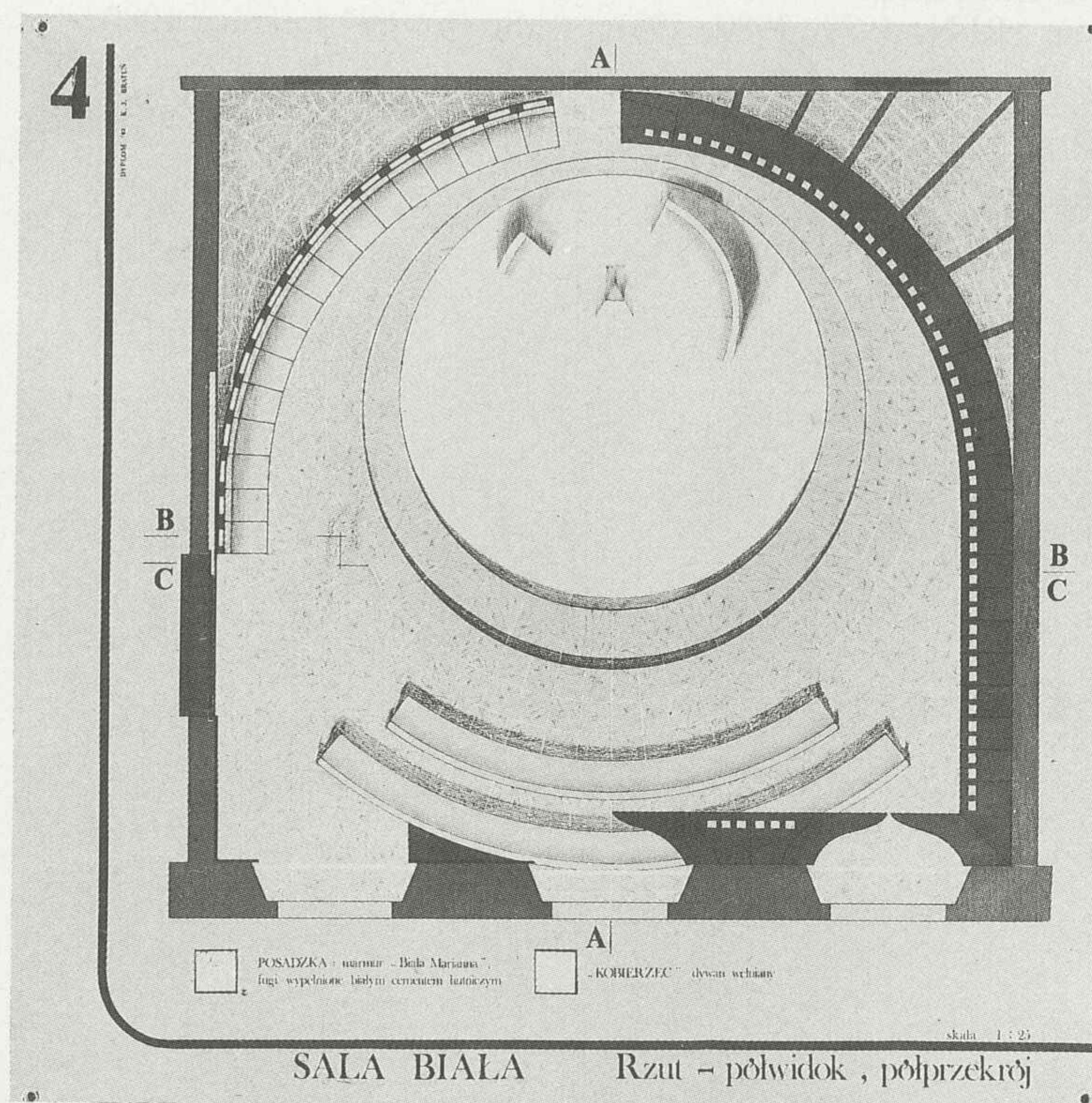
Krzysztof Bratuń

Ur. 1956 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz — 1982.

184

Magdalena Bochajczuk, meble dla dziecka w wieku 2-6 lat (projekt)

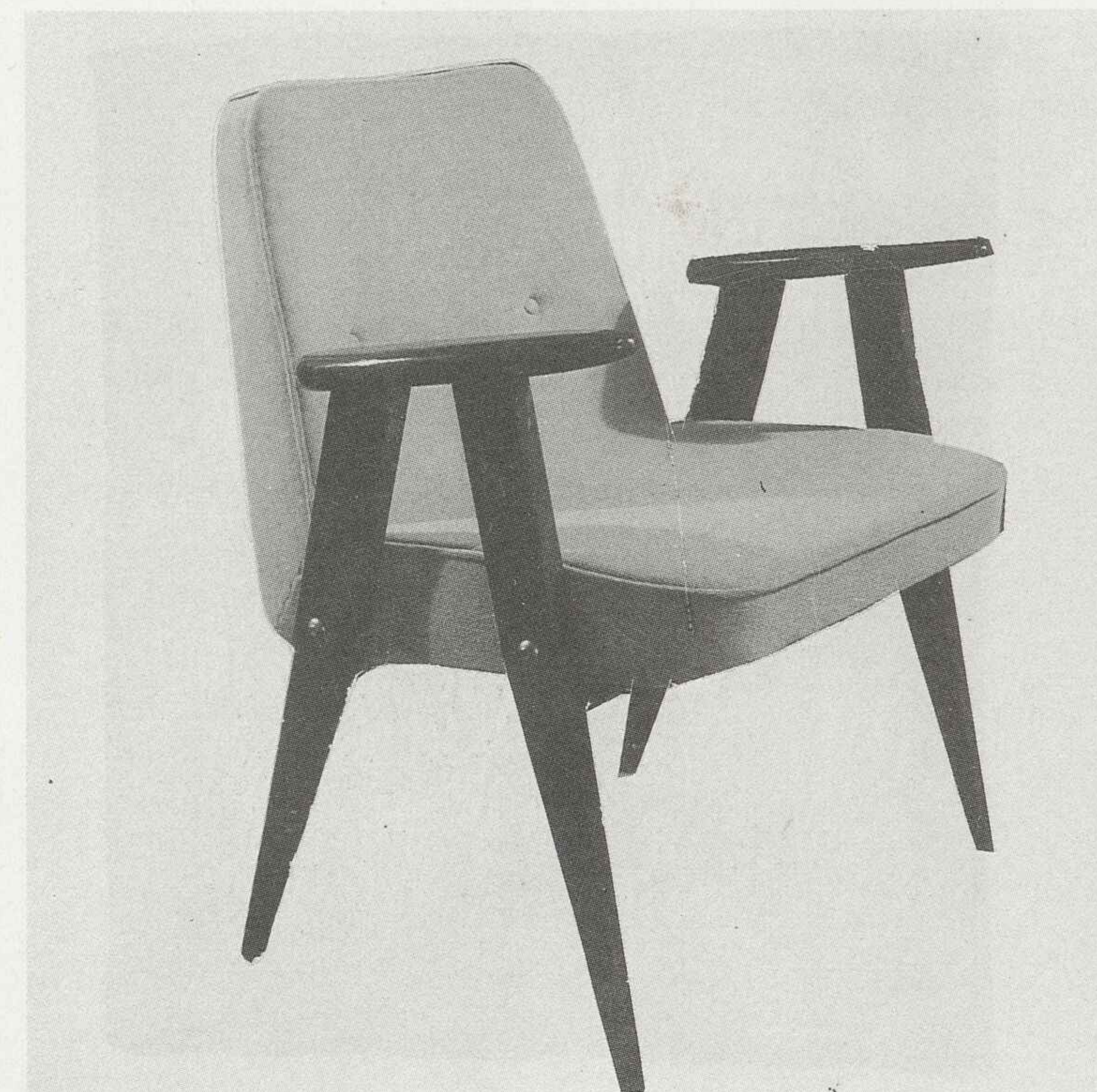
Krzysztof Bratuń, „Pałac Ślubów”, 1982, praca dyplomowa (fragment)

**Józef Marian
Chierowski**

53-120 Wrocław
ul. Jarzębinowa 24/12

Ur. 1927 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1952. W latach 1951—1986 prowadzi wykłady na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP we Wrocławiu. Ważniejsze realizacje: wnętrza i elementy wyposażenia — Wojewódzka Biblioteka Publiczna we Wrocławiu (praca w zespole), Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Kaliszu, ZETO — Wrocław (praca w zespole), IV Liceum Ogólnokształcące we Wrocławiu (praca w zespole); modernizacja wnętrz Kliniki Chirurgii

Urazowej Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz liczne realizacje projektów mebli przemysłowych. Udział w wystawach okręgowych, ogólnopolskich i międzynarodowych m.in.: Wystawa XXV-lecia PRL Poznań 1969; Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980. Nagrody i wyróżnienia m.in.: Nagroda Rady Wzornictwa 1960; Nagroda Prezydium Rady Narodowej Wydziału Kultury m. Wrocławia 1973; Nagroda Miasto — projekt '74; Nagroda i medal Komitetu Wystawy XXV-lecia.

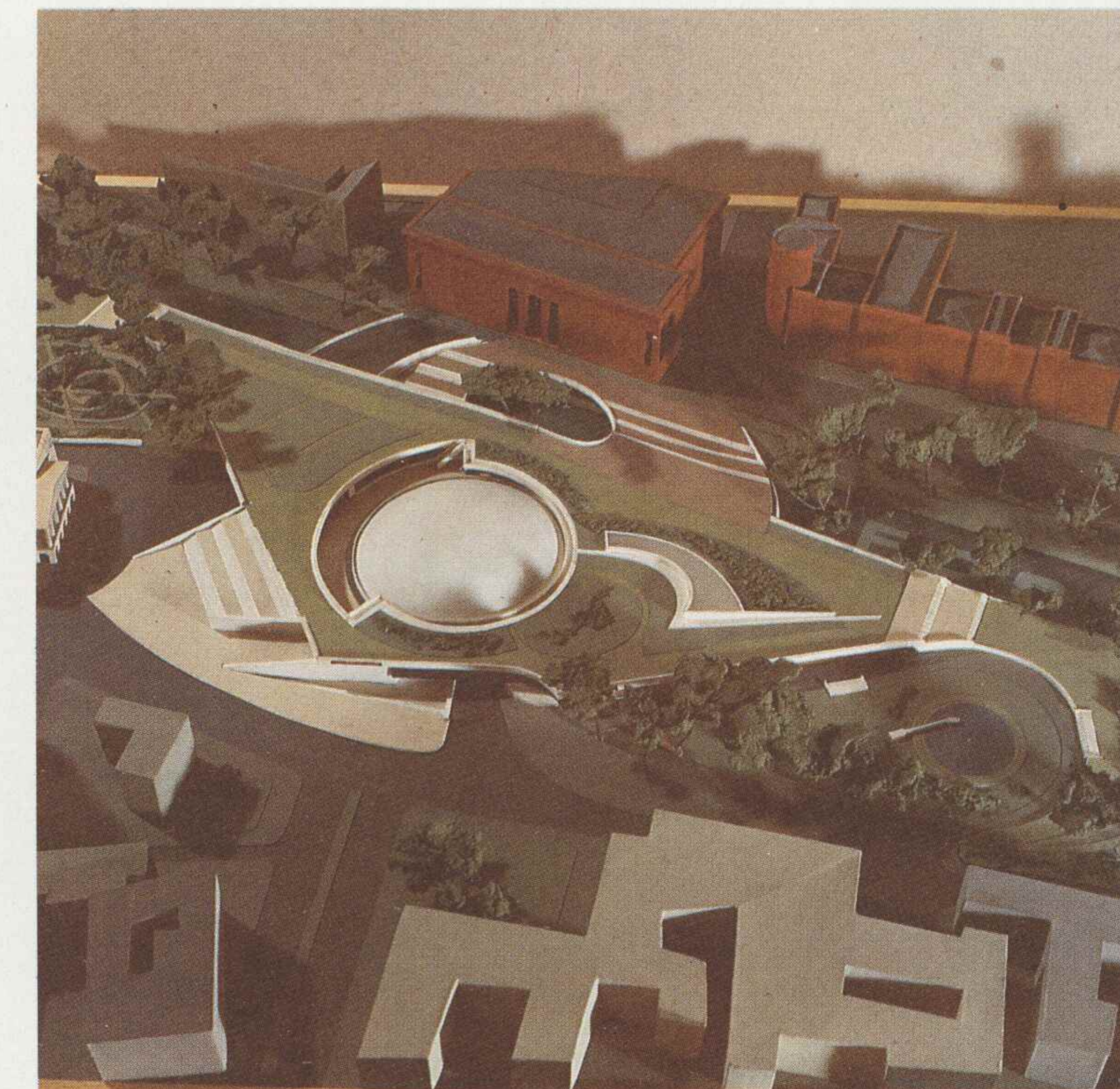

Józef Marian Chierowski, fotel, typ 366

**Tadeusz
Ciemierniewicz**

Ur. 1956 w Jarosławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. T. Forowicza — 1987.

185

Tadeusz Ciemierniewicz, „Centrum Muzyki”, 1986, praca dyplomowa (fragment)

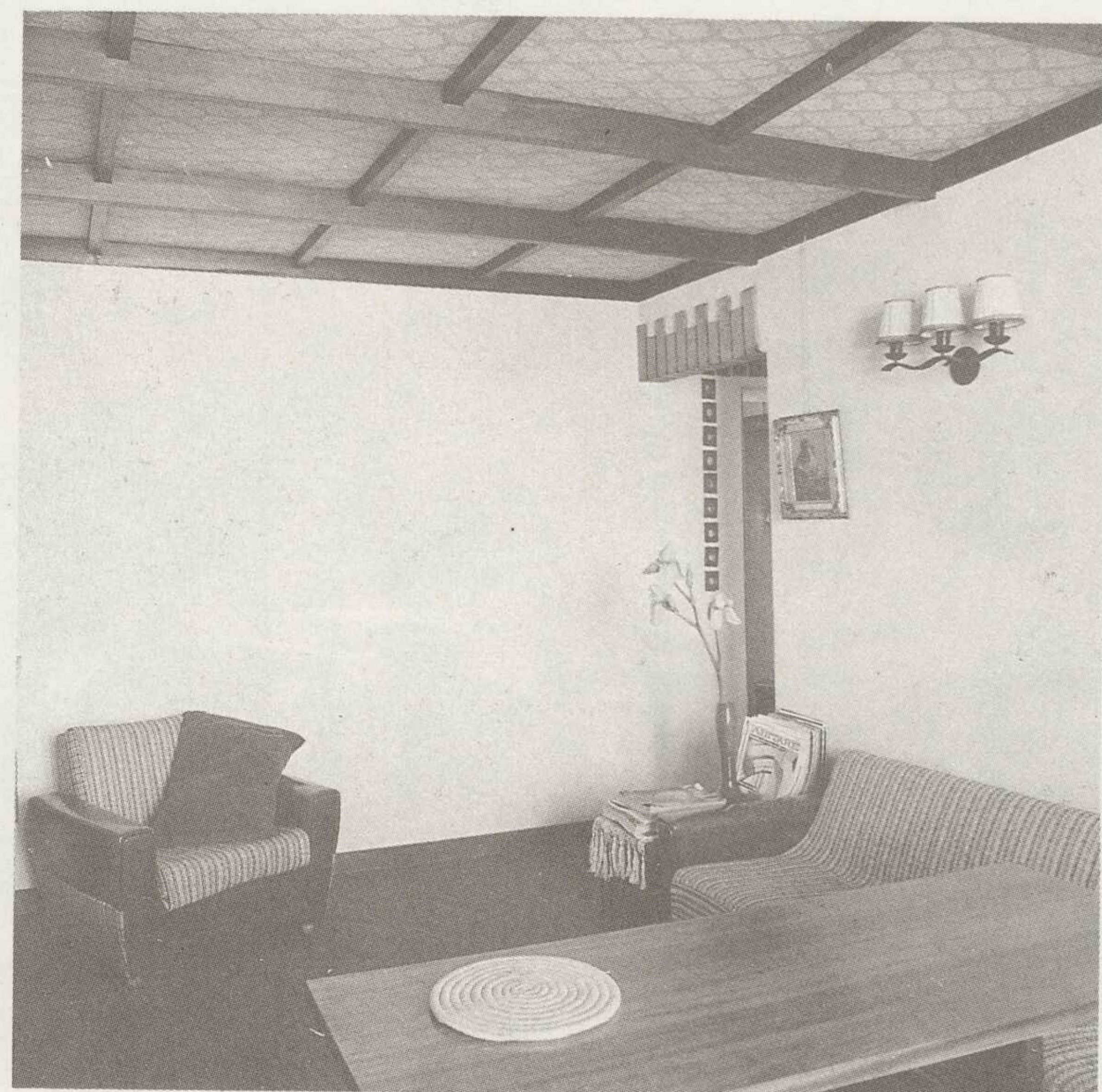

Grażyna Barbara Czapska

20-611 Lublin
ul. Bolesława Chrobrego 4/51

Ur. w Lublinie. Studia: Katolicki Uniwersytet Lubelski (Wydział Historii Sztuki, dyplom 1962); PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz — 1966. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz i malarstwo. Wystawy indywidualne: Lublin, Nałęczów 1973, 1975, 1977, 1978, 1987; Sztokholm 1977; Nowy Jork 1984, 1985. Realizacje z zakresu architektury wnętrz (mieszkalnych, społecznych, sakralnych), mebla i malarstwa architektonicznego znajdujących się w obiektach architektury zabytkowej i współczesnej. Udział w wystawach

zbiorowych: Polska Sztuka Użytkowa Warszawa 1968; „Przeciw Wojnie” Lublin 1972; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1974; Wystawa pokonkursowa „Środowisko, w którym żyjemy” Warszawa 1975; „Kwiaty w malarstwie” Warszawa, Wrocław, Tarnów 1977; Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda i wyróżnienie — Polska Sztuka Użytkowa Warszawa 1968; Nagroda i wyróżnienie — Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980.

Grażyna Barbara Czapska, wnętrze „M-4”

Krystyna Dyrda-Kortyka

53-626 Wrocław
ul. Czarnieckiego 33/11

Ur. 1943 w Wodzisławiu Śl. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania wnętrz u prof. W. Wincze — 1970. Członek Grupy Tkackiej „10×Tak”. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz i tkanina artystyczna. Ważniejsze realizacje z zakresu projektowania wnętrz: Dom Kultury w Leśnej k/Lubania — 1974; sala konferencyjna, stołówka, pomieszczenia socjalne dla Fabryki Automatów Tokarskich we Wrocławiu

— 1979; Muzeum Zakładowe FAT w Chcianowie — 1981. Udział w najważniejszych wystawach krajowych: Ogólnopolska Wystawa Tkaniny Unikatowej towarzysząca Triennale Tkaniny Łódź 1981, 1985, 1988; I Ogólnopolska Wystawa Miniatury Tkackiej Łódź 1985; Wystawa Tkaniny z okazji XV-lecia Grupy Tkackiej „10×Tak” Wrocław 1988. Udział w ważniejszych wystawach zagranicznych: Wystawa Sztuki Polskiej „Polska '80”

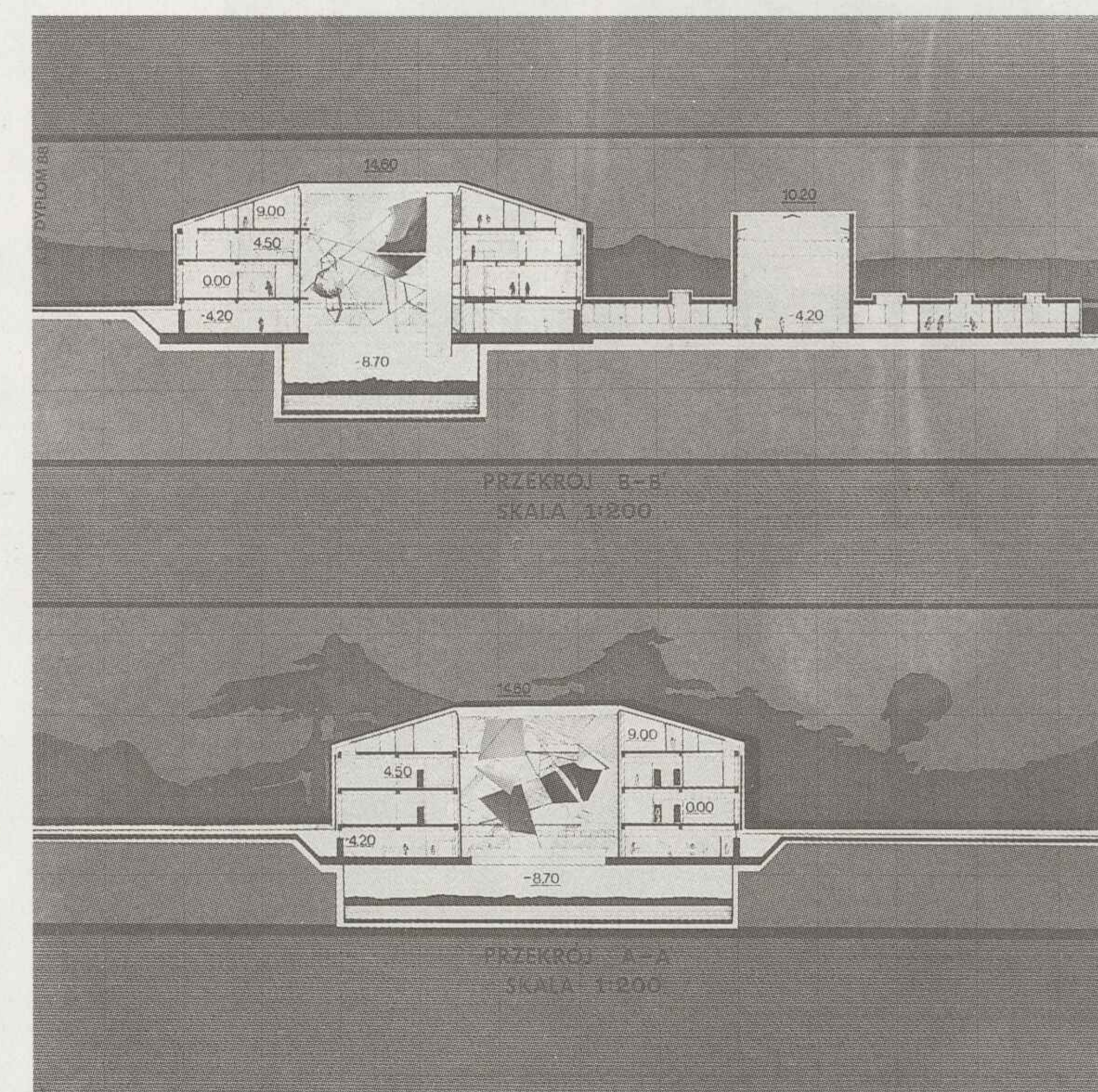

Krystyna Dyrda-Kortyka, „Szary Ogród”, technika własna, len, sizal, 200×185

Krzysztof Dzwonik

Dusseldorf 1980; „Polska Tkanina Nowoczesna” Londyn 1984; Wystawa Tkaniny, Galeria Bram, Horbo (Dania) 1986; Wystawa Tkaniny Wrocławskiej Drezno 1986; IV Biennale Miniatury Tkackiej Szombathley (Węgry) 1988; Polskie Współczesne Szkło i Tkanina Moskwa, Sofia 1988. Nagrody i wyróżnienia: Poplenerowa wystawa „Art-Stilon” Gorzów Wlkp. — Wyróżnienie 1985; II Nagroda 1986, 1988.

Ur. 1961 w Zduńskiej Woli. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz — 1988.

Krzysztof Dzwonik, „Szkoła Architektury Wnętrz”, 1988, praca dyplomowa (fragment)

Stanisław Figiel

54-130 Wrocław
ul. Szybowcowa 10/22

Ur. 1956 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. T. Forowicza — 1981. Obecnie starszy asystent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz i mebli, malarstwo, rysunek. Realizacje wnętrz mieszkalnych i użyteczności publicznej na terenie Wrocławia i Dolnego Śląska. Udział

w wystawach krajowych: Ogólnopolskie Biennale Rysunku Studenckiego Katowice 1979; „Dyplom '81” Warszawa 1982; Aktualności Dolnośląskie Wrocław 1985; „Interart '85” Poznań 1985; Wystawa „200 lat Uczelni Plastycznej we Wrocławiu” Wrocław 1988. Udział w wystawie zagranicznej: „European Gallery” Nowy Jork 1986. Nagrody: Wyróżnienie — Ogólnopolskie Biennale Rysunku Studenckiego Katowice 1979.

Stanisław Figiel, krzesło, 1985

Tadeusz Forowicz

53-338 Wrocław
ul. Wielka 45/6

Ur. 1922 we Lwowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1952. Profesor PWSSP, kierownik Katedry Architektury Wnętrz na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz, mebli i wystaw. Najważniejsze realizacje: Kawiarnia Klubu TPPR; sklepy staromiejskie we Wrocławiu; Szkoła Baletu w Warszawie, Dom Kultury Kolejarsza w Ostrowie Wlkp.; Aula i

Czytelnia PWSSP we Wrocławiu; Szkoła Inspekcji Pracy; Wrocławski Oddział PAN. Udział w najważniejszych wystawach: Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej Warszawa 1952; Okręgowa Wystawa Architektury Wnętrz Wrocław 1955, 1958, 1961; Wystawa — Targi Wzornictwa Warszawa 1961; Ogólnopolska Wystawa Sztuki Użytkowej Warszawa 1963. Nagroda m. Wrocławia za działalność artystyczną i pedagogiczną — 1975.

Edward Gańcza

51-678 Wrocław
ul. Sierakowskiego 52/1

Ur. 1941 w Katowicach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. T. Forowicza — 1967. Obecnie adiunkt na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, projektowanie mebli,

projektowanie grafiki reklamowej. Liczne realizacje wnętrz i mebli na terenie Wrocławia i Dolnego Śląska. Udział w wystawach krajowych m.in.: coroczna Wystawa Mebla — Cepelia Kraków 1974—1980; I Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980.

Tadeusz Forowicz, krzesło, 1959

Edward Gańcza, toaletka, 1975

Stanisław Gnacek

50-371 Wrocław
ul. Łukasiewicza 11/5a

Ur. 1952. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania szkła u doc. L. Kiczury — 1978. Obecnie starszy asystent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: projektowanie i realizacja form z metalu w architekturze i wnętrzu. Udział w wystawach krajowych: Wiosenne Konfrontacje Młodych Wrocław 1979, 1980, 1981.

Stanisław Gnacek, latarnia, 1983, metaloplastyka

Lech Gralak

50-324 Wrocław
ul. Barlickiego 24/9

Ur. 1949 w Wieluniu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u prof. T. Forowicza — 1975. Obecnie wykładowca na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Ważniejsze realizacje: projekty wnętrz i wyposażenia — Bank Spółdzielczy Rzemiosła, Klub Dzielnicowy „Bakara” we Wrocławiu; udział w projekto-

waniu Dworca Lotniczego i Domu Handlowego „Kameleon” we Wrocławiu; projekty i realizacje malarstwa ściennego na terenie Wrocławia. Udział w wystawach krajowych: Wystawy Malarstwa Sztalugowego w cyklicznych pokazach Koła Młodych przy ZPAP — 1976, 1977, 1978; Wystawa Mebli Grupy „Karp” Wrocław 1989. Udział w wystawie „Młodzi Artyści Polscy” Scherbisch Schalle (RFN) 1977.

Lech Gralak, fotel, 1987

Wiktor Jackiewicz

53-008 Wrocław
ul. Dereniowa 18

Ur. 1932 w Łucku. Studia: Politechnika Wrocławska (Wydział Architektury), dyplom u prof. Z. Majerskiego — 1956, obecnie profesor. W okresie 1963—1969 wykłada w PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: projektowanie architektury budowli użyteczności publicznej, projektowanie architektury wnętrz. Wystawy indywidualne: Muzeum Architektury Wrocław 1982; Teatr Miejski Sztokholm (wystawa z okazji Kongresu NOTT) 1983. Ważniejsze realizacje: Teatr w Łasku 1968; wnętrza Teatru w Łasku 1968; Sala Koncertowa Wrocław 1968; wnętrza Sali Koncertowej Wrocław 1968; Kościół w Pakosławsku 1969; wnętrza Kościoła w Pakosławsku 1969; Kościół w Witkowicach 1977; wnętrza Kościoła w Witkowicach 1977; Sala Koncertowa (wnętrza) Katowice

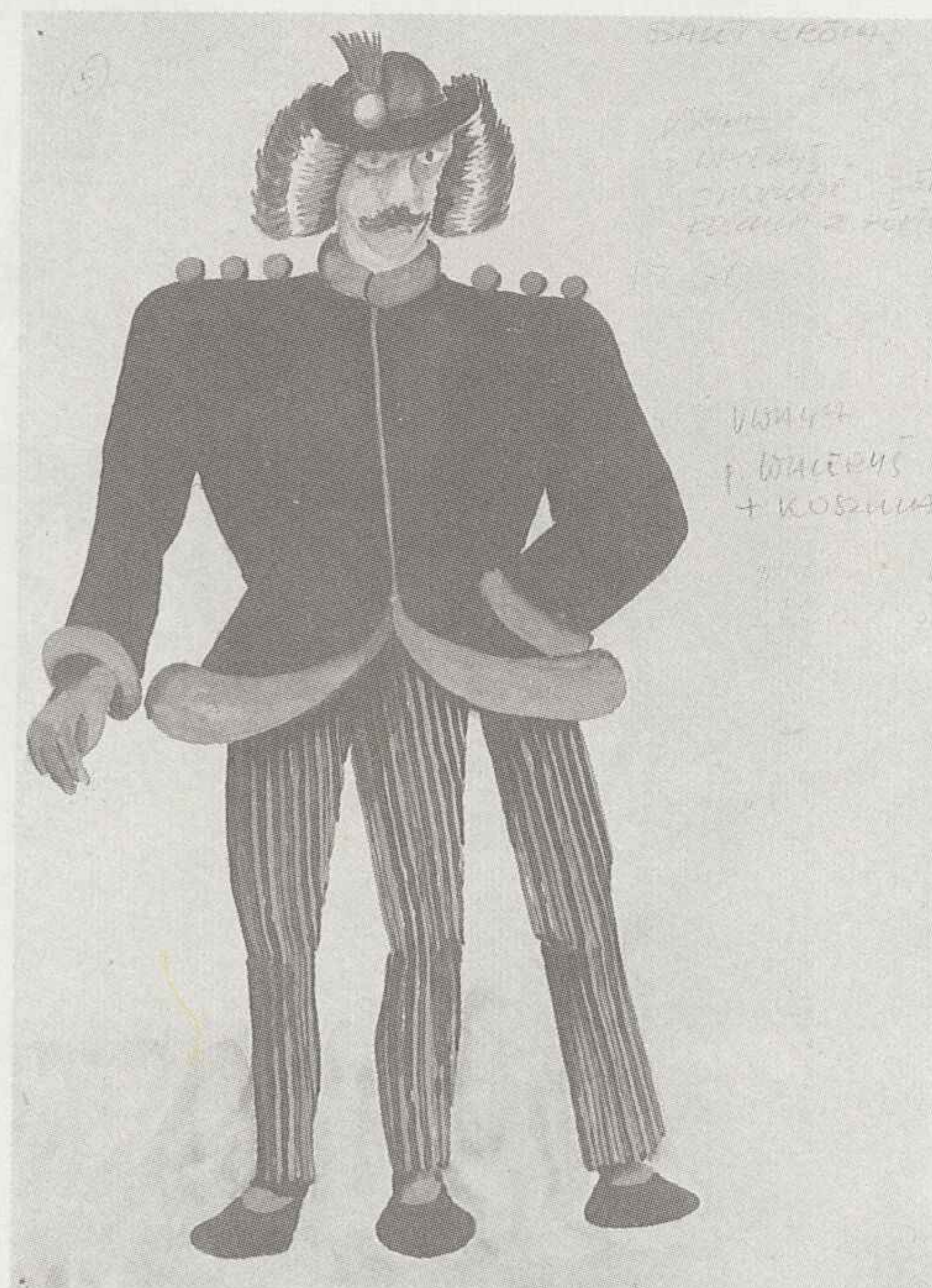
1979; wnętrza Placu Centralnego „Wolności” Beczej (Jugosławia) 1979; Narodowy Teatr Serbski Nowy Sad 1981; wnętrza sal teatralnych i zaplecza Narodowego Teatru Serbskiego w Nowym Sadzie 1981; Kaplica w Kleszczowie 1986; wnętrza Kaplicy w Kleszczowie 1986. Udział w wystawach międzynarodowych: Quadriennale Praga 1971, 1983. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda — Ogólnopolski konkurs na projekt hali sportowo-widowskowej w Szczecinie (praca w zespole) 1958; I Nagroda — Ogólnopolski konkurs na projekt Kościoła Św. Jakuba w Częstochowie (praca w zespole) 1958; IV Nagroda — Ogólnopolski konkurs na projekt Teatru Opery i Baletu Katowice 1959; I Nagroda — Międzynarodowy konkurs na projekt Narodowego Teatru Serbskiego Nowy Sad (Jugosła-

wia), (praca w zespole) 1961; I Wyróżnienie — Ogólnopolski konkurs na pomnik Powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy (praca w zespole) 1967; Wyróżnienie — Ogólnopolski konkurs na Pomnik Bohaterów Przelamania Wału Pomorskiego Koszalin 1967; III Nagroda — Ogólnopolski konkurs na projekt wnętrza Placu Kościuszki Wrocław (praca w zespole) 1967; I Nagroda — Konkurs na projekt Amfiteatru Łądek Zdrój (praca w zespole) 1968; I Nagroda — Ogólnopolski konkurs na projekt Centralnego Ośrodka Kultury Katowice (praca w zespole) 1975; I Nagroda — Międzynarodowy konkurs na projekt Placu Centralnego „Wolności” Beczej (Jugosławia), (praca w zespole), 1975.

Wojciech Jankowiak

Wrocław
al. Dębowa 40

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z projektowania ceramiki u prof. R. Kominka — 1973. Uprawia scenografię, wystawiennictwo, projektowanie wnętrz. Od 1966 związany ze studenckim ruchem teatralnym. W 1968 rozpoczyna współpracę z telewizją, opracowuje scenografię do ok. 200 programów. Od 1974 współpracuje z teatrami — Wałbrzych, Jelenia Góra, Częstochowa, Sofia, Wrocław, „Teatr Wędrujący”. Udział w licznych wystawach krajowych i zagranicznych. Nagrody i wyróżnienia: „Złoty Ekran” 1977; Nagroda zespołowa im. A. Fredry za spektakl „Szewcy” 1982; Nagroda Miasta Wrocławia 1985; Nagroda za scenografię — Festiwal Klasyki Polskiej Opole 86.

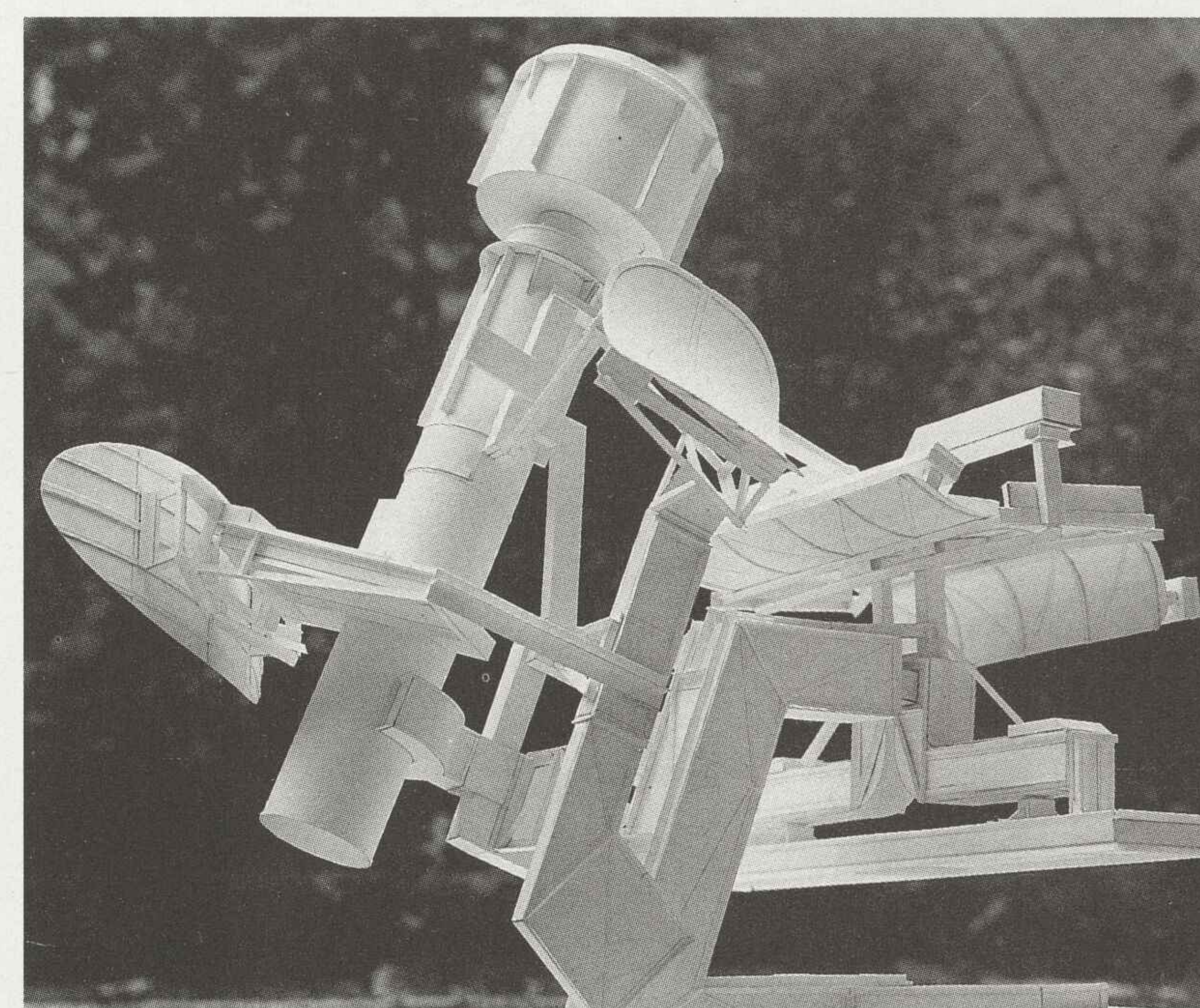
Wojciech Jankowiak, projekt kostiumu

Michał Jędrzejewski

53-129 Wrocław
ul. Sudecka 132/1

Ur. 1934 w Łodzi. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa u prof. E. Gepperta i doc. S. Pękalskiego — 1958 oraz z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1960. Rektor PWSSP we Wrocławiu, docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: scenografia, wystawiennictwo, architektura wnętrz, grafika. Wystawy indywidualne: Grafika użytkowa Wrocław 1963; Scenografia Wrocław 1970; Dokumentacja fotograficzna Wrocław 1975; Rysunek Wrocław 1979; Scenografia Wrocław 1986, 1987; Rysunek Wrocław 1987. Udział w realizacjach i prezen-

tacjach zagranicznych: z zakresu scenografii — „Kartoteka” Sofia 1978, „Umrzeć ze śmiechu” Zita 1983, „Szewcy” Lyon 1987, „Danton” Lyon 1988, „Iwanow” Jałta 1989 oraz z zakresu wystawiennictwa — cykl wystaw gospodarczych i artystycznych Wiedeń 1980. Udział w ważniejszych wystawach krajowych: Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL, plakat, sztuka użytkowa Warszawa 1961, 1963; Ogólnopolska Wystawa Rysunku Wrocław 1964; Triennale Rysunku Wrocław 1968, 1971, 1974; Biennale Plakatu Katowice 1967, 1971, 1974; Międzynarodowe Biennale Plakatu Warszawa 1972; „Wrocław 71” Warszawa 1971, 1975; O-

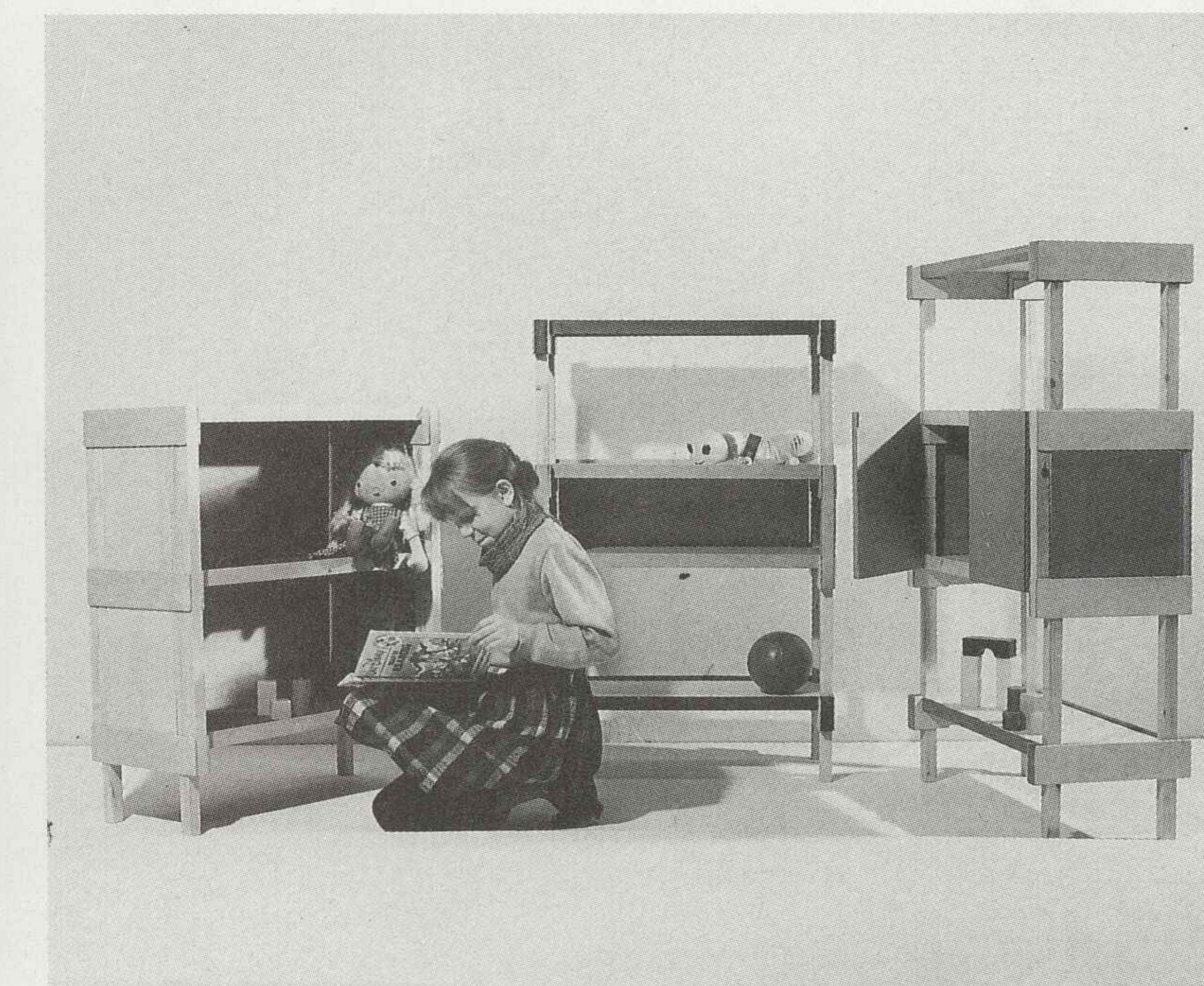
Michał Jędrzejewski, „Projektor sfer dynamicznych”, 1981

Andrzej Kabat

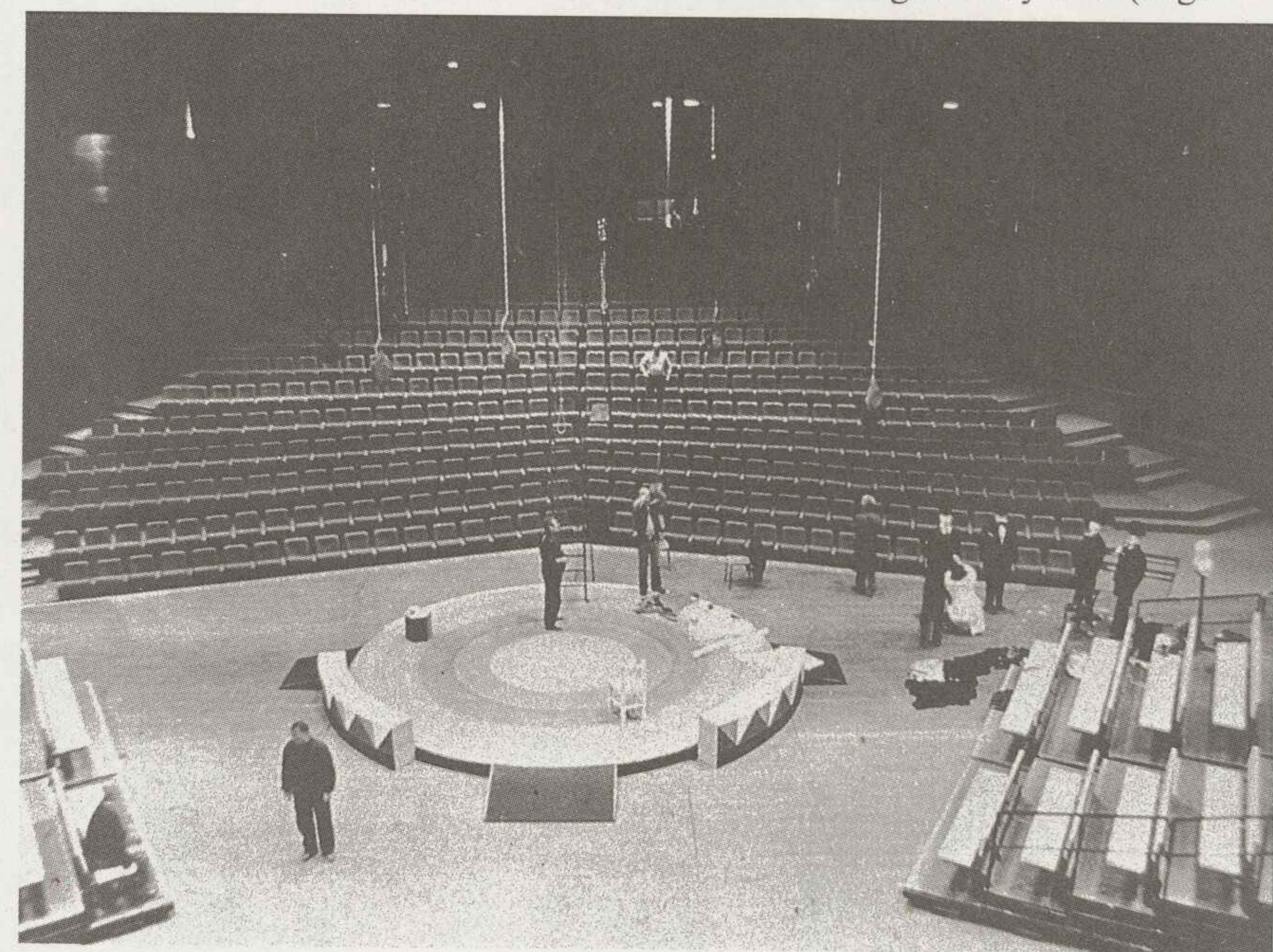
54-142 Wrocław
ul. Dokerska 48/31

Ur. 1950 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u doc. P. Karpińskiego — 1987. Uprawiane dyscypliny: projektowanie mebli i wnętrz. Udział w wystawach: I Meblarskie Warsztaty Twórcze Wrocław 1987; „Dyplom '87” Warszawa 1988.

gólnopolska Wystawa Scenografii Warszawa 1979. Udział w ważniejszych wystawach zagranicznych: Wystawa Plakatu Polskiego Francja 1968; Wystawa Plakatu Wrocławskiego Drezno 1971; Budapeszt 1972, Wiedeń 1980; Wystawa Plakatu Polskiego Duisburg 1971; Paryż (Muzeum Sztuki Nowoczesnej) 1974; Wystawa Obiektów Niemożliwych Utrecht 1986. Ważniejsze nagrody indywidualne i zespołowe: I Nagroda — Konkurs na plakat Festiwalu Studenckiego 1960; Nagroda m. Wrocławia 1985; Nagroda za scenografię — Festiwal Klasyki Polskiej Opole 1986.

Andrzej Kabat, system mebli mieszkalnych dla dzieci i młodzieży, 1987

Wiktor Jackiewicz, Narodowy Teatr Serbski w Nowym Sadzie (Jugosławia) — wnętrza Sali Polivalentnej

Waldemar Kałużny

53-152 Wrocław
ul. Oksywska 2 „b”

Ur. 1929 w Ostrowie Wlkp. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1955. Uprawa: projektowanie wnętrz sklepowych i mieszkalnych, projektowanie i realizację form użytkowych ze srebra (od 1984). Ważniejsze realizacje: zespół gabinetowo-konferencyjny WZGS — Wrocław 1965; sklep branży dziewiarskiej Wrocław 1978; Zespół Sportowo-Rekreacyjny WKS „Śląsk” (praca w zespole) — 1978; Ośrodek Wypoczynkowy Wrocławskiej Fabryki Mebli (praca w zespole) — Pogorzela 1980; wnętrze parteru

Hali Targowej we Wrocławiu — 1983. Udział w wystawach krajowych: Okręgowa Wystawa Malarstwa Wrocław 1956, 58; „Grupowa Wystawa Wnętrza” Wrocław 1958; „Świat Malarskiej Metafory” Wrocław 1958; „Malarstwo Plastików Wrocławskich” Duszniki Zdrój 1958; Okręgowa Wystawa Architektury Wnętrz Wrocław 1958; „Wystawa Malarstwa Ziemi Kłodzkiej” Kłodzko 1959; Wystawa Plastyki Ziemi Nadodrzańskich Szczecin 1959; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; „Wystawa Grupy Z-S” Wrocław 1986, 87.

Piotr Karpiński

54-130 Wrocław
ul. Szybowcowa 14/29

Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz — 1965. Obecnie docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawa: projektowanie mebli, wystawiennictwo, ceramikę i malarstwo. Ważniejsze realizacje: projekt modernizacji Hali Targowej we Wrocławiu (współautorstwo) 1978—79; projekt wnętrza pawilonu Portu Lotniczego we Wrocławiu 1979—81; projekt wystawy Dorobku Ziemi Zachodnich i Północnych (współautorstwo) — Hala Ludowa Wrocław 1985. Udział w wystawach krajowych m. in.: Sztuka Użytkowa. Okręg Wrocławski ZPAP Wrocław

1967; Wystawa Sztuki — XXX lat ZPAP Wrocław 1977; „Prezentacje '79” Wrocław; Aktualności Plastyki Dolnośląskiej Wrocław 1985; Ceramiczne Warsztaty Twórcze Wrocław 1987; Poplenerowa wystawa ceramiczno-rzeźbiarska Bolesławiec 1987; Poplenerowa wystawa „Przetworzenie Formy i Funkcji”; Tuchola 1987; Pokonkursowa wystawa „Najlepsze Dzieło Roku” Katowice 1987; Pokonkursowa Wystawa „Legnica 1241” Legnica 1987; Meblarskie Warsztaty Twórcze Wrocław 1989. Nagrody Ministra Kultury i Sztuki III i II stopnia (indywidualne).

Waldemar Kałużny, bransoleta „Narodziny Kamienia”, srebro, spinel, cyrkonie, szer. 35 mm, Ø 70 mm

Piotr Karpiński, krzesło i taboret, 1988, mahoń

Zbigniew Kawecki

50-045 Wrocław
pl. PKWN 13/12

Ur. 1924 w Górze Ropczyckiej. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1952. Docent PWSSP, kierownik pracowni podstaw kształcenia na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: projektowanie metalu, architektura wnętrz. Wystawy indywidualne: Klub MPiK Wrocław 1977; Galeria „Spojrzenia” Wrocław 1979. Ważniejsze re-

alizacje: projekty wielu wnętrz i detali we Wrocławiu i na terenie Dolnego Śląska; realizacje detali do filmów — „Pamiętnik znalezionej w Saragossie” 1961, „Faraon” 1963, „Lalka” 1968; projekt i realizacja łańcuchów rektorskich dla PWSSP we Wrocławiu i Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu; realizacja w srebrze cyklu orłów historycznych dla ZZG „Inco” we Wrocławiu. Udział w ogólnopolskich i okręgowych wysta-

wach, konkursach a także w Międzynarodowych Targach Poznańskich. Nagrody i wyróżnienia: I, II, III Nagroda i wyróżnienie — Konkurs na wzorce pamiątkarskie o tematyce dolnośląskiej Wrocław 1962; Dwie III Nagrody i zakup — Ogólnopolski konkurs na śląskie artykuły pamiątkarskie Katowice 1964; Wyróżnienie — Ogólnopolski konkurs na znak graficzny Stoczni Rzeczej Wrocław 1975.

Zbigniew Kawecki, Łańcuch Rektorskiej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, 1977, zwieńczenie — srebro

Waldemar Kępowicz

Ur. 1959 w Lublinie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u doc. M. Jędrzejewskiego — 1984.

Waldemar Kępowicz, „Centrum Wystawowe PWSSP”, 1984, praca dyplomowa (fragment)

Jacek Kos

55-100 Trzebnica
ul. Krakowska 2

Ur. 1957 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz u doc. M. Jędrzejewskiego — 1985. Obecnie asystent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, wystawiennictwo, rysunek, malarstwo. Udział w wystawach krajowych: „Plakaty Muzeum Architektury” —

Wystawa z okazji XX-lecia Muzeum Architektury we Wrocławiu 1985; „Dyplom '85” Sopot 1986; Wystawa studentów PWSSP we Wrocławiu i Hochschule für Industrielle Formgestaltung z Halle Wrocław 1986; Wystawa „200 lat Uczelni Plastycznej we Wrocławiu” Wrocław 1988. Nagrody: I Nagroda — Konkurs na rysunek absolwentów PWSSP we Wrocławiu.

Jan Kowalczyk

Ur. 1926 w Łodzi — zm. 1978 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1952. W latach 1952—1978 wykłada w PWSSP we Wrocławiu (kolejno na stanowisku st. asystenta, adiunkta i docenta). Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, wzornictwo przemysłowe, metaloplastyka. Liczne realizacje metaloplastyki m.in.: dla Teatru Opery i Baletu w Warszawie; kraty, wywieszki, żyran-

dole, latarnie w obiektach na terenie Wrocławia, Legnicy, Bolesławca i innych miast. Udział w wystawach: I, II Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej Warszawa 1952, 1957; Okręgowa Wystawa ZPAP Wrocław 1953. Nagrody: I Nagroda — Okręgowa Wystawa ZPAP Wrocław 1953; II Nagroda (zespołowa) — Ogólnopolski Konkurs Architektury Wnętrz Warszawa 1957.

Zdzisław Kowalski

54-215 Wrocław
ul. Bystrzycka 69a/19

Ur. 1938 w Iwoniczu Zdroju. Studia: Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury, dyplom u prof. A. Frudeckiego — 1969. Obecnie wykładowca na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: projektowanie architektoniczne, projektowanie architektury wnętrz, projektowanie me-

bli i innych przedmiotów. Udział w ważniejszych wystawach zbiorowych: Międzynarodowa Wystawa Architektury Intencjonalnej „TERRA — 1” 1975; I Międzynarodowe Triennale Mebla Poznań 1980; Międzynarodowa Wystawa Architektury Intencjonalnej „TERRA — 2” 1980. Nagrody i wyróżnienia: Wyróżnienie specjalne — Konkurs na roz-

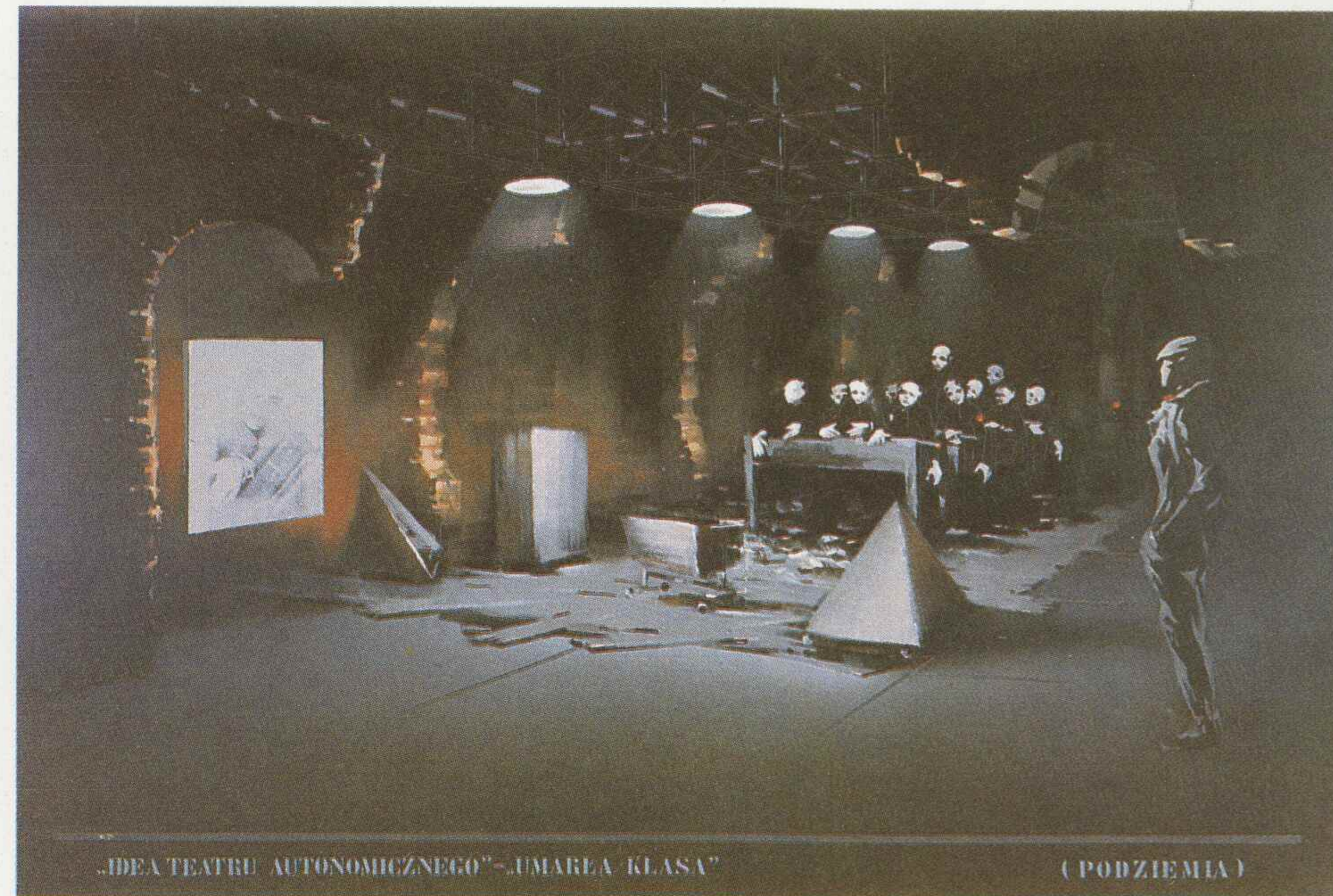
wiązanie architektoniczno-urbanistyczne placów: Dzierżyńskiego i Społecznego we Wrocławiu 1970; I Nagroda — Konkurs SARP na rozwiązanie architektoniczno-funkcjonalne rejonu ul. Świerczewskiego w centrum Wrocławia 1972; Nagroda III stopnia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych 1967.

Zbigniew Kwiatek

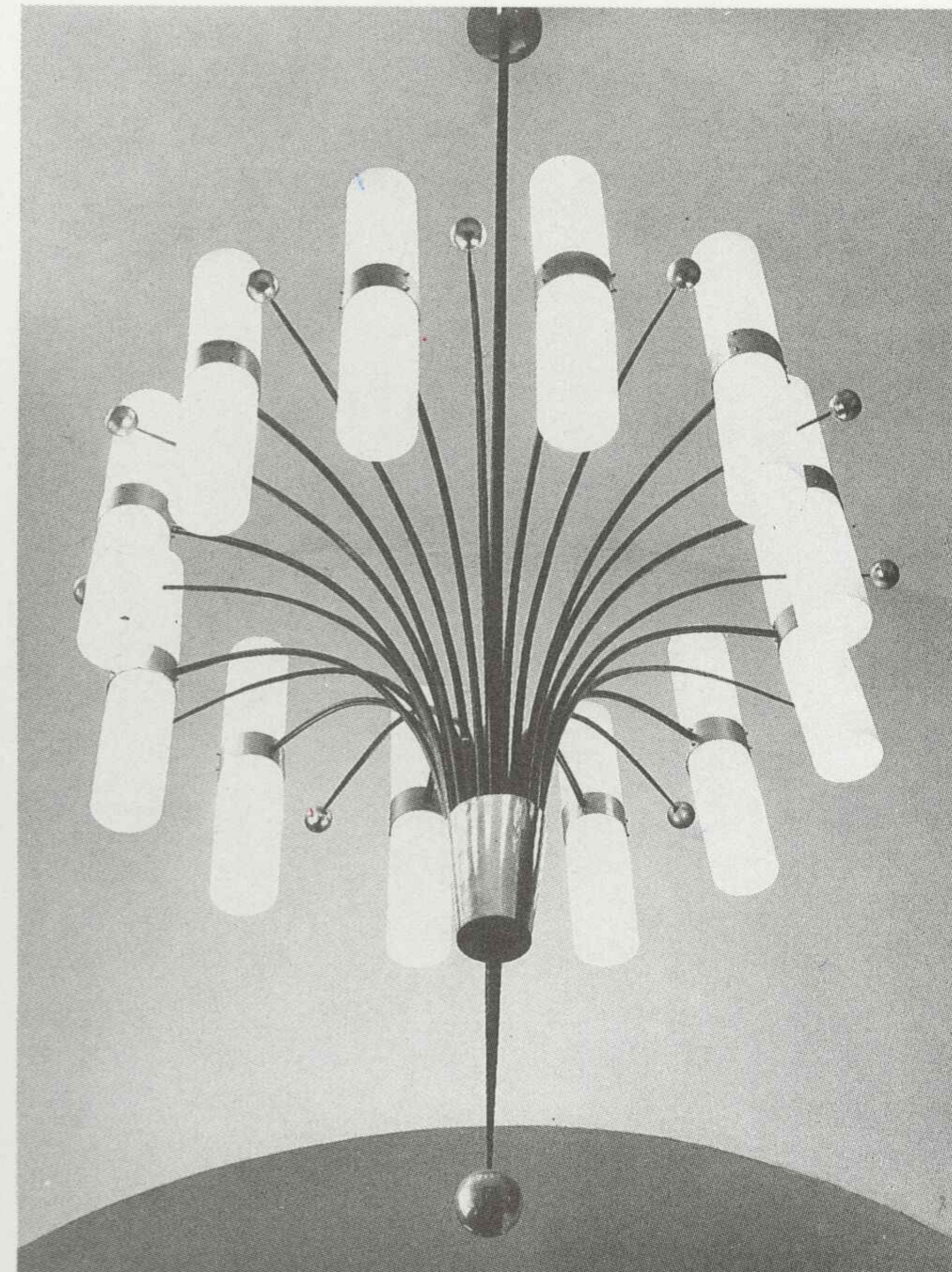
51-676 Wrocław
ul. Okrzei 2/7

Ur. 1946. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania wnętrz u prof. W. Wincze — 1971. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz (głównie handlowych) oraz grafika użytkowa.

194

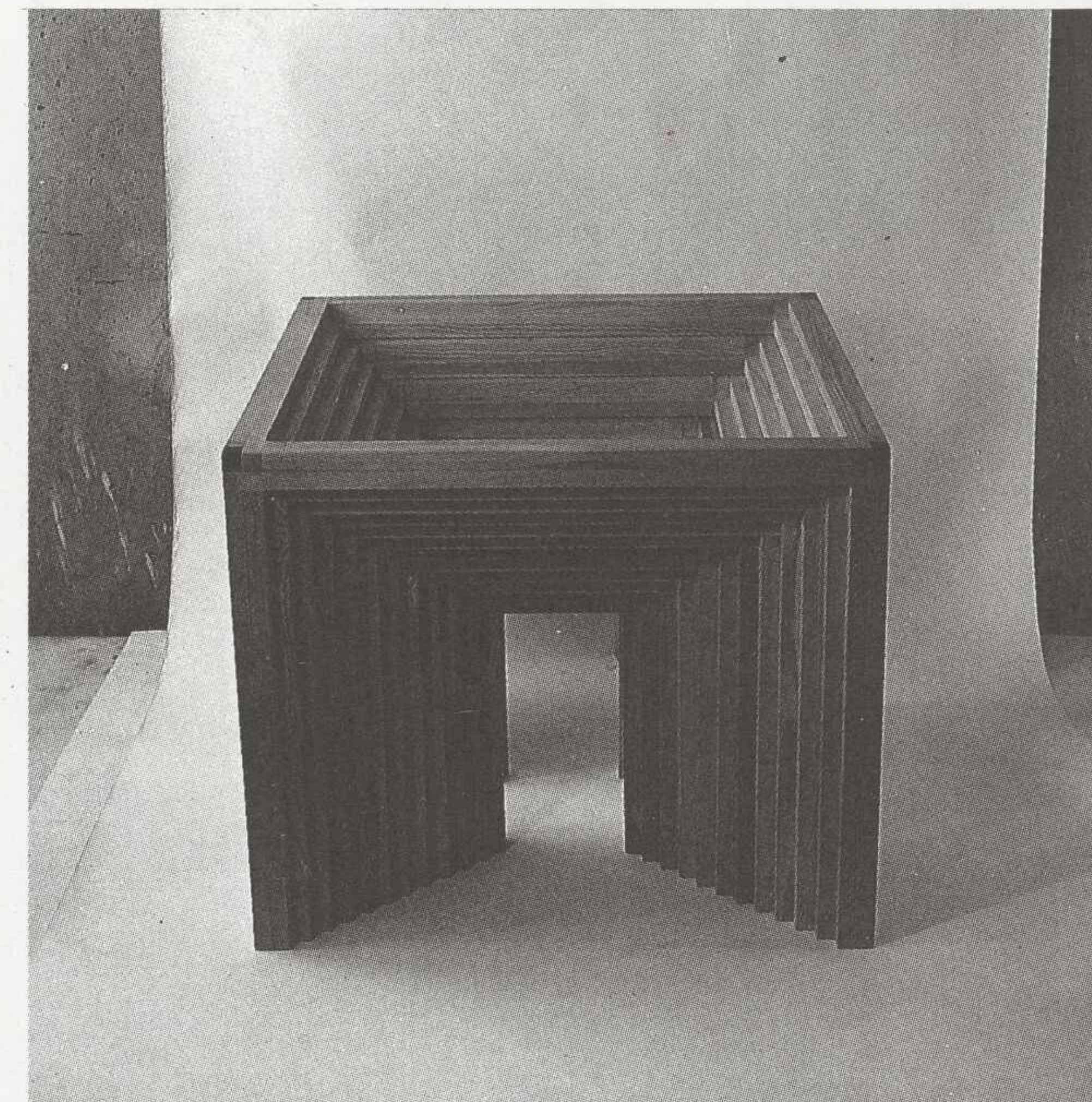

Jacek Kos, „Centrum twórczości Tadeusza Kantora”, 1985, dyplom

Jan Kowalczyk, żyrandol w holu BWA „Awangarda” we Wrocławiu

195

Zdzisław Kowalski, system meblowy, 1988

Zbigniew Kwiatek, wnętrze sklepu „Baltona” we Wrocławiu, 1988

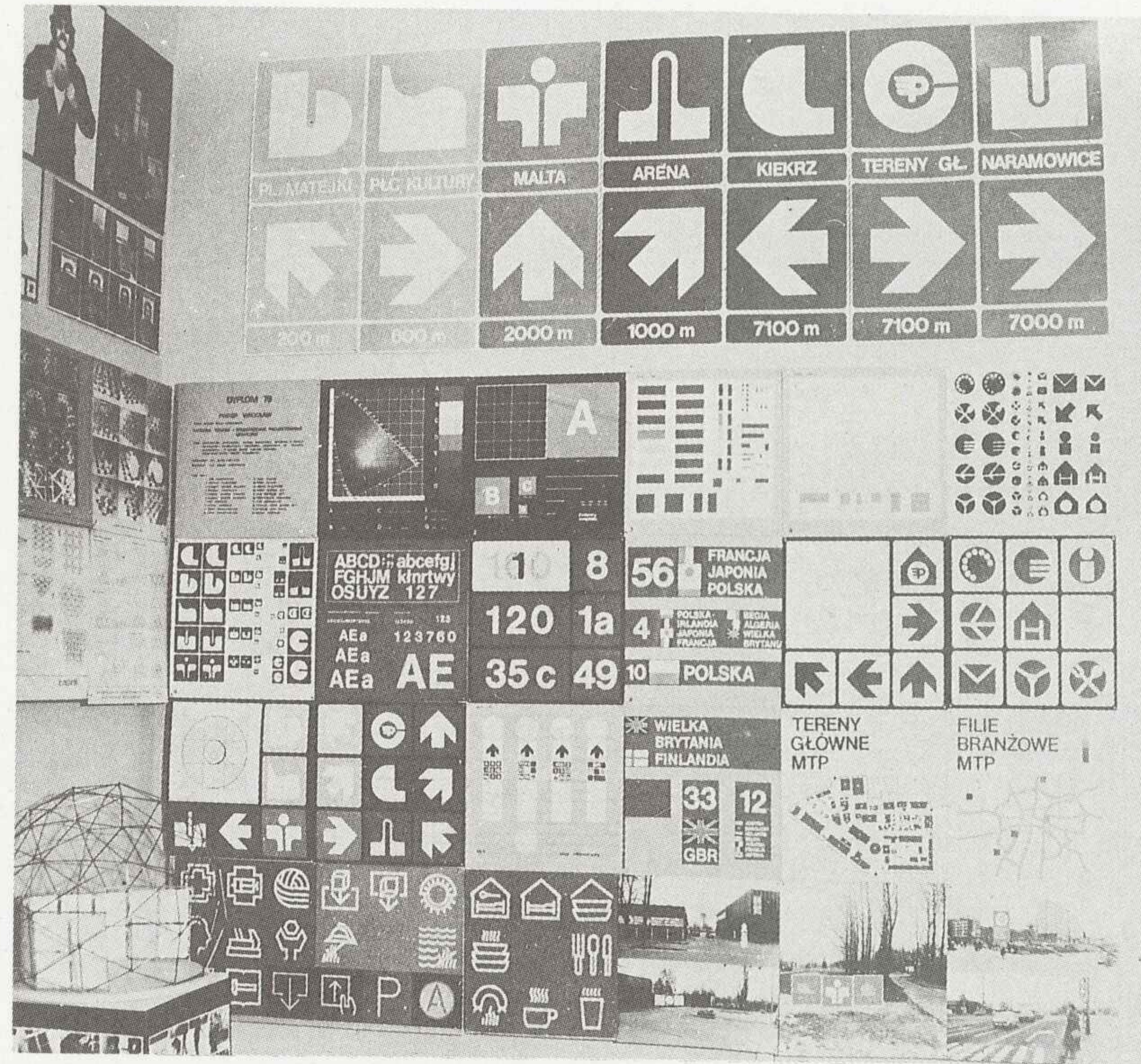

Adam Łowczycki

50-324 Wrocław
ul. Barlickiego 24/9

Ur. 1939. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu malarstwa architektonicznego u prof. S. Pękalskiego — 1962. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Ceramiki i Szkła. Redaktor artystyczny pisma „Mój Dom”, zastępca redaktora naczelnego pisma „Mikroklan”. Uprawiane dyscypliny: projektowanie graficzne, projektowanie form przemysłowych i wystawiennictwa. Realizacje: projekty wystaw i targów w kraju i za granicą. Udział w wystawach grafiki użytkowej. Nagrody i wyróżnienia.

196

Adam Łowczycki, prace dyplomowe i kursowe pracowni A. Łowczyckiego, 1978—1980

Stanisław Marciniak

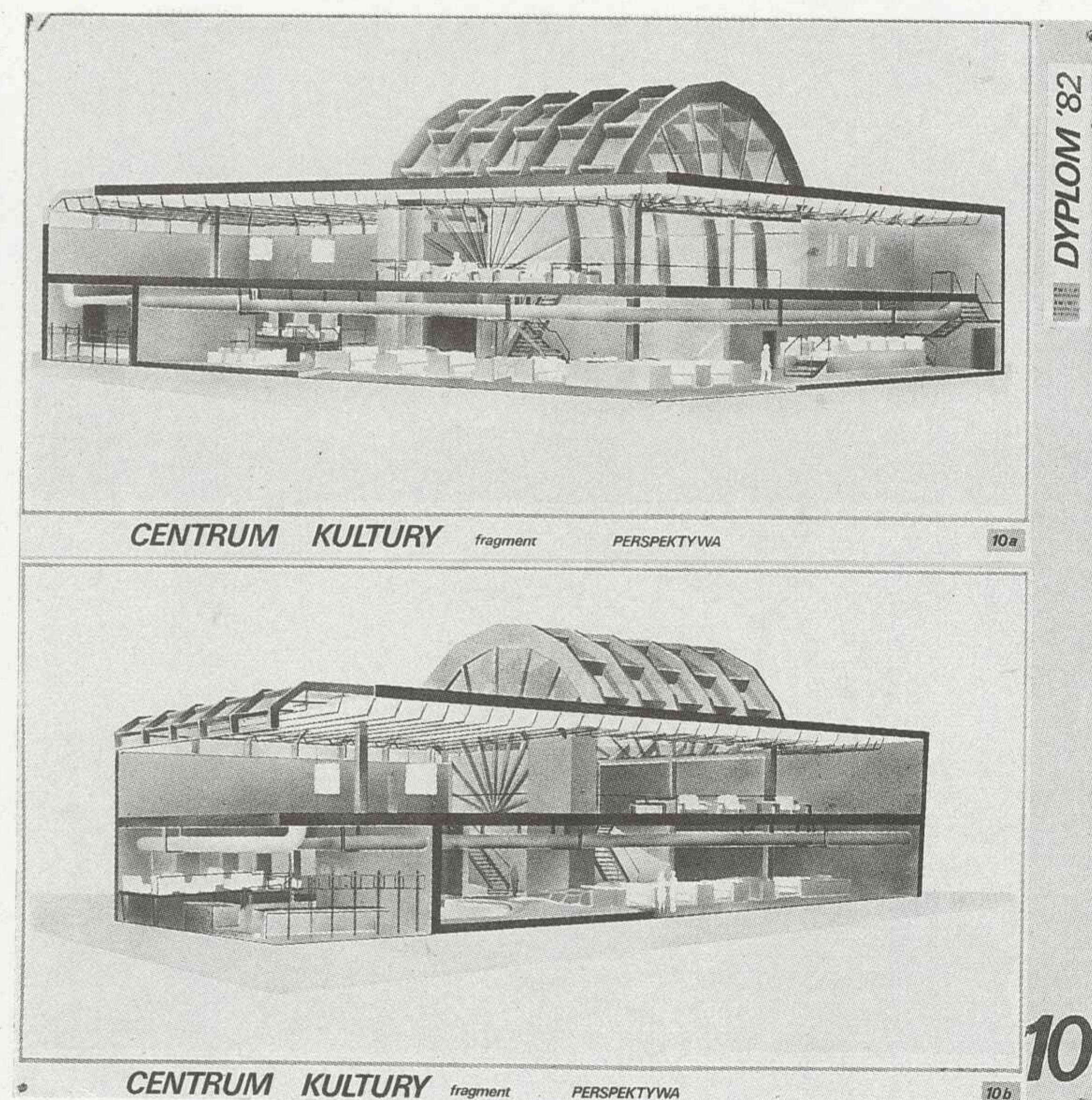
Ur. 1956 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz — 1981.

Witold Jerzy Molicki

53-006 Wrocław
ul. Wojszycka 29

Ur. 1930 w Dąbrowie Górniczej. Studia: Politechnika Śląska w Gliwicach (Oddział Architektury), Politechnika Wrocławska (Wydział Architektury), dyplom u prof. Z. Majerskiego — 1956. W latach 1972—1978 wykłada w PWSSP we Wrocławiu. Obecnie docent w Zakładach Teorii Planowania Przestrzeni Miasta. Autor teorii: architektury środowiskowej, projektowania modelowego siedlisk, wstępu do nowej teorii kompozycji, teorii tworzenia w architekturze, teorii piękna w architekturze, architektury polskiej. Projekty i realizacje: osiedle Popowice we Wrocławiu; osie-

dle Przyjaźni we Wrocławiu; osiedle Odrodzenia w Katowicach-Piotrowicach; centrum osiedla Zachód we Wrocławiu; osiedle domków jednorodzinnych Maślice Małe we Wrocławiu; projekt koncepcyjny dzielnicy Żerniki we Wrocławiu; kościół Chrystusa Króla we Wrocławiu. Projekty nagrodzone (konkursy SARP) osiedle Partynice we Wrocławiu; osiedle Giżynek w Starogardzie; (przeгляд Miastoprojektów) wyróżnienie — przedszkola we Wrocławiu; centrum osiedla Zachód we Wrocławiu. Udział w Biennale Architektury Kraków 1985, 1987.

Stanisław Marciniak, „Centrum Społeczno-Kulturalne”, 1981, praca dyplomowa (fragment)

Irena Pać-Zaleśna

30-233 Kraków
ul. Poręba 12

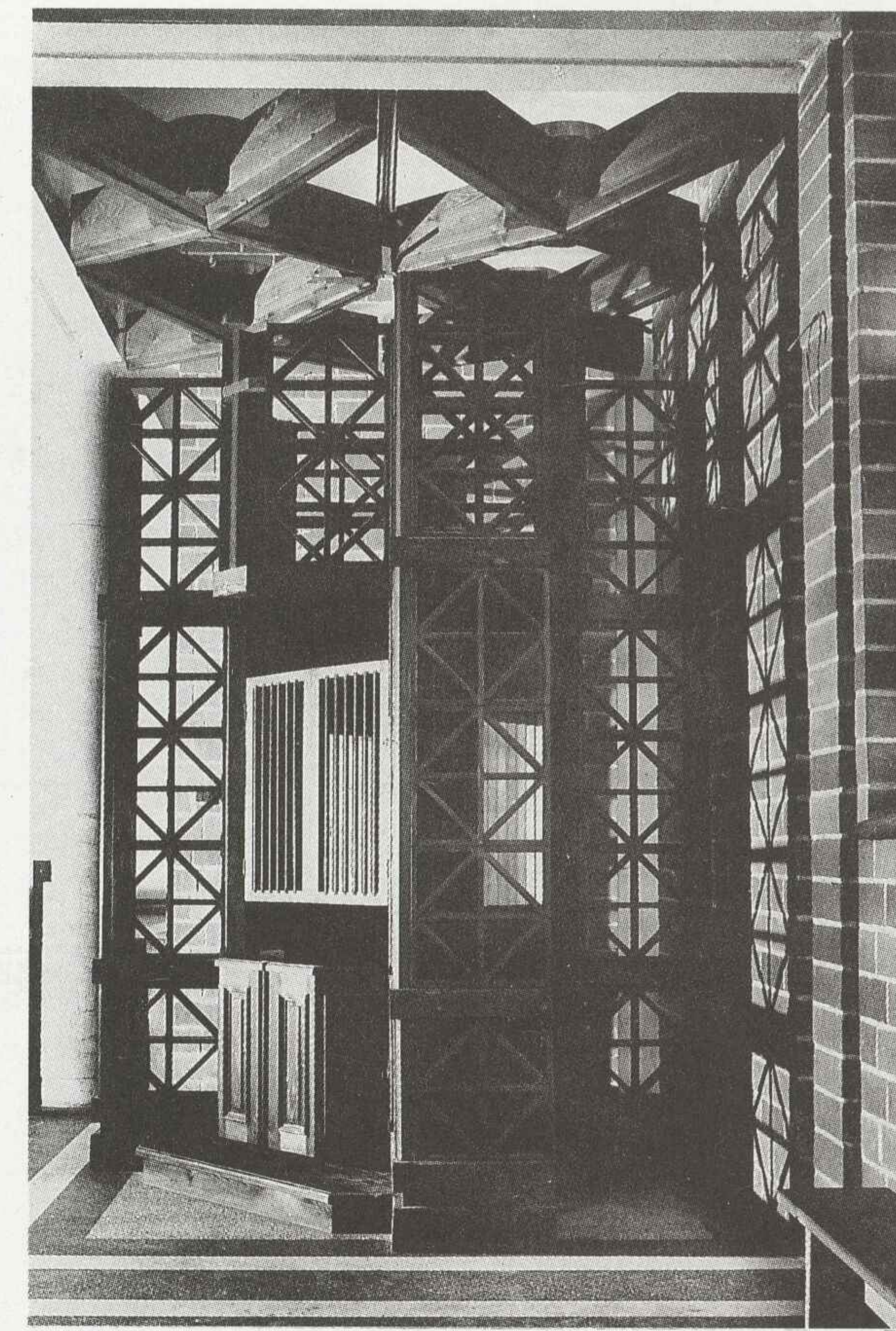
Ur. 1927 w Chełmie Lubelskim. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz — 1952. Ważniejsze realizacje: z zakresu projektowania wnętrz i mebli — Dom Dziecka Nowa Huta, Orbis Nowa Huta, Wyższa Szkoła Rolnicza Kraków, Instytut Biologii Kraków, Muzeum Biologii Kraków, Dom FWP „Hyrny” Zakopane, Szkoła Readaptacyjna Rabka, Skraplarka helu Kraków, Pawilon Techniki Jądrowej Kra-

ków, Dom Studentek Kraków, Dom Towarowy Świdnica, Dom Meblowy Świdnica, Hotel „Victoria” Lublin, Aula Instytutu Pediatrii Kraków, Pawilon gastronomiczny Nowy Targ. Projekty w realizacji: Kombinat Poligraficzny RSW „Prasa” Kraków, Pawilon gastronomiczny Skarżysko, mała architektura placów zabaw, szkół i przedszkoli Mahmudia (Irak), mała architektura Centrum Wzorcowej Wsi El-Zaihran (Irak), Dworzec PKP Częstochowa, 3 Domy Wczasowe Polana Szymoszkowa Zakopa-

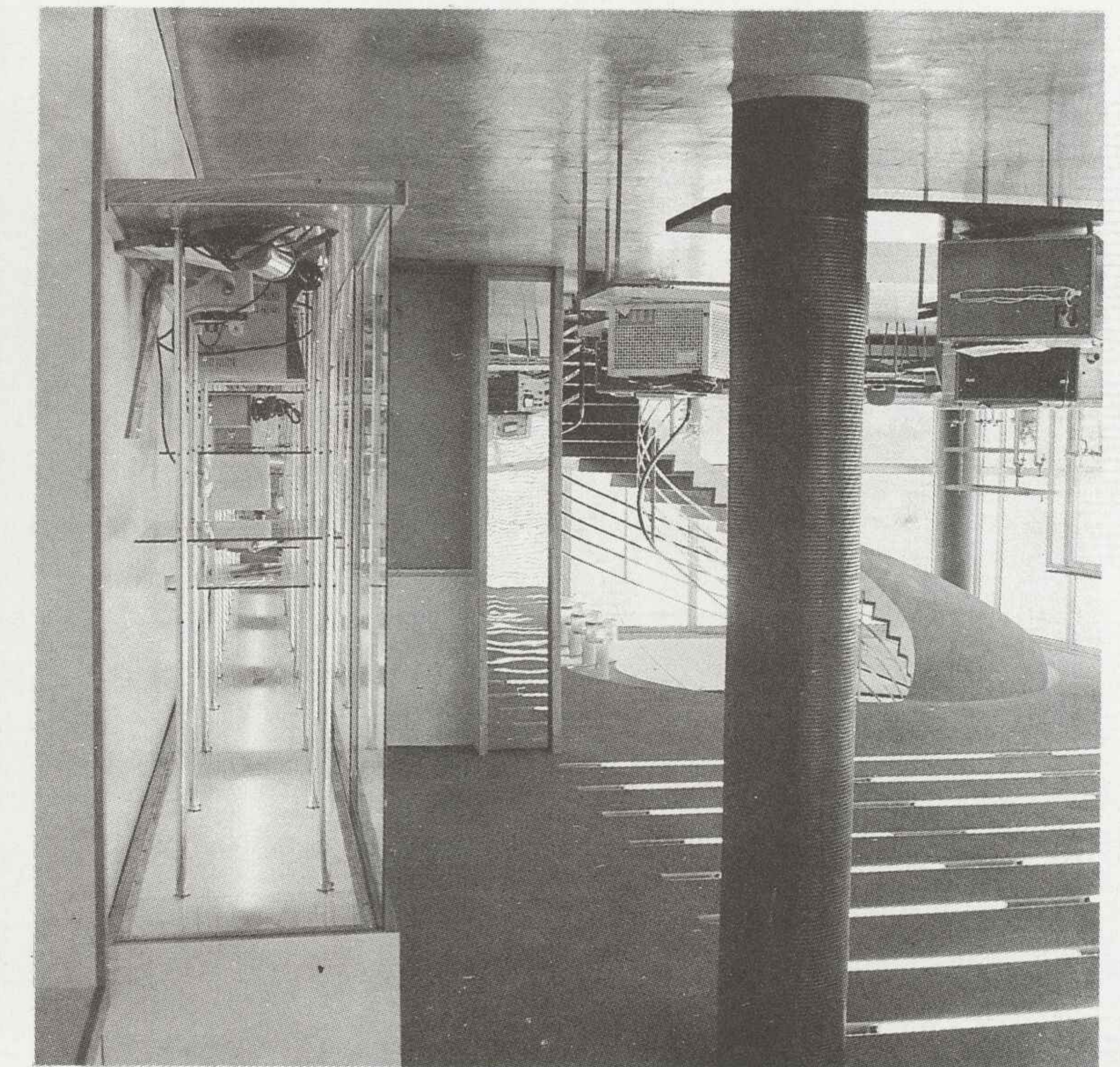
ne, Hotel HiL Nowa Huta, Dom Towarowy Andrychów, Dom Turysty Kielce, Hotel Miejski Skarżysko, Dom wczasowo-sanatoryjny Urzędu Rady Ministrów Krynica, Centrum kulturalno-handlowe — Osiedle Chełmońskiego Kraków. Udział w wystawach krajowych m.in.: Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1953, Kraków 1965; Wystawa Architektury Wnętrz „Unikat” Kraków 1973; Poplenerowe wystawy malarskie sekcji Architektury Wnętrz Lanckorona, Wadowice, Tarnów, Warszawa 1974; Nowy Sącz, Kraków 1975, 1976, Nowy Sącz, Nowy Targ, Kraków 1977; Kraków 1978, 1979, 1980; Wystawa Architektury

Wnętrz z okazji XXX-lecia PRL Kraków 1975; Wystawa 16-lecia Nowej Huty Nowa Huta; Wystawa 600-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego Kraków; Wystawa „Zainteresowania Twórcze” Kraków; Regionalne pokazy architektury Katowice, Kraków, Lublin. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra Budownictwa 1964, 1967; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki — Wystawa Architektury Wnętrz 1974; II Nagroda — Konkurs na projekt Domu Towarowego w Podgórzu Kraków; I Nagroda — Konkurs na projekt osiedla mieszkaniowego (eksperymentalnego) Moskwa; coroczne nagrody dyr. Miastoprojekt — Kraków.

197

Witold Jerzy Molicki, konfesjonał w Kościele pod wezwaniem Chrystusa Króla we Wrocławiu, 1979

Irena Pać-Zaleśna, Pawilon Techniki Jądrowej w Krakowie

Ewa Maria Poradowska-Werszler

51-604 Wrocław
ul. Cieszkowskiego 10a

Ur. 1942 w Warszawie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1967. Uprawiane dyscypliny: projektowanie wnętrz i tkanina artystyczna. Ważniejsze wystawy indywidualne: Wrocław 1975, 1978, 1979, 1985; Galeria „Möbel-Lang” Bazylea 1976; Klub Lotnika Londyn 1977; BWA Lubin 1977; Gale-

ria Desa Warszawa 1981; Galeria Zakładowa Fabryki Dywanów Kowary 1985; BWA Katowice — Delegatura Racibórz 1987; „Galeria Rzeźby” BWA Warszawa 1988. Udział w ważniejszych wystawach krajowych: Targi Plastyki Warszawa 1972; Wystawa Grupy Tkackiej „10×Tak” Wrocław 1973; Targi Tkaniny Artystycznej Łódź 1974; „Pre-

zentacje” Wrocław 1975, 1976; „5-lecie Grupy Tkackiej „10×Tak” Wrocław 1977; Wystawa Tkaniny towarzysząca Ogólnopolskiemu Triennale Rysunku Wrocław 1978; „Wrocław lat siedemdziesiątych” Wrocław 1979; Biennale Sztuki Sakralnej Gorzów Wlkp. 1984, 1988; Okręgowa Wystawa Plastyki Wrocław 1985; Ogólnopolska Wystawa Miniatury Tkackiej Łódź 1985, 1988; „Tkanina wobec Sacrum 11” Warszawa 1986, 1988; Ogólnopolska Wystawa Współczesnej Tkaniny Unikatowej Koszalin 1987, Łódź 1988; Jubileuszowa Wystawa Poplenerowa „Art-Stilon” Gorzów Wlkp. 1987; Wystawa Jubileuszowa XV-lecia Grupy Tkackiej „10×Tak” Wrocław 1988. Udział w ważniejszych wystawach zagranicznych: „Wrocław pozdrawia Wiedeń” Wiedeń 1980; Międzynarodowa Wystawa Tkaniny Graz (Austria) 1984; Wystawa Tkaniny Galeria Bram Hobro (Dania) 1986; Wystawa Miniatury Tkackiej Sztokholm 1986; „Dni Kultury Polskiej” Wiesbaden (RFN) 1987; Nagrody i wyróżnienia m.in.: II Nagroda — Konkurs Pamiątkarski Świnoujście 1971; III Nagroda — Jubileuszowa Wystawa Poplenerowa „Art-Stilon '87” Gorzów Wlkp. 1987; Nagroda m. Wrocławia.

Marian Sigmund

Ur. 1902 w Błudnikach. Studia: Politechnika Lwowska (Wydział Architektury), ASP Warszawa, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. Jastrzębowski — 1933. W latach 1951—1952 wykłada w PWSSP we Wrocławiu. Obecnie profesor ASP w Warszawie. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, projektowanie mebli, wystawiennictwo, rysunek, malarstwo. Ważniejsze realizacje: projekt i realizacja przebudowy wnętrza Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego 1930; projekt i realizacja Wystawy Rady Portu Gdyni i Gdańska na Międzynarodowej Wystawie Morskiej w Antwerpii 1930; projekt i realizacja wnętrza w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie 1931; projekt i realizacja wnętrza biura „Lot” na Okęciu w Warszawie 1937; projekt wnętrza do nowego gmachu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na Wystawie Ziem Odzyskanych we Wrocławiu 1948; oprawa plastyczna Ogólnopolskiej problemowej wystawy sztuki ludowej w Krakowie 1948; scenografia i kostiumy do „Moralności pani Dulskiej” w Teatrze Nowym w Warszawie 1950; projekt i realizacja rotundy dla posągu „Światowi-

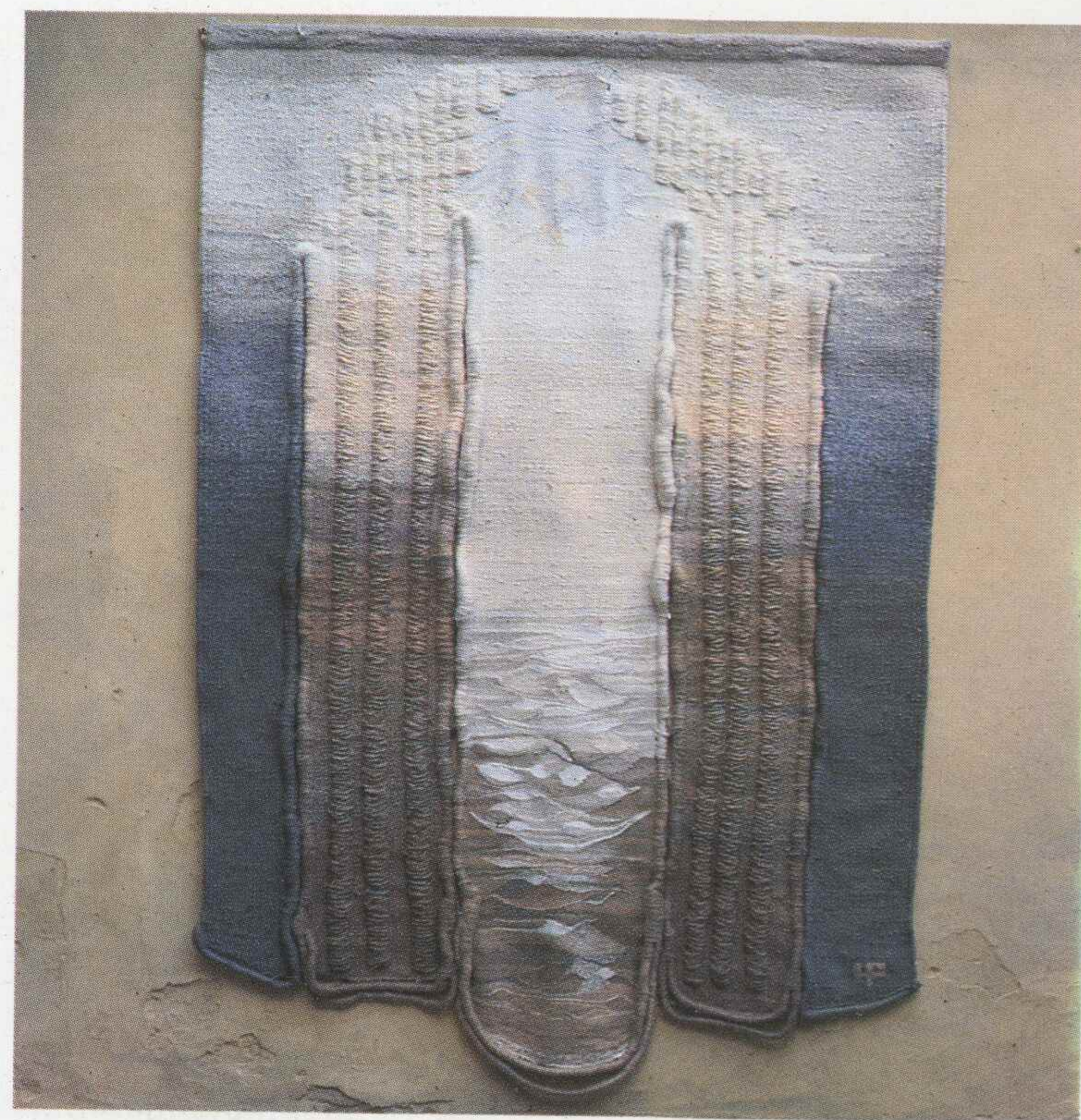
da” w Muzeum Archeologicznym w Krakowie 1950; szereg wnętrz użyteczności publicznej oraz mieszkalnych w Nowej Hucie, dwa kina oraz tzw. centrum administracyjne Huty im. Lenina 1951—1956; projekty krzeseł i foteli dla Fabryki Mebli Giętych w Jasienicy 1959; projekt i oprawa plastyczna Wystawy Sztuki Ludowej Ukrainkiej i Białoruskiej w Muzeum Etnograficznym w Krakowie; projekt wnętrza dla szpitala i działu naukowego Akademii Medycznej w Krakowie — Prokocimiu 1963—1965; projekt wnętrza dla Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu 1963—1964; projekt i realizacja wnętrza repre-

zentacyjnych Urzędu Rady Ministrów na Wawelu 1966—1967; projekt i realizacja oświetlenia auli i 3-kondygnacyjnej klatki schodowej z halem AGH Kraków 1969. Udział w wystawach krajowych m.in.: Powszechna Wystawa Krajowa Poznań 1929; I Wystawa „Sztuka Wnętrza” Warszawa 1936; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Warszawa 1952; Wystawa XXX-lecia „Ładu” Warszawa 1956; Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Kraków 1958; I, II Targi Wzornictwa Przemysłowego Warszawa 1961, Poznań 1962; Wystawa „40 lat „Ładu” Warszawa 1967; Międzynarodowe Trien-

nale Mebla Poznań 1980. Udział w wystawach zagranicznych m.in.: Wystawa „Ładu” Sztokholm 1939; XII Triennale Milano (Włochy) 1960; Wystawa Architektury Wnętrz Okręgu Krakowskiego Sofia 1963; Nagrody i wyróżnienia: II Nagroda — Powszechna Wystawa Krajowa Poznań 1929; III Nagroda — Konkurs na meble świetlicowe 1951; Specjalna nagroda Huty im. Lenina 1956; I Nagroda — Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz Kraków 1958; Nagroda (w zespole) — Międzynarodowy konkurs na duże osiedle mieszkaniowe pod Moskwą 1960; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1968.

Barbara Ulanowska-Lustig

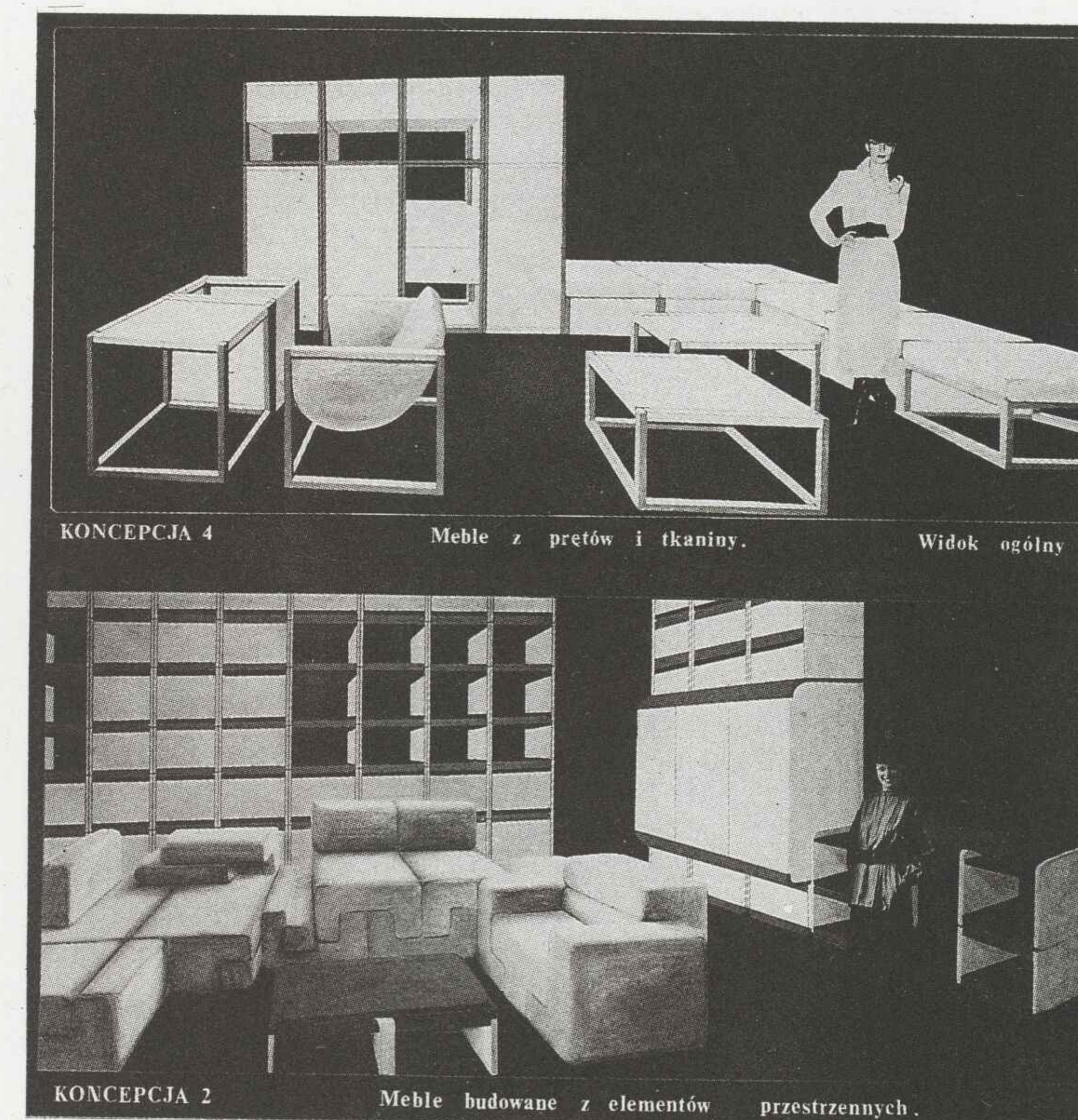
Ur. 1956 w Opolu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz — 1984.

Ewa Maria Poradowska-Werszler, „Empora”, 1987, wełna, 180×145

Marian Sigmund, krzesło, 1958

Barbara Ulanowska-Lustig, meble dla młodych małżeństw, 1984, praca dyplomowa (fragment)

Norbert Wieschalla

53-642 Wrocław
ul. Ścinawska 6/8

Ur. 1936 w Domecku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz u prof. W. Wincze — 1967. Obecnie docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawa: rysunek, grafikę, malarstwo i sporadycznie projektowanie mebli. Wystawy indywidualne: Wystawa grafiki i rysunku BWA Legnica 1974; Wystawa autorska grafiki i temper Salon ART-u Wrocław 1979; Wystawa akwarel Galeria „Na Solnym” Wrocław 1981; Pokaz rysunków, temper i znaków graficznych

ASP Kraków 1988; Wystawa malarstwa i rysunku „Spojrzenia” BWA „Mały Salon” Wrocław 1988. Realizacja wielu projektów z zakresu grafiki użytkowej, wydawniczej i literatury (w latach 1968—1989). Udział w 22 wystawach krajowych i międzynarodowych m.in.: I Ogólnopolska Wystawa Znaków Graficznych Warszawa 1969; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968, 71, 74; I Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1978; „Interart” Poznań 1984, 85.

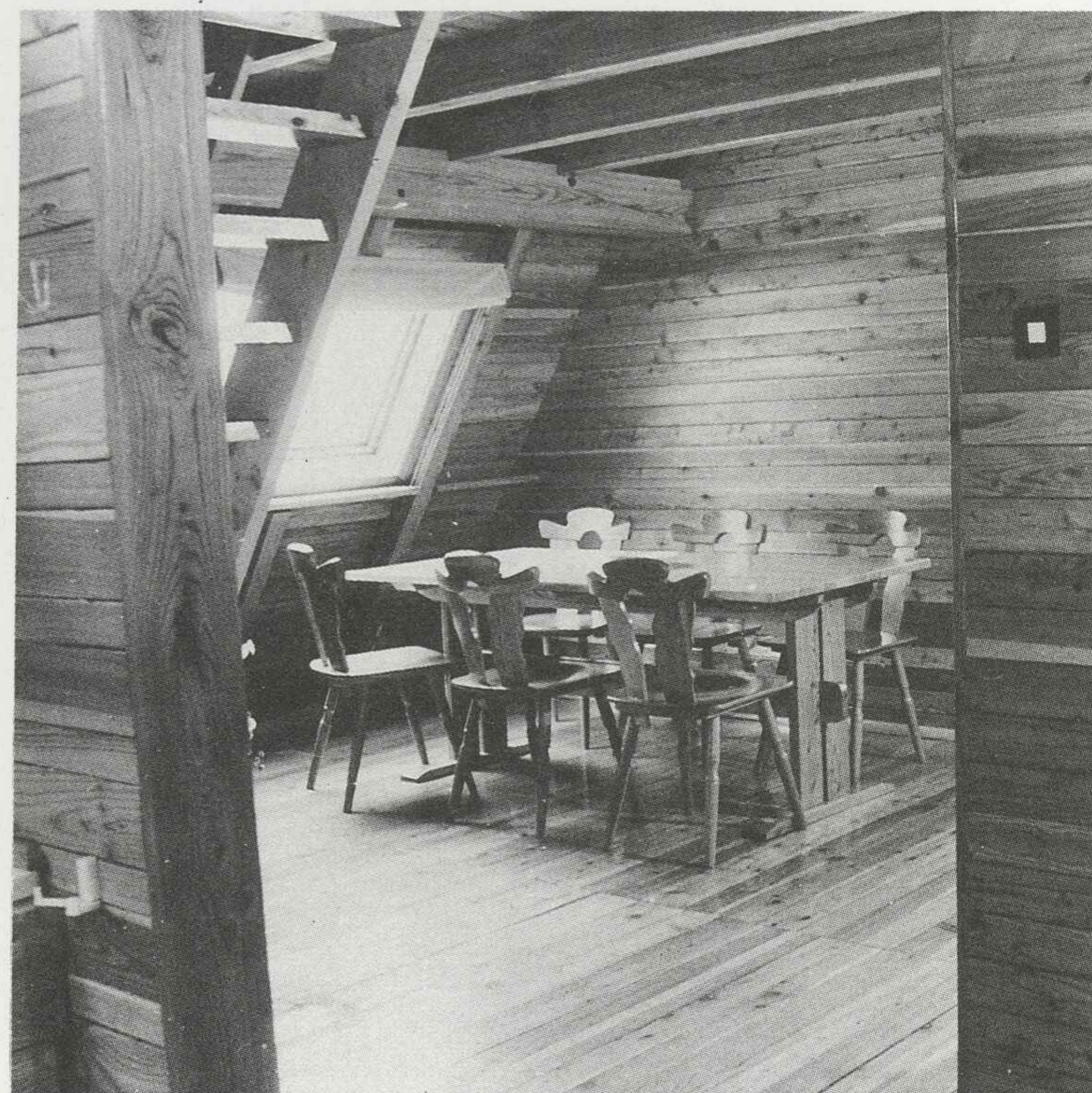
Norbert Wieschalla, z cyklu „Zbliżenia” rys. 5, 1987, 61×47

Krzysztof Wołowski

53-010 Wrocław
ul. Oltaszyńska 32

Ur. 1947 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania wnętrz u prof. W. Wincze — 1972. Obecnie adiunkt na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, wzornictwo, wystawiennictwo, grafika użytkowa. Wystawa indywidualna — 1985. Ważniejsze realizacje: zespół wnętrz socjalnych PAFWAG Wrocław; wnętrza domu towarowego WPHW Legnica; wnętrza sali konferencyjnej i gabinetu Sanatorium

Rehabilitacyjno-Ortopedycznego we Wrocławiu; wnętrza w NBP — Dzierżoniów i Jelenia Góra; dom czasowy Świdnickiej Fabryki Wagonów. W latach 1979—1988 realizacje wystawiennicze na Międzynarodowych Targach Poznańskich oraz realizacje wystaw na terenie Wrocławia. Udział w wystawach okręgowych: 1976, 1977. Od 1979 udział w krajowych i zagranicznych (Szwecja, Austria, RFN) prezentacjach z zakresu wzornictwa w srebrze. Nagroda Ministra Kultury i Sztuki.

Krzysztof Wołowski, wnętrza i architektura domku rekreacyjnego w Przesiece, 1978

**Danuta
Błahut-Biegańska**

50-341 Wrocław
ul. Walecznych 8

Ur. 1959 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u st. wykł. W. Zajączkowskiego — 1984. Uprawiane dyscypliny: wystawiennictwo, graficzne opracowanie książek, komunikacja wizualna.

Agata Danielak

50-110 Wrocław
ul. Kiełbaśnicza 24/15

Ur. 1963 w Częstochowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. W. Semaniszyna — 1988. Obecnie asystent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego.

**Włodzimierz
Dolatowski**

53-404 Wrocław
ul. Tarnobrzeńska 1/7

Ur. 1948 w Ostrowie Wielkopolskim. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. K. Meisnera — 1974. Obecnie adiunkt na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, kierownik pracowni projektowania produktu, systemów i struktur przemysłowych. Ważniejsze prace projektowe: projekty zegarów dla „Mera-Poltik” w Łodzi; projekty sprzętu chłodniczego dla Fabryki „Polar” we Wrocławiu; projekty ku-

chni gazowych dla Zakładów Sprzętu Grzejnego „Wrozamet” we Wrocławiu; projekt systemu opakowań dla Zakładów Chemii Gospodarczej „Pollena” w Jaworze; projekt kompleksowego wyposażenia urbanistycznego dla miasta Koszalina; projekt automatycznej koparki biurowej dla firmy „RICOH” Japonia; projekt radiomagnetofonu dla firmy „SHARP” Japonia; projekt wykrywacza nieciągłości w kablach wielożyłowych dla firmy AT&T USA; projekt uniwer-

Benedykt Hadyński

53-312 Wrocław
ul. Drukarska 11/6

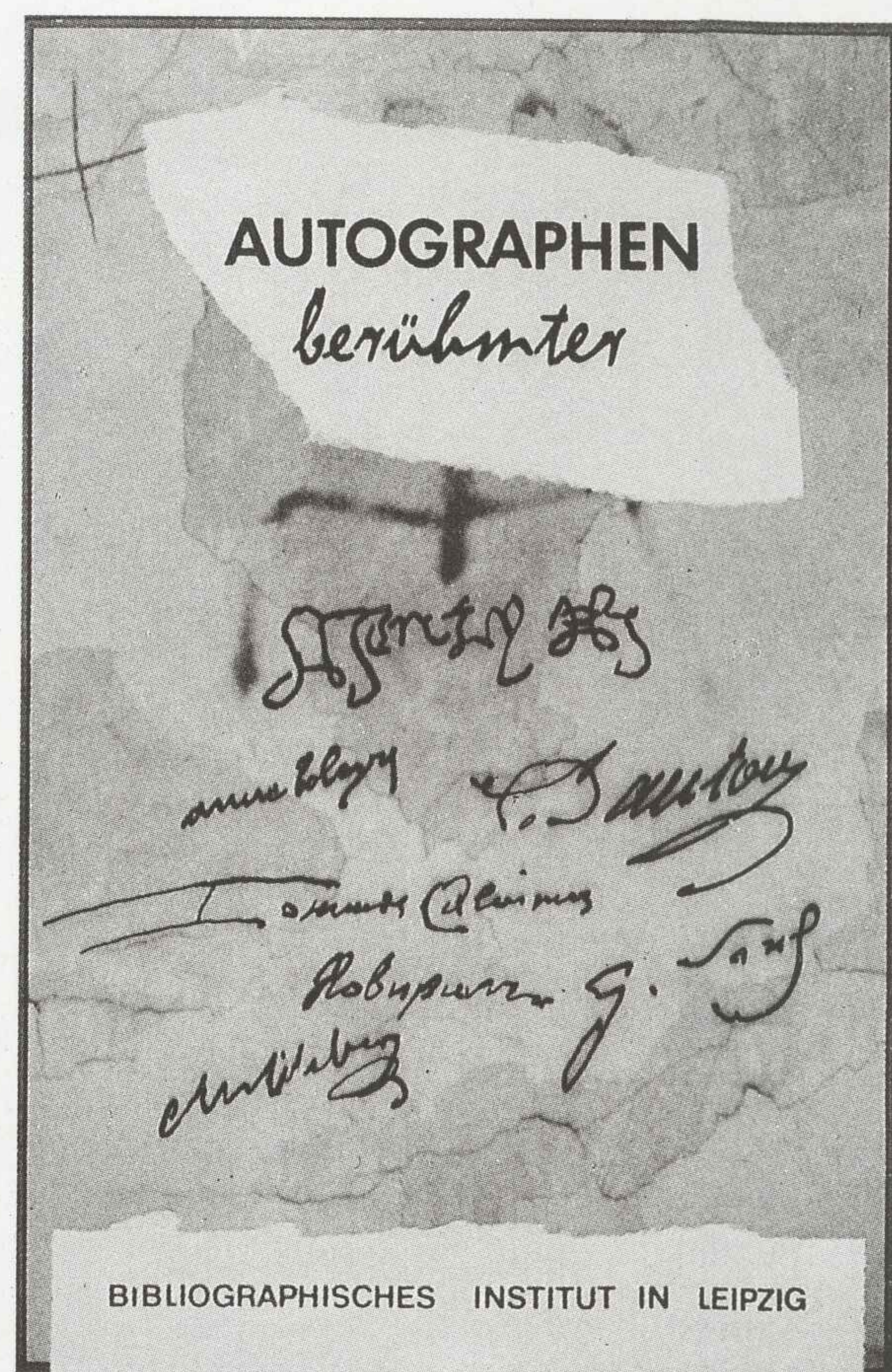
salnej prostowarki rewersyjnej DK-12 dla Przedsiębiorstwa „Inżynieria-Wrocław, Fadroma”; projekt elektronicznego wykrywacza przerw dla firmy „BIG” we Wrocławiu; projekt siedzisk dla kabiny samochodu ciężarowego „Star”; projekt kabiny wysokowagonowej z miejscem do spania dla Fabryki Samochodów Ciężarowych Starachowice; projekt pras do słomy dla Zakładów „Agromet” Lublin. Udział w wystawach i targach w kraju i za granicą.

Ur. 1938 w Kępnie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu architektury wnętrz — 1964. Uprawiane dyscypliny: architektura wnętrz, wzornictwo przemysłowe i grafika użytkowa. Ważniejsze realizacje: współtwórca projektów maszyn cyfrowych serii „Odra” 1973; opracowanie optycznego czytnika tekstów maszynowych „CTM-02” (praca w zespole) 1978; projekty około stu wyrobów przemysłowych, z których większość znalazła się w produkcji. Udział w wystawach krajowych: Ogólnopolska Wystawa Wzornictwa Prze-

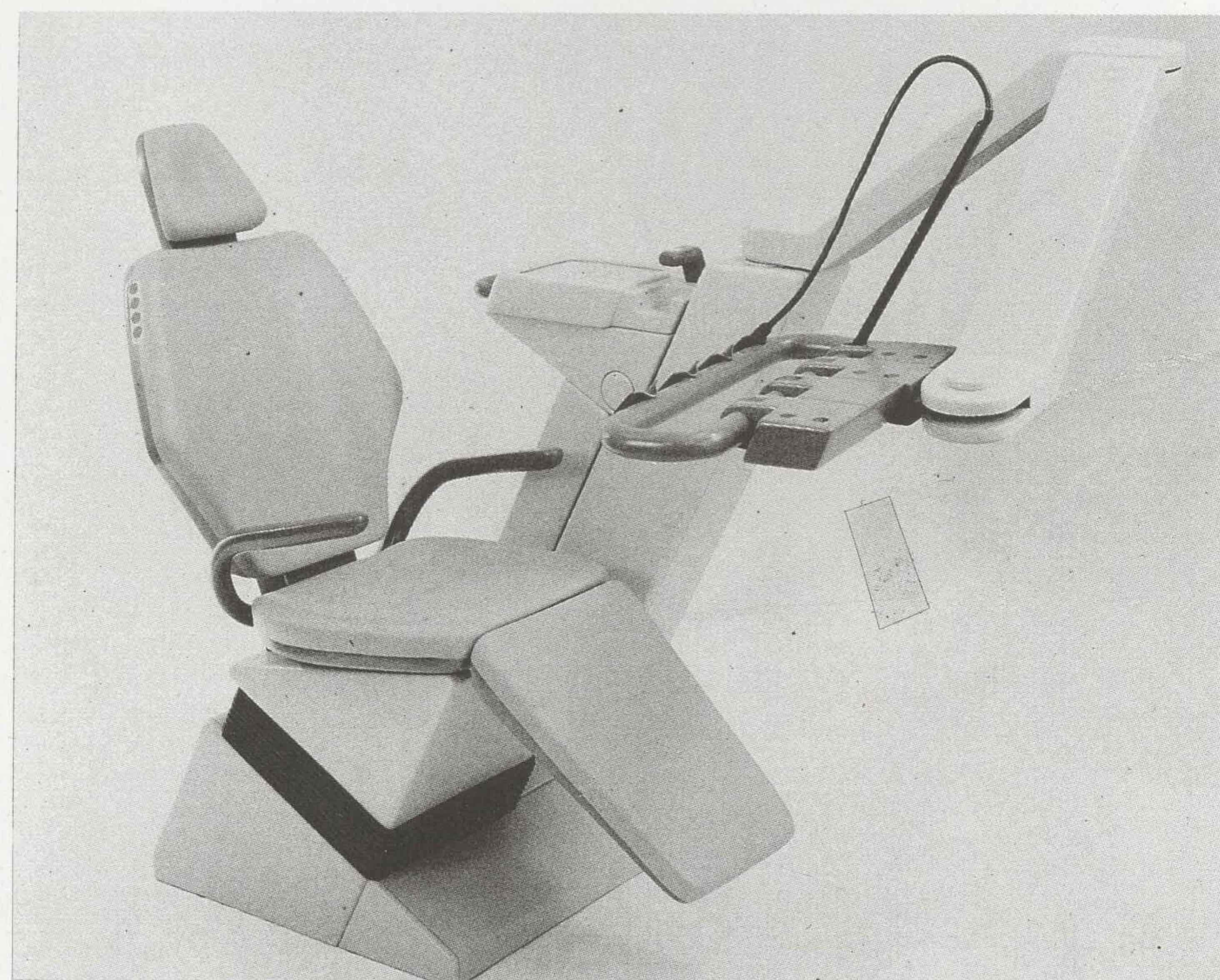
mysłowego Lublin 1969; Wystawa „Wzornictwo w przemyśle maszynowym” Warszawa 1972; XXX-lat ZPAP Wrocław 1977; Wystawa Wzornictwa Przemysłowego (zorganizowana z okazji Kongresu Kultury Polskiej) Wrocław 1980; Ogólnopolska Wystawa Wzornictwa Przemysłowego Warszawa, Kraków, Katowice 1983; Ogólnopolska Wystawa „Wzornictwo-sztuka społecznie użyteczna” Warszawa 1984/85. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa Polskiego Wzornictwa Przemysłowego NRD 1981; Wzornictwo

Krajów Socjalistycznych Moskwa 1985. Nagrody i wyróżnienia: I Nagroda i medal — Ogólnopolska Wystawa Wzornictwa Przemysłowego Lublin 1969; wpisany jako współtwórca projektów maszyn cyfrowych serii „Odra” do „Księgi Czynów i Osiągnięć Nauki Polskiej” Warszawa 1973; Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za współudział w opracowaniu optycznego czytnika tekstów maszynowych „CTM-02” 1978; ponadto liczne nagrody na Międzynarodowych Targach Poznańskich.

202

Danuta Błahut-Biegańska, projekt okładki książki „Autographen berühmter”, 1986

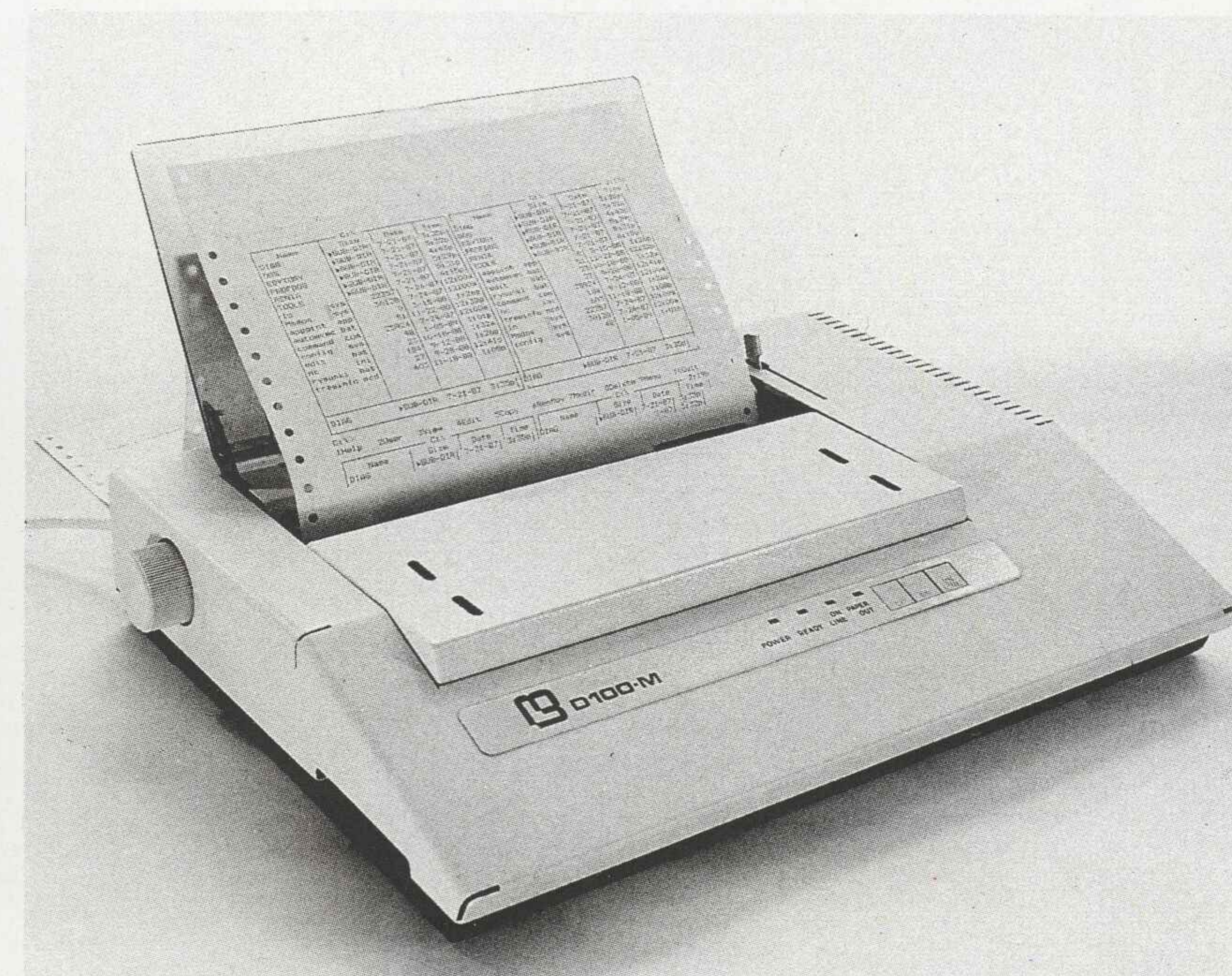

Agata Danielak, fotel dentystyczny, 1988

203

Włodzimierz Dolatowski, projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina (fragment opracowania), 1978—1979

Benedykt Hadyński, drukarka D-100 (realizacja w blasze), proj. 1988

Jerzy Janowicz

50-101 Wrocław
Rynek 27/28 m.12a

Ur. 1947 w Strzegomiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. J. Chierowskiego — 1977. Uprawiane dyscypliny: projektowanie form przemysłowych, wnętrz oraz grafiki reklamowej i firmowej. Realizacje: z zakresu projektowania form przemy-

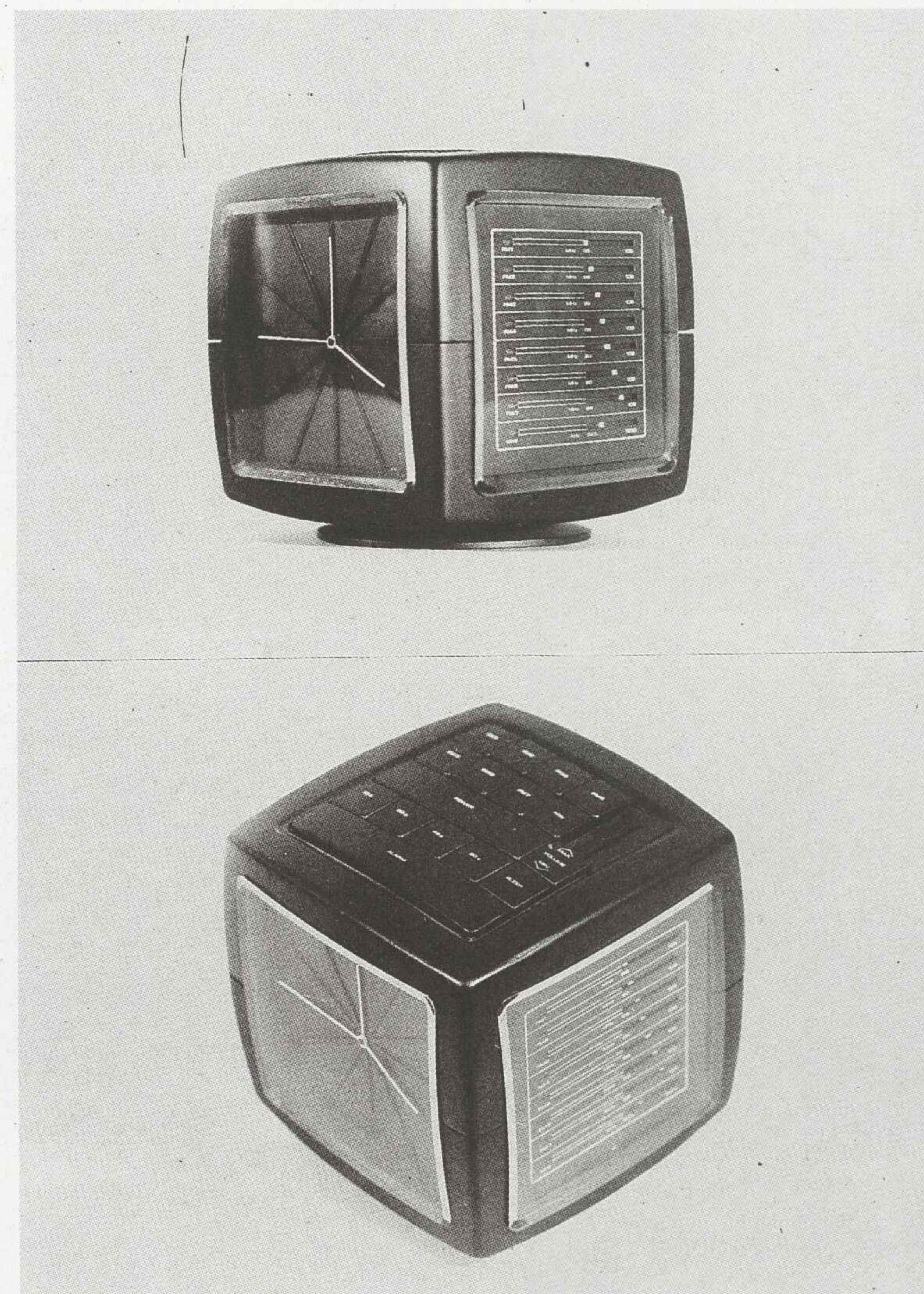
słowych — produkty fabryk: ZR „Diora” w Dzierżoniowie, ZTUS „Bester” w Bielawie, Fabryki Pomocy Naukowych w Poznaniu; z zakresu projektowania wnętrz-wnętrza i meble w Dzierżoniowskim Ośrodku Kultury, halle i poczekalnie w Przychodniach Zdrowia w

dzielnicy Wrocław-Fabryczna; z zakresu grafiki użytkowej — znaki graficzne fabryk: ZTUS „Bester” w Bielawie, PZ „Vikingpol” w Poznaniu, Zakładów Ceramicznych w Bolesławcu i innych. Nagrody: I Nagroda — Konkurs na herb Piławy Górnej.

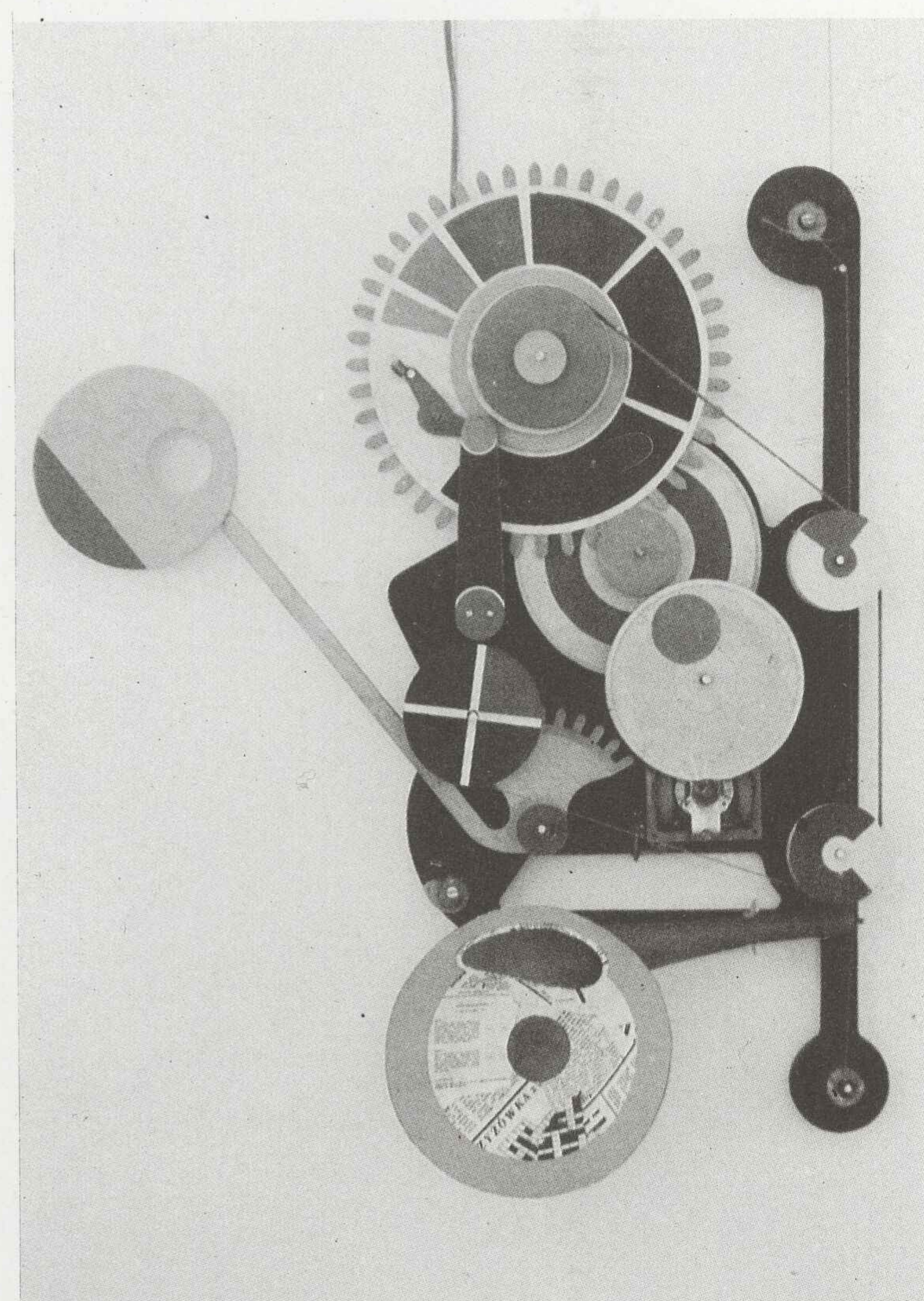
Piotr Jędrzejewski

53-129 Wrocław
ul. Sudecka 132

Ur. 1964 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, pracownia — doc. W. Semaniszyna.

Jerzy Janowicz, radio monofoniczne z budzikiem (model), 1987

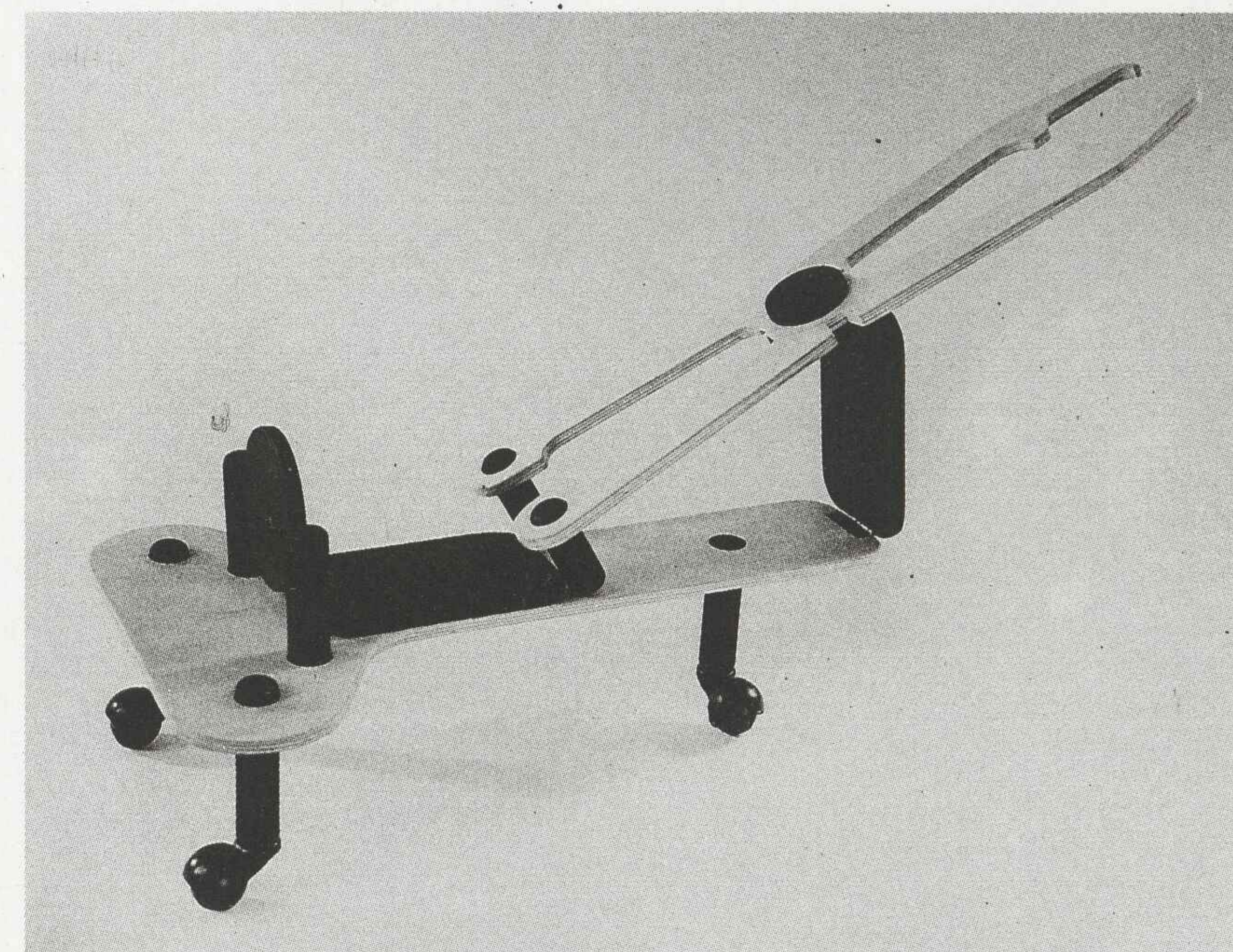

Piotr Jędrzejewski, mobil

Piotr Kamiński

50-422 Wrocław
ul. Rakowiecka 62

Ur. 1965 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, IV rok — Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, prowadzący — adiunkt W. Dolatowski.

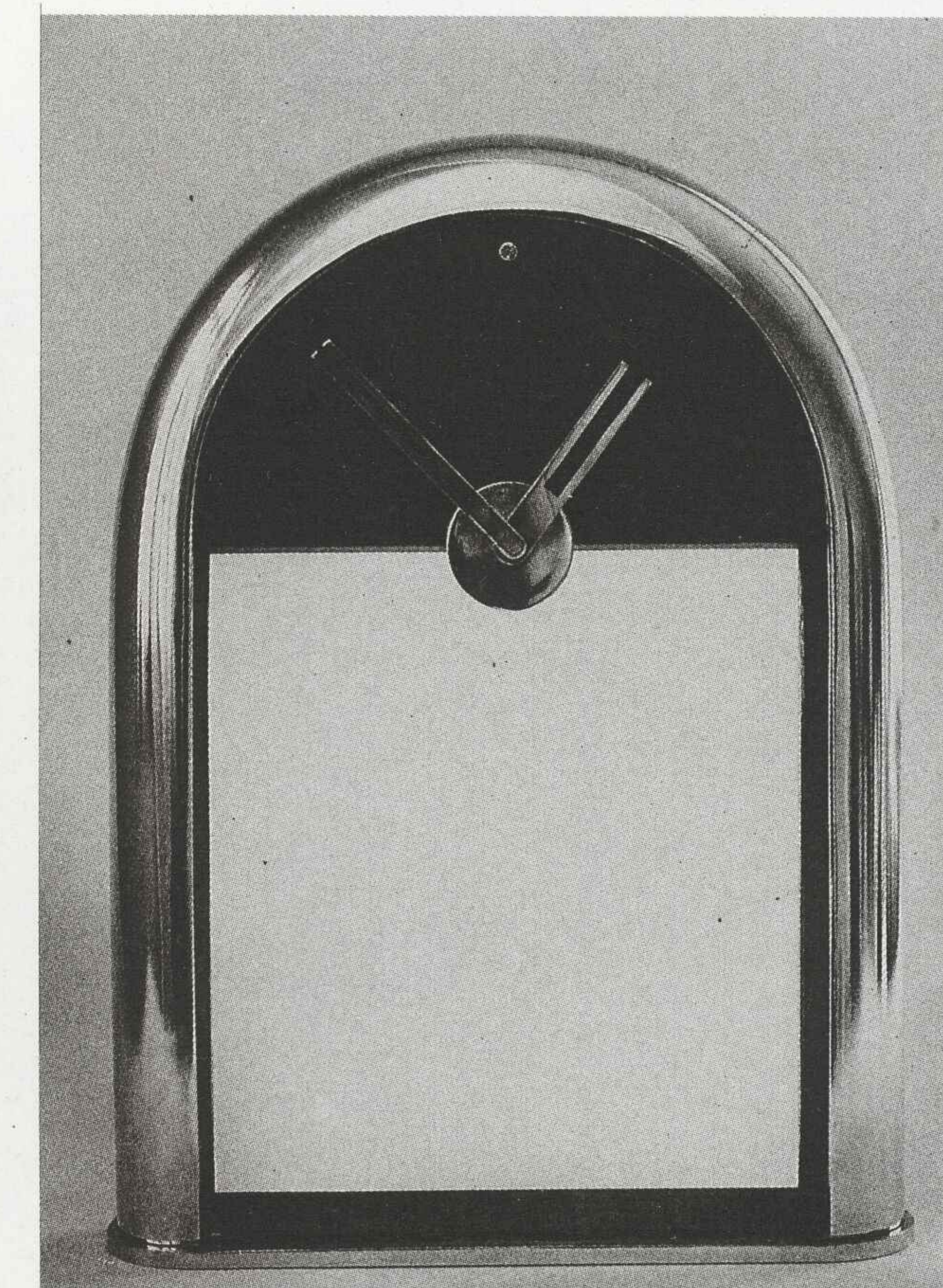

Piotr Kamiński, maszyna dla dziecka, 1989

Zbigniew Karpiński

50-229 Wrocław
ul. Kraszewskiego 26/17

Ur. 1962 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, III rok — Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, prowadzący — adiunkt W. Dolatowski.

Zbigniew Karpiński, zegar kominkowy, 1989

Katarzyna Koterska

Aberfoyle P.K.S.A. 5159
18 Corro Str., Australia

Ur. 1958 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u adi. W. Dołatowskiego — 1984.

Wacław Kowalski

53-514 Wrocław
ul. Lubuska 3/13

Ur. 1947 w Korzeńsku. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. K. Meisnera — 1973. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawa: wzornictwo przemysłowe, wystawiennictwo, architektura wnętrz. Realizacje: kompleksowe opracowanie wyposażenia ulicy (przystanki autobusowe, informacja turystyczna,

drobny handel uliczny itp.) dla miasta Koszalina; system informacji wizualnej w ZPAE — Wrocław 1986; sala w Ośrodku Szkoleniowym — Fabryka Wagonów Świdnica; Sala Tradycji i Postępu DOKP — Wrocław 1980; Wystawa „Geologia i Górnictwo Odkrywkowe Dolnego Śląska”; Wystawa Rzemiosł Artystycznych Wrocław 1983; Wystawa „40 lat Teatru Lalek we Wrocławiu” 1986.

Bogusław Król

51-662 Wrocław
ul. Spółdzielcza 44/4

Ur. 1958 w Rzeszowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych — 1986. Realizacje: opracowanie (w zespole) grafiki ekspozycji ELWRO — Międzynarodowe Targi w Poznaniu 1985/86, 1987, 1988; projekt i realizacja (praca w zespole) wystawy targowej „INFO-SYSTEM'87” (ekspozycja polska) — Hala Ludowa Wrocław 1987; projekt i realizacja ekspozycji wystawienniczej dla firmy BAYER — Klub Dziennikarza Wrocław 1987; pro-

jekt informacji wizualnej dla firmy BUDEXPOL — Wrocław 1988; projekt i realizacja imprezy środowiskowej „Wybory Miss Polonia” Wrocław 1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '86” Poznań 1987; Wystawa środowiska wrocławskiego Wrocław 1988. Udział w wystawach zagranicznych: Wystawa pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987; „Młodzi Europejczycy” Mediolan 1989.

Jan Kukuła

53-405 Wrocław
ul. Krucza 61/9

Ur. 1950 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych — 1977. Obecnie starszy asystent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Uprawiane dyscypliny: wzornictwo przemysłowe i grafika

warsztatowa. Realizacje i projekty z zakresu wzornictwa dla przemysłu samochodowego (praca w zespole) oraz z zakresu mebla. Udział w wystawach krajowych i zagranicznych, prezentujących małe formy graficzne.

206

Katarzyna Koterska, zestaw noży kuchennych, 1984

Wacław Kowalski, projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina (fragment opracowania), 1978—1979

207

Bogusław Król, zestaw mebli składanych, 1986

Dariusz Łubiński

50-110 Wrocław
ul. Kiebaśnicza 24/15

Ur. 1960 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. W. Semaniszyna — 1988.

Mieczysław Piróg

53-213 Wrocław
ul. Pionierska 10

Ur. 1949 w Dukli. Studia: ASP Kraków, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u prof. R. Otręby — 1974. Obecnie starszy wykładowca na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: projektowanie komunikacji wizualnej, wystawienni-

ctwa, grafiki użytkowej. Ważniejsze realizacje: projekt komunikacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy dla miasta Koszalina — 1978/79; projekt systemu informacji wizualnej dla „BUDEXPO” — Warszawa 1980; projekt systemu identyfikacyjnego dla „ELWRO” — Wrocław 1983; projekty i realizacje ekspozycji targowych dla firmy „EL-

WRO” (w kraju i za granicą” — 1979—1989; projekty i realizacje ekspozycji targowych „Polski Przemysł Komputerowy” 1984—1986; projekty i realizacje ekspozycji targowych „INFOSYSTEM” 1987—1989; projekty szaty graficznej miesięcznika „Mikroklan” (redaktor graficzny); projekty druków okolicznościowych dla wielu firm.

Wilhelm Semaniszyn

53-013 Wrocław
ul. Tenisowa 28

Ur. 1943 w Sokolnikach. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u doc. K. Meisnera — 1970. Obecnie docent na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego. Najważniejsze realizacje: projekty kabin samochodów ciężarowych (małej i średniej ładowności) typu „Star” dla Fabryki Samochodów

Ciężarowych w Starachowicach 1974—1989; projekt kabiny samochodu ciężarowego „Jelcz” dla Jelczańskich Zakładów Samochodowych 1987, 1988, 1989; projekt foteli do autobusów miejskich, lokalnych, dalekobieżnych i turystycznych. Nagrody: Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1987/88.

Ewa Śliwińska-Orzeszyna

58-200 Dzierżoniów
Osiedle Kolorowe 7/7

Ur. 1958 w Dzierżoniowie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych u st. wykł. W. Zajączkowskiego — 1985.

Jacek Śliwowski

53-134 Wrocław
al. Dębowa 5/18

Ur. 1964 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, V rok — Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, pracownia doc. W. Semaniszyna.

208

Dariusz Łubiński, model pojazdu elektrycznego, 1988

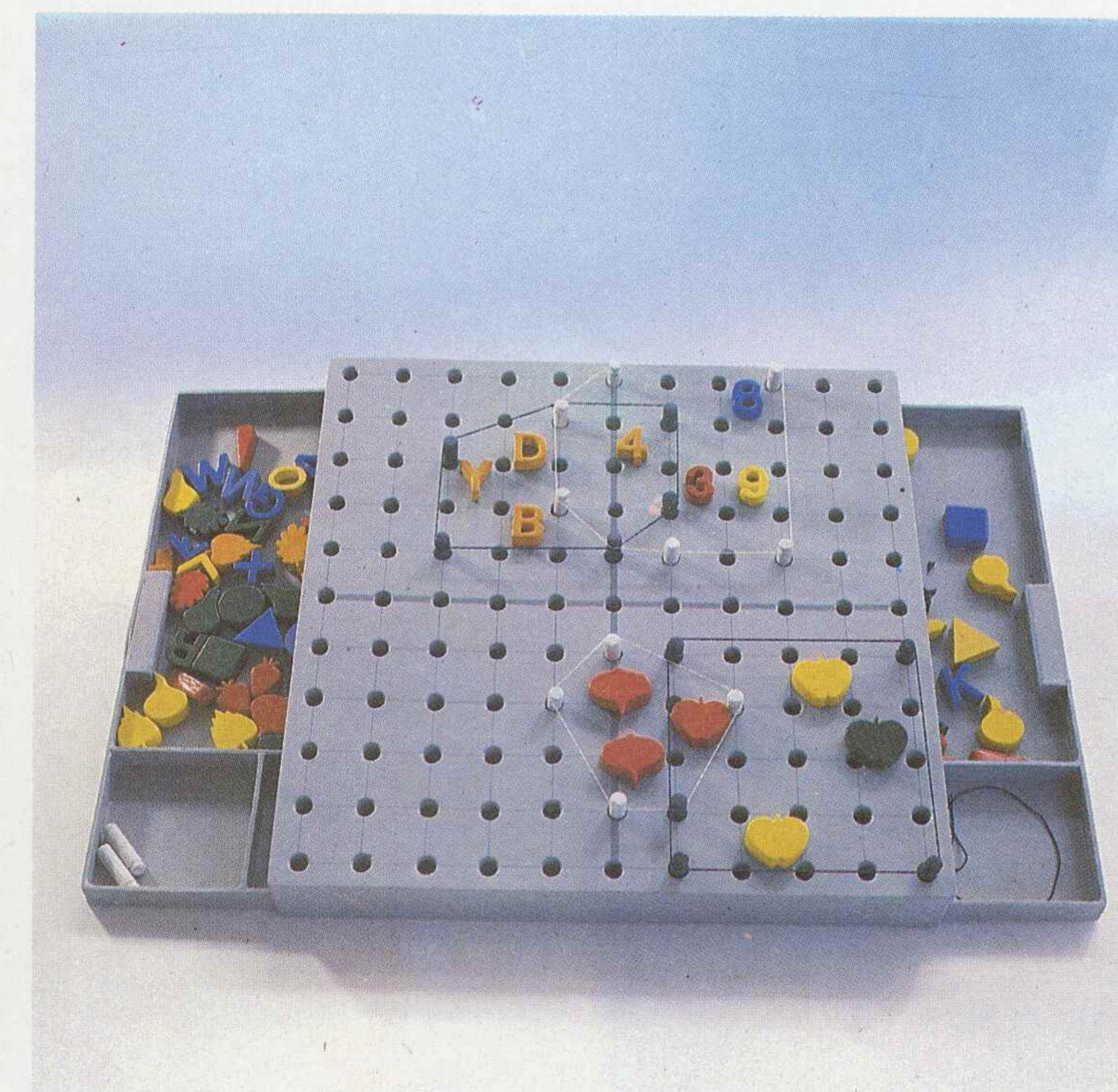

Mieczysław Piróg, projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina (fragment opracowania), 1978—1979

209

Wilhelm Semaniszyn, projekt siedziska do autobusu turystycznego, 1988, (zespół projektancki: W. Semaniszyn, M. Schulz, J. Kukula)

Ewa Śliwińska-Orzeszyna, „Działania na zbiorach”, 1985

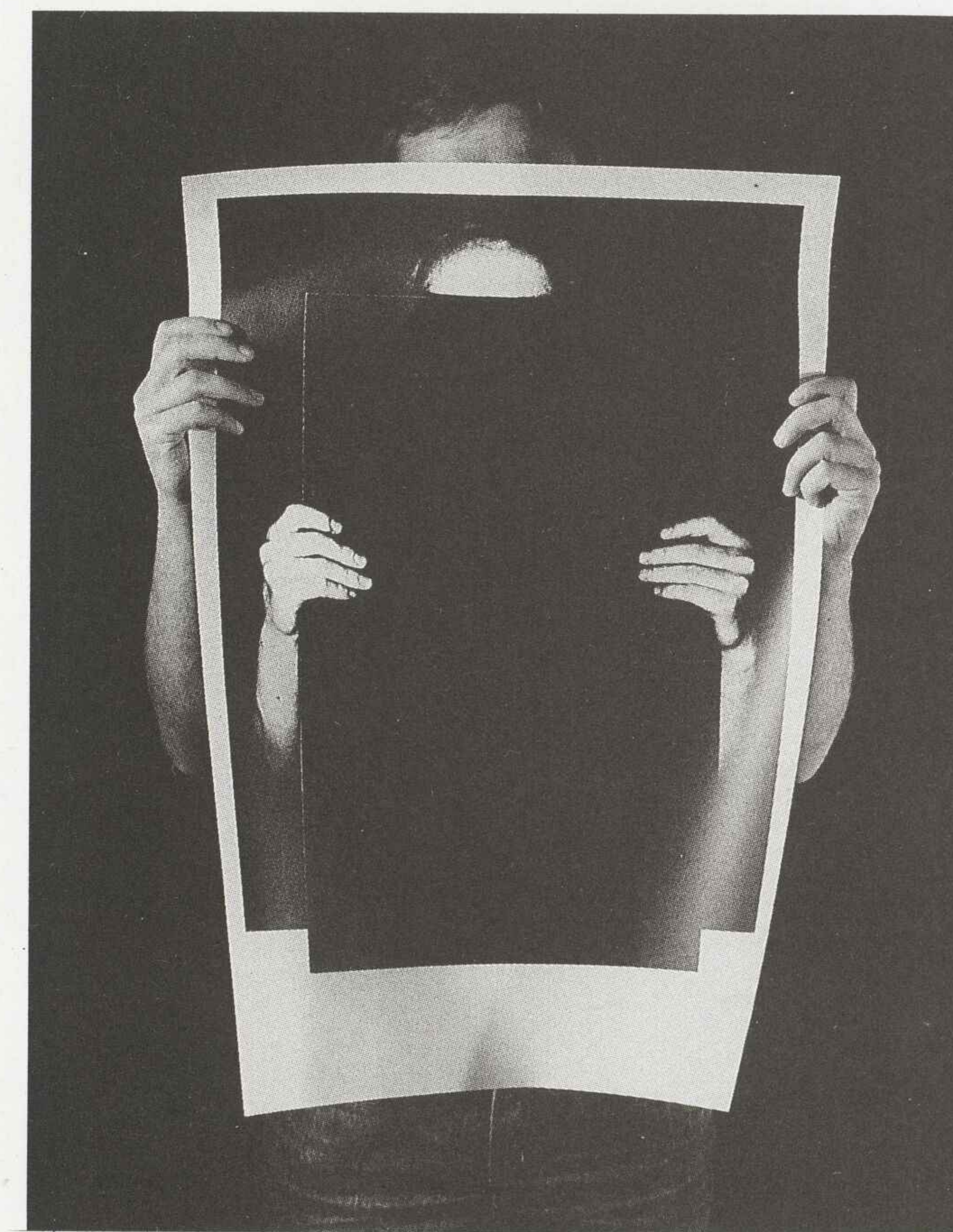
Wiesław Gołuch

53-137 Wrocław
al. Wiśniowa 4/6 m.23

Ur. 1949 we Wrocławiu. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania form przemysłowych — 1974 oraz z zakresu projektowania graficznego — 1976. Obecnie adiunkt w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: grafika projektowa (plakat, książka, ilustracja), rysunek, grafika artystyczna i fotografia. Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki Teatru Współczesnego Wrocław 1981; Galeria „Na Ostrowie”

Wrocław 1985; Galeria „W Pasażu” Wrocław 1987. Udział w licznych wystawach krajowych. Udział w wystawach zagranicznych: Międzynarodowe Biennale Plakatu Lahti (Finlandia) 1979, 1981, 1983; XIV Międzynarodowy Festiwal Malarstwa Cagnes-sur-Mer (Francja) 1982; „Polnische Künstler heute” Landau (RFN) 1985; I Międzynarodowe Triennale Plakatu Toyama (Japonia) 1985; I Światowe Triennale Małych Form Graficznych Chama-

lieres (Francja) 1988; Biennale Plakatu Politycznego Mons (Belgia) 1985, 1989. Nagrody i wyróżnienia: Główna nagroda — Konkurs na Najlepszy Plakat Wrocławia 1981; II Nagroda — IV Międzynarodowe Biennale Plakatu Lahti 1981; Nagroda „Solidarności” — IX Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1981; II Nagroda — Konkurs na plakat „Polnische Künstler heute” Landau 1983; I Nagroda — Ogólnopolski konkurs na plakat antynukowy Warszawa 1985.

Wiesław Gołuch, do tematu „Polnische Künstler heute”, (fotografia), 1982

Janusz Leszek Grzonkowski

51-636 Wrocław
ul. Braci Gierymskich 127

Ur. 1935. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom — 1961. Docent PWSSP, prorektor d/s artystyczno-badawczych i kulturotwórczych, kierownik Międzywydziałowej Katedry Wiedzy Wizualnej. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z wiedzy i działań wizualnych oraz prace artystyczno-badawcze nad „Elementarzem wizualnym”. Uprawiane dyscypliny: komunikacja wizualna, działania wizualne, wzornictwo przemysłowe, wystawiennictwo. Wystawy indywidualne: Wystawa malarstwa BWA Wrocław 1963; „Barwa”

KMPiK Wrocław 1974. Ważniejsze realizacje: projekt wnętrza wagonu kolejowego typ 104A oraz formy i kolorystyki obrabiarek tokarskich RVM, PA400N, WRA40, ATE63N, ATF45N dla Zakładów Metalowych H. Cegielskiego w Poznaniu; projekty pawilonów na Międzynarodowych Targach w Poznaniu, Moskwie, Nowosybirsku, Lipsku, Wiedniu, Paryżu dla Polskiej Izby Handlu Zagranicznego, Zjednoczeń MERA, POLAM, UNITRA w latach 1973—1980; projekty identyfikacji wizualnej dla

WKTiR, IASE, MKPiK, PWSSP, Fabryki Porcelany „Książ”; projekt wystawy Dobroku Przemysłowego Ziemi Zachodnich i Północnych Hala Ludowa Wrocław 1985. Udział w ważniejszych wystawach zbiorowych: Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1964; Twórczość Plastyczna w XX-lecie PRL Wrocław 1965; „Wzornictwo-Społeczeństwo” Warszawa 1966; Ogólnopolskie Triennale Rysunku Wrocław 1968, 1971, 1974; Polska Sztuka Użytkowa w XXV-lecie PRL Lublin 1969; „Wzornictwo Polskie” Moskwa 1970; Biennale Plakatu Polskiego Katowice 1971, 1973, 1975; „Interart” Poznań 1981—1988; Symposium UNESCO „Visual Arts in the Electronic Culture” Offenbach (RFN) 1987; Międzynarodowe Triennale Rysunku Wrocław 1988. Nagrody i wyróżnienia: Nagrody MKiS 1969 (zespółowa), 1981 (indywidualna II stopnia); Srebrny Merkury — Międzynarodowe Targi Poznańskie 1976; Złote medale — Międzynarodowe Targi Poznańskie 1983, 1987.

Bogusław Hubicki

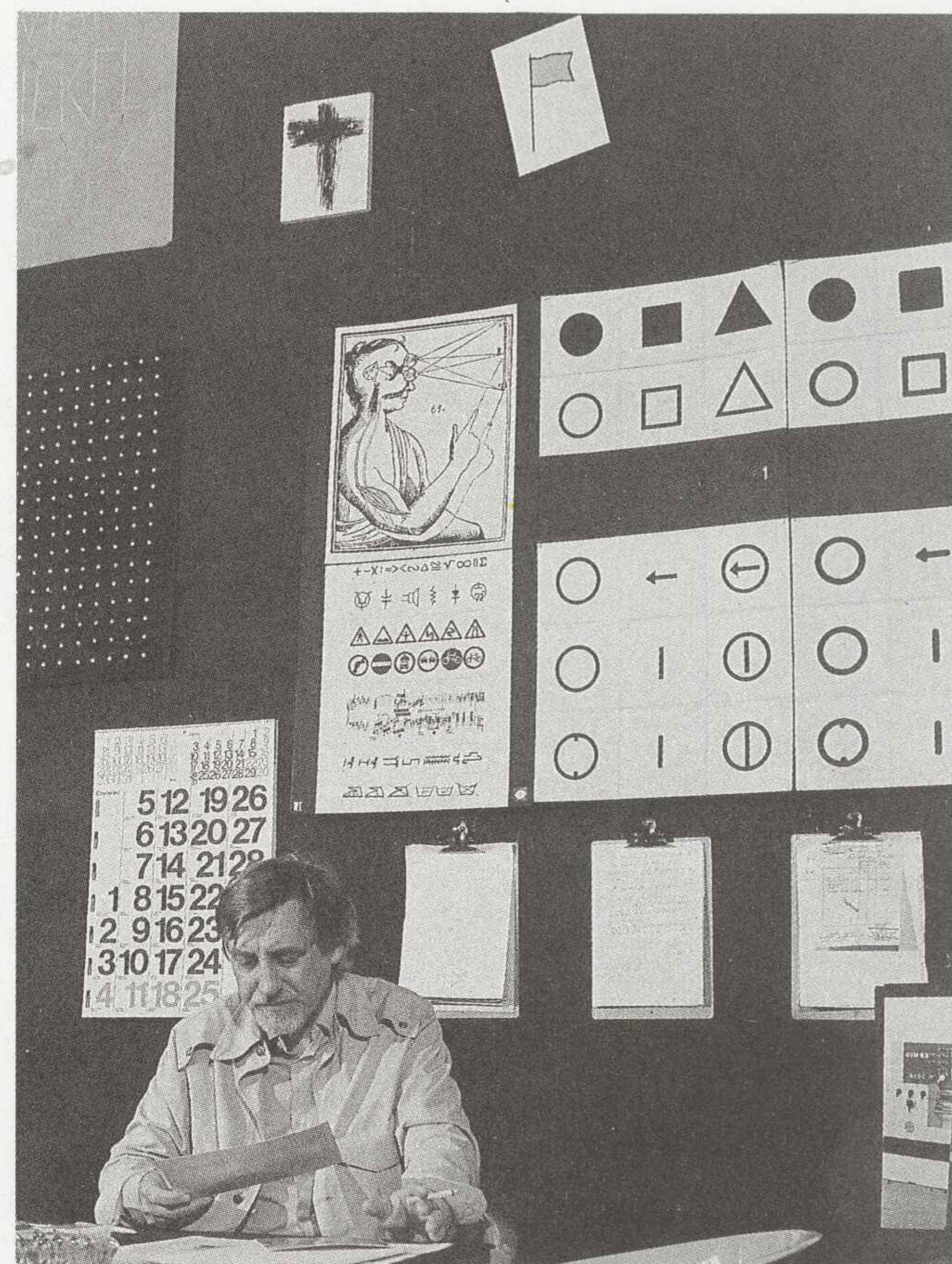
53-120 Wrocław
al. Dębowa 9/16

Ur. 1926. Studia: Uniwersytet Warszawski, dyplom — 1954. Rozprawę na stopień doktora pt. „Fizjologiczne aspekty adekwatności obrazu do przedmiotu w procesie percepcji” obronił na Uniwersytecie Wrocławskim — 1964. Obecnie starszy wykładowca w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Zajmuje się badaniem procesów percepcji wizualnej, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów preferencji w procesach postrzegania. Nagrody m.in.: Nagroda zespołowa II stopnia Ministra Kultury i Sztuki.

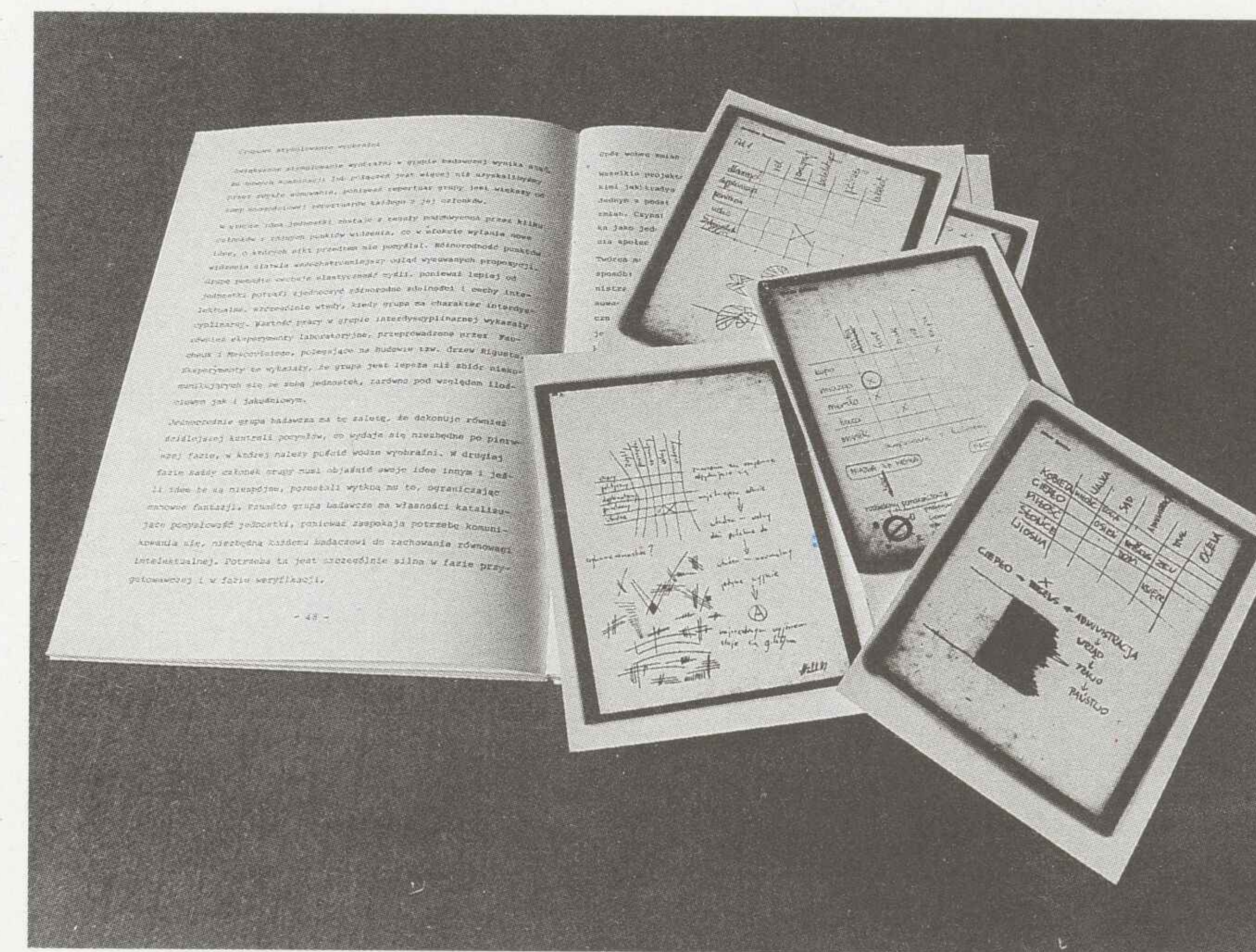
Ryszard Jędroś

53-125 Wrocław
al. Kasztanowa 10

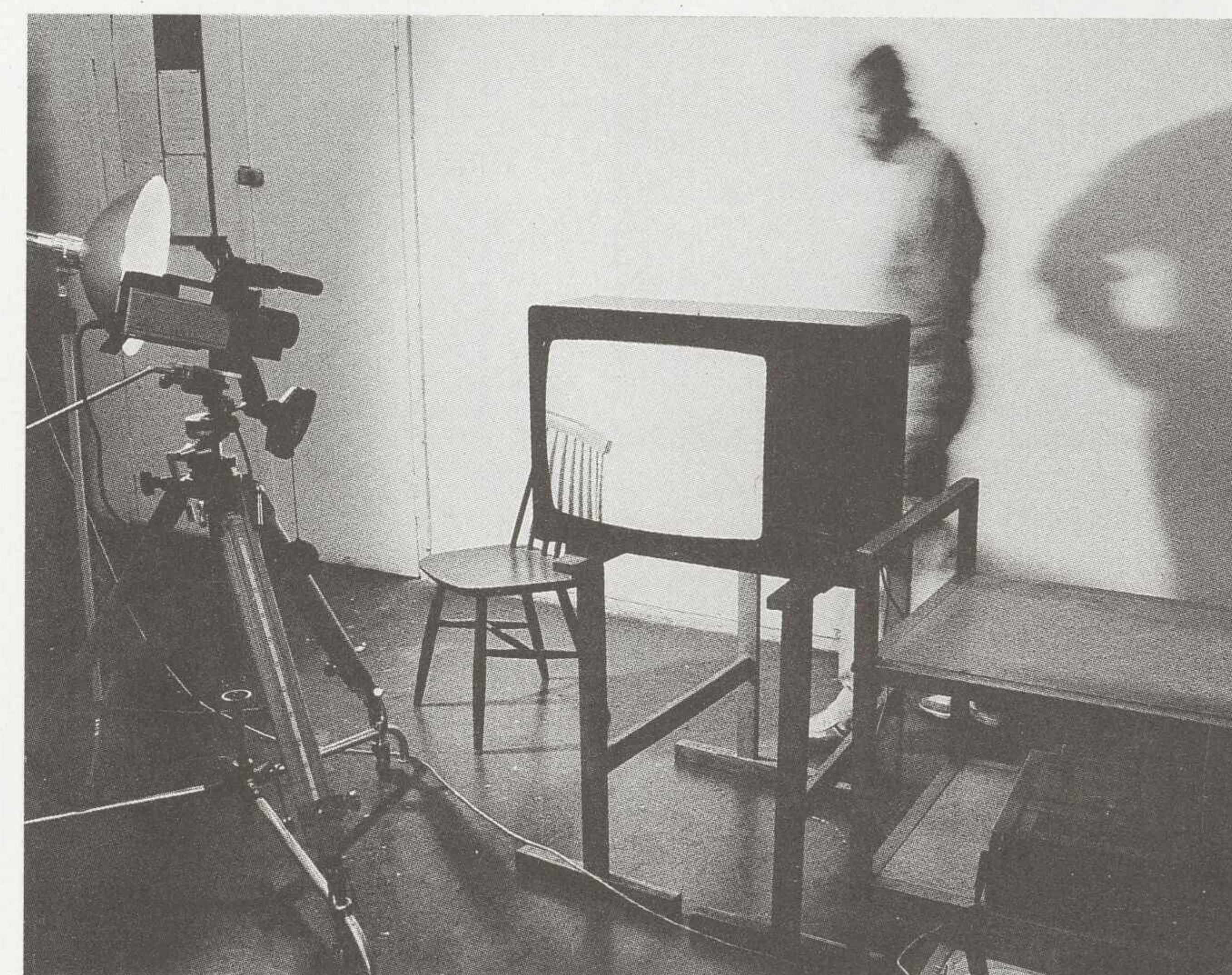
Ur. 1954. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania graficznego u doc. J.J. Aleksyuna — 1980. Obecnie starszy asystent w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Zajmuje się wykorzystaniem współczesnych środków zapisu wizualnego (film, fotografia, video) w pracy artystyczno-badawczej i dydaktycznej. Udział w wystawach krajowych: Galeria „Foto-Medium-Art” Wrocław 1980; Galeria „Jatki” Wrocław 1981; Galeria Teatru Współczesnego Wrocław 1981. Nagrody i wyróżnienia: „International Cartoon Contest” Tokio 1983, 1984; II Nagroda — Konkurs na plakat Festiwalu Filmów Niekommercyjnych Mons (Belgia) 1986.

Janusz Leszek Grzonkowski, działania wizualne znaku (fragment), 1975

Bogusław Hubicki, grupowe stymulowanie wyobraźni, 1978

Ryszard Jędroś, eksperymenty video (fragment), 1988

Leszek Kaćma

50-039 Wrocław
Podwale 48/9

Ur. 1924. Studia: PWSSP Wrocław i ASP Kraków, dyplom — 1955. Pracownik PWSSP we Wrocławiu w latach 1966—1984. W Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej zajmował się systematyzacją zagadnień wizualnych, poznawaniem prawidłowości w zakresie właściwości organizacyjnych układu wzrokowego, aktywności wizualnej i estetyki oraz relacjami między nimi

(metodą „pola równomiernego”). Uprawiane dyscypliny: malarstwo, grafika, działania wizualne, wzornictwo przemysłowe. Wystawa indywidualna: Wrocław 1974. Udział w wystawach krajowych i zagranicznych (Jugosławia, Berlin Zach., Szwajcaria). Nagroda na X Międzynarodowych Targach Poznańskich — patent na wynalazek.

Ireneusz Olszewski

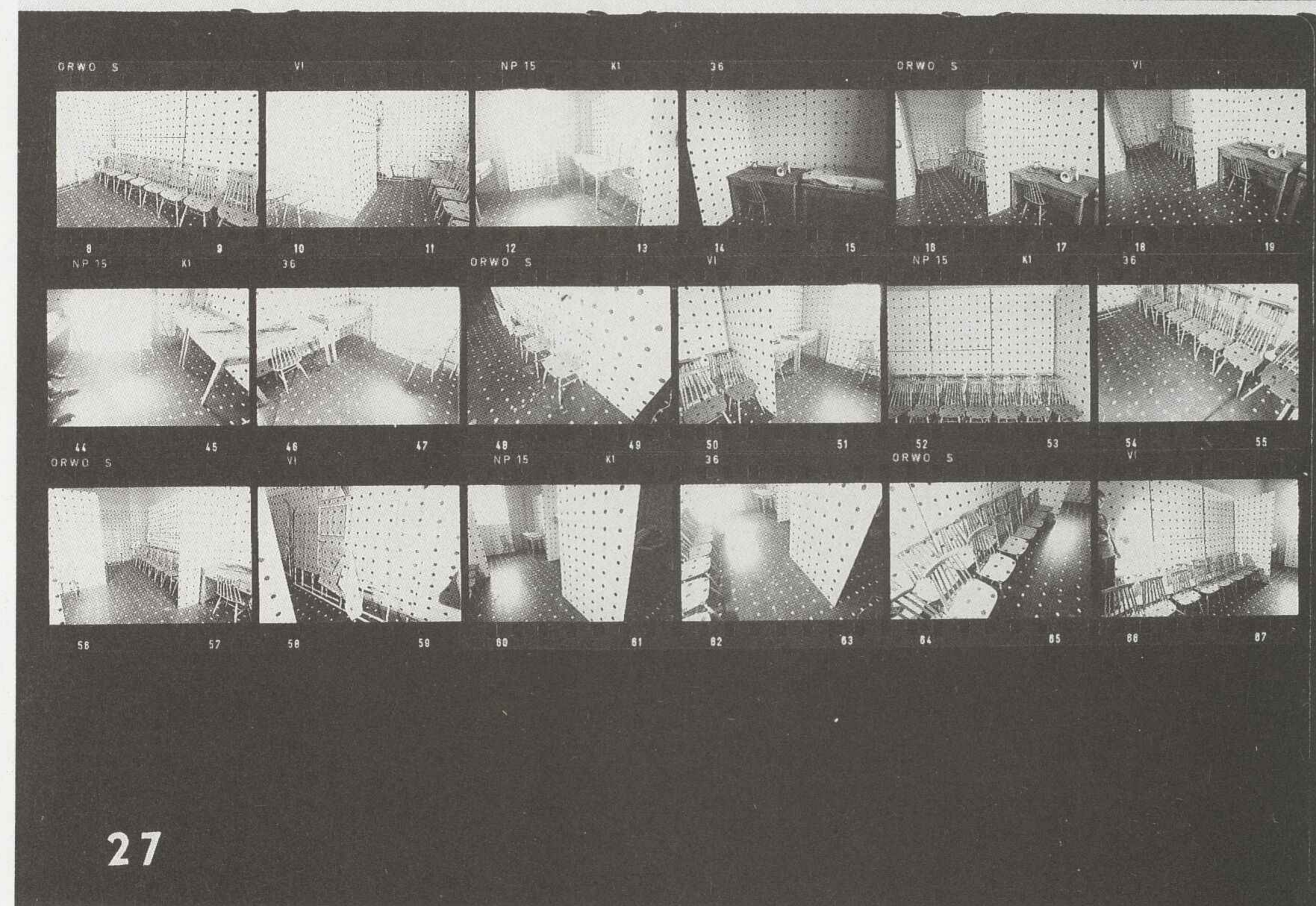
50-502 Wrocław
ul. Hubska 82/15

Ur. 1957. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom u prof. Z. Karpńskiego — 1985. Obecnie asystent w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Realizacja: spektakl wizualny — Międzynarodowe Warsztaty Teatralne Mysłowo 1987. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '85” Sopot 1986; „Arsenał '88” Warszawa

1988. Udział w Międzynarodowym Festiwalu Filmów Niekommercyjnych — Mons (Belgia) 1986 oraz w Festiwalu „Film poza kinem” — Wrocław 1987. Nagrody: I Nagroda w kategorii filmu eksperymentalnego oraz nagroda specjalna — Międzynarodowy Festiwal Filmów Niekommercyjnych Mons 1986.

TECHNICAL DATA

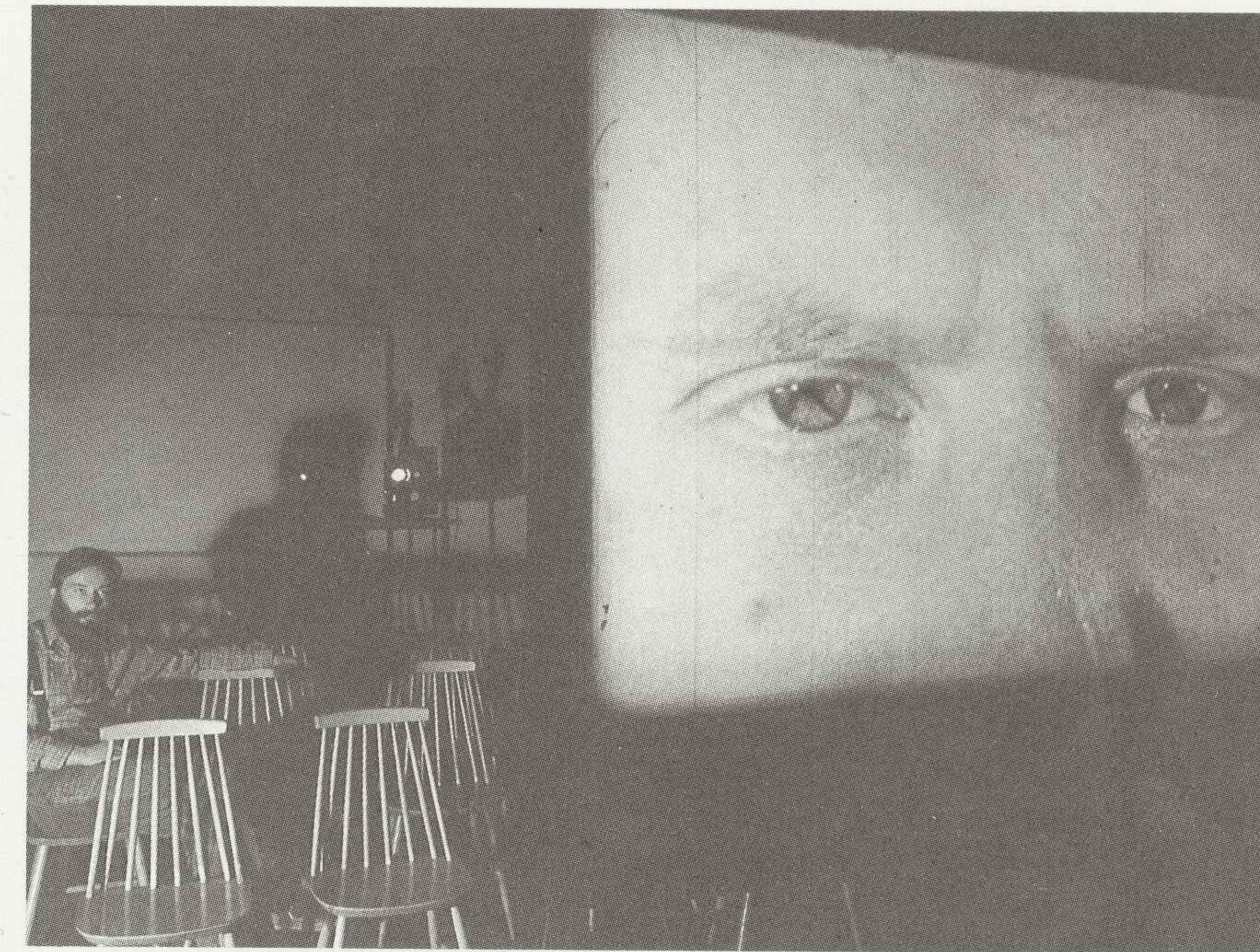
DATE

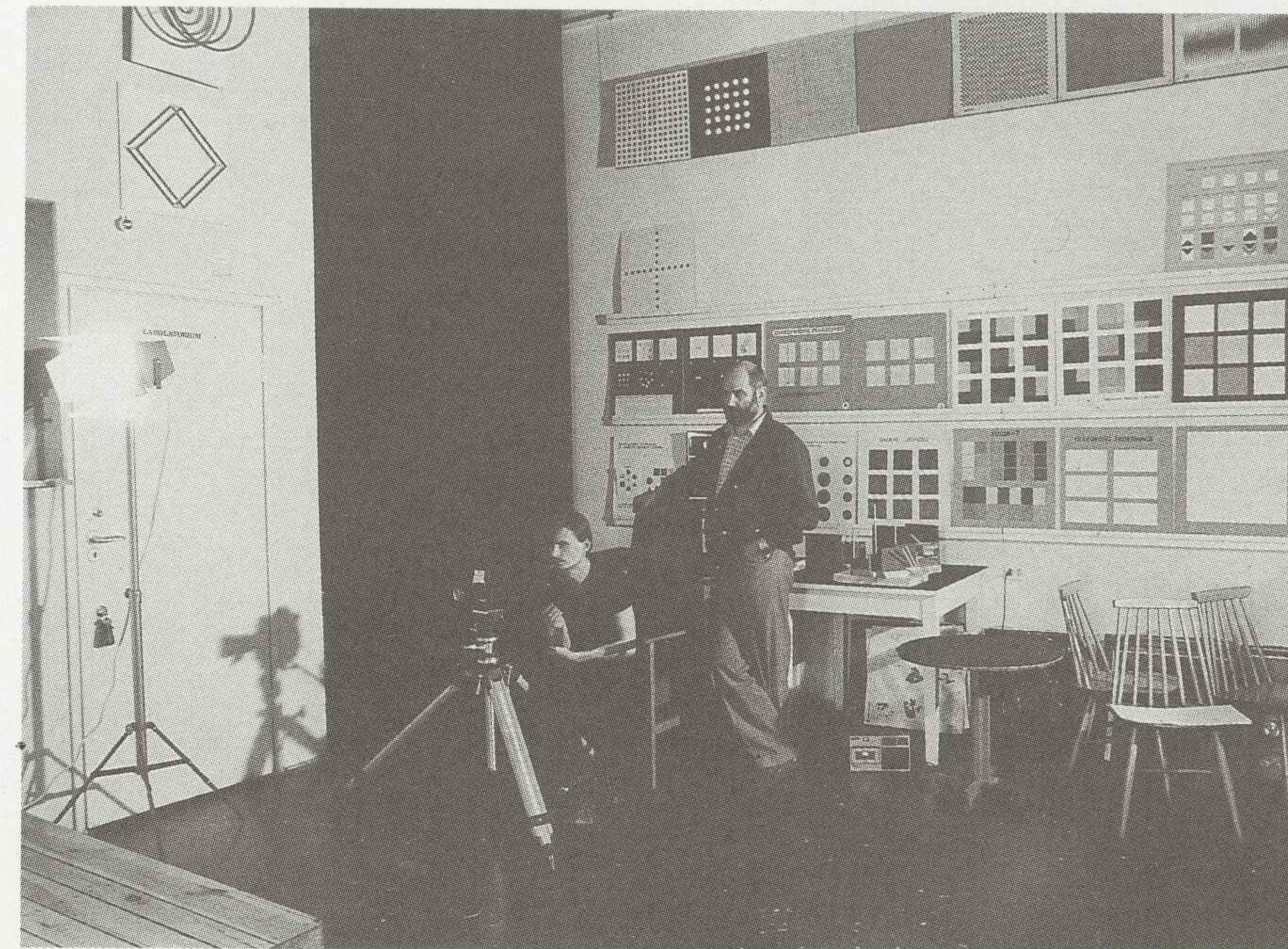
27

Leszek Kaćma, akcja, „Pole równomierne” (fragment, praca zespołowa (ze studentami), 1972)

214

Ireneusz Olszewski, demistyfikacja obrazu (film), 1985

Zdzisław Pokutycki, doświadczenia wizualne, 1981

Zdzisław Pokutycki

53-629 Wrocław
ul. Ścinawska 22/6

Ur. 1947 w Grabinie. Studia: Uniwersytet Wrocławski, dyplom — 1969. Obecnie starszy wykładowca w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Zajmuje się poszukiwaniem relacji między nauką i sztuką oraz praktycznym wykorzystaniem zasad wiedzy wizualnej w nowoczesnych środkach przekazu wizualnego. Udział w Międzynarodowych Targach Sztuki „Interart” Poznań 1984—1987. Uczestnik „Prix Ars Electronica '88” Linz (Austria) 1988.

215

Stanisław Sasak

50-356 Wrocław
ul. Grunwaldzka 36/9

Ur. 1958 w Lublinie. Studia: PWSSP Wrocław, dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz — 1983 oraz z zakresu projektowania graficznego — 1986. Obecnie asystent w Międzywydziałowej Katedrze Wiedzy Wizualnej PWSSP we Wrocławiu. Uprawiane dyscypliny: grafika komputerowa, grafika artystyczna, projektowanie graficzne, malarstwo, komunikacja wizualna. Realizacje: wystawa stała „Sztuka Śląska XIV—XV w.” Muzeum Narodowe Wro-

cław 1986/87; projekt i realizacja wnętrz Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego Włodawa 1986—1989. Udział w wystawach krajowych: „Dyplom '83” Kraków 1984; „Wrocław wczoraj i dziś” Wrocław 1983; Wystawa studentów „Wrocław — Halle” Wrocław 1986; Krajowe Biennale Młodych „Droga i Prawda” Wrocław 1987. Udział w wystawie pedagogów i studentów „Wrocław-Mons” Mons (Belgia) 1987.

216

Stanisław Sasak, cyfrowe przetwarzanie obrazu (komputer), 1989

Indeks autorów

Adamus Koryna 89
Albrzykowski Maciej 170
Aleksiun Jan Jaromir 150
Andryszczak Maria Ewa 182
Artymowska Zofia 47

Bandkowski Andrzej 182
Basaj Andrzej 151
Bernat Mirosława 151
Bielańska Elżbieta 89
Bień Andrzej 183
Błahut-Biegańska Danuta 202
Błażejowski Piotr 48
Bogusławski Wit 89
Bochajczuk Magdalena 184
Boroń Jerzy 170
Bratuń Krzysztof 184
Brewiński Andrzej 123
Broniewski Tadeusz 26
Bronikowski Andrzej 152
Buchna Mariusz 48

Chachaj Felicja Elżbieta 49
Chierowski Józef Marian 185
Chmiel Alicja 90
Chmiel Anita 90
Chodurski Jerzy 123
Ciuałowicz Tadeusz 152
Ciemierkiewicz Tadeusz 185
Ciepielewska Ewa 50
Cybińska Krystyna 91
Cwenarski Waldemar 50
Czapska Grażyna Barbara 186
Czarnecki Stanisław 153
Czerniak Jolanta 92
Czerniawski Jerzy 154
Czernik Janusz 92
Czerw Zofia 92

Ćwikła Jacek 154
Ćwir Włodzimierz 93

Dajewska Małgorzata 123
Damian Beata 124
Danielak Agata 202
Dawska Maria 27
Dawski Stanisław 28
Diament Mariola 124
Diament Michał 124

Dolatowski Włodzimierz 202
Dołżycki Leon 29
Drost Jan Sylwester 125
Drzewiecki Jan 93
Dunikowski Xawery 171
Duszyc Jarosław 126
Dworski Jacek 172
Dymitrowicz Aleksander 51
Dyrda-Kortyka Krystyna 186
Dyrda-Kujawska Małgorzata 94
Dziki-Gnyszka Jadwiga 126
Dzwonik Krzysztof 187

Falikowski Zbigniew 94
Ferenz Ludwik 127
Figiel Stanisław 187
Forowicz Tadeusz 188
Frąckiewicz Paweł 155
Frydryszak Leszek 51

Gańcza Edward 188
Garnik Władysław 95
Gawlik-Denga Beata 95
Gątkowska Anna 127
Geppert Eugeniusz 30
Gierczak Alicja 96
Gluza Ryszard 172
Głaz Kazimierz 52
Gnacek Stanisław 189
Godlewska Maja 52
Gotkowska Wanda 53
Gotuch Wiesław 156, 211
Górska-Ulanicka Barbara 96
Grabowska Małgorzata 54
Graczyk Waldemar 54
Gralak Lech 189
Gromadowska Beata 127
Gryt Alojzy 173
Grześ Ryszard Aleksander 85
Grzonkowski Janusz Leszek 212
Gula Zbigniew 97

Hadyński Benedykt 203
Hałapacz Kazimierz 128
Hałas Józef 55
Hannytkiewicz Adam 31
Hasiór Władysław 56
Hendigery Piotr 85
Hoffman Mieczysław 57

Horbowy Zbigniew 128
Hubicki Bogusław 212

Idzikowska Barbara 129

Jackiewicz Wiktor 190
Janczak-Wałaszek Elżbieta 97
Jankowiak Wojciech 190
Jankowska Barbara 98
Janowicz Jerzy 204
Jarczewski Jacek 57
Jarodzki Konrad 58
Jaskierska Grażyna 173
Jastrzębowska Halina 32
Jędroś Ryszard 213
Jędrzejewski Michał 156, 191
Jędrzejewski Piotr 204
Jonas Ewa 174

Kabat Andrzej 191
Kaczmarek Barbara 157
Kaczmarski Janusz 59
Kaćma Leszek 214
Kałużny Waldemar 192
Kamiński Piotr 205
Kamiński Roman 98
Kamiński Władysław 33
Kaniowski Wojciech 60
Karpiński Piotr 192
Kurpiński Zbigniew 61
Karpiński Zbigniew 205
Kawecka-Gierko Józefa 98
Kawecki Piotr 157
Kawecki Zbigniew 193
Keller-Tomaszewska Hanna 99
Kępowicz Waldemar 193
Kiczura Ludwik 130
Kieres-Sokalska Jolanta 131
Kiernożycka-Kulczyńska Małgorzata 131
Kiriazopoulos Tasios 132
Kirstein Małgorzata 100
Klekot Janusz 158
Klimczak-Dobrzaniecka Anna 132
Klimczak-Dobrzaniecki Andrzej 62
Kłosowicz Piotr 133
Kociankowski Feliks 174
Kociński Mirosław 100
Koczyńska-Kielan Katarzyna 101

Kołodziejczyk-Pabiańczyk Grażyna 86
Kołomański Piotr 101
Kominiek Rufin 102
Komorowska Paulina 133
Kondratowicz Jan 62
Konieczka-Popowska Regina 63
Koprowski Szymon 134
Kopystyński Stanisław 34
Kornacki Przesław 134
Kortyka Stanisław 64
Kos Jacek 194
Kotarbińska Julia 102
Koterska Katarzyna 206
Kowalczyk Danuta 175
Kowalczyk Jan 194
Kowalik Roman 158
Kowalski Waclaw 206
Kowalski Zdzisław 195
Kozłowska-Trojnar Barbara 103
Krawczyk Joanna 104
Krcha Emil 35
Król Bogusław 207
Krzetuska-Geppert Hanna 36
Krzywiec Rudolf 104
Kucharski Janusz 175
Kujawski Łukasz 64
Kukuła Jan 207
Kupczyńska-Jankowiak Lidia 105
Kurczewska Narcyza 135
Kwiatkiewicz Zbigniew 195

Lachur Maria 105
Lasak Przemysław 106
Letki Lucyna 136
Lewandowski-Palle Paweł 64
Lipska-Zworska Irena 106
Lukierska Elżbieta 107
Lupa Wojciech 65

Łoś Grzegorz 136
Łowczycki Adam 196
Łożykowski Adam 137
Łubiński Dariusz 208

Majchrzak Zbigniew 176
Malicka-Zamorska Anna 108
Maliszewska Krzesława 66
Mandziós Christos 176

Maraj Jerzy 137
Marchwicka Anna 109
Marchwicki Marek 66
Marciniak Adam 137
Marciniak Stanisław 196
Marcinowska Renata 159
Mazurkiewicz Alfons 67
Mączyńska Barbara 138
Mączyński Wojciech 109
Mehl Antoni 37
Mehl Ewa 110
Merkel Janusz 68
Michałowski Borys 38
Mickoś Leszek 68
Miczulka Bożena 110
Mikołajek Mariusz 69
Minciel Eugeniusz 69
Mirosław-Mulas Elżbieta 111
Molicki Witold Jerzy 196
Możdżeń Stanisław 111
Mroczyński Robert 70

Naskow Nicole 70
Nikt Jolanta 71
Nitka Zdzisław 71
Nowak Dariusz Zbigniew 159

Ogorzelec Ludwika 177
Olech Halina 112
Olech Wojciech 138
Olszewski Ireneusz 214

Pać-Zaleśna Irena 197
Pajączek Ryszard 86
Palowski Gabriel 112
Paluszak Zbigniew 72
Pałczyńska Anna 73
Panufnik-Dworska Ewa 113
Pawelko Mieczysław 39
Pawlak Kazimierz 139
Pawlak Paweł 160
Pawlikowska Halina 160
Pawłowski Bogusław 73
Pergoń Jarosław 177
Peszko Wojciech 139
Pękalski Stanisław 40
Piróg Mieczysław 208
Płocica Grażyna 113
Podgórska Alicja 114

Podsiadły Leon 178
Pokutycki Zdzisław 215
Poradowska-Werszler Ewa Maria 198
Porażka Beata 140
Poznańska Alfreda 178
Poźniak Marian 73
Przybysz Jarosław 140

Regulska Józefa 141
Rodziński Stanisław 74
Rosołowicz Jerzy 74
Rosyk Roman 162
Rozpondek Krzysztof 114
Rzecki Stanisław 41

Sanojca Zdzisław 141
Sarnecki Wszewłód 141
Sasak Stanisław 216
Semaniszyn Wilhelm 209
Sigmund Marian 198
Sitek Grzegorz 115
Skamra Anna 142
Skarbek Krzysztof 76
Skibska Anna 142
Skomorowska Łucja 179
Smoliński Eugeniusz 163
Sowada Józef 115
Stanielewicz Marek 163
Stankiewicz Eugeniusz Get 164
Starzyk Marek 164
Steczowicz Marian 41
Stępień Tomasz 143
Story Bogusław 87
Szczepanik Ryszard 143
Szewczyk Jacek 165
Szlachta Bożena 143
Szmatuła Waldemar 179
Szpakowska-Kujawska Anna 76
Sztangret Lesław 116
Sztucka Anna 116
Szuskiewicz Teresa 143
Szwakopf Marcin 180
Szyba Stanisław 117
Szydłowska Henryka 144

Śledziwski ks. Piotr 42
Śliwińska-Orzeszyna Ewa 209
Śliwowski Jacek 209

Tatowicz Andrzej 78
Terlikowska Elżbieta 78
Tomaszewski Konrad 144
Tomaszewski Marek 118
Tomczak Magdalena 118
Toporowicz Tadeusz 144
Trendel Włodzimierz 78, 119
Trojnar-Tracz Małgorzata 119
Trzewik-Drost Erika 145
Tubielewicz Renata 165

Ulanowska-Lustig Barbara 199
Urbaniec Maciej 166
Urbańska-Miszczyk Barbara 146

Wałaszek Andrzej Krzysztof 79
Wernio Elżbieta 167
Wiącek Jacek 167
Wienczek-Sanokowska Barbara 119
Wieschalla Norbert 200
Will Andrzej 43
Wilk-Minciel Urszula 87
Wilkowski Henryk 146
Wincze Władysław 44
Włodarczyk-Puchała Regina 147
Wojewódzki Stanisław Bogdan 168
Wolanin Bronisław 120
Wołczuk Marian 80
Wołowski Krzysztof 200
Wójcik Marian 81

Zaporowski Władysław 81
Zdanowicz Mieczysław 120
Zworska-Raziuk Barbara 148
Zyndwalewicz Grzegorz 82
Zyśko Aleksander Marek 180
Zyśko Jerzy 82

Żelaźniewicz Ludwik 168
Żemojtel Janina 82

Kierownictwo techniczne wystawy
Wojciech Orzechowski

Projekt ekspozycji
Wacław Kowalski
Krzysztof Wołowski

Projekt plakatu
Jan Jaromir Aleksium
Projekt graficzny katalogu
Eugeniusz Smoliński
Redakcja katalogu
Wojciech Śmigielski
Irena Zaucha
Redakcja techniczna
Paweł Pietrzyński

Zdjęcia i przeźrocza
Stefan Arczyński
Elżbieta Biskup-Lewicka
Janusz Bochajczuk
Czesław Chwiszczuk
Zdzisław Holuka
Ryszard Hołownia
Mirosław Koch
Jacek Kos
Andrzej Lachowicz
Zdzisław Nitka
Zdzisław Pacholski
Jakub Pajewski
Andrzej Satel
Norbert Wieschalla
Czesław Żuk
Archiwum Mieczysława Zdanowicza

Nakład 2000 egzemplarzy
Skład, druk i oprawa
Wrocławskie Zakłady Graficzne, ul. Olawska 11
Zam. nr 330/1688/90/01 F-5

Wykaz autorów i eksponowanych prac

Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych we Wrocławiu

Adamus Koryna, układ architektoniczny, glina szkliona. **Albrzykowski Maciej**, „Ktoś wśród nas”, 1988, stal, żeliwo, tworzywo sztuczne, dł. 3 m. **Aleksiun Jan Jaromir**, plakaty: „Bal manekinów” Teatr Współczesny Wrocław 1979, „Dziady” Teatr Współczesny Wrocław 1983, „Festiwal Polskich Sztuk Współczesnych” Wrocław 1981, „Mistrz i Małgorzata” Teatr Dramatyczny w Płocku 1981, „Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna — Wydział Lalkarski” Wrocław 1981, „Pułapka” Teatr Współczesny Wrocław 1983; „Pielgrzym I z punktu A do punktu B” 1989, 75 × 59; „Pielgrzym II — naturalne — sztuczne”, 1989, 75 × 59; „Pielgrzym III — Ku czci” 1989, 75 × 59; „Pielgrzym IV — komplementarne” 1989, 75 × 59; „Pielgrzym V — podlewanie trójkąta” 1989, 75 × 59. **Artymowska Zofia**, „Poliformy CXIX pejzaż”, 1986, płótno, akryl, 98 × 100; „Poliformy XLII”, 1981, płótno akryl, 125 × 180. **Bandkowski Andrzej**, broszki, 1983, srebro. **Basaj Andrzej**, „Zona Lota — Lota żona”, 1983—84, akwaforta, akwatinta; „Inter — Nova”, 1982, akwaforta, akwatinta, „A — Polonia w Laponii”, 1987, akwaforta, akwatinta. **Bernat Mirosława**, plakaty: „4 Przegląd Piosenki Aktorskiej” Wrocław 1981, „36 Międzynarodowy Festiwal Chopinowski” 1981, „Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. Józefa Gielniaka” Jelenia Góra 1981. **Bieleńska Elżbieta**, układ architektoniczny, 1984; porcelana barwiona częściowo szkliona, 32 × 32. **Bień Andrzej**, zestaw wypoczynkowy „Anbi”, 1975; zestaw kombinowany dla dzieci, 1982. **Błazejewski Piotr**, „Architektura koloru”, 1988, płótno, akryl, 100 × 130. **Bogusławski Wit**, ceramika unikatowa, 1988, craquelé, szkliva redukowane i krystaliczne, 8 × Z 6 × 5. **Bochajczuk Magdalena**, meble dla dziecka, 1985. **Boroń Jerzy**, „Kompozycja I”, stal nierdzewna, stal grafitowana, wys. 110; „Kompozycja II”, stal nierdzewna, stal grafitowana, wys. 120. **Bratuń Krzysztof**, „Pałac Ślubów”, 1982. **Brewiński Andrzej**, zestaw szkła użytkowego, 1988, szkło sodowe barwione; zestaw szkła unikatowego. **Bronikowski Andrzej**, „Grzyby”, 1988, linoryt, 100 × 70. **Buchna Mariusz**, xxx, 1988, olej, płótno, 160 × 140; xxx 1988, olej, płótno, 160 × 140; xxx 1988, olej, płótno, 160 × 140. **Chachaj Felicjta Elżbieta**, „Podobizna tancerki na ciemnym tle”, 1989, technika własna, 150 × 119; „Czekam na chłodny wiatr”, 1989, technika własna, 150 × 185; „Na huśtawce huśtam się na wietrze”, 1988, technika własna, 136 × 144. **Chierowski Józef**, zestaw mebli, 1979. **Chmiel Alicja**, ceramika unikatowa, misa lano-formowana, 1988. **Chmiel Anita**, kompozycja przestrzenna, szamot barwiony, 1988. **Chodurski Jerzy**, szkło unikatowe. **Ciałowicz Tadeusz**, plakaty: „Międzynarodowe Triennale Rysunku” Wrocław 1978, „Vratislavia Cantans” Wrocław 1970. **Ciepielewska Ewa**, xxx, olej, płótno, 128 × 119; „Człowiek do człowieka”, olej, płótno, 130 × 100; xxx, olej, płótno 140 × 90. **Cybińska Krystyna**, formy ogrodowe, 1973—76, szamot, opiłki, szklivo, wys. 110; zestaw form naczyńowych, craquelé. **Cwenarski Waldemar**, „Uliczka z dziećmi”,

Wystawa prac studentów i pedagogów CBWA „Zachęta”
Warszawa luty 1990

1951, olej, płótno, 45 × 50; „Kompozycja”, 1949, olej, płótno, 118 × 94; „Pejzaż z Wrocławia”, 1953, olej, płótno, 77 × 92,5; „Pieta”, 1951, olej, płótno, 150 × 110; „Kompozycja z dziećmi”, 1950, olej, płótno, 117 × 94,5. **Czapska Grażyna Barbara**, wnętrze szkoły, 1984; „Antymebel”, 1979; klub „Masza”, 1972. **Czarnecki Stanisław**, „Pejzaż”, 1984, druk wkłęsły, 33 × 31; „Wór obfitości”, 1984, druk wkłęsły, 24,5 × 32,5; „Sz”, 1983, druk wkłęsły, 17,5 × 26,7. **Czerniak Jolanta**, „Głowa”, 1986, formowana w glinie czerwonej częściowo szkliwionej, wys. 53. **Czerniawski Jerzy**, plakaty: „Der Prozess” Städtische Bühnen Münster 1979, „Der Frieden” Komödie von Peter Hacks nach Aristophanes Städtische Bühnen Münster, „Szpiał Przemienienia” 1979, „Współczesny plakat japoński” 1985, „Pan Jowialski” Teatr Współczesny Warszawa, „Het Slachthuis” Sławomir Mrożek 1986. **Czernik Janusz**, kompozycja w płaszczyźnie z użyciem drewna, gliny szamotowej, gliny czerwonej, szkliw redukcyjnych i sznurka, 1986, 80 × 76. **Czerw Zofia**, układ architektoniczny, 1984, porcelana biała i barwiona, częściowo szkliwiona, 47 × 47. **Ćwikła Jacek**, xxx, 1989; plakaty: „Année Internationale des Personnes Handicapees” Paris 1981, „Ośrodek Teatru Otwartego Kalambur” 1983. **Dajewska Małgorzata**, szkło unikatowe, 1989, szkło optyczne. **Damian Beata**, szkło unikatowe. **Danielak Agata**, fotel dentystyczny, 1988. **Dawska Maria**, „Aktorka”, 1956, olej, płótno, 145 × 114; „Ryby II” kompozycja oceaniczna II, 1956, olej, płótno, 103 × 78. **Dawski Stanisław**, „Synthesis” ID — 83, 1983, technika własna, 120 × 80; „Synthesis” X — 83, 1983, technika własna, 120 × 80; „Wizyta”, 1973, linoryt, 52 × 73; „FK — V”, linoryt, 52 × 73; „Retour”, 1975, linoryt, 64 × 50. **Diament Michał**, zestaw szkła użytkowego. **Dobosz Zbigniew**, nożyczki, 1989. **Dolatowski Włodzimierz** (wspólnie z W. Kowalskim, M. Pirogiem i P. Szczówką), „Projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina”, fragment opracowania, 1976—78. **Dolżycki Leon**, „Wnętrze pracowni”, 1956, olej, płótno, 120 × 84; „Sermierze”, 1960, olej, płótno, 83 × 68. **Drost Jan Sylwester**, szkło unikatowe, 1988, szkło ołowiowe. **Drzewiecki Jan**, ceramika użytkowa, zestaw do kawy, 1987, porcelana. **Dunikowski Xawery**, „Głowa robotnika”, 1948, gips patynowany, wys. 160. **Duszyk Jarosław**, szkło unikatowe, witraż, 1984; szkło użytkowe. **Dworski Jacek**, „Błotko”, 1983, brąz, 12 × 12; „Marionetki”, 1983, brąz, 11,2 × 13,5; „Człowiek”, 1983, brąz, wys. 36. **Dymitrowicz Aleksander**, „Układ”, 1989, technika własna, płótno, 130 × 100; „Vakaras”, 1989, technika własna, płótno, 110 × 100. **Dyrda-Kortyka Krystyna**, „Ciemny ogród II”, 1985, tkanina, 200 × 200; „Błękitny znak”, 1986, tkanina, 180 × 150. **Dyrda-Kujawska Małgorzata**, ceramika unikatowa, 1985, szkło redukowane, 67 × 87. **Dziki-Gnyszka Jadwiga**, szkło unikatowe, wazony, 1981, szkło ołowiowe. **Dzwonik Krzysztof**, „Szkoła Architektury Wnętrz”, 1988. **Falikowski Zbigniew**, zespół form lepionych ręcznie, glina czerwona

redukowana łączona z metalem, 1987. **Ferenz Ludwik**, szkło unikatowe. **Figiel Stanisław**, krzesło, taboret, 1985; krzesło, 1988. **Forowicz Tadeusz**, krzesło, taboret, 1965; fotel, 1965; sekretarzyk, fotel, stolik, 1960; ława, 1965; fotel z auli PWSSP, 1963. **Frackiewicz Paweł**, „Wielorybom poświęcam”, 1989, litografia; 50 × 70, „Katedra w Limonsine”, 1989, linoryt, 100 × 70; „Wielkim zwierzętom”, 1988, litografia, 100 × 70. **Frydryszak Leszek**, „W świecie nieznanym”, olej, płótno, 140 × 170; xxx, olej, płyta, 110 × 125; kompozycja, emalia na blasze, 118 × 155. **Gańca Edward**, krzesło, 1967; zestaw mebli, 1976; wnętrze klubu, 1978. **Garnik Władysław**, ceramika unikatowa, terrakota barwiona. **Gawlik-Denga Beata**, ceramika unikatowa, 1988, craquelé. **Geppert Eugeniusz**, „Pegaz romantyczny”, 1975, tempera, płyta, 87 × 122; „Pegaz białogrzywy”, 1975, olej, płótno, 89 × 116; „Martwa natura”, japoński talerz, 1974, olej, płótno, 89 × 116; „Czerwony krąg”, 1972, olej, płótno, 89 × 116; „Żardiniera II”, 1978, olej, płótno, 83 × 104. **Gierczak Alicja**, układ architektoniczny, porcelana, 42 × 42. **Giers-Żemojtel Joanna**, meble kuchenne, 1972; stół, 1984; skrzynia, 1976. **Gluz Ryszard**, „Kompozycja”, 1986, mosiądz, wys. 60. **Gnacek Stanisław**, latarnia, 1979. **Gnaś Ryszard**, witraż. **Godlewska Maja**, „Monolithos”, 1989, technika własna, płótno, 150 × 160; „Kura”, 1989, technika własna, płótno, 150 × 160. **Gołkowska Wanda**, „Styczeń”, 1989, akryl, płótno, 60 × 60; „Luty”, 1989, akryl, płótno, 60 × 60; „Marzec”, 1989, akryl, płótno, 60 × 60. **Gołuch Wiesław**, plakaty: „Dyplom — 84” Wrocław 1985, „Dni Fotografii” Świdnica 1984, „Prosty efekt potakiwania” NSZZ Solidarność 1981. **Górska-Ulanicka Barbara**, Kamionka, 1989. **Grabowska Małgorzata**, „Miasto 88 N”, 1988, olej, płótno, 100 × 130; „Miasto 88 Y”, 1988, olej, płótno, 100 × 130. **Graczyk Waldemar**, „Kompozycja II”, 1987, olej, płótno, 140 × 180; „Kompozycja III”, 1987, olej, płótno, 135 × 165. **Gralak Lech**, meble klubowe, 1988. **Gryt Alojzy**, „Krajobraz II”, 1986, szkło, 200 × 250. **Gula Zbigniew**, zestaw ceramiki unikatowej, 1989, glina; kompozycja ceramiczna, 1986, glina szkliwiona, malowana ręcznie. **Hadyński Benedykt**, „Drukarka D — 100”, 1988; Pocket computer, 1989; komputer „ELWRO 804 Junior”, 1987; system terminalowy, 1980. **Hałapacz Kazimierz**, forma dekoracyjna, 1986, szkło optyczne. **Hałas Józef**, „Góra P-N”, 1987, olej, płótno, 115 × 130; „Podział — U”, 1977, olej, płótno. **Hasiór Władysław**, „Sztandar Hiszpański”, 1970, collage, płótno, 300 × 120. **Hendigery Piotr**, „Portret”, olej, płótno, 100 × 80; „Kompozycja”, malarstwo ceramiczne. **Hoffman Mieczysław**, „Arlekin”, 1961, olej, płótno, 103 × 75. **Horbowy Zbigniew**, zestaw szkła użytkowego, 1987, szkło sodowe, szkło unikatowe. **Idzikowska Barbara**, kompozycja szklana, 1988. **Jackiewicz Wiktor**, teatr w Łasku, 1972. **Janczak-Wałaszek Elżbieta**, formy ceramiczne formowane ręcznie, 1987. **Jankowiak Wojciech**, realizacje scenograficzne, wystawiennicze i wnętrzarskie z lat

1967—89. **Jankowska Barbara**, ceramika unikatowa, 1988, forma wykonana w glinie. **Janowicz Jerzy**, radio monofoniczne z budzikiem, 1987; stereofoniczny zestaw wieżowy Hi Fi, zdalnie sterowany, 1988. **Jarczewski Jacek**, xxx, 1988, technika własna, płyta, 105 × 132; witraż, 230 × 40; witraż, 230 × 40. **Jarodzki Konrad**, „Erotyk IV”, 1982, olej, płótno, 130 × 100; „Erotyk V”, 1982, olej, płótno, 130 × 100; „Erotyk VI”, 1982, olej, płótno, 130 × 100. **Jaskierska-Albrzykowska Grażyna**, „Para”, 1988, żeliwo, beton, wys. 160. **Jędrzejewski Michał**, realizacje scenograficzne, wystawiennicze i wnętrzarskie z lat 1962—89; plakaty: „Międzynarodowe Sympozjum Scenografów i Techników Teatru OISTT”, Wrocław 1985, „Pomsta Jontkowa” Państwowa Opera we Wrocławiu (wspólnie z W. Zajączkowskim), „X Dni Muzyki Organowej i Klawesynowej” Państwowa Filharmonia we Wrocławiu (wspólnie z W. Zajączkowskim). **Jędrzejewski Piotr**, pojazd napędzany siłą mięśni, 1989; nożyce do blachy, 1987; zegary, 1989. **Jonas Ewa**, „Matka”, 1988, piaskowiec, wys. 45. **Kabat Andrzej**, system mebli dla dzieci, 1987; krzesło, 1988. **Kaczmarek-Bergner Barbara**, cykl „Z pogrzebu”, 1987, 14 linorytów, 15 × 115. **Kaczmarek Janusz**, „Wnętrze z lustrem”, 1985, olej, płótno, 81 × 81; „Wnętrze z lustrem II”, 1985, olej, płótno, 55 × 55. **Kamiński Władysław**, „Autoportret”, 1972, olej, płótno, 125 × 147; „Błękitna kłódka”, olej, żywica, płótno, 150 × 120. **Kamiński Roman**, ceramika unikatowa, glina czerwona formowana ręcznie, szkliwo. **Kaniowski Wojciech**, z cyklu „Muzyczne archiwum Pana W. — Fleetwood Mac — Albatros”, 1988, olej, płótno, 95 × 50. **Karpiński Zbigniew**, „Portret wieśniaczki Parasi”, 1976, olej, płótno, 102 × 154; „Portret wieśniaka Kazimierza”, akryl, olej, płyta pilśniowa, 1977, 102 × 154; „Pogrzeb chłopca”, 1981, olej, płótno, 101 × 153. **Kawicka-Gierko Józefa**, mozaika, 70 × 44. **Kawecki Piotr**, „Linie podziału”, 1988, litografia, 50 × 70; „Kamienne twarze”, 1988, litografia, 50 × 70. **Keller-Tomaszewska Hanna**, porcelana, kafel, 1988. **Kiczura Ludwik**, szkło unikatowe, 1988, szkło ołowiowe barwione. **Kieres-Sokalska Jolanta**, szkło użytkowe, 1984, szkło sodowe. **Kiernozycza Małgorzata**, szkło unikatowe, witraż. **Kiriapoulos Tasios**, forma dekoracyjna, 1983. **Kirstein Małgorzata**, donice, 1988, porcelit; mozaika, szkło, 96 × 140. **Klekot Janusz**, „Wehikuł czasu”, 1986, 49 obrazów, 21 × 29; xxx, 1986, 100 × 150. **Klimczak-Dobrzaniecka Anna**, szkło użytkowe, 1984, szkło sodowe; szkło unikatowe. **Klimczak-Dobrzaniecki Andrzej**, „Pejzaż z czerwonym słońcem, drzewami i architekturą”, 1989, olej, płótno, 130 × 185; „Pejzaż z czerwonym słońcem i trójkątem”, 1989, olej, płótno, 140 × 160. **Kłosowicz Piotr**, szkło unikatowe, lampy, 1988. **Kociankowski Feliks**, „Protest II”, 1980, mosiądz, wys. 47. **Kociński Mirosław**, forma rzeźbiarska, 1976, kamień, drewno, 25 × 20. **Koczyńska-Kielan Katarzyna**, ceramika unikatowa „Maski”; relief, 1988, szamot barwiony, szkliwo, wys. 27. **Kołomański Piotr**, ceramika unikatowa,

1988, glina szamotowa redukowana malowana szkliwami. **Kominnek Rufin**, „Idol”, 1975, glina szamotowa malowana ręcznie, szkliwiona. **Komorowska Paulina**, szkło unikatowe „Katedra”, 1987, szkło optyczne. **Kondratowicz Jan**, „Po tamtej stronie”, olej, płótno, 80 × 100. **Konieczka-Popowska Regina**, „Struktura pejzażu”, technika mieszana, brystol, 70 × 100. **Koprowski Szymon**, formy dekoracyjne, 1977, szkło sodowe. **Kopystyński Stanisław**, „Pejzaż ze Skoków”, 1956, olej, płótno, 62 × 73; „Wyspa Piaskowa”, 1962, olej, płótno, 89,5 × 115. **Kornacki Przesław**, forma dekoracyjna, 1987, szkło ołowiowe. **Kortyka Stanisław**, „Ogród przemijających ogni”, 1988, olej, płótno, 205 × 105; „Ogród prześwietlony”, 1989, olej, płótno, 105 × 105; „Trwanie III”, 1989, olej, płótno, 105 × 105. **Kos Jacek**, „Centrum twórczości Tadeusza Kantora”, 1985. **Kotarbińska Julia**, zestaw form naczyniowych, glina szkliwiona. **Koterska Katarzyna**, zestaw noży kuchennych, 1985. **Kowalczyk Danuta**, „Kobieta”, gips patynowany, wys. 120. **Kowalczyk Jan**, wywieszka kuta, 1974. **Kowalik Roman**, plakaty: „Prasolki '78” Wrocław 1978, „XVII Festiwal Polskich Sztuk Współczesnych” Wrocław 1976; „Miłośnikom akanty” miedzioryt, 1988, 21 × 16; „Droga”, 1988, sitodruk, 29 × 21; „Obleśny, oschły, oświecony”, 1988, sitodruk, 29 × 21. **Kowalski Waclaw** (wspólnie z W. Dolatowskim, M. Pirogiem i P. Szczówką), „Projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina”, fragment opracowania, 1976—78. **Kowalski Zdzisław**, krzesło i taboret, 1985; „Meblar”, 1988. **Kozłowska-Trojnar Barbara**, zestaw śniadaniowy, kamionka. **Krawczyk Joanna**, ceramika unikatowa, miski formowane ręcznie, 1987. **Krcha Emil**, „Martwa natura z konikami”, 1949, olej, płótno, 60 × 73,5; „Pejzaż z Biecza II”, 1960, olej, płótno, 81 × 100. **Król Bogusław**, zestaw mebli składanych, 1986; „Akt”, 1985, olej, płótno, 104 × 139. **Krzetuska Hanna**, „Zjawia”, 1987, olej, płótno, 100 × 80; „Zjawia”, 1987, olej, płótno, 100 × 80; „Zjawia”, 1987, olej, płótno, 100 × 81. **Krzywiec Rudolf**, „Patera z koziołkiem”. **Kucharski Janusz**, „Właściwy kierunek”, 1989, mosiądz, marmur, wys. 70. **Kujawski Łukasz**, xxx, technika specjalna, płótno, 100 × 100; xxx, technika specjalna, płótno, 70 × 100. **Kukuła Jan** (wspólnie z M. Schultzem i W. Semaniszynem), projekt siedziska do autobusu turystycznego dla Jelczańskich Zakładów Samochodowych, 1988. **Kumorek Krzysztof**, radiomagnetofon przenośny, 1988. **Kupczyńska-Janowiak Lidia**, zestaw całodzienny, porcelit szkliwiony, 1988. **Kurczewska Narcyza**, szkło unikatowe, 1982, szkło sodowe barwione. **Kwiatek Zbigniew**, wnętrze „Baltony”, 1988. **Lachur Maria**, ceramika unikatowa „Niebo”, 1978, kamionka. **Lasak Przemysław**, kompozycja w płaszczyźnie „Ukrzyżowanie”, 1989, szamot barwiony, kamionka, drewno, 136 × 80; kompozycja w płaszczyźnie „Tryptyk”. **Letki Lucyna**, zestaw szkła użytkowego, 1975, szkło sodowe barwione. **Lewandowski-Palle Paweł**, „Wydarzenia — XV”, 1989, technika olejno-żywiczna, polimer na

plótnie, 100 × 100. **Lipska-Zworska Irena**, ceramika unikatowa, 1986, porcelana lanoformowana, relief, 36 × 30. **Lukierska Elżbieta**, zestaw form użytkowych, 1986, porcelit. **Lupa Wojciech**, xxx, 1988, akryl, płótno, 128 × 179; xxx, 1988, olej, płótno, 130 × 180; xxx, 1988, olej, płótno, 130 × 180. **Łubiński Dariusz**, pojazd elektryczny, 1988. **Łoś Grzegorz**, zestaw szkła użytkowego, 1977, szkło ołowiowe. **Majchrzak Zbigniew**, „Kompozycja”, 1984, drewno, dł. 100. **Malicka-Zamorska Anna**, ceramika unikatowa. **Maliszewska Krzesława**, „Akt siedzący”, 1989, olej, płótno, 120 × 100; „Akt 63”, 1988, olej, płótno, 125 × 145; „Pływaczka”, 1989, olej, płótno, 100 × 120. **Mandziós Christos**, „Chodnik Wrocławski”, 1985, granit, szer. 200. **Marchwicka Anna**, ceramika unikatowa, kompozycja, glina szamotowa formowana ręcznie, szkliwo barwione. **Marchwicki Marek**, „Inkarnacja I”, olej, płótno, 120 × 170; xxx, olej, płótno, 170 × 150; „Inkarnacje”, olej, płótno, 170 × 150. **Marciniak Stanisław**, „Centrum Społeczno-Kulturalne”, 1988. **Marcinowska Renata**, „With combementos for hongry follows”, 1989, linoryt barwny, 50 × 70. **Mazurkiewicz Alfons**, „Duo — obraz 10/71”, 1971, olej, płótno, 100 × 135. **Mączyńska Barbara**, szkło unikatowe, witraż, 1988. **Mączyński Wojciech**, zestaw form użytkowych, 1986, porcelit. **Mehl Antoni**, „Portret Ewy”, 1945, gips patynowany, wys. 28; „Irena Molin”, głowa, 1948, gips patynowany, wys. 37; „Janusz Korczak”, 1966, gips patynowany, wys. 40. **Mehl Ewa**, „Kobieta”, 1969, szamot, opilki. **Merkel Janusz**, xxx, olej, płótno, 127 × 140. **Michałowski Borys**, „Poeta nieromantyczny”, 1966, blacha miedziana, wys. 60; „Centaur”, 1968, metal, wys. 96; „Głowa mężczyzny”, 1956, brąz, wys. 36. **Mickoś Leszek**, „Z Elą, psem i pod szczęśliwą gwiazdą”, 1988, olej, płótno, 100 × 80. **Miczulska Bożena**, małe formy rzeźbiarskie, 1985, techniki mieszane. **Minciel Eugeniusz**, „Morde”, 1985, akryl, płótno, 185 × 135; „ABCD”, akryl, płótno, 178 × 130; „Chroń kapelusze”, akryl, płótno, 188 × 138; kompozycja, emalia na blasze, 118 × 105. **Mirosław-Mulas Elżbieta**, ceramika unikatowa, 1984; naczynia formowane z kolorowych mas kamionkowych. **Miszczyk-Urbańska Barbara**, szkło użytkowe. **Możdzeń Stanisław**, układ architektoniczny, 1984, porcelana, biskwit, 47 × 47. **Napierała Danuta**, pomoce dydaktyczne dla przedszkola, 1987. **Naskow Nicole**, „Aneks do autoportretu”, 1986, tempera, płótno, 140 × 120. **Nikt Jolanta**, „Żywa natura z kaktusem”, 1988, olej, płótno, 110 × 130; „Martwa natura”, 1988, olej, płótno, 120 × 90; „Palma z diabełkiem”, 1988, olej, płótno, 102 × 119; malarstwo ceramiczne, 69 × 51. **Nitka Zdzisław**, „Orzeł obserwujący człowieka karczującego las”, 1987, olej, płótno, 180 × 139; „Człowiek z martwym orłem”, 1987, olej, płótno, 180 × 140; „Człowiek i martwy pies”, 1987, olej, płótno, 180 × 140; „Słońce odbite w strumieniu”, 1989, olej, pastel, tempera, brezent, 200 × 210. **Nowak Dariusz**, „Sto lat samotności”, 1986, sucha igła, 33 × 55; „Wielka podróż”, 1986, akwatinta, odprysk,

45 × 59; „Wielka podróż”, 1986, akwaforta, odprysk, 45,3 × 59. **Nowak Katarzyna**, ceramika unikatowa, 1989. **Ogorzelec Ludwika**, „Mechanizm alogiczny”, 1983, marmur, wys. 45. **Olech Halina**, zestaw ceramiki unikatowej, glina szamotowa. **Olech Wojciech**, zestaw szkła użytkowego; szkło unikatowe. **Pać-Zalesna Irena**, kawiarnia „Hyrny”, 1971; aula Instytutu Pediatrii, 1973. **Pajaczek Ryszard**, xxx, 1987, 130 × 140; kompozycja, emalia na blasze, 118 × 155. **Palowski Gabriel**, ceramika unikatowa, glina czerwona, szkliwo białe. **Paluszak Zbigniew**, „Requiem dla ptaka II”, 1987, olej, 105 × 120; „Requiem dla ptaka IV”, 1988, olej, 100 × 120. **Pałczyńska Anna**, xxx, 1987, olej, płótno, 145 × 180; xxx, 1987, olej, płótno, 140 × 200; xxx, 1987, olej, płótno, 145 × 180. **Panufnik-Dworska Ewa**, ceramika unikatowa, glina szamotowa patynowana. **Pawelko Mieczysław**, „Krystyna”, 1950, gips patynowany, wys. 100. **Pawlak Kazimierz**, szkło unikatowe, 1988, technika własna. **Pawlak Paweł**, cykl ilustracji „Ene-Due-Rabe”, 1988, 40 × 50. **Pawłowski Bogusław**, „Przeciw destrukcji”, 1975, olej, 140 × 120; xxx, 1975, olej, płótno, 110 × 130. **Pergoł Jarosław**, „Głowa”, 1987, drewno, wys. 70. **Peszko Wojciech**, szkło unikatowe, 1987, szkło optyczne. **Pękałski Stanisław**, witraż, ok. 1965, technika mieszana, 89 × 50; „Kwartet”, 1949, olej, płótno, 83 × 68. **Piróg Mieczysław** (wspólnie z W. Dolatowskim, W. Kowalskim i P. Szecówką), „Projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina”, fragment opracowania, 1976—78. **Płocica Grażyna**, forma unikatowa, technika lanoformowana, masa persanitowa, szkliwo. **Podgórska Alicja**, zestaw użytkowy, 1987, porcelana. **Podsiadły Leon**, „Bez tytułu”, 1989, technika mieszana, wys. 70. **Pokorny Paulina**, „Martwa natura II”, 1986, 100 × 120. **Poradowska-Werszler Ewa Maria**, „Preludium dla Polihymni”, 1982, tkanina. **Porażka Beata**, zestaw szkła użytkowego, 1984, szkło sodowe barwione. **Poznańska Alfreda**, „Księgi pamiątkowe”, 1986, papier. **Późniak Marian**, „Kompozycja prostokątna I”, 1986, olej, płótno, 84,5 × 67; „Kompozycja prostokątna II”, 1988, olej, płótno, 100 × 60. **Przybysz Jarosław**, forma unikatowa, 1988, szkło optyczne. **Regulska Józefa**, formy dekoracyjne, 1983, szkło ołowiowe. **Rodziński Stanisław**, „Ukrzyżowanie”, 1982—85, olej, płótno, 152 × 152; „Opłakiwanie II”, 1980, olej, płótno, 80 × 100. **Rosołowicz Jerzy**, „Neutronikon P-23”, 1971, szkło optyczne, 35 × 35; „Neutronikon S-4”, 1970, szkło optyczne, 35 × 35. **Rosyk Roman**, „3 Triennale Rysunku” Wrocław 1971, plakat. **Rozpondek Krzysztof**, ceramika unikatowa, 1989, szamot redukowany, 30 × 20, 50 × 30. **Sasak Stanisław**, „Muzeum Judaistyczne”, 1983. **Schultz Manfred** (wspólnie z J. Kukułą i W. Semaniszynem), projekt siedziska do autobusu turystycznego dla Jelczańskich Zakładów Samochodowych, 1988. **Semaniszyn Wilhelm** (wspólnie z J. Kukułą i M. Schultzem), projekt siedziska do autobusu turystycznego dla Jelczańskich Zakładów Samochodowych, 1988. **Sigmund Marian**, krzesła, 1958—59.

Sitek Grzegorz, kompozycja ceramiczna, portret, 1982, glina czerwona, szkliwo barwione związkami srebra wypalane, 60 × 70. **Skamra Anna**, forma dekoracyjna, wazon, 1988, szkło. **Skarbek Krzysztof**, „Obecnie telewizja daje wiele wspomnień”, 1989, akryl, płótno, 120 × 100. **Skibska Anna**, szkło unikatowe, 1989, technika własna. **Skomorowska Łucja**, „Sekretarka”, 1960, drewno polichromowane, 37 × 40. **Smoliński Eugeniusz**, plakaty: „VIII Ogólnopolski Festiwal Teatrów Jednego Aktora” Wrocław 1973, „Legnica Cantat '80” 1980; cykl rysunków „bardzo znane figury geometryczne”, 1988—89, ołówek, 98 × 62. **Sorgenlos-Chrzanowska Magdalena**, krzesło, 1979. **Sowada Józef**, relief, 1981, szamot barwiony. **Stanielewicz Marek**, plakaty: „Malarstwo Zbigniewa Karpińskiego” 1988, sito, 63 × 49, „Wystawa polska w galerii w Dązu” 1989, sito, 63 × 49, „Edyp” 1988, offset, 50 × 70. **Stankiewicz Eugeniusz Get**, plakaty: „Otello — Giuseppe Verdi” Państwowa Opera we Wrocławiu 1989; „Perykles” Teatr Nowy w Warszawie 1989, „150 lat fotografii” Muzeum Narodowe Wrocław 1989, „Gwiazdy na poranym niebie” Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu, „IV Międzynarodowe Triennale Rysunku” Wrocław 1988, „Przegląd Piosenki Aktorskiej” OKiS Wrocław 1988, „Powiedz, kto ty jesteś” Teatr Lalek w Wałbrzychu 1988, „MOISE 89” Artis 1989. **Starzyk Marek**, „Musieli ludzie cokolwiek zepsuć naturę...”, 1988, technika mieszana, 50 × 70; xxx, 1988, technika mieszana, 50 × 70. **Stępień Tomasz**, szkło użytkowe, 1984, szkło sodowe barwione. **Story Bogusław**, „Pająk”, olej, płótno, 200 × 140; xxx, 1989, olej, płótno, 200 × 140; xxx, 1989, olej, płótno, 180 × 140; 2 kompozycje, emalia na blaszce, 155 × 172, 118 × 105. **Szczepanik Ryszard**, szkło unikatowe, 1988, technika własna. **Szczówka Paweł** (wspólnie z W. Dolatowskim, W. Kowalskim i M. Pirogiem), „Projekt informacji wizualnej i elementów wyposażenia ulicy Koszalina”, fragment opracowania, 1976—78. **Szer Urszula**, kompozycja przestrzenna, 1989, emalia na blaszce, 200 × 200 × 225. **Szewczyk Jacek**, „Wyrok według Franza Kafki”, 1982, akwaforta, 30 × 40; „Wyspa”, 1987, linoryt, 100 × 70; „Pejzaż w trzech fragmentach”, 1982, intaglio, 100 × 70. **Szlachta Bożena**, szkło unikatowe, 1981. **Szmatuła Waldemar**, „Bez tytułu”, 1989, stal patynowana, wys. 90. **Szpakowska-Kujawska Anna**, „Znikanie VII”, 1988, olej, płótno; „Znikanie X”, 1989, olej, płótno; „Znikanie XIII”, 1989, olej, płótno, 100 × 72. **Sztangret Lesław**, mozaika, 1986, szkliwo, farby naszkliwne, 112 × 68. **Sztucka Anna**, zestaw form użytkowych, 1987, kamionka. **Szwakopf Marcin**, „Pożeracz marchewek”, 1988, piaskowiec, stal, dł. 70. **Szyba Stanisław**, „Blok” ceramika unikatowa; butle, porsanit, szkliwo porsanitowe. **Szydłowska Henryka**, szkło unikatowe, 1988, 1989, szkło optyczne. **Słowińska-Orzeszyna Ewa**, pomoc dydaktyczna do nauczania początkowego matematyki (działania na zbiorach), 1985. **Śliwowski Jacek**, odkurzacz, 1988; stanowisko pracy dla dzieci niewido-

mych i niedowidzących w szkole podstawowej, 1989. **Tarliński Henryk**, gra kombinatoryczna, 1988. **Tatowicz Andrzej**, „QN”, akryl, olej, płótno, 100 × 70. **Terlikowska Elżbieta**, „Lipstick I”, soft art, 230 × 80; „Lipstick II”, 1988, soft art, 230 × 80. **Tomaszewski Konrad**, forma unikatowa „Madonna”, 1988, szkło ołowiowe; szkło unikatowe. **Tomaszewski Marek**, ceramika użytkowa „Nora”, 1988, porcelana. **Tomczak Magdalena**, forma unikatowa, 1988, glina czerwona ręcznie formowana; forma użytkowa, 1987, glina czerwona ręcznie formowana. **Toporowicz Tadeusz**, szkło unikatowe, 1987, obrazki ze szkła. **Trendel Włodzimierz**, „Kompozycja I”, olej, płótno, 100 × 70; xxx, olej, płótno, 130 × 160; reliefy, 1986, szamot barwiony, kamionka, 53 × 44. **Trojnar-Tracz Małgorzata**, mozaika, 1984, 105 × 76. **Trzewik-Drost Erika**, formy dekoracyjne, 1988, szkło ołowiowe barwione. **Tubielewicz Renata**, xxx, 1988, linoryt, 100 × 70; xxx, 1989, linoryt, 100 × 70. **Ulanowska-Lustig Barbara**, meble dla młodych małżeństw, 1984. **Urbaniec Maciej**, plakaty: „Wesele” Teatr Narodowy Warszawa, „ORBIS lädt das ganze Jahr nach Polen ein”, „Kartoteka” Teatr Mały Warszawa, „Mutter Courage” Städtische Bühnen Münster, „Rozmowa w domu państwa Stein o nieobecny Panu von Goethe”. **Wałaszek Andrzej Krzysztof**, xxx, akryl, płótno, 145 × 200; xxx, akryl, płótno, 145 × 200; xxx, akryl, płótno, 145 × 200. **Wernio Elżbieta**, plakaty: „Teatr im. Stanisława Ignacego Witkiewicza” 1985, „Macondo” Teatr im. St. I. Witkiewicza Zakopane 1987. **Wiącek Jacek**, „Patrzeć w błękit”, 1987, litografia, 100 × 70; xxx, 1988, litografia, 100 × 70. **Wieschalla Norbert**, stół dla projektanta, 1973. **Will Andrzej**, „Głowa”, 1984, technika mieszana, papier, 64 × 49,5; „Głowa”, 1980, technika mieszana, papier, 64 × 49,5. **Wilki-Minciel Urszula**, „Bufoblombiergi I”, olej, płótno, 180 × 135; „Bufoblombiergi II”, olej, płótno, 135 × 165; kompozycja, emalia na blaszce, 118 × 105. **Wilkowski Henryk**, formy dekoracyjne, 1975, szkło ołowiowe. **Wincze Władysław**, meble, 1952—79; wnętrza PWSSP Wrocław (sala Senatu, Rektorat), 1963; wnętrza domku w Przemilowie, 1966—76; wnętrza Teatru Rozmaitości, 1958. **Włodarczyk-Puchała Regina**, zestaw szkła użytkowego, 1988, szkło sodowe. **Wojewódzki Stanisław Bogdan**, „Głowa Chrystusa z kościoła parafialnego w Pakości”, 1937, suchoryt, 33,5 × 29,5; „Marszałek Józef Piłsudski”, 1935, suchoryt, 25,5 × 22; „Chusta św. Weroniki”, 1936, suchoryt, 19,5 × 25,5. **Wolanin Bronisław**, kafel. **Wolczuk Marian**, „Bez tytułu”, 1989, olej, płótno, 90 × 110; „Destrukcyjna I”, 1989, olej, płótno, 150 × 120; „Destrukcyjna II”, 1989, olej, płótno, 167 × 130. **Wolowski Krzysztof**, kompozycja, 1988, srebro. **Zajączkowski Wiesław**, plakaty: „Broń Kaukazu i Azji Środkowej” Muzeum Historyczne we Wrocławiu, „Pomsta Jontkowa”, Państwowa Opera we Wrocławiu (wspólnie z M. Jędrzejewskim), „X Dni Muzyki Organowej i Klawesynowej”, Państwowa Filharmonia we Wrocławiu (wspólnie z M. Jędrzejewskim). **Zaporowski Włodzi-**

mierz, „Pejzaż”, olej, płótno, 100 × 80; „Pejzaż II”, olej, płótno, 100 × 80; „Pejzaż II”, olej, płótno, 100 × 130. **Zdanowicz Mieczysław**, małe formy rzeźbiarskie: „Apocalipsis cum figuris”, 1972, brąz; „Secundum naturam vivere”, 1972, brąz; „Królowej Bonie w podzięce za przywiezienie kapusty do kraju”, 1975, brąz; „Kopernikowi”, 1976, ceramika; „Krajobrazy współczesności 9, 10”, 1978, fotografia. **Zworska-Raziuk Barbara**, „Okno”, 1984, obrazek ze szkła; formy unikatowe. **Zyndwalewicz Grzegorz**, „Portret artysty malarza Zbigniewa Karpińskiego”, 1984, olej, płótno, 200 × 140. **Zyśko Aleksander Marek**, „Conditio”, 1988, drewno, dł. 240. **Zyśko Jerzy**, „Kompozycja I”, technika mieszana, płótno, 130 × 160; „Olszanka”, 1989, 135 × 180; „Ty nim jesteś”, 1989, 130 × 170; „Bez tytułu”, 1989, 130 × 170; mozaika. **Żelaźniewicz Ludwik**, plakaty: „Rok Norwidowski” 1983, „Proces” Wrocławski Teatr Lalek 1984; cykl ilustracji do książki „Gucio zaczarowany” Z. Urbanowskiej, 1988, 30 × 40. **Żemojtel Janina**, „Tors”, olej, płótno, 135 × 70; „Tors”, olej, płótno, 135 × 116.

● **Katedra Wiedzy Wizualnej**: prezentacja w technice video fragmentów prac studenckich z lat 1971—88. Prace te realizowano — z wykorzystaniem fotografii, filmu, video i komputera — w Katedrze Wiedzy Wizualnej w zespole dydaktycznym w składzie: Leszek Kaćma, Wiesław Gołuch, Janusz Grzonkowski, Bogusław Hubicki, Ryszard Jędroś, Ireneusz Olszewski, Zdzisław Pokutycki, Stanisław Sasak.
Czas projekcji: 45 minut.

